

ABDULLAH ÖCALAN

HALK  
SAVAŞINDA  
MİLİTAN  
KİŞİLİK

WEŞANÊN  
SERXWEBÛN

ABDULLAH ÖCALAN  
HALK SAVAŞINDA MİLİTAN KİŞİLİK

ABDULLAH ÖCALAN

**HALK  
SAVAŞINDA  
MİLİTAN  
KİŞİLİK**

WEŞANÊN SERXWEBÛN 64

Abdullah ÖCALAN  
Halk Savaşında Militan Kişilik  
Weşanên Serxwebûn: 64

**Birinci baskı:** Şubat 1994

**Herausgeber:**

Agri Verlag  
Vogelsanger Str. 286  
D-50825 Köln

## İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ .....	9
YOLDAŞLIK İLİŞKİLERİ .....	15
YANILGILARDAN VE BİREYSEL BEKLENTİLERDEN KURTULALIM, DEVRİMCİ ÖZÜ GÜÇLENDİRELİM .....	27
PKK'DE ÖNDERLİK SORUNU, ÜYELİĞİN GELİŞİMİ VE ÖRGÜTLENMEYİ ENGELLEYEN KİŞİLİKLER .....	53
YOLDAŞLIK VE HİTAP ÜZERİNE .....	71
PARTİYE DOĞRU KATILIMI HANGİ TEMELDE YAPMALIYIZ .....	93
ÖRGÜTSEL GELİŞMENİN DÜZEYİ DEVRİMCİNİN ANLAŞILMASINDA EN ÖNEMLİ ÖLÇÜDÜR .....	115
Örgütleyici militanlığın önemi ve ortaya çıkan sorunlar .....	115
Parti örgütlülüğümüzün tarihsel gelişimi ve yoldaşlık ilişkileri .....	129
Örgütsel bağlarımız ve anlayışımız güçlü olmalıdır .....	133
PARTİ İÇİ YAŞAM VE DOĞRU İLİŞKİLER ÜZERİNE .....	139
HEDEFLERE DOĞRU YÖNELMEK VE AMAÇ İÇİN YOĞUNLAŞMAK ŞARTTIR .....	159

Düşmanını tanımayan militan düşmana karşı savaşamaz .....	159
Gerçeklerimizi doğru kavramalıyız .....	172
Kişilikte devrimci dönüşüm ve reformculuk .....	183
Parti içi eğitime ve görevlere doğru yaklaşım .....	192
Parti içinde bozguncu ve zayıf kişiliğin yeri yoktur .....	200
Saflarımızda yaşanan yenilgili kişiliği aşalım .....	212
PARTİYE KATILIM SORUNU .....	231
Sorumluluk her zaman büyük düşünmeye götürür .....	235
Anlaşmış bir topluluk müthiş bir değişim gücüdür .....	239
Devrimcilik düşmanın doğrudan ve dolaylı tüm etkilerini aşmaktır .....	243
Yüzeyselliği aşalım, fethetme ruhuna ulaşalım .....	247
Amaçlarımız üzerinde sistematik olarak yoğunlaşalım .....	254
Devrimciler çözüm güçleridir .....	257
PARTİYİ DOĞRU KAVRAYALIM, YETKİN MİLİTAN KİŞİLİĞE ULAŞALIM .....	269
ÇİZGİYLE YÜRÜYEN DEVRİMCİLİK MUTLAKA ZAFERE ULAŞACAKTIR .....	293
ÖNÜMÜZDEKİ ON YILA BAĞIMSIZLIĞI VE ÖZGÜRLÜĞÜ SİĞDIRMAK İÇİN MİLİTAN GÖREVLERİMİZİ YERİNE GETİRELİM ...	311
ULAŞILMIŞ PARTİ ÖNCÜLÜĞÜNDE 1990'LI YILLARIN HAMLELERİNE HIZ VERELİM .....	331
Kürdistan'da öncülük savaşı, ülkemizde çağdaş insanlık ailesinin onurlu bir parçasını kurmaktır .....	333
Gerilla savaşı ancak sağlam bir militanlığa ulaşarak geliştirilebilir .....	337
Mücadelede insanı kazanmak esastır .....	339
Kural dışı yaklaşımlar hızla aşılmalıdır .....	345
Kendi ülkemizde özgürce yaşama tutkusunu yenilmez kılalım .....	349
PKK'DE EĞİTİM GERÇEĞİNİ DOĞRU KAVRAYALIM, DEVRİMCİ EĞİTİM GÖREVLERİMİZİ YETKİNCE YERİNE GETİRELİM .....	359

SAVAŞ SORUNLARIMIZ VE KADROLARIN DURUMU ÜZERİNE-I ...	379
Kadro devrimin öncü kurmayı olmakla yükümlüdür .....	380
Örgüt üslubu ve örgütsel yaşam esastır .....	387
Yaşatabilmek için yaşamasını bilmek gerekir .....	402
Uygulamada tam sonuca gitme hedeflenmeli ve başarılmalıdır .....	410
SAVAŞ SORUNLARIMIZ VE KADROLARIN DURUMU ÜZERİNE-II ..	417
PKK hareketi ihanet tarihini tasfiye etmenin adıdır .....	420
Devrimci emekle kazanılan her şey onay görmelidir .....	430
Önderlik gerçeğini doğru kavramak, uygulamak ve savunmak şarttır .....	439
MİLİTANLAŞMA SAĞLANMADAN DOĞRU BİR ÖNDERLİK YÜRÜTÜLEMEZ .....	451
ÜLKEMİZDE ULUSAL KURTULUŞÇU MİLİTANIN YAŞAMI VE ÇALIŞMA TARZI ÜZERİNE .....	463
EĞİTİMİ CİDDİ KAVRAMAK ESASTIR .....	501
ÖRGÜTÇÜLÜK EN BÜYÜK SAVAŞÇILIKTIR .....	527
Devrim yaratma ve düzenleme sanatıdır .....	527
PKK tarihi insanlaşma hareketidir .....	534
Almasını bilmeyenler, vermesini de bilmezler .....	539
Biz sözünün eri olabilen bir partililik istiyoruz .....	544
PKK'nin direnişçiliği her koşul altında yenilgiye meydan okumaktır .....	555



## Önsöz

*Yayınevimiz PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yeni bir eserini daha okurlarına sunuyor. Elinizdeki kitap, Öcalan yoldaşın değişik tarihlerde Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaptığı ve birbirini tamamlayan değerlendirmelerinden oluşuyor. Bu değerlendirmeler, esas olarak Kürdistan'da devam eden halk savaşı sürecinde, sıcak mücadele ortamında ortaya çıkan sorunları ve devrimin öncü güçlerinin pratikte kendini dışa vuran yetmezliklerini ele alıyor. Halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde Parti Önderliği ile kitleler arasında köprü rolü oynaması gereken militanların hatalarını, eksikliklerini ve bunların nedenlerini sergiliyor; kendilerine çıkış yolunu gösteriyor.*

*Yüzeysel tarzda yaklaşıldığında, değerlendirmeler bir bütün olarak Akademi öğrencilerine yönelik yoğun eleştirileri içerir görünüyor ve militan kişilik çözümlemesi niteliğini taşıyor. Oysa burada çözümlenen, Abdullah ÖCALAN yoldaşın özlü ifadesiyle gerçekte kişi değil toplum, bir an değil tarih oluyor. Başka bir deyişle pratikte yetmezliğe düşen militanın şahsında, Kürdistan tarihi ve toplumu sorgulanıyor. Değerlendirmelerde bu noktanın yakalanması büyük önem taşıyor.*

*Mücadele saflarına katılan birey Kürdistan toplumunun içinden geliyor ve en azından başlangıçta deyim yerindeyse toplumun profilini ele veriyor. Savaşmak isteyen birey toplumun düşürülmüşlüğü ile halkın bağımsız ve özgür yaşama özlemini birlikte bir arada yaşıyor. Yüzyıllardan beri yabancı egemenlik altında yaşaya gelen, sömürgeci güçlerle yerli uşaklarının suç ortaklığı temelinde örneği görülmemiş bir baskı ve sömürüye maruz bırakı-*

lan, büyük ölçüde kendisi olmaktan çıkarılmış, kimliği zorla gaspedilen tamamen kişiliksizleştirilmek ve egemen ulusun içinde eritilerek bitirilmek istenen Kürt halkının bağrından çıkarak mücadele arenasına atılan birey, toplumun kronik bir hal almış hastalıklarını kendisinde barındırıyor. Toplumun ve bireyin hastalıklarının ana sebebi olan sömürgeci egemenlik ve bu kitapta üzerinde durulan Türk sömürgeciliği, korkunç hastalık mikropları yayan ve ara yerde duran kokuşmuş bir cesedi andırıyor. Toplumun ve bireyin mevcut hastalıklarından tamamen arınarak sağlığına kavuşmasının ve bunun kesin güvenceye bağlanmasının yolu, orta yerde duran bu çürümüş cesedi bir an önce yerin yedi kat dibine gömmekten geçiyor. Dolayısıyla burada sömürgeci egemenlik yargılanıyor; mahkum edilen Türk sömürgeci egemenlik sistemi oluyor.

Devrimci saflardaki sorunların çıplak bir biçimde gözler önüne serilmesi ve sorunların çözüm güçleri olan militanlara ağır eleştiriler yöneltilmesi, kimilerine ilginç gelebilir. Bunun altında önemli ölçüde tahrip edilmiş Kürdistan gerçekliği ve bu gerçekliğin devrimle değiştirilmesi zorunluluğu yatıyor. Kürdistan'da hayvanlara bile reva görülemeyecek bir klasik sömürgecilik biçiminin uygulanmakta olduğu biliniyor. PKK saflarına gönüllü olarak katılan kişi, bu sömürgeci egemenliğin ortadan kaldırılması ve Kürdistan halkının özgürlüğüne kavuşması için yürütülen mücadeleye önderlik etmeye geliyor. Bu savaşma, görev alma ve sorumluluk üstlenme isteği, bireyin zaferi güvence altına alan sağlam bir militanlaşmayı ve aynı anlamı taşımak üzere PKK'nin militan ölçülerine ulaşmayı gerektiriyor. Militan adayının içinden çıktığı toplumdaki alışkanlıklara, değer yargularına, yaşam tarzına ve bir bütün olarak eski düzenin kalıntılarına karşı amansız ve kesintisiz bir savaşım vermesi gerekiyor. Eleştirinin dozundaki şiddet, militanın bu savaşımı yürütmedeki zayıflığına, dolayısıyla özgür iradesiyle ortaya koyduğu istem ve yüklenimine ters düşmesine yöneliyor. Öcalan yoldaş, çoğu kez militanın sözünün eri olması gerektiğini ısrarla vurguluyor.

Özgürlük savaşçısı sıfatıyla yola çıkan bireyin irade bildirimi ile canlı pratiği arasındaki çelişkiyi ifadesini bulan sözünün eri olamama durumu doğal olarak yoğun bir eleştiri konusu olsa da, bu tek başına gerçeği izah etmeye yetmiyor. Bireyin devrimci militan ölçülerin gerisinde kalması ve partinin çalışma ve yaşam tarzına ulaşamaması, bağrında ciddi tehlikeleri

taşıyor. Devrimci saflarda çizgi adamı haline gelemeyen ve kendisini koştururan kişi, ne denli iyi niyetli olursa olsun, düşmanı konuşturmuş oluyor. Bunun neden böyle olduğunu ortaya koymak zor değildir. Kürdistan'ın sömürgeleşme tarihi, toplumsal açıdan olduğu kadar kişilik açısından da Kürt halkının korkunç bir yoksulluğa mahkum edilmesi ve düşürülmesinin tarihidir. Emperyalist ve sömürgeci devletler Kürt toplumunun bağımsız ve özgür gelişmesine son verdiklerinde, Kürt insanını da ulusal kimliğine ve kişiliğine yabancılaştırmışlar; bağımsız Kürt kimliğinin şekillenmesine olanak tanımamışlardır. Parçalanmış ve sömürgeleştirilen Kürt toplumu, aynı zamanda parçalanmış ve sömürgeleştirilen Kürt insanı olmuştur. Kürdistan üzerinde kurulan yabancı egemenlik topluma nüfuz ettiği oranda bireyi de tamamen etkisi altına almış; Kürt uluslaşmasını ve toplumsallaşmasını tahrip ettiği oranda Kürt kişiliğini de tahrip etmiştir. Kürdistan'ı sadece bir egemenlik ve sömürü alanı olarak değil, aynı zamanda bir ulusal yayılma alanı olarak değerlendiren kemalist egemenlik sistemi, bu amacına ulaşmak için başvurduğu soykırım düzeyine ulaşan katliamlarla birlikte yoğun bir özümseme politikası uygulamıştır. Uygulanan bu eritme politikası sonucunda kendi tarihine, ülkesine, ulusal ve sosyal gerçekliğine, bu bağlamda kimliğine ve kişiliğine yabancılaştırılan Kürt insanı, kendi ülke ve ulus gerçekliği karşısında ihanet eder bir konuma düşürülmüştür. Sonuçta sömürgeci egemen sınıfın damgasını vurduğu egemen ulus kültürü ortamında şekillenen ve davranışlarını bu kültürün yönlendirdiği bir tip ortaya çıkarılmıştır.

Devrimci mücadele saflarına gelen bu tip kişilik, dönüşümünü gerçekleştirmekte yetersiz kaldığı ve eski kişiliğini konuşturduğu zaman, mevcut yapıyla objektif ajanlık konumuna düşmekte; düşmanın bilinçli olarak örgüt saflarına sızdırdığı sicilli bir ajandan çok daha ağır zararlara yol açabilmektedir. Örneğin halk kitleleri arasında parti otoritesini temsil etmek adına kitlelere ya jandarm, ya da ağa tarzında yaklaşmakta; böylelikle farklı bir yoldan düşmanı tamamlamış olmaktadır. Geleneksel isyancı Kürt kişiliğiyle mücadele kesinlikle sonuç alınmayacağı defalarca trajik bir biçimde kanıtlanmıştır. Bu isyancı kişilik devrimcileşmedikçe hiç de uzun soluklu olmayan bir süreçte ya eşkıyalasmakta, ya da teslim olmaya gitmektedir. Bu durum Kürdistan'da parti içi sınıf savaşımının en az cepheden düşmana karşı sürdürülen savaşım kadar ve hatta ondan çok daha fazla zorlu

gececeğini, halkın özgür geleceğinin kesinlikle böyle bir savaşımın başarısına bağlı olduğunu, bu savaşımı savaştıran ya da yeterince vermeyen bir proletarya partisinin sonuçta halka en büyük kötülüğü bir de devrimcilik adına yapmış olacağını kanıtlamaktadır. Daha başından itibaren açıklığa muazzam bir değer biçmesi, hiçbir kaygı taşımadan toplumdaki ve kendi içindeki sorunları çıplak bir biçimde ortaya koyması, eleştiri silahını düşmandan da önce kendi toplumuna ve kendisine yöneltmesi, PKK'nin başarısının esas kaynağını oluşturmuştur. Augias'ın ahırından binlerce kat daha fazla pisliğin üst üste yığılıp biriktiği Kürdistan'da, devrimin yer süpürücüsü olarak tarih sahnesine çıkan PKK'nin bu pislikleri kendi halkına göstermemesi, halkın bu pisliklerden ne denli etkilendiğini ortaya sermesi ve halkı muazzam bir güçle bu temizlik işine katılmaya çağırması zaten düşünülemezdi.

PKK'de militan kişilik çözümlemesi yeni bir şey değildir. PKK saflarına katılan bireyin sorunlu yapısı, 1980 yılından başlayarak kadro eğitimine büyük ağırlık veren PKK'yi bu sorun üzerinde daha kapsamlı biçimde durmaya yöneltti. Abdullah ÖCALAN yoldaşın **Kürdistan'da Kişilik Problemi, Parti Yaşamı ve Devrimci Militanın Özellikleri** adlı eseri, bu olumsuz duruma parmak basan ve aşılmasının yollarını gösteren ilk önemli değerlendirmelerinden biri oldu. Ancak 15 Ağustos Atılımı deneyimi mevcut kadro yapısının işlere yüzeysel yaklaştığını, içine girilen silahlı mücadele döneminin ciddiyetini yeterince kavrayamadığını, Öcalan yoldaşın değişimiyle kadronun gerilla savaşına ve hatta halkı yönetmeye hazır olmadığını ortaya koydu. 1980'li yılların ortalarına gelindiğinde en ileri düzeydeki kadrolar bile gelişmenin değil tıkanmanın nedeni olmaktaydı. “3. Kongre ile birlikte çok kapsamlı eleştiriler devreye sokuldu. Bu dönemde kadronun görevleri yürütemeyeceği anlaşılıyordu. Bu kadro taş çatlasa ancak birkaç ay eylem yapabiliyordu. Bu kadro halk ordusunu kurma ve gerillayı geliştirme yeteneğinde değildi. Dolayısıyla bu işleri daha derinliğine ele almak gerekiyordu. Yine halkın başına bela olan bir kadro tipi vardı. Doğru halk önderliğine ulaşamayan, halkın canına okuyan, işi gücü öncülükte oynamaktan ibaret olan bu tip kadroları sıkı bir eleştiriden geçirmek ve kimliklerini ortaya çıkarmak, hep 1986'da ve daha sonraki yıllarda büyük bir çabayla üzerine eğildiğimiz eğitici çalışmalarımızla sağlandı.” (Abdullah Öcalan)

PKK 3. Kongresi PKK'nin ve Kürdistan halkının tarihinde önemli ve ay-

rıcılıklı bir yere sahiptir ve bu önemini uzun yıllar koruyacaktır. Partinin bu doruk toplantısında bir operatör inceliğiyle ameliyat masasına yatırılan şey yalnızca PKK deneyimi veya kadrosu değil, kördüğüm olmuş bir tarih ve toplumsal yapıydı. Partinin karşısına çıkan sorunlu kişilikler, bin yıldan beri tıkanmış, alabildiğine düğümlenmiş ve kötürümleşmiş tiplerdi. Bu tipler üzerinde yapılan teşhis derinleştirildikçe altından kemalizm ve feodalizm, Türklük ve gericilik çıkmaktaydı. Bu durum partiyi bu hastalıklı yapıyı tedavi etmeye dönük yoğun bir operasyona girişmeye sevketti. Koma halinde yaşayan insanlardan sağlam kişiler yaratmak, bunları militanlaştırmak, sağlam emareler taşıyan kişileri parti kadroları düzeyine yükseltmek, PKK Önderliği'nin en temel uğraşlarından biri oldu. Daha sonra bu doğrultuda yapılan çözümlemeler kesintisiz olarak devam etti.

Kuşkusuz PKK'nin ve PKK Önderliği'nin Kürdistan'da devrimci kişilik alanında verdiği mücadele tamamen Kürdistan devriminin hedeflerini ve amaçlarını gerçekleştirme ihtiyacından kaynaklanıyor. Çünkü Kürdistan'da kişilik çözümlendiği oranda sınıf ve toplum da çözümlenmiş, kişilik parti çizgisine çekilerek devrimleştirildiği oranda proletaryanın en büyük silahı olan devrimci örgüt de yaratılmış, hareket ve güç haline gelmiş oluyor. PKK'nin son derece yetkince kullandığı eleştiri ve özeleştiri silahıyla geleneksel yapı ve yaşam tarzı ortaya çıkarıldığı ve tasfiye edildiği oranda yeni yapının ve yaşamın kurulup geliştirilmesinde başarı sağlanıyor; geleneksel kişilik yıkıldığı ve aşıldığı oranda geleceğin özgür insanını bugünden yaşayan örnek militan kişilik boyveriyor ve sağlamlaşıyor. Ancak PKK'nin ve PKK Önderliği'nin çözümlemelere bu denli büyük bir ağırlık vermesini sadece Kürdistan'ın özgül koşullarıyla açıklamak doğru olmayacaktır. İçerideki ve özellikle resmi komünist partileri içerisindeki derin yozlaşma sonucunda reel sosyalizmin yıkılması, PKK'nin parti içi sınıf savaşımını büyük bir titizlikle yürütmesinde, çözümlemeleri derinleştirmesinde ve bu temelde parti ortamını sürekli aydınlatmasında önemli rol oynuyor. Sosyalizmin sadece bir ekonomik biçim olmadığını, devlet eliyle ekonomide sağlanan gelişmenin sonuçta çok kötü bir kapitalizme kadar gidebileceğini, önemli olan şeyin bireyin ve toplumun sosyalist düşünce ve yaşam tarzı doğrultusunda dönüşümü olduğunu reel sosyalizmin trajik sonu açıkça gözler önüne seriyor. Abdullah ÖCALAN yoldaşın sözleriyle, bir sistemi ilkin insanda gerçekleştirmek gerekiyor. Elinizdeki kitap, PKK'in bu doğrultuda harcadı-

ğı yoğun ve aralıksız çabaya tanıklık ediyor.

**Adını değiştir, bu hikaye seni anlatır:** Bu anlamlı tümcede dile getirilen gerçeklik, herkesten önce ve en çok Türkiye solu için geçerlidir. Adı değiştirildiğinde, Kürdün hikayesi pek çok yönüyle Türk toplumunun gerçekliğini ve Türkiye solunun durumunu anlatıyor. Hitler'in eğitim okulu olan kemalizmin, Kürdistan kadar olmasa bile, Türkiye toplumunu da alabildiğine biçimsizleştirdiği, korkunç bir şovenizmi ve bağnaz bir devlet savunuculuğunu toplumun hemen hemen her kesimine benimsettirdiği ve sömürünün en aşağılık biçimlerine uysalca katlanan bir toplum yarattığı kabul edilmedikçe ve bu durum aşılmadıkça, kurtuluş olanaklı görünmüyor. Türkiye solu tamamen kemalist düşünce ve yaşam tarzının dışına çıkmadıkça, kemalizmi tamamen mahkum etmedikçe, Türk halkının gerçekliğini sağlıklı bir eleştiriden geçirmedikçe ve bunun içinde bireyin durumunu çözmedikçe, görünürde düzene karşı çıkmasının fazla bir anlamı kalmıyor. Abdullah ÖCALAN yoldaşın bu eseri, sosyalizme ve halkın kurtuluşu davasına bağlılıkta samimi olan Türkiyeli devrimcilere büyük yardımda bulunacak bir kaynak niteliğini taşıyor; en azından yöntem açısından gerçeklik budur.

Elinizdeki eserin kendi alanında büyük bir boşluğu dolduracağına inanıyor, böyle bir eseri okurlarımıza sunmaktan kıvanç duyuyoruz.

**Weşanên Serxwebûn**  
**Ocak 1994**

## YOLDAŞLIK İLİŞKİLERİ

Eskiye oranla yaşamı ne kadar değerlendiriyorsunuz? Yaşamı ne kadar seviyorsunuz? Sosyalistleşmenin bir ölçüsü de budur. Acaba yaşama eskisinden daha fazla değer veriliyor mu? Bu önemlidir. Yaşam seviliyor ve yaşama eskisinden daha fazla değer veriliyorsa, belli bir devrimçileşme ve sosyalistleşme olanağı elde edilmiş demektir. Eğer eskisinden daha fazla kendinizden rahatsızsanız ve yaşama karşı sevginin fazla gelişmemişse, o zaman sizde gericilik vardır, olumsuzlukları aşamıyor ve altında eziliyorsunuz. Bu da gerileme anlamına gelmektedir.

O halde yaşamı yeniden değerlendirmek ve ona yeniden değer biçmek için son derece duyarlı olmamız gerekir. Eski yaşam aşılrken, birçok özellikleriyle yaşama yeniden bağlanmanın yolları vardır. İlişkilerin yenilenmesi aynı zamanda bir bütün olarak yaşamın da yenilenmesi demektir. Devrimcilik de zaten budur. Yeni insanların ortaya çıkışı böyle olur. Bu nedenle eskiye sevdalanmamak gerekir. Bunun hepimiz açısından can alıcı bir sorun olduğunu sanıyoruz. Hepinizin birçok koşullandırmanın etkisinden ibaret olan yaşam bile denilemeyecek sallantılı bir durumunuz vardı. Ama şimdi bütün bunları değiştirmek gerekiyor. Bu hepimiz için geçerli ve yaşamsal önemde olan bir gelişmedir. Yeni yaşamı her yönüyle kendilerinde gerçekleştiremeyenler sosyalizm kavgasında fazla iddialı olamazlar. Böyle bir amaç olmadıktan sonra da bu kavgada yer al-



mak mümkün değildir. Yani ilkel duygular, düşünce kırıntıları ve eski yaşam kokan alışkanlıklarla devrimcileşme yönünde fazla ilerleme sağlanamaz. Bu açıdan yenilenme her yönüyle olmalıdır. Bu ideolojik ve politik içeriğin bütün yönleriyle yenilenmesi demektir.

Örgüt, örgütlenmenin ilişkilerini yaratmak içindir. Eylem de bunun direncini iradede gerçekleştirmektir. Bu zordur, ama yeninin doğması da başka türlü olmamaktadır. Zor olayından ibaret olan devrim kişiliğimizde bu biçimde somutlaştırılırsa, uğruna savaşılabilir bir amaç olacaktır. Oluşturmak istediğimiz birliği kesinlikle bu temelde kavramak gerekir. Bu uğurdaki bütün çabalarımızın özü de böyle bir birliği yaratmak içindir. Kendilerinde bir şeyler saklayanlar ve bunları ortak bir çabada birleştiremeyenler, yaratılan birliği birlik olarak değerlendiremezler. Çünkü bizim birliğimiz gerçekten de bu konuda derinleşmeyi ifade etmekte, bu doğrultuda düşünce, mücadele ve yaşam birliğini yoğun olarak yaşamayı zorunlu kılmaktadır. Birçok arkadaşın buldukları yerlerde hala ortak bir ruh ve irade birliğini gerçekleştirmedi ne denli zorlandıkları bilinmektedir. Yaratılması gereken birlikler yerine, hasımlar arasındaki ilişkilere benzer ilişkilerin geçirildiği çok açıktır. Hasımların birbirlerine karşı sergileyebileceği tavırlar saygısızlık, kin, birbirine değer vermemek, birbirini küçük düşürmek, kızmak ve öfkelenmektir. Bunlar ciddi bir biçimde değiştirilerek devrimci ilişkilere bağlanmadıkça, hepsi düşmanca yaklaşımları ifade edecektir ve oldukça tehlikelidir. Bu yaklaşımların parti bir yana, yurtseverlikle bağdaşması bile mümkün değildir.

Birlikle çelişen ne kadar özellik vardır? Bunların ne kadarı düşünmana özgüdür, ne kadarı proletaryaya yabancı sınıf etkileridir? Bu konuda iyi tespit yapanlar parti birliği konusunda iddialı olur ve doğru değerlendirmelere ulaşırken, bunu yapamayanlar veya bu yeteneği gösteremeyenler ise birçok yanılgıya kapılırlar. Doğru tercih yapamaz ve doğru sonuç alamazlar. Bilindiği gibi bunlar saflarımızda oldukça yaygın olan hususlardır. Partileşmeyi bir de bu yönüyle tamamlamak gerekir. Bundan dolayı öğrenmeli ve bu konuda öğrendiklerinizi kişiliğinizde gerçekleştirmelisiniz. Bunu yapmadıkça ilerlemek mümkün değildir.

Parti direniyor, kendi doğrultusunu yaşamak ve yaşatmak için çaba harcıyor, yürütüyor ve bunda da son derece kararlıdır. Burada bireylere düşen şey buna katılmasını becerebilmektir. Maalesef yıllarca saflarımızda oldukları halde, hala partinin ruhuna, düşüncesine ve üslubuna varamamış ve belki de çoğunluğu oluşturan insanlar vardır. Peki, neden? Çünkü onlar ruhen, düşünce ve üslup olarak partileşememişlerdir. Oysa bizim çabalarımızın özü birliğin yaratılmasıdır. Bir konuşma tarzının ve hatta bir bakış biçiminin bile partileşmeyle yakın bir ilişkisinin bulunduğu unutulmamalıdır. Bunlar politikada anlam taşır. Yani kitaplarda okuduğunuz gibi, küçük bir sert hareket bile belli bir tavrın yansıtılması anlamına gelir ve kesinlikle belli sonuçları beraberinde getirir. Buna karşılık içinde hala sadece bazı öğelere karşı değil, tamamen partiye karşı sertlikten de öteye onursuzlukla yüklü bir yığın davranışı dayatan ve bayağı bir sınıf gibi çalışan kişiler az değildir. Yine hantallıktan sert ve öfkeli tutumlara kadar bir yığın olumsuz davranış sergilenmektedir.

Peki, bunların anlamı nedir? Bunlar kendilerine daha fazla yer isteyen, protesto veya tasfiyeciliği geliştirmeye çalışan insanların tavrıdır. Kuşkusuz parti netleşirken bütün bunlara büyük bir önem vererek değerlendirecek ve kararlılıkla giderecektir. Burada yürüttüğümüz büyük eğitim hareketinin bu ilkeye bağlılık temelinde geliştiğini unutmamalıyız. İster farkedilsin ister edilmesin, ne yazık ki bu süreç içerisinde birçok arkadaş her türlü yetersiz ve gafil tutumları, kendine göre çeşitli ruh hallerini ve saygısızlık belirtilerini sergilemektedir. Bu tavırlar sahiplerini rahatlatabilir, ama bu çok düşünce bir rahatlama olayıdır. İnsanlar yüce kurumlar nezdinde ve yüce parti ortamında her zaman en güzel duygu, düşünce, söz ve eylemi sergilemeyi şeref bilirler. Bunlar kesinlikle tutarlı partinin da tavırları ve özellikleridir. Ancak çok değişik özellikler ve beklentilerle partiye gelmekte, parti ortamında bunlar yansıtılmaya çalışılmaktadır.

Mahalle kabadayılarının özelliklerini biliyorsunuz. Bunlar mahalleye girdiklerinde yaptıkları ilk iş nara atmaktır. Bununla zayıf insanları ve çocukları korkutarak kaçacak delik arayan bir havaya

sokmak isterler. Bunun daha inceltilmiş biçimleri şimdi parti saflarında ortaya çıkabilir. Böylesi kabadayılara özgü davranışlarla halkı sindirme ve parti içinde kendine daha fazla yer açma tutumuna girenler az değildir. Tabii bazıları bunu demagojik sözlerle yaparlar. Bazıları kesin davranışlar gösterirler. Bazıları duyarsızlık ve tembellikle bunu yerine getirirler. Bazıları da en kritik anlarda beklenmedik bunalımlara girerek kendilerini sergilerler. Bunların hepsi ortamın adamı olmadıklarını ve başka beklentilerle partiye geldiklerini gösteriyorlar. Bu açıdan partili olmayı ve parti üslubunu öğrenmelisiniz. Genel düşünce kalıpları ve kendimize yakıştırdığımız çeşitli üslup ve alışkanlıklarla partilileşemeyeceğimizi kesinlikle bilmek durumundayız. Parti davasında iddialı olanlar bunları hemen giderirler. Eğer bu yapılmak istenmiyor ve partiye karşı objektif direnme konumu sürdürülmek isteniyorsa, böyleleri kendilerini daha da incelterek yaşatmaya çalışacaklardır.

Demek ki, partilileşmeyi bir de psikolojik yönden doğru yaşama-  
lıyız. Burada kişilerin kendine özgü bazı özellikleri olmasın demiyoruz. Tam tersine kişilerin olumlu bir temelde daha güzel davranışı ve daha güzel sözü -buna hitabet ve üslup diyoruz- sanatkarane biçimde göstermesi iyi bir şeydir. Herkesin beğeneceği konuşma tarzını, hal ve hareketi sergilemek güçlü devrimcilere özgü bir özelliktir. Bunlar gösterilebilir. Biz bunları sonuna kadar teşvik ediyoruz. Yeter ki partinin ruhuna uygun, kıvanç verici ve herkesin alkışladığı tutum ve davranışlar gösterilsin. Ama bunların dışında her türlü aşınmış, çağını doldurmuş, sadece ve sadece düşüren ve güçsüz kılan, gerici duygu ve tutkularla yüklü, yüceltmeyen, politik değeri son derece zayıf, geleceğe ilişkin güçlü umut vaat etmeyen, günübürlük, kabilecilik ve bölgecilik kokan, yurtseverlik ve insanlık değerleri yönünden gelişmemiş, son derece bencil ve bireyci, güçlü bir ideolojik ve politik öğretiyeye dayanmayan ve örgütlülük düzeyi çok zayıf ilişkiler, parti ilişkilerimize kesinlikle ters düşen ve onlarla tam bir karşıtlık oluşturan durumlar asla kabul edilemez.

Bütün bu zayıflıklardan kurtulmuş, yani tarihsel temeli olan, kendi gerçeğine dayanan, bunun için her türlü yabancılığı aşan, kendi gerçeğini çağ içindeki konumunu tespit eden, sınıfsal temeli bulunan

ve bunu ulusal bağımsızlığa yansıtan, ağır ailesel, kabilesel ve dinsel etkileri aşan, yurtseverlik kadar insanlığa da ulaşabilen, güçlü bir ideolojik -bizde bu sosyalizmdir- ve politik -bizde bu ulusal kurtuluşçuluktur- doğrultusu olan, geleceği son derece güçlü karşılama ve kazanmanın büyük tutkusuna sahip, kendi içinde son derece sıkı ve sağlam bir örgütlülüğü bulunan, buna öncelik tanıyan, yaşamın öteki bütün duygu ve davranışlarını, temelde bu anlayışın potasında eriten, temel ölçülerde denge noktası olarak burayı alan, öteki bütün ilişkilerine, anlayışlarına, duygularına ve yaşamına buna göre yön veren, yaşama bu temelde yaklaşan, yaşamını bu temelde derinleştiren, bu konuda dayatılan bütün engellemelere karşı koyarak bir an için bile olsa ilişkinin sağlamlığını gözardı etmeyen, sevgi ve saygı duygularını bu ilişkilerin ölçüsünü temel alarak geliştiren, sürekli bunun propaganda ve pratik çalışmasını yürüten, gerektiğinde bunu en güçlü savaşıklık ilişkisine dönüştürebilen ilişki sahibine yoldaş ve yoldaşlar arasında bu temeldeki yaklaşıma da yoldaşlık ilişkisi adı verilir. Bu ilişki bizim için çok gereklidir. Herhangi bir ulustan ve onun devrimci sınıfından çok daha fazla bizde birinci derecede ele alınması gereken ilişki yoldaşlık ilişkisidir. Çünkü bizde hiçbir ilişki yoldaşlık ilişkisi kadar eski dünyadan kurtulmamıza ve yeni dünyayı kazanmamıza olanak verecek ölçüde önemli değildir. Yine yoldaşlık ilişkisi kadar bizi güncel baskı ve acılardan kurtarmaktan tutun da uzun vadeli amaçlarımıza ulaştıracak kadar sağlam bir ilişki yoktur. Bizi ulusumuza, halkımıza ve dünya halklarına yakınlaştıracak başka bir ilişki söz konusu olamaz. Aynı şekilde bu ilişki kadar bizi günlük olarak güçlendirecek başka bir ilişki mevcut değildir. Bu öz-  
lü, inançlı ve yoldaşlarına sonuna kadar bağlı kalmayı gerektiren bir ilişkidir. Birey için dünyada bundan daha fazla gereksinim duyulacak bir nesne olamaz. Bunun dışında başka bir ilişki ve bağın kutsallığından söz etmek olanaksızdır.

Arkadaşlar arasındaki ilişkilere baktığımızda bunun değerinin bilinmediğini, üzerinde önemle durmak bir yana, tam tersi tavırlar içine girildiğini görüyoruz. Bu sömürgeci gerçekliğin en tehlikeli bir biçimde yaşanmasıdır. Burada sömürgeciliğin en derin etkisini mi anlamak istiyorsunuz? O zaman yoldaşlık bağlarındaki zayıflıklara

bakmalısınız. Yine ortaçağ kalıntılarının etkilerini mi anlamak istiyorsunuz? İlişkilerinizdeki hafiflik, yüzeysellik ve basit çıkarılara gömülü düzey bunun en açık göstergesidir. Dikkat edilirse bizim bütün toplumsal ilişkilerimizde geçerli olan ilişki tarzı günübirliktir; sahte, yüzeysel ve işini bitirinceye kadar devam eden bir ilişkiyi ifade eder. Kardeşlik ilişkisi bile buna indirgenmiştir. Neden? Çünkü onun temelinde, kapsamında ve amacında soyluluk ve büyük hedef yoktur. Aynı şekilde doğru bir temel olmadığından içerik de son derece çürüktür. Bu temelde kardeş ve komşu olmak, aile kurmak, ahbap-çavuşluk geliştirmek, aşiret oluşturmak kaç para edebilir? Ne yazık ki toplumumuzda egemen olan ilişkiler bunlardır. Bunlar da en çok iğrendiğimiz ilişki biçimleridir.

Belirttiğimiz bu ilişkilerden duyduğumuz derin rahatsızlık ve tepki, bizi hep güçlü ilişkiye yöneltti. Güçlü ilişkiyi sürekli aramamız, onu izlememiz ve onun derin özlemine duymamız bizi parti ilişkilerine kadar götürdü. Bu doğrultuda her şeyimizi verecek bir yoldaşlar topluluğunu oluşturmaya kadar ilerledik. Dikkat ederse, bizim yaptığımız şey, kendi öz pratiğimizin ifadesi olan sağlam ilişkilerin geliştirilmesi için bütün kişiliği yeniden ve yeniden gözden geçirmek, geliştirmek, özellikle düşünceyi büyük bir silah olarak kullanmak, bunun için gerekiyorsa derin bir felsefeye ve politikaya dalmak, burada en devrimci olana ulaşmak ve burada ne bulduysak alıp götürmek, yaygın çabalarla bunu propaganda etmek ve eğer oluşabiliyorsa bu propagandayla dost grupları oluşturmaktır. Bunlar da içeriği son derece güçlü olan çabalarlardır. İlk temas ve dostluk grupları bu çabaların ürünüdür. Toplumdaki geçmiş yaşantımızı göz önüne getirdiğimizde, bu yaşama kapsamlılık ve derinlikten yoksun ilişkilerin tamamen egemen olduğu görülecektir. Kapsamlı ve derin ilişkilerin olmaması büyük bir üzüntü ve rahatsızlık yaratmıyorsa, burada daha çok eksikliklerimiz var demektir. Sağlam ilişkilerin derin ihtiyacı duyulmuyorsa, bu çok tehlikeli bir konumda bulunduğumuz anlamına gelmektedir. Burada belli bir arayışın olmaması son derece duyarsız olduğunu ifade eder. En çok tapındığımız ilişkiler yöresel ilişkiler, kabile, akrabalık ve eş-dost ilişkileri, günübirlilik ve basit çıkarlar tarafından güdümlendirilmiş iliş-

kiler ise, o zaman basit bir konumdasınız. Bu durumda sizde derinlik, yücelme, sağlam kişilik ve sağlam ilişki yoktur demektir. Hep kendi çıkarlarınız temelinde mi ilişki arıyorsunuz? O halde siz çok tehlikeli bir bireycisiniz. Birisine merhaba dediğinizde ondan saygı mı talep ettiniz? Bir komşunuza bir şeyler verip karşılığında daha fazlasını mı almak istediniz? Tehlikeli işlere yönelmek yerine, sizi bireysel güvenlik içinde tutacak işlerle mi uğraştınız? Parasal yanı ağır basan ilişkiler mi aradınız? Özüne bakmadan, hep büyük dediğiniz devlet güçleriyle ilişkiye girmeyi mi esas aldınız? Düşküne ve zayıf olana fazla itibar etmeyip hep onlardan kaçmaya mı çalıştınız? O zaman sizin ilişkilerinizin kapsamı ve bu ilişkilerden ibaret olan kişiliğiniz son derece zayıf, yüzeysel, iddiasız ve basittir; siz başından itibaren güçlenmeyi ve soylulaşmayı engellemiş bir konumun içindediniz demektir. Bunun da tutucu bir kişilikten başka bir anlamının olmadığı açıktır.

Bütün bu ilişkilerin insana hiçbir şey vermeyeceği bellidir. Çünkü bunlar yaşam değildir. Bu ilişkilerde umut, kutsallık, heyecan, yüce saygı ve sevgi yoktur. Bu konuda toplumun da ne ölçüde saygıdeğer olduğu ortadadır. Toplumun bütün bireyleri patates taneleri gibi birbirlerine benzerler; özellikleri ve derinlikleri yoktur. Açıkta ki bunlardan kuvvet doğmaz, yücelik çıkmaz; bu tür toplumlarda kader tayin etmek gelişmez. Bizim en büyük sorunlarımızdan biri de bu konuda yaşananlardır. Yine parti tarihimizi bir kez daha özetlersek, yoldaşlık ilişkilerine müthiş ölçüde ihtiyaç duyulduğunu çok açıkça göreceğiz. Her şeyden önce, bu ilişkilerin yaratılmasını yaşamın en temel uğraşısı olarak görmek gerekir. Bu ilişkiyi yakaladığımızda ise, onun değerini en yükseklerde tutmak ve sürekli geliştirmek zorundayız. İşte bu da örgüttür, partidir, direniştir, gerilladır; bunlara müthiş bir değer biçmek, korumak ve giderek güçlendirmektir.

Evet, bu ilişkiye duyduğumuz ihtiyaç kadar başka bir şeye muhtaç değiliz. Gerçekten ister ulus ve toplum düzeyinde, ister ulusal ve toplumsal ilişkilerde korkunç tarumar olmuş bir durumumuz vardır. Sömürgeciliğin yaptığı en büyük tahribat ulus ve toplumsal ilişkileri parçalamak, atomize etmek ve daha sonra da kendi gerçe-

ğine bağlamak olmuştur. Çok çabuk bölünen ve parçalanan bir ilişkinin rahatlıkla sömürgeciliğin çıkar ilişkisine dönüştürüleceği açıktır. Bunun ardından ülke talan edilir, emek sonuna kadar sömürülür. Kültürel ve insani değerler adına ne varsa hepsi talan edilir. Bunun düzeyi ilişkilerin parçalanış düzeyiyle orantılıdır. Dolayısıyla ilişkisizlik en kötü bir ölüm biçimidir. En az ilişkiyle yaşamak demek, ölümün en kötüsünü tercih etmek demektir. PKK'nin bütünüyle hedeflediği gerçeklik de budur. PKK kendi gerçeğinde bunun aşılacağına dair yüzlerce pratik kanıt sunmuştur. Ulusal ve toplumsal özelliklerinden koparılmış, lime lime olmuş, atomize edilmiş ilişkisiz bireyin ve ailenin korkunç bir umutsuzluk kaynağı olduğu açıktır. Bu her türlü baskı ve sömürünün nesnesidir ve bundan daha kötü bir ölüm yoktur. Böylesi ilişkisiz bir nesne olarak yaşamayı kabul etmek dehşet vericidir. Örneğin Kızılderili toplulukları bu duruma düştükleri zaman ölümü kabul etmişler, ama atomlarına kadar parçalanmayı reddetmişlerdir. Klanlar ve kabileler parçalanmak istediklerinde, “Ya ölürüz, ya da varlığımızı ve ilişkilerimizi koruruz” demişlerdir.

Demek ki, bunlardaki yaşam tarzı bizimkinden üstün olmuştur. Eğer Kürdistan'da bu ilişkisizlik yerine ölüm tercih edilseydi, sömürgecilik atomize olmuş, ilişkisiz birey ve aileyi yaratamayacak ve sömürgeciliğin çıkarlarının mükemmel yürütülmesinin bir zeminini durumuna getirilemeyecekti. Ancak bu zemin günümüzde sömürgeciliğe görülmemiş olanaklar yaratırken, kabul edilmesi asla mümkün olmayan bir yaşantıyı da halkın “yaşam” diye kabul etmesine neden olmaktadır. Anlayışsızlık, kara cehalet, her türlü düşkünlük, güçsüzlük, kaderini tayin etmek bir yana her şeye boyun eğmek, ihaneti kurtuluş olarak görmek ve tanınmaz bir insanlık kütlesi haline gelmek işte bu temelde gerçekleşmiştir. Dikkat edilirse, bu ilişkilerin parçalanması sömürgeciliğin temel yöntemidir. Partimiz işte bu ilişkisizliğe karşı büyük bir karşı koyuş halinde olmuştur. Buna derin öfke duyulmuş, bu temelde ilişkiler en sağlam ideolojik ve politik doğrultuda her türlü yabancılıktan kurtarılmıştır. Parti kişiliği ve yoldaşlığı bütün bunları kendisinde gerçekleştiren kişilik demektir. Bundan daha fazla tercih edilebilecek bir kişilik ve ilişki

olamaz.

O halde PKK'deki yoldaşlık ve onun esas aldığı ilişki biçimi temelinde kendimizi yeniden yargılamalıyız. İlişkilerimizin gelişimi bu temelde midir? Onun bizdeki her türlü somutlanması yine bu biçimde mi gelişmiştir? Onun korunması böyle midir? Böyle değilse o zaman biz neyiz ve kimiz? Burada niçin büyük bir çelişki vardır? Bu çelişkinin aşılması büyük bir devrimci dönüşümdür. İlişkisiz kişiliğin aşılması, yoldaşça olmayan ilişkilerden yoldaşça ilişkilere dönüştürülmesi en büyük devrimdir. Bunu kendisinde gerçekleştiren militan en büyük militandır. Kendimizi örnek olarak göstermeye biraz cesaret ediyorsak, bu herkesten daha fazla ilişkilere yüksek değer biçmemiz, bunların ele geçirilişi için büyük savaşım vermemiz, bunu her şeyden üstün tutma ve yaşamı bundan ibaret görmemiz yüzündendir. Biz bu konuda kendimizi lime lime eder, düşmanın bile saygısını kazanacak duruma getiririz. Dostlar açısından vazgeçilmezliği kesin olan ilişkileri gerçekleştiririz. Bizim özelliğimiz budur. Bu özelliğimiz düşmanı kahrederken, dostlarca alkışlanmaktadır. İşte bu temeldeki yaşam en güçlü yaşamdır, kudretli ve saygın bir yaşamdır, en çok muhtaç olduğumuz ve başarıya gidecek tek yaşamdır. Büyük çelişkileri bu temelde gidermek gerekirken, çoğu durumda bu ilişkilerden kaçınılmaktadır.

Derin ve yoldaşça ilişkilerden söz ederken, onun gelişmiş biçimlerini sıralayalım: Grup ve grup ilişkileri içinde olmak ve bunun sorumlusu olarak ortaya çıkmak ilişkilerde kesin bir gelişmedir. Grup ilişkisinden resmi parti ilişkilerine dönüşüm daha fazla bir ilerlemedir. Parti içinde bir parti örgütüne sahip olmak, bir hücre veya komite ilişkisi içinde bulunmak daha fazla gelişmiş bir ilişkidir. Kuşkusuz bir bölge komitesinde olmak, etkisi, çerçevesi ve sayısı daha çok artmış, dolayısıyla daha güçlü olan bir ilişkinin yakalanmasıdır. Hele hele parti merkezi ilişkisine sahip olmak, onu yaşamak, onda etkili ve yetkili olmak daha büyük bir ilişkiye sahip olmaktır. Bu ilişki iyi değerlendirilir ve kullanılırsa, sayısız ilişkilerin kaynağı yaratılmış demektir. Bu çok şeyler yaratan ve kurtaran bir ilişkidir. Dikkat edilirse, en çok muhtaç olduğumuz halkı örgütleme ilişkisi de budur. Bu güçlendirme ilişkisinden başka tercih edeceğimiz ve



daha da güçlenebileceğimiz bir ilişkiden söz edilemez. Kendi görevlerimizin gereklerini yerine getirirken, en çok başvurduğumuz silah ilişki, ilişki ve yine ilişkidir. Bütün yapımızda en özgür ve sağlam ilişkileri geliştirmekten, halkla ve sıradan dostlarla ilişkilere kadar, geliştirdiğimiz ilişkilerin tümü budur. Değerli ilişkiler için bütün yeteneklerimizi ayaklandırmalıyız. Daha iyi, daha yaygın ve daha derinleşmiş ilişkiler yaratmalıyız.

Ama bu konuda, ilişkilerde oldukça büyük bir yoksulluk yaşanmaktadır. Arkadaşlara yetki verilmesi, kendilerine çok sayıda ilişkinin teslim edilmesi ve milyonların partimizi dinlemesi ne demektir? Bu gerekirse milyonlarca ilişkiye sahip olduğumuzun ifadesidir. Ama ilişkiden yoksunluk ve ilişkisizliğe alışkanlık o denli gelişkindir ki köleliğe alışkanlık ve sömürgeciliğin yüzyıllardan beri katliamlarla gerçekleştirdiği büyük yalnızlık ve yoksulluk o kadar iliklere işlemiştir ki, gerçekten de korkunç çabalarla kazanılan bu ilişkilere çok az değer verilmekte, bu ilişkiler korunup geliştirilememektedir. Bundan daha acı ve sefilce bir yaşantıdan söz edilemeyeceği açıktır. Oysa doğru üslup hep ilişkilere hücum tarzında bir yaklaşım olmalıdır. İnsana yaklaşımda hücum ne içindir? Bu bir ilişki içindir. Bu daha fazla ilişki, daha fazla örgüt ve daha fazla güçtür ve bu da kurtuluş demektir. Kendi konumumuza baktığımızda, en çok sıkıntısını duyduğumuz ve yoksunluğunu yaşadığımız şeylerin temelinde ilişkisizliğin bulunduğunu göreceğiz. Mevcut ilişkiler ise yoldaşlık özelliği fazla derin olmayan, örgütlülük özelliği fazla derinlik arzetmeyen, hemen kırılabilen ve hemen sırt çevirilen ilişkilerdir.

Hayır, bütün bu ilişkilerde uzmanlaşalım. Bu doğrultuda büyük bir arayış içine girelim. Bunlara kesinlikle sırt çevirmeyelim. O bizi terk etmedikçe, onu asla terk etmeyelim; onu sonuna kadar çekici ve güçlü kılmak için ne gerekiyorsa onu yapalım. O zaman bununla güçlü adam olduğu görülecektir. Tabii böylesi adamlarımız çoğaldığında, halkın toptan ayaklanma halinde olduğunu iyi bilmelisiniz. Ama yine pratik yaşamımızla karşılaştırıldığında, bu temel yoksunluk gerçeğiyle sağlanan başarıların fazla güçlü olduğu söylenemez. Bu konuda önderlik çabalarımız bunun tek öğretisidir; ahla-ki temelde buna hizmet etmektir. Düşünce ve ahlak, günlük her tür-

lülü yaşam ve çalışma bu tarihsel yoksunluğu ve ilişkisizliği aştığı oranda halkın öncüsü olunabilecektir.

Peki, PKK önderliği neden böyledir? O halkın kendi kaderini belirlemesini ve kurtuluşunu sağlamasını bu temeldeki ilişkilerde gerçekleştirdiği için yücedir. Bunun hem teorik ve hem de pratik olarak önemi buradadır. Unutmayalım ki, PKK’de gelişen ilişki derecesi bizde kahramanlığa ulaşmasını bilmiştir. Şehitlik ilişkisi bizdeki ilişkilerin gelişkinlik derecesidir. Zindan direnişçiliği ilişkisi, en amansız koşullarda bile partinin kahramanlık ilişkisidir. Bu çok büyük değeri olan bir ilişkidir. Bunlar kanıtlanmış örneklerimizdir. Bunlar Kürdistan halkının etrafında toplanarak kendisini yüzbin defa güçlendirebileceği ilişkilerdir. Sonuna kadar insani, eşitlikçi ve direngen olabilen bu ilişkiler ısrarla korunup geliştirilirse halkımızı çağdaş insanlık ailesine en güçlü biçimde katacak ilişkilerdir. Dolayısıyla bu, esas alınacak en soylu ilişkidir.

Görevimiz böylesi ilişkilerin sağlam temsilcileri olmak, bu ilişkileri her şeyden üstün tutmak, zayıf olan ilişkileri çok güçlü kılmak ve korumak, bunun şiddetli savaşımı içinde olmak ve bütün çalışmalarımızda buna öncelikli yeri vermektir. Bu örgütsel görev ve örgütsel yönetimdir. Bunda ısrar etmek silahlı savaşımında gelişkin gerilla birliğine ulaşmaktır; kitleler arasında ulusal kurtuluş cephesinin gelişkin birliğini yaratmaktır. Bütün bunlar muhtaç olduğumuz en temel ilişkilerdir. Burada bizim rolümüz tamamen bu ilişkilere sunacağımız katkıyla belirlenir. Bunun başarısı oranında görevlerin layıkıyla yerine getirildiğinden söz edilebilir. Görevlerimizin başarısı için de temel ölçü budur.

**Şubat 1988**

## YANILGILARDAN VE BİREYSEL BEKLENTİLERDEN KURTULALIM DEVRİMCİ ÖZÜ GÜÇLENDİRELİM!

Genelde ortaya koyduğumuz çok doğru şeylere rağmen, birçok arkadaş hala kendi önyargılarını ve çocukça hayallerini yaşamaya devam etmektedir. Bu bir suçlama değildir. Eğitimin anlamını kavramanın, dünya görüşümüze ve bunun gerektirdiği yetkin kişiliğe ulaşma çabasının zayıf olduğu bir gerçektir. Bu konuda bazı gelişmeler olmakla birlikte, birçok arkadaşın halk savaşı sanatında ve proletarya savaşı konusunda taşıdığı yetersizlikler açıkça ortadadır. Arkadaşların savaşılarından kuşkumuz yoktur. Ama savaşı ilerletebilmek bu konulardaki yetkinleşmeye çok yakından bağlıdır. Taşınan önyargılar, beklentiler, hayaller, kuruntular vb. tehlikeli yanılğılardır. Bu türden çocukça yanılğılar içinde olanlar hiç de az değildir. Partiyi kendi basit dünyası içinde ele alıp yorumlamaya hazır birçok öge vardır. En ileri ögeler de içinde olmak üzere, yapılan bunca çözümlenmeyi okuyanlar ve bu çözümlenmeleri derinliğine özümleme çabalarını gösterenlerin azlığı, önyargıların çok güçlü olduğuna işaret etmektedir.

Biz kimseyi neden proletarya kurmayı olmadı diye suçlamak istemeyiz. Çünkü nerede olursa olsun, herkes mutlaka layık olduğu yeri bulur. Ben şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da halkı doğru bir önderlik altında götürebilmek için bütün gücümü kullanmaya çalışacağım. Ama burada önemli olan arkadaşlarımızın bundan ne ölçüde yararlanabildiğidir. Yıllarca yanımızda kalan arka-

daşlar isteselerdi, muazzam bir gelişmeyi yaşayabilirlerdi. Ama gerçekleşen katılımın güçlü olmadığını ve gelişmelerin sınırlı kaldığını söylemek gerekir. Hatta bazı kişiler bundan farklı yorumlar çıkararak, kişisel bazı anlayışlar ve beklentiler içine girdiler, beklenen çalışma ve katkıyı yapmadılar. Bulunduğu kuleden sınıflar savaşımını izleyen küçük-burjuvazinin kendisi için en uygun olanı ve en elverişli durumu seçmesine benzeyen tavırlar içine girildi ve böyle yaşandı. Ağır yerel koşulların etkisi altından çıkmamak veya yanılığlı çıkmak, önemli oranda küçük-burjuva şekillenmesini yaşamak, derin bir sorumluluk duymamak, buna hesapçı bir biçimde yaklaşmak, bunu parti içi bir politika olarak yaşamak, kendini alabildiğine duygusal sınırlar içinde tutmak, yüksek bir anlayış ve istekle PKK formasyonunun ne olması gerektiğini kavrayamamak, bunu kavrayıp uygulamada kendini katmamak türünden durumlar çokça görüldü. Yıllarca yaşanan bu olumsuzlukları ortaya koyarak izahını istediğimizde ise, onuru kurtarmak adına “ülkeye gitmek istiyorum, ülkede şöyle yapacağım” türünden yönelimler içine girildi. Oysa bunu söyleyenler daha önceleri de ülkede idi. Böylesi iddiaların sahiplerinin bunları çok önceden yapması gerekirdi. Özellikle önderlik alanında yapılması gerekenler çok fazlaydı.

Her devrimci biraz da kendi nefisinden sorumludur. Arkadaşlar kendilerine sunduğumuz desteği yerinde ve zamanında değerlendiremediler. Yıllar çok kötü harcandı. Arkadaşların önemli bir bölümünün bu gerçekleri sonradan anladığını sanıyorum. Arkadaşların kurtarmaya çalıştıkları birçok şeyin öncünün kurtarması gereken şeylerin gerisinde kaldığı belirtilmelidir. Oysa isabetli davranılsaydı yıllar çok güçlü yaşanabilirdi. Birçok arkadaşın yaşama çok çirkin bir biçimde yaklaştığını ve kendini yere düşürmeye hazır birçok kişinin bulunduğunu söylemek gerekir. Aslında salt bu konumu yakalamak için partiyle epeyce oynama söz konusudur. Bu konuda bazılarının ihanete kadar gittiklerini biliyoruz. Bunlar düpedüz gereksizliktir. Bunların bizim ortamımızda yaşanmaması gerekiyordu. Bazıları buna cesaret etmek ve bu tür uygulamaları yaşamakla sözümona yiğitliklerini kanıtladıklarını sandılar. Hayır, yiğitlik böyle olmaz. Yaranmacılık, günleri çeşitli kurnazlıklarla yaşama, ilgisizliğin çok çeşitli

biçimleri ve buna benzer tutumlar hep gelişmeyi önleyen ve görevlere başarıyla sahip çıkılmasını engelleyen tutumlardır.

**Lenin**, devrimcilerin kendilerini zamanında eğitmeleri gerektiğini söyler. Önemli dönemlerde halkın ve partinin temsilini kötü yapmamak için bu gereklidir. Kim olursa olsun, herkes açısından bağlayıcı olan şey disiplin, temel değerlere yaklaşım, onları yorumlama ve bu konudaki sorumluluğun yerine getirilmesidir. Bu konuda üstten zorla dayatılan bir buyruk yoktur. Genel ideolojik yaklaşımlarımız, partiye karşı bunun sorumluluğunu duymamız, görev bilincimiz ve buna bağlı olarak yaşanan gönüllü bir disiplin olayı vardır. Proletaryanın disiplin anlayışı budur ve bu herkes için geçerlidir.

Bu tutum çok az arkadaş tarafından yakalandı. Bunu yadırgamıyorum, ancak yıllardır bunun yorumunu yapmaya çalışıyorum. Yeni yaşamı şekillendirirken, nelerle savaştığımızı şimdi daha iyi anlıyorum. Önyargılar ve inatçı davranışların gereksizliği zaten ortadaydı. Bu tutum sahiplerinin güvendikleri ve sırtını dayadıkları dağlar mı vardı? Hayır. Onların güvendikleri şey alçaklık, düşkünlük ve basitlikti. Politika alanında yaptıkları şey tam bir çocukluktu. Halbuki epeyce yaygın olan bu kesim bu tarzda yaşayacağına daha sorumlu yaşasaydı, çok güçlü bir gelişme ortaya çıkabilirdi. Ama bunun tersi oldu.

Örgütü aşiret ve aile gibi anlama, örgüte, önderliğe ve yoldaşlara bu tür ilişkilerle yaklaşma, aile ortamında gördüklerini politika sanıp uygulama vb. tutumları artık sonuçlandıracağız. Ama bir dönem de böyle geçiyor. Aslında arkadaşların bu dönemlerden güçlü geçmeleri için olağanüstü çaba harcadığımızı belirtebilirim. Ancak arkadaşların derslerin derinliğine ne kadar ulaştıkları ve bu temel dersleri pratikte ne kadar uygulayabilecekleri belli değildir. Bu konular bizim için yaşamsal önem taşımaktadır. Yeni bir yaşama girilirken, buna çok yüksek bir değer biçilir; bu uğurda çok şey bilince çıkarılır ve insan çok güçlü uygulamalara sahip olması gerektiğini bilir. Partiyi bu önyargılardan arındırmak önemli bir olaydır. Çoğunun da buna inanmadığını sanıyorum. Böyleleri partiyi en devrimci sınıfın öz örgütü haline getirme çabalarımızın bu kadar başarılı olacağını beklemiyorlardı. Yine de biz bunu esas aldık ve yürütmeye

çalıştık. Bundan sonra da bu çabalarımızı sürdüreceğiz. Akıllı ve özlü olanlar bunlara katılırlar. Arkadaşların bu gerçeklerden öğrenebileceği en önemli hususlar bunlardır.

Bir sınıf kültürü veya anlayışı olup olmadığı bile belli olmayan çeşitli mahalli özellikler ve politikada eğitilmemiş çokça ham davranışlarla yaşanmaktadır. Sürdürülen bu yaşam tarzı özellikle halk kitleleri arasında çok tahripkar sonuçlara yol açmaktadır. Bu tür yaşam biçimleri savaş arkadaşları arasında da çok sakıncalıdır. Arkadaşların yaş ortalamasının 25 ile 30 arasında seyrettiği dikkate alınır, bu durumların gençliğe özgü hastalıklarla açıklanması da pek mümkün görünmemektedir. Ancak arkadaşların başka sınıfların tam bir sözcüsü oldukları da söylenemez. Had düzeydeki ulusal ve toplumsal şekilsizliğin sınırlı çabalarımızla birdenbire değiştirilemeyeceği, en azından bunun zor bir görev olduğu anlaşılır bir husustur. Biz birbirimizi hala yaygın kabilesel etkiler ve geri toplumsal ilişkilerle anlamaya çalışıyoruz. Koşulların ortaya çıkardığı önyargılar, ilişkiler ve anlayışları bir ölçüye kadar yadırgamıyoruz. Ne var ki bu anlayışlar özellikle dış alanlarda dayatıldıkça dayatıldı. İşte bu biraz da ortamın istismar edilmesidir.

Bazıları tam bir küçük-burjuva gibi örgüt içinde kendilerini yaşatacak kadar iş yapmayı esas aldılar. “Emeğim kadar karşılık görmeliyim; bu kadar iş yaptım, bunun karşılığı verilmelidir” anlayışıyla hareket ettiler. Proletaryanın fedakarlık anlayışına ulaşılmadı. Bu durum birçok arkadaşın konuşmasında, çalışmalarını ele alırken ve yürütüş tarzında açıkça ortaya çıkmaktadır. Halbuki parti ve direniş faaliyetlerinde küçük-burjuva fedakarlık anlayışıyla hiçbir örgütlenme geliştirilemez. Ölçülerde küçük-burjuvalığın egemen olduğunu belirtmek gerekir. Küçük-burjuvazi şaşkıncıdır ve bazen de çok kötü bir biçimde kullanılır. Arkadaşlar da bazen parti saflarında kullandıklarını sanmaktadırlar. Gerçek böyle değildir. Parti içinde kişinin proletaryanın anlayışına, onun teorik ve pratik yaşam tarzına ulaşılmasına çalışılmaktadır. Bazen buna tepki duyulmakta ve kurnazlık yapılmakta, bazen de körüncesine karşılık verilmekte ve bilinçsizce katılım görülmektedir. Bütün bunlar özlenen katılım olmaktan çok uzaktır. Partimizin bir hayli yaşadığı bu etkileri gidermek hala gün-

demimizdeki en önemli sorunumuzdur.

Kuşkusuz bundan sonraki devrelerde bu işlere daha gelişkin yöntemler ve uygulamalarla yaklaşacağız. Buna farklı yerlerden daha iyi katılacaklar da olacak, tasfiye olacaklar da çıkacaktır. Yani bu olağan ve kaçınılmaz bir gelişmedir. Doğru olgular açıkça ortaya konuldu. Bizim suçlamak veya küçümsemek gibi bir yaklaşımımız yoktur. Ama daha zekice bir yaklaşım sergilenerek proleter yüceliğe ulaşılabilirdi.

Birçok öğemiz katı bir tutuculuk içinde kalmıştır. Birçok arkadaş açısından sergilediği direnişin neye ve kime karşı olduğu bile söylenemez. Birçok arkadaşımız açısından hala ne kadar düşmana, ne kadar partiye karşı direndiği ayrımını yapamıyorum. Bu da bir etkileme tarzıdır. Bu tipin parti içindeki yaşamı gerçekten partiye mi hizmet etmektedir? Sergilediği direniş gerçekten sömürgeciliğe ve düşmana karşı kararlı bir direniş midir? Hayır. Burada yine önemli ölçüde arkada kalan sınıfın özellikleri yaşanmaktadır.

Çalışmalarımız açısından bu hususların çözümlenmesi önemlidir. Bu amaca ulaşmak için bütün taktikleri ve örgüt içi doğru mücadeleyi geliştirdik. Bazıları bunu anlayamadıkları için, bu süreci değişik yaklaşımlarla değerlendirdiler. Kimileri partinin kendilerini gözden çıkaramayacağı veya kendileri olmazsa örgütün gelişmeyeceği mantığından hareket ettiler ve köşe taşı olma derdine düştüler. Bu tutumu uzun yıllar sürdürenler oldu. Bunun üzerinde epey demagoji geliştirildi. Birçok rapor ve özeleştiri bunlardan bazıları için aslında bir maske görevini görmeye ötesine geçmemektedir. Bunlardan bazıları bugüne kadar gelebildiler. Bazıları zamansız aramızdan ayrıldılar. Bazıları ise kaçtılar. Yani tam çözümlenmeden savaştılar; kendilerini çizgiye katmadan çaba harcadılar. Bazılarının sonu trajik oldu. Bazıları çok rezil durumlara düştüler ve partiden intikam almaya yöneldiler. Böyle bir geçiş sürecini yaşayanlar hala az değildir. Ama bu sürecin artık kesilmesi ve doğru katılımın gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Bu sağlandığında bu zeminde büyüme ve yücelmenin olacağına inanmak gerekir.

Aslında biz çok önemli bir savaşıllık tarzını dayattık. Öyle anlaşılıyor ki, herkesin savaşıllık tarzımızı kendi yorumundan geçirme-



si söz konusuydu. Uzun süre sürdürülen olumsuz tutumlar bunu açıkça ortaya koymaktadır. Ama bunun sahiplerine kazandırdığı bir şey yoktur. İnsan çok şeye açıktır. Bu nedenle insanın çeşitli sınıfsal özellikler içinde toplumsal önyargılarla yola çıkması fazla yadırgatıcı değildir. Nitekim birçok arkadaşıta bu kaynaktan doğan çeşitli hayalleri burada bir anda kesmemiz zordur. Geri ve zor yaşam koşullarının bu hayalleri sürekli geliştireceği gerçeği dikkate alınır, bu konudaki zorluklar daha iyi anlaşılacaktır. Bazıları önyargılarla dolu bir biçimde ve özgürlük olayını tanımadan saflarımıza gelmektedir. Bunlar saflarımızda muazzam bir özgürlük ortamıyla karşılaşmaktadır. Bunun sıradan bir özümsemesi bile bir ömür yetebilir. Nitekim bir köle için küçük bir özgürlük bir ömür boyu kendisine yeterlidir. Toplumda önemli ölçüde özgür yaşamış olan bazıları burada biraz sıkı bir durum gördüklerinde, kendilerinde farklı yaklaşımlar gelişmektedir. Bunlar biraz daha kolay davranmakta ve bunu alttakiler için daha da tehlikeli bir biçimde kullanmaktadırlar.

Bunlar hep yaygın olarak yaşandı. Bu proleterleşme sürecidir. En azından sorumlu devrimcilik buna göz kulak olabilirdi. Küçük-burjuva eğilim ve tutkuları yönetebilir ve midemizde eritebilirdik. Ama bu role soyunmak ve onun gereklerini yerine getirmek bir yana, pek çok öğemizin kendisi eritilmesi gereken küçük-burjuva öğeler durumdaydı. Eritmesi gerekenler azdı, eritilmesi gereken küçük-burjuva öğeler ise bir hayli fazlaydı. Küçük-burjuvazinin kendi kendisini idare edecek bir sınıf olmadığı bilinmektedir. Karakteri gereği bu sınıf yıllardan beri daima alet olur. Hep yönetilme ihtiyacını duyar. Her zaman alttan korkar ve üste öykünür. Bu durum çok kötü bir biçimde parti içine de taşırıldı. Geçmişini kabul etmemek, buna karşılık proletaryanın yücelişine ve yönetimine benzer bir yönetimi ve yönetilmeyi de görememek, bunun yerine hep egemen sınıfların yöntemine öykünmek, egemen sınıfları esas alma ve burjuvalaşmak, bu sınıf gerçekliğinin parti içindeki yansıması olarak bizi oldukça uğraştırdı. Bunların giderilmesi gerekli ve önemliydi. Ama bu konuda yoğunlaşmak, kendini sık sık gözden geçirmek ve proleter kişiliğe dönüşmek sınırlı ölçüde başarılabilir. Bugüne dek yaşadığımız en önemli parti dersi buydu.

Buraya çok çeşitli zeminlerden gelinmektedir. Sınıf temeli proletarya olanlar da dahil, birçok öge çeşitli önyargılarla gelmektedir. Bu konumda olanlar suçlanamaz. Ama sınıf adına eğitim almak istiyorsak, kendimizi bunun değerine, ciddiyetine ve ağırlığına vermemiz gerekir. Arkadaşlar şimdi görev üstlenerek değişik alanlara gideceklerdir. Toplumun çeşitli kesimlerine hitap edecek ve değişik öğelerle karşılaşacaklardır. Arkadaşlar bilinçlenmişlerdir ve bu iyi bir durumdur. Bazıları belki de bunu doğal bir yetenekleriymiş gibi değerlendirecek ve bu temelde yükleneceklerdir. Bu tiplerin insanları mı astıkları, yoksa kuyrukçuluk mu yaptıkları belli değildir. Kendini tam eğitemeyen adamın içine gireceği süreçler işte bunlardır. Tabii bunlar sınıf kişiliğine ulaşamamanın sonuçlarıdır.

Biz bu konuda elimizden gelen her türlü çabayı gösterdik, tartışma özgürlüğünü sonuna kadar açtık. Arkadaşlar da artık çocuk olmadıklarını, gelişme olanaklarının hizmetlerine sunulduğunu ve benden daha fazla gelişme ve pratiğe girme olanaklarına sahip olduklarını biliyorlar. Ben kendi işlerimi görmeye çalışırken, kendi koşullarıma göre davranırım. Arkadaşlar da devrimci görevlerini yürütürken, koşullara göre davranmakla yükümlüdür. Eski toplumsal şekillenmelerde, aile ve aşiret örgütlenmesine benzer konumlarda ısrar edilmemesi halinde, olumlu yönde gelişmenin yaşanmaması olanaksızdır.

Ad vererek bazı utanmaz tiplerden söz ettik. Kendilerine ağalığı, bürokratlığı ve küçük-burjuva memur yaşantısını dahi layık görenler vardır. Bizde şekillenen kişilik şekillendirmek istediğimiz toplumun ve toplumsal ilişkilerin öncüsü ve sesini yüzyılların ötesine duyurabilecek bir kişilik olmalıydı. Yaşamı ve görev anlayışıyla, yani etkilediği insanlar ve etkilendiği ilişkilerle böyle olmalıydı. Kaç kişi böyle düşündü, kendisini bu tarzda derinleştirebildi ve bunu zamana yayabildi? Oysa bu mümkündü. Bizim aşiret kurma niyetimiz yoktur ve buna tenezzül bile etmeyiz. Yine ucuz bağlılık gösterilerine de ihtiyacımız olamaz. Biz bir proleter devrimci tip yaratmak, ilişkileri bütün yönleriyle en sıkı biçimde gözden geçirmek, bu ilişkileri sürekli olarak beslemek ve sonuç alıcı ilişkiler haline getirmek istiyoruz. Hem kadro politikamız ve hem de kitlelerin

eğitimi açısından, bu böyle olmak durumundadır. Bunun yerine her türlü geriliği kötü kokular biçiminde kitlelere yayan yaklaşımlar ne örgütleyici, ne de eğitici olabilir. Tersine bütün ilişkiler bu tür yaklaşım sahiplerinin elinde her türlü tehlikeye açık hale gelecektir. Bunlar yaygınca görülen durumlardır.

Birçok arkadaşımız ne kadar kir-pas içinde bulunduğunu biliyor mu? Bu durumdan ne kadar sıkıntı duyuyor? PKK'nin etkin bir örgüt olduğu doğrudur. Ama bu böyledir diye, bazılarının parti adına kendilerini satmaya kalkmaları kaç para edebilir? Ben hala kendime bu denli yklenmeme rağmen, mevcut değerler birikimine veya istenen role ne kadar uygun davrandığımı sık sık gözden geçirme ge-reğini duyuyor ve gücüm oranında en iyisini geliştirmeye çalışıyorum. Ben de bu süreci dört başı mamur bir biçimde tamamlayabili- rim, ama en azından sürekli bir çabam ve gözden geçirme durumum vardır. Üstelik arkadaşlarımız gençtir, kendilerini bağlayacak öyle tehlikeli sınıf ilişkileri de yoktur. Hepsi bu işlerde mesafe alabile-cek durumdadır. Bazılarına baktığımız zaman, sanki hazineleri ve çiftlikleri varmış da parti bunları elinden alıyormuş gibi bir yakla- şım ve tutum içine girdiklerini görüyoruz. Oysa öyleleri vardır ki allahın fukarasıdır. Böyleleri ister TC'nin, ister ağaların kapısını aşındırınsınlar, eminim ki kendileri için ekmek bile bulamazlar. Belki de buna tenezzül edenlerin bulunmadığı söylenecektir. Ama biz bunları önyargılara saplanıp kalanlar için söylüyoruz. Ortada yanıl- gılar ve çok kötü hayalci tutumlar vardır.

Parti içinde biraz yceldiğini görünce, kendini hemen allayıp pullayarak pazarlamak iyi değildir. "Biraz iş yaparken, biraz da uşaklık yapabilirim; biraz PKK'yi yaşarken, biraz da onu tahrip ederim" demenin tam bir gaflet olduğunu söylemek gerekir. Böyle bir yaklaşım ancak açık ajanlık ilişkileriyle değerlendirilebilir. Bir de kişiliğin daha çok objektif olarak görünmeyen özellikleri ve bek- lentileri vardır. Kendini yaşatmayı esas alan ve kk-burjuvalıktan başka bir Şey olmayan bu hususlar da kişiyi aynı sonuçlara gtre- bilir. Nitekim bu alışveriş durumu da zaman zaman görülmektedir. Halbuki kişinin kendine egemen olması mümkündür. Hiç kimse ha- ta yapmak zorunda değildir; hiçbir arkadaş kendini zapturap altına

alamayacak durumda değildir. Arkadaşlarımız araştırma ve incele- me yapabilecek yeteneğe kavuşturulmuştur. Kendilerine bu g ka- zandırılmıştır. Bir devrimci için doğru teşhis ve tedavi artık mm- kündür. Burada yaşam belki biraz zordur ve dersler yeterince zm- senmemiş olabilir. Ama yazılı hale getirilen bütün bu derslerde ge- rekli ipuçları vardır.

Gittikleri alanlarda partinin olanaklarını kendilerine açması ve rahat bir çalışma olanağı sunması halinde, acaba arkadaşlar bu ola- nakları ne lde devrim için kullanabilirler? Bu konuda olumsuz örneklerin yaşandığı bilinmektedir. Arkadaşların kendileriyle çok az uğraştıkları anlaşılmaktadır. Oysa ben de en az donanımla yola çıkanlardan biriydim. Biz ilk yola çıkarken, böylesi gelişkin araçtır- ma ve incelemelere sahip olmak bir yana, adımıza bile doğru dürüst telaffuz edemeyecek durumdaydık. Ama sorunlara sorumlulukla yaklaştık, doğru ve iyi olanı esas aldık. En önemlisi de kendimizi aldatmadık. Arkadaşlar "İyi babanın iyi çocuğu böyle olur" diyerek kendilerini basbayağı aldatmışlardır. Ben yle davranmadım ve bu çok önemlidir. Her türlü yöntemle etkinliğimizi yok etmek isteyen düşmanlarımız bile saygısızlık yaptığımızı söyleyemez ve bizi say- gıyla karşılamak zorunda kalır. Bu yaşamın hakkını vermekle ya- kından ilgili bir olaydır. Düşmanın bile saygısını kazanabilecek bir duruma gelinirse, düşman buna bakarak geri çekilir; yaratılan say- gınlık karşısında kişiyi ezemeyeceğini anlayarak belli bir yerde dur- mak ve onunla oturmak zorunda kalır. Ama sen düşmanın gözünde tamamen bir hiç olduğunu kanıtlarsan, düşman sana asla değer ver- meyecektir. Biz bu durumu kendi pratiğimizde de açık bir biçimde yaşıyoruz. Yüceliği sergileyemez ve devrimci onuru her düzeyde temsil edemezseniz, düşmanın birliklerimizin üzerine geliş biçimi çok amansız olacaktır. Eğer rgt yaşamını sağlam geliştirir ve her Şeye yeterince değer vermesini bilerseniz, bu durumda en geniş dostlukları kazanırsınız. Kitleler sizi kucaklar. Düşman ise araya mesafe koyar ve üzerimize fazla gelme cesaretini gösteremez.

Bu kadar açık gerçeklere rağmen, çoğu kişinin neyle uğraştığı ve yaşamdan ne anladığı bile bilinmemektedir. Belki de bunlar yaşam konusunda umutsuzdur veya onlar için yaşamı yeniden kazanmak

birkaç günlük “paşalık”tan öteye bir anlam taşımamaktadır. Bu nedenle böyleleri kendilerini en sahte biçimlerde egemen sınıf statüsüne sokarak partinin sırtında yaşamayı yeterli görmektedir. Tabii bunun sınıf temelleri vardır. Sınıf savaşımı bu biçimde gelişmektedir ve bu daha da devam edecektir. Bazıları hala bu durumu sürdürüyorlar. Bir günü kurtarmak ve bir günü itibarlı bir adam olarak yaşamak kendilerine yetiyor. Oysa bir devrimcinin buna tenezzül bile etmemesi gerekiyor. Çünkü biz yüzyılları kurtarmayı hedefliyoruz. Yüzyılları etkileyecek bir akım, bir hareket ve bir karakter oluşturalım diyoruz. Günlük yaşam peşinde koşanlar ve birkaç şeye sahip olduklarında kendilerinden daha büyük bulunmadığını söyleyerek kendilerini piyasaya sürenler küçük-burjuvalar ve köylülerdir. Bu tutumlar bu sınıfların özellikleridir. Köylülüğün veya küçük-burjuvazinin yaşantısı incelendiğinde, düşüncelerinin yüzde doksanının subjektif olduğu görülecektir. Bu düşünceler onun zayıflıklarını, düşkünlüklerini ve zorluklarını örtbas etmeye yöneliktir. O doğru savaşma ve kazanma yöntemlerinden hiçbirine sahip değildir. Bilindiği gibi bu da toplumda muazzam bir hayalci yaşam, umutsuzluk ve anarşi biçiminde yansır; yalancılık, hırsızlık, her türlü toplum dışılığı yönelmek, bastırmacılık ve çeşitli ahlaksızlık örnekleri biçiminde karşımıza çıkar.

Halbuki egemen sınıflar böyle değildir. Egemen sınıfların düşünce ve pratiği birbiriyle oldukça orantılı ve dengelidir. Hatta bu sınıflar daha sonra ezilseler bile, ayaklarını yorganlarına göre uzatırlar. Maddi durumlarını bilerek yaşamlarına yön verirler. Kendilerini en az tanıyanlar ara sınıflardır. Bu yüzden bu kesimlerden partimize yansımış olanlar oldukça sakıncalıdır. Gerici hayaller ve tutumlardan sıyrılmak, köleliği kabul etmemek ve köleliği benimsemenin bir suç ve ahlaksızlık olduğunu bilerek yaşamak gerekir. Partimizde gerçekleşmesi gereken özgürlük hareketi buydu. Birçok arkadaş kendisini, çevresini ve yakın geçmişini yokladığında, bu temel gerçekliğimize yabancı olan birçok olguyla karşılaşacaktır. Bunların iddiaları büyüktür. Ama bunlar dünyayı yeniden kurmak bir yana, kendilerini bile kurtaramazlar. Umut yaratmak şurada kalsın, her gün yeni bir umutsuzluk kaynağı haline gelmeyi marifet bilirler.

Biz bunlarla uğraştık ve kendilerini geriletmek için çaba harcadık. Bu konuda sahip olduğumuz kararlılıkla işlerimizi yürütüyoruz. Ama ulaşamadığımız ve tam yetkinleşemediğimiz hususlar da vardır. İstenen kalıba dökülemeyenler ve buna karşı gelenler çoktur. Elbette biz TC’yi de kendi konumunu gözden geçirmeye yöneltiyoruz. Mevcut alt ve üst yapısıyla kendisini götüremeyeceğini bugün TC’ye dayatmış durumdayız. İşte bu devrimin ta kendisidir. Bunlar devrimci gelişme ve faaliyetin açık sonuçlarıdır. Devrimci faaliyet en özgür iradeyle gerçekleştirilen bir faaliyettir. Bu faaliyetlerde hiç de hatır ve gönül işlerine yer verilemez. Bu faaliyetlerde aşiret ve kabile yaklaşımları yoktur. Burada soyut ilkeler uğruna değil, yaşamın en canlı ilkeleri uğruna sürdürülen bir mücadele vardır. Somutlaşan da budur. Yani bu en özgür ve coşkulu yaşamın gerçekleştirildiği zemindir. Bunun dışındaki bir yaşam biçimini kabul etmiyoruz. Herkes kendisini bu devrimci ölçülere vurmali ve yaşamı ne kadar temsil ettiğini ortaya koymalıdır. Bu en bilinçli, içinde düşünce payı en güçlü olan, davranışlarda özgürlük, yücelik ve gelişkinliğin temsil edildiği bir yaşamdır. Birçokları kendilerine bakmalı ve bu ölçülerle yaşayıp yaşamadıklarını görmelidir. Parti içinde eşitlik vardır, doğru yönetme ve yönetilme anlayışı vardır. Bunlar partiye dayanarak kendilerini dayatmak yerine, bu ölçüleri uygulamalı ve en azından kendilerini denemelidir. İşleri toplumda bilinen çeşitli etkinliklerle, bürokratik, jandarmalık ve ağalık kültürü ve bunların çeşitli belirtileriyle icra etmek itibarlı bir yürütüş biçimi değildir.

Biz bu durumları bir suçlama konusu olmaktan çok bir eleştiri konusu olarak görüyoruz. Eğer yaşama saygı duyuyorlarsa, söz konusu kişilerin yaşama yeniden cesaret etmeleri gerektiğini belirtiyoruz. Hiç kimseyi çok sayıda eylem yapmadığı ya da destanlar yaratmadığı için suçlamıyoruz. Savaş naraları atanlar arkadaşların kendileriydi. Ama özgürlük savaşımının sadece silah sıkmaktan ibaret olmadığı iyi bilinmelidir. Savaş bu mücadelenin belki de yüzde biridir. Özgürlük savaşçılarının verdikleri savaşı bütün yönleriyle anlamak gerekir. Bu büyüklüğe ulaşmadan, sadece silahlarla hiçbir şey elde edilemez. Kendilerinde özgür bir kişilik yaratamayanlar, bunun da ötesinde bu kişiliği en yoğun biçimde yaşayamayanlar eski yapı-

larını aşamazlar. Böyleleri tam da aşiret üyelerine benzer bir biçimde hareket ederek, “aşiretimizin başı savaşıyor, ben de savaşırım; o ölürse ben de ölürüm” anlayışıyla yola çıkıyorlar. Biri düştüğünde mutlaka intikamını almak anlayışı aşiretçilikte vardır. Bizim ne böylesi bir intikam anlayışımız vardır, ne de buna ihtiyaç duyarız. Biz ne kimsenin çabasını küçümser, ne de gereken değeri vermezlik ederiz. Ama şu da bir gerçektir ki, doğruları söylüyoruz ve mutlaka savaşması için kimseye davetiye çıkarmış değiliz. Kişilerden aman dileyerek yardımcı olmalarını istemek, aşiret yapısına ve sömürücü sınıflara özgü bir davranıştır. Onlar bu tür yöntemlere başvurabilirler. Ama topluma en özgür yaşamı vermek isteyenler ve eşitlik peşinde mücadele edenler bunu yapamazlar. Bu ahlakımızın temel özelliğidir. Arkadaşların bunu geçmişte kendi yaşamlarına egemen kılmaları gerekiyordu; gelecek açısından yapmaları gereken şey de budur.

Burada herhangi bir zorlama yoktur. Garipsediğimiz bir konu da işte bu noktadır. Bazılarını sanki zorlayarak ya da rica ve minnetle getirmişiz veya provokatörlerin deyişiyle akılları çelinmiş de öyle gelmişler gibi bir hava estirilmektedir. Hayır, böyle görünmeye olanak sunan durumları kabul etmiyoruz. Bazılarının konuşmaları sırasında tamamen bunları hissediyoruz. Bunlar ya çok muhtaçtılar, ya gönül-hatır için gelmişlerdir, ya da vazgeçilmez cevherler olduklarını sanarak ortaya çıkıyorlar. Saflarımıza gelenler iyi bir dünya istemektedirler. İyi bir dünya isteyenler çok iyi ilişkilerle yola çıkma gereğini duyar, bu temelde ortamımıza gelir, öğrenir ve öğretirler. Bizim fedakarlık anlayışımız, geliştirmek istediğimiz öncü örgüt veya öncü anlayış kesinlikle budur. Bastırmacılık temelden bu anlayışla çelişmektedir. Bastırmacılık yaparak da birçok ilişkiyi egemen kılmak mümkündür. Ama biz böyle davranmıyoruz. Özgürlük için doğru olan neyse onu yapmaya çalışıyoruz.

Ancak birçok arkadaş henüz bu konuda doğru dürüst değerlendirme bile yapamamaktadır. Savunduğumuz bu gerçekler kişiye uygulanması gereken doğru politika ve örgüt eğitimliğidir. Örgüt içinde eğitmen ve öğrenci olmanın anlamı budur. Bunun böyle düşünülüp uygulanmaması bizim için gerçekten bir yüktür. Dikkat

edilirse, bu konularda hiç de az değerlendirme yapılmamıştır. **Lenin**, alışkanlıkların inatçı olduğunu ve yıllarca mücadelenin önüne engel olarak dikilebileceğini söyler. Bu doğru bir değerlendirmedir. Bugün yüksek gelişme boyutlarını yaşayan bütün toplumlar ve halklar, bu konudaki çizgilerini büyük bir inat ve tutkuyla savunan, örgütleyen ve bundan ödün vermeyenlerdir. Gelişmeyi yaşayan halkların durumu tamamen böyledir.

Bizde bu temeldeki gelişmeler nasıldır? Arkadaşlar acaba ne kadar gelişmektedir? Bu hep merak ettiğimiz bir husustur. Dikkat edilirse baharla birlikte bütün doğada yaşam canlanmaktadır. Doğa açısından gelişme böyleyken, arkadaşlarımız açısından da yeniden canlanma mümkün olabilir ve olmalıdır. Arkadaşlarımız gençtir, aslında kendilerinin ağır ve tehlikeli suçları da yoktur. İhanet gibi bir konumu yaşamıyorlarsa, kendilerinde baharı yeniden gerçekleştirmeleri mümkündür. O halde arkadaşlarımızın tercihi bu yönde olmalıdır. Kaldı ki ne arkadaşlarımızı eski topluma bağlayan hazineler, ne de eski toplum açısından kendilerinin köşe taşları olma durumu vardır. Her biri kendisini ne patron ne de ağa yapacak olanaklara sahiptir. Çok az bir çevre eski durumlarıyla kendilerini saygıyla karşılayabilir.

Peki, bu durumda ne yapılması gerekir? Yaşama intiharvari yaklaşılabilir mi? Hayır, bu çözümsüzlüğün ve bitmişliğin ta kendisi olacaktır. Geriye kalan tek şey vardır ve onun yaratılması gerekir. Önümüzde vatanımız dediğimiz bir toprak parçası vardır. Bu toprak parçasını özgürleştirmek için her türlü örgüt ilişkisini geliştirelim diyoruz. Her şeyin en iyisi bu topraklarda geliştirilebilir. İnsan yüksek komuta ilişkileriyle bu topraklara inebilir. Bu topraklar üzerinde feodal dönemde gelişen savaşlar bile epeyce görkemli ve disiplinli olmuş ve saygı yaratmıştır. Feodal karakterlerine rağmen, savaşanlar tutkunca savaşmışlardır. İnsanlar da yine böyledir. Hepsinde bir yücelik vardır. Besbelli ki proletarya savaşçılığı çok daha görkemli, daha disiplinli, daha saygın ve daha tutkunca olmak durumundadır. Bizim savaşçılığımızda bu özellikler henüz çok alt düzeyde seyretmektedir. Kendi karakteri gereği düşmanın her türlü ahlak dışılığı dayatması anlaşılır bir durumdur. Anlaşılır olmayan şey, bizim sa-

vaşçılıkta gereken düzeye ulaşamamamızdır. İster komutan, ister savaşçılar açısından olsun, burada sorulması gereken bir soru vardır: Düşmanın bile saygısını kazanacak planlar ve uygulamalara ne kadar sahibiz? Toplantılara nasıl gidiyor ve insanlara nasıl yaklaşıyoruz? Birçoğu kendisinden daha iyisi olmadığını, kendisi gibi büyük bulunmadığını düşünüyor. Halbuki kişi büyüklüğü kendisinde göremez. Büyüklüğü yaratacağı ilişkilerde ve toprağa sarılıştta görür. Büyüklük işte budur.

Arkadaşlarımız ağır bir eğitimsizlik ortamından geliyorlar. Dayandıkları sınıfsal ve sosyal zemin kendilerini baştan çıkarmıştır. İnsanlarımız bu zemin üzerinde adeta sağılır duruma düşürülmüşlerdir. Bu toplumun sorumsuzluğunu da ifade etmektedir. Sorumsuzluk düzeyi bu denli fazla olmasaydı, vatanın ve toplumsal gelişmenin mevcut durumunu sineye oturtmak mümkün olmayacaktı. Kişi kendisini her türlü inkarcılık ve sorumsuzluk ortamına atmayacaktı. Biz şimdi yapılmayanları yapmaya çalışıyoruz. Bizim büyük çabamızın anlamı budur. Arkadaşlarımızın da gençlikleri ve daha çok iyi niyetleriyle yakalamak istedikleri yaşam halkası budur. Ama bunları söylemekle işler bitmemektedir. Birçokları PKK'nin ilerlediğini ve gelişme sağladığını söyleyebilir. Ama ben hala bunun derin sıkıntıları ve endişeleri altında olduğumu belirtmeliyim. Her koşul altında yüzyılları yakalamak anlamına gelen bunun esasını ne ölçüde koruyup kurtarabileceğimizin sürekli düşüncesi ve çabası içindeyiz. Arkadaşların esas aldıkları ölçüt bu değilse, kendileriyle yoldaşlık yapmamız son derece zordur. Ama bazıları hala anası ve babası ile veya burjuva ordusundaki komutanla sürdürülen ilişkilere benzer eski toplumsal ilişkileri dayatmakta; egemen sınıf gerçekliğine uymakta ve bu ilişkilerle bu biçimde ortamımızda işleri idare etmeye çalışmaktadır. Bu mümkün değildir ve utanılabilir bir durumdur.

Gerillanın yaşam planı işte belirttiğimiz çerçevede olmak zorundadır. PKK'nin planı böyle bir plandır. Arkadaşlarımız bunun gereklerini yerine getirebilirlerse, bu planın uygulayıcıları olabilirler. Tersini durumda sonuç hem yürütülen faaliyetler ve hem de arkadaşlar açısından felaket olacaktır.

O halde arkadaşlar bu temelde kendilerini ne kadar eğitebildiler?

Bunun sadece birkaç kişinin sorunu olmadığını bilmek gerekir. Devrimi geliştirecek göreve talip olmak ancak bu temelde olabilir. Bu sorumlu birkaç kişinin işi olarak görülemeyeceği gibi, "halka ve partiye borcum var" biçimindeki bir yaklaşımla da değerlendirilemez. Görevlerimiz bundan da öte bir özelliğe sahiptir. Özellikle iyi savaşmak konumunda olanlar için bu böyledir. O zaman her arkadaş gerçekte sahiplik edeceği görevleri üstlenmekten geri durmamalıdır. Ama üstlenilen görevlerin sahibi olmak gerekir. En iyisi saydığımız elemanlarımız bile, gittikleri alanlarda doğru dürüst bir rapor geliştirememeye durumuna düşmektedirler.

Burada verdiğimiz bunca uğraşa rağmen, çok büyük işler yaptığımızı söylemiyoruz. Ama en azından sağlam raporlar hazırlıyor ve her tarafa ulaştırıyoruz. Küçük bir mıntıka için bile sağlam bir raporun hazırlanamaması ve küçük bir birimin kendi çalışmalarını rapora dönüştürememesi kabul edilebilir bir durum olabilir mi? Kimse bunlardan ülke adına zaferler kazanmalarını istememektedir. Ama küçük bir birimin sağlam düzenlenişi konusunda gerekli sorumlulukların yerine getirilmesi zorunludur. Beş kişilik bir birimin sağlam düzenlenişi geliştirilemiyor ve birim doğru savaştırılmıyorsa, orada "bize bu kadarı yeter, bununla yaşayıp gideriz" biçiminde ifade edilebilecek gündelikçi bir küçük-burjuva anlayışı ve yaşamı sürdürülüyor demektir. Ama bir de bizim geliştirdiğimiz partinin pratiğine bakmak gerekir. Her şeyin parayla satın alındığı ve her şeyin belli bir mücadele altında gelişmek zorunda olduğu yabancı alanlarda bile, ne beş ne de yüz kişiyle yetinilmiştir. Çatlak ve susuz ülke toprakları arkadaşlarımıza ihtiyaç duymaktadır. Arkadaşların kendilerine suya duyduğu ihtiyaç kadar ihtiyaç duyan bu topluma gerekli olan her şeyi vermeleri gerekir. Onlar böyle yapmaz, vermeleri gerekirken tersini işletir ve ortamı kuruturlarsa, bu kabul edilemez.

Örgüt ilişkileri kitleler için son derece önemlidir. Ama bu can alıcı hususta da çevreye bir örgütlülük kazandırılmamaktadır. Kendilerine yetki verdiğimiz kişiler ilişkileri dağıtmakta, birliğindeki insanları eğitmemekte ve bu nedenle kaçanlar olmaktadır. Halbuki bu insanlar ideolojik olarak doyurulur ve örgütsel ilişkiler içinde



güçlü hale getirilirse, hepsi savaşılabılır. Burada işi bu kadar derin ve ısrarla ele almamızın nedenleri vardır. Bu çalışmaların ülke düzeyinde kitleler içinde yoğun kurtuluş pratikleriyle yürütülmesi gerekir. Arkadaşlardan birçoğu kendilerini nasıl idare edeceklerini bile bilemezlerse, kim kendilerini kitlelerin başına verebilir? Bunun sorumluluğunu kim taşıyabilir? Kendi yoldaşlarının başına felaketler getiren ve halkın beklentilerine cevap vermeyen birine nasıl yetki verebiliriz? Tutarlı bir ahlakı sergilemeyen ve halka muhtaç olduğu gücü vermeyen biri bizim silahımızı çok kötü kullanabilir veya düşmana teslim edebilir. Böylesi örnekler az değildir. Biz bundan acı duyuyoruz. Elbette bütün bu hususlarda son derece ihtiyatlı ve dıyarlı hareket edeceğiz.

Arkadaşların ne ölçüde son derece önem taşıyan bu hususların farkında olduklarını bilemiyoruz. Bunlar çözümlenmeden görev alma ve görev verme durumu söz konusu olamaz. Günümüzde ilkel isyancılıkla hiçbir şey kurtarılamaz. Kaldı ki bu isyancılık geçmişte hiçbir şeyi kurtaramadı. İsyancı kişiliğin binlerce adamı vardır. Bunlar hiçbir işe yaramadılar, hiçbir değeri kurtaramadılar. Üstelik en kötü sorunlara yol açtılar. Bunlardan bazıları hala parti içinde ellerinde tuttıkları sopayı sağa sola sallıyorlar. Buna da iyi savaşıklık diyorlar. Oysa bu tür savaşıklık zarardan başka bir şey vermiyor. Bazıları “ne de olsa eski savaşıklar kadar savaşıyor muyum” diye soruyorlar. Üstelik kendilerine sevdalanarak bunu söylüyorlar. Bunlar savaşıklık adını yerin dibine batırdıkları halde, hala bazı meziyetlerin sahibi olduklarını düşünebiliyorlar. Biz utancımızdan bunları açığa çıkartmıyoruz. Ama onlar bir türlü kendine sevdalanmışlıktan vazgeçmek istemiyorlar. Bizim en büyük talihsizliğimiz de bu noktadır. Birkaç çağdaş ilişkiye sahip olmayan bir adam, bizim sorumluluğumuz altında yüzyılların köylü tutkularını kullanıyor. Bilinen yüzyıllık kokuşmuş ilişkileri yaşıyor ve dayatıyor. Çağdaş anlamda kendisine küçücük bir görev verildiğinde buna isyan ediyor. Örgütün olanakları üzerinde oynamaya ve örgütü altüst etmeye var olduğunu söylüyor. Örgüte kızıp isyan etmeyi kendisi için hak olarak görüyor. Bunlar egemen sınıf mantığıyla savaşım içine alınsalardı, kendilerine uygulanacak ceza yöntemi daha kestirme

olurdu. Aslında bizde de bu tür ceza yöntemleri vardır. Ama provokasyona çok yakın olan bu kişiliklerin oyununa düşmemek açısından, daha ihtiyatlı hareket etmek gerekiyor.

Hemen belirtelim ki, parti içinde köle gibi yaşayanlara da kesinlikle saygı duymuyoruz. Bir köle gibi yaşamının onurlu hiçbir yanı yoktur. Örgüt üzerinde her türlü oyun oynanır ve her türlü tehlike gelip kapıya dayanırken, örgüt işleri konusunda ciddi bir ayırım yapmadan aptallar yığını halinde kalış biçimi ve bu tutumun sahipleri daha da tehlikelidir. Bunlar toplumun ezilmişliğinin en kötü temsilcileridir. Bu onur ve şereften yoksun bir durumdur. Bütün bunları atmak gerekir. Önümüzde büyümenin, yücelmenin ve saygı geliştirmenin doğru yolu vardır. Belki öyle ahım-şahım şeyler ortaya çıkarılmamıştır; ama yürüdüğümüz yolun büyümeye ve yücelmeye götürdüğü kanıtlanmıştır. Bugüne kadar yaratılanlardan çok daha iyisini yaratacak olanlar varsa, kendilerine saygı duyarız. Böylesi güçlü arkadaşların ortaya çıkması bizde hayranlık yaratır. Zaten en çok istediğimiz şey de böylesi güçlü yoldaşlık ilişkileridir. Bizde en çok hayranlık uyandıran husus yoldaşlık ilişkilerinde seçkinliğin sergilenmesidir. Bu konuda kariyerist bir tutum içine girmek bir yana, tersine böylesi tutum sahiplerini dört gözle bekliyoruz. Ama kendilerini her türlü çukura düşüren, her türlü maskaralığa yatıran ve en düşkün konumlara girebilen insanlara yol vermek önderlikle tamamen çelişir.

Her şeye rağmen, suçu onlara değil düşmana yüklemek gerekir. Yine her şeye rağmen, düşmanın dayatmalarını olduğu gibi yaşamak ve hiçbir sorumluluk duymamak affedilir bir şey değildir. **Engels**, uyanma ve bilinçlenme koşullarının varlığına rağmen, kölelerin bundan çekinmeleri ve gerekeni yapmamaları halinde lanetlenmeyi hak ettiklerini söyler. Bizde de bugün lanetlenecek çok şey vardır. Lanetlenmek ise, lanetlenecek olanların suçluluğunu ortaya koyar. Bunlar taktik sorunlardır. Biz yaptırımları belirleyen ve uygulayan güçler haline gelelim diyoruz. Zaten öncünün görevi ve sorumluluğu da budur. Arkadaşlarla geliştirmek istediğimiz savaşıklık böyledir. Arkadaşlar benden genç olmalarına rağmen, iyi savaşıklık konusunda kendileriyle iddiaya girebilirim. Burada söz konusu olan

ne minnet duyma, ne de yiğitlik gösterisidir. Yoldaşlık temelindeki bir ilişkiden söz ediyoruz. Bunun dışında bir ilişki tanımıyoruz.

Belki bazıları, “biz burada resmi formalite düzeyinde bir ordu kuruluşuyla uğraşyoruz; PKK’nin bazı kuralları vardır; yaygın ihlallerin özgün nedenlerinden biri de budur” diyebilir. Hayır, burada söz konusu olan bizi ulusal kurtuluş amacına götürecek olan vazgeçilmez savaş kurallarıdır. Bu kuralları mutlaka işleteceğiz ve eski durumlara düşmemek için bu kez işi mutlaka sağlama almaya çalışacağız. Başkaları da bizden hesap sorabilir. Bu bir cesaret sorunu da değildir. Doğru ilişkiler uğruna amansız bir takipçi olmak gerekir. Eğer eleştiri yapılmıyorsa, o zaman yapılanlar doğru olarak kabul ediliyor demektir. Ne eleştiri yapmak, ne de onay vermek, bildiğini okumak kabul edilemez. Bunu yapmak en büyük terbiyesizliktir. Biz yaşama kastedemeyiz. Yaşam ya doğru ya da yanlış icra edilir. Yaşamı yarı doğru yarı yanlış, yarı ilerici yarı gerici, yarı liberal yarı muhafazakar icra etmek olamaz. Devrimcilerin tutumu doğru yaşamaktır. Yıllarca yanlışlarla birlikte yaşamış olmak demek, kendi kendisinin ve halkın başına bela olmak demektir. Üstelik arkadaşlar bu konuda kendilerini doğruları keskince savunur ve yürütür konumda görüyorlar. O halde neden yıllarca bu biçimde arzı endam edebiliyorlar? Hepsini yiğitlikten söz ettiğine, kendilerine toz konduktuklarına, gerçekten de iyi ve güzel yönleri fazla olduğuna göre, bunun gereklerini de yapmak zorundadırlar. Ben kitlelerin karşısına arkadaşlar kadar keskince çıkmaya cesaret edemiyorum. Ancak kitlelere kocakarı tarzında, lümpence ve serserice dayanmak çirkin ve alçakça bir durumdur. Böyle davranmaktansa, kırk yıl boyunca kitlelerin karşısına çıkmamayı tercih ederiz. Halkın karşısına çıkmak, tarihin karşısına çıkmak demektir. Tarihin karşısına çıkmak ise öyle basit bir olay değildir. Halkın beklentileri de böyledir. Halkımız her türlü eza ve cefa içinde yaşıyor, ama devrim adına karşısına çıkacak insanları da kurtarıcı olarak biliyor. Mertlik bu konudaki rolün yeterince icra edilmesidir. Halkın ve örgütün başına bela olmak ve her gün sorun çıkarmak mertlik değildir. Bizde herhangi bir zorlama söz konusu olamaz. Bazıları kurallara ve disipline bağlandıklarını söylerlerse, zincirden boşaltır gibi onları anında bu di-

siplin ve kurallardan boşar, haydi gidin deriz. Bizim birliğimiz yüksek bir bilinç, istek ve gönüllülükle sağlanan bir birliktir. Birliğimizin amaçlarına ve karakterine çok ters düşen örneklerin az yaşanmadığını sanıyoruz. Bilinen söz konusu anlayışların sahipleri, kişileri birliğe katmayı adeta bir hırsızlık gibi ele almışlardır. Biz bunca yetkimize rağmen, birliğin cebren yaratılamayacağı gerçeğinden hareket ederiz. Sürekli gönüllü birliği esas alırız. Provokasyon kişiliğinin tarihsel ve sınıfsal temelleri açılmaya çalışıldığında, bunların birer küçük-burjuvalık olduğu görülecektir. Öyle ki partinin kendi maddi çıkarlarını tehdit ettiğini, onur ve itibarının ellerinden alındığını düşünenler vardır. Ağalık ve kabadayılıkta üstünlüğü kimseye kaptırmak istemeyen bu tipler, komploculuğun ve ihanetin de temelini oluşturmaktadır. Bunların çoğunluğunun hala birliğe bu biçimde yaklaşmaya devam edecekleri görülmektedir. Partiyi bu anlayışlar ve uygulamalardan korumak için, biz de daha iyi eğitime çalışıyoruz.

Meğer bu tipin iddiası büyükmüş. Bunlar tarihin temsilcisi, mahallenin kabadayıları veya devlet memurları olduklarını, itibar ve etkinliklerinin bulunduğunu, PKK’nin gelip bunu bozduğunu söylüyorlar. Bu noktada da durmuyorlar; “mademki hayatımızla oynadınız, biz de sizi rahat bırakmayacağız” diyorlar. Kölelerin karakterinde de bu tip özellikler vardır. Çok düşkün bir yaşamın içinde bulunanlara küçük bir olanağın tanınması, onların sonuna kadar buna tutunmalarına yetmektedir. Bu provokatif bir niteliği bulunan düşkünlere durumudur. Bunların provokatif niteliğine tekrar tekrar değiniyoruz. Özgür savaşçılar birliği sayısal olarak yetersizdir ve bunun rahatsızlığını duyuyoruz. Şiddetle aradığımız halde, özgür savaşçıların birliğini fazla bulamıyorsak, bunun nedeni işte bu güçlükler ve düşkünlüklerdir. O zaman akıllı olmak, bunun bir savaşım olduğunu bilerek ve savaş sanatını iyi icra ederek hareket etmek gerekir.

Sürekli olarak belirttiğimiz bir hususu yeniden tekrarlamak zorundayız. Bir provokatör mevcut durumlarıyla bütün arkadaşları alt etmek için yeterlidir. Dünyanın en provokatör gücü olan TC’nin bu niteliğini iyi bilmek zorundayız. Tek başına TC değil, Türk egemenlik sistemi tarih boyunca en büyük kıskırtıcı ve tahrikçi güç ol-

muştur. Türk egemenlik sisteminin sadece bizde geliştirdiği şeyleri anlatmaya kalkıştığımızda bile, hiçbir yerde görülmeyen şeyler ortaya çıkacaktır. Yaşadığımız deneyimler bunu açıkça göstermektedir. Bazı arkadaşların durumunu örnek göstererek, bunu daha iyi izah edeceğiz. O zaman bizde herkesin kendi doğasının gereklerini yapmış olduğu görülecektir. Bizim birliğimiz devrim için emeği esas alan ve bu konuda son derece eleştiriye açık olan bir birliktir. Dikkat edilirse, provokatif bazı öğeler eleştiri adı altında ya çok geri şeyler ifade ediyor, ya da tahrikçilik yapıyorlar. Bunlar görevler ve sorumluluklarla oynuyor ve mevcut gelişmeyi bir yerinden kemirmeye çalışıyorlar. Onların bu tarzdaki eleştirileri kabul edilecek eleştiriler değildir.

Açık ki bu konuda da mert olmak, çizgiyi savunmak, bu tiplere karşı dikkatli ve duyarlı davranmak, geriliği ve ilikliği dayatanlara itibar etmek, bu tür provokatif yöntemlerle ortamımızı bulandırmak isteyenlere fırsat vermemek ve onların istediği türden önderler olmayı kabul etmemek son derece önemlidir. Ama arkadaşlarımızın şimdiye kadar bu savaşı sağlıklı bir biçimde geliştirmedikleri iyi bilinmektedir. Bunun nedeni onların kendilerini sağlam bir savaşçı pozisyonuna getirememeleridir. Arkadaşlar ya hemen bağlanmakta, ya da tepki göstermektedir. Oysa sınıf savaşımında duruma göre hareket etmek gerekir. Eğer kişi çok geri ve düşkünse onu bu konumdan kurtarmak, çok tehlikeliyse ezmek, birçok yöntemi iç içe kullanarak sonuca ulaşmak gerekir. Bu savaşım kaba yöntemlerle yürütülemez. Parti içi savaşımın kaba şiddete dayalı savaşım ile ilişkisi yoktur. Bu savaşım duyarlılık, dikkat ve takip ister. Bu aslında bir ahlak işi, bir tutum sorunudur. Biz bu konudaki görevlerimizi yerine getirdik. Eğer bilinçli, örgütlü ve güçlü bir yaşantıyı dayatmazsak, belki de bunların farkına bile varamayız. Arkadaşların ileri dönemlerde çok gelişmiş provokatörler ve gizli ajanlardan tutun, dolaylı ajanlık durumlarına kadar birçok tehlikeyle karşılaşmaları olasıdır. Yetersizlikler aşılmadığı sürece, bunlar kendilerini kolayca aldedebilir.

Bin yıllık köleliğin etkilerini nasıl kıracağız? Yontulmamış ve kaba yaşam ölçülerini kabul etmemiz mümkün müdür? Bazıları bu-

nu yeterli buluyorlar. Oysa insan bundan utanç ve öfke duyar ve gücü oranında onu ortadan kaldırmaya çalışır. Arkadaşlarda bu ölçüler ne kadar gelişmiştir? Gerek buradaki gerek toplumdaki eğitimimizin en önemli başarı ölçülerinden biri budur. Bunları sorun olarak görmemek ve gündeme almamak, bu okuldan hiçbir şey anlamamak demektir. Sıcak savaşım içinde vurulabiliriz, düşman bizi her an vurmaya çalışacaktır. Maddi ve manevi olarak saldırı halinde bulunan birçok güç karşımıza çıkacaktır. Bu kadar donanımsız olursak, bunların karşısında ne yapabiliriz? Savaşı bu kadar boyutlu geliştiremezsek, sadece sömürgeci düşman değil, bir yığın karşı-devrimci güç bizi geriye çekecek ve geriliklere düşürecektir. Bu amacına ulaşmak için güzel şeyler sunacak, birtakım duygusal ilişkiler dayatacak, birçok yönetime başvurarak bunlarla bizi düşürmeye çalışacaktır. Bu durum karşısında onları gördükleri biçimde değerlendirecek, bu bizim sonumuz anlamına gelecektir. Nitekim birçok ihbarcı bu temelde sonuca ulaşmıştır. Bu temelde eğitimimizi ihmal edip güçlü komutanlar haline gelemezsek, uzaktan olup bitenleri göremeyiz. Bu durum stratejiyi kavrayamadığımızı ortaya koyar. Günlük olarak yanibaşımızda olup bitenleri ayırt edip gerekeni zamanında yapamazsak, bu kez de başka taktiklerin kurbanı oluruz.

Türk harp okullarında mezun olmanın ne demek olduğunu biliyoruz. Egemen sınıf adına bu okullarda onun dünya görüşünden ahlakına kadar biçimlendirilmiş ve topluma göre üstünlük kazandırılmış subaylar eğitilir. Bu subayların ne ölçüde başarılı oldukları o kadar önemli değildir. Ama dikkat edilmesi gereken husus şudur: Bunlara duygularına kadar ulaştırılan müthiş bir eğitim verilmiştir. Bu subayların yaşantısı incelendiğinde, her dakikalarının disiplinle geçtiği görülecektir. Eğer proletaryanın subayları olmak istiyorsak, bizim eğitimimiz ve terbiyemiz bunlara oranla çok daha üstün olmak zorundadır. Mezuniyet bunun somutlaşmasıdır. Birçok arkadaş içinden geldiği koşulları ve toplumsal özellikleri dayatabilir. Zaman yokluğunu da bir bahane olarak ileri sürmek isteyebilir. Zamanın fazla yeterli olmadığı ve kış koşullarının yaşandığı doğrudur. Ama devrimcinin de bir tanımı vardır. Devrimci bunların etkisinde kalmayan, tersine bunların üstüne çıkabilme yeteneğinde olan kişidir.

Bütün arkadaşlar halka ve PKK'ye bağlı olduklarını söylüyorlar. O halde PKK'lilik bu anlamda bir PKK'lilik olmalıdır. İnatlardan, şu veya bu biçimdeki tutkularından söz edilmemelidir. Bu iş artık olması gerektiği biçimde gerçekleşmelidir. Partiyi kültürsüz ve inançsız küçük-burjuva yığınlarından kurtaralım. Bu hususta kendimize güvenelim. Bu öyle deha sahibi olmayı gerektiren bir iş değildir. Önemli olan doğru siyasal doğrultuyu sağlam kavramak ve buna bağlı olarak kendini sık sık gözden geçirip eğitmektir. Bu konuda bir de sabırlı ve inatçı olmak gerekir.

Bu hususta bir bütün olarak parti ve özelde bu eğitim devresi için ne ölçüde sonuca ulaşıldığını düşünüyoruz. Çok önemli bir görev olarak gördüğümüz bu hususları sonuçlandırmaya çalışacağız. On üzerinden on almakla mezun olunamayacağı bilinmelidir. Ama en azından beşin altına da düşmemek gerekir. Arkadaşların notu nasıl vereceklerini bilmediklerini sanıyorum. Örneğin yönetim not verebilecek durumda mıdır? Bu biraz zor görünmektedir. Doğru bir not verme sistemine ulaşıldığı söylenemez. Söz gelimi geçmişte yüksek not verilmiş kişilerden bazıları ya kaçkın ya da art niyetli çıktı. Biz böylesi beş on kişiye iyi not verirsek, bu ne kadar aptal bir yönetime sahip olduğumuzu ortaya çıkarır. Çünkü doğru not veren ben değilim. Akademi belgelerini çıkaranlar arkadaşlardı. Öğretmen olmak ve not vermek önemlidir. Bizdeki öğretmenliğin bir anlamı vardır. Bunları işleyeceğiz. Bunları dile getirirken, çok yanlış devrimciliği anlatmaya çalışıyorum. Ağır gerilik ve eğitimsizliği ben yaratmadım. Yetkinleşmeyi sağlamayanlar arkadaşlardır. Hayatın incelikleri konusunda düşünmemenin ve kendini aşırı ölçüde ihmal etmenin çok çeşitli nedenleri olabilir. Ama bu nedenler arkadaşlardır. Ben bu konuda en azından belli olanakları sağlam tutmaya çalışıyorum. Devrimciler kendi altyapılarını sağlam tutmalıdırlar. Altyapıda var olan bozukluğu gidermemiz ve yapıyı yetkinleştirmemiz gerekmektedir. Bu koşullar ve olanaklar içinde bu başarılmalıdır.

Arkadaşlar doğru bir savaşçılığın geliştirilmesi konusunda kendilerine güvenmelidir. İnsan kudretli bir varlıktır. Bir insanı kesinlikle küçümsememek gerekir. İyi veya kötü anlamda insanda çok şey bitebilir. Dolayısıyla bütün arkadaşlar kendilerine sonuna kadar güven

duymalıdır. Ancak güvenin her şeyi halletmeyeceğini bilerek, iş yapabilmeyi başarma yeteneğini kazanmalıdır. Güven bu işin asgari temelidir. Bunun üzerinde inşa edilecek şeyleri unutmamak gerekir.

Parti bu konuları bütün yönleriyle ortaya koymuştur. Ama küçük-burjuvalar gibi partinin biraz daha vermesi beklentisi içine girilirse, "parti bana bu kadar verdi, benim de bir canım var, ben de onu veririm" denilir ve her şeyin bununla hallolacağı düşünülürse, bunun kabul edilir bir yanı olamaz. Bu kesinlikle yanlıştır. Bu durumda örgütün verdikleriyle arkadaşların sunabilecekleri şeyler arasında dengesizlik vardır. Kimse canını verdi diye yükümlülüğünden kurtulamaz. Tersine bu son derece sakıncalı bir yaklaşımdır. Çünkü can verme kimi zaman en katlanılamayacak bir şey olabilir. Can verme yerinde ise, bu büyük bir olaydır. Ama kusuru ve eksikliği olsa bile, yaşama çok değer katabilecek durumdayken bunu yapmamak ve ciddi görevleri yerine getirmeden canını vermek de doğru bir yaklaşım değildir. Bu konudaki ölçüler önemlidir. Arkadaşlarımızın durumunun buna ne ölçüde elverdiğini bilemiyoruz. Yine de doğruları yaşayabilecek durumda olduklarını sanıyoruz. Yani arkadaşlar artık doğruları pratiğe aktarmayı başarabilecek durumdadır. Görev olayına yaklaşırken çok samimi, dürüst ve gerçekçi olmak gerekir.

Bir planlamaya doğru giderken, yapımızın durumunu bilmekte yarar vardır. Arkadaşların mezuniyet düzeyine ulaşp ulaşmadıklarını ve ne tür görevler üstlenebileceklerini anlamaya çalışacağız. Herkesin savaşacağından kuşumuz yoktur. Bu kez en az fire vereceğimize ve yüzde doksanbeşin savaşabileceğine inanıyoruz. Buna rağmen, bizim bu devreden beklediğimiz şey daha güçlü sonuçlara ulaşmaktır. Arkadaşların kendi raporlarında birbirleri hakkında birçok tespit bulduklarını görüyoruz. Gerilik ve gelişme durumlarına ilişkin birçok saptama vardır. Bunları gidermenin en iyi zemini bu platformlardır. Eleştirilerle eksiklikleri ortaya koymak ve ardından bunları gidermek gerekir. Bu kadar olanağa rağmen, acaba bu düzeltmeler nasıl yapılmaktadır? Örneğin çok tehlikeli ya da üzerine dikkatle gitmemiz gereken durumlar var mıdır? Partimizde nele-re dikkat etmeliyiz?

Partimizle yeni bir atılımı yürütürken, son derece duyarlı hareket etmemiz gereken günleri yaşıyoruz. Yeni dönemi daha güçlü yaratmaya çalışacağız. Bazı arkadaşlar belki daha güçlü gelişmeler yaratacaktır. Bunun temeli verilmiştir. O zaman tamamen uygulamayı ve sonuçlarını bekleyeceğiz. Güçlü bir uygulamayı yaşamadan, daha fazla büyüklük beklemek doğru değildir. PKK'de büyüklükler ancak uygulamada ortaya çıkabilecektir. Bunun için uygulama dönemine yükleneceğiz. Bu hepimizin kararı ve isteğidir. Uygulama evresine iyi kazanmamız gereken bir dönem olarak bakmalıyız. Şimdi hep eğitimle uğraşma gibi bir durumun yaşandığı söylenebilir. Ama ileride yoğun bir uygulama olacaktır. Arkadaşlar bu kez dar bir pratikçilik içinde boğulmamalıdır. Çünkü bu da çok tehlikeli bir hastalıktır. Zannedildiğinden daha tehlikeli olan bu hastalık, yani dar pratikçilik veya dar uygulama, iş yürütebilecek bir aşamaya ulaşırken, bu noktada sorunların altında ezilmektir. Bu durumda bulunan arkadaşlar sorunların altından çıkamamakta ve yoğun bir pratik içinde pratiksizliği yaşamaktadır. Kendileri uygulama adına yola çıkmakta, ama pratikte uygulamayı durdurma gücü haline gelmektedir. Yürütme komitesi adına verdiğimiz birçok komite yürütmeme komitesine dönüşmektedir. Gerçekten de ülkeye gidenler uygulamayı engelleme komitesi oldular. Daha sonra buna pratiği tıkama ve tasfiye etme biçiminde açıklama getirdiler. Pratik önderliği engelleme işte böyle ortaya çıktı.

Bunlardan dersler çıkarmak ve uygulamayı böyle ele almak gerekir. Elbette çözümlenmeyen ve gelişmeyen kişilikte uygulama kendisini yürütmeme biçiminde dışa vuracaktır. Bu ise çok tehlikelidir. Doğru uygulamanın esasları kadar onun izlenmesi ve yürütülmesinin de önemli esasları vardır. Eğitimin amacı bunu kazandırmaktır. Gerillanın ve örgütün gelişmemesi, buna ulaşamamanın kanıtıdır.

Bizde pratiğin gelişimi konusunda çok şey söylenebilir. Ama en başta söylenmesi gereken şey gelişme ve geliştirmemenin bu nedenleri üzerinde olmalıdır. Şimdi yola çıkarken ne kaldıramayacağımız gelişmelerin altına girmeli, ne de birçok gelişmeyi durdurma durumuna düşmeliyiz. Üzerinde çokça düşünülmesi ve önlem alınması gereken husus da budur.

Mücadeleye bu kadar yaşam adanırken, kendi kendimizi durdurtacak ve işlevsiz kılacak tutumlara girmeyi nasıl kabul edebiliriz? Ama bu tür tutumlar geçmişte yoğun olarak ortaya çıkmıştır. Uygulama heyecanıyla yürürken, bütün bunları ne denli sağlama aldığımızı düşünmemiz gerekir. Daha çok pratikle oynandığını ortaya koyan ve yaşanan örnekler, bunların mutlaka aşılması gerektiğini da-yatmakta ve bizden başarılı bir uygulamayı beklemektedir.

**Şubat 1988**



## PKK'DE ÖNDERLİK SORUNU, ÜYELİĞİN GELİŞİMİ VE ÖRGÜTLENMEYİ ENGELLEYEN KİŞİLİKLER

Bu kadar doğru olmasına rağmen, bizde böylesi çekici gerilla yaşamına kimler girdi? Örgütsel yaşama ve parti yaşamına kimler girebildi? Birçok arkadaşa ağırlıklı olarak Ezop kültürü, görülmemiş yobazlık, softa ve demagog usulü durum görülmektedir. Sözle özün birbirini tamamlaması sınırlıdır. Bu yapının mevcut biçimiyle kalması halinde kimler bundan yarar görür? Bu yapının yaratıcıları, kendilerini bu yapı içinde rahat hissedenler eski konumlarında ısrar ederlerse, parti içinde kesinlikle değişiklik gösteremezler. Bunların bu konumdan vazgeçmeleri için yüce şeylere yönelmeleri ve büyümeyi kabul etmeleri gerekir. Bu bizde belli ölçülerde vardır. Bugün bizim bu büyük savaşımızın örgütlenmesi, doğru ulusal ve toplumsal hedefler doğrultusunda yürütülmesi sağlanmıştır. Eğer eski tutumda ısrar edenler bürokratik ve feodal geleneği henüz aşmamışlarsa ve biraz da güçlülüğü temsil ediyorlarsa, böyleleri önderliği ele geçirmek için çaba harcayacaklardır. Bunlar tabii büyümek için değil, tekrar eski durumu sağlattırmak ve tasfiye etmek amacıyla önderliği ele geçirmek isteyeceklerdir.

Bu durumun partimizde ortaya çıkan temsilcileri bilinmektedir. Bunlar müthiş bastırmacıdırlar, herkesi mutlaka egemenlik altına almak isterler. Yani başkasının kendilerinden daha iyi olduğunu ve kendilerinden daha iyi iş yapabileceğini düşünmez ve söylemezler. Başkalarını hep alta iter ve kendilerinin egemen olduğunu söylerler.

Bunlar yüzyıllardan beri süregelen işbirlikçi feodal-aristokrat yönetim geleneğiyle sömürgeci yönetim geleneğinin içinde olmanın doğal bir sonucu olarak böyle davranırlar ve onun yansıtıcısıdır. “Bizden daha iyi ve daha büyüğü yoktur; biz ancak iş yapacakların hepsi emrimizde olursa iş yaparız; burada örgüt önderliği yoktur, örgüt önderliği biziz” derler. Bunlar tepede böyle oynayan kesimlerdir.

Tabanda küçük-burjuvazinin yönetemeyen, yönetilen kendine sevdalanmış tipi nasıldır? Bu tip yönetmeye ve yönetimi ele geçirmeye güç yetiremez. Bunu minyatür düzeyde temsil eder. Yakın çevresi içinde birkaç ahbap-çavuş bulur. Bunların içinde de en iyisi olarak kendisini görür. Ondandır sonra sağa sola savurur ve bozgunculuk yapar. Bozgunculuğa duyarsız kalma, çalışmama, kısacası bireycilik içinde boğulma, bireyciliği aşamama, birliğe yönelmeme ve önderliğe yükselmeme biçiminde gerçekleştirir. Yaptığı tek şey köşesinde sallanmak ve nerede olursa olsun güçten düşürmektir. Karınca kararınca bir şeyler yapması onun için bir tatmin aracıdır. Bu tutumu en bilinçli düzeyde temsil edenler son derece rahatsız edici olurlar; sözleri ve davranışlarıyla etrafları sürekli tehdit altında tutarlar. Belki örgütü yıkamazlar, ama en azından bir birimi uğraştıracak biçimde ortaya çıkarlar. Örgüt genelinde ise bu tip önderlik üzerinde oynarlar. Bu tip merkezi yapı içinde hep en iyi yeri ve en hakim noktayı tutmaya çalışır. Onun bütün derdi budur.

Demek ki, bürokratik feodal-aristokrat gelenek geçmişte kaynağını merkezi feodal otoritede bulurken, günümüzde de Türk sömürgeciliği ve onun bürokratik geleneklerinden güç almaktadır. Kürdistan’da hala var olan feodal kalıntıları da buna ekleyerek, emek harcamadan parti içinde ulaşmak istediği konumu ele geçirmeye çalışmaktadır.

Biz geçmişte bunları çok eleştirdik. Bugün ise sonuçlarını söylüyoruz. Böyleleri bir yana, sıradan arkadaşların bile gelişim ve dönüşümü gerçekleştirmeleri gerekir. Bu konuda bazılarına kırılmanın çok zor geldiği bilinmektedir. Biz bunları kırmak istemedik. Bunlara kendi ortamımızı dayatarak ve biraz da ortamımızdan uzaklaştırarak bunu yapmak en doğrusudur. Topluma ve ulusal kurtuluşa verebilecek bir şeyleri varsa versinler bakalım. Yani modernlik adına,

hatta geçmiş gelenekler adına neleri varsa sergilesinler. Bu önemle göz önünde tutulmalı ve çok az sayıda çıksa bile bunlardan yararlanılmalıdır. Örneğin Rusya ölçülerine vurursak, orada aristokrat kökenli bürokratik aileler de devrime katılmışlardır. Dostoyevski bu örneklerden biridir.

Bizdeki koşullar acaba bu olanağı bunlara ne kadar tanıyabilir? Aydınların birazcık yönetim yetenekleri vardır. Bunlar yönetim olmanın önemini görür ve yönetirler. Ama kimin için? Bunlar iliklerine kadar tersinden bir Yahudi ailesi olurlarsa, o örgütü dağıtırlar. Bunların sayısı çoktur ve kendilerine karşı çok dikkatli ve duyarlı olmak gerekir. Çünkü oluşan bu yapının dayandığı bir sosyal ve kültürel zemin vardır. Böyle çok daha seviyesiz ve patavatsız durumlarda olanlara eğitimi ve pratik çalışmayı dayatıyoruz. Ancak bunlar eğitime ihtiyaç duymadıklarını, en iyisini kendilerinin bildiğini, partinin bütün söylediklerinin aslında kafalarının içindekiler olduğunu söylemektedir. Bunlara göre aslında bütün gelişmeler bilinen ve fazla itibar edilmemesi gereken şeylerdir. Hatta bunlar haklarının yenildiğini, gerçekte kendilerinden öğrenilmesi gerektiğini iddia etmektedir.

Bireyciliğin kendinde mevcut olandan daha fazlasını görmek olduğu bilinmektedir. Bu durumda bulunanlar, ayrı bir maddi kişilik olarak hep kendilerini esas alırlar. Biz bunlarla çok uğraştık, kahrını çok çektik. Bunlarda Türk aydınının etkisi çok yoğundur. Kendileri zaten egemen elittir. Türk elit tabakası ve aydın tipi Kürdistan’a geldiğinde kendisini otoriter ve yönetici güç olarak görür. Kürt halkını “İlkel, kaba ve geri bir grup” olarak değerlendirir; kendisini ise seçkin olarak kabul eder. Onun yaşam tarzı böyledir. Kendisi ya vali, ya kaymakam, ya öğretmen, ya da başka bir memurdur. Bunların Kürdistan’a geliş tarzı tamamen böyledir. Bunların hepsi yönetici olarak gelir. Böyleleri devrimci saflara adım attıklarında örgüt üyelerini kendilerini yönetemeyen kaba-saba köylüler biçiminde ele alır, kendilerini de “kurtarıcı” yerine koyarlar. Bunları bu tutumlarından vazgeçirmek neredeyse olanaksız görünmektedir.

Bunların yönetim dedikleri şey nedir? Kendilerine bunu kimler ve neden vermiştir? Biz koca Türk tarihini bu temelde açtık. Türk

egemenlerinin ne kadar otoriter olduklarını ortaya koyduk. Bu otorite günümüzde nereye varıyor? Egemenlik dedikleri olay nedir? Burada sömürgeciliğin sosyal-şoven tarzda yansıtılması böyledir. Bunlar zaten Kürdistan ortamına yönetici olarak gelmektedir. Aynı tipler parti ortamında en iyisini kendilerinin yaptığını, en iyi yönetimi kendilerinin uyguladığını ve başkalarının çok geri olduğunu iddia ederler. Bu konuda bize bile ne yaptıkları bilinmektedir. Bunlar ne kadar iyi yönetici ve politikacı olduklarına ilişkin bütün yaptıklarıyla bizi oyalamaya ve engellemeye çalıştılar. Hem sevdaları ve hem de ihanetleri bu temelde gelişti. Bunlar bize çok bağlı görünmek istiyorlar. Ama bunu kesinlikle oyalamak için yapıyorlar. Yani bunların amacı bizim istediğimiz doğru yönetimi ve örgütlenmeyi yürütmek değildir. Bunlar kendilerine sunduğumuz olanaklara dayanarak, sözümona ne kadar büyük olduklarını ve ne kadar iyi işler yaptıklarını gösterdiklerini sanıyorlar. Kendilerinin en iyi teorinin sahibi olduklarını iddia ediyorlar.

Önderliğe bu biçimde yaklaşırlarsa, sıradan militanların adam yerine konulamayacağı çok açıktır. Nitekim gelişmeler bunun böyle olduğunu gösterdi. Bunlar zaten halkımızı da insan yerine koymadılar. Bunlara göre insanımız güdülmeye muhtaçtır. Bunlar bizim bir devrim hareketi olduğumuzu, bizde gelişme ve aydınlanmanın var olduğunu ve kendilerinin de bundan nasibini aldıklarını anlamak istemediler. Bağnaz egemen ulus şovenizminin yansıtılması biraz da böyle olur. Bunların bütün hesapları hep kendi üstünlüklerini kanıtlama çabalarına dayanmaktadır. Bunun bizde gelişen örnekleri vardır. Yazıp çizdikleri şeylerle bunların yaşamı incelendiğinde ne denli açgözlü oldukları ortaya çıkacaktır. Bunların anlamadığı tek şey yoldaşlık ilişkileri ve kolektif çalışmadır. Bunu kabul etseler bile, kendi egemenlik ve üstünlük anlayışlarını yine sürdürürler.

Bunların hepsinin dayandıkları zemin nedir? Bizde emek sahiplerinin dünyasında yaygın proleterleşme başlayınca, eski dünyadan ve aileden kopma gündeme geldi. Gençlik artık aile bağlarından kopuyor, kendilerinin hiç de büyük olmadıklarını görüyor. Emekçiler ailelerinin ne duruma geldiğini görüyorlar. Bizde emeğe dayalı yaşam son derece cılızdır; ortaçağ etkilerinden uzak, emeğini biraz bi-

len ve emeğinin hakkını arayan çok sınırlıdır. Bu tip bir yaşam bizde biraz da parti düşüncesini dinleme olanağını ortaya çıkardı. Burada bir de Türkiye’de faşizmin nasıl geliştiğini, herkesin bundan nasıl zarar gördüğünü ve faşizmin baştan çıkardığı toplumu ne hale getirdiğini yaygın olarak farketme durumu söz konusudur. Yine kendi toplumumuzun ne kadar geri olduğunu, ailenin de toplum içinde aynı konumda bulunduğunu, ailenin öyle sevdalanılacak bir yanının olmadığını pratik yaşamda görme durumu vardır. Son yıllarda ortaya çıkan bu objektif gelişmeler bireyciliğe öldürücü darbe vurdu. Bireyciliğe vurulan bu darbelerle PKK’nin toplumda etkinlik kurması arasında bir ilişki vardır. Toplumdaki bu objektif gelişme PKK’nin daha fazla dinlenmesine yol açmaktadır. Bunun nedeni PKK’nin toplumu bu kaostan kurtaracak doğru düşünce ve politikayı temsil etmesidir. Zemin geliştikçe PKK daha çok dinlenmekte, PKK önderliği daha çok otorite kazanmaktadır. Çünkü kimsenin kimseyi dinlemediği bir güçsüzlük ortamında hiç kimsenin kazanamayacağı ortaya çıkmaktadır. Biz doğru politikalar altında örgütleyiciliği alabildiğine yürütme güç ve olanağı yaratıyoruz. Güç ve olanağı mevcut objektif zemine şiddetli bir ihtiyaç olarak dayatıyoruz. PKK’nin dinlenmesi ve benimsenmesi olayı bu yüzden ortaya çıktı. PKK önderliğinin gelişimi de budur.

Yani yeni tarihsel aşamada sömürgecilerin ve işbirlikçilerinin idare edemez duruma düşmesi söz konusudur. Bunda kapitalizmin mezar kazıcılarını yaratmasının rolü vardır. Kapitalizm sömürmek için bunu yapmak durumundadır. Bu zeminin yıkılışı PKK’nin varlık temelidir. Zaten biz PKK’nin ortaya çıkışını bu toplumsal gelişmeye bağladık. PKK neden 1950’li yılların öncesinde doğmadı? PKK bu yıllarda doğamazdı. Çünkü eski toplumsal ilişkilerin egemen olduğu bir kültürel ortamda gelişme sağlanamazdı. Bu anlaşılır nedenler ve daha sonraki gelişmeler, PKK’nin doğuşunun tarihsel açıdan doğru bir toplumsal temele dayandığını ve amansız bir eleştiriyle birlikte şimdi de bir özümsemeye doğru gittiğini göstermektedir. Eleştiriyle ayakta kalması gerekenler örgütlenmekte, eleştiriyle devrilmesi gerekenler gerilemektedir. Bu anlamda eleştiri örgütlenmenin öncesidir. Eleştiri, örgütlenmenin önünü açmak için, ona

karşıt anlayışların ve bunları başardığında, nelerin ayakta kalması ve ortak çıkarların nasıl temsil edilmesi gerektiğini gösterir. Ortak çıkar sahiplerinin ortaya çıkarılması ve ortak çıkarların kendilerine taşırılması oranında, örgütlenme gereği ortaya çıkar.

Bunun koşullarının geliştiği bu tarihlerde bu saptama doğrudur. Bu temelde eleştiriler doğrudur. Dolayısıyla çözümlenmeler gelişti ve örgütlenme durumu ortaya çıktı. O halde Kürdistan gerçeğinin aydınlatılmasında PKK'nin sergilediği önderlik çabalarına bir anlamda **rönesans** denilebilir. Rönesans (yeniden doğuş) ile yetinme durumunda bu bir rönesans devri olamaz. Rönesansta ihtilalci altüst oluş dönemi ve yeni kişiliğin yaratılması birlikte iç içe gelişir. Bizdeki sömürgeciliğin imhacı karakteri dikkate alındığında, bu sömürgeciliği geriletme ve bunda başarı sağlamak için, ona karşı çıkışın da çok şiddetli olması gerekmektedir. Kitle hareketliliği ve militan kişilik, bunu olanaklı kılacak gücün ayakta kalmasıdır. PKK önderliği işte bu çözümlenmenin ta kendisi olmaktadır. Burada teoriden kişiliğin gelişim sorunlarına kadar pek çok olgunun iç içe gelişme zorunluluğu ortaya çıkmaktadır.

Başka güçlerin sorunları tek yanlı ele aldıkları bilinmektedir. Örneğin bazıları yıllardır kültür ve alfabe sorunuyla uğraşmaktadırlar. Bunların hepsi gelinen aşamada emperyalizmin birer ajanı durumuna düşmüştür. Bunlar neden güç haline gelemiyorlar? Çünkü bunun ortamı yoktur. Çünkü imha süreci içinde kültürün kurtuluşu olanaksızdır. Ama bu gafiller bunu mümkün görüyorlar. Emperyalizm kendi çıkarları gereğince mevcut objektif ortamlar için her zaman bunları ajan olarak görevde tutmak ister. Bu ihtiyaç nedeniyle bunların önüne kültür denilen bir yem atılmıştır. Bunlar bu temelde bununla uğraşıyorlar. Başka hiçbir şeyleri yoktur. Kaldı ki bugün kültürel özerkliği de TC'ye dayatan PKK'nin büyük atılımıdır. PKK'nin güçlü gelişmesi şimdiden TC'yi yasakları kaldırma biçiminde gelişmelere zorlamaktadır. Diğer güçler kırk yıldan beri varlıklarını sürdürmektedir. Ama hepsi de uşağın uşağı tehlikeli ajanlar olmaktan kurtulamamıştır.

İstanbul fethedilirken bile yüzlerce yer vuruldu. En son surlar toprakla dövüldü, surlarda gedikler açıldı ve yıkıldı. Bizde de top-

lumsal çerçevede kurulan surlar az değildir. Bizim çabalarımız bu surlarda iğne ucu kadar bir delik açmaya ve bunu her gün tırnakla aşındırarak sökmeye benzemektedir. Şimdi daha etkili araçlar ve silahlarla bu deliği daha da genişletiyoruz. Dikkat edelim: Her kişi, her aile ve her çevre etrafında örülmüş kırk bendi çözmekle uğraşıyoruz. Ancak partinin bunları halletmesinden sonra özgürlük denilen olay toplumun kendisini yeniden tanımlaması ve özgürleştirilmesi söz konusu olabilecektir. Bu çabaların gerçekten acımasız bir mücadeleyi gerektirdiğini çok iyi görüyoruz. Küçük olanaklarla işe başlamak, yani mezar yeri kadar bir alanda doğrulamak ve bu alanı yaşanabilir hale getirmek gerekir. Emeğin değerinin bilinmesi için bunların böyle bilinmesi zorunludur. Emeğin değeri bilinmek isteniyorsa, bu konuda ne kadar çabanın harcandığı da bilinmek zorundadır. Sosyalist olmak istiyorsak, kolektif ve örgütlü olmakla yükümlüyük. Burada daha fazlasını yapmak demek, daha büyük ve kaliteli emek, daha yoğun çaba ve daha çok vuruş demektir. Bu daha iyi düşünmek, daha çok örgütlenmek ve daha çok hedefe ulaşmaktır. Böyle yapmayanların büyüklüğü mümkün olamaz.

Rus devriminde bunlara **Oblomov** adı veriliyor. Biz de bunlara dürüst asalaklar adını verelim. Yani bunlar hem hainleri, hem de devrimcileri, hem Türk devletini, hem de PKK'yi etkileyebilirler. Açıkçası kim güçlü görünür ve kulağından tutup çekerse ondan yana giderler. Bu biçimde alıklaştırılmış, yenilmiş ve ezilmiş bir tipin taşıdığı özellikler, herkeste şu veya bu düzeyde ortak olarak var olan ve bütün toplumun değişik biçimlerde etkilendiği özelliklerdir. Bunun mücadeleye tasfiye edilmesi ayrı bir şeydir. Fakat böyle bir özlemin ve zeminin bulunduğunu da ifade ediyoruz. Bu yüzyıllık eski bir zemindir. Gelen bu zemini daha da geliştirmiş, teslimiyet ve kölelik burada yeni biçimlere büründürülerek günümüze kadar getirilmiştir. Değişen şey efendiler ve köleliğin biçimi olmuştur. İşte bu hem örgüt dışı anlayışlara, hem de örgütlenmemeye zemin teşkil eden bir durumdur. Biz bugün bu zemini değiştirmenin mücadelesini veriyoruz. Kapitalizm de bu zemini objektif olarak yoğun bir biçimde değiştiriyor ve yıkıma götürüyor. Fakat biz bu zemini yeniden inşa etmeye çalışıyoruz. PKK'nin önderliksel gelişimi bu-

dur. Bizim çabalarımızın bu gelişim içinde yoğunlaşması böyle ifade edilebilir. Açık ki katılım olayı da bu temelde olabilir. Bu PKK'de böyle olduğuna, duygu ve düşüncede emek ve çaba yoğunluğuyla böyle kazanıldığına göre, katılım bu temelde olacaktır. Hiç kimse PKK'nin oluşumunun böyle olduğunu, fakat katılımın başka türlü olacağını söyleyemez.

Provokatörler de katılıyorlar. Fakat nasıl katılıyorlar? Partiyi yok etmek için katılıyorlar. Biri en ilkel yanlarıyla katılıyor ve bu durumunu başkalarına da örnek göstermeye çalışıyor. Böyle bir katılımı sadece biz değil, hiç kimse kabul edemez. Bir gerçek oluşmuş ve artık kanıtlanmışsa, önce onu anlama gücünü göstereceksin. Harcanan çabaları ve tarihi didik didik edip özellikleri kavrayacaksın. Bu kavrama anlamında bilinç kısmına girer. Bu tam üyelik anlamına gelebilir mi? Hayır, gelmez. Kişi böylesi bir katılımı üye olamaz. Üye olabilmek için bu bilincin altında çalışacaksın. Yani örgüte girecek, örgüt içinde her gün azami çaba harcayacaksın. Örgüte girmek, örgütün bütün kurallarına, geleneklerine ve çalışma tarzına uymaktır. "Girer, başka türlü oyun oynarım" tarzında örgüte katılmak, ancak düşkünler ve serserilerin katılım tarzı olabilir. Art niyetli, kariyerist ve provokatör tipler böyle girerler. Bir kariyerist her şeye birden sahip olmak için, provokatör her şeyi götürmek ve gelişmeleri engellemek için girer. Adam lümpendir, fazla yaşama olanağı bulamamıştır; orada karnını doyurmak ve belki de ruhunu tatmin etmek için girer. Burada saydığımız ne kadar olumsuz özellik, eksik katılım, provokatörce, feodal-bürokratik katılım ve oluşum varsa, katılım demeyelim de önderliğe dayatılan böylesi etkiler varsa, onun kadar katılım tarzı vardır. Çünkü toplumun bu özellikleri hep bünyemizde üretiliyor. O halde bunların bu biçimdeki katılımlarını da böyle bilmek gerekiyor.

Katılım nasıl olacaktır? Katılım kesinlikle başlangıçta çaba ve bilinçle, daha sonra ardı arkası kesilmeyen amansız direnmelerle, oluşan örgütlenmeyle, kurallar ve geleneklere saygı duymak ve onlara uymakla olacaktır. Katılım lafta PKK'yi kavradığını söylemekle olmaz. Bu tarz kavrayış Martov'un kavrayış tarzıdır. "Sosyalizm iyidir, sosyalizmi kabul eden herkes bundan sonra istediği biçimde

çalışır" demek, Martov'un üyelik tarzı ve koşulunu kabul etmek demektir. Bu bizim üyelik tarzımız ve koşulumuz olamaz. Üyeliğin oluşumu örgütün içinde o örgütün kurallarını olduğu gibi yaşayarak gerçekleşebilir. Kadro burada disiplin içine girmektedir. Burada kişinin keyfinin dilediği gibi değil, örgüt olmanın gerektirdiği gibi davranma zorunluluğu doğmaktadır. Bundan sonra geçmişte dilinin döndüğü gibi konuşamazsın, artık örgütün istediği biçimde konuşacaksın. Bizden herkesin bildiği ve anladığı tarzda bir PKK tanımını kabul etmemiz beklenmemelidir. Bu kadar özelliklerini açıkladığımız bir PKK'yi bilme oranında ona katılacak, tek tek değil, bu özelliklerin hepsini birden kabul edecek ve yaşayacaksınız. Bunun dışında bir dünyanız olmayacaktır. Bunları kabul etmek, fakat birkaç yıl sonra çıkmak oportünistlerin yaklaşım tarzıdır. Döneklerin, yani "her an geriye dönebilirim" diyenlerin ve art niyetlilerin yaklaşım tarzıdır. Zaten işlerine gelmezse, fırsatçılar her an ayrılabilirler.

Bu öyle kabul görececek bir durum değildir. Bu dünyayı tam fetih etmek ve tam yaşamak için, arkadaki bütün köprüleri uçurmak gerekir. Hayallere kapılmayacaksın, çıkar endişen olmayacak; çıkarın parti çıkarı, endişen örgütün endişesi olacak; örgüt ruhu ve büyüklüğüne ulaşacaksınız. Bizde binlerce şehide bağlılık vardır; yeni bir tarih, yeni bir birey ve kaybedilen her şeyi yeniden kazanma duyguları vardır. Bunlara ulaşacaksınız.

PKK'ye katılımın en genel deyimiyile böyle gelişmesi gerektiği çok açıktır. PKK'nin sorumluluğunu kaldırmak için bu kadar insan direndi, bu kadar acı çekildi. Hepsi kesinlikle "Yaşasın partimiz; yaşasın partimizin önderliği"! demektedir. Bunlar şehitler ve direnişçilerin sözleri ise, onların bize bıraktıkları en değerli mirastır. O zaman bunun gereklerine bağlılık ne demektir? Bu olay nasılsa, öyledir. Resmen böyle, fiilen böyledir. O halde sözle oynamamak gerekir. Biz iddia ediyoruz ki, örgütümüz en doğru düşünen ve bunu devrim adına yapandır. Karşıtını iddia eden varsa söylesin, kendini örtbas etmesin. Tartışma özgürlüğü vardır. Eğer her şeyin iyi ve güzel olduğunu ve canı gönülden katıldığını söylüyorsan, o zaman partinin disiplinine tamamen katılacaksın. Bütün düşünceni ve ruhunu bu partiyi yaşamak, yeniden yaşamak ve büyütme için yo-



ğunlaştıracaksın. Örgüt sana ister basit bir propaganda görevi, isterse gerilla önderliğini versin, hepsinin başının üstünde yeri olduğunu söyleyerek benimseyecek ve öyle yerine getireceksin. Büyük küçük iş ayrımı yapmayacaksın. Zaten PKK'nin kendisi büyüktür. Dolayısıyla kendi koşulları içinde başka büyüklüğe ihtiyacı yoktur. Kişilik anlayışında PKK'yi yaşamak ve PKK'li olmak en değerli büyüklüktür. Biz bunu eskiden bu kadar açık söyleyemedik. Çünkü oluşum için çaba vardır. Şimdi bu oluşum sağlanmıştır. Dolayısıyla bizim sözümüz esas itibarıyla PKK'nin oluştuğu anlamında bir son söz olur. Böylesi bir gelişme sürecinde bazılarının hala başka şeylerden, başka ilgiler ve nedenlerden söz etmeleri, başka dönemler ve dönemeçlerinin olacağını söylemeleri, bu kişilerin verdikleri sözün tam olmadığını gösterir. Parti için verilecek söz tek söz olur ve bir daha sonu yoktur. Sonu örgütün sonudur. Örgüt yaşadığı süreçte verilen sözün de mutlaka korunması gerekir.

Eskiden tek başına hiçbir şey yapamayan insanımız, bugün örgütün yetki ve sorumluluklarını alıyor, yığınlarca insan yönetimini yürütüyor. Bu, örgüt yönetimidir. Emrinde halk var, silah var, para vardır. Bu az bir olanak mıdır? Açık ki değildir. Tek olsanız kimse size merhaba bile demez. Ama PKK temsilcisisiniz diye size büyük değer veriliyor, önünüzde ayağa kalkıp selama duruluyor. Bu büyük olanakların nasıl elde edildiğini, kimin için ve niçin ortaya çıkarıldığını biliyor musunuz?

O halde örgütsel yönetim büyük bir olanak ve yetkidir. Bunu küçümsememek gerekir. Bu olanakları kendi üstünlüğünüze dayanarak elde ettiğinizi söylememelisiniz. Hiçbirimiz bunu iddia edecek durumda değiliz. Bu kolektif emeğin ürünü olarak ortaya çıkmıştır; çok iyi korumamız, geliştirmemiz ve namusluca temsil etmemiz amacıyla bize verilen değerdir. Açık ki, parti size bu temelde yetki vermiştir. Önce böyle değildiniz, sonra gelip biraz öğrendiniz. Bir kişiye yetki verilirken, şu kişiyi yönet, şu kadar insanı ve şu bölgeyi temsil et denilmektedir. Yetki almak, bir göreve hükmetmek ve geliştirmektir. Yetki nedir? Yetki belli bir zeminde, belli olanaklarla belirli bir noktadan belli bir yere kadar gitmektir. Sorumluluk ise bu yetkiyi layıkıyla uygulamaktır. Sorumsuzluk bu yetkiyi tanımamak

ve onu başka türlü kullanmaktır. Yetkinin kesin olarak sorumlulukla ilişkisi vardır.

Demek ki örgütün oluşumu ve örgüte katılım, örgüt içinde bir yönetim gücü olmaktır. Seni yöneten de olacaktır. Bu görev için verilmiş bir yetkidir, öyle keyif için verilmemiştir. Bazıları bunu keyif olarak anlıyorlar. Kendilerine yetki verilmiştir. Ama onlar “ben paşa oldum, paşa nara atar ve kılıç çeker” diyorlar. Herkesin gelip kendi huzurlarında selam çakmasını istiyorlar. Bizde yetki hizmet içindir; kesinlikle büyüklük gösterisi için değildir. Yetki daha geniş hizmet için verilen bir olanaktır. Bu ne demektir? Eskiden tek başına yapamadığımız ve yerine getiremediğimiz bir görevin bu kez daha geniş bir güçle yerine getirilmesidir. Yani daha fazla iş yapma olanağının elde edilmesidir. Bu iş, görevdir. Görev ise şu kadar sayıda örgüt kurmak, şu kadar gerillacı yetiştirmek ve gerilla birliği teşkil etmektir. Bir yetki olan gerillanın işi de eylem yapmaktır. Gerilla önderi olduğunu söyleyerek yerinde oturursan, aldığın gerillaya önderlik yetkisinin üzerinde oynamış olursun. Bu durumda sana verilmiş bir grup gerillacıyı ve biraz silahı konuşturamıyorsun demektir. Bu yetkiye tecavüz ve sorumsuzluktur. Yetki alanının görevleri daha da kapsamlıdır. Onun görevleri cepheyi geliştirmek, eylem yapmak, örgüte insan yetiştirmek, değer sunmaktır. Gerilla yetkisi size işte bu görevler temelinde verilmiştir. Verilen yetki alanı ve zemini çok önemlidir. Bu yetki belirli bir zaman için verilir. Yoksa ölünceye dek size aittir diye yetki verilmez. Örgüt isterse yetkiyi geri alır, isterse terfi ettirir. Daha değişik bir yetki yine ancak örgütün onayıyla olur.

Örgütsel yönetimin kuralları ve işleyiş esasları vardır. Bu esaslar yönetim ilkesinin gereklerine göre işler. Örgüte girerek örgütsel yönetime dahil olduğunda, bu örgütsel yönetimi işin kurallarına göre çalıştırmak gerekir. Örgütsel yönetimin can alıcı öğeleri yetki, sorumluluk ve görevdir. Yetki görevleri başarmak için istenir ve sorumlulukla yerine getirilir. Yönetmeye işte bu biçimde girmek gerekmektedir. PKK içinde mutlaka belli bir yönetim durumundayız; hem yöneten, hem de yönetilen durumundayız. Bu ilkeyi bu temelde işletirsek, örgütsel yönetime doğru katılmış ve doğru işletiyoruz

demektir. O halde PKK'nin önderlik gerçeğinin oluşumu, gelişmesi ve militan yapıya kavuşması, ona artık doğru temelde genişleme olanağı kazandırması ve doğru esaslarda işlemesi böyledir. Bunlar netleşmiştir. En azından bir bilinçlilik ve ilgiyle bize yaklaşmak isteyenler için, rahat götürebilecek durumdayız. Olumlu yaklaşmak ve gerçekten parti üyesi olarak yürümek isteyenler için, daha kolay anlaşılır ve uygulanır bir seyir izliyoruz. Yine her zamankinden daha fazla yabancı anlayışların etkilerini, bunların en tehlikeli provokatif çabalarından kendini en çok gizlemiş olanlarına kadar hepsinin partiyi nasıl uğraştırdıklarını, partiyi zayıf düşürme, rayından çıkarma ve son tahlilde tasfiye etme durumunda olduklarını gördük. Gerçekler hem her zamankinden daha çok kesindir, hem de bunu yapabilecek durumdadır. Gerçeklerle birlikte görevleri en doğru biçimde nasıl yürütebileceğimizi görebilecek durumdayız. Uzun bir süreden beri parti gerçekliği etrafında gittikçe yoğunlaşarak açılmaya çalıştığımız partimizin durumu böyledir.

Birinci dönem, yani bir yapılaşma ve militanlaşmaya gittiğimiz dönem, aslında düz yolda yürümektir. Herkes saftı, iyiydi. Ama burada bir örgütlenme yoktu. Bir örgütsüzlükle birlikte yürüyorduk. Herkes elinden geldiğince bir şeyler yapmaya çalışıyordu. İdeolojik dönemde önderlik içinde yer alanlar, en iyi söz söyleyenler ve en iyi propaganda yapanlardı. O zamanki önderlik daha çok kendini çalıştırmaktı; başkalarına da gönüllerinin istediği kadar yardımcı olmak ve yol göstermekti. Burada daha çok düşünce düzeyinde, doğru ve çekici olduğu kadar da etkileme düzeyinde önderlikten bahsedilebilir. İşlerin artık yalnız ideolojinin gücüyle ilerletilemeyeceği, kitlelerin uyanışının belli bir iç örgütlülüğü ve yapılanmayı gerektirdiği, amatörlüğü aşip günün yirmidört saati kendini devrime adanmış kişilere ihtiyaç duyulan dönem başladığı zaman çok az insan kaldı. Kimse ne bu çabalara hazır, ne de niyetliydi.

Örgütlenmenin gelişiminde ciddi bir kriz veya geliştirmeme durumu var olduğunda örgüte kadro gereklidir. İşte biz de örgütün bu ikinci döneminde önümüze militanların oluşumuna büyük çaba harcama, örgüte kimlerin aday olacağını, kimlerin parti üyesi olup olmayacağını tanımlama ve oluşturma gibi bir görev koymuştuk. İlk

kez böyle uzun süreli bir eğitim ve parti ölçüleri üzerinde durma çabasını gösterdik.

Parti ölçüleri nedir, nasıl sağlanır? Eğitim aslında hem ölçüleri oluşturmak, hem de bulmaktır. Bunların her ikisi de partimiz için önemlidir. Bu dönem örgütlenmeye karşı direnmelerin henüz gelişmediği ve örgütlenme ölçülerinin oluşturulmaya çalışıldığı bir dönemdir. Örgüt üyeliği sorusu biraz cevap bulur bulmaz, kendisini dayatan mevcut anlayışlar da ortaya çıktı. Toplumda ne kadar sınıf ve tabaka, ne kadar anlayış ve eğilim varsa, örgüt üyeliği konusunda hepsinin bir iddiayla yola çıkmaları söz konusuydu. Çeşitli öğeler, “örgüt benim, örgüt üyesi benim” anlayışıyla yola çıktılar. Biz de inadına, örgüt üyeliği tektir, örgüt üyeliğinin belli ölçüleri vardır; bu ölçüleri kabul eden ve çalışan parti üyesidir, etmeyen çalışamaz dedik. Böyle bir mücadele yürüttük. Gerçi bu Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi örneğinde görüldüğü gibi, gelişkin kadroların örgüt üyeliği maddesi üzerinde çatışması tarzında olmadı. Ne bizim buna olanağımız vardı, ne de oluşum özelliklerimiz buna olanak veriyordu. Bu bizde daha çok bir çaba ve mücadele sonucunda, öyle fazla kongreler ve konferanslara götürülmeden, uzun süre eğitim toplantılarıyla halletmemiz gereken bir sorun olarak ortaya çıktı. Biz örgüt üyeliği için ısrar etmiştik. Aynı zamanda doğru program ve politikanın varlığını benimsemiştik. Disiplin konusunda ise kadronun tüm zamanını devrime ve örgütlü çalışmaya vermesi gerektiğini söyledik. İşte biz bu durumu gerçekleştirmeye çalışınca, keyfilik ve amatörlüğe artık son verip örgütün istediği doğrultuda çalışmayı dayatınca, direnmeler de gelişmeye başladı.

Bu sürecin 1980'lerden itibaren geliştiğini söyleyebiliriz. Daha önce bir örgüt üyeliği kavgası yoktu. Yapımız program ve siyaseti benimseyenlerin topluluğu iken, bu tarihten itibaren örgütün emirlerini uygulayanların ve pratikte bunu kabul edenlerin durumunu yaşamaya başladık. Gelişim gösteren bazı arkadaşlar, yani artık örgüt üyesi olabilecek kişiler, “örgütün emridir, örgüt ne derse onu yaparım” diyenler, örgüt üyesi olarak adlandırılmaya layıktı. Tabii bu örgüt üyeliğinin gereklerinin dörtbaşı mamur bir biçimde yerine getirilmesi; oluşumun, yönetim işleyişinin ve katılımın tam yapılması

demek değildi. Bu elbette bu anlama gelmez. Ama en kaba anlamıyla tanım düzeyinde bir üyelik hakkını elde etmiştir. Temel emirler ve dönüşümlere karşı çıkanlar, “PKK böyle olmaz, PKK biziz” diyenler veya bu anlayışta olanlar da örgüt içerisindeyler, ama örgüt üyesi değildiler. Çünkü örgüt ilişkileri ve çıkarlarına göre çalışmıyorlar. Örgüte karşı direnme halindedirler. Birçok hususta çeyrek örgütlülük yaşanır, yüzde yetmişbeşlik örgütlülük yaşanır; bazıları ise tam direnme halindedir.

Bu durum 1983’ten sonra çok yoğun bir biçimde devam etti ve merkezi bünyede yoğun bir biçimde yaşandı. Diyebiliriz ki, tam bir PKK’lileşmeyi bu dönemden itibaren yaşamaya başladık. Gelişen önderlik ve üyeliğe karşı yanlış yaklaşımlar baş gösterdi; örgütü ele geçirme, tasfiye etme, fazla geliştirmeme ve boşa çıkarma gibi dayatmalar çok çeşitli düzeylerde yaşadığımız ve sizin de yakından tanık olduğunuz bir gelişme oldu. Önemli oranda 2. Kongre’den 3. Kongre sonrasına kadar yoğun şekilde geçen bir aşamada, örgüt önderliği ve parti önderliği sorularına önemli ve başarılı ölçüde cevap verildi. Hesapları olanlar, zaman zaman bu hesaplarını hayata geçirmek için olmadık kalıplara girdiler, çaba harcadılar ve dışarıdan dayatmalarını sürdürdüler. Ama öyle bir hizip oluşturma durumunu fazla düşünmediler ve yaratamadılar.

Potansiyel hizipçiliğin var olduğunu ve bazılarının zaman zaman bunu aktifleştirmeye çalıştıklarını belirttik. Ama bunlar bizdeki gelişmelerin özellikleri itibariyle kişisel tepki düzeyini aşamıyorlar. Hizip olabilmek için, güçlü bir sınıfsal yön ve örgüt çabasının olması gerekiyor. Bunun için ideolojik ve politik bir kılıf gerekiyor. En azından bir de örgüt çalışması gerekiyor. Bunlar ise bireyciliğin ağır etkisi altında var olanı ele geçirmek, bu olmayınca bozup gitmek ve kendini bol bol maskelemek tutumunda oldular. Bunun yanısıra bizim bu konuda son derece dikkatli hareket etmemiz, bu tip olası potansiyel hizipçiliğe aktifleşme olanağı vermedi.

3. Kongre sürecindeki tartışmalar, aslında yaşanan bu geçmişin ve özellikle 2. Kongre sonrası sürecin şiddetli bir eleştirisidir. Burada kimlerin gerçek PKK’li olduğu, kimlerin onunla oynadığı irdelemiş ve yargılanmıştır. Tepeden tırnağa kadar özellikle bu sorun

tartışılmıştır. Bu temelde örgüte bir netlik kazandırılmıştır. 3. Kongre süreci dikkate alındığında, esas itibariyle mevcut anlayışların çeşitli biçimlerde kendilerini yaşatmak istedikleri bilinmektedir. Hem de yoğun bir biçimde. Biri gidiyor, diğeri geliyordu. Bu yanlış anlayışların çoğu tasfiyecilik niteliğindedi. Bu süreç hepsinin kendisini deneyip sınıdığı, ama ölçü tutturamayıp yakayı ele verdiği bir süreç oldu. Böylece bir altüst oluş sonucunda kimlik sorunumuz keskinleşiyordu.

Oluşan PKK ve gerçekleşen PKK önderliğinin nasıl bir önderlik olduğu bellidir; bu önderlik sadece lafla değil, pratikte de herkesi bağlayacak ve yürütebilecek konumdadır. Örneğin buna iyi bir cevap verildi. Belki bu süreçte herkes sağlam çıkmadı; ama PKK’nin özü itibariyle böyle olduğu, bu tip bir örgütsel dönüşümü sağladığı ve militan ölçülerin kesinleştiği bir gelişme süreci oldu. İdeolojik, politik ve örgütsel önderlik birbirini tamamladı. Bu biçimde oluşan PKK ile onunla çelişenlerin mücadelesi, sonuçta bütünüyle partinin ezici bir biçimde başarı kazanmasına yol açtı. Daha sonra eleştiri ve özeleştiriyile partiye yeniden katılmaları, partiyle bütünleşmeleri, zayıflarsa güçlenmeleri, söz verenlerin sözlerinin gereğini pratikte gerçekleştirmeleri için olanak tanındı. Bu süreç birçokları için hala devam etmektedir. Bunlara bir kez daha yardımcı olmak için, bizde gerçekleşen PKK önderliği ve bunun militan yapısının çalışma tarzı böyledir diyorum. Kararlarında samimiylere, pratikte kendilerine uygun bir zaman ve zemin tanınmaktadır. Bunları dürüstçe partiye katılmaya, resmen parti içindeyseler katılımı fiilen gerçekleştirmeye çağırıyoruz. Fiilen hala merkezde olduklarını söyleyenler başta olmak üzere, partinin içinde ve dışında kalmış ögeler için yanıtlanması gereken husus, çözümlenmesini çok etkin bir biçimde bulan gerçeğimizi doğru bir biçimde kavramaları, özellikle önderlik ve örgütsel gerçekliğimizi kabul etmeleri, kabul etmenin de ötesinde çabalarını buna göre harcamalarıdır. Bunu yaptıkları oranda partimiz de kendilerini kabul edecektir. Eğer bunlar eski tutumlarını biraz daha inceltirerek sürdürmekte ısrar ederlerse, partimizin kapılarını kendilerine açmamak gerekir. Çünkü bu yapılarıyla partiye girerlerse eski sanatlarını icra ederler ve tahribatları çok daha fazla olur.

Gelişme halinde olan yeni ögeler bir anlamda daha şanslıdır. Bunlar bu biçimde gelişen, netleşen ve kesinleşen partiye ve parti üyeliğine eski dönemlere oranla çok daha rahatlıkla katılabilirler. Ama bu katılım “her şey kolay gerçekleşmiştir, hiç çaba harcamaya gerek yoktur” biçiminde olmamalıdır. Tam tersine bu katılım partinin nasıl oluştuğunun bütün yönleriyle kavranması ve iliklerine kadar duyulması biçiminde olmalıdır. Çok çeşitli çevreler, alanlar ve yaşlardan gelen yeni ögelerimizin katılım tarzı böyle olmalıdır. Şiddetlenerek gelişen savaşımında parti önder güçtür. Ama bu silahı doğru yöneltmezsek, kaybeden biz oluruz. Görülüyor ki, bu silahı kullanmak da öyle basit bir olay değildir.

Dürüstlük, fedakarlık ve cesareti bu özelliklerle bütünleştirmezseniz, yaşamınız ve uygulamanız bu biçimde olmazsa, kurbanlık koyun durumuna düşmek ve şuna buna alet olmaktan öteye gidemezsiniz. Bu kadar gelişme göstermekle sadece bir hizmet yapılıyor. Bu ise yaşamak içindir. Benim bu kadar iyi bir açmılayıcı olmam hiç önemli değildir. Çünkü bunları yaşayacak ve hayatta ayakları üzerinde yürüyecek olanlar sizlersiniz. Bugün burada ve yarın başka yerlerde yaman parti çalışanları olmazsanız, asıl tehlike işte o zaman başlar. Onlar sizi aldatırlar. İç ve dış politika gerçekliği de kesin olarak budur. Bizim aşiret gibi yönetmeye ve yönetilmeye ne niyetimiz ne de ihtiyacımız vardır. Böyle bir çağda ne bu tür idare mümkündür, ne de bununla işler yürür. Bununla ancak iyi bir uşak olunabilir. Biz başından beri buna karşıyız. Bağımsız anlayış derken, parti anlayışını vurguluyoruz. Onunla ayakta kalmak ve onu her yerde temsil etmek öyle dar bir fedakarlık ve fedailik anlayışıyla olamaz. İyi savaşan bir güç, TC’yi dize getirir. Nitekim biz bugün TC’yi dize getirmiş durumdayız. Çözümlemelerle TC’nin tüm oyunlarını ve özelliklerini ortaya çıkarmış durumdayız.

Bu gelişmeler karşısında gerekli olan çabayı artık sizin göstermeniz gerekir. Yeterli olmayan örgütsel ve siyasal tecrübenizi geliştirecek hususları belirttik. Bunun üzerinde düşünün, sık sık tartışın. Bu olanakları bir daha bulamazsınız. İlgisizliğin, duyarsızlığın ve güç olamamanın nedenleri çok daha iyi anlaşılmalıdır. Bu yetersizliklerin de nedenlerini koyduk. Üstleneceğiniz görevlerde bu tür

durumların bir daha kesinlikle tekrarlanmaması gerekmektedir. Biz sıfır olanaklardan çıkışın seyrini de ortaya koyduk. Eğer kendinize güveniyorsanız ve parti üyeliğinin gereklerini yerine getirirseniz, bunu başarabilirsiniz. Başkalarının bizimle ve bu değerlerle oynamalarına müsaade edilemez. Partiden aldığımız eğitim dersi de kesinleştirmektedir ki, siz de buna müsaade edemezsiniz. Demek ki pratiğe sağlam yürümenin ögeleri mevcuttur. Pratiğe girerken önemli bir donanımlılık temelinde girilmektedir. Bir güçlenme durumu vardır. Yalnız dediğim gibi anladık demekle olmaz. Üslup hep böyle oluyor. Bizde var olan hızlilik ve yoğunluğu üstünkörü bir tarzda kullanmamalıyız. İşte bu özde derinleşin. Kimseye büyük zaferler yaratın demiyorum. Kimileriniz büyük başarılar da sağlayabilir, ileri görevler de alabilir ve bunu yadırgamıyorum. Ama gereklerine göre görevlerin üzerine giderseniz, bu temelde bundan sonra da gereken desteği veririz.

Tekrar toplumsal özelliklerinizden bahsetmeye kalkışırsanız, “şuyum eksik, buyum eksik” dersiniz, bu durumunuzu doğru karşılayamayız. Çünkü bu özellikleri nedenleriyle birlikte izah ettik. Yine “ben” veya “ailem” dersiniz, bu ailenin sonunu da ortaya koyduk. Aynı şekilde “bireysel yaşamım” dersiniz, bu bireysel yaşamın kaç para ettiği bellidir. Büyüklüğe nasıl ulaşılacağı işte ortadadır. Büyüklüğü, hiçbir şeyi tek başına elde edemezsiniz. Her şeye ulaşmak için örgütlenmek zorunludur. Her şey örgütlenme içindir. Doğru olan sosyalist veya proletarya örgütlenmesi dışında hiçbir şey bizi kurtaramaz. Doğru bir pratik sergilemek ve tekrarlanan hatalara düşmemek için, anlatılanları tekrar tekrar okumalı ve kavramalısınız. Hataların çok yapıldığını ve bu yüzden her gün kayıplarımızın olduğunu biliyorsunuz. Ben kesin olarak kayıplardan değil, kayıpların sonuçlarından çekiniyorum. Eğer kayıpların sonuçları yıkım getirecekse olumsuzdur. Sonuçları büyük gelişmelere yol açan kayıplar yerindedir.

Kadro yıllardır kendisini doğru dürüst nasıl koruyacağını, bir parti belgesini bile nasıl saklayacağını fazla dikkate almıyor. Adam önderlik sevdalıdır. Ama basit bir parti değerini koruyamıyor. Kendisini dahi yönlendiremiyor. Örgüt içinde bunlar olabilir mi?

Açık ki olmaması gerekir. Biz kimseyi zorla bu işe katmadık. Mademki canın pahasına kendini göreve adyorsun, o halde al ve fırla... Görevde namus anlayışı budur. Yetki alıyorsanız, aldığınız yetkiyi bu temelde kullanın. Sorumluluk aldıktan sonra da ahkam kesmemek gerekir. Neden yenildiğini, yutulduğunu veya oyuna getirildiğini söyleyeceğine, gidip kendini paralaman bundan daha iyidir. Yani öl ve kırıl, ama görevde büyük başarısızlık yaşama, kendini tesadüflere terk etme! Böyle yapacağına, kendini haraç mezat elden çıkarman daha iyidir. Bari yeteneğinden bir başkası, örneğin bir kapitalist yararlı olsun. Ama partinin sana verdiği göreve çok ciddi yaklaşmalısın. Canın pahasına da olsa, bu görevi en iyi biçimde yerine getirmek zorundasın. Partiye verilen ve mutlaka yerine getirilmesi gereken söz işte buydu. Ama kötü sınıf yanlıklarını yaşayanlar hala az değildir. Ancak hemen belirtelim ki, bunlar ortaya çıktı diye PKK bitmedi. PKK güçlendi ve onu daha da geliştirmek için çabalarımızı yoğunlaştıracağız.

**Mart 1988**

## **YOLDAŞLIK VE HİTAP ÜZERİNE**

Konuşup anlaşabilmek için karşı tarafın algılama yeteneğinin yüksek olması gerekir. Karşı tarafın algılama yeteneği yüksek oldu mu, vermek durumunda olan kişi de kendisine yüklenir. Toplumumuza gözde bir toplum haline getirmek, neyi verdiğimizize, en azından ne kadarını alabileceğimize bağlıdır. Yaşadığımız çeşitli olaylar vardır; bizi adeta yoğuran, çok ileriye atan veya geriye çeken olaylar vardır. Mümkün olduğu ölçüde bunların hepsini özlü bir biçimde vermeye çalıştık. Gerek bilgi gerekse tecrübe noksanlığı bunların eksik kavranmasına yol açmaktadır. Farklı bir gelişme düzeyi içerisinde olması da buna etkide bulunmaktadır. İlk konuşmalarımız şunu açığa çıkarmayı amaçlıyordu: Partiye, yürütülen eğitim devresine ve ortama sağlıklı yaklaşıyor musunuz, yoksa yanlıgılı mısınız? Bunu anlamaya çalıştık. Şimdi biraz daha ciddi, iyi, anlamlı ve partinin emrettiği biçimde yaklaşma ve kavramanın mümkün olduğunu sanıyorum. Zaten birçok hususu yoğunca işledik. Eğer kişi biraz dürüstse ve bu işlerde iddialıysa, kendisinde ne kadar önyargılar ve farklı yaklaşımlar olursa olsun, bunların hepsini açacak esasları verdik. Bunlar bizim için çok önemlidir.

Şunu çok iyi bilmek gerekir: Çizgiyi ortaya çıkarmak çok büyük öneme sahip bir çalışmadır. Ama bizde çizgi ortaya çıktığı ve doğruluğu kesinleştiği halde, ondan çok daha önemli ve belirleyici olan çizgiyi temsil etme ve uygulama yeteneği güçlü kadrolar ortaya çı-



karma sorunu vardır. Bizde çizginin doğruluğu kesinleştiği gibi, yaratıcılığı defalarca kanıtlanmıştır. Çizginin doğruluğu kadar önemli olan onun başarıyla uygulanmasında ve sonuç alınmasında zorlandığımız bir gerçektir. Bizi en çok uğraştıran yön uygulama yönüdür. Bu da kadro sorunudur. Sorunları yalnız biçimsel yönüyle ele almak, yani kadronun özellikleri şöyledir veya böyledir diye ortaya koymak istemiyoruz. Dikkat edilirse, biz bunları on yıl önce söyledik ve hala birinci sorun olarak izah ediyoruz. Bu kadar geniş sayıda bir kadro adayı topluluğunu bu kadar yoğun bir eğitime tabi tutuyoruz. Ama hala her türlü yabancı sınıf etkileri ve bir yığın olumsuz özellikler vardır. Üstelik geri, tutucu, son derece kapalı ve nereye ne kadar gideceği kesinleşmemiş tipler yaygınca bulunmaktadır. Bunlar önemli sorunlardır. Başkaldırmak isteyen bir halkı ayaklandıracak kadrolara ihtiyaç duyuyoruz. Bu öncülük rolünü yerine getirebilecek özelliklere ulaşılması zorunluluğu vardır. Başkaldırma manifestosu ve gerekçesi hazırdır, bayraktar gerekmektedir. Bayraktar denildiğinde öncü anlaşılmalıdır. Öncü ise onu ileriye götürecektir militandır.

Yaptığımız birçok hamle önemli sonuçlar verdi, ama hala önemli zorluklar ve yetersizliklerle karşı karşıyayız. Çizgiyi her an deforme etmeye çalışan -sosyalizmde buna oportünizm denir- ve durumu her an parçalanmaya elverişli olan tipler vardır. Kürdistan somutu söz konusu edildiğinde, parçalanma eğilimleri hem de aile ve kabile temeline inebilecek kadar fazladır. Bu durum bizi kadrolarımızın ölçülerini oldukça sağlam tutmak zorunda bırakmaktadır. Bu konuda kimse kimseyi yanıltmamalıdır. Ruhunuzda bir karartı ve hilekarlık yaşamamalısınız, çok mert ve berrak olmalısınız. Tabii bunu sadece bir dönem için değil, ilişkilerinize kadar tüm varlığımızla yaşamayı temel almalısınız. Bunun peşindeyiz ve sizler de bu koşulun önemini biliyorsunuz. Birbirimize bu temelde yaklaşmamız gerekiyor. Bu yalnız parmak kaldırmakla olmuyor. Bunun için daha fazla çaba gerekmektedir. Gerçek anlamda yoldaş olduktan sonra, ben yoldaşım için her türlü çabayı harcarım. Bizim için yoldaşlık ilişkileri çok gereklidir. Bu ilişkiler olmadı mı, parti davası fazla ilerletilmüyor.

Yoldaşlar topluluğu haline geldiğimizi iddia etsek, haddinden fazla iyi niyetli davranmış oluruz. Ama böyle bir yoldaşlar topluluğu haline gelme görevimiz vardır. Temel tarihsel sorunları, tüm insanlık sorunlarını tartışıyoruz. Bunu bir halkın davasında uygulamak durumundayız. Bunu yapacağımıza söz veriyoruz ve bu işi sonuna kadar götürmekte iddialıyız. Görevlerimize böyle sarıldıkdan sonra şehit düşenlerin hiçbir şekilde gözünün arkada kalmayacağını, yaşayanların ise hiçbir sıkıntıdan çekinmeyeceğini ve herkesin çok büyük bir gönül rahatlığıyla görevinin başında olacağını sanıyorum. İşte biz tam da bu işin uğraşısı içindeyiz. Bu da örgütün sağlam işleme anlamına gelir. Bunun için yükleniyoruz ve mutlaka bu işi halledeceğiz.

Parti hareketimizin önemli bir dönemecini bizzat yaşıyorsunuz; ona kan ve can verebilecek durumdasınız, hem de bunu yakın süreçte yapabilecek durumdasınız. Bütün bunlar insana heyecan verir; insanı söz sahibi kılar. Benim bu konudaki tavrım sürekli çerçevede dışına çıkmamaktır. Büyük tecrübelerimizi kısa ve öz bir tarzda ve özümzenecek bir biçimde vererek, sizi hayatın her alanında önünüze çıkarabilecek sorunlar karşısında ezilmeyecek bir konuma getirmek istiyoruz. Durumunuzu çok iyi biliyorum. Kuşkusuz çok geri düzeyde bulunan insanları örgütleyip savaştırmak mümkündür. Sadece ideolojilerin çekiciliğine dayanarak insanları ayaklandırmak; din ve tanrı yolunda, vatan ve milliyetçilik temelinde çeşitli sınıflar ve ulusların çıkarlarına uygun değişiklikler yapmak ve bunun için ordular kurmak, insanlık tarihinde yoğun olarak yaşanan ve gerçekleşen olaylardır. Nitekim egemen sınıflar tarihte bunu yapmışlardır. Ama bizim bu konuda farklı bir durumumuz vardır. Biz tek yönlü bir savaşım yürütmüyoruz. Biz ne salt vatan davası için, ne salt ekonomik çıkarlar için, ne de salt kurtuluş için mücadele yürütüyoruz. Salt vatanseverlik mücadelesi dersek, bu bizi milliyetçiliğe götürür. Salt kültürel kurtuluş dersek, bu en bayat bir oportünizm olur. Salt kişisel kurtuluş dersek, bu bizi hiçe götürür. Salt ekonomik ve demokratik çıkarlar için mücadele dersek, bu da değişik bir duruma götürür. Dikkat edilirse, bütün bunlar denenmiştir ve başarısızlıkları da ortadadır. Bizim uğraştığımız engeller güçlü engellerdir. Ama

bunlar aşılamayacak düzeyde engeller değildir.

TC kendi tarihsel yıkıcı, parçalayıcı ve dağıtıcı özelliklerini günümüzde ABD'nin CIA vasıtasıyla dünya devrimci kurtuluş hareketlerine karşı uyguladığı karşı-devrimci taktiklerle pekiştirerek, PKK hareketine karşı uygulamaktadır. Buna karşılık partimiz büyük bir direniş sergilemiş ve bu parçalama ve dağıtma girişimleriyle tasfiye dayatmalarını önemli oranda boşa çıkarmayı bilmiştir. Partimiz halkımızın ve dünya halklarının tarihsel direnişçi özelliklerini, bütün soylu değerlerini ve kazanımlarını kendisinde somutlaştırmayı başarmıştır. Böylelikle partimiz kendi devrimine güçlü adımlarla yaklaşmakta ve fiilen onun temsilini yapmaktadır. Bu açıdan bu gelişmeyi büyük bir olay olarak görmek gerekir. Karşı tarafın da az çaba harcamadığı bilinmektedir. TC'yi biraz tanıyanlar, onun her cephedeki savaşım gücünü ve özel savaş yöntemlerini görecekler; ve ona kesinlikle hak ettiği biçimde cevap verilmesi gerektiğini anlayacaklardır. Şimdi bizim bu direnişimizin hakkını sizler vereceksiniz. Onun için öyle din olayı gibi heyecana veya milliyetçi duygulara kapılmış, kişisel onuru gereği ayağa kalkmış bir direnişçi istemiyoruz diyorum. Bunlar bizi tatmin etmez ve başarıya da götürmez.

Bu temelde hepimizin yaklaşımı ne olmalıdır? Böylesi bir yoldaşlar topluluğu haline gelmeye var mısınız? Varsanız ne kadar varsınız? Köylü hilebazlığı, küçük-burjuva kurnazlığı, ağlama ve sızlama olmamalıdır. Bazılarınız her gün bir şeyler söylüyorsunuz, kemküm ediyor ve karışık bir durum sergiliyorsunuz. İşte böyle karışıklık olmaz. Eğer nasıl olunması gerektiği anlaşılacak isteniyorsa, bütün bunların olmaması halinde, neyin nasıl olması gerektiği de ortaya çıkar. İşin doğası gereği bu böyledir. Temel derslerimizin, bilgi birikimimizin, teknik yeteneklerimizin gelişmesinin, bütün bu çabaların bizi götürmesi gereken yer burasıdır. Bu derslere katılanların istekli olmaları gerekir; iddialı olmayanlar ve yapamayanlar katılmamalıdır. Bunlar bizi daha fazla uğraştırmamalıdır. Bunu kabul edenlere çok değer verir ve kendilerini geliştiririz.

Yaşadığınız toprakları aslında yıllarca çaba harcayarak kendimize yer edinmişiz. Bu sizin de arayıp bulamadığınız bir ortam duru-

mundadır. Bu böyle kavrandı mı mükemmel sonuç verir. Ama dediğim gibi partimizde bir yığın yanılığın yaklaşım gündeme gelmektedir. Ortada köylü basitliği, hafifliği ve kurnazlığı, çok çeşitli düzeylerde düşünce denilemeyecek beklentileri ve eğilimleri olan bazı düşkün hain tipler vardır. Eski bir tabirle bunlar eski dinin putlarıdır. Tabii tarih bu tür yanılığın doludur. Acaba neden bunun üzerinde ısrarla duruyoruz? Çünkü Kürdistan somutunda parçalanma özelliği çok belirgindir; her an kırk parçaya bölünür. İşte her an bunu önlemek için ısrarla üzerinde duruyoruz ve durmamız gerekiyor. Arkanızda öyle mülkiyetiniz ve rütbeleriniz yoktur; böylesine önemli bir davada objektif temeliniz birleşmeye uygundur. Bu konuda objektif temeliniz güven veriyor. Subjektif planda duygularınız, tutkularınız ve düşünce ufku karşı-devrimin çıkarlarına hizmet edecek değildir. Ancak kalıntılar vardır, ama onlar da öyle ısrarla yaşanacak hususlar değildir. Tutkular, dürtüler ve güdüler üzerinde öyle kara kara düşünülecek ve vazgeçilemeyecek hususlar değil, kolayca bırakılabilecek hususlardır. Gerçekleşme olasılığı bulunmayan ham hayalleri bırakmamak için hiçbir gerekçe yoktur. Bu hayallerden vazgeçmek, bizi özde birleştirmede avantajlı ve güçlü kılmaktadır. Dolayısıyla yoldaşlıkta iddialı olanlar için iddialarını gerçekleştirme olanağı yüksektir ve sizler de önemli bir gelişmeyi yaşayabilirsiniz.

Bunları söylerken hep önemden söz ediyoruz; önemli olduğu için de daha fazla yapmalısınız. Kişinin geçmişte çok günahkar ve suçlu biri olması fazla sorun değildir. Önemli olan bundan nefret etmek, bu yapıdan kopmak ve doğru yaşama gücünü kendinde görmektir. Böyle davranan kişiye şans verilir ve gelişmesi sağlanır. Tabii sahtekarlık, hilekarlık ve aldatma olmazsa ve özlü olunursa, kişinin geliştirilmesi de mümkün olur. Bunun tersi çok tehlikelidir. Buna bireycilik ve ihanet derler. Dinde ise buna daha değişik isimler takılır. İster art niyetli, isterse kendiliğinden olsun, bu tip yaşam biçimleri çok tehlikelidir. Eğer bu konuda kesinleşmiş ve anlaşmışsak, yani yürekler ve düşünceler birleşmişse, bu iş yürür. Diğer olgular ayrıntıdır ve tecrübeyle kazanılır. Kimisi az, kimisi çok çalışır; ama bazıları fazla başarır. Bunlar bizim için o kadar sorun değildir. Burada

belirleyici olan öz ve özlü yaklaşımdır. Çok çeşitli yörelerden ve değişik yaşlardan geliyorsunuz. İnsanlara saygılı davranmak, gelenlere ilgi ve duyarlılık göstermek, topluluğumuzun seçkin bir topluluk olduğunu kanıtlamak gerekir. Bu anlamda ortamımızın büyük çekiciliğini, canlılığını ve yüce karakterini göstermek gerekir. Hala eski konumlarını ısrarla sürdürmek isteyenler varsa, nedenlerini daha değişik ortaya koymak ve çözümlenmek gerekir. Dinde, felsefede ve siyasette uzun süre sahtekarlığı yaşamak kabul edilemez. Aldatmayı sürdürmek kabul edilemez, bu kişinin kendisi için de çok kötüdür. Partimizin değiştirmek istediği hususlar ve parti ölçüleri böyle anlaşılmalıdır.

Gırtlığına kadar kötülüğe batan var mı? İçinden çıkılmayacak bir kargaşayı yaşayan var mı? Eğer böyle olacağını söyleyen varsa, kendisini açığa çıkarmamız ve imana ulaştırmamız gerekir. Bu topluluğumuzun ölçülerini tutturmak, ona sahip çıkmak ve onu korumak görevimizdir. Özellikle kendilerini daha çok sorumlu hissedenlerin yapması gereken görevleri budur. Yeni gelen arkadaşları da bir an önce partiyle tanıştırmak istiyoruz. Parti gerçekliğimizi saptırmadan, eksik anlamaya yer bırakmadan ve buna yol vermeden kendilerine anlatmak istiyoruz. Bunları en başta kavraması gereken kişiler, zor durumda kalmış, ama partiyi yeni yeni bulmaya çalışan arkadaşlarımız olmaktadır. Partimizin yıllarca kazanmış olduğu değerleri onlara hemen vermek istiyoruz. Bunlar daha yoğun ilgilenmeye ihtiyaç duyuyorlar.

Yeni gelenler katılımlarını yüreklice yapmalıdırlar. Bizim ortamımızda bulunanlar birbirlerinin dertlerine katlanmada güçlüdürler ve birbirlerine veremeyecekleri hiçbir şeyleri yoktur. Her gün savaşan partimizin bu ortamına güvenmek gerekir. Kadro adaylarımızın böyle karşılanmasına ve partiyle tanıştırılmasına elden geldiğince azami özen gösteriyoruz; bunu zaten bizzat yapıyorum. Her arkadaş için geçerli olan en ufak bir yanlış anlama olmamalı diyoruz. Bunu herkes yapmalıdır, olduğu gibi tanınmalı ve tanıtılmalıdır, yanılmama ve yanılmamalıdır. Çünkü yoldaşlık bağları çok önemlidir ve kesinlikle oynanmayacak tek olay budur. Bu hususta biraz sahtekarlık oldu mu, birçok değer heder olur. Yani birçok değer kemirilir ve bu

da hastalığın en kötüsüne yakalanmak demektir.

Bazılarının gerçeklere daha yeni yeni ulaştıklarını sanıyorum. Parti içi mücadelenin çelişkilerini kavramak -ki bunlar dış ortamın etkileridir, objektif temelimizin yansımalarıdır- önemlidir. Buna ulaşıyorlarsa, kişiliklerinde çözümlenmeye biraz daha yakından ulaşmış ve çelişkiyi yakalamışlardır. Bu noktaya biraz gelindi. Dikkat edilirse, sadece ilişkileri ortaya çıkarmakla yetinmiyoruz; olumlu yönde çözümlenmek için de çok çaba harcıyoruz. Çelişkiyi ortaya çıkarmak kadar, çözümlenmek de çok önemlidir. Çelişki ve çözüm, sorun ve yanıt, objektif temel ve subjektif plan gibi bütün bunlar PKK'nin elden bırakmadığı özellikleri kapsamaktadır.

Yıllarca çelişkili yaşadığınızı çok iyi biliyorum. Yaşadığımız ilişkileri yıllarca bastırdınız. Çelişkileri nasıl bastırdık? Tarihi inkar ettik; çağdaş gelişmeleri, ulusal ve sınıfsal gelişmeleri bir yana iterek inkar ettik. Normal gelişmeler veya devrimsel gelişmelerle kendi aramızda duvarlar inşa ettik. Kendi bireysel dünyamızda kaldık. Sonuçta hiçbir şey kalmadı. Çoğunuzun içinden geldiği ortam ve yaşadığı durum budur. Bu konuda kesinlikle kendimize abartılı güvenmeyelim. Ben de büyük bir çelişkiyi çözme çabası içinde yaşıyorum. Neden? Eğer biz çelişkileri partiye doğru yansıtırmaz ve çözmezsek, diğer örgütlerden farkımız kalmaz. Biliyorsunuz, çoğu kimseler çelişkileri aklına bile getirmek istemezler. Ayıp karşılanmasın diye kimse zayıflıklarını ortaya koymaz. "Kusurlarımı ve zayıflıklarımı görmesinler, görürlerse üzerime yüklenirler" diyenler hiç de az değildir. Biz tam tersine gelişip güçlenmeyi gerçekleri bütün açıklığı ve acımasızlığıyla göstermekte görüyoruz. Bazıları kırılacak, yıkılacak ve ölecek olsa bile, biz yine de gerçeklere bu biçimde sarılacağız. En çok tercih edilen ve nitekim olan da budur. Kaldı ki açıklık karşısında yıkılmadığınız gibi, kazanacağınız soylu değerler vardır ve kazanımlar ortadadır. Başka türlü birlikler gelişmiyor, savaş örgütleri kurulmuyor, güçlü insanlar ortaya çıkmıyor.

Kürdistan'da daha önce neden güçlü kişilikler ortaya çıkmadı? Bugün güçlü kişilikler ortaya çıkardığımıza göre, metodumuzun doğru olduğu anlaşılıyor. Sizler hiçbir zaman bu kadar güçlü değildiniz. Neden? Çünkü önemli oranda kendinizi örtbas ediyordunuz.

Süslü laflarla kendi gerçekliğinizi gizlemeye çalışıyordunuz. Bununla özde doğruluğu ve güzelliği yakalayabilir misiniz? Hayır. Bilimsel sosyalizmin tespiti devrimi dayatır. Devrim yaşaması gerekenle yaşaması gereksiz olanı açığa çıkarma aracıdır. PKK de bir savaş örgütü olduğuna göre, burada yaşaması gerekenle ölmesi gerekenin ayırt edilmesi gerekir. PKK ortamı çürükle sağlamin, yiğitle korkağın, bireyci olanla halktan yana olanın arasındaki bütün ayrımları açığa çıkarıp çözüme götüren bir sınav alanıdır. Dikkat edilirse, bunu halka ne kadar dayatarsak, hepimize ne kadar iyi verirse, size o kadar en iyisini vermiş oluruz. Olumlu yanlarınız varsa açığa çıksın; olumsuz yönler ise bu durumda yaşam hakkı bulamaz.

Partimiz doğmadan önce Kürdistan'da tanınmaz bir yaşam vardı. Bugün kişinin kendisini tanıması, hesap sorması ve hesap vermesi dönemine girmiş olduğumuz için, kurtuluşu kaçış olarak görenler kaçtılar. Çok zayıf olanlar düşmanla en aşağılık ilişkiler içine girdiler. Ama en başta halkın kendisi kendi öz kimliğiyle ortaya çıktı. Yeni ortaya çıktığımızda geri olduğumuz söyleniyor, TC ise kendisini uygarlığın temsilcisi olarak gösteriyordu. Bunun böyle olmadığını yüzlerce gerçekle kanıtladık. Eğer bu gerçeklerin güçlü etkisi olmasaydı, TC ordusu karşısında böyle yılların direnmesini sürdürmek bir yana, nefes bile alınamazdı. Unutmayalım ki, TC'yi tankımız ve topumuzla geriletmedik. Biz gerçeklerin büyük gücüyle direndik. Temsil ettiğimiz gerçekler o kadar insani, o kadar haklı ve o kadar yaşanması gerekeni temsil etmektedir ki, karşı tarafın ordusu, dayanakları ve propagandaları ne kadar güçlü olursa olsun, güneş kadar açık ve yakıcı olan gerçeklerimiz karşısında dayanamazdı. Nitekim gelişmeler de bunun böyle olduğunu gösteriyor. Demek ki buraya gelirken ne kadar zayıf olursanız olun, ne kadar zayıf özelliklerle gelmiş olursanız olun, bütün bunlar mihenk taşına vuruluyor. Saf olanla sahte olan tamamen ayrıştırılıyor. Onun için savaş alanının sınav alanı olduğunu söyledik. Dediğim gibi burası kendini mihenk taşında ölçüye vurma yeridir. Bu işleri ciddiye almak gerekir. Lafla, kapalı kutu gibi durmakla işler yürümez. Çünkü burası ölçü yeridir. Seni açar, özelliği böyledir. Herkes kendi boyunun ölçüsünü mutlaka alır. Tüm gücümüzle bunu gerçekleştirmeye çalışı-

yoruz.

Tabii herkesin hakkını vermemiz için de bu şarttır. Adaletli olmak da budur. Herkesin hakkını vereceğiz. Parti aynı zamanda adaletin ve hakkın ölçüsüdür. Açık ki, bu en başta bizde uygulanacaktır. Adaletin, hakkın, hukukun ve doğruluğun dağıtıcıları ve yayıcıları bizzat doğru ve adil olmadıkça, bu değerleri kime kazandıracaklar? Bu açıdan anlamını kavriyor ve bu temelde saflarımıza geliyorsunuz. Bu değerleri kendinize yakıştıracaksınız. Devrimci olmak, devrim için yola çıkmak, bu kadar zorluklara katlanmak, böylesine büyük ve yüce görevler içindir. O zaman buna sahip çıkacaksınız. Üniversitenin herhangi bir fakültesine girenler, bitirmek için çaba gösterirler. Burası da en yüce fakültedir. Burada da böyle mezun olmasını bilmek gerekir. Her ne kadar elinize kâğıt kalem verip her gün sınav yapmıyorsak da, üniversiteden daha fazla vermenizi gereken zorunlu dersleri vererek, mutlaka sınıf geçmenizi sağlıyoruz. Halk üniversitesinde, halkın en gelişmiş kurtuluş okulunda bulunuyorsunuz. O halde bu okulun öğrencileri de coşkulu olur ve sınıfı iyi bir derecede geçmenin azami çabasını gösterirler. Bundan başka tercih edilecek ne olabilir? Böyle anlamayanlar var mı? Bunda anlayış eksikliği var mı? Yine eski dünyasını konuşuranlar var mı? Davamızın büyüklüğü ve başarısından kuşku duyan, yani sağlam bir imanı ve bilinci olmayan var mı? Eğitimin ve ortak yaşamın karşılığını vermesi gereken sorular işte bunlardır.

Dikkat edelim; bizim şehitlerimiz halk adına öyle basit ve güncel şeyler elde etmek için toprağa düşmediler. PKK'nin şehitlerinin bir özelliği vardır. Onlar insanlık tarihi kadar eski olan doğruların, temel insanlık hakikatinin doğruluğunu savunmanın şehitleridir. Şehitlerimizin böylesi özellikleri vardır. Haksızlığa ve insanlık düşmanını güçlere karşı mutlaka gösterilmesi gereken büyük insanlık onurunu kurtarmak ve yiğit kalınmak isteniyorsa, bu mücadele bunun için verilmesi gereken karşılık oluyor. Bu şehitlerimizin de bir gerçekliğidir ve biz onların sözcüleriyiz. Şehitlerin sözcülüğünü doğru yapmak durumundayız. Başka ölçüleri kabul etmiyoruz. Başka ölçüleri dayatanları dinlemediğim gibi, başkalarına da dinletmem. Şehitlerin takipçisi olmak zorundayız, öyle değil mi? Siz de

ben de söz verdik. Söz vermenin gereklerini doğru ortaya koymak zorundayım. Hatta onlar bazı eksiklikleriyle şahadete gittiler. O eksiklikleri de biz gideriyoruz. Bu ölçüler dışında başka ölçüler, başka türlü takipçilik ve sözcülük kabul edilemez. İnsanız, insan gerçekten yüce bir varlıktır ve hep varlıkların en şerefli olarak anılır. Eğer bu konuda bir aldatmaca yoksa, ben ister burada olayım, ister olmayayım, davanın sağlam adamlarıysanız, bunun gereklerine göre davranmak zorundasınız. Hep eski alışkanlıklarda ısrar etmek, bilinçte sakat olmak ve düşkünlükte sınır tanımamak demektir. Böyle olunca, beş dakika sonra toprağa girseniz de, bunun hiçbir kıymeti yoktur. Şayet böylesi tipler olacaksanız, bu durumda yaşayıp yaşamama çöp kadar bile bir değeri olamaz.

İnsan olmak ve onun ölçülerine ulaşmak gerekir. Yaşam denilen olgu bununla özdeşdir. Ben bunu ısrarla kanıtlamaya çalışıyorum. Yaşama saygıyı ifade etmek gerekir. Yaşama karşı saygı yok mu, diyeceksiniz. Yoktur; içinizden çoğunun yaşam karşısında büyük suçları vardır. Bu büyük suçlar ne demektir? Büyük suçlar, özgür yaşamın ciddi bir tehdit altında olmasıdır. Ülkemizde özgür yaşam terk edilmiş, bu yaşamdan vazgeçilmiştir; özgür yaşam yerine sahte yaşam onurlu yaşam diye reklam edilmektedir. Utanıp sıkılmadan bu yaşam herkese dayatılmaktadır. Böyle bir yerde yaşama karşı en büyük suç işlenmiştir. Toplumda suçlara biçilen cezalar vardır. Bunlar idam cezası ile çeşitli ağır ve hafif hapis cezalarıdır. Ama kanımca en büyük suçlar bizde işlenenleridir. Bizde özgür yaşama karşı çok kötü bir biçimde suç işleniyor. Özgür yaşamı reddetme, bambaşka bir yaşam biçimini seçme ve bunda sınır tanımama en kötü durumdadır. Çoğunuzun geldiği yaşam işte budur. Burada suçluluk vardır; hangi gerekçeyi gösterirseniz gösterin, burada suçluluk vardır. Bundan kurtuluşun biricik yolu, partinin çözümü ve onun dayattığı yoldur. Yoksa iki elimiz ve iki ayağımız var, insana benziyoruz demekle insan olunmaz. Açalım insanlık defterini, insanlığın bugüne kadarki gelişmesini adım adım inceleyelim. Anlaşıyor ki, bizde gerçekleşen yaşam özelliklerinin en vazgeçilmez olanlarını terk etmişiz. Burada bunun yerine çok düşünce ve sahte olan özellikleri yaşamışız.

Eğer gerçek durum bu ise, o zaman yapılması gereken çok şey vardır. İnsan olmak basit bir özellik değildir. Ben şahsen basit bir insan olma tehlikesiyle karşı karşıya geldiğim günleri hatırlıyorum. Bunları ortaya koydum ve anlattım. Daha emekleme döneminde bize dayatılan ve güncel yaşamla çelişen çeşitli anlayışların olduğunu biliyorsunuz. Bu büyük bir çelişkiydi; ama bu bir mücadele türüydü ve yeni bir mücadelenin başlaması anlamına geliyordu. Ama buraya kadar geldim. Bize büyük bir sahtekarlık dayatılıyordu ve biz de bu sahtekarlığa karşı direndik. Nedir onlar? Yani okulda başlar, okulu bitirinceye kadar devam eder. Günümüz Türkiye'sinde insanlar adeta ayıların oynatıldığı gibi oynatılıyor. Hatta çok açık yazanlar var ve bunlar toplum kendini çok kötü kandırılmış olarak görüyor diyorlar. Toplum kendisini yalnızca kandırılmış değil, daha da kötü duruma sokulmuş olarak görüyor. Zaten topluma yapılmadık bir şey kalmamıştır; bu bir sonuçtur, çok eskiden beri süregelen politikaların en kötü bir sonucudur. Bizdeki tahribat Türkiye'ye oranla çok daha fazladır. Eğitime yanılığın yaklaşıldığı için bunları belirtiyorum.

Sanki gelişmeye, şiddetli bir sınıf savaşımına ihtiyacınız yokmuş gibi davranışlar sergiliyorsunuz. Şimdi burada suç ve ceza, saygı ve sevgi, büyüklük ve alçaklık kendini dışa vurur. İnsana siz bunun neresindesiniz diye sorarlar. PKK'de buna cevap şarttır. Cevap olmadan kimse kimseye değer bile veremez. Çünkü şehitler PKK platformunda bunun tanıklarıydı. Onlar büyük iddiaların sahipleriydi. Açıkça belirtmek isterim ki, vatani ben boşaltmadım. Doğduğunuz toprakları bu kadar harabeye çeviren ben değilim. Sizi dünyanın dörtbir yanına, Avrupa'ya, Arap çöllerine ben göndermedim. Bunun özelliklerini görüyorsunuz, nelerin verildiğini de çok iyi biliyorsunuz. O zaman niçin gittiniz? Harabe halindeki vatani niçin terk ettiniz? Var olan büyük haksızlıklara karşı koydunuz mu? Hayır. Yalnız kendinizi değil, kendi şahsınızda çevrenizi düşünün: İnkâr edildiniz, insan yerine konulmadınız. Buna rağmen herhangi bir şey yaptınız mı? Hayır. Kulak tıkayıp es geçtiniz. Hakaret, işsizlik, sağlıksızlık, yokluk ve yoksulluğu yaşadınız. Buna itirazınız oldu mu? Hayır. Her tarafa kaçtınız. Gittiğiniz yerlerde sizi büyük bir insan olarak mı karşıladılar? Değerli ve şerefli biri olarak mı gördüler?



Hayır. Çok düşkün ve hor görüldünüz; her türlü hakarete maruz bırakıldınız. Bu insana yakışır mı? Bu ölümden daha beter değil mi? O zaman burada cevabı doğru vermek gerekiyor.

Bulduğumuz ortamda duygusallığa yer yoktur. İnsan olmak, yiğit olmak gerekir. Biraz doğru yoldaki yürüyüşünüze bir şey demeyelim, ama bazılarının yüzüne gözüne ve yürüyüşüne baktığımızda, sanki dünyayı kendileri yaratmış gibi bir manzarayla karşılaşıyoruz. En çok düşenlerin ve suçlu konumunda olanların durumu budur. Bizde bu çok normal görülür. Aslında size bakınca hayret ediyorum; toplumda yaşadınız, sağda solda o kadar insanla karşılaştınız. Hiç sıkılmadınız mı? Hiç sıkılmadıysanız, sizin değer yargılarınız önemli oranda aşmıştır. Benim devrimciliğim nasıl başlar? Evde, köyde, okulda, Türkiye’de ve her alanda gördüğüm her insanı, her ilişkiyi, iyilik, güzellik ve adalet konusunu mutlaka yargıdan geçirirdim. Belki herkesi gözden geçirmeye ne hakkınız var diye sorabilirsiniz. Evet, benim özelliğim, anladığım devrimcilik böyledir. Bunları değerlendirdim. Yine mutlaka iyi mi yoksa kötü mü olduğunu, doğru yolda mı yoksa yanlış yolda mı bulunduğunu da değerlendiriyordum. Benim huyum böyledir ve bu da önemli bir özelliktir.

Ama sizin özelliğiniz böyle midir? Eminim ki, gözünüzün önünde büyük haksızlıklar ve rezaletler cereyan etti; yanlış yollar önerenleri, daha da fazlası baskı ve zulüm yapanları gördünüz; onlara omuz silktiniz, ciddiye bile almadınız. İşte bu durum sizin hangi çapta geliştiğinizin anahtarıdır. Haksızlıklar karşısında boyun eğme, sıradan bir tepkiyle yetinerek arkasını getirmeme durumu ise, kişinin düşkünlük derecesini belirler. Büyüklerin ciddiye alınmaması gereken önemli sözlerini anlatmaya gerek yoktur, zaten açıyoruz. Ülkemizde yaşanan haksızlıklar daha fazladır. Vatana yapılabilecek ne kadar kötülük varsa yapılmış, bunun karşısında sizden bir ses bile çıkmamıştır. Özgürlük nesnesinden habersizsiniz. Adımızdan uzaklaşmış olmamıza bile ses çıkarmayanlar vardır. Bunun yerine bazı basitlikleri yaşamak neyi ifade eder? Eğer felsefe ve alışkanlık bu olursa, sizden ne çıkabilir? Çapsız, halsiz, her türlü boğun eğmeye alışmış, uzlaşmaya ve çamurda yaşamaya alışkın biri ortaya çıkabilir. Bizde insanların bu kadar düşürülmüş olmasının açık izahı

buradadır. Niçin sizden kudretli insanlar çıkmıyor? Çünkü yanağınızda bir tokat atıldığında, yüzünüzün diğer yanını çevirmişsiniz. Bir haksızlık karşısında “hazır olun” denilmiş, put kesilmişsiniz. Buradan kaçın denilmiş, bunun üzerine arkanıza bakmadan kutsal evinizi terk etmişsiniz. Sizlere zehir gibi en tehlikeli ideolojiler ve politikalar verilmiş, maaştır ve paradır diye avucunuzu açmışsınız. Böylesi insandan ne çıkar? Buraya çapsız geldiğinizi ve zayıf olduğunuzu söylüyorsunuz. PKK bunu reddediyor. Bunun için de küçük ölçülerle savaşmayı kesinlikle kabul etmiyorum. Doğru olan nedir? Doğru olan benim anlattıklarımıdır. Yüzlerce kanıt da gösterebiliyoruz. Dediğim gibi, doğrular en yaman savaşçılardır. Yetiştüğünüz ve içinde şekillendiğiniz koşulları veya size biçim veren ve son tahlilde bu zayıflıkları yaratan nedenleri mi kabul edeceğiz, yoksa devrimci olanı mı? Açık ki, devrimci olanı kabul edeceğiz. Geçmişinizi tekrar gündeme getireceksiniz. Nerede, neyi, ne kadar kaybettik, nasıl kazanmalıyız? Bunların üzerinde yoğunlaşarak sonuç almamız. Parti de zaten budur; tek başınıza yapamadığınız -ki yapamazsınız- önderlik de budur.

Tek başına herkesin yapamadığına yol göstermek, ona cesaret, fedakarlık ve aydınlık getirmektir. Bunun için önderlik şarttır. Hepinizin teker teker baştan itibaren bu sonuçları yaşamanız vazgeçilmez bir husustur. Partide eğitim, yoğunlaşan tecrübe ve önderlikle birleşen devrimci esaslar özümsetilme temelinde size verilmektedir. Bunun yakıcı tecrübesini yaşar ve geçmiş zayıflıkları artık aşarak, bundan sonrasını daha güçlü karşılırsınız. Bunun için partiyi ve önderliği çok ciddiye alarak ciddi yaşayacaksınız. Eğer bu iddiada samimi ve tutarlıysanız, bu temelde gelişirsiniz. PKK hareketi geçerli olan statükoya, yasal düzen denilen topluma karşı tüm ölçüleri sorguya çeken, bunun yerine daha doğru, daha ileri, daha diri ve daha canlı bir toplumu ortaya çıkarmayı tasarlayan, programlayan ve ona gereken örgütlü mücadeleyi sunarak sonuç almayı esas alan bir harekettir. Bizde bu söz konusu olduğu, bunu gerçekleştirdiğimiz ve uyguladığımız için, belirttiğimiz sonuçlara vardık.

Çoğunuza göre devrimci olmak belki fuzuli bir şey olabilir. “Zaman zaman katılabiliriz, yerine getirebiliriz” tarzındaki düşünceler,

partimizin içinde çok yaygınca yaşıyor. İşte burada da büyük yanılgılar vardır. Bunlar öyle keyfimizin istediği gibi yaşanacak olaylar değildir. Çevreden öğrenilen ve kapmış olunan ölçülerle yaşamak, eski toplumu yaşamak demektir. Bu çok basit bir alışkanlıktır; devrimci yaşama aykırı olan bir durumdur. Günün büyüklüklerine ulaşamayan ve özelliklerini temsil etmeyen bir kişi, kendisine devrimciyim diyemez. Devrimcilik bir bütünselliktir; düşünceden ahlaka kadar bütünlük arzeden bir olaydır. Bu zaman zaman uygulanır, zaman zaman rafa kaldırılır türünden bir olgu değildir. Bu özellikler etle-tırnak gibi birbirine geçmiş bir bütündür. Çoğunuzun durumu son derece bölük pörçüktür. Bazıları “aslında yoğunlaşsak da yoğunlaşmasak da, netleşsek de netleşmesek de, sıkı çalışsak da çalışmasak da, tam yapsak da yapmasak da, tam yaşasak da yaşamasak da olur” demektedir; bunlar yaygınca yaşanmaktadır. Bu ne demektir? Bu, devrim denilen olayın bütünselliğini kavramamak ve bu konuda çok büyük bir yanılgı içinde olmak demektir. Bu özellikler böyle nüfuz ederse, siz farkına varmadan, eski yaşam kişiliğinizi esir alırsınız. Böylelikle oportünist, döneke ve uzlaşıcı olursunuz veya çok çeşitli sıfatlarla nitelendirilebilecek olumsuz kişiler olarak ortaya çıkarsınız. Bunun da izah edilir nedenleri olamaz.

Bütün bu belirttiklerimiz, sizin neden tam bir devrimciliğe ulaşmanız gerektiğini ortaya çıkarmaktadır. Kendi kendini kandırmak düşkünlüktür. Bu, olgun bir insanın özelliği olamaz. Kandırmak politika değildir. Bu, olsa olsa eski bir politikadır, hem de onun en köhnemiş bir biçimidir. Hepinizin özlü olmaya, yücelmeye, keskin bir gözlem ve eylem gücüne ulaşmaya ve sonuç almaya ihtiyacınız vardır. Çünkü çok şey kaybetmişsiniz. Kaybedilen birçok değeri tekrar ele geçirmek için ayağa kalkmanız gerekir. Parti çizgisinin öğretmek istediği ve kavramanız gereken şey buydu. Çoğunuzun buna yaklaşım tarzına bakıyorum, bana çok sıradan bir yaklaşım tarzı gibi geliyor. Eğer bu özellikler sizde belirlenen biçimde yoğunlaşsın, sizden daha kudretli militanlar çıkar, ölçü sahibi olursunuz, saygı görürsünüz; erdem adına ne kadar doğru, güzel ve adil olgular varsa, hepsi kişiliğinizde somutlaşır. İnsanlık adına ne kadar soylu değerler varsa, hepsinin temsilcisi olursunuz. Bunların tümü-

ne bu temelde ulaşabilirsiniz. Bunları esas alacağız, bunları seveceğiz. Yoksa onurlu yaşam söz konusu olamaz.

Raporlarınıza da yansıyan durumları kabul etmiyoruz. İfade edilenlerin durumu kurtarmaya yetmediğini söylüyorum. Her yönden toparlanmaya, kendinizi tanımlamaya ve buna mutlaka ulaşmaya ihtiyacınız vardır; bunu yapacaksınız. İnsanın vazgeçilmez özelliklerine sahip çıkacaksınız. Kendi payıma insanlık yoluna girerken zorluklarla karşılaştım. Önümde sahte yol, hem de iyi bir sahte yaşam yolu vardı. Bu konuda önce tereddütlüydük, sonra vazgeçtik. Bu hepimiz için geçerlidir. Sahte yaşamın alışkanlıkları varsa, bunları terk etmek zorundasınız. Başka çareniz yoktur. Kendinize o kadar saygısızlık yapamazsınız. Şimdi ben sevginin de kaynağını bulduğumu iddia ediyorum. Bilincin, olgunluğun ve doğru yaşamın yoluna girdiğinizde, o zaman siz her yerde kesinlikle öndersiniz. Kimse sizi düşüremez; öldürebilir, ama düşüremez; vurabilir, ama yok edemez. Böyle bir halk savaştı mı, karşısında bütün dünya birleşse de onu yenemez. Belki tarihin bu döneminde değil, yıllar sonra sonuç alınır. Önemli olan doğru yola girmek ve onun özelliklerini yaşamaktır. Bizim için de geçerli olan budur. Bu ölçülerle partinin savaşımına iyi katıldığınıza inanıyorum. Doğru yaşamı esas almaya karar vermişsiniz, cesaret göstermişsiniz. Yanılgılardan kurtulabilirsiniz. O halde gelişmeler olur, hem de çok yoğun ve hızlı gelişmeler olur.

Biz böyle sonuca ulaşmaya çalışırken, karşı etkiler hep bizi düşürmek istiyor. Siz bunun farkında bile değilsiniz. Bu beyninizi ve yüreğinizi böyle mikrop gibi kemiriyor. Burada bir bütün olarak mutlaka düşmanın etkilemesi vardır. Onlarla sürekli savaşmazsanız, farkında bile olmadığımız o düşürme mikropları etkileyici olur. Bunun için savaşım sürekli, yaygındır. Burada parti ve önderlik uzun bir dönem için önemli ve vazgeçilmez bir gereksinimdir. Halk için partinin öncülüğü gerekli olduğu kadar, halkın öz çabası da kesinlikle gereklidir. Ama dostlar yardımcı olursa, bu iş daha hızlı gider. Düşman çok açık hata yapar ve kendi kör politikalarını anlamsızca uygulamak isterse, bu bizim daha hızlı sonuçlar almamızı temin eder. Ama bu belirleyici değildir. Belirleyici olan başta dile ge-

tirdiğimiz özelliklerdir. Bu konuşmalarımızın içeriğini her an bol bol yorumlamalısınız. Geçmişten güncele ve geleceğe ulaşmanın dinamiği budur, diyalektiği budur.

“Bizim ölçülerimizdir” diyerek, bin yıllık en gerici dış politikaların bitirdiği ve tükettiği ölçüleri yaşıyorsunuz. Ben bunu kabul edebilir miyim? Zaten öncü bu konuda çaredir, yutmayan ve yutturmazdır, aldanmayan ve aldatmayandır. Biraz cesur olacaksınız. Hayatınızı ortaya koyduğunuza göre cesursunuz. Ama bu cesaret doğru özelliklerle olmalıdır. Eksiklik, bu kadar yüce amaçlar uğruna adadığımız bu yaşama gereken ustalığı, sürekliliği ve örgütlülüğü veremektir. Burada çıkarmanız gereken sonuç, örgüt bilincinin muazzam gerekliliğidir. Demek ki süreklilik, yani tedbirli yaşam çok önemlidir. Çünkü bir anlık durum tek başına hiçbir şeyi kurtarmıyor. Yani sözünü ettiğim gelişmemek, yoğunlaşmamak, sürekli örgütlü olamamak budur. Saflığı da kabul etmiyorum. Böyle ucuz laflarla yan yana konuşmayalım. “Biz köylüyüz, geriyiz, şöyle ya da böyleyiz” diyerek durumu kurtarmaya çalışmak olamaz. Ortamımızda köylülük düşüncesi ölmüştür. Burada son derece açık ve net olan, insanlık kadar eski ve doğru olan, insanlığın yaşayacağı insan soyunun çıkarlarıyla özdeş olan ve hiçbir zaman değişmeyecek olan özelliklerden söz ediyorum. Onun için olumsuzlukları sömürgeci eğitime ve çevreye bağlamak, kendi kendini aldatmak demektir. Aldanmadığımız taktirde, sizin için gelişme yolu açıktır. Bunun nedeni, gerekliliği ve olabilirliği hem de en ileri düzeydedir. Diğer deneme ve sınamadır. Birden bire bir’den elliye atlayamazsınız. Ama belli bir sıralamadan sonra elliye ulaşır, ondan sonra elliden başlayarak yavaş yavaş yüze tırmanırsınız. Eğitim ve tecrübe bunu kolaylaştırır. Birdenbire müthiş bir ajitatör olamazsınız. Ama konuşmaya başlayarak buna ulaşmanız olanaklı hale gelebilir. İki kişiyle konuşmaktan korkuyorsanız, bir köşeye çekilip tek başınıza konuşun ve alışı. Önce küçük çaplı ve kısa süreli toplantılara katılarak konuşmanızı geliştirin. Silahlı mücadelede birdenbire meydan kavgasına giremiyorsanız, çok hızlı eylemler geliştiremiyorsanız, o zaman yer altından çok tedbirli ve planlı davranarak, düşmanın ulaşamayacağı konumları işgal ederek işe başlayın.

Dikkat edilirse, bütün bunları kesin bir biçimde sonuç almak için belirtiyoruz. Mutlaka sonuç alacağız. Elli yaşından sonra bunları daha iyi yaparsınız dersek, bu doğru olmaz. Çünkü elli yaşından sonra kişi iyi vuruşlar yapamaz, iyi hareket edemez. Görevleri sonsuza ertelemek doğru değildir. Dönemi doğru değerlendirmek, çabalarımızı değerli bir biçimde vermek ve yöntemleri isabetlice seçmek gerekir. Yöntem nedir? Yöntem seçeceğimiz araçlardır. Bunlar taktikler, kurallar, gizlilik, silah vb. şeylerdir. Bunları hep görüyorsunuz. Bunlar doğru savaşım araçlarıdır. Doğruyu seçer ve taktik önderlik yaparsanız, bu silahlardan yararlanabilirsiniz.

Bizim burada belirlediğimiz esas özümüz oluyor. Yolumuz uçurum yolu değildir, hedefe ulaştırma yoludur. Bu yolda bir maratoncunun hızıyla koşmasanız bile, yine de tespit edilecek bir hızınız olmalıdır. Bunlar deneme, sınama, emeklemedir. Eğitim ve dar küçük pratiklerle gelişme gösterip, giderek en yüksek savaşım biçimine kadar ulaşma görevi vardır. Burada artık kesin ölçüler belirlemek yerine kişinin çabası, çizgiyi uygularken göstereceği yaratıcılık, dikkatliliği ve duyarlılığı sonuç alıcı olacaktır. Ben herkes için sonuna kadar hazır ölçüler veremem, hiç kimse veremez. Verebileceğimiz ölçüler temel ölçülerdir, doğru yolda yürüme emridir. Beş parmak bile bir olmaz, ama özlü olmak da şarttır. Herkes azamisini yapmakta azimliyse, ilişkilerde oyun, çelme takma ve baltalama yoksa, nereye kadar olursa olsun, böylelerinin yürüyüşü bizim için saygı değerdir. Bu yürüyüş mutlaka bir sonuç yaratır. Parti yaşamı ve dava arkadaşlığı da budur. Ne boyun eğerek, ne uzlaşarak, ne de kaba isyanla işlerin üzerine gitmeyi kabul etmiyoruz. PKK bu biçimlerin hepsine tamamen kapalı olan bir harekettir. PKK önderliği bu konuya kesinlikle ne intiharvari ve ne de boyun eğmece olarak yaklaşmayı kabul edebilir. Eğer bunu bilmiyorsanız öğrenin.

Birçok ögemiz hala yaygın bir biçimde bu özellikleri yaşıyor. Yalnız düşmana karşı değil, zorluklara karşı da boyun eğmecilik vardır; bunu böyle yaygınlaştırmak isteyenler vardır. Birçok kimse PKK’de bunu görmek ve yaşamak istedi. Dıştan ve içten bunu isteyenler çok oldu. PKK tarihini inceleyin ve düşünün, göreceksiniz. Bu çok önemli bir olaydır; dikkatle işlersek, gereken büyümeyi ve

büyümede de zaferi getirecek bir özelliktir. PKK'nin ayakta kalması ve sürekli gelişme göstermesinin nedenlerinden biri de, onun bu temelde yürütülmesi ve yönetilmesidir. Parti gerçeğine bu temelde ulaşacaksınız. Temsilcilik, doğru yönetim böyle olur. Doğruyu yapmada ve kusursuzu yaşamada önünüzde hiçbir engel yoktur. Doğruyu yaşamak onurdur. İlle de kötülük tohumlarının serpiştirilmesine izin veremeyiz. Doğru yolda en şerefli ve en onurlu biçimde yürümeniz gerekir. Yaşamın yüceliğinden söz ediyorum, yaşamın hakkını vermek istiyorum. Yaşama değer biçmek isteyenlerin ölçüleri sağlamdır, sonuç alıcıdır. Ölçüleri sağlam olan kişi büyük kazanımların sahibidir. Bu ölçülere sahip olan kişi erkenden şehit düşmüş olsa bile, yine de büyük kazanımların sahibidir. PKK'yi faşizm karşısında kolayca yıkılmaya götürmeyen, onu direngen kılan, geliştiren, büyüten ve başarılı kılan özellikler bunlardır. Eğer bunlara tam ulaşır ve halkın direnişine bunu tam örgütlüce verebilsek, bu yaklaşımla yaşatır ve sonuç alırız.

Eğitimle bütün bu süreçleri daha iyi görme ve kavrama olanağına sahipsiniz. Üzerinde ısrarla durur, çok okur ve tartışsanız, kendinize ciddi bir biçimde yönelirseniz, kesinlikle arzulanan ölçülere ulaşırsınız. Yeter ki insan kendisine güvensin; bu güvene sahip olduktan sonra milliyet, cinsiyet ve kültür farkı belirleyici değildir. Bu özde ısrarla sürekli yaşamak ve işleri örgütlü yapmak başarılı sonuçlara götürür. Burada bireyci yaşamın fazla anlamı yoktur. Onun için kolektivizmi ve birlikte yaşamasını bilmek gerekir. Birlikte yaşamayı bilmemesi yüzünden, Kürdistan halkının başına nelerin geldiği bilinmektedir. Hatta örgütlü olmaması nedeniyle bir halkın nasıl bir yaşama mahkum edildiğini Türkiye halkının durumundan anlamak mümkündür. O halde örgütlü yaşamanız, birbirinizi örgütlü yaşam içinde tutmanız çok önemlidir.

Örgütlü yaşamı başarmak ve örgütsel gelişmeyi sürekli kılmak benim bir özelliğimdir. Bizde örgütlenmeye karşı müthiş direnenler oldu, onu paramparça etmek isteyenler oldu. Bunlar bize TC'den daha fazla zarar verdiler. TC yüzde beşini ya engelledi, ya da engelleyemedi. Bunlara rağmen, örgütlenmemizin vazgeçilmezliği esastır. Ancak bazılarının durumuna gerçekten şaşıyorum. O yanlış iliş-

kiler, boyun eğdirme, uzaklaştırma veya mutlak bir benlik dayatması nedir? Sosyalizmin eşitlik ilkesi öyle olmaz. Bu konuda tecrübelerimize değer biçeceksiniz. Karşınızdaki taş bile olsa, kendisinden su fıskırtacaksınız. Hala unutamadığım anılarım vardır. Karşımdaki adam kuru tahta olduğunu söylediğinde, benim dediğim gibi olacaksınız diyordum. Böyleleri belki çoktan gitmiştir, ama biz bugün yeşeren bir özgürlük ağacıyız. Hepiniz gençsiniz, coşkulusunuz; dediğim gibi iddialı olursanız, mutlaka filiz verebilecek durumdasınız. Daha işin başında birini "bundan hiçbir şey çıkmaz" diye karşıladığınızda, iddianızı kaybetmiş olursunuz ve çabanız anlamsız kalır.

Anlaşıldığı kadarıyla çözümlenmeleri doğru ve yeterince yorumlamasını beceremiyorsunuz. Güçlenmeniz için doğru kavramaya ve yorumlamaya ihtiyacınız vardır. Buna ulaşmayınca büyük örgüt kurmayı, emekçi kesimleri birleştirmeyi ve savaşı geliştirmeyi sağlayamazsınız. Bu işleri tek başınıza ve kabadayılıkla sürdüremezsiniz. Kişinin bu haliyle bir örgüt gücü olması bir yana, kendi yaşamını örgütlemesi bile olanaksızdır. Bunun için bireysel güçlenme kadar, birlikte güçlenme de büyük bir ihtiyaçtır. Ben bütün gücümü ortaya koyarak, her taraftan her türlü insanı buraya çekmeye çalıştım? Neden en sağlıksız durumda olanları bile getirmeye cesaret ettim? Örgütlenmeye duyduğum büyük ihtiyaçtan, onun önemini ve gereğini derinden bildiğimden bunu yaptım. Onsuz yaşayanın devrimcileştirilemeyeceği çok açıktır. Çoğunuzun durumuna bakıyorum; kendi kendinizden ve yoldaşlar topluluğundan vazgeçmiş gibi bir halde görünüyorsunuz. Bu ilgi düzeyinizi gösterir. Olumsuzluklar sizi rahatlatmasın. Tam tersine bunlardan müthiş bir rahatsızlık duymanız gerekir. Çoğunuz geçmişte olumsuz koşullarda yaşadığınızı, adam yerine konulmadığınızı, şöyle veya böyle hakaret gördüğünüzü anlatıyorsunuz. İşte bütün bunlardan kurtulmanın çaresi anlattığım gibi olmaktan geçiyor. Çoğunuz intikam alacağınızı ve amaçlarınıza ulaşacağınızı söylüyorsunuz. Ama nasıl ve neyle? Hangi örgütlenme ve çalışma tarzıyla? İşte biz bunun için savaşıyoruz. Şu bölgede dağ gibi olanaklar vardır, şu alandaki kişinin eline bu kadar yetki verilmiştir, ama adam çizgiyle oynuyor. Biz bu durumda olan adamı rahat karşılayamayız. Yetkili veya temsilci, adına

ne denilirse denilsin, böyleleri büyük birer beladır. Önder kişi bunu diline kondurmamalı, aklına getirmemelidir.

Bu konuların üzerinde bu kadar durmamızın nedeni, hala bir yığın yanlışlığın, eksikliğin, eksik yaklaşımların, son derece karmaşık ve kargaşalı durumların var olması ve temponuzdaki yavaşlıktır. Yine haddinden fazla ezilmek, isteksizlik ve zavallı bir konuma girmek yaşanmaktadır. Bizde basit yaşam tutkularının esiri olmak ve ezilmek kabul görmez. Bütün bunlar bizi nereye götürür diyeceksiniz. Bunların götüreceği yeri ve nasıl çözümleneceğini açıkça söylüyorum. İnsanlık defterinde kendimize yol açarız. Çağrımızın bundan başka anlamının olmayacağı açıktır. Bundan başka şeylerle birbirimizi aldatamayız, buna cesaret bile edilemez. Sizin birbirinizle olan ilişkilerinizde aldatma vardır derken, bunu kastediyorum. Yaşanmaması gereken sözü ve eylemi yaşıyorsunuz. Aslında bilinçli bir aldatma yoktur; ama eksik bir yaşamadır ve yanlışlıklarla doludur. Dolayısıyla aldatmacadır, yalandır, sahtedir. Gelin de buna isyan etmeyin. Biri cebinizden beş kuruş çalınca veya size bir çelme takınca ne yapıyorsunuz? İsyani ediyorsunuz. Eğer en büyük yalanı yutuyor, en büyük sahtekarlığa uğruyor veya uğratiyorsanız, bu durumda yüzünüz kızarmıyor ve yüreğiniz çarpıyorsa, o zaman kişi olarak çok kötü bir durumdasınız. İşte biz bunu kaldırmak istiyoruz. PKK bunu kanıtlamıştır.

Demek ki, parti okulumuzda mutlaka ulaşılması gereken öz budur. Büyüme mutlaka bu öze olmalıdır. Kimisi komutan olur, kimisi zaferi görür; kimisi beş yıl, kimisi yüz yıl sonra buna ulaşır; bu önemli değildir. Önemli olan bu öze ısrardır. Özde ısrar, herkesin kendi sorumluluğu altında yaşamına biçeceği yüksek değerlere bağlı kalması ve onları sürdürebilmesidir. Değerlendirilmiş yaşama ancak böyle yaklaşılr. Çoğunuz ayakta zor kaldığımızdan söz ediyorsunuz. Çünkü sahte koltuk değneklerinin hepsini çekip attık. Şimdi doğrularınız az olduğu için düşünüyorsunuz. Yanlışlıklarla yaşayacağımıza, az doğrularla her gün kırk defa yıkılmanız yüz kat daha iyidir. Bir provokatör, “İnsan torba gibidir, torbada delik açıldığında yanlışlarla birlikte doğrular da dökülür” diyordu. Hayır, biz buna dikkat ediyoruz; kötü ve zehirli olanı çıkarıyoruz. Eğer bu kötü ve

tehlikeli olanın vücudunuzdan çıkarılmasına, “vücudumuzdan kan gidiyor, ayakta kalamayız” diyorsanız, bu kesinlikle doğru değildir. Bu hekimlik sanatını, dolayısıyla bilimi inkar etmek demektir. Sahte yaşam duyguları ve tutkuları elinizden alındığında, zayıf bile düşseniz, yine de böylesi yaşamdan vazgeçmeniz gerekir. Doğrular başlangıçta zor gelir, devrimci yaşam başlangıçta inanılmaz zorluklarla doludur. Ama her yücelen halk, kesinlikle böyle bir süreçten geçmesini bilen bir halktır.

Yanlışlıklar atıldıktan ve yerine doğrular ve gerçekler yerleştirildikten sonra, işte o zaman yeni olay, yeni kişi ve militan dönüşüm de ortaya çıkar. Buna da yeryüzünde hiçbir insan Kürdistan insanı kadar muhtaç değildir. Bizde oportünizmde ısrar edenler büyüyenler ve cüce kalanlardır, dönüşümü göze alamayanlardır; bu alışkanlıkları ve eski püskü giysileriyle daha iyi ve güzel olduklarını söyleyenlerdir. Eğer parti bunların bu durumuyla uzlaşsaydı, böyle direnmek bir yana, bir adım dahi atamazdı. O halde partinin yanlışlarla savaşı ve bunların yerine doğruları koyması büyük bir olaydır. Sizler de bunu doğru yapmalısınız. Anlatılanları yorumlayarak daha da geliştirmeli ve büyük bir güçlenmeye ulaşmalısınız. Bu işe benden daha fazla sizin ihtiyacınız vardır. Ben bu olanaklarımla sorumluluklarımın gereklerini belli ölçülerde yerine getirdim, daha fazla getirmekte de zorluk çekmeyeceğim. Ama sizler genç ve enerjiksiz, süreçlere daha yeni giriyorsunuz. Halkımıza ve vatanımıza karşı borcumuzu ödemedede büyük rol oynayabilirsiniz. Bunlar bizim yüce görevlerimizdir. Başka türlü insan olunamaz. Bu yolun dışında kimseden saygı göremezsiniz.

Partimiz kuruluşundan, temelde ortaya çıkışından itibaren inancı esas alan ve doğru yaklaşımı elden bırakmayan bir harekettir. Bugün partimizde bu daha derin ve detaylı bir biçimde uygulanıyor. Yine sizin durumunuz ne kadar gerilikler arzetsede, partinin yaklaşımları doğru dayatılmıştır. Dolayısıyla gelişmelerin ortaya çıkması da kaçınılmazdır. Yeterince çaba göstermenin koşulları vardır. Tabii bizim de denetim ve yürütme gücümüz bulunmaktadır. Başka türlü önderlik yapılamaz. Doğru önderlik yaparak, daha da yetkinleşmek istiyoruz. Bu benim için de, sizin için de bir görevdir. Sözü etti-



ğimiz kişiliğe ulaşmanız durumunda, biraz daha doğruya yaklaşmış ve güçlenmiş olursunuz. Bu biraz daha çelişkilerimizden kurtulmak ve özgürlüğe yaklaşmaktır. Bütün devrimci mücadelelerin amacı da budur.

**Temmuz 1988**

## **PARTİYE DOĞRU KATILIMI HANGİ TEMELDE YAPMALIYIZ**

Bizim en önemli sorunumuz parti temsilimizin tam yapılamayışıdır. Gerçekten parti iyi temsil edilememektedir. Sorun olanakların az olup olmaması değildir. Eskiden bir bakıma mazur görülebilecek eksik ve yanılı katılımların koşulları da günümüzde artık ortadan kalkmıştır. Tam ve yetkin bir katılım için koşullar oldukça elverişlidir. Ama parti temsilciliğimizin birçok görev alanında, örneğin gerillada yurt dışında ve kitleler içinde gelişmenin değil gerilemenin nedeni olma durumuna düştüğü görülmektedir. Bu eğitim faaliyetlerine bile hala yanılı yaklaşmaktadır. Biz geçen dönemdeki devrelerde doğru katılım üzerine önemli belirlemeler yaptık. Bu belirlemeleri tekrarlama değil, özümseme gereği vardır. Bütünüyle üzerinde durduğumuz husus doğru katılımı gerçekleştirmektir. Her devrimin temel koşulu olan örgüt temsilciliği görevini başarıyla yerine getirebilecek militanı ortaya çıkarmak ve gelişmesine yardımcı olmak istiyoruz.

Sadece başarısızlıklarla kalmayan, birçok tehlikeye davetiye çıkaran ve çok ciddi kayıplara yol açan bazı pratik deneyimler vardır. Eğer bir bütün olarak partinin direnmesi ve parti önderliğinin çabaları olmasa, partiyi rahatlıkla tasfiyeye götürebilecek ve hem de iyi niyetlice buna yol açabilecek konumda bulunanlar az değildir. Bunları bertaraf etmek gerekmektedir. Bu konumu yaşayanların bunu aşmaları, görevlerini yeniden başarıyla üstlenebilmeleri ve yürüte-

bilmeleri için, her şeyden önce kendilerinde gerçekleştirmeleri gerekeni ortaya koymaları gerekir. Bizim bu eğitimimizin gerçekleştirmek zorunda olduğu en önemli husus, hiçbir bahane ileri sürmeden, böylesine görevlere en yüce kutsallığı göstermek; iç ve dış her türlü engeli başarıyla aşabilecek kapasiteye ulaşıldığını ortaya koyabilmektir. Bu konuda partiye verilen sözlerin gereklerinin yerine getirileceğine ilişkin ikna etme ve ikna olma gereği vardır. Artık gerçekleştirme konusunda geçmişle karşılaştırılamayacak ölçüde partiye güven vermek ve partiyi ikna etmek gerekir. Dönemin görevlerini gerçekleştirebileceğiniz konusunda ikna edilmemiz temelinde bizim de görev vermemiz söz konusu olabilir. Ancak bu temelde kadroların görevlerine dönmelerini sağlayabiliriz.

Herkes buna gereken özeni göstermelidir. Burada bir yanıltma olmamalıdır. İyi niyetli de olsa, yanılgılı bir söz verme olmamalıdır. Tabii her şeyden önce partiye böyle yanılgılı katılmaktan kaçınılmalıyız. Birçokları parti gerçeklerinden habersiz olarak yaşayabiliyorlar. Oysa parti temsilciliğine ulaşma önemli bir görev olarak bilinmelidir. Bundan başka bir partililik tanımıyoruz. Ama bütün örnekler bunun pek de böyle gelişmediğini ortaya koymaktadır. Bu yanılgıları partimize yakıştırmamalıyız. Yanılgılı yaklaşımlara, hatta bazen aldatmaya kadar giden ve kendini bile aldatabilen konulara müsaade etmemek gerekir. Bunun eski ya da yeni katılımlarla fazla ilişkisi yoktur. Partili olmaya karar verdiğimiz andan itibaren, partideki yürüyüşümüzün böyle gerçekleşmesi gerekmektedir.

Parti dersini görür ve parti gerçeğine yaklaşırken, ilkin kime partili denileceği ve partilinin belli başlı vasıflarının neler olduğu türünden hususlar üzerinde durmak istiyorum. Zaten biz bunu çok kapsamlı bir biçimde ele alıyoruz. Bu diğer ülkelerde böyle değildir. Onlar örgüt eğitimi açısından kendilerini belli bir düzeye kadar getirmişlerdir. Karar verdikleri andan itibaren görevlerinin bilincindedirler. Görevlerini nasıl yerine getireceklerini bilirler. Örgüte katıldıklarında, en azından örgütle fazla çelişmeden, görevlerini rahatlıkla götürebilirler. Bizde bu böyle değildir. Bizde partiye katıldığını söyleyen birinin bile katılım derecesi belli değildir, partiye nasıl katıldığı belirsizdir. Bu kendisinin bile farkında olmadığı bir katkı

lımdır ve büyük eksikliklerle doludur. Her şeyden önce eğitimsizdir, bilinçsizdir. Partililiğin ne demek olduğunu, hatta bir partinin ne olduğunu fazla bilmez. Partinin işleyiş kuralları nedir, kendisinden beklenen görevler nelerdir? Bu konularda hayli yanılgılı ve yetersizdir. Dolayısıyla genelde üyelik koşulu yerine getirilmeden, biz PKK'liyiz denilmektedir. Bunu aşmak ve sağlam üyelik koşullarına ulaşmak gerekir.

Üyelik koşullarının bilincinde olmak kaydıyla örgüt mensubu olmaya önem vermek gerekiyor. Bu da bir örgüt eğitimidir; partili olma konusunda kendinizi eğitime görevinizin yerine getirilmesidir. Biz burada liberalizmi uygulamadık. Herkesin rastgele kendisini parti üyesi olarak görmesini zaten uygun görmüyoruz. Bu nedenle partileşmeyi başlı başına bir mücadele ve bir eğitim olayı olarak ele alıyoruz. O halde partiye katılanların da değerini bilerek kendilerini her yönüyle buna vermeleri gerekir. Dediğim gibi mevcut katılımların düzeyine baktığımızda, çoğunun çocukça ve amatörce yaklaşımlarla dolu olduğunu görüyoruz. Burada oportünizme, partinin hattını ve gelişimini saptırmaya kadar götürebilen katılımlardan da söz etmek mümkündür. Biz bütün bunları bertaraf edeceğiz ve katılımı tam yapacağız.

PKK çizgisinde bu kadar ısrar etmemizin nedeni, herkesin dilediği gibi bir PKK'liliği yaşaması değil, partimizi başarıya götürecektir olan nesnel ölçülere ulaşmaktır. Biz partililikte bu konumu esas alıyoruz. Bu da en doğru olanıdır. Çünkü burada öznellik aşıyor. Öznellikten bir yığın olumsuzluğun ortaya çıktığını söyledik. Burada son derece abartmalı yaklaşımlardan inkarcı yaklaşımlara kadar birçok hastalık çıkıyor. Aynı zamanda kendiliğindenci, partiye ulaşmayı artık bir kader gibi gören, yetişemeyeceğini ve gelişemeyeceğini söyleyen kadercil ve kendiliğindenci ağır bir hastalık birçok öğemiz davranışlarında kendini gösteriyor. Partiye bilinçle ulaşılması gerektiğine, partinin ancak yüksek bir çabayla elde edilebileceğine kendilerini pek inandırmayan ve bu konuda gereken gücü gösteremeyenler, böylesine ağır bir kendiliğindencilik yaşıyorlar. Bunlar “ne kadar yapabilirsem, canım ne kadar isterse” diyor ve kendilerini sürekli bu konumda tutuyorlar. Doğal olarak bu da bizi sağlam bir

partili olmaya götüremez. Bu yüzden bu durumda bulunan kişiler er veya geç partiyle karşı karşıya gelirler. Nitekim bizde bunun örnekleri oldukça fazladır. Bunları aşmak gerektiği açıktır. Belirttiğim gibi yine de sağlam bir partileşme olanağı vardır. Her yönüyle doğruslanmış, gelişmelerin çok iyi sağlanabildiği parti ölçüleri mevcuttur. Artık bunları uygulamak gerekir. Eğer katılıma kesin karar verilmişse, bunları böyle bellemek ve özümsemek zorunludur.

Bugün her şeyden daha fazla ihtiyaç duyduğumuz biricik husus, parti çekirdeğimizin güçlendirilmesidir. Bu aşamada hiçbir şey böyle bir görevin önüne alınamaz. Çünkü en önde gelen görevimiz sağlam bir parti çekirdeğine ulaşmaktır. Bilindiği gibi parti çekirdeğine ulaşmak da partiyi daha fazla özümsemekten geçmektedir; partinin ölçülerini her düzeyde yaşamaktan geçmektedir. Bütün tecrübelerimizin sonuçları gündemdedir, tartışma platformu zengindir. Bu konuda olanaklar bize istediğimiz sonuçları aldırarak kadar çeşitlilik göstermektedir. Bunları en iyi biçimde değerlendireceğiz.

Bizim her şeyi hazır bir şekilde ortaya koymamız, size PKK'lileşmenin son derece rahat gerçekleştirilebileceği izlenimini vermemelidir. Çok zor konulardan geldiğiniz için, zorluklarınızı paylaşmak amacıyla böylesine rahat bir parti ortamı yaratılmaktadır. Her şeyin hazır biçimde ortaya konulması sadece ve sadece bunun içindir. Yoksa ölüm kalım savaşı içinde olan bir hareketin, kendini bu rahat koşullara alıştırmamasını bir yana bırakalım, soluk alması bile söz konusu olamaz. Nitekim düşmanın günlük saldırı uygulamalarının, en azından çıplak baskı uygulamalarının olmadığı ya da çok sınırlı olduğu yurt dışı ortamı insanın kendisini rahatlıkla koyuvereceği bir ortam olmasına rağmen, bizim buradaki yaşantımızın zindandakin-den daha soluk soluğa bir yaşam olduğunu belirttik. İnsan kendisini zindanda fiziksel ve ruhsal açıdan daha rahat bir intibaka terk edebilir. Ama burada bu mümkün değildir. Bir bütün olarak buradaki yaşantıyı özetlediğimizde ve onu adım adım özümsemişimizde göreceğiz ki, ülke zeminindeki ve dağdaki insan daha rahat soluk alabileceği bir konuma ulaşabilir. Ama burada asla. Çünkü burada kendini biraz koyuvermek, desteksiz yuvarlanmaya benzer. Burada iç disiplini kendi kendine yaşatamayan, kendini iç disiplinle sürekli yenileme-

yen ve güçlendirmeyen kişiler öyle desteksiz giderler.

Dıştaki yaşam desteksizdir. Orada insanı kontrol edecek fazla bir dayanak yoktur. Cezaevleri böyle değildir. Cezaevindeki insan her gün düşmanın çıplak kuşatması altındadır. Dağdaki yaşam da böyledir. Bu koşullar insanı muhtaç olduğu kendini ayakta tutma ve en azından korunma çarelerine yönelir. Burası öyle değildir. Burada kişi alabildiğine bir sorumsuzluk içine düşebilir. Çünkü “ne de olsa etrafımda düşman yoktur” der ve kendisine disiplin uygulamaz. Avrupa’da bu daha çok böyledir. “Örgüt beni kontrol edemez, kimse ne yaptığımı göremez; burjuva demokrasisi var, onlar zaten üzerine gelmez” denilmektedir. İşte bu noktada birey yıllarca içinde birikmiş her türlü öznel isteklerini ve hatta çıkarlarını ayaklandırmaktadır. Kendisini her türlü hayale, olumsuzluğa ve güdülerine terk etmektedir. Bu konularda iç disiplin sağlam olmayınca, insan kendisini koyuvermektedir. Ardından bu insanı korumak bile başlı başına bir sorun haline gelmektedir. Dışarıda yaşamının bu tehlikesi vardır. Dolayısıyla biz partileşmeyi buradan yürütüyoruz. Bu tehlikeye karşı korunmak için iç disiplinimizi sürekli geliştiriyoruz. Bu konuda kendi kendimizi terbiye etmeye büyük önem veriyoruz. Bu hususta sınırlı bir başarı sağlayamamamız halinde, ülkeye adım bile atılamayacağını çok iyi biliyoruz. İşte PKK'nin önemli bir diğer özelliği de budur. Bilindiği gibi diğer güçler bunu yapamadılar, yapamadıkları için de dağılmaktan kurtulamadılar. Yurt dışında tek bir komite olayını bile gerçekleştiremediler. Biz büyük uğraşlar sonucunda disiplinimizi biraz geliştirdik. İçinde bulunduğumuz bu ortamı biraz daha uygun tuttuk. Bu da kısmi ve sınırlı bir gelişme sağladı. Ülkeye yönelmek ancak bu temelde mümkün olabildi. Bunun böyle bilinmesi gerekir.

Ben bunu kendi yaşantımızda nasıl yaşadığımızı da sizlere defalarca açtım. Bu hepimiz için geçerli olabilecek bir yaşam tarzıdır. Başarmak için başka bir yaşam biçimi tercih edilemez. Acaba her arkadaş bunu böyle yaşadı mı? Hayır. Pratiğe baktığımızda yaşamamış olduğunu görürüz. Yurt dışında da oldukça fazla yanlışlar yaşanmıştır. Tabii bu yüzden parti görevlerine oldukça yanlış yaklaşmış ve çok ciddi kayıplara yol açılmıştır. Bir devrimci dışarıda da

kendisini sürekli eğitebilmeli ve disipline edebilmelidir. Bunun yanısıra dışarının insanı kendi gerçeklerine yabancılaştırıcı ve duyarsızlaştırıcı, ülkesini ve hatta insanlığını inkara götürücü, ve buna benzer bir yığın olumsuz etkisi altına sokması söz konusudur. Bu olumsuzluklardan etkilenenlerimiz az değildir. Ülkeden ve cezaevlerinden gelenler, sert yaşam koşullarından dolayı önemli oranda yabancılaşmaya uğratılmışlardır. Bu yabancılaşma nedir? İnsanlar doğru devrimci yaşamı her düzeyde yaşamaktan zaten alıkonulmaktadır. Yaşamın kendisi tehdit edilmektedir. Yaşamın en son olanakları bile ellerinden alınmaktadır. Daha sonra adına eğitim ve düzenle bütünleşme denilen bir sürece sokulmaktadır. Cezaevinden çıkanlara adeta kurumaya yüz tutan bir canlı varlığa su verircesine yaşam suyu verilmektedir. Sözde yaşam olanakları tanınmaktadır. Bu olanaklar öne sürüldükçe, bilinçli veya bilinçsiz, bu insanların tam partileşmeyi yaşamaları bir yana, onca çaba ve direnme de boşa gitmektedir. Böylece yeniden yaşama dönüş adı altında düzenle en köhne bir kaynaşma sağlanmakta, bu kadar insanı ayağa kaldırmak artık mümkün olmamaktadır.

Yurt dışında ve özellikle Avrupa'da benzer durumlar yaşanmaktadır. Avrupa uygarlığının köleleştirici ve egemenlik altına alıcı özelliği kendiliğinden veya bilinçli olarak kişiye o denli yansımaktadır ki, kişi kendi gerçeğini, ülkesini ve halkını unutmaktadır. Kendisini bir hiçlik noktasında görmekte, kendisine saygısı kalmamaktadır. Bu anlamda bu insanı ayağa kaldırmak ve diriltmek artık büyük bir sorun haline gelmektedir. Birey kendisini koyuvermekte, kendi gerçekliğinin cıvırlığını ve basitliğini görmekte ve artık ona sahip çıkılmaması gerektiğine hükmetmektedir. PKK'de ona zorluk üstüne zorluk dayatmaktadır. Böyle olunca, onun duygu ve düşünceleri aşınmaktadır. Kendisini son derece koyuvermiş bir halde, düzenin ideolojik, siyasal ve kültürel saldırıları altında yenilmektedir. Tabii böyle bir insanın parti ortamına gelmesi de, adeta komadan çıkmış bir hastanın tedavi edilmesine benzemektedir. Biz bu yüzden zorlanıyoruz. Bize göre sağlam kişiler, her türlü parti görevini başaracak olanlar buraya gelmektedir. Ama gelen insanlar üzerinde her düzeyde oynanmış, ciddi ve derin tahribatlar meydana getirilmiştir.

Biz tüm gücümüzle bu tahribatları gidermek ve gerçek ülke değerlerini özümsetmek için burada görülmemiş çabalar içine giriyoruz. Yaşamın olumsuzlaştırıcı etkilerini bertaraf ediyoruz. Dış dünyanın yanılığlı algılamalarını durduruyoruz. Bağımlılık altına alabileceğimiz her türlü yaşam etkilerini sınırlandırıyoruz. Bunun yerine tümüyle partinin olumlu, geliştirici, ayağa kaldıracı ve savaşırıcı etkilerini veriyoruz. Nitekim eğitim dediğimiz şeyin kendisi budur. Yani kişiye yeni yetenekler kazandırıyoruz. Doğal olarak en başta bilinçlendirme faaliyetini yoğun olarak yürütüyoruz. Tam olmasa bile bununla bazı sonuçlara ulaşabildiğimizi biliyorsunuz.

O halde bu konudaki gerçeklerimizi çok iyi görerek yaklaşmak gerekir. Bu hususta öznellik fazla zarar vermemelidir. Hastalıklı hale gelmiş birçok konunun derhal terk edilmesi gerekmektedir. Bu ortamın, partileşmenin kişiden neler istediğini iyi bilerek yaklaşılmalıdır. Kişi burada her şeyden önce kafasını çalıştırmalıdır. Kişi kendisine yorum gücü kazandırmalı, kendini gözden geçirmeli; yanılığının nerede ve nasıl başladığını, yetmezliğin nerede ortaya çıktığını, iç ve dış etmenlerin bunda nasıl bir rol oynadığını tekrar tekrar açığa çıkarmalı ve yorumlamalıdır. Doğrusu nasıl olmalıydı, doğrusu neden yapılamadı? Şu anda elde bulunan olanaklar nelerdir? Yeniden doğru devrimcileşmeye nasıl yönelinebilir, bu konuda eldeki olanaklar nelerdir? Kişi kendisinden ve çevresinden ne kadar güç alabilir? Kişi katılımını işte bu temelde değerlendirmeli ve sağlamalıdır.

Unutmayalım ki, ister yurt dışında, ister ülkede olsun, halk yığınları adeta esir alınmıştır. Avrupa'da emperyalizm, ülkemizde faşizm insanlarımızı alıklaştırmıştır. İnsanlar her türlü baskı ve sömürüye evet diyecek noktaya kadar getirilmiştir. Türkiye'de uygulanan faşizm geçmişte insanlığı tehdit eden Hitler faşizminden farklı değildir. Halk kitleleri ekonomik, sosyal ve siyasal alanlarda yaşanan ağır tahribatlara ses çıkaramamaktadır. Bu durum Türkiye'de faşizmin gücünü, buna karşılık halkın güçsüzlüğünü göstermektedir. Dolayısıyla bu ortamın etkilerini çok iyi görmek, bu ortamın içinden geldiğimizi bilerek devrimciliğe doğru giriş yapmak gerekir. Başka tür bahaneler aranmamalıdır. Anti-faşist olmanın, direnişçi olmanın

anlamını ve önemini bilerek yola çıkmak şarttır. Avrupa insanı da öyle fazla ayakta olan bir durumda değildir. O da son tahlilde artık emperyalizmin gerici politikalarına alet olur duruma düşmüştür. Eski sınıf kavgalarının ve devrimciliğinin gündemde olduğu bir dönem yaşanmamaktadır. Yaşanan yabancılaşmanın her şeyi kuşattığı bir dönemdir. Orada insanlık nükleer tehditle yürütülmekte, insanlar bu temele dayanan köreltici etkilerle iliklerine dek yaşatılmaktadır. Uygarlık diye bellediğimiz ve üstünlük diye bize dayatılan gerçeklik, bizi nefes alamaz duruma getiren durumdan başka bir şey değildir. Dayatılan bu durumu da aşmasını bilmek gerekir.

Hepiniz bu konuda ne kadar aşama yapabildiniz? Onlarla ne kadar mücadele edip kendinizi yetkinleştirebildiniz? Bu sorulara doğru yanıtlar vermek gerekir. Çünkü bunun dışında geriye hiçbir olanak kalmamaktadır. Geriye kalan tek şey devrimcileşme olanağıdır. Bu devrimcileşme olanağını iyi değerlendirmek gerekir. PKK'nin belirleyici olan özelliği budur; devrim olanağını bu dayatmalara karşı esas almak, bu temelde eğitilmek, örgütlenmek ve mücadele etmektir. Bunun da anlaşılmayacak bir yönü yoktur. Dediğim gibi çeşitli öznel isteklerimizle bunu bulandırmamalıyız. Güçlü insanın bu temelde çıkabileceğini bilerek, bunu esas almalıyız. Doğru katılım, gelişmeyi doğru temellerde sağlama gibi konuları böyle ele alırken, yine bahaneler uydurmamalıyız. Çeşitli gelişme teorilerine, yanılıklarına ve eğilimlerine sapmamalıyız. Partileşme sorunlarında doğru yolda cesaretle yürümesini bilmek gerekir. Sahip olduğunuz bu fırsatları iyi değerlendirmek zorundasınız.

Çok çeşitli nedenlerden ötürü parti gerçekliğine ulaşamadığınızı, yıllarca bunu sağlayamadığınızı biliyorum. Ayağa kalkamayacaklarını söyleyerek, ucuz kurtuluş ve çıkış yollarını deneyenler oldu. Bunlar yıllarca kendilerini bu biçimde uyuttular. Ama artık buna bir son vermek zorundayız. Genelde direnmenin mümkün olduğunun, hatta başarının ve zaferin mümkün olabileceğinin ipuçları ortaya çıkmıştır. PKK'de önderlik gerçeğinin nelere kadar olabileceği ortaya çıkmıştır. O halde gelişme yollarının olumlu yönden alabileceğine açıldığı, yürüyüşün halk kitlelerinin de katılımıyla son derece yüksek bir hızla devam ettiği bir dönemde, sağlam katılım yapılması-

nız. Hiç olmazsa bundan sonraki yürüyüşü ağır aksak değil, gelişmiş adımlarla götürebilmelisiniz. Geçmişte zor durumda kalmanızı, ağır aksak yürümenizi şu veya bu bahaneye ve belki çeşitli nedenlere bağlayarak izah edebilirsiniz. Ama bundan sonraki yürüyüşü yeni tipteki bir yaklaşımla karşılamamanıza anlayış göstermek mümkün değildir. Başta yürüyen halk gerçeği sizi geride bırakır. Partinin yetenek ve tecrübe kazanan önderliği, sağlam yürüyen parti kadrosu buna imkan vermez. Dolayısıyla eskiyle karşılaştırmadan ve eskinin yetmezliklerini de çok iyi bilince çıkararak, bu dönemin katılımını doğru gerçekleştirmek gerekir. Bu konuda ne kadar yanılığılı hareket ederseniz, o kadar ezileceğinizi unutmamalısınız. Subjektivizme gömüldüğünüz oranda yaşam sizi ezip geçecektir. Profesyonel devrimci ölçülere her zamankinden daha az yanılığılı yaklaşan, az yanılan ve yanılan, çabasını verimli bir biçimde kullanan tutum sahipleri yaşayacak, ötekiler ise kaybedecektir.

Devrimin bu konulardaki yasalarının acımasız olduğunu söyledik. Yapılması gereken şey, bu yasaları en iyi biçimde kavrayıp uygulamaktır. İnanıyorum ki, şimdi katılımınızı bu temelde yapma kararlılığında olmanız. Ancak başında da belirttiğim gibi geçmişte hayli yanılığılı ve dolayısıyla partiyi yürütürken edindiğim ölçülerle kıyaslandığında son derece tehlikeli, geri ve başarısızlığa götürmesi kaçınılmaz olan bir partililik, genelde "İşte ben bir devrimciyim" deme olgusu vardır. Bu durumun tamamen silinmesini ve aşılmasını istiyoruz. Gündeminize koyduğunuz yetkin ölçülere ulaşmanızı istiyoruz. Bu hususta eski-yeni ayrımı yapmadan herkesin böyle davranmasını istiyoruz. Henüz yeni olanlar yeni olmanın verdiği hayalciliği ve tecrübesiz olmanın getirdiği kural tanımazlığı aşmalı, çocukluk yapmayıp ölçülerle hareket etmeli ve düzenden edindikleri yığıla yaşam alışkanlıklarından vazgeçmelidir. Bütün bunları eğitime ve partileşmeye sağlam yaklaşmak için belirtiyorum. Bir kez daha görev alanlarına yönelindiğinde ciddi başarısızlıkların tekrarlanmaması ve başarı düzeyinde seyreden militanlığa ulaşılması için bunları dile getiriyorum.

Geçen bu kısa devrede, Avrupa'dan ve cezaevinden gelen arkadaşların katılımı konusunda bazı raporları da tartıştınız. Bu daha



farklı görev alanlarından gelenler için de söz konusudur. Bu tartışmalar bizde aynı zamanda bir tür eleştiri-özeleştiri olmaktadır. Ortaya çıkan bazı gerçeklerin yeterli olup olmadığını henüz bilmiyoruz. Amacımız bu dönemde ağır yanılgılarla karşılaşmamaktır. Yenileme gücüne ve bunun da son derece geliştirici gücüne kavuşmanızı istiyoruz. Kuşkusuz bu devrenin sonlarına doğru eğitimi hangi ölçüde özümlediğinizi ölçebilecek durumda olacağız. Zaten mezuniyetin bu temelde sağlanması gerektiğini biliyoruz. Biliyorsunuz, bu sürecimiz hayli gerçekçi geçiyor. Partileşmeyi alabildiğine objektif ölçülerle sağlamaya çalışıyoruz. Sonuç aşamasına doğru geldiğimizde, başarılı olmak için bugünleri çok sıkı ele almamız gerekiyor. Bu hususta da birikmiş tecrübelerimiz vardır. Eğer 1980'lerde bu kadar sıkı dokumuş olsaydık, bugün zafere çok daha yakın olurduk. Gerçekten ülkeye ve yurt dışına ince eleyip sık dokumuş olarak gitseydik, zafer işten bile değildi. O zaman çok büyük başarıların sahibi olacaktık.

Bu kadar çözümlenmeyi neden o zaman yapmadık? O zaman herkesin partililik sorununu alabildiğine yaşadığını düşünüyorduk. Kendini eğitmek ve derinleştirmek herkesin görevidir diyorduk. Sonradan baktığımızda, düşündüğümüz ve beklediğimiz gibi yapılmadığını gördük. Kişi kendini alabildiğine kendiliğindencilığe terk ediyor ve subjektif niyetleriyle yaşıyordu. Başarılı mı olmuş, yenilmiş mi, umurunda bile değildi. Ancak tehlike kapıyı çaldığında uyanıyordu. İşte bu durumu gördüğümüz andan itibaren bu çözümlenmeleri ve eğitimi çok sıkı bir biçimde ele aldık. Artık işi rastlantıya bırakmamak, "herkes iyidir, en iyisini yapar" tarzında bir aldatmaya yer vermemek için, daha başından işi sıkı ele almaya ve gereken dönüşümü sağlattırmaya önem verdik. Verilen bu önemin sonucunda kapsamlı eğitimler ve daha güçlü kadrolar ortaya çıktı. Eğer bunu yapmasaydık, özel savaşın karşısında ayakta kalmamız zordu. Yine Avrupa'daki gelişmeler karşısında partiyi ayakta tutmak son derece zor olacaktı. Nitekim ancak bu kadar çabadan sonra ayakta kaldınız.

Çeşitli dönemlerde partinin nasıl geliştiğine ve nasıl ayakta kaldığına ilişkin geniş açıklamalarda bulundum. Bunları inceleyeceksiniz.

niz. Grup aşaması, 1978-80,1980-82 ve daha sonra günümüze kadar devam eden bütün dönemler hakkında çok kapsamlı değerlendirmelere ulaşıldı. Her dönemin kendine özgü apayrı sorunları vardır. Yine bu dönemlerin altında ezilmemek için harcanan bitmez tükenmez çabalar söz konusudur. Bu çabaları en iyi biçimde kavramadan partileşmeniz son derece eksik olacaktır. Çünkü bu yıllar TC'nin dayattığı amansız bir özel savaşı boşa çıkarma, en azından onun altında ezilmeme yıllarıdır. Bu yıllar öyle basitçe ele alınacak yıllar değildir. Parti basınıımızda bile bu yıllar tam anlamıyla işlenmiş olmaktan uzaktı. Biz buna ana hatlarıyla değindik ve bazı belirlemeler yaptık. Ama yarın tarih bu yılları çok daha kapsamlı olarak inceleyecektir. Bu yıllarda neler olup bitti, hangi eksiklikler ve yanılgılar vardı? Bunların hesabının çok daha iyi verilmesi gerekecektir. Biliyorsunuz, kayıplarımızın hala kabul etmediğimiz bir yığın yanı vardır. Yine oldukça kazanabileceğimiz, ama değerlendiremediğimiz bir yığın durum ortaya çıkmıştır. Bütün bu konulara tam bir militan gibi değil, eksik olarak yaklaşıldığı için, eleştiri silahına ve eğitime sarıldık. Böylece bu dönemleri başarıyla, en azından ezilmeden sonuçlandırmaya çalıştık.

Partileşmeyi yalnız kendi yaşantınızla değil, yalnız kendi tecrübenizle değil, ilk adımlarından tutun günümüze kadar bütün gelişme dönemlerini esas alarak yaşayacaksınız. Lenin, partileşme konusunda, özellikle tasfiyecilik yıllarında, karşı-devrimin bastırdığı yıllarda parti tarihinin iyi bilinmemesinin tasfiyecilikle mücadelede başarısızlığın temel nedeni olduğunu belirtmektedir. Dolayısıyla parti tarihini çok iyi bilmek gerekir. Bu kavramayı kaba bir inceleme ya da yüzeysel bir tarihi bilgilenme anlamında söylemiyorum. Bunun büyük bir mücadele olarak kavranması gerekir. Bu yıllarda PKK'de büyük direnişleriyle, duyguları ve acılarıyla amansız bir kavganın verildiğini biliyorsunuz. Bu kavga büyük bir direniş gücüne ihtiyaç duymuştur; ayakta kalmayı, sonuna kadar savaşmayı, dayatılan özel savaşın her biçimine karşı güçlü bir savunmada bulunmayı istemiştir. Soluk almadan tatalım düşmana darbe vurmaya kadar birçok konuda yetenek sergilemeyi gerektirmiştir. Bunlar her bireyde başlı başına bir savaş gibi gerçekleşmiştir. Yaşanan sayısız

olay vardır. Tek tek bireylerden halka kadar, partinin bütün düzeylerine kadar savaşlar yaşanmıştır. Acaba hepimiz bunları ne kadar biliyoruz? Bunların anlamını ne kadar ölçüp biçebildik? Hayır, sanıldığından daha fazla bir bilgisizlik durumu yaşanıyor. Hatta inkarcı, kendisini gerçeklerin acımasız açıklamasına yöneltmekten ürküntüye kapılan bir durum söz konusudur. Ama bunların da bir derde çare olmadığı bilinmektedir. Gerçeklerin her yönüyle bilinmesi, güçlenmenin doğru yoludur. Dolayısıyla bu, PKK denilen gücün mensubu olabilmemiz için bağlı kalmamız gereken temel koşuldur. Düz bir bilgilenme veya istediğimiz gibi bir bilgilenme değildir. Bilgilenme PKK'nin gerçek koşullarına bağlı bir biçimde olmalıdır. Zaten parti gerçeğinin kabulü de budur.

Ben, gerekirse bütün şehitlerimizin yaşamları didik didik edilmedir dedim. Parti Önderliği'ni bunun için örnek verdim. Partiyi ayakta tutma konusunda harcanan çabalar vardır. Bu çabalar önemli örgütsel, siyasal ve askeri-silahlı mücadele çabalarıdır. Biz nasıl öğrenileceğine ilişkin ipuçları verdik. Bu gelişmeleri bazı dostların alıcılığıyla sağlamadığımızı biliyorsunuz. Bunları kendi öz emeğimiz ve öz yeteneğimizle sağladık. Bu emeğin değerini bilmeniz gerekir. Aksi halde "PKK'nin şanındandır, PKK ya Allah dedi mi birçok gelişmeyi başlatabilir" anlayışına kapılırsınız ki, birçok arkadaşın düşünce düzeyi bu kadardır. Bunun da büyük bir yanılgı olduğu çok açıktır. Bu büyük yanılgıyla yaşandığı zaman, kimse emeğin değerini bilemez, kimse çabaların değerini bilemez. Kişi bu durumda düz bir PKK'leşmeyi kendisi için rahat ve kolay görür. Bu nedenle doğru bir bilgilenmenin şart olduğunu ısrarla vurguluyorum.

Sizler her anı büyük bir mücadeleden ibaret olan PKK'yi bu biçimde değil de, kendi öznel niyetlerinizle anlamaya ve yaşamaya çalışırsanız, er ya da geç bir gün mutlaka parti gerçeğiyle çatışır ve sonunda mağlup olursunuz. Bunun için başta parti tarihinin bütün dönemleri hakkında sağlam bir bilgilenme ve kavrama olmalı; günümüzün görevlerine ve daha çok da gelecekte önümüzde duran görevlere doğru yaklaşılmalıdır. Zaten bütün bunlar bir zincir gibi birbirine bağlıdır. Geçmiş, günümüz ve gelecek birbirini son derece yakından koşullandırır. Yalnızca "ben gelecek için varım" demek

fazla bir şey ifade etmez. İliklerine dek günün görevlerine batmak fazla bir şey kurtaramaz ve kişiyi başarılı kılamaz. Elbette geçmişin bilgisiyle yetinmek de bizi istenen güce ulaştıramaz. Dolayısıyla zincirleme olarak birbirine bağlı olan bu durumu yaşamak gerekir. Geçmişin sağlam bilinci, günümüzün görevlerine son derece tutarlı bir bağlılık, gelecekte mutlaka ulaşmamız gereken zafer ve bütün bunlardan ibaret olan militan bir kişilik sizde somutlaşırsa, bu durumda kolay kaybetmez ve kolayca düşmezsiniz. Böyle biri şehit de düşebilir, yaralanabilir de, zindana da düşebilir; ama biz buna bitti veya kaybetti diyemeyiz. Böyle bir kişilik zafer yolunda yürüyen bir kişiliktir. Böyle bir kişiliğin az yaşaması veya çok yaşaması o kadar önemli değildir. Önemli olan onun bu yaşam tarzıdır. O bu temelde direnir, bu temelde örgütler ve bu temelde savaşır. Biri gider on kalır, onu gider yüz kalır. Ama savaşı garantilemiştir. Katılımınız işte bu temelde olmalıdır.

Geleceğe çok sağlam adımlar atabilmeniz için, bütün bu belirttiğimiz hususları iyi kavramanız gerekir. İnatlar yine her zaman daha baskın çıkıyor. Ama partinin inadı daha doğru, daha çok itibar edilmesi ve saygı gösterilmesi gereken bir inattır. Çünkü parti bir halkın iradesini temsil ediyor. Bu iradeye neden saygı gösterilmesi gerektiğini ve bu konuda bireyciliğin terk edilmesinin neden zorunlu olduğunu bütün yönleriyle aydınlatmaya çalıştık. Biz bütün bunları dile getirdiğimizde, herhalde sizler de iyi bir partileşmeye hazır olduğunuzu belirteceksiniz. Bu konuda hemen hemen benden daha iyi söz verebilecek konumdasınız. Ama söz verirken, bu anlatılan boyutlar içinde vermesini bilmek gerekir. Söz vermek, katılım isteği ve niyet ancak bu koşullar ve boyutlarla olduğunda anlam taşır. Söz vermek böyle olmalı, çocukça olmamalıdır.

Bizim toplumsal koşullarımızda insanlar hemen "Vallahi-billahi" diye yemin eder ve söz verirler. Bu durum parti saflarımıza da yansımıştır. Birçok arkadaşın ucuz söz verdiğini görüyoruz. Bu toplumsal alışkanlıkla hemen yemin bile edebiliyor. Bu tarzda söz vermek kesinlikle aşılmalıdır. Çünkü PKK'de söz vermek bu biçimde ucuzca olamaz. PKK'de "Böyle edeceğim, şöyle yapacağım" kandırmacasına başvurulmaması gerekir. Bir göreve başarıyı diyerek

lip olduğunda, onu iliklerine dek yaşamak, tüm olanaklarını ve olanaksızlıklarını görerek üzerine yürümek gerekir. Ben bile parti görevlerini yürütmeye çalışırken, böyle ucuz söz vermek gücünü kendimde göremiyorum. Tanık olduğunuz bu kadar olanağı ortaya çıkarmama ve zorlukların çok iyi bilincinde olmama rağmen, rahatlıkla yaparım veya ederim demiyorum. Bundan önce bir yığın çabayı ve çok kapsamlı bir faaliyeti esas alıyorum. Birçok şeyi hesaba katıyor ve ondan sonra yapmaya çalışıyorum.

Biz partinin temel görevleri karşısında söz verme olayını büyük bir ciddiyetle ele alıyor, gerçekten kendimizi her gün yeniden ve yeniden yorumlayıp hazırlayarak bu görevleri gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Yaşam zaten bundan ibarettir. Dolayısıyla sizin de subjektif bir tarzda, yani idealistçe söz vermeyi, bazen coşkuya kapılarak “mutlaka yapacağım, sonuna kadar yürüyeceğim” biçiminde sözler vermeyi terk etmeniz gerekir. Bu konularda yalancı durumuna düşülmemelidir. İyi niyetle de olsa yalancı olunmamalıdır. Bu yüzden de kapsamlı bir hazırlık yürütmesini bilmek gerekir. Planlamaktan tutalım ufak bazı yapı taşlarının hazırlanmasına kadar, soruna böyle yaklaşırsanız, bu temelde yapmasını bilerseniz, sözünüzü yerine getirebilirsiniz. Bizim hayata geçirmek için ciddi bir sözümüz, bir tavrımız ve doğrultumuz olmalıdır.

Hayatta bizim kadar amaçtan yoksun bırakılmış, çabaları bizim kadar boşa çıkartılan bir halk daha yoktur. Bu durum birey için de geçerlidir. Birey amaçsızdır, amaç diye bellediği şey kendisini amaçsızlığa götürmektedir. Çaba dediği şey basit bir hamallıktan ileri gitmemektedir. İşte PKK hareketi aynı zamanda bunların aşılması hareketidir. PKK çizgisi, halk olarak çabalarını yüce amaçlar etrafında en verimli biçimde kullanmak anlamına gelmektedir. PKK'nin içinde yer alan birey yaşamını en yüce hedeflere adanmıştır. Dolayısıyla yalnızca partinin dayatması biçiminde değil, hepimizin amacı iyi bellemesi ve isteyerek bu amaca doğru yürümesi, bunun için bütün gücünü ve olanaklarını sergilemesi gerekmektedir. Her şeye kadir olan insan yeteneğini sergilemeniz gerekir. İşte böyle bir dönüşüme uğramayı sağlamanız, doğru yolda yürümeyi başarmanız gerekir. Bütün bunların anlamı ise, parti yolunda ve parti

çizgisinde yaşamasını bilmek demektir. Çoğu kişiyi cehenneme götüren eski bireysel niyetlerle yaşamaya son vermelisiniz. Parti yolunda büyük cesaret kazanmalısınız. Kaldı ki bizde bunun olanakları çoktur. Bu değerler şehitlerimizin yaşamını adadıkları halkın doğrultusudur ve her biri bizim için büyük bir cesaret kaynağıdır; bütün partili değerlerin uğrunda savaştığı bir doğrultudur. Bu, kişiye sınırsız güç verir. İşte burada güçlenerek, kendi doğrultunuzu partiyi ve halkı güçlendirme temelinde kullanma zorunluluğunuz vardır. Bundan daha farklı bir tercihiniz olamaz. Partileşmede dikkate alınması gereken en yüce tercih budur. Bütün çabanızı bu tercih temelinde sergileyeceksiniz.

Benim parti yönetimimi sürekli bu temelde yürüttüğümü biliyorsunuz. Bunun dışında bir partileşmeye fazla değer vermediğimizin bilincindedesiniz. Ne kadar doğru olduğumu şimdi daha iyi anlıyorsunuz. Eğer bireylerin öznel niyetlerine göre yöneticilik yapsaydık, belki birbirimizle çok iyi ahbap-çavuşluk yapabildik, ama partinin sağlam profesyonel militanları olamazdık; Kürdistan'da herkesin ahbap-çavuşları ve yarenlik edecek hemşehrileri vardır. En zayıf olan yön de burasıdır. Biz bizde bulunmayı, ama bizim için gerekli olanı karşılamaya çalışıyoruz. Biz toplumda oldukça fazla olan, ucuz amaçtan yoksun, günübirlik ve basit amaçlarla bir araya gelen, basit ilişkiler ortaya çıktığında birbirini yerle bir eden ve hiçbiri işe yaramayan dostlukları ve düşmanlıkları sona erdirmek istiyoruz. Onun yerine, çözümlendiğinde özgürlüğü getirecek olan ilişkileri geçirmek istiyoruz. Bu da düşmanla mücadeledir. Biz bunları da çizgi biçiminde somutlaştırdık; bu temelde yürümenizi olanaklı kılan ve kişiliğinizi bulmanızı sağlayan çabalarımızın insani değerlerini zenginleştirdik. Belirttiğimiz bütün bu şeyler de partimizin yaşamında ifadesini bulmaktadır. Bu, partimizin iç yaşamıdır, partimizin yeni toplumu yaratma konusundaki öncülük konumudur.

Bu konularda ne kadar varsınız, ne kadar iddialısınız? Çabalarınız ne kadar incelmış, yücelmiş ve daha az hatalı kılınmıştır? Bu sorulara bizzat kendiniz sağlam cevaplar vereceksiniz. Başka türlü sorularla bizi yanıltmak için uğraştırmayın. Doğru sorulara doğru cevaplar verin. Hiç olmazsa bundan sonraki yaşam sürecimiz, geç-

mişin telafisinin ancak böyle yapılacağını bilerek kendini düzenlemelidir. Bu konuda ikirciksiz olmak gerekir; kararlılığın tam gelişmesi gerekir. Çünkü bu husus bildiğinizden daha çok önemlidir. İkircikli ve yüksek olmayan bir karar gücü haline gelmeniz sonucunda doğan zarar yalnızca sizinle sınırlı kalmayacak, bütün çevrenizi de tehdit edecektir. Hatta daha ileri giderek, onları imhaya götürecektir. Hiçbirinizin bu duruma yol açma hakkı yoktur. Benim nefes nefese yaşamamın nedeni, çok sayıda insanı amansız bir savaşa kaldırmak içindir. Bunun sorumluluğu büyüktür. Sorumluluğu büyük olduğu için de her şeyi dikkate almak zorundayız. Aksi takdirde en ufak bir hata nice insanın canına, hem de en değerli varlığı olan canına mal olur. Bu hataya düşmek hepimiz için geçerlidir. Belki çoğunuz verdiğiniz zararların acısını dahi duymuyorsunuz. İşte bu duyarsızlıktır. Duyarsız kişiler devrimci olamazlar. Devrimciler en ince duyarlılığa sahiptirler. İster düşmandan, isterse dosttan kaynaklansın, devrimciler her türlü gelişmeyi iyi değerlendiren, hepsine layık olduğu değeri vermesini bilen ve ona göre kendilerini de son derece canlı ve üretken tutan bir konumda bulunurlar. Oysa böyle yaşanmadığını çok iyi biliyorsunuz. Üzerinizden sel aktığı halde farketmiyorsunuz. Düşman sizi çiğneyip geçiyor, duymuyorsunuz. Düşmana hizmet eden bir yığın düşünce ve davranış sizi gırtlığınıza kadar sarıp sarmalamasına rağmen, bu bile bazen size rahatlık verebiliyor. Bu durumlar olsa olsa düşkünlüğün ta kendisi olabilir. Kişilik bu biçimde bir yaşantıyı kabul ettiğinde yücelemez. Dolayısıyla geçmişte şu veya bu biçimde bizi etkisiz bırakan, bizi yaşam karşısında güçsüz düşüren ve son tahlilde düzene hizmet eden konumları ve ona bağlayan ilişkileri görmek ve parçalamak gerekir. Bütün bu hususlar çözümlemelerde kapsamlı bir biçimde ele alınmıştır.

Görülüyor ki, bu dönemde en çok muhtaç olduğumuz şey doğru konum ve doğru ilişkidir. Ben bu konularda üzerime düşeni yapmak için, hala tüm gücümle ve büyük bir azimle işleri yürütüyorum. Kadrolarımız da böyle olmak zorundadır. Nitekim halk kitleleri bile bazen kadroyu aşan bir biçimde görevlere hazır duruma geliyorlar. Halk bugün PKK'nin kadro yapısından daha fazla kendini savaşın

gereklerini karşılamaya hazır hale getiriyor. O halde kadro aymazlığını ve yetmezliğini gidermelidir.

Ülkemizin tarihiyle karşılaştırıldığında, bizim savaşı küçümsemeyecek boyutlarda geliştirdiğimiz görülecektir ve bunu daha da güçlendirmek durumundayız. Biz bu konuda en küçük gevşekliğe kapılmıyoruz. Hala mevcut olanaklar içerisinde en verimli konumu tutarak, savaşı ilerletmeye çalışıyoruz. Bunu geleceği başarıya götürmek için geçmişi de çok iyi hesaba katan stratejik önderlik olarak yapıyoruz. Kadromuz bu strateji içinde hareket etmesini bilmelidir; bu konuda kendisini eğitmeli ve ölçülerin sahibi haline getirmelidir. Artık kadro halkın önünü tıkayamaz, parti önderliğinin stratejik yaklaşımını işlemez kılacak konumlara giremez. Bunun için kurnazca taktik yapamaz.

Dönemin ortaya çıkan bir hastalığı da budur. Önderlik sanatına yeni giren kadro bu sanati icra etmeye çalışırken, babadan kalma ne kadar ağır aksak kalıntı varsa onlarla yaşamaya çalışmakta, önderlik gerçeğine son derece yanlış yaklaşmakta ve onu dilediği gibi icra edebileceğini sanmaktadır. Hayır, yaşam bu tip yaklaşımlara fırsat tanımaz. Çağdaş dünya bu tip yaklaşımları hiçlik olarak kabul eder ve hiçbir yaşam şansı vermez. Bu nedenle çok hassas olmak gerekir. Parti içinde önderlik sanatının icra edilmesini çok ustaca yapmak gerekir. Bu konuda mevcut birikimimizi değerlendirmek ve halkın beklentilerine çok iyi kulak kabartmak zorunludur. En başta gelen görevlerimizden biri olan stratejik önderliğin uygun taktiklerle nasıl hayata geçirileceğini iyi bilmek gerekir. Bunun dışında parti içinde sağlam yaşanamayacağı iyi bilinmelidir. Bütün bu konularda gerekli ve zengin açıklamalar ve tahliller yapılmıştır. Bunları iyi öğrenmeli ve adımlarınızı giderek düzeltilmiş olarak atmalısınız. Bu sanatın başka türlü icra edilmesi mümkün değildir. İnanıyorum ki, çoğunuzun yaklaşımı başarılı bir militanlığa, en azından taktik önderliği iyi icra edecek bir militanlığa ulaşmak olacaktır. Belirttiğimiz ölçülerde verilen bu sözlerin gereklerine de ancak böyle ulaşılır.

Belirttiğim biçimde bir katılıma ne kadar güç yetirebileceğinizi, parti ortamı içinde kendinizi ne kadar eğiteceğinizi süreç içinde anlamanın olanağımız olacaktır. Yine de yanlışlıklarla karşılaşaca-

ğımızı sanıyorum. Çünkü bizdeki sınıf mücadelesi hayli değişken oluyor. Bizdeki koşullar kişiyi günlük olarak bile etkileyebiliyor. Dolayısıyla istikrar fazla gelişmiyor. Kişiyi daha çok istikrarsızlık etkiliyor. Hiç kuşkusuz biz burada önemli bir istikrara ulaşmış bulunuyoruz. Ama bu yine de yeterli değildir. Ancak bu böyledir diye kendimizi istikrarsızlığa da terk etmiyoruz. Yine hepiniz düzgün bir gelişme içine girmiş durumdasınız. Bizim bunu daha sağlam olarak geliştirmek, eğitimi ve örgütlenmeyi yönetmek gibi bir durumumuz vardır. Bunu yapıyoruz. Bu hususta da kurallı yaşayacağız. Birbirimize karşı disiplinliyiz. Hepinizin sanıldığından çok daha fazla buna ihtiyacı vardır. “PKK’lileştik, her şey oldu bitti” dememelisiniz. Çünkü bunlar çok eksiktir, kişinin kendini aldatan hayalleridir. Ancak gereklerini yerine getirdiğimiz taktirde kazanabiliriz.

Doğru araştırma ve inceleme yapmasını bilerseniz, geliştirebilirsiniz. Bu gelişme değindiğimiz ölçüler PKK bünyesinde tutturulursa sağlanabilir. İşte bunlar başarıya götürür. Hem dostun, hem de düşmanın kabul ettiği gibi, bizim PKK’yi bugüne kadar esas olarak başarılı bir noktaya getirmemiz bu yöntemle mümkün olmuştur. Unutmamak gerekir ki, Türk faşist yönetiminin uyguladığı özel savaşı karşılamak, devrimci bilimin en yetkin uygulamasını gerçekleştirmek demektir. Bugün bunu herkes kabul ediyor. O halde sizin yalnız bunu kabul etmeniz yetmiyor; bunun doğrulayıcı bir gücü olarak, bunun büyük bir militanı olarak savaşmak zorundasınız. Halk yığınları ve hatta düşmanın özel savaş yöneticileri dahi partimizin doğruluğunu ve gelişim gücünü gördükleri halde, sizin onlardan geri olmanız ve geri kalmanız affedilebilir mi? Onların gördükleri gelişmeyi sizin görmemeniz olanaksızdır. O halde ölçülerle hareket etmek daha da önem taşımaktadır. Bu vesileyle sizin de bunu bilecek katılımı doğru temelde sağlamanız gerekir.

Temsil etmeniz gereken yaşam yeni ve ölçülü bir yaşamdır. Böyle bir yaşama ulaşmak için yeteneklerinizi ayaklandıracak ve çok kısa bir sürede kişiliğinizi güçlendireceğiz. Yeni yaşamı eski yaşam ve düzenle olan çeşitli alışkanlıklarınızla karşılaştırmamalı ve eski alışkanlıkları kesinlikle sürdürmemelisiniz. Eğitime ve partileşmeye sağlam yaklaşmanız için, bu noktayı önemle vurguluyorum. Bir

kez daha görev alanlarına yöneldiğinizde, önemli başarısızlıkların sahibi olmanız için değil, başarı düzeyinde seyreden militanlığa ulaşmanız için bunları belirtiyorum. Halkımızın bugün partimize iliklerine dek duyduğu güveni göz önüne getirdiğimizde, sizin inanç noksanlığınızı nasıl başışlayabiliriz? Bu nedenle seyretmeniz gereken ölçüler çok nettir. Bundan gerisini kabul etmemek gerektiği açıktır. Yine bu konuda hepinizi bekleyen görevler son derece dayatıcıdır. Gerçekleştirilmesi gereken bu görevler, aynı zamanda insanın büyük bir coşkuyla ele alıp katılabileceği görevlerdir.

Şimdi görevlere bu temelde mi yaklaşılmaktadır? Her ne kadar bu dersimizde yaklaşımın bu biçimde gelişeceğini tahmin etsek de, gerek bundan önceki hazırlık devresinde, gerekse şimdi biraz daha yoğunlaştırdığımız bu çerçeve içindeki katılımınızı dikkate aldığımızda, birçok arkadaşın davranışına fazla anlam biçemiyorum. Eğer bizi aydınlatabilecek bir açıklamada bulunmak isteyen varsa veya bizim yardımcı olabileceğimiz herhangi bir husus ve istek mevcutsa, bunun burada belirtilmesi daha uygundur. Bizde aleniyeğin esas olduğunu biliyorsunuz. Biz baştan beri bunu esas aldık ve sürdürüyoruz. Biz iki kişinin fiskosa başvurması yönteminden ısrarla kaçındık; gerekli olan her şeyi parti topluluğumuzun huzurunda ortaya çıkararak, net ve saydam bir parti ortamına ulaşmayı esas aldık. Dolayısıyla sizler de kendinizi alabildiğine açık tutacaksınız. Partinin net ve saydam ortamına net ve saydam bir biçimde yansıtacaksınız. Bu ne demektir? Bu, izah edemeyeceğimiz hiçbir davranışımızın olmaması, herkesin kendi düşüncesini alabildiğine açıklıkla ifade etmesi, kişiliğimizin billurlaşmış ve içindeki en ufak kırıkları bile gösterebilecek ölçüde saydamlaşmış olması demektir. Bu yücelştirir, ortamı temiz tutar.

Bu eğitim devremiz için daha fazla sorumluluk taşımaları ve çaba harcamaları gereken bazı arkadaşlardan oluşan bir grup belirledik. Diğerlerine daha fazla yardımcı olabilmesi için, bu grubumuzun öncelikle kendisini netleştirip derinleştirmesi gerekir. Onların zaman zaman çözümlenmelerini yaptıklarını sanıyorum. Biz her zaman yönetim grubunun genelin bir maketi olduğunu söyledik. Bu nedenle öndeki yönetim grubu kendisini netleştirdiği oranda, yapı



da netleşecek, kendini çözümlendiği ve güçlendirdiği oranda, diğerlerinde de bir çözümlenmeye ve ilerlemeye neden olacaktır. Baştaki yönetim kesimi kendisini geliştirmeyince ve örnek olma rolünü oynamayınca, bu etkisini kesinlikle en yakın olanından en uzak ortama kadar taşıracaktır. Bunun da kabul edilmemesi gerekir. Benim kendimde netliği ve başarılı yürüyüşü gerçekleştirmemin nedeni, bir halkın davranışlarını bile çok köklü olarak etkilemiş olmamdır. Önderlik adıyla ortaya çıktığımız için çok dikkatli hareket etmek zorundayız. Hele ölüm kalım savaşımı verenler için, bu durumun tartışılması dahi çok gereksizdir. Bu nedenle yönetici konumunda olan her kişinin dengesine, davranışına, hemen hemen her şeyine dikkat etmesi gerekir. Neden? Çünkü her şey zincirleme bir etki halindedir. Burada hiç kimse kendisini birey olarak ele alamaz. Herkes yapının bir dişlisi olduğunu, bu dişlinin iyi çalışmaması halinde makinanın toptan duracağını bilerek hareket etmelidir. “Ben makinanın ufak bir dişlisiyim, ağır olarak çalışsam da bir şey olmaz” diyenler olabilir. Hayır, bir organizasyon, bir makina böyle ele alınmaz. Bir taraftaki ağrı bütün bünyeye yansır. Bu durumda bu ağrıyı teşhis ve tedavi edeceğiz. Gerekirse hastalıklı olanı söküp atarak, vücudu tekrar sağlıklı hale getireceğiz. Hele yönetici konumunda olan biri için bu daha da gereklidir. Böyle biri gelişmeleri kendisinde tıkatamaz; kendisindeki hastalığı başkalarına yayamaz. Bu durumda mutlaka müdahalede bulunmak gerekecektir. Bu da örgüt kurallarının işletilmesi demektir.

Yenilenmek gerekiyorsa yenilenmek, hastalık derinleşmişse ameliyat etmek, eleştiriyi çözümlenecekse eleştiriyi çözümlenmek gerekir. Bu konuda teşhis ve tedavinin doğru yapılması büyük önem taşır. Doğru sonuçlara varabilmek için de yetki ve sorumluluklar karşısında oldukça net olunmalıdır. Böyle olmanız durumunda, hepimizi rahatlatıcı bir çalışma düzeni yaratılmış olacaktır. Bu, parti ortamının netleşmesi ve saydamlaşması, kişinin görevleri karşısında rahat yürüeyebilen ve başarılar konusunda kendisini aldatmayan ölçülerle hareket etmesi anlamına gelir; bu da başarı için temel koşuldur.

Net olmayan, hastalıklı ve her tarafa çekebilen tiplerin başında olduğu birçok görev ve sorumluluk ağı zaten kendiliğinden çürü-

meye mahkum olmaktadır. Dolayısıyla en küçük bir fiske vurulduğunda bile dağılmaktadır. Kendinizi bu temelde değerlendireceksiniz ve partileşmeyi böyle gerçekleştirmeye çalışacaksınız. Böylece belirleyici olanın sayı olmadığını, böylesine birleşmiş bir parti çekirdeğinin devrimi rahatlıkla ilerletip başarıya götürebileceğini hepimiz göreceğiz ve kabul edeceğiz. Bizde zaferi ancak böyle bir birlik sağlayabilir. Bu nedenle herkesin ne kadar duyarlı hareket etmesi gerektiği açıktır.

Parti içinde ve bu eğitim devrimizdeki arkadaşlar bundan sonra böyle yürüyeceklerdir. Bütün arkadaşların buraya örgütlü olarak geldikleri bilinmektedir. Kuşkusuz katılımların genel anlamda böyle olacağına inanıyoruz. Ama yine de ihtiyatı elden bırakmadan, eleştiri-özeleştiri ihtiyacını dikkate alarak gelişmeleri yönetmemiz gerekir. Başlangıçta da belirttiğim gibi, biz eskiden bu yöntemi iyi uygulayamadığımız için istediğimiz gelişmeyi sağlayamadığımız gibi, önleyebileceğimiz birçok kaybı da önleyemedik. O halde acılarımızı ve sıkıntılarımızı çözümlenmenin ve gidermenin yolunu gösteriyorum. Bu yolda mutlaka doğru yürümek gerekir. Eski Kürt kafasıyla fazla yol katedemeyiz; bu kafayla fazla yürümeye çalışacağız. Bu kafa bir hiçtir. Çünkü bu kafa hiçbir şeye sahip olamamıştır; vatana, özgürlüğe ve insanlığa sahip çıkamamıştır. Bu kafanın kesilip atılması gerekir. Bunun yerine yeni bir kafa ve yüreği; vatani, özgürlüğü ve insanlığı kazanan yeni kafa ve yüreği kazanmak gerekir. Bizim buradaki temel uğraşımız da bu kazanımı sağlamak içindir.

**Ekim 1988**

## ÖRGÜTSEL GELİŞMENİN DÜZEYİ DEVRİMCİNİN ANLAŞILMASINDA EN ÖNEMLİ ÖLÇÜDÜR

Her biriniz gelişmek durumundasınız. Bu kadar gelişmeden sonra, gerçekleri görmemeniz artık mümkün değildir. Şimdi kendiliğinden de olsa birçok doğruya yönelmeniz mümkündür. Ancak yine de örgütlü güç olmaya yönelirken, daha şimdiden bunu zorlayan ve olanaklı kılan birçok veri ortaya çıkmıştır. Örgütlenmenin artık bu kadar zorluklarla karşılaşmaması gerektiği, ideolojik-politik doğrultunun esaslarını ve onun maddi güce kavuşmasının ifadesi olarak örgütlemeyi azami düzeyde yaşamının istek ve çabasından geri kalınmaması gerektiği çok açıktır. Eksiklik sadece örgütsel özelliğin gelişmemesi değildir. Örgütlenmekten kaçmak, örgüt özelliğinin derinleştirilmesinden kaçınmak da eksikliklerdir. Buna, eskiye hücum etmek denir. Eksiklik, eskiyi yaşamak ve eskinin örgütsüz yaşamının etkisi altında olmak demektir.

### Örgütleyici militanlığın önemi ve ortaya çıkan sorunlar

Sağlam bir ideolojik ve politik formasyona ulaşan birinin kendi çabalarını örgütlendirmemesi çelişkidir. Kuşkusuz bunun arkasındaki nedenler sıralanabilir. Örgütsel özelliği geliştirmemek ve parti doğrultusunda yürütmek, başka doğrultuların beklentisi içinde olmak ve eski kölelik bağlarının gücünü yaşamak anlamına gelir. Bu konuda ısrarla engelleyici bir konumda olmak, düşmanın doğru-

dan veya dolaylı dağıtıcı çabalarının hizmetinde olmak demektir. Bizim bütün deneyimimiz, daha ilk birkaç ideolojik sözcüğün en kutsal bir beraberliğin hamuru olduğunu ortaya koymaktadır. Gidererek bütün halk için öngörülen doğrultu, büyük bir örgütlü güç haline gelmemiz için, bizi ilişki peşinde koşmak ve tüm gücümüzü ilişkilere hasretmek durumunda bırakmıştır. Bu çok doğal ve anlaşılır bir husustur. Anlaşılmayan husus, örgütlenme tarihimiz boyunca bazılarının çok hazır örgütlenme olanaklarını bile neden kullanmadıkları ve bunları bozduklarıdır. Partimizi en çok uğraştıran ve gelişmeyi frenleyen tutumların başında bu durum, yani örgütlenmeme olgusu yer almaktadır. Örgütsel ilişkilerden kaçınan biri, kesinlikle halkın kurtuluşu yolunda bir iddia sahibi olduğunu ileri süremez. Kurtuluş tümüyle bir örgütlenme sorunu olduğuna göre, lafta söyleyenler doğru olsa da, pratikte bunun tersi bir konumu yaşamak ve böyle bir tutumu kabul etmek kadar soysuzca bir tutum olamaz. Ama bu durum yapımız içinde yaygındır. Örgütlenmenin önüne dikilen bu tip tutum ve davranışlarda bulunmak, kişinin kendisini en çok açığa vurduğu ve gerçek niteliğini sergilediği bir husustur. Sorun örgütlenme sorunu olduğuna göre, bir devrimcinin ne kadar tutarlı olduğu, gerçekten kurtuluş gücü haline gelmek isteyip istemediği veya bunu ne kadar istediği, örgüt olayına ve ilişkilerine yaklaşımıyla belli olur. Maalesef kadro yapısının kendisini en çok olumsuz bir biçimde ele verdiği, dolayısıyla sınıf ve çizgi devrimciliğini yürütmekten uzak olduğunu gösterdiği sorun da yine budur.

Kapsamlı örgüt bağlarına yönelen bir kişi, kesinlikle doğru yoldadır ve güçlü bir devrimcidir. Biz de bir devrimcinin en güçlü özelliğinden söz edeceğiz, güçlü örgütsel özelliklere sahip olan kişiden bahsedeceğiz. Hiçbir özellik, örgütsel özellik kadar, bir devrimcinin ölçüsünü belirleyemez. Bir kişinin çeşitli etkilerin altında, dolayısıyla parti çizgisinin karşısında bulunup bulunmadığını ve bir uygulama gücü olup olmadığını görmek istiyorsak, o kişinin örgütsel ilişkilerine bakmamız gerekir. Kişi örgütsel ilişkilerle hangi düzeyde ilgileniyor? İlişkileri koruyor mu, donduruyor mu, dağıtıyor mu, ilerletiyor mu, geriletiyor mu? İşte bir devrimcinin anlaşılmasında en önemli ölçü, kuşkusuz örgütsel ilişkiyi geliştirmek, ideolo-

jik ve siyasal ilişkiyi geliştirmektir, bunların yoğun eğitim çabası içinde olmaktır. Bir örgütsel ilişki kendiliğinden kurulmaz. Şimdiye kadar yürüttüğümüz bütün faaliyetlerin ortaya çıkardığı sonuç, bir örgüt-kurum yaratma zorunluluğudur; örgütsel ilişkilere yatkın bir kitle yapısı ve kolay örgütsel ilişkiye geçen kadro adayları ortaya çıkarmaktır. Faaliyetlerimizin özü bütünüyle budur. Çok eylem yapmak, birçok hamle içinde bulunmak ve sonuçta kesinlikle örgütlenmeye açık bir halk gerçeği yaratmak, öncünün iç yapısında örgütlülüğü çok güçlü yaşayan bir çekirdek ortaya çıkarmaktır. Örgütsel ilişkiye kolayca giren, örgütsel ilişkinin gereklerini yerine getiren bir ilişkiler topluluğu, bir kadro örgütü yaratmaktır, bunun için bir tür hazırlıktır.

Örgütsel ilişkinin dayandığı nokta, kişinin hangi siyaseti esas aldığı ve ne tür bir örgütlülük düzeni içinde olduğudur. Bu konudaki ilgilenme derecesi, o yetkili ve sorumlu kişinin devrimciliğini belirler. Bu kişi yetkilerini kötüye mi kullanıyor? Sorumluluklarının gereklerini yerine getiriyor mu? Bunu anlamak için, onun örgütsel ilişkiye açık halk kitlelerini ve yine çevresindeki partili öğeleri parti politikası doğrultusunda harekete geçirip geçirmediğine bakmak, yürüttüğü örgütsel çalışmaya göz atmak gerekir. Örgütlenmeye son derece hazır bir durum olduğunda kişi bunu kullanmıyorsa, yine örgütsel ilişkiye açık bir yığın genç eğitim adayı var olduğunda bunlar üzerinde çalışmıyorsa, kesinlikle yetkisi ve sorumluluğuyla oynamaktadır ve tehlikeli bir konumda bulunmaktadır. Böyle bir kişi kesinlikle proletarya devrimciliğinin hattında değildir. Başka doğrultuların, sözcümleri köleliğin emrindedir. Böyle bir kişinin yer aldığı sorumluluk alanında başarısızlıklar ve kayıplar kesinlikle peş peşe gelir. Bu ölçü çok önemlidir. Bunun bütünüyle uygulanması, kimin ne olup olmadığını ortaya çıkarmamıza olanak verir. Birisi örgütlenme gereği duymuyorsa, onun başka bir şeyi yaşadığını, devrimin, partinin ve parti çizgisinin emrinde olmadığını bileceksiniz.

Bir kişi partinin kendisine sunduğu ve gerçekten çok büyük çabaların sonucu olarak anlaşılması gereken sorumluluklarını kullanmıyorsa, sorumluluklarının farkında bile değilse, ya bir köledir ya da karşı-devrimcidir. Böylesi biri nesnel olarak düşmanı yaşamak-

tadır ya da bunların değişik düzeydeki bir karışımıdır. Kesinlikle böyledir. Başka biçimde değerlendirmem ve değerlendirilmesini kabul etmemek gerekir. Düşmanı ne ile yeneceğiz? Düşmanımızı örgütle, örgüt ilişkileriyle yeneceğiz. Bu iddiamızda samimiysek, bu samimiyetin ölçütü ve ölçüsü olarak örgütsel bağlarımıza bakacağız. Çünkü biz düşmanı başka hiçbir şeyle yenemeyiz.

Birisinin düşman karşısında yenik olup olmadığını mı anlamak istiyorsunuz veya düşmana karşı savaşıma iddiasında olup olmadığını mı anlamak istiyorsunuz? Onun örgütsel anlayışına, örgüt kurma ve örgüt ilişkilerindeki yoğrulma derecesine bakacaksınız. Mevcut ilişkilere ne kadar değer veriyor, yeni ilişkilerin üzerine nasıl hücum ediyor, bozuk ilişkileri nasıl düzeltiyor, koparılması gereken ilişkiyi zamanında koparıyor mu? Bütün bu konulardaki hassasiyeti ve çabasının yoğunluğu nedir? Bunlara baktığımızda, onun çizgi savaşıllığının ve düşmanla hesaplaşma niyetinin ölçüsünü ortaya çıkarabiliriz. Birçok örnek verilebilir. Dağ gibi olanakları önüne yığacaksınız, ama adam oralı bile olmayacak. Bu adam kimdir? Bu soruya çok iyi cevap vermek gerekir. Parti tarihimize baktığımızda, sıradan bir dostluk yaratmak için bile yıllarca çaba harcayanları göreceğimiz gibi, binlerce dost ilişkiyi elinin tersiyle bir çırpıda bir yana atanların da parti içinde var olduğuna tanık olacağız. Bu adam kimdir diye soracağız. Karşılaştırma yapacağız ve durumunu ortaya koyacağız.

Halkımızın bütün ulusal ve toplumsal örgütlülüğünün paramparça edildiğini ve bunun düşman tarafından günlük olarak sürdürüldüğünü görüyoruz. Halkımızın bu durumdan kurtulması için çok büyük çabalarla parti yoluna çekilmesini ve örgüt istemini göreceğiz. Ancak çabası ve enerjisinin yüzde birini bile harcamayan, bu beklenti ve umudun üzerinde oturmaya çalışan birini gördüğümüzde, bu adam kimdir diye soracağız. Kerbela çölünde çekilen susuzluk gibi örgütlenmeye susamış bir gerçekliğimiz olacak; örgüt temsilciliği böylesine susuzluk ortamında susuzluğu gidermenin tek çaresinin örgütlenme olduğunu görecek, ama doğru dürüst ilgi göstermeyecek... Biz yine acaba bu adam parti içinde kimi temsil ediyor diyeceğiz. Belki de hiçbir halkın gerçeğinin hissettirmediği kadar

halkımızın birleşmeye, dayanışmaya ve güç olmaya ihtiyacının bulunduğunu görecek, asgari olanaklarla hazırlanmış bu değerleri bile hesaba katmayacak ve yine parti içinde varım diyecek: Biz yine bu adam kimdir diye soracağız. Partimizde işte bu “kimler” vardır. Bunların sayısı kabarık olarak durdukça, bizim devrimi geliştirmemiz mümkün değildir. Örgütlenmeden canı sıkılan, örgütlenmeyi geliştirmek bir yana, örgütlenmeyi darmadağın etmek için bitmez tükenmez karşı çabalar içinde olan, neden örgütlenmeye gelemediğini ve örgütlenmeyi neden yaşamadığını izah etmekle uğraşan bir yığın tutum sahibi olacak ve üstelik devrimci olduğunu iddia edecekler! Bu mümkün değildir. Kendi can yoldaşıyla bile sağlıklı bir toplantı yapmanın gereğine inanmayan, yaşamsal konuları karara bağlamayı aklına getirmeyen, en gerici bir Kürt ağası gibi örgüt içinde duran, bir megaloman gibi kendini her şeyin yerine koyan, kendinden geçen biri ancak kendisini kandırabilir ve bunların savaşı ilerletmesi olanaksızdır. Başımıza işte bunlar geldi. Yani bu anlatılanlar karşısında, siz olsanız ne yaparsınız? Düşünün bir örgüt sorumluluğu açısından nasıl buna tahammül edilebilir? Ama bunlar çoğunuzun yaşadiğı hususlardır.

Biz kendi kendimizi tanıdığımızdan beri, bir şeye şiddetle ihtiyaç duyduk: Büyük güç noksanlığını gidermek. Doğa karşısında ve toplumsal çelişkilerin çözümlenmesinde, ulusal çelişkilerin çözüme kavuşturulmasında büyük güçsüzlüğü ve yoksulluğu acıyla duyuyorduk. Bundan kurtulmanın çaresi nedir, sürekli bunun arayışı içinde bulunduk. Bu da bizi örgütsel faaliyete yöneltiyordu. Çocukların oyun birliklerinden tutalım okullarda çalışkan gençlerin çevresinde kümelenmeye kadar bütün faaliyetlere hep bu ihtiyacın ve arayışın bir sonucu olarak başvurulmuştur. Bu bizi giderek bir halkın yeniden en devrimci birliğinin örgütlenmesine, bunu mümkün kılacak aracın (parti) arayışına, bunun ideolojik ve siyasal rotasının çizilmesine, bu amaçla adeta bir altıncı his gibi çok önceden dostluk arayışlarına, bütün insanlarla ilişkilerimizin kusursuz bir biçimde ele alınmasına ve geliştirilmesine götürdü. Kendimizi bildik bileli durumumuz budur. İnsanları etkilemek için, onların çıkarlarına uygun, doğru ve güzel buldukları ne varsa ona denk gelen karşı-

lıklar verilmeye çalışılmıştır. Bu çok yaygın ve sürekli yapılmıştır.

Şimdi öyle örgüt sorumlularımız vardır ki, onbinlerce insanımız ağızlarına bakıyor ve “doğru bir şeyler söylesin de kapayım” diyor, ancak bunlar oralı bile olmuyorlar. Bunlar kendilerine sevdalı midir, ne oldum delisi midirler, bir türlü anlamıyoruz. Veya kendini çok tok hisseden birileri midir; açlıktan ve işsizlikten kurtulmuş birileri midir? Kitlelere ilgi göstermiyor ve hatta kitleleri çok geri buluyorlar, kitlelere çok onursuz ve baskıcı yaklaşıyorlar, jandarmavari bir yaklaşımla halkı hor görüyorlar. Halk önderinin karşısı olan konum işte budur. Halk önderi adı altında arz-ı endam eden bu sahtekarlar giderek tedavi edilmezlerse, halkın karşısında yer alacak birer gerici haline gelirler. Geçmişte iki dostu bir araya getirmek büyük bir sorundu. Oysa şimdi can kulağıyla bizi dinlemeye ve bizden emir almaya hazır bunca insan dururken, bunlara ilgi göstermemek ne demektir? Bunlar bizim sorumluluğumuz altında çalışıyorlar. Biz bunları ne yapalım? Bunlar için ne tür çareler düşünelim? Biz bir dostluk uğruna en ufak bir ilişkiyi zedeleme durumunu yaratmamak için yıllarca her şeyini ortaya koyan, sürekli onu canlı ve diri tutan bir yaşamın içindeyiz. Oysa bizim adımıza hareket eden bu tip, sağladığımız ilişkilere kendisini böyle dayatıyor. Elinde bizim yarattığımız olanaklarla kendini yaşamaya çalışıyor. Bu durum başlı başına bir küstahlıktır; çok serserice ve edepsizce bir durumdur. Bunlar ne cüretle bu duruma geldiler? Yıllarca insanların semtine uğramamak ve insanlara ilgi bile göstermemek ne anlama gelir?

Partimiz kutsal bir partidir ve onun ayağa kaldırdığı halkımızın partiye karşı gelişen bağlılığı çok değerlidir. En yoksul ve en zor koşullarda halkımızın gösterdiği bu bağlılık üzerinde çok kötü bir yaşam sergilenmektedir. Hatta bazıları koruma ve tedbir olarak örgütsel ilişkileri emniyete almak yerine, onu düşmana peşkeş çekmek, düşmanın bilgisi dahiline sokmak ve düşman karşısında korumasız bırakma gibi akla hayale sığmayan tutumlara giriyorlar. Değme düşman ajanlarının bile aklına gelmeyecek sorumsuzluklarla düşmana açık veriyorlar. Bu tip kimdir? Gerçekten de bunlar nasıl insanlardır? Asgari düzeyde bile tedbir almak gereğini duymayan biri nasıl bir yüreğe sahiptir? Bunlarda çalışan yürek midir, mide

midir, işkembe midir? Bunlardaki beyin nasıldır? Bunlar çok zavallı durumdadırlar. Biz bunları belirtirken, size bizdeki dayanışma, birlik ve örgüt ilişkisinin anlamını ve tanımını vermeye çalışıyoruz. PKK’yi, PKK’nin örgütsel birliğini inşa etmeye çalışıyoruz. İnsan sanız, bunları anlayacaksınız. Yoksa başka türlü nasıl insan olunabilir? Düşman karşısında başka neyle tutunacaksınız? Doğru dürüst bir dostluk ilişkiniz bile olmayacak, buna rağmen halk savaşçısı olduğunuzu söyleyeceksiniz: Bu mümkün değildir, aldanmamak gerekir. Hazır ilişkileri bile değerlendirememek büyük bir hastalıktır. Lenin buna örgütsel oportünizm adını verir. Ama bizde yaşanan örgütsel oportünizm değil, en büyük örgütsel hastalıktır, hatta daha kötü tabir edilebilir.

Bir ölüm kalım sürecinde küçük bir ilişki bir grubu kurtarabilir. Bunun gibi binlerce ilişkiyi çürütmek ve bunun farkında bile olmamak korkunç bir duyarsızlıktır. Esasında bizi zor durumda bırakan bu tür tutumlardır. Düşman bizim için hikayedir ve hiçbir şekilde etkili olamaz. Bu tutum, bu onursuzluk ve bu duyarsızlık, halkımızı gerçekten mezara götürebilecek olan tek olumsuz öğedir. Örgüt gerçeğimize, örgüt ilişkimize ve değerlerimize böyle yaklaşmak suçtur. Bu büyük suç işlenmiştir. Bu suç nasıl işlendi, anlam veremiyorum. Sizler yoksulluğun alasını yaşadınız, güçsüzlüğün alasını yaşıyorsunuz. Peki, bundan kurtulmayı düşünmüyor musunuz? Hazır güçlenmeyi bile bir tarafa bırakmanın, göz göre göre bunun yitirilmesine yol açmanın pratikte ve parti örgütlenmesi karşısındaki anlamı nedir? Bu oportünizm midir, karşı-devrimcilik midir, yoksa ajanlık mıdır? Bunu ayırttırmaya çalışıyoruz. Ve burası çok büyük öneme sahip bir konudur. Anlatılmak istenen gerçek işte burasıdır. Bu türden öğeler şu veya bu düzeyde etkili olabilmektedir.

Eğer partimizi bu konuma getirmek için belli bir örgütsel güç yaratmamıza dayanarak kendinizi rahatsız ediyorsanız, biz birinci elden değerlendirmemizi işte böyle yapıyoruz. Bize dayatılan en büyük işkence bu tip yaklaşımdır diyoruz. Düşmanın dayatmaları bizi hiç mi hiç etkilemez. Onunla savaşmak bizim için zevkli bir uğraştır. Saflarımızda bu biçimde ortaya çıkan yaklaşımlar hem manevi ve hem de fiziki yönden zorlamanın en başta gelen nedenidir. Ne-



den? Çünkü düşman zaten insanımızı her düzeyde ilişkisizliğe mahkum ederek, toplumu atomlarına dek parçalamış; yani bireyi ulusal-toplumsal bir güç olmaktan tamamen çıkarmış ve yapayalnız bırakmıştır. Bu yüzden sömürgeciliği, faşizmi, her şeyi istediği gibi uygulamaktadır. Bunun panzehiri olması gereken toplumumuz adeta lime lime olmuş ve atomlarına dek bölünmüştür. Bu bireyi ve toplumu bir araya getirmek, örgütlenmektir. Örgütümüze yansıtılan şey de toplumun bu lime lime edilmişliğidir denilecektir ve bu doğrudur. Ama PKK'nin birinci koşulu, birinci örgüt ilkesi bu örgütsüzlüğü reddetmektir. **Lenin**, Büyük Rus Devrimi'nin temelini örgütlenme ilkesini boşuna koymamıştır. **Lenin**, menşeviklerle çatışmalarında, örgütsel sorunun en çok anlaşılmadıkları birinci madde olduğunu söyler. Bu da örgüt üyeliğidir, kimlerin örgüte üye olabileceği sorundur. "Örgüt üyesi olmak parti içinde örgütlü yaşamaktır" der Lenin. Evet, Rus Devrimi pratiğinde bölünmenin birinci ve en önemli nedeni örgüt üyeliği sorundur. Giderek bu maddenin formülasyonu etrafında gerçekleşen ayrılık günümüze kadar devam etmiştir. Çünkü bu çok önemlidir.

**Lenin** devamla, "*Örgütsel özellik proletarya devriminin esas özelliğidir. Burjuvazinin dört taraftan kuşatan egemenliğine karşı mücadelede, proletaryanın dayanacağı en büyük silah örgüt silahıdır. Ondan başka bir silah yoktur*" der. Bu bizim için bin kat daha doğrudur. Saflarımızda provokatörlerin çıktığını, bunların şöyle ya da böyle yaptıklarını söyleyeceksiniz. Bunu bir yere kadar kabul edelim. Daha düne kadar köle olduğunuz türünden şeyler de söyleyebilirsiniz. Ama bizce uyanış ve dirilişe ilk gözünü açmış, iradesi ilk kez kıpırdayan birisinin kendini bu özellikte bulması kabul edilemez. Hele bu yoldaşlıksa, bu ilişki en değerli ilişkidir. Biz partimizde şimdiye kadar ilişkinin önemini doğru dürüst kavranamamasını, örgüt içinde en eski olanların da bir örgüt toplantısının -ki bu en önemli örgüt ilişkisidir- gereklerini istenen yoğunlukta yerine getirmemelerini çok ciddi bir sorun olarak değerlendiriyoruz.

Örgüt ilişkisine, toplantı ilişkisine ve buradaki karar ilişkisine gelememek, en büyük zaaf ve en ağır kayıpların nedeni oldu. İlişkiye geliyor, ama ilişkinin canına okuyor. Toplantıya geliyor,

ama toplantıyı boşa çıkarıyor. Karara varılıyor, ama karar hayata geçirilmiyor. Merkezleşme diyoruz, ama müthiş bir bireycilikle merkezleşmeyi önlemeye çalışıyor. Bu, sömürgeciliğin yarattığı örgütsüzlük düzeninin parti içinde hortlatılmasıdır; ajanıyla, provokatörüyle, kölesiyle, ruhsuzuyla, güçsüzüyle, kısacası envayı türden olumsuz tipleriyle bu durumun ikinci elden bir de parti içinde yaşatılmaya çalışılmasıdır. Örgüt üyeliği koşuluna uymamak, örgüt üyeliği ilkesini heder etmek budur. PKK'li olmayı kabul ettiğini söylemekle örgüt üyeliği ilkesi yeterince işliyor mu? Hayır. Örgüt üyeliği ilkesi kağıt üzerinde bir formu doldurmak mıdır? Filan komitede çalışıyorum demekle örgüt üyesi haline gelinir mi? Hayır. Bütün bu anlattıklarımızın içeriğine uygun bir örgütlülük koşulu kabul edilirse, örgütlenme ve dolayısıyla partileşme kabul edilmiş olur.

**Martov**'un ilkesine göre, parti üyeliği kendini partili hisseden, ama onun bir örgütünde çalışma gereğini duymayan kişilere verilmesi gereken bir sıfattır. Bizde bu ne anlama gelir? Partinin üyelik koşuluna son derece bireysel bir yaklaşımla, "istersem çalışırım, istersem çalışmam; yetki ve sorumluluklarımın gereklerini yerine getiririm de, getirmem de" demek ve bu konuda kendini sonuna kadar özgür tutmak, Martov'un ilkesinin gereklerine göre bir örgüt arayışı içinde olmaktır; bu da oportünizmdir. Bizde ise bu başından itibaren tasfiyecilik olmuştur. Rusya'dakiler hiç olmazsa bir hizip örgütü yaratmış ve Çarlığa karşı yer almışlardır. Bizde ise daha ikinci gün provokatörler bunları korur ve kullanırlar. Somut koşullarımız gereğince, bunlar bizde hizipleşmeye ulaşamazlar. O halde üyelik koşulu deyip geçmemek gerekir. Bunun parti örgütü içinde yer alma anlamına geldiği; parti örgütü içinde yer almanın da ne form doldurmakla, ne kendi kendine "ben örgüt üyesi" oldum demekle, ne de bir komitede yer almakla, ne merkez olmakla halledilecek bir sorun olmadığı çok açıktır. Biliyorsunuz, bizde kendini merkez üyesi konumunda değerlendiren çok sayıda kişi görüldü. Merkeze seçilenler de oldu. Çoğu birer karşı-devrimci haline geldi. Bazıları en ağır cezalarla cezalandırıldılar. Bazıları kendi kendilerini istifa ettirdiler. Çok azı sağlıklı örgüt ilişkisinde kalabildi. Gerisini siz hesaplayın.

Peki, neden böyle oluyor? Örgüt ilişkisini bütün yönleriyle kabul

etmek ve gereklerini yerine getirmek için, parti politikamız gereğince ulaşılmaması gereken ölçülere ulaşamamak, buna kaynaklık ediyor. Bazıları örgüt sorunu denilince, çoğunlukla demokratik-merkeziyetçilik ilkesini açıklamaya çalışırlar. Yine hiyerarşiyi, örgüt üyesinin görevlerini, haklarını ve disiplin kurallarını hemen izah ederek, sorunu hallettiklerini sanıyorlar. Görüyorsunuz ki, biz oraya varamıyoruz. Bu konulara el atma gücünü bir türlü kendimizde göremiyoruz. Çünkü bütün bunların bir anlam ifade etmesi için, yani demokratik-merkeziyetçilik ilkesinin uygulanmasına olanak hazırlamak için, öncelikle gerekli olan örgüt üyeliği sıfatına ulaşmak şarttır. Bu koşulun gereklerini yerine getiren örgüt üyeleri olmadıktan sonra, kimler bu ilkeyi uygulayabilir? Komiteler kimlerden teşekkül edecektir? Komitelerin görevleri ve yetkilerini kimler kullanacaktır? Disiplini kimler yaşayacaktır? Kimler örgüt içindeki haklarından söz edecektir? Asli koşuldan yoksun olurlarsa, bütün bunlar biçim olmaktan öteye gidemezler. Biz on yıl öncesinde böyle biçimler oluşturmayı denedik, ancak kağıt üstünde kaldı.

Örgütsel alanda yürütülen büyük savaş nasıl devrimleri başarıya götüren militanları yaratmışsa, bizde de örgüt sorununda yürütülecek savaşım ve sağlanacak sonuçlar devrimde zaferin esasını oluşturacaktır. Bir devrimi zafere mi götürmek istiyorsunuz, onu sağlam örgütleyeceksiniz. Bir bölgeyi devrimci gelişmeye mi uğratmak istiyorsunuz; oranın örgüt kadrosunu iyi kuracaksınız. Halkın cephesini mi yaratmak istiyorsunuz; kendini bütünüyle emrine katacak birkaç militan vereceksiniz. Bir silahlı savaşım çekirdeğini mi oluşturmak istiyorsunuz; bu işi içtenlikle benimsenmiş bir iki usta kadroyu bu göreve seferber edeceksiniz. Bunlar eğer bu koşulların gereklerine göre örgüt adamı olmuşlarsa, bu işleri yaparlar.

Sorunlarımızı bütün yönleriyle ortaya çıkarmaktan sakınmıyoruz. Bunun nedeni, bu konuda kararlı olanlara, sorunu bütün yönleriyle görüp işin gereklerini doğru yerine getirmelerine olanak hazırlamak, kendilerine yardımcı olmaktır. Bu işe başka türlü yanaşılmaz. Bizim sözümüz budur ve sözümüz yürümek isteyenlerdir. Bu işlerle oynamak isteyenlere sözümüz daha değişik olacaktır. Bu anlatımlar daha çok devrimde var olduklarını, devrimde bir şeyler

yapmak istediklerini ve bazı açıklıklara ihtiyacı olduklarını söyleyenlerdir. Bunlar için bu işin gereklerini bu kadar kapsamlı ortaya koyuyoruz. Buna karşılık yine ters şeyler peşinde koşarlarsa, kuşkusuz kendilerine karşı kullanacağımız dil daha farklı olacaktır. Başından beri izah etmeye çalıştığımız gibi ideolojik, siyasal ve en çok da örgütsel gelişmemize kendini katmayarak, bunu çeşitli biçimlerde sabote etmeye çalışanlara karşı büyük bir kararlılık ortaya çıkarıyor, bahane kabul etmiyoruz. Bireysel yaşamı öne sürmeyi, bahaneler uydurmayı, kısacası hiçbir örgüt dışı ilişkiyi kabul etmiyoruz. En çağdaş, en zorunlu ve en vazgeçilmez silah olan örgütü tartışmaya mı sunacağız? Sıradan bir gecikmenin bile görülmemiş kayıplara yol açtığı bir görevi yapıp yapmama tartışmasına mı gireceğiz? Kendi yaşamımız üzerinde kumar mı oynayacağız? Hayır, yapılması gereken şeyler açıktır. Şimdi bu işte kaç kişi varım diye soracağız. Bu işte varım diyenlerle bu işi yürüteceğiz. Beş kişi de olsa yeterlidir. Bir düzine fazladır. Bu işlere sağlam bir biçimde başlamak için, bu kadar kişinin işleri böyle ele alması ve her şeyini ortaya koymasına gerektiğini söylüyoruz. Biz yıllardır bunu bütün yönleriyle böyle ortaya koyuyoruz. Ama uygulamanın gittikçe daha ters bazı örneklerle karşımıza dikilmesini, olumsuzlukların yaşanmasını ve örgüt olayını sabote etmek isteyenleri gördükçe, kuşkusuz bu durumda olanları tasfiye etmemiz gerekecektir. Örgütsüz yaşamak halkımızın kaderi değildir. Büyük örgüt istemi üzerinde oyun oynamak öyle bir duruma gelmiş ki, provokatörler ve ajanlar bile örgüt konusundaki bu zayıflığı iyi seziyorlar. Bu konudaki yetmezliği iyi biliyorlar; yüzlerce ilişkiyi bir çırpıda ya düşmana teslim ediyor, ya çürütüyor, ya da örgütsüzlüğe dönüştürüyorlar. Bu konuda örnekler çoğaltılabilir.

Bir devrimci düşman karşısında direnerek şehit düşüyorsa, ölmüş sayılmaz. Tersine bu başlı başına bir destandır, bir güçlülük kaynağıdır. Şehitlerin kanı üzerinde yeni bir yaşam filizlenir. Bu yaşam yaratır ve geliştirir. Ama kendi elimizle bir değil, yüzlerce ilişkiyi düşmana teslim ettiğimizde veya çürümeye terk ettiğimizde, bu onları ölüme göndermek anlamına gelir. Gerçek ölüm veya öldürmek işte budur. İlişki eşittir yaşatmaktır, ilişkiyi düşmana teslim etmek

ise ilişkiyi öldürmekle eşittir. İşte böyle caniler vardır. Böyle caniler olmak ister misiniz? Buna hayır diyeceksiniz. Ama pratiğiniz neyi kanıtlıyor? Dediğimiz gibi, devrimci her halükarda hem hesap sormasını, hem de hesap vermesini bilen adamdır. Örgütlenme üzerine teoride ve pratikte kendimizi neden bu kadar yoğunlaştırıyoruz? Bunun nedeni biraz da halkın ve partinin huzurunda hesap verebilmek içindir. Bana emir veren var mı? Hayır, yoktur. Ama bizde halka sıradan bir bağlılık duyanların, ideolojiye bağlı olanların bunun dışında hareket etmesi mümkün değildir. Tersine çelikten bağlarla bağlı, çelikten yasalarla bağlı gibi kendimizi mecbur hissettiğimiz bir yasanın etkisi altında çalışarak, bu disiplini kendimize yedirerek, layık olmaya çalışıyoruz. Büyük tarihsel özlem, halkın büyük ihtiyacı böyle giderilir.

Kimileri için bazı ortamların, örneğin dağın etkisi altında kalmışlar deniliyor. Dağın etkisi, yine insanı geri, yoz tutan ve bireyci kılan Avrupa'nın etkisi örgütlenmeye olumsuz yönde yansımaları bulur. Nesnel ortam böyledir. Ama PKK'nin ortaya çıkışındaki esas amaç biraz da böylesi ortamın panzehiri olmaktır; teklife ve güçsüzlüğe doğru götürülmeye karşı büyük atılım, tarihsel atılım olmaktır. Burada dile getirmek istediğimiz şey, parti tarihimizde ortaya çıkan en hastalıklı ve dolayısıyla en zarar veren tipin örgütlenme olayı karşısındaki durumudur. Yine zayıflıkların bu noktada yaşanmasıdır. Provokasyonun da, düşmanın darbe vurmasının da ortaya çıktığı yer burasıdır. Bizde devrimcileşmenin en sınırlı, en dar ve en olumsuz haliyle ortaya çıktığı nokta burası olmaktadır. Bunlar bütünüyle gelişmemizi tehdit ediyorlar. Her türlü çizgi dışı ve yabancı sınıflara özgü yaklaşımlar içinde bulunanların olumsuzluklarını sergiledikleri sorun bu olmuştur. Soruna şematik ve dogmatik yaklaşım büyük zararlar vermiştir. Bireysel subjektif yaklaşım Martov'unkinden bin kat daha tehlikelidir. Bu yaklaşım martovcuların idealizmine, kendine sevdalanmışlıklarına ve küçük-burjuva iflah olmazlıklarına götürmüştür.

Partinin büyük siyasal etkisinin kırıldığı ve işe yaramaz hale getirildiği sorun da yine örgütsel sorundur. En çok da çekirdek örgütlenmesinde sınıf çizgisinin ve onun örgüt özelliğinin tasfiye edil-

mek istendiği, en tahripkar tutumların sergilendiği ve bunun da en can alıcı dönemlerde dayatıldığı sorun yine bu sorun olmuştur. Buna gözlerini dikiyorlar. Biz en kritik örgüt sorunlarına tasfiyeyi dayatırsak, tepeyle ve temel ilişkiyle oynarsak, "belki kestirmeden hallederiz, amaçlarımıza ulaşır ve kariyer ediniriz" mantığıyla hareket edilirse, bu yol toplantıları kötüye kullanmanın, yetkileri kötüye kullanmanın, kestirmeden kendini konuşurmanın ve yurt dışı etkilerini bolca yaşama ve yaşatmanın en kestirme yolu olur.

Parti gerçeğimizle oynamanın en kolay gerçekleşebileceği ve dolayısıyla zararın azamiye çıkabileceği durumlarda, örgüt gerçeğimizle oynayan küçük-burjuva ise, bireysel etkinliğini hızla kurmaya çalışır; feodal bir artıksa, kendi aristokrat egemenliğinin ağırlığını en hızlı konuşurabileceği bir ortam yaratmak ister. Yine örgütsel kademe ile oynama, bu kademeyi ele geçirip işletmeme, kendine bağlama ve kendisi için çalıştırma vb. tutumlar; partinin ideolojik ve politik hattına sonuna kadar evet, ama sıra örgütsel gelişmeye gelince bambaşka şeyler dayatma bunların belirgin davranışlarıdır. Bu tiplerin partinin ideolojisi ve politikasına bağlılığı bir maskedir, esasında örgüt içindeki bir oyundur. Dolayısıyla sınıf kavgasını en çok da bu sorun etrafında vermenin ve sınıf devrimciliğinin ölçülerini en çok bu sorunda çözmemizin nedeni anlaşılırdır sanırım. Saptırmaya ve kıvırtmaya hiç mi hiç olanak tanımayan sorun da yine bu sorundur.

Sınıf çıkarları, ulusal çıkarlar ve enternasyonalizm değerleri korunmak isteniyorsa, buradaki savaşı yakıcı bir tarzda yürütmek istiyorsak, sonuç almak ve bunun için en iyisini yapmak gerekiyor. Ulusal kurtuluş mücadelesinde birlik ve bütünlüğe mi ulaşmak istiyorsunuz; partide birliği azami düzeye mi çıkarmak istiyorsunuz; sınıfın önderliğini mi keskinleştirmek istiyorsunuz? Bütün bunlar için burada görevinizi sağlam yerine getirmelisiniz. O zaman bu konularda hep başarı kaydedersiniz. Bunun için her şeyden önce yapılması gereken şey vatansever, halksever olmaktır. Bu ne demektir? Bu, vatanseverlik ve halkseverlik konularında derin olmanız ve anında örgütlenmeye sarılmanız gerekiyor demektir. Vatansever ve özgürlüksever olduğunu söylemek, sıra bunların gerçekleştiril-

rilmesinin temel aracı olan örgüt silahını kullanmaya gelince “bunda yokum” demek, tamamen ikiyezlülüktür. Bu, doğru çaba harcamadan ve yakıcı savaşa katılmadan, kurnazca kazanımlara konmaktır. Tıpkı feodaller ve burjuvaların halkı ve işçileri çalıştırarak emeklerine konmaları gibi, bunlar da daha şimdiden partimizi çalıştırarak, onun yarattığı değerler üzerinde bir ağa ve küçük-burjuva gibi tasarrufta bulunmak istemektedir. Biz bunlardan bazılarını ortaya çıkardık, bazıları ise karşılığını iyi ödediler. Herhalde daha da ödeyecekler vardır. Bizi daha yanılmaya çalışarak, çok değerli parti kadrolarımızı bir bozuk para gibi harcıyıp utanmadan beylik kurmaya yönelenler bile oldu. Bu tipler hala çıkıyor. Bu çizginin oluşumu için yürüttüğümüz yeni örgüt faaliyetini tepemizde birer ağa olmak için değerlendiriyorlar. Parti içinde küçücük bir etkinlik kurmak için, bunlardan her biri halkımızın gözbebeği olan parti kadrolarını en tehlikeli biçimlerde harcatıyor. Yüreğe bakın, canavarlıklara bakın! Partinin büyük etkinliğini ve güvenini kişisel keyfi ve itibarı için çılgınca kullananlar hala az değildir.

Eğer partinin ne demek olduğunu anlamak ve kavramak istiyorsanız, eğer raporlarımızda son söz biçiminde verdiğiniz sözlerin anlamını kavlıyor ve verilen sözü ucuz bir laf olmaktan çıkarmak istiyorsanız, PKK’deki gelişme ve örgütlenme tamimatına böyledir. Birbirimizi kandırmayalım. Parti içinde birbirini kandırmak olur mu? Birbirimizin niyetleriyle oynayabilir miyiz? Bunu aklına getiren kişi ancak alçağın biri olabilir. Kadronun gelişmesini ve derinleşmesini kısa süreli bir sorun olarak ele almasak bile, bundan kendini dönüştürmenin zorunlu olmadığı ve büyük bir örgütsel özelliğe ulaşmanın bazen yılları alacağı sonucu çıkmaz. Tersine bu özellik anında kendini ilişkilere tamamen adapte etmek ve mıknaş gibi ilişkileri çekmek koşuluyla kazanılıyor. Buna tepki duymak ve her türlü ilgisizliği yaşamakla bu özelliğe ulaşılamaz. Gerekliğinde en yaramaz tipi yönetmesini başararak, yalnız hazır olan ilişkilerle yetinmeyip sürekli yeni ilişkilerin peşinde koşarak, bu tür ilişkiler kurup örgüt biçimlenişine uğratarak, somut konumuna göre herkese bir örgüt görevi vererek, onları bu örgütsel konumda tutarak, kendilerini çalıştırıp denetleyerek bu özellik geliştirilebilir. Ne var ki en

az yapılan da budur. Partimizin gelişmesinin can alıcı sorununun bu olduğu görülmektedir. Bu örgütlenme sorunu partiyi çok uğraştırmıştır. Bu sorunun çözümünde en etkili görevler almak isteyenlerin pratiği oldukça olumsuzluklarla dolu geçmiştir. Bunu çözmek bugün partimizin en önemli iç örgütsel görevidir. Bu sorunun çözümü esas olarak dönemin dayattığı ve son derece elverişli koşullarla olanaklı hale gelen devrimci görevlerin başarılmasına ve örgüt ölçülerinin tutturulmasına bağlıdır. Çekirdek kadronun esas sorunu bir örgüt sorunudur. İster gerillada, ister cephe faaliyetlerinde olsun, onun en temel özelliği örgütsel yönetici ve eğitici güç, örgüt sorunu konusunda çözümleyici güç olmasını bilmektir; bunun bütün özelliklerin başına konulmasını sağlamaktır.

### **Parti örgütlülüğümüzün tarihsel gelişimi ve yoldaşlık ilişkileri**

Partimizin tarihini bu yönüyle kısaca değerlendirdiğimizde görülecektir ki, diğer sınıfların yabancılaştırıcı etkilerine ve hatta kemalist etkilere karşı mücadele en çok örgüt özelliğinin geliştirilip geliştirilmemesi noktasında yürütülmüştür. Bu özelliğin işletilip işletilmemesi çabaların ağırlık noktası olmuştur.

Önderliğin varlığı ve gelişmesi esas olarak örgüt hususunda kendisini ortaya koyarken, önderlikle oynama çabaları da en çok burada etkili olmak istemiştir. Başlangıçta rahatlıkla ve anlaşarak yürümekte zorluk çekilmeyen birçok ögeye örgütsel sorunun çözümü dayatıldığında ve bununla oynadıklarında çarpışma başlamıştır. Büyük örgütsel sorumluluk ve gerekleri ortaya konulduğunda, kimin ne olup olmadığı ortaya çıkmıştır. Parti tarihimizde örgütlenmenin can alıcı başlangıç yılları olan 1978-80 yılları bu anlamda en az sahip çıkılan yıllar olmuştur. Basit bir propaganda devrimciliğine evet denilmiş, ama disiplinli resmi örgüt yaşamına gelindiğinde buna yeterince dikkat edilmemiş, bazıları kendilerini bunun zorunluluğuna inandırmamış, buna omuz silkmış ve dolayısıyla daha örgütlenmeye adım atarken kriz başgöstermiştir. Bilindiği gibi, sömürgeci faşizm karşısında daha örgütlenmenin ilk adımlarını atmaya bile başarama-

dan potansiyel gücümüzün büyük bir bölümünün yakalanması, işkenceden geçirilmesi ve binbir pişmanlığın dayatılması sonucunda örgütlenme tasfiye edilmek istenmiştir. Provokasyon da dönemin zorluklarını fırsat bilerek kendini dayatmış, “parti ilkesinden vazgeçin, suçunuz ne olursa olsun bağışlanırsınız” yaklaşımıyla partiyi imha ettirmek istemiştir. Bütün bunlar örgütsel sorunun çözümünü başaramamakla yakından ilintilidir. Bugüne kadarki kayıplarımız önemli oranda bununla bağlantılıdır. Özellikle “Gün örgütlenme ve bunun bütün gereklerini yerine getirme günüdür” şiarının tam da yükseltilmesi gereken bir dönemde, örgütsel görevlerden kaçılmasından ötürü tasfiyenin eşiğine kadar geldik. Ancak büyük zindan direnişçiliği ve bizim Ortadoğu’daki büyük eğitsel ve örgütsel çabalarımız sonucunda tasfiyeyi durdurabildik.

Daha sonra ortaya çıkan tasfiyeciliğe karşı mücadelemiz, yine daha çok kendini örgütlenmeye dayatan tutumlara karşı verilmiştir. Bunlar zindanda olduğu gibi dışarıda da örgütsel gerçeğimize tasfiyecilik ve provokasyon tarafından en çok dayatılan yöntemler olmuştur. Eğer dağlardaki direniş beklenenin çok gerisinde kalmış ve ayağa kalkış konumunda olan halktan gelme birçok insanı kaçırtmışsa, bu örgütlenmeyi geliştirememesinden ötürü ortaya çıkmıştır. Kaçışlar bu temededir ve bununla bağlantılıdır.

Bizdeki parti konferansı ve kongresinde örgütlenme sorununun ciddi olarak ele alınması söz konusudur. Ama soruna ne kadar yaklaşılmak istenmişse, derinliği de o kadar ortaya çıkarılmış; sorunun çözümüne ne kadar başvurulmuşsa, karşı koyuşlar da o kadar ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla dışımızdaki sol güçlerin bir örgüt sorunu kalmadığı için tasfiye olmaktan kurtulmaları da önlenememiştir. Tasfiyecilerin bizim karşımızda da bütün çabası örgütsüzlüğü dayatmak olmuştur. Ancak buna karşı büyük bir çaba ve direniş gösterilerek, tasfiyecilik kısmen tasfiye edilmiştir. Büyük sabır gösterilmiş, büyük eğitici çabalar sergilenmiş, görülmemiş koşullarda olanakları zorlayarak yaşama gereği duyulmuştur. Bütün bunlar hep örgütsel sürekliliği sağlamak içindir.

Merkez olunmak istenmiş, birçok alanda komiteler oluşturmak için çaba gösterilmiştir. Ancak partinin örgütlenme gerçeğine ve

çizgimizin gereklerine göre soruna yaklaşmak şurada kalsın, kendini bundan dıştalama ve çizgi üstü görme, ona bambaşka tutkuları ve etkileri dayatma nedeniyle birçok olanak bizzat bu atanlar tarafından tasfiyeye uğratılmış; bu, partinin sürekli tehdit altında kalmasına kadar götürülebilmiştir. Bu olumsuzluk hemen hemen PKK’nin bütün acımasız tarihsel gelişimi boyunca devam etmiştir. Zindanda, dağda, yurt dışında, kısacası her alanda ve her dönemde bu durum yaşanmıştır. Parti tarihimiz bu konuda engin derslerle doludur. Köleyi mi tanımak istiyorsunuz? Bu konuda örgütsel gelişme tarihimize göz atmanız gerekir. Küçük-burjuva kariyerizmini, feodal ve küçük-burjuva çıkar düşkünlüğünü mü görmek istiyorsunuz? Yine örgütsel gelişme tarihimizi inceleyin. Bu tipler hep en nazik dönemlerde kendilerini dayatırlar. En can alıcı dönemde başımıza böyle bela kesilmeleri bunların doğal özelliğidir. Neden? Çünkü bunlar “örgüt kritik durumdadır, bize dokunulamaz, örgütün bize ihtiyacı vardır” diye düşünürler. Böylesi tutumlar bu tiplerde adeta altıncı his oluşturmuştur. Biz de hep böylesi dönemlerde artık altıncı bir his gibi bunların cırtlak seslerini duymaya alışır hale geldik. Şimdiye kadar olan tecrübemiz bize bunu söyletiyor. Kuşkusuz bu altıncı his değildir, ama bizde böyle bir duyarlılık gelişmiştir. Bunlar yetkiyle, emirlerindeki olanaklarla ve daha çok da kadrolarla oynamışlardır. Kadroları örgütün en etkili işleri konusunda örgütlenmemeye, görevlerini önlerine koymama, doğru bir üslup ve çalışma tarzıyla görevlerin üzerine yürümeme ve yürütmeme biçiminde ortaya çıkmışlardır. Yetkileri gaspetmek ve yetkileri kendi bireysel konumlarını güçlendirmek için kullanmak istemişlerdir. Bazıları da basbayağı günü kurtarmak ve sözümona bir günlük paşalığı yaşamak için bunu yapmışlardır. Düşman da bu eğilimi tahrik etmiştir. Provokasyon daha çok bunlara çağrı üstüne çağrı yapmıştır. Düşman bunlar için “pişmanlık yasası” geliştirmiş ve bunlar zor dönemde bütün partiyi etkileme cüretine kapılmışlardır.

Biz ise bu konuda savaşı iyi yürütmeye büyük özen gösterdik. Bunlar bizim yürüttüğümüz önderlik konumunu boşa çıkartmak için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardır. İşleri ağırdan almaktan tutalım tersini yapmaya kadar, şematik ve dogmatik yaklaşımdan



tutalım sekter ve dağıtıcı yaklaşımlara kadar, ilgisizliğin alısından tutalım gözükara kariyerist yaklaşımlara kadar, her türlü mızımcılıktan tutalım surat buruşturmaya, yine küçük-burjuva ve feodal entrika belirtilerine kadar varan konumları ile önderlik kurumu üzerinde etkili olmaya çalışmışlardır. Giderek bütün parti kurumu ve örgütlenmesi üzerinde etki yaratmak için çaba harcamışlardır. Bunu bazen gözümüzün içine baka baka bizimle her türlü yoldaşlık ilişkisini kullanarak, bazen görülmez bir biçimde arkadan kendilerini gizleyerek birer ikiyüzlü gibi yapmak istemişlerdir. Bazen pek candan yoldaş geçinirken, bazen tam tersini yapmışlardır. Bütün bunlar bu tiplerin yöntemi olmuştur. Kuşkusuz bu yöntemler en kritik dönemlerde ve çeşitli alanlarda değişik ağızlardan bazen birbiriyle uyumlu bazen birbirine ters biçimde dayatılmıştır. Proletaryaya yabancı bütün bu etkiler ve çizginin örgütsel gelişimini boğmaya yönelik çabalar bizi de örgüt olayı üzerinde bütün yönleriyle durmaya ve partinin doğrultusunu yürütmek için faaliyetlere amansız bir örgütlülük vermeye götürmüştür. Bu konuda kısmen başarılı olunmuşsa, bu sürdürdüğümüz doğru tutumun gücünden olmuştur. Parti içi mücadele konusunda Sovyet deneyiminden bir örnek verirse, durumu daha iyi izaha kavuşturmuş oluruz. Kendini çok bilinçli teorisyenler sayanlarla pratiğin amansız uğraşı içinde bulunanların durumunda bu bariz olarak ortaya çıkmıştır. Aslında Troçki, Kamenev, Buharin ve Zinoviyev gibi kimseler başlangıçta teorik ve siyasal olarak hem etkili, hem de güçlüdürler. Stalin pratikçiliği ise fazla göze batmayacak bir durumdadır. Sonuçta başarılı olan, kendini tamamen partinin militan örgüt faaliyetine veren kesim olmuştur. Bir bütün olarak diğerlerinin çeşitli dönemlerde dayattıkları tasfiyeciliğin teker teker tasfiye edileceği kanıtlanmıştır. Demek ki parti içinde amansız bir örgüt pratiği olanlar, bütün tasfiyecileri tasfiye edebilirler. Bu neden böyledir? Çünkü örgüt pratiğine hükmetmek demek, düşmana hükmetmek demektir; onun açık veya gizli, doğrudan veya dolaylı bağlantılarını hakimiyet altına almak ve hesabını vermek demektir. Dolayısıyla örgüt olayına egemen olmak, kişiye bu kadar güçlü olma özelliği atfetmektedir.

Doğru örgüt çizgisinin uygulayıcısı olanlar, hiç kuşkusuz parti-

nin ideolojik ve politik çizgisinin en sağlam pratik uygulaması içinde bulunanlardır. Bu uygulama içinde olanlar bir avuç insan olsa bile, bir halkı kurtuluşa götürebilirler. Lenin, Sverdlov'un Ekim Devrimi'ndeki rolünü belirtirken, devrimin en örgütleyici elemanı, ilişki uzmanı olduğunu ve ilişki geliştirmediği hiçbir insan bulunmadığını söyler. O proletarya devriminin en seçkin militanıydı derken, onun bu örgütçü özelliğini dile getirir.

### **Örgütsel bağlarımız ve anlayışımız güçlü olmalıdır**

Örgütsel ilişkiler konusunda daha önceleri de kapsamlı değerlendirmeler yaptık. Bu değerlendirmelerden biri de yoldaşlık ilişkileri üzerineydi. Bu hususu daha da somutlaştırmaya çalıştık. Kendi ilişki anlayışımızı bütün gelişim süreci boyunca ortaya koymak için çaba harcadık. Kendi deneyiminizin bile her gün olumsuzluklarla yüklü bir ortamda şekillendiğini görüyorsunuz. Kürdistan'da kardeşin bile kardeşi ciddiye almadığı ve çıkar için kavgaya tutuşmaktan geri durmadığı bir toplumsal zeminde, en yüce söze metelik kadar değer verilmediği ve herkesin herkese karşı kışkırtıldığı ikili bir ortamdan bugüne kadar gelinmiştir. Halkın irade birliğine yönelmek, irade birliğini sağlamak ve en zor koşullarda parti bağlarını oluşturmak, tamamen örgüt olayına verdiğimiz önemden ileri gelmiştir. Örgütsel ilişkiyi ele alalım, bütün dayanışma faaliyetimizde insana değer verme ve insanı örgütsel ilişkiye çekmenin gereğine inanma temelinde olmuştur. Bunun için en doğru sözü söyleme, en çekici davranışı gösterme -ki, bu küskün sözlerle olmaz- onun insanı ve hayati çıkarlarını öne çıkarma, bunu bitmez tükenmez bir anlatımla sunma, sonuçlarını kendisine gösterme, onu adeta doğal bir örgüt gücü haline getirme, bunu çalışmaların başına alma gibi yaklaşımların hepsi ilişkinin gelişmesini sağlamıştır. PKK'deki güçlenmeyi ortaya çıkaran bu tutum olmuştur. Kuşkusuz diğer çalışmaların da yararı ve katkısı vardır. Ama güçlenme esas olarak buraya dayanır. Yapılan çok sayıda eylem de etkili olur, ama eğer örgüt bağları kopuksa, gün gelir bu eylemin sahipleri imha olabilir; eylem örgütsel ilişkiye dönüşmezse kesintiye uğrar, kesintiye uğrayınca da

kişi daralır ve tasfiye olur. Eğer bütün bu eylemler, bütün gösteriler ve ilgiler örgüt bağlarına dönüştürülemezse, onları başkaları kullanır, düşman kullanır ve paramparça olmaya götürür. Dolayısıyla en ihmale gelmeyecek çalışma, kızgın bir savaş içinde de olsa, bu alandaki çalışmadır. Bu savaşımın kazanılması için örgütsel bağların, altüst ilişkilerinin, demokratik-merkeziyetçiliğin her düzeyde sağlanması, kopuk halkaların anında kurulması ve takviye edilmesi, çürük halka varsa koparılıp yenilenmesi şarttır. Kültür faaliyetlerinden gerilla faaliyetlerine, gevşek kitle bağlarından merkez komite düzenlemesini yapmaya kadar sağlam örgüt ilişkileriyle donanmazsak, hepsi boşa kalır. Ne kadar çalışma yürütürseniz yürütün, kolayca tasfiyeye uğrayabilir. Bütün bunlardan çıkarılacak sonuç, bütün çalışmalarda ihmal edilmemesi ve tüm çalışmaların en başına alınması gereken husus şudur: Bu çalışma, bu eylem ve bu iş örgütlü müdür, değil midir? Yeterince örgütlenmiş midir, bağlar yeterince kuvvetli midir? Gizlilik sağlanmış mıdır, sorumlusu iyi seçilmiş midir? İşte bütün bunlara sürekli ve çok yönlü bakacağız, deneyeceğiz, denetleyeceğiz ve işin yürürlükte olduğuna emin olacağız.

Biz bu değerlendirmemizde daha önceki anlatımlarda ifadesini bulan somut örgütlenmede ortaya çıkan sorunlara fazla değinme gereğini duymadık. Eğer somutta kendinizi yoklarsanız, kendinizden başlayıp çevrenizde birçok örneği yakalamanız zor değildir. Konunun önemi yeterince ve derinliğine ifade edilmiştir. Önümüzdeki dönem bu iki özellik konuşturularak kazanılacaktır. Görevlerle yükümlenirken bu özelliğimizi esas alarak dönemin üzerine yürürseniz, başarı olanağını daha şimdiden hazırlamış olacak ve daha şimdiden ilk sözcüklerinizden başlayarak ve ilginizi yoğunlaştırarak birçok eksikliğinizi gidereceksiniz. Büyük bir eksiklik içinde olduğunuza eminiz. Bu nedenle birçok çabamızın boşa gittiğini de iyi biliyoruz. Çabalarımızın boşa gitmemesinin önlemine de bu özelliğimizi geliştirerek alabilirsiniz. Bunu defalarca uyguluyoruz. Alacağınız her görevde başarınızın esas ölçüsü işlere örgütlü yaklaşımınız ve örgütlenmeyi doğru dayatmanız olacaktır. Başka hiçbir şey aramayın. Bir çalışmaya örgütsel özellik verdiğinizde, bu başarmanız anlamını taşıyacaktır. Bütün ilişkilerimize bu özelliği kazan-

dırdığınız zaman buna ulaşılabilir.

İlişkiyi bir emir biçiminde almayın, ilişkiyi resmi örgüt toplantıları biçiminde ele almayın. Örgüt yaşamı tamamen örgütsel yaşamdır. Bütün hal ve hareketlerinizden en resmi otoriter tavrınıza kadar, yemek başındaki sohbetlerden yaşamsal bir söylev vermenize kadar, bütün bunların hepsi örgütsel yaşamdır. Düşman bugün en çok bu özelliğimize öfkeleniyor. “Bir makinadan çıkmış gibi hepsi birbirine benziyor” diyor. Bu bizim için iyi bir şeydir. Birbirine benzetmek, bir makinadan çıkmış olmanın intizamı içinde bulunmak, örgütsel özelliğin gelişmesinin ifadesidir. Bu nedenle düşmanın korkusu boşuna değildir.

Eğer PKK’lilik bugün bir özellik olarak uluslararası bir ifadeye bile kavuşmuşsa, yine bu özellik sayesinde. Örgütsel yaşamda kararlı olanlar ve örgütsel yaşamı her şeye dayatanlar, büyük direniş abideleridir. Bütün umutlarını ve hayallerini örgütsel potada yoğunlaştıranlar; eşe dosta, akrabalarına ve hatta düşmana yönelimine bile örgüt ilişkilerine neler kazandırıp neler kaybettireceği açısından yaklaşanlar, kaya gibi sağlam kişilerdir. Böyle kişiler olmak istemez misiniz? Böyle kişiler olmak, güçlü kişiler olmak demektir; sınıf savaşımında, ulusal kurtuluş savaşında zaferin güvence altına alınması demektir. Kuşkusuz bu özellik somut koşullara uygun olarak konuşturulur. Bu somut koşullara göre silahlı savaşımdaya ayırır, cephe çalışmasında ayırır, kentte ayırır, kırdan ayırır, yurt dışında ayırır, yurt içinde ayırır, dağ faaliyetleri için ayırır, geniş faaliyetler için ayırır. Örgüt ilişki alanının özelliklerine göre biçimlenir. Bu da örgütsel ustalaktır, örgüte biçim kazandırmaktır. Biçimsellik aynı zamanda somut koşullara göre renk almasını bilmektir. Bu, aynı zamanda üstün bir politikanın icrası içinde olmaktır. Çünkü örgütsel özelliği olanlar, aynı zamanda güçlü politik uygulayıcılardır. Çünkü gücünü ancak örgütsel çalışmalarıyla ölçüp biçebilirler, örgütün gücünü avuçlarında tutarlar. Örgüt ilişkileriyle güçlü olduklarını bilirler. Dolayısıyla bu konuda en az yanılıydırlar. Onlar gerçek güçlerini bilirler.

Bu nedenle gücünü bilen biri, düşmana gücü oranında yaklaşır, halkına gücü oranında yaklaşır. Haklı temelde güçlü olduğunda,

halk savaşına müthiş bağlanır. Düşmanın örgütlü olduğunu gördü mü senden çekinir. Yine dostların senin güven verici örgütlü gücünü gördüklerinde sana saygı duyarlar. Bütün bunlar ne demektir? Bütün bunlar sınırsız gelişme olanağına sahip olmak demektir. Çizgimizin içeriği zengin bir örgütlülüğü yaşamaya olanak sunmaktadır; her türlü gelişmeye imkan vermektedir. Ulusal kurtuluş çizgimiz gerilla ordusunun oluşturulmasından kültür cephesinin düzenlenmesine, her türlü kitle örgütlülüğünü geliştirmekten en katı gizlilik koşullarında çalışacak birim çalışmasına, diplomatik faaliyetten aşiretler arasındaki çalışmaya kadar bütün faaliyetlere uygun biçimlerle karşılık vermenizi olanaklı kılacak bir içeriğe ve zenginliğe sahiptir. Biz kendimizi çizgimizin, bu siyasal hazinemizin zenginliğine göre biçimlendirirsek, her yönüyle yaşanacak olan halk savaşımı olacaktır. Hiç kimse böylesi bir örgütlü savaşımı yenemez, yenme başarısını gösteremez ve başarı kazanmasını önleyemez.

Demek ki önümüzdeki dönemin üzerine yürürken, en çok konuşturmamız gereken şey örgütsel özelliğimizdir; en başta partinin ilk çekirdek örgütlenmesinden ve onun yönetiminden dalga dalga ulusal kurtuluşun bütün düzeylerine azami örgütlülüğü vermektir. Yeme içme ihtiyacımızın bir örgüt işi olduğunu bileceğiz; en can alıcı eylemin düzenlenmesinin de bir örgüt işi olduğunu bileceğiz. Hiçbirine örgütsüz yaklaşmayacağız. Herhangi birini yeme içme sorununuzun çözümü için gönderdiğinizde bile, bunu örgütsüz yaptığınızda, düşmana çok ciddi bir açık vermişsiniz demektir. Bir eylemin içinde yer alacak olan adamların sayısını bile az veya çok tayin etmemişseniz, bir de eylemin gereklerine uygun bir seçim yapmamışsanız, peşinen başarısızlığı kabul eder bir durumdasınız demektir. O halde örgütlülüğü elden bırakmayacaksınız. Sıradan bir ilişkiye yöneldiğinizde, “bu dosttur, bu fazla ayağa kalkacak veya örgüt için sorun olacak biri değildir” sonucuna varsanız bile, örgütsüz yaklaşmayacak ve ciddiye almamazlık etmeyeceksiniz. Yine buraya da örgüt özelliğini dayatacaksınız. Eğer bu yeni bir genç adayımızsa, “buna hemen örgütümüzün bütün özelliklerini açmamıza gerek yoktur, ne de olsa kendi kendine alışır” deyip yaklaşmayacaksınız ve ciddiye alacaksınız. Örgüt kuralını ona en iyi özümsetecek bi-

çimde dayatacaksınız. Onu bu temelde eğitime katacaksınız. Hele hele temel yaşamsal toplantılarda kararlar mı almıyor, buna en üst düzeyde bir yoğunlaşmayla gireceksiniz. Kararın en doğrusuna varmak için, tartışmanın en güçlüsünü yaşayacaksınız. Tartışma kimlerle ve nasıl yapılmalıdır? Bundan kendinizi başından sonuna kadar etkili ve sorumlu tutacaksınız. Sonuç almak için tartışma yapacak ve yine buna azami örgütlülüğü vereceksiniz. Biz bütün bu hususlarda örgütselliği konuşturmakla sonuç alabiliriz.

Gerçekten bütün gelişim tarihimiz boyunca, aynı zamanda halkımızın ve partimizin tarihinde tekrar ama bu kez onurlu özgürlük temelinde yenilenerek karşımıza çıkan bu büyük sorunu, yaşamsal bütün gelişmeleri kendisine bağlayan ve şimdi de önümüzdeki dönemin büyük hamlesinin tamamen kendisine bağlı olduğu örgüt sorununu bu temellerde çözüme kavuşturursak, döneme hakkını vermiş olacağız. Böylelikle çok büyük bir faaliyetlilik içinde bulunan parti çalışanlarımızın emeklerini en iyi biçimde değerlendirmiş olacağız. Çok acı çektiğimiz kayıplarımızı, özellikle anlamsız kayıpları bertaraf etmiş olacağız. Yine ulaşılabilecek ve kurtarılabilen çok sayıda değerimize zamanında ulaşarak kurtarabileceğiz. Bütün bunları yaptığımızda, en yaşamsal çözümlenmenin pratik uygulamada da sağlanmış olacağını göstereceğiz. Bunu yaşayan, pratikte de kendini tamamen böyle çözümlen ve uygulatan partimiz, sağlam adımlarla zafere yürümektedir. Örgütsel çalışma ve onun parti içeriğine uygun biçimlenişi bütün yönleriyle işte böyle sağlandığında, partimizin böylesine yürüyüşü gerçekleşecektir.

Dolayısıyla bütün sorumlu militanların soruna böylesine yüksek bir çözüm gücü vererek, kendilerinde bu çözümü sağlayarak ve bütün görevlerine bu temelde yaklaşarak sorunları çözmeleri halinde, özlenen militan ölçülere ulaşacakları kesindir. Böylesi militanlar vasıtasıyla yürütülen çalışmaların başarısı da kesindir. Açık ki partimizin geçmiş bütün deneyiminden çıkardığımız dersler sizleri böylesi militanlar olmaya zorlamaktadır. Güncel somut koşullar zorluyor ve sorunun can alıcı halkası olarak çözüm bekliyor. Özellikle geçmiş pratiğin birer yakıcı dersi olan eksik ve yanılığın yaklaşımının acısını bertaraf etmenin, ancak önümüzdeki dönemin pratiğine

böyle yürümele mümkün olacağı ortaya çıkıyor. Kuşkusuz bütün parti çalışanlarımız böylesine çözümleyici ve sonuç alıcı bir örgütsel çalışmaya ve onun bütün gelişkin özelliklerine ulaşmaya tüm güçlerini verecekler; canı gönülden buna katılarak sonuca gideceklerdir.

**Kasım 1988**

## **PARTİ İÇİ YAŞAM VE DOĞRU İLİŞKİLER ÜZERİNE**

Şimdiye kadar yaptığımız çözümlerle gerçeklerimizi bütünüyle önünüze koyduk. Her şeyden önce, devrimci faaliyetlere nasıl katılabilir sorusuna cevap vermeye çalıştık. Bu konuda biraz karar vermesini ve yönelim içinde olmasını bilmek gerekiyor. Tutuculuk, sekterlik, gerginlik ve endişeli yaşam bir devrimcinin içine girebileceği tutumlar değildir. Antipati tamamen bir küçük-burjuvanın olumsuz dünyasını yansıtıyor. Bu konuları biraz okudunuz. Daha da yönelirseniz, doğruyu bulmakta zorluk çekmeyeceksiniz. Dediğim gibi bu konuda biraz cesur olmak gerekir. Ancak bu temelde kaybedilen yıllar telafi edilebilir. Bir devrimci yıllar sonra bile yaşamında güçlü bir dönemi yaratabilir; daha taze bir başlangıç halindeyken olumsuzluğu da yaşayabilir. Bu konuda önyargılı olmamak gerekir. Çoğunuzun içine girdiği hesaplılık durumudur. Hayır, hesaplar yaparsanız da fazla sonuç alamazsınız. Partide akışkan ve çözümleyici bir kişilik çok iş yapar ve kendini de rahatlatır. Devrimci faaliyet öyle bir şeydir ki, başarılı olunmazsa, insana nefes aldırılmaz. Başarılı bir hattı tutturamazsanız, tamamen zorlanacaksınız. Bunun için herkes dönüşümü kendisine uyarlayabilir. Eski yaşamla ilgili olan beklentileri gidermek, partinin emredici görevlerine sınırsız bir fedakarlık isteğiyle ulaşmak gerekir. Gelişme budur.

Yapıya kazandırılacak çok şey vardır. Bu yapının devrimcileşmesinde şimdi belki “burada fazla tartışma olanağı yoktur” diyebilirsiniz.

niz; ama ister bireysel, ister topluca olsun, muazzam değerler aşılabilir. Biz olumlu yönde faaliyet göstermek istediğimizde alan açarız. Doğru bir devrimcileşmeyi dayatın; bu konuda yetki ve olanak sunun. Rahatsız olunan şeyler biraz da böyle çalışılarak giderilir. Hazır ilişkiler yoktur. Yani yaptığımız çözümlemeye küçük bir ek anlamında tekrar belirtirsek, devrimde hazır ilişki yoktur. Devrimde kurulması ve yaratılması gereken ilişkiler vardır.

Kadın-erkek ilişkilerinde bir örnek verelim: Hazır bir kadın ile hazır bir erkek arasında mal, mülk, meslek, etki ve otorite vardır. Bunlar hazır beklentiler içinde ilişki aramaktır, çıkara dayalı ilişkilerdir. Örneğin toplumumuzda çok gelişkin bir anlayış şudur: Erkeğin şu kadar parası vardır, şöyle bir mesleği vardır ve bu, bütün kadın yapısında aile kurmanın temel bir dürtüsüdür. Dikkat edelim; oradaki ilişki bir kişinin kişiliğiyle değil, kişinin serveti ve mesleğiyle kurulmuştur. Bizim toplumumuzda herkes bu anlamda bir kişinin kişiliğiyle değil, onun arkasındaki dünyayla ilişki kurar. Aileler böyle kurulur. Otoritesi vardır, parası vardır, mesleği vardır. Dolayısıyla burada iki kişinin gönüllü ilişkisinden eser yoktur. Yine bu konuların parti içine de yansıdığını görüyoruz. Bu tip yaklaşımlar hep kişiyi kişi olarak ele almakta, onu devrimci değerlerden ibaret olarak ele almamaktadır. Kişiyi devrimci değerlerden ibaret olarak ele almak yerine, devrimci olmayan ölçülerle yaklaşım geliştirmek doğru değildir. Örneğin bizim bir bayan arkadaşımızı geliştirip yetkinleştirmemiz parti emeğinin ürünüdür. Yani sizin de alabildiğine gelişmeniz için emek verelim. Siz bu kişiliği ucuzca kullanamazsınız. Çünkü hazırlanan kişilik özenle hazırlanmıştır, önemli amaçlar için hazırlanmıştır. Elbette kişi en başta buna dikkat etmelidir. Kendi kişiliğini kolay kolay harcatmamak, kirletmemek, oyuna getirmemek ve kişiliğiyle oynatmamak kendisine emanet edilmiştir. Hele toplum içinde buna daha çok dikkat edilir.

Çoğunuz hemen bir eğilim geliştirebilirsiniz. İşte bazı öğelerin durumunu değerlendirirken, “evlendik” veya “canımız evlilik istiyor” dediklerinden söz ettik. Bu ilişki burjuva düzen içinde oluşmuşsa, arkasında düzenin ve devletin bir yığın çıkarı vardır. Şimdi bu ilişkiye uzanmak demek, devlete uzanmak demektir. Benzer ör-

nek olaylara bakalım: Sözümona bir aileye yaklaşıyor. Aile yıllardan beri tamamen işbirlikçi temelde oluşmuş bir ailedir. Bunlar aydın olabilirler. Ama Kürdistan’da bir işbirlikçi küçük-burjuva veya burjuva ailesinin tepeden tırnağa kadar düzenin değer yargılarını bütün çocuklarına da aşıladığını unutmayalım. Bu aileler bu değer yargılarını aşıladıktan sonra, düzenin beklentisi için onları adeta düzenin gönüllü savunucusu yaparlar. Hatta düzenden iş koparmak, olanak ve prestij koparmak için, onları bir yarış içerisine sokarlar. Şimdi bir proleter devrimci gitsin de böylesine bir kurumla ilişki kursun. Burada devrimi temsil eden kişi çok güçlü ise ve karşısındaki zayıfsa onu etkiler, bu düzenden çekip koparır, devrimcileştirir ve devrime hizmet ettirir. Devrimi temsil eden zavallının biri durumdaysa, düzene yem olup gider, düzenin kulu kölesi olur. Çoğunlukla yaşanan olaylar bunlardır. Örnek olsun diye veriyorum: Siz kadın-erkek ilişkisi kurduğunuzda, aslında düzenle ilişki kurmuşsunuz. Kişilerin arkasında bir düzen vardır. Kişilerin arayışı içinde oldukları bir düzen ilişkisidir. Özgür ilişki yoktur. Bu ne demektir? İpek böceği nasıl kozasından çıkınca yaşayamazsa, o ailelerin içinde yetişen kişiler de kozanın içindeki böceğe benzerler, o kozadan çıkıp yaşayamazlar. Dolayısıyla başkalarını kendi atmosferlerinde tutmak isterler. Bizde birçok kişi hala bunu anlamıyor. Biçimine bakıyor, konuşmasına bakıyor, devrimciliği kabul etmiş diyor. Ama onun yaşamına bütünüyle anlam veren nedir? Onu şekillendiren kocaman bir dünyası vardır. O dünyadan çıktı mı boğulur. Dolayısıyla hazır ilişki yoktur.

Şimdi sizler proleter devrimcilersiniz. Proleter devrimciler yaşama adeta pamuk ipliğiyle bağlıdırlar. Şu anlamda söylüyorum: Biz güçlü bir yaşamın yaratıcısıyız. Ama yüce amaçlar uğruna yaşamımız her an tehlikededir. Bu anlamda pamuk ipliğiyle bağlıdır diyorum. Küçük-burjuva bir yaşam beklentisi içinde olan birisi elbette kalkıp da sizi tercih edemez. Hele hele zorlu bir direniş sürecindeyseniz, aileniz, eşiniz, dostunuz, şu veya bu kişi size yanaşmaz. Hep sizden uzak durmaya çalışır. Neden? Çünkü çıkarına gitmiyorsunuz; yaşamınız pamuk ipliğine bağlıdır da ondan. Onlar neyi ararlar? Onlar öyle ilişkiler ararlar ki, bu ilişkilerde düzen vardır, para



vardır, itibar vardır. Onlar böyle ilişkiler ararlar. Şimdi bir devrimci burada nasıl kullanılır, özellikle düşman onu nasıl etkiler? Düşman eğer onu düzenle ilgili bir ilişki içine çekerse, onun temsil ettiği bazı devrimci değerleri teslim alacağını çok iyi bilir. Bizim devrimci-miz her ne kadar görünüşte iyi bir ilişki kurmuşsa da, gerçekte düzene bir yığın devrimci değeri teslim etmiştir.

Bizim bu konuda önderlik olayını geliştirmede çok iyi tanık olduğumuz gelişmeler vardır, bu gelişmeler çok yaygın ve çok somuttur. Herkes bizimle ilişkilerini ayarlamada dikkatli ve hesaplı davranmaktadır. Sizin durumunuz da böyledir. Yaptığım bu kadar çözümlenmeyi hangi ölçüde özümseyebilirsiniz? Özümseme çok sınırlıdır. Neden? Çünkü sizin de yaşadığımız bir düzen vardır, bu düzenin şekillendirdiği bir yapı vardır. Hemen söyleyelim ki, bu düzen öyle fazla maddi çıkar bulmamış olabilir; bu hayaller olabilir, incir çekirdeğini doldurmayan şeyler olabilir; ama sizin için yine de bir düzendir. Hani bilirsiniz, bir köyün en düşmüş tipine gidip, bu köyün en iyisi kimdir diye sorsanız, size “o benim” der. Biraz da bu böyledir. Ne kadar hayali olarak kurulmuş bir dünya olsa da, yine ona tapınır. Hele zayıf insan onu hepsinden üstün tutar ve dolayısıyla bu konuda çok tutucu olur. “Bir adım daha ileri atarsam neleri kaybederim” diye sorar ve bunun hesabını yapar. İşte burada bir küçük ağa kişiliği, kendini devrime tam katmayan bir tip ortaya çıkar. Onun bu tercihi, önüne iyi şeyler konulamamasından dolayı değildir. O son derece hayalci de olsa, kof beklentiler içinde de olsa kendi düzenini tercih eder. Bu anlamda parti içinde de bir dengesi vardır. Bu kimin dengesidir? Bu, ortayolcunun dengesidir. “Canım git-sin, bu dengem gitmesin” der. Ortayolcuların durumu böyledir. Bunların önderlik olayıyla ilişkileri bütünüyle bu dengeyi ayakta tutmak içindir.

Bu tipin dengesini dayandırdığı olgu geleneklerin etkisidir, hayalleridir, bazı beklentileridir, prestijidir, ona ne kadar olanak sunulduğudur, önderlikten ne kadar yararlandığıdır. Buna göre bir katılma olayı gerçekleştirilir. Bu kişilikler önderliği kullanma çabasında da çok hesaplıdır. Önderlikle bütün ilişkilerini dürüstçe yorumlayıp uygulamak yerine, kendisi için önderlikten azami sonuç-

lar çıkarmak yerine, “önderlikle şöyle ilişkilerim oldu” der ve bunu pazarlamaya çalışır. Gerçekten bu durum bizim gibi geri toplumlarda çok yaygındır. Bunun için el tutulur, el öpülür, bunun için yağcılık yapılır. Bunlar ikiyüzlülüktür, dürüstçe doğru bir önderlik anlayışı içinde olmak değildir. Bu durum bizde oldukça yaygındır. Yine tepkicilikleri olanlar da vardır. Bunlar önderliğe kafa tutmakla övünürler. Aslında böyle kafa tutmalarının bir tür sınıf yönü vardır. Kendi gerçeğini savunamıyor, bunun için kafa tutuyor. Kafa tutmak, kendi dengesinde ısrarlı olmaktır, doğru önderliksel gelişmeyi reddetmektir. Bunun temeli işte budur. Ardında yine bir sınıf rolü vardır.

Güçlü katılım gerçekleştirmeyenlerde de bunu görmek zor değildir. Ama büyük oranı yanılıdır. Tepkici veya bireysel çıkar elde etmenin bir aracı olarak, önderliğe böyle yaklaşım değişik düzeylerde olabilir. Bu kaba anlamda çıkar sağlamak olmayabilir. Kişi kendi tembelliği için, zorlu örgüt görevlerinden kaçmak için, yalnız yetkisine sığınmak için böyle yapabilir. Bu konu çok uzun bir izah ister. Bunlar çok yanılı yaklaşımlardır. Bu yanılı yapıların önderliğe doğru yaklaşımı, ne kadar politikleştiği, ne kadar partinin arzu ettiği devrimciliği yaşattığı önemli bir sorundur. Önderliksel gelişmeye doğru yaklaşmak, onu doğru temsil etmeye bağlıdır. En iyi ölçülerden biri de budur.

Önderlik de bir ilişkidir, yoğunlaşmış ilişkiler demektir. Önderlikle ilişki içinde olmanın dikkat edilecek birçok hususu vardır. Hayatımda en çok yaptığım şey, önderliksel konularla uğraşmaktır. Yani hayali yaklaşım, yağcılık türünden yaklaşımlar veya yersiz tepkicilik biçiminde önderliklere yaklaşmam. Böyle yaklaşırsanız, temsil ettiğiniz birçok değeri düşürmüş olursunuz. Bu sizlerden çok büyük bir doğrultuyu tutturmanın çabasını ister. Bu anlamda ilişki bir kişiyle olur, bir örgütle olur. Bu konuda hemen yetkiye sığınıp da karşınızdakini ne abartılı gösterebilirsiniz, ne de hiçe sayabilirsiniz. Mutlaka doğru anlamı vereceksiniz. Siz zayıfa karşı güçlülük gösterisi içinde olursanız, sadece önderliğin adil olan özelliğini if-fal etmiş, onu düşürmüş ve çiğnemiş olursunuz. Güçlü karşısında yağcılık yapıp boyun eğmeciliğe düşerseniz, bağımsızlık ve bağım-

sız ayakta durmak ilkesinden taviz vermiş olursunuz. Bu da çok şeyin kaybedilmesi anlamına gelir. Yine sıradan bir çabayla işleri sürdürmeye kalkışırsanız, “ben bu işi emirlerle de idare ederim” dersiniz, günün sizden istediği çabayı gösteremezseniz, “kimseyi görmüyorum, kimse de benden hesap sormaz” deyip kendi kendinizi ikna ederseniz, önderlikle oynamış olursunuz. Önderlik adına uygun bir temsili yapmak istiyorsanız, bu konuda kendinizi aldatmaktan kaçınacaksınız, böyle çaba noksanlığı gösteremezsiniz. Bunu gösterdiğinizde, önemli bir noksanlığı kabul etmişsiniz demektir.

Önderin ilişki düzeyini bütünüyle doğru kavramak gerekir. Bir önderin yaşamı üzerine iyi bir incelemeniz olmalıdır. Bir önder nasıl yaşar? Bir önderin dünyası nasıl bir dünyadır? İlişki dünyası nedir? İşleri nasıl idare ediyor? Sorun yalnız biz değiliz, sorun genelde bir önderlik olayıdır. Bu konularda gerçekçi bir yaklaşım içinde olmalısınız. Ne inkar ederek, ne de önderlik kurumunun önemli rolünü bir yana bırakarak soruna yaklaşamaz ve bu biçimde hiçbir gelişme kaydedilemez. Bu çoğunuzda oldukça yaygındır. Önderlik çeşitli değerlerle karıştırılıyor. Aşiret reisi, aile reisi, dini şef, tanrı kavramı ve hatta inkar etme gibi anarşistçe yaklaşım türünden önderliğe ilişkin ne kadar çağdışı anlayış varsa, bütün bunlar hiçbir sınıktı duyulmadan önderlik gerçeğinin yerine konulmak isteniyor. Biz bütün bunlara karşı yoğun bir mücadele verdik. Doğru bir önderlik anlayışı üzerine gerçekten çok değerli çözümler yaptık. Önderliksel gelişmenin doğru kavranıp uygulanması kadar hiçbir şeyin bir devrimcinin eğitiminde yeri olamaz. Doğru bir önderlik anlayışında karar kılmak ve yaşamak, disiplinin ve tutarlılığın vazgeçilmez bir ölçütüdür; istikrarlı olmanın ve istikrarlı devrimciliğin bir ölçütüdür. Sorun filanca kişinin varlığı da değildir; sorun bir kurumdur, gelişen en yüce bir otoritedir, ona karşı tutarlı olmaktır. Otorite milyonların temsilidir. Bunları kafanıza yerleştireceksiniz. Ona böyle ulaşılır. Somuta da soyuta da böyle yönelinir. Yani somut güncel büyüklükten gerçek büyüklüklere böyle ulaşılır.

Demek istediğimiz bir ilişkiler dünyasıdır. Birbirinizle karşılaşmanız şahısların karşılaşması değil, ilişkilerinizin karşılaşmasıdır. Bizim toplumumuzda genellikle soyut bilgi ve tahlil düzeyi geli-

mediği için, herkes birbirinin aşına yüzüne bakar. Hemen nasılsındır. Bunun arkasındaki dünyayı tahlil edemez, beklentilerini bilemez. Bu, birbirine yaklaşımda son derece yüzeysel, önyargılardan öteye gitmeyen ve sempati ilişkilerini aşmayan bir ilişki türüdür. Bu anlamda rahatlıkla söyleyebiliriz ki, bizim toplumumuzda insanlar birbirlerini asla tanımış ve anlamış değildir. Hatta aynı köyde bile temel konularda, örgütlülük ve bilinçlilik anlamında toplum birbirini tanıyamamıştır. Lafın özü, bu cahilliktir. Bunlar birbirlerini tanırlar, akrabadırlar; ama gerçekte birbirlerine en yabancı kişiliklerdir. Neden? Temel çıkarılarda birbirlerini tanıma ve değerlendirme yoktur da ondan. Birbirini tanımak, sadece fiziki dış görünümü tanımakla olmaz; ilişkilerinde tanımak, çabasında tanımak esastır. Köylü kitesinin bir cahiller yığını olması bundan ileri gelir. Köylüler ne kendi çıkarlarını görürler, ne de bunların birlikte ifadesini anlarlar. Her biri birer kör kütük gibi ortadadır. İlişki biçimleri en ölü, en cansız ve suya sabuna dokunmayan konuşmalardır. Elbette bu yüzden bir köylüyü suçlayamayız. Köylü yüzyıllardan beri gelen bir soyutlanmakla, korkutulmakla, toplumsal düşüncenin dışına itilmekle, örgütlenmenin ve eylemin kendisine yasaklanmasıyla bu duruma düşürülmüştür. Bir cahiller yığınıdır, örgütsüz ve bilinçsiz oldukları için böyledir. Köylüler birbirlerini tanırlar, samimidirler, birbirlerine aşınadırlar. Ama bu durum hiçbir şey ifade etmez. Dolayısıyla ahbap-çavuş ilişkileri, temeli olmayan yüzeysel sempati ilişkileri toplumumuzda çok gelişkin olmakla birlikte, çağdaş anlamda ekonomik ve siyasal sonuçları olmayan ve gerçekten boş bir çabadan öteye gitmeyen ilişkilerdir.

Gelişkin kapitalist ve hatta sosyalist toplumdaki insan ilişkilerine bakalım: İlişkileri mantıklıdır, çıkara dayalıdır, bu ilişkiler belirlenmiş görevlere hizmet eder ve gereksiz ilişkileri yoktur. Gereksiz ilişkilere gereksinim bile duymazlar. Avrupa’yı görenleriniz bunu çok iyi bilirler. İnsanlar samimiyete gelince buz gibidirler, ama çıkarları söz konusu olunca müthiş uyanıktırlar. Biz de bunlar gibi olalım demiyorum. Ama burada önemli olan çıkar etrafında oluşan ilişkilerdir.

İlişkilerimizin devrimci ilişki olması gereği anlaşılır bir şeydir.

İlişkileri değerlerle ölçülen ilişkiler olarak anlamak gerekir. Bir aile, bir kişi ve hatta bir değerle ilgilendiğinizde, bunların düzen içindeki yeri nedir, diye sormalısınız. Bunları ne kadar kendimize mal edebiliriz? Bunlar sizi ne kadar etkileyebilir? Bu konulardaki gücünüz nedir? Neyi ne kadar önleyebilirsiniz? Bu konularda gerçekçi bir değerlendirme içinde olmayanlar, elbette sağlam pratik adımlar atamazlar. Bunların bize pek fazla hayrı olmaz. Neden alabildiğine bir subjektivizm yaşıyor? Bu, ilişkiler dengesini kavrayamamaktan kaynaklanıyor. Hatta parti saflarında ilişkilerin derecesini tutturamamak, bu konulardaki her türlü yanılığın da bir nedenidir. Bir ilişkiyi ele alışı tarzı vardır. Kiminle ilişki kurulmuştur, neden kurulmuştur? Bazıları ilişkilerde dikkatli olma gereğini duymazlar, her ilişkiyi normal karşılarlar ve buna oldukça alışkındırlar. İlişki kurdukları kişi veya çevre oportünist midir, ajan mıdır, belli değildir. Birçok şeyi ona devrederler. Bu durumda beklenmedik birçok şey ortaya çıkar. Böyle olunca da, neden böyle oldu diye hayrete düşerler. Oysa ilişki kuranların anlayışından ötürü bu böyle olmuştur. İlişki kurulan insan ve ilişki kurulan değer sanıldığı gibi değildir. İlişkiyi kendi ortamı ve onu temsil edenin çıkarları içinde bir yere oturtmadığı için, “ilişki ilişkidir, bu adam benim düşündüğüm gibidir” demektedir. Buna dayalı bir örgüt çalışması her türlü tehlikeye açıktır. Dolayısıyla darbe yiyecektir, gelişmesi de biraz tesadüfidir ve çoğunlukla yaygın olarak yaşanan bir durumdur. İlişkiler sistematiğine egemen olmamak, bir kişinin temel uğraşını bilmeden kendisine yaklaşmak, örgütlenmede ters sonuçlar yaratır. Kişiyi çıkar dengesi içinde ele almak gerekir; hayallerinden tutun maddi yaşamını olanaklı kılan çıkarlarına kadar hepsini göz önünde bulundurmak, bundan kalkarak ya hayallerinden, ya da çıkarlarından tutmak gerekir.

Kişi soyut ve metafizik bir olay değildir; bir dengenin ifadesinden ibarettir. Bu insanı gerçekliğe ve objektif olmaya götürür. Başlangıçta kurmak istediğiniz ilişkilerden pişman olmamak ve daha da önemlisi kaybetmemek açısından, ilişkiyi proleter bilinçlilik temelinde ele almanız gerekir. Burjuva temelde ele alsanız bile, onun da bir mantığı vardır. Hatta feodal çıkarlar temelinde ilişki kurmak

istediğinizde de ona dikkat edeceksiniz. Birçok arkadaşın ilişki anlayışına baktığımızda ya feodalizmi, ya da küçük-burjuvalığı uyguladığını görüyoruz. Halkla ilişkiler sorununun, örgütü geliştireme ve çalıştıramama sorununun hiç mi feodalizmle ilgisi yoktur? Hiç mi küçük-burjuvazinin çıkarlarıyla ilgisi yoktur? Hayır, vardır. Yani kişi anlaşılabilir, izah edilemez bir fenomen değildir. Hiç kimse laf olsun diye başkalarıyla ilişki kurmaz. Bizi bile burada tutan temel ilişki, yüce bir proleter öncülük ilişkisidir. Aslında tam güç yetiremesek de, sıradan bir insani değeri temsil ettiğimiz ve kaçınmayacağımız büyük bir ilişki olduğu için buradayız. Amacımız çok yücedir; bu amacın gerçekleştirilmesinde harcanan çok büyük çabalar bizi bir arada tutmanın temel nedenidir. İlişki sanatında, en yakınımızdan en uzağımıza kadar, bilimsel hareket etmeye ihtiyacımız vardır. Bu konuda hayaller içinde yüzmek gerekir. Özellikle bu hususta çok güçlü olmak ve eskiyi aşmak gerekir. Defalarca belirttiğimiz gibi, kölelerin çok az şeye hakkı vardır. Bizler ezilen ve sömürge bir halkın en amansız koşullarda savaşan öncüleriyiz. Biz çok az şeye sahibiz. Bizim sahip olduğumuz yegane şey savaş ilişkisidir, savaşım silahlarıdır. Maddi çıkar, prestij, kişiyi geride tutabilecek çok çeşitli yaşam istekleri bizim için söz konusu olamaz. Yani bizim konumumuz yoğunlaşmış bir savaşçı konumudur, savaşçı kişiliğidir. Kimse bunu gözardı etmemelidir. Sorun geniş olanaklar içinde yüzmek de değildir. Sorun PKK’de yürütülen savaşçılığın düzeyidir. Dürüst öğeler, militanlığı doğru temsil edenler bunu yaşarlar. Bununla oynayanlar ise, bu ad altında daha değişik ilişkileri yaşarlar.

Parti size bir yetki veriyor. Bu yetkiyi çok çeşitli biçimlerde kullanmak mümkündür. Bazıları bu yetkiyi yeni yetme ve kendine sevdalı biri gibi kullanıyorlar. Ne oldum delisi gibi davranmaktan tutun yetkiyi ayaklar altına almaya kadar çeşitli olumsuzluklara giriyor ve tabii bunu da bir kişisel marifet biçiminde gösteriyorlar. “Partinin şöyle bir temsilcisiyim” deyip verilen yetkinin yarattığı belli bir itibara dayanarak, ilişkilerini ya birilerinin ayağına yatırıyor, ya da biri üzerinde yersiz bir otorite kesilmek için kullanıyorlar. Bu yetkiyle oynamaktır ve yetkiyle oynamanın da görev anlayışıyla hiçbir

ilgisi yoktur. Yetkiyle oynayanın şahsında çok şey gitmiştir. Yapılması gereken şey kendisini görevden almaktır veya kendisine yetkiyi doğru kavratmaktır. Ama çoğunuza yetki verirsek, kim bilir ikinci gün bu yetkinin başına neler gelir! Sunulan yetki her biriniz için önce partiye doğru katılma gereğidir, bunu bütün ortama kabul ettirme yetkisidir. Çabamız tamamen buna yönelik olur.

Şimdi kaç kişi bunu tam yapıyor? En eskisinden en yenisine, ilkinden en sonuncusuna kadar kaç kişi bunu böyle yapıyor? Böyle yapanlar sınırlıdır. Dolayısıyla yetkilere layıkıyla işlerlik kazandırmak, bizim bu husustaki çapımızı da belirler. Yetkiyle oynamak, yetkiyle oynayanın kaç paralık olduğunu ortaya koymak için yeterlidir. Biz niçin aşımına uğratılmıyoruz? Halktan aldığımız yetkileri veya oluşan yetkiyi iyi kullanmayı sürdürdüğümüz için bu böyle oluyor. Yoksa bizim fazla bir ayrıcalığımız yoktur. Yetkiyi iyi kullandığımız için, bu işleri en ileri düzeyde götürebiliyoruz. Benzeri örnekler içinde PKK iyi temsil ediliyor. Bu önemlidir ve temsil ettiğimiz yetkinin kendiliğinden oluşmadığını da biliyorsunuz. Devamlı olarak büyük bir koruma savaşımı verilmezse, bu yetki bir günlüğüne bile elimizde kalmaz. O halde sıfırdan yetkili bir konuma gelindiği bilindiğine göre, yetkiye hakkını vermenin ne kadar önemli olduğu, bunun davaya ve göreve hakkını vermek demek olduğu çok açıktır. Aslında hepimizin gerekeni yapamadığımız yer burasıdır. Adam aldığı yetkiyi çocuk gibi kullanıyor. PKK’de yetki son derece kıymetli bir değerdir. Ama bazıları onu bozuk para gibi harcıyorlar. PKK’nin verdiği yetki kişinin elinde gerçekten çok değerli bir olgudur. Bu yetkiyle oyuncak gibi oynamak, onu ayağa düşürmek kabul edilebilir mi? Gizliliğe riayet etmemek, var olan görevlerin üzerine gitmemek, görevleri yüz üstü bırakıp bir şey olmaz demek, en kakavan köylünün davranışıdır. Yetkisini böyle kullanan birinin ne mal olduğu çoktan ortaya çıkmıştır.

Bu konuda yaşayanlarla sık sık karşılaştığımız biliniyor. Sorun keyfine geldiği gibi yetkisini aşındırmak ve yetkisini kötüye kullanmak değildir. Sorun her şeyden önce ona en namuslu davranışla yaklaşmasını bilmektir. Kafa gider, ama yetkiyle oynamak olmaz, diyeceksiniz. Bunu kendinize yedireceksiniz. Öyle ki, o zaman parti

sizin ehliyetli bir el olduğunuza, halk sizin yönetiminizin iyi bir yönetim olduğuna inansın. Halkın devrim işlerinin ehil ellerde olduğu kabul görsün. Kaç kişi bunu böyle anlıyor, kaç kişi böyle ehil bir el olabiliyor? Bütün bunlar önemlidir ve devrim denilen olayda vazgeçilmez özelliklerimizdendir. Parti içinde birçok özelliği çok iyi ortaya koymak istiyorum. Daha önce de izah ettim. Ama yine de insan doymuyor. Neden? Çünkü bu konuda alabildiğine bir boşluk yaşanıyor. Toplumumuzda bugün “ben PKK’nin şöyle bir görevlisiyim” diye bir yarış vardır. Buna çok büyük bir itibar veriliyor. Dünün en büyük ağası, “PKK beni affetti” diye bayram ediyor. PKK’nin kendisini suçlu görmediğini söyleyenler vardır. Günümüzde bu konuma gelen çok sayıda insan mevcuttur.

PKK’li olmayı bir onur olarak kabul edenlerin durumuna bakacakmışız; elinde çok geniş yetkiler olduğu halde, bu yetkilerle nasıl oynadığını ve onları nasıl çarçur ettiğini bile hesaba katmadan, “ben şöyle PKK’liyim” diyeceksiniz. Bu çok büyük bir sorumsuzluktur. Her şeyden önce PKK’de gelişen yetki durumu ne senin kişisel marifetindir, ne de benim marifetimidir. Yetkili bir duruma gelebilmenin bize nelere mal olduğu ve bunun ne pahasına gerçekleştiği biliniyor. Elinizdeki değer budur. Ama bazıları yanılıyorlar; biraz kitlelerin üzerinde bulundular mı, kendilerini bu kitlenin kralı yerine koyuyorlar. Kitlelere tebaası gözüyle bakıyorlar. Bir ağa gibi yaklaşıyorlar ve köleye emir verir gibi emir veriyorlar. Adam yetkisinin farkında değildir. Yetkili kılınmıştır, ama yetkisini bilmiyor. Bazıları da yetkisini bunun tersi biçimde kullanıyorlar. Bu tip de bir köle gibi zavallıdır, hiçbir konuda yetkisi yoktur, hiç kimseye söz geçiremez gibi davranmaktadır. Bunların ikisi de çok tehlikelidir. Kaldı ki bizim özgürlük anlayışımızın kendini en çok ele verdiği yer burasıdır, yetki sorunudur. Bir devrimci kendi görev anlayışı gereğince temsil ettiği yetkiyi ne bir köleye yaraşır biçimde, ne de krallık, cumhuriyet vb. gibi eski yönetim biçimlerinin temsilcileri gibi kullanılmalıdır. Önderlik adına yola çıkan bu anlayışların sahipleri emir yağdırır, boyun eğdirir, kişilerin ardından ucuz kararlar çıkarır, bu zorlarına giderse, “neyime gerek” derler. Bu kez en duyarsız, etkisiz ve yetkisiz tipi yaşamaya çalışırlar. Bu ikisi de yüzyıllar-

dan beri toplumumuza dayatılan ve toplumumuzu kendisi olmaktan çıkaran yabancı egemenliğin etkileridir. Bunların aşılması gerekir.

Sanırım sizler bu konuları epey akıllıca ele alıyor ve devrimcileşmeyi tamamen bu temelde gerçekleştiriyorsunuz. Maalesef ortaya çıkan tablo, bu iki tehlikeli sapmanın ne kadar güçlü olduğunu ortaya çıkardı. Gelişen PKK otoritesi ve yetkisini böyle ele almak yaygın olarak karşımıza çıkıyor. Bu doğru değildir, bunları tamamen terk etmek gerekiyor. Burada bazı değerlerin birleşik ifadesi olarak yaşayacağız. Hiç kimse, “ben kişiliğimi şöyle konuştururum” diyecek durumda değildir. Bu mümkün de değildir. Bu konuda yapılması gereken şey akıllı olmasını bilmektir. Ne kendini allayıp pullamak, ne de başka türlü değerlendirmek gerekir. Gerektiği gibi davranılmaması halinde, değerlerin çığnenmesi ve değerlere karşı suç işlenmesi durumu ortaya çıkar ki, bu değerler de doğal olarak bu durumda kendilerini savunma gereği duyarlar. Bunu da iyi bileceğiz, kafamıza ve yüreğimize işleyeceğiz. Sizler bu değerlere layık olmazsanız, bu değerler kendi yasalarını icra ederler.

Otorite öyle kendiliğinden gelişmiyor. Benim önlemeye çalıştığım tehlikeli yanılığınız vardır. Bu tehlikeli yanılığın içinde olanlarınız bir an önce bu durumdan kurtulmalıdır. Yoksa düşman karşısında kötü duruma düşersiniz. Halkın saflarına geçtiğinizde çok ters uygulamalarınız olur ve cinayetlik suçlara yol açarsınız. Görevlerimizi gereğince yerine getirememenin sonuçlarına gözü-müzü yummayalım. Eğer biri benim neyime derse, dünya kendisine zindan olmalıdır. Bu nasıl bir durumdur? Parti görevlerine hiç ilgi göstermez, katılmaz, ilişki geliştirmez, ama yine de rahat rahat yerinde durma hakkını kendisinde görür. Ancak Neron Roma’yı yaktığı sırada kendini bu kadar rahatlık içinde hissetmiş olabilir. Bugün Kürdistan’da gerçekten siyasal, sosyal ve ekonomik olarak tam bir yangın yaşanıyor. PKK militanı bu durum karşısında kendi sorumluluklarına sıradan bir biçimde yaklaşamaz. Görevlerine bu biçimde yaklaşan kişiye sen kimsin deyip yüklenirler. Biz bu işleri ne Allah, ne de TC korkusuyla yapıyoruz. Yine bazı manevi kuvvetlerin etkisi altında olduğumuz veya çok düştüğümüz için de bu işleri yapmıyoruz. Ama bazı somut değerlendirmeler yaptık. Yaşamın bu haliyle

le kabul edilemeyeceğini gördük ve kendimizi görevli hissettik. Bu hepimiz için geçerlidir, hiç biriniz bundan kaçınmazsınız.

Aileniz, vatanınız ve halkınız ateş altındadır. Böyle bir durumda insan en azından benim elimden ne gelir diye sorar. Sonra yangını söndürmek için bir avuç toprak alıp serper, bir bardak su götürüp döker. Bizde bir efsane vardır; bu efsanede **apık** denilen sürüngen bir hayvanın adı geçer. Bu hayvan bizde hala çok sevilir. Neden? Efsaneye göre Nemrut Halil İbrahim’i ateşe atarken, bu hayvan ağzına biraz su alır ve bununla ateşi söndürmeye çalışır. Onun için dua edilir, bu apık sevimli bir hayvan olur. Bizdeki yangın sadece bir kişinin içine düştüğü bir ateş değildir, herkesin yaşadığı bir ateştir. Şimdi bir sürüngene bile bu sıfat yakıştırıldığına göre, burada militanın gelişmemesi ve problemlili olması düşünülemez. Bunlar ağza alınmaması gereken ve sergilenmesi bile suç olan durumlardır, düşmanın fitne fesat unsurlarıdır. Köle olduğunuzu söylüyorsanız, biz köle insanlıktan uzaklaştırılmıştır diyoruz. Burada köleliği yaşatmak bir yana, kimse onun adını bile ağzına alamaz. Köle olanların PKK’de işi olamaz. Uzun süre köle gibi yaşayacağım demeye de kimsenin hakkı yoktur. Kaldı ki insansınız, yılların çabasıyla ayaktasınız. Bilincinizin pek ve iradenizin keskin olması koşulundan başka hiçbir şeyin hiçbiriniz için gerekli olmadığı kesindir. Bu tür tutumlar neyle izah edilebilir? Bunun hiçbir izah tarzı olamaz. Burada bir yargı durumu ortaya çıkar. Çoğunuz hala bunu anlamamazlıktan geliyorsunuz. Her şeyden önce bu ahlaksızlıktır. Bu, siyasi açıdan oportünizmdir, disiplin açısından suçtur. Hiçbir açıdan kabul edilemez. Bir de bizde önderliğe yaraşır yaşam öğretilmektedir. PKK’de Kürdistan halkı adına, ilerici insanlığın bir bölümü adına, önderlik sanatının genel ilkelerini ve uygulamasını yaşıyoruz. Öyle değil mi, herkes bu temelde buraya gelmedi mi? Bunun için yola çıkılmadı mı? Evet, insanlığı kendimize yakıştıracacağız. Bir günde zafer sağlamak şart değildir, ama özgür savaşçıların şanlı yaşamını kendimize yedireceğiz. Bu yaşam ilkemizdir.

Bütün bu anlatılanlar, parti içi yaşamın, ilişki anlayışının ve onu temsil düzeyinin doğru temelde ele alınmasıdır. Genç olmanız, yeni katılmanız, filanca bölgeden gelmeniz bu tür bir katılımın zorunlu-



luğunu kesinlikle geçersiz kılmıyor, tersine daha da zorunlu kılıyor. Bunu çok zor bir olay olarak görmek şurada kalsın, bundan başka esas alacağınız bir ilkenizin ve başta gelen amacınızın olamayacağı düşüncesindeyiz. Aksi halde işler değişir; bu bir objektif ve subjektif düzen dayatması olur.

Bizim buradaki çözümlerimiz sadece bu topluluğu devrimcileştirmeyi amaçlamıyor. Küçük bir topluluğun şahsında bir tarih inşa ediliyor. Tarihin inşa sürecine onurlu yaklaşmak gerekir. Bir topluluğun yoksun bulunduğu bir otorite geliştiriliyor. Halkımızın her şeyden önce bizden talep ettiği, ona her düzeyde ve her aşamada sahiplik edecek bir kurumu geliştiriyoruz. Buna karşı çok sorumlu yaklaşmak gerekir. Burada her gün yaşanan şey, halkımız adına yüzyılların emeli olan bir dönüşümü yaşamaktır, onun özgürlüğüne yol açmaktır. Eğer bütün şekillenmenizde bu esası yaşatırsanız, önderlere yaraşır, önderler gibi bir gelişmeyi yaşarsınız. Önder olmak gerekir ve bundan başka bir çarenizin kalmadığını, konumunuzun bunu gerektirdiğini görürsünüz. Ama işlere bu temelde yaklaşmak yerine bambaşka yaklaşımlar sergilenmektedir. Bu doğru değildir. Çünkü bu zeminde yaşamak demek, bir halkın asli önderliğinin gereklerini yaşamak demektir. Bizde bütün düzenden kopuş, hatta bireysel yaşamın birçok değerinden ve gereksiniminden uzaklaşmış olarak bulunmak, tek bir şeyle kabul edilebilir ve yaşanır; o da çok büyük bir davaya sarılmak ve onu adım adım ilerletmektir. Başka hiçbir şey buradaki yaşamı kaldıramaz. Eğer bu hepimiz için geçerliyse, gerçekten gelişmemeniz ve önderlik sanatında büyümemeniz için hiçbir neden yoktur.

Her zaman belirttiğimiz gibi, bunu kendimize yakıştıracamız. Geldiğimiz sınıf ve tabaka ne olursa olsun, tecrübemiz ne olursa olsun, bunu kendimize yakıştırmalıyız. Biz çok geri koşullardan gelmiş olabiliriz. Benzer halklara göre ölçülerimiz de çok geri olabilir. Ama insanlık kavgasında iddialıyız, hem de en anlamlı kavgalardan birini yapmakta iddialıyız. Biz bu iddianın önderleriyiz. Gerisi çabanıza bağlıdır. Hatta çok geniş olanakları bulunanlara göre, biz bunu daha iyi ve daha güçlü yapabiliriz. Her şeyden önce bu rolü kendimize yakıştırsak, bu böyledir. Bu rolü kendine yakıştırmak, ama

sanki zoraki bir rolümü gibi oynamak, işin en kötü yönetim tarzına yönelmektir. Böylesi bir yönelmeden sonuç çıkmaz. Halkımızın önderlik sanatının gereğine derinden inanarak, onu vazgeçilmez görek ve gereklerini yerine getirerek bu mesleğe sahip çıkmalısınız. Buna ulaşmak için, PKK’de düşüncelerimize yüklenmek, bunda güçlü bir ilişki birikimi haline gelmek ve ne gerekiyorsa onu edinmekten başka bir kaygı olamaz. Bundan başka arayışların içinde olmamak gerekir. Sizde siyasal kişilik geliyecekse böyle gelişir. Kafanızı birçok şeye kapatacaksınız, yalnız küçücük bir çıkış aralığı olacak ve bu da söylediğim sanata yönelik olmalıdır. Biz kendimizi bütünüyle dünyaya da kapatırız. Kendimizi birçok şeye kapatmış durumdayız. Beynimiz sadece bu iş için çalışır ve gelişmenin diğer bir nedeni de budur. Birçok şeyi düşünmekle birlikte, onu esaslı konular üzerinde yoğunlaştırırız, düşüncemizi fazla dağıtmayız. Bu yaşantı sürekli önderliksel bir konumun geliştirilmesidir. Kesintisiz, yoğun ve giderek artan bir hızla böyle disipline edilmiştir. Sonuç, işlere biraz güç yetirebilmektir. Yani mükemmeldir, şöyle veya böyledir demiyoruz. Sizin için işler bu temelde daha kolay ele alınır ve sonuca varılır.

“Kafam dağınıktır, yüreğim paramparça olmuştur” demek doğru değildir. Bu samimiyezsizliktir. Siyaset bir eğilimdir, bir akımdır. Kılı kırk yarararak başarılıdır. Siyaset dört bilinmeyenli bir denklem değildir. Adamdan yönelim ister, kararlılık ister ve bunu kaldıracak mantığın hiçbirinizde olmadığını da kabul etmiyorum. Hepinizin omuzları üzerinde bir baş vardır. Bu baş bunların hepsini düşünür. Kaldı ki siyasette güçlü bir düşüncenin sahibi olmak, siyasal doğrultuya özlü girilmesine bağlıdır. Doğrultuya özlü giren kafasını müthiş çalıştırır. Ama burjuva okulların bir profesörünü buraya getirin, adam çıldırır. Öyle değil mi? Hiçbirinizden bir şey anlayabilir mi? Nitekim TC bizden bir şey anlayamıyor. Neden? Çünkü yolu muza girmeyen kimse bizi anlayamaz. Hatta niye kimse bize nüfuz edemiyor? Başkasının bize nüfuz edebilmesi için, girdiğimiz yolda yürümesi gerekir. Sahtekarlar hiçbir zaman bizi yaşayamadıkları için, bize nüfuz edemez ve bizi anlayamazlar. Dolayısıyla gelişmemizi engelleyemezler. TC’nin kendisi için bu çok açıktır. Çok sayı-

da ajanı vardır, kendisine her gün çuvaldar dolusu bilgi gider, ama gerçekten hala bizi anlayabilmiş değildir. Çünkü o bir inkar mantığıyla, ahlak dışı ve insanlık dışı bir yaklaşımla kendisini koşullandırmıştır. Bu yaklaşımın bizi anlaması olanaksızdır.

Örneğin grubunuz içinde neden birisi istediğimiz düzeyde bir türlü gelişmiyor? Din açısından ele alırsak, bu doğrultumuza gelmeyen biri zındıktır; sınıfsal açıdan ele alındığında, art niyetli değilse ortayolcudur veya ara sınıfın yansımasıdır: Ya anarşisttir, ya maceracıdır, ya Oblomov'dur, ya da aşırı bir kariyeristtir. Böyle biri bizi asla anlayamaz. Onun durumu çok rahatlıkla belli olur. Bizi yaşamayan biri, kendisini yirmidört saat içinde ele verir. Dolayısıyla o da yenilir. Ne kadar yıkıcı ve dağıtıcı bir konumda olursa olsun, derhal yenilir. Neden? Çünkü bizi anlamamıştır. Bizi yenmesi için bizi anlaması gerekir. Bizi tam anlayan, bize hak veren ise bizden olur. Bu nedenle zafer burada yine bizim olur.

PKK olayının çağın bütün inkarcılığına, bütün dayatmalara, anlamsızlıklara ve çok çeşitli engellere rağmen gelişmesinin diğer bir izahı da budur. Bizim nasıl bir insanlık temelinde geliştiğimizi bilmeyen, PKK gerçeğini de bilemez. Bilsen bile sözde bilir, bir yönüyle bilir. Bu bilmek tam bir bilmek değildir. Dolayısıyla bizi bilmeyen bizi yenemez. Bizi iyi anlayan da bizden olur. Yüreği biraz bizim için çalışan, kafası biraz bize çalışan bize hak verir, bizimle dost olur. Düşmandan gelme biri olsa bile böyle olur.

Tüm bu esasları göz önüne getirdiğimizde, PKK'nin giriş koşulları, eğitim koşulları ve yaşam tarzının herhangi bir dönemden daha ileri bir aşamaya gelmiş bulunduğunu görürüz. Biz bunu böyle yaşamakta ve yaşatmakta ısrarlı olmalıyız. Başka türlü ölçüleri kendimize yakıştırmamalıyız. Bizim de yaman adamlarımız ortaya çıkmalıdır. Buna çok büyük bir ihtiyaç duyduğumuzu ve hepimizin de buna layık olduğunu kabul etmelisiniz. Cahil ve düşkün Kürtler olduklarını söyleyenleri kabul etmiyoruz. Düşkün olan buraya gelmemelidir. Kendine egemen olmayanlar saflarımızda yaşayamaz. Bu lümpen tipler için yine böyledir. Zaten halk olarak düşürülebileceğimiz kadar düşürülmüşüz. Bir de burada mı kendimizi düşüreceğiz? Bu yapılabilecek en büyük kepaşeliktir. Hangi yürek bunu ka-

bul edebilir? Gerçekten biz bazı şeyleri anlarız, düşmanımızı bile iyi anlarız. Ama böylelerini bir türlü anlayamıyoruz. Böyleleri dünyadan yok olup gitseler yeridir. Ama bunu anlamaya gelemeyiz. Hiç kimse aşağılık bir halk olduğumuzu bize kanıtlamak için buraya gelmemiştir. Hiç kimse geri zekalı olduğumuzu kanıtlamak, bir insan taslağı olduğunu kanıtlamak için de buraya gelemeyiz. Bu topluluk yiğit insanların topluluğudur. PKK ortamı en cesur, en fedakar, en bilinçli, yüreği sevgi ve saygıyla dolu insanların safı olarak gelişiyor. Belki bir kişi tümüyle bunları tek başına temsil edemiyor, ama bütün direniş şehitlerimizin ve direnişçilerimizin birleşik etkisi, topluluğumuzun buna layık olduğunu gösteriyor. Esas olarak bizi PKK'li yapan özellik, bizim buna hakkımız olduğuna ilişkin kanımızı güçlendiriyor. Şimdi biz bunları söylerken, kesinlikle değerlerimizin sağlam bir sözcüsü olmak zorundayız. Sizler de bunu yaşamak zorundasınız. Bunu kulağınıza küpe edeceksiniz. Özümsemek için çok çeşitli yöntemler vardır. Bir yolunu bulur, bu yaşamı esas alırsınız.

Unutmamak gerekir ki, bir kişi burada düşkünlükle sadece kendisini yaşayamaz, halkıyla alay eder, burada düşmanı oynamak ister. Hiç biriniz buna izin vermeyeceksiniz. Düşkünlerin rolü burada hiç kimse tarafından oynanamaz. Ortamımızda “anlayamadım, kavrayamadım, gelişemiyorum, katılamıyorum” diyerek rolün sahibine ve bu rolün gereğine yer yoktur. Burada “iyi biliyorum, kavrayışım iyi ve güçlüdür; insanlık önümde bin defa açılıyor, yitirdiğim çok şeyi görüyorum gibiyim, bunu elde etmem kaçınılmazdır” demek vardır. Biz ortada hiçbir şey yokken, her şey karanlık içindeyken, umudun zerresini taşımanın olanağı bile bulunmazken bu işlere atıldık. Bugüne kadar o zamanki coşkumuzdan hiçbir şey eksilmedi. Bugün sağır sultan bile PKK'den bir şeyler umut ediyor. Eğer kadromuz bunu görmez ve gereklerini yapmazsa, dürüst değildir. Gerçekten dürüst olmadığı konusunda tamamen ikna olduğumuz biri varsa, kendisini hedeflemeliyiz. Çünkü insanlık bunu böyle emreder. Halkımıza dayatılan yaşam karşısında geri zekalılık hiçbir biçimde kabul edilemez. Geri zekalı olarak görünen birinin burada süper zekalı olmaya doğru itildiğini pratiğimiz kanıtlamıştır. Siyaset belirleyi-

cidir, yaptırır. Bunu tecrübelerimize dayanarak söylüyorum. Düşkün birinin özgürlüğün iyi bir timsali haline gelmesi mümkündür. Geri tezlere itibar etmiyor, değer vermiyor ve reddediyoruz. Geri zekalılığın kalıtsal olduğu, aşağı tabakalara mensup olanların hep böyle yaşamaya mecbur oldukları ve bunlarda yükselmenin fazla söz konusu olmadığı biçimindeki düşünceler kesinlikle yanlış teorilerdir. Bunlar hep dıştan empoze edilmiş saptırmalardır. Tersine sosyalizmin temel noktası da buradadır. Bolşevik Devrimi'nde ilkokulu bile bitirmeyen generaller çıkmıştır. Sıradan bir militan olamayacağınıza kim inanabilir? Nereden bakarsak bakalım, bu mümkün değildir. Bunu ne bize ne de kendinize yutturabilirsiniz. Bu çeşitli biçimler altında köleliğin sürdürülmesidir. Bu da düşman politikasının sürdürülmesi anlamına gelmektedir.

İşte bir kez daha görülüyor ki, parti saflarını arındırır ve netleştirirken, yutmayacağımız ve kendi kendimizi kandırmayacağımız şeyler çok açıktır. Halka ve değerlerimize sıradan bir bağlılığın gereğini duyanlar için, düşüncede ve parti çizgisinde gelişme olasıdır. Bunun için belli bir zaman gereklidir denilir bu olanağı tanırız. Yani böylesine bir davanın bir adayı için yoldaşça ilgimizi ve desteğimizi sunarız. Ama bunun hiç mi hiç istismar edilmeye gelir yanı yoktur. Bunu başka türlü anlamaya, gereklerini kendinde yaşamamaya hiç mi hiç tahammülümüz yoktur. Bize kutsallık derecesinde haklı bir dava emanet edilmiştir. Her birimizin gelişimi bütünüyle böylesi bir tarihsel anlama da sahiptir. O halde bunun kıvanç duyan bir öğesi olmaktan öteye öykünecek hiçbir davranışımız ve sergileyeceğimiz hiçbir tutum olamaz.

Hepinizin buna candan hak verdiğinizi sanıyoruz. Böyle olduğuna ilişkin hepiniz kararlılık içindediniz. Dolayısıyla bu size gelişmenizin bu temelde olacağına dair bir sorumluluk yükler. Bu, yaşamı tamamen bu biçimde geliştireceğimize ilişkin bir andımız haline gelmiş oluyor.

Bir kez daha belirtmeliyim ki, hiçbirimiz bununla çelişen bir hususu dayatmayı kabul etmemeliyiz. Parti adına bu konuda son derece tutarlı ve ödün vermeyen bir konumda olmayı sürdürmeliyiz. İster eski, ister yeni olun, hatta geçmişiniz ne olursa olsun, eğer dü-

rüşçe ve iyi niyetle böyle bir katılmayı esas almışsanız, bu katılımı tamamen bu biçimde netleşmiş, gerekleri ortaya çıkarılmış ve başarılması olanaklı kılınmış bir temelde yaşamakta bir adım bile geride kalmamalısınız. Olanaklarınızın ve gücünüzün ulaştığı her alanda, kendinizin ve yakın çevrenizin bu tarz bir yaşamı esas almasını sürekli sağlamalısınız. Devrimci ahlakımızın da temel özelliği budur. Bu konularda her zamankinden daha fazla gerçeğimizi böyle yaşamak, bizden olmayanı ve bizde yansımaması gerekeni her zamankinden daha fazla dışımıza atmak ve tasfiye etmek gereklidir. Hepimiz her zamankinden daha fazla birbirimize bağlılığımızı bu temelde geliştirmeliyiz. Bu tip bir yaşamın inanılmaz olanı gerçekleştirme ve her türlü zaferin kazanılmasına götüreceğine inanmalıyız. İnsanlığın temel gelişme yolu, kendini insan soyundan saymanın kararlılığı içinde olanların doğal olarak amaçlarına ulaşacakları zafer yoludur.

Bizim görüşümüz baştan beri bu temelde olmuştur. Bugün alabildiğine artan gücümüz bu sağlam çıkışa dayanmıştır. Saflarımızı yine baştaki kadar temiz bir yürekle ve gerçekleri yine eskisinden daha özlü olarak savunacağız. Bunlar özellikle temel görev tutumu içinde kalma esaslarımızdır. Yeniden ve yeniden değerlendirin. Görev yükümleneceğiniz birçok yön aydınlatılmıştır. Bu temelde görevlerin birliği anlayışıyla birbirimize bağlı olmalıyız. Tekrar vurguluyorum, bütün bunları böyle belirtmekle en yüce arzumuzun gereklerini yerine getirdiğimize ve temsil ettiğimize inanıyorum.

**Ocak 1989**

## HEDEFLERE DOĞRU YÖNELMEK VE AMAÇ İÇİN YOĞUNLAŞMAK ŞARTTIR

### **Düşmanını tanımayan militan düşmana karşı savaşamaz**

Bir devrimin baş sorunu düşmanın tespitini doğru yapmak ve doğru bir mücadele tarzıyla ona karşı koymaktır. Daha ilk yola çıktığımızda bizim için baş düşman tespiti birkaç basit saptamayla başladı; düşmanın tarihsel geçmişini ve güncel durumunu her düzeyde ve her yönüyle inceleme noktasına kadar geldi. Düşmanı doğru tespit etmek, düşmana yerinde bir karşı koymayı sağlamak ve bunu bütün halkın bir savaşımı haline getirmek basit bir sorun değildir. Hele hele bizim gibi düşmanın ülke ve toplum gerçeğine her düzeyde nüfuz ettiği, sadece baskı ve sömürü uygulama anlamında değil, toplumun özellikle kültürel ve psikolojik bütün iç gözeneklerini ele geçirdiği, tahrip ettiği ve kendisi olmaktan çıkardığı, kendisini düşman karşısında bir savaşım gücü haline getirmek bir yana, çoğunlukla doğrudan veya dolaylı yönden düşmanın yönlendirmesi altında hareket ettiği ve durumumuzun gerçekte bu olduğu göz önüne getirilirse, bu ayrımı yapmak, teorik ve pratik düzeyde düşman kavramına ulaşarak ona göre kendini biçimlendirmek çok büyük çaba isteyen ve savaşımımızın ta kendisi olan bir husustur.

Birçok arkadaşımızın mensup olduğu sınıf ve tabakalar sadece düşmana boyun eğmek ve hatta çarpık bir gelişme sonucunda du-

mura uğramakla kalmamış, düşman için lazım olabilecek nesnelere neyse, o hale getirilmiştir. Yani bu sınıf ve tabakalara iyi bir aracı ve her düzeyde kullanılmaya elverişli bir malzeme olmaktan öteye bir rol tanınmamıştır. Bu çok rahat bir sömürü konusudur. Düşmanın bütün siyasal ve askeri amaçları ve kültürel yaşamı için kullanılmış olan bu sınıf ve tabakalar, en ucuz bir biçimde hiçbir çaba harcanmadan hazıra konmak tarzında düşmana sunulmuştur. Bu da özellikle pratik yaşamda düşman kavramının adeta silindiğini açıkça göstermektedir. Bunlar düşmanın kendilerini yenmesini yaşam diye benimseyecek kadar kendilerinden geçmiştir. Biz büyük kavramsal araştırma ve inceleme faaliyetimizi işte bu gerçeğin açığa çıkması için kullandık. Şimdiye kadar attığımız bütün pratik adımları da farklı bir kimliğe ulaşmak için attık; bu kimliğin tanımından özsel gelişimine kadar bütün konularda nelerin yapılması gerektiğini bitmez tükenmez bir çabayla göstermeye çalıştık. Bu çabaların gelişmesi oranında yapımızda belli gelişmelerin sağlanacağı açıktır.

Düşman kavramına ve kendi kimliğine bilimsel gerçeklere uygun olarak yaklaşmayan biri, herhangi bir doğru yaşantı ve başarıdan söz edemez. Çoğunlukla sahip olunan çarpık kişilik hastalıklı, kendini dile getirmekten bile aciz, zavallı, düşkün ve kendisini sürekli olarak tedaviye muhtaç bir hasta halinde bırakan bir konum arzeder. Yaygınca yaşandığı gibi bu konumda bulunanların eylem düzenlemeleri de kolay değildir. Dolayısıyla saflarımızdaki birçok kişinin yaratıcılıktan son derece uzak olması, hazır olanı bile değerlendiremeyerek bozması bu hastalıklı yapıyla yakından ilintilidir. Sözü ettiğimiz bu hastalıklı yapı sağlam bir düşman ve kendisi için bir kimlik kavramına sahip olmaktan, bu ikisinin karşılıklı çelişkisini ve bağlantılarını görme ve çözme gücünden yoksunluğu ifade etmektedir. Kişilik sorununun özü tamamen buraya gelip dayanmaktadır. Yoksa kimlik kavramını sağlam yapan, karşısındaki düşmanı her yönüyle tanıyan, aradaki çelişkiyi bütün yönleriyle kavrayan ve bir de bu çelişkinin çözümünü dayatan bir kişinin hasta olması, iş üretmemesi, örgüt yönetmemesi ve savaşı geliştirememesi düşünülemez.

Bütün bunları açıklamaya çalışırken, varmak istediğimiz sonuç

da ortaya çıkmaktadır. Görev, kavrayış düzeyinde sağlam kavramlara ulaşmak ve bunu kesinlikle pratiğe yansıtmaktır. Militanlarımız bu konuda kendilerini açacaklardır. Her zaman söylüyorum: Saflarımızdaki pek çok kişinin her düzeyde bazı kavramları art arda dizmekten tutun da pratikte birkaç sağlam adım atmayı becerememeye kadar varan yığınla yetersiz ve yanılı tutum ve davranışları vardır. Bu kişilikle ne yapılabilir? Bu kişilikle bu dünyada nasıl yaşanabilir? Bu biraz da toplumumuzun kendisini sahte bir biçimde değerlendirmesidir. Bu özünde kof olan, zayıf ve hastalıklı olan, ama kendisini çok sağlam olarak değerlendiren bir tutumdur ve doğru değildir. Arkadaşlarımızın yaşamına bütünüyle damgasını vuran gerçeklerin başında egemen düzenin geldiği çok açıktır. Bunun egemen gücü kimdir? Bu özün dile getirilmesini mi sağlamaktadır, yoksa imhayı mı yürütmektedir? Bu konularda kendisini fazla çözümlenememiş olan bireyin onurlu bir insan adına ortaya çıkıp arz-ı endam etmesi serserilikten başka bir şey değildir. Birçok arkadaşımız parti çizgisini kavramaya çalışırken, çoğunlukla düşmanın etkisi altında oluşmuş olan eski sığ yaşamın birçok özelliklerini aşamadığı için kendisini konuşturamamakta ve kurtuluşu dile getirmesi söz konusu olmamaktadır. Bütün arkadaşlarımızın bir türlü sağlam ölçülerin sahibi olarak parti ortamına çıkamamalarının nedeni budur. Bunun da savunulur bir yanı yoktur. Düşmanı bütün yönleriyle ve özellikle kendi yaşamına yönelik bütün politikalarıyla kavrayan bir kişinin, sıradan bir konumu temsil etmesi halinde bile, gelişmemesi ve yetmezliklerle dolu bir yaşantıyı kendisine layık görmesi düşünülemez.

Esas çelişki üzerinde düşünememek, geçmişin tortularıyla birlikte günlük olarak düşmanın etkilerini yaşamak, hatta neredeyse bunu bir yaşantı biçimi olarak övecek ve kendine yakıştıracak kadar ileri gitmek zaten kişiyi bitirir. Çoğunlukla yaşanan durum biraz da böyledir. Böylesi vatan, özgürlük ve kişilik kavgasında sınıfta kalırlar. Bunlar böylesi kavgaların kenarından bile geçemezler.

Nereden ele alıp değerlendirirsek değerlendirelim, karşımızda duran baş çelişki, Türk egemen güçlerinin yüzyıllardan beri şekillenmesi ve günümüzdeki biçimiyle vücut bulmasında, feodalizmden gü-



nümüze kadar temel toplumsal biçimlenişlerin emrinde mukallit bir güç olmaktan öteye gidememiş, kendi toplumsal bünyesinde özel bir gelişmeyi sağlayamamış ve hep başka güçlerin emrinde kalmıştır. Bir de yerli egemen güçlerimizin bunların elinde biçimlenmelerini ve daha da taklitçi gelişmelerini göz önüne getirirsek, ulus ve toplum olarak içinde geliştiğimiz çerçeve çok daha iyi anlaşılır. Şimdiye kadar bütün gücümüzle bunu göstermeye çalıştık. Saflarımızdaki birçok kişinin bireysel özellik olarak ortaya koymak istediği ve gerçekte parçalayamadığı, dolayısıyla açıklamayamadığı ve yaşamda tüm başarısızlıkların nedeni olabilecek tutum ve davranışların burada ortaya çıktığı bellidir.

Halk düzeyinde düşünürsek, düşkün bir konumda yaşamaktadır ve kendi kimliğine sahip çıkma cesareti bile gösterilememektedir. Birey olarak düşünüldüğünde, neredeyse insanlığın fosilleşmiş bir ögesi durumuna gelmektedir. Buna karşı büyük bir öfke duyulmaz ve birey bunun paramparça edilmesi için kendisini donatamazsa, hangi devrimcilikten söz edebiliriz? Düşman tespitini mutlaka sağlam bir biçimde yapmaya ihtiyaç vardır diyoruz. Düşman tespitini yaparken, sorunu ne yalnız genel bilgiler düzeyinde ele alıyor, ne şeytan ve melek kavramlarıyla değerlendiriyor, ne de iyi ve kötü biçiminde yaklaşıyoruz. Düşmanın tespitine toplumsal bilimin ölçülerıyla, bizi en gerçekçi sonuçlara ulaştıracak olan bilimsel sosyalizmle yaklaşıyoruz. Biz bu bilimle önemli oranda gerçeklerin tespitine ulaşabildik. Şimdi bu gerçekleri tekrar dile getirmenin bir anlamı var mı?

Parti hareketimizin ortaya çıkışından beri en çok tesbit etmeye çalıştığı husus düşman kavramıdır. Bu sömürgecilik kavramının çözümlenmesiyle başlamıştı. Bu temelde giderek ülke kavramının tahliline girildi. Yine bu temelde ülkede sınıfsal durum değerlendirilmeye çalışıldı. Bu kavramları ele alırken, elbette başlangıçta genellemeler düzeyinden kurtulamazdık. Mevcut bilgi düzeyi ve daha çok da pratik mücadele düzeyinin son derece yetersizliği bizi sağlam bir düşman tanımına ulaştıramazdı. Dolayısıyla biz Kürdistan'ın sömürge bir ülke ve TC'nin sömürgeci bir devlet olduğunu söyledik. Bu sözcükleri büyük bir silah olarak kullandık. Bu temel-

de sadece devlet ideolojisi düzeyinde değil, onun ağır etkisi altında bulunan ve sol adıyla ülke gerçekliğimizi inkar eden, bunu sürdürmek isteyen ve son tahlilde gerçekleri sosyal-şovenizm biçiminde örtbas etmeyi amaçlayan, dolayısıyla düşman kavramına ulaşmamızı engellemek isteyen tutumlara karşı da uzun süren bir mücadelemiz oldu. Bu mücadele kimi zaman şiddet kullanımına kadar varabilirdi, bunun nedeni ulaşılmak istenen gerçeklerin son derece yaşamsal önemde olmasıydı.

Yaşamsal gerçekler uğruna bazen kanlı bir mücadeleye bile girilebilir. Bu ideolojik mücadelede çokça görülen bir durumdur. Bizde de yaşanan bu oldu. Dolayısıyla biz bazı gerçeklerin tespitini kanla sağlayabildik. Gerçekler kolay bulunamaz. Bazı arkadaşlarımız bugün her ne kadar hazır olanı bile özümseyemeyecek kadar kendilerini yetersiz bir duruma düşürmüş olsalar da, gerçekler öyle değildir. Bizde gerçekler büyük bir savaşla ortaya çıkarılmıştır. Bu gerçeklere değer vermemek, militanlaşmadaki zayıf gelişmeye neden olmaktadır. Gerçeklere hakkını vermeyen ve sadece gerçekleri sakız gibi çiğneyen bir kişi, elbette bu gerçeklerin kavgasını da sağlam yürütemez. Zaten arkadaşlarımız daha ideolojik mücadele döneminde ortaya çıkarılan gerçeklerin sağlanmasında bile üzerine düşeni hakkıyla yapamadıkları için gerçeklerin kavranışına ve onların uğrundaki savaşıma dayanamamaktadır. Neden? Çünkü kolayca kazanılan şeyin uğruna savaşım verme gereği duyulmaz. Bu nedenle daha sonra askeri mücadele zayıflatılmış olmaktadır.

Biz sömürgecilik biçiminde açmaya çalıştığımız düşman kavramını öyle kolay bulmadık. Bunu bulmaya çalıştığımız evre her şeyden önce beyinsel faaliyetlerimizin en önemli evresiydi. Bu yıllarca süren bir mücadeleydi. Biz bunu birkaç kişiye ve küçük bir çevreye aktarırken de şiddetli bir savaşla aktardık. İşte bu mücadeleyi böyle geliştirdik. Bunu tekrarlamamızın nedeni nedir? Arkadaşlarımız yeni temellerde partileşmek istiyorlar. Eskilerin de, yeni gelenlerin de bunun için doğru partileşmeyi bilmeleri gerekir. Doğru partileşme de PKK hareketinin bütün temel esaslarının kavranıp özümsemesinden geçer. Arkadaşlarımız şimdiye kadar giriştikleri ve gerçekleştiremedikleri mücadeleyi başarabilmek için nefesine ege-

men olmalı, düşünce gücünü konuşturmalı ve buna ulaşmalıdır. Bu kez temel gerçekleri kavrayarak dönemin beklenen kadrosu olmak tam anlamıyla gerçekleştirilmelidir. Artık yetmezliklerden utanmak gerekir. El altından en yaşamsal şeylerle oynanırken bunun karşısında kılını bile kıpırdatmamak, çok önemli gelişmeler sağlanabilecekken oralı bile olmamak çok kötü bir durumdur. Bu devrimcilik değildir. Çoğunlukla yapılan şey de budur. Saflarımızdaki birçok kişinin sergilediği devrimcilik değil suçluluktur. Ama sorun bir suçlu gibi yaşamak değildir; görev devrimci gibi yaşamaktır. Zaten toplum bu kölece durumu gırtlığına kadar yaşamaktadır. Biz bundan kurtulmak isteyen hareketin kendisiyiz.

TC, özellikle TC'nin ulusal dokusu, bunu ören sınıf dokusu, ideolojik, siyasal, kültürel ve ekonomik düzeyde bu sınıfsal ve ulusal olgunun gelişimi incelenirken, bizi esas olarak ilgilendiren şey bizimle temasa geçişidir. İlk ilişki biçiminden bütün ulusal özelliklere, sınıflaşmaya, yine bizdeki sınıfsallaşma ve ulusallaşmanın içinden geçtiği ekonomik ve kültürel yapıya etkisinin tarihi içinde nasıl geliştiğinin ve esas olarak günümüzde nasıl vücut bulduğunun gerçeğe yakın bir kavrayışına ulaşıldığında, çok sağlam bir bakış açısına ulaşılmış olacaktır. Bu sağlam bakış açısıyla hareket eden bireyin bütün faaliyetlerine en az yanılıyla başlayacağı ve faaliyetlerini yürüteceği açıktır. Bu çalışmada az hata yapılacak ve az yanılıya düşülecektir. Çünkü bilimsel çalışılmaktadır. Devrimci bir tarzda kurtuluş için ve kurtuluşun bilimi temelinde çalışan kişiden çok güçlü eserler beklenecek ve elde edilecektir.

TC böyledir veya şöyledir demek yerine, daha çok neden böyle olduğu kavranmalıdır. TC'nin çok iyi, çok güzel ve başımızın tacı olduğunu söylemek için değil, onu başımızdan atmak için bu yapılmalıdır.

Kendimizi neden öğreniyoruz? Bir kimliğe ulaşmak, konumumuzu tespit etmek ve kendimizi tanımlamak için. Şimdiye kadar insanın en büyük uğraşı hala kendini tanımaktır. Hem dinin ve hem de felsefenin bugüne kadar hala çözemediği, çözmek için uğraştığı ve çözmeye çalıştığı sorun insanın tanımıdır. Devrim bu tanımın bir adım daha ötesidir. Devrim tanıma konusu olan olgunun ileri yönde

değiştirilmesidir. Devrim bilimi, değiştirme bilimidir. Tanımlamaları bunlar için yapıyoruz. Saflarımızdaki birçok kişiye kalırsa, zaten tanıdığı söylenerek bununla tatmin olunacaktır. Bu kimin işidir? Bu, devrim sürecine girmemiş, çeşitli kesimlerden kaynaklanan ve bu kesimlerden gelen örgütler ve kişiliklerin uğraşdır. Onlar da inceleme ve tanımlama yaparlar; bunu edebiyatla yaparlar, felsefeyle yaparlar, dinle ve bilimle yaparlar. Bizimki bunu aşmaktadır. Sadece tanımlamakla yetinmemek, onunla iç içe değiştirmeyi de dayatmak, düşman budur denildiğinde düşmanı atmak, onu geriletmek ve yenmek bir arada olmalıdır. Ancak bizde düşünceler fazla sistematik değildir; büyük bir düşüncesizlik egemendir. Tabii bunun da fazla bir çabaya yol açmayacağı açıktır. Düşüncesiz adam çaba geliştiremez. Onun çabası kör bir çabadır ve bir şey üretmez. Böyle biri düşüncede alabildiğine dağınıklığı yaşar, özellikle düşman konusunda yoğunlaşmaz. Kendini tanımaktan acizdir. Hatta son derece subjektif niyetlerle kendisini pohpohlar, zayıflıklarını sürekli örtbas eder. Bu durumda olan kişi değer yaratamaz. Bir balon gibidir, ancak patlayabilir, sadece ses çıkarır, bunun ötesine geçemez.

Saflarımızdaki birçok kişinin faaliyetlerine baktığımızda, geçmişi konuşturan, yenilgiye çağrışım yapan, dağıtan ve kendi yaşam özelliklerine kavuşmamak için ne varsa onu sergileyen bir durum görmekteyiz. Bunun ne marifeti vardır? Bununla nereye ulaşılabilir? Bu dağınıklık ve güçlenememe olgusu sahiplerini nereye götürebilir? Üstelik birçokları bu konuda kendilerini oldukça rahat hissetmektedir. Bu neyin rahatlığıdır? Birçok arkadaş söz vermektedir. Eğer bu ikiyüzlüce olmayacaksa, doğru söz verilmeye çalışılmalıdır. Bunlar gençtirler; kendilerine azımsanmayacak ölçüde yardımcı olunmaktadır. O zaman doğruluk ve ne yapılması gerektiği konusunda kendilerinin sağlam esasları olmalıdır. Kendileri öyle bilmeli, öyle değerlendirip öyle yürümelidir. Üstelik bunların hepsi sıfırdan başlamamaktadır. Elbette herkes dahi olamaz. Ama bu aşıldığı zaman, sıradan bir dürüstlikle bile başarılabilecek çok şey vardır.

Bu durumda çoğunlukla aynı konumda yaşandığı için, burada şu sonuca varıyoruz: Birçok öğemiz düşman kavramı, düşmanı başından atma ve bunu kendi özgüleriyle gerçekleştirme konusunda büyük

bir yetmezliği ve aymazlığı yaşamaktadır. Kanıtlanan şey budur.

O halde düşmanı değerlendirirken kesin olmak gerekir. İkincisi, onu yenmekte kararlı olmak ve bunun için tam bir çaba içinde bulunmak gerekir. Militanın doğrultusu budur. Bu doğrultu saflarımızdaki herkese egemen midir? Bu konuda fazla olumluluktan söz edilemez. Her yönüyle bu doğrultuya egemen olunsaydı, bu kadar büyük yetmezlikler içinde yüzülmezdi. O halde buna tam ulaşmak, eğitimimizin ve bütün devrimci deneyimimizin esasıdır. Bu konuda yetkinleşmek büyük önem taşımaktadır. Aynı konuda zevzeklik içinde bulunan, örtbas edici olan, hafifmeşreplik anlamına gelen ve özellikle kemalist rendeden ve ortaçağ işbirlikçiliğinden önemli oranda feyz alan, onu devrimci değişikliğe uğratmadan üzerini biraz cilalayan durum dışımızdaki güçlerde daha belirgindir. Bizde de bunun kalıntıları çoktur. Bununla düşmana karşı savaşılamaz. Böyle cilalanmış bir kişilik kendisini yutturabilir, ama savaştıramaz; ya da kendi kendisini aldatabilir, ama gerçekler karşısında her zaman yenik düşer. Yiğitlik kendini aldatmamak ve gerçekler karşısında yenik düşmemektir. Kaç kişi böyle olduğunu söyleyebilir? O zaman böyle olmak gerekir.

Ancak karşımıza çıkan birçok adamın havasından geçilmemektedir. Hele toplumun içinden gelen bazıları Allahın fukarasından da beter durumda bulunmaktadır, ama bunlar adam olduğunu söyleyerek sallanıp durmaktadırlar. Toplum böylesi tiplerle doludur. Bunlar insanlığın ayıplarıdır. Bu tip kalıntılar yapımızın içine yansıtıldığında, teşhiste hata yapmaktan kaçınmamız anlaşılır bir şeydir. Bunlara sürekli gerçekleri dayatmak ve bunlar karşısında yenilmemek çok önemlidir. Bizim temsil ettiğimiz olgu devrimci değişikliğin esasıdır. Bazı tipler ortamın biraz gerileyeceğini sandıkları zaman bunu fırsat bilerek ortaya atılmakta ve her türlü ağız kalabalığı ve davranış bozukluklarıyla kendilerini dayatmaktadır. Parti içinde bu biçimde kendini dayatmanın ne anlama geldiği çok iyi bilinmektedir. Bunun için çocukluğun bir yana bırakılması gerektiğini belirtiyorum.

İnsan olmakta kararlıysak, o zaman onuru temsil edebiliriz. Arkadaşlarımız yoldaş diyecek kadar kendilerine güveniyorlarsa, o zaman gerçekler karşısında boylarının ölçüsünü almalıydılar. Arkadaş-

larımızın buna benden daha fazla ihtiyaçları vardır. Bizim şimdiye dek verdiğimiz kavganın hedefi insanlar arasında insan gibi dolaşmaktır. Bu önemlidir ve her şeyden önce insan olmanın gereğidir. Bu en başta kendi kimliğini sağlam konuşmaktan ve düşman kavramıyla sağlam karşılaşmaktan geçmektedir. Kendisi yamalı bohça gibi olan, bir yumruk yediğinde lime lime olup dağılan, “bana dokunmayının yara bere içindeyim” diyen birinin durumuna ne demek gerekir? Saflarımızda bulunan birçok kişinin üslubundaki temel özellik ağlamaklı ruh hali ve aşırı duygusallıktır. Bu nedir? Bu gerçekler karşısında boyunun ölçüsünü almayan kişinin durumudur. Kendisini gerçeğin rendesinden geçirmiş ve kendine güven duygusunu yaratmış kişi ne kolayca boyun eğer, ne de ezilip büzülür. Böyle bir kişi sürekli bir yürüyüşün sahibi olur. Böylesi kaç kişi ortaya çıktı? Kendisini netleştirmiş, kesinleştirmiş ve hedefine doğru yürüyüşünde yüksek çabayı yaratmış kaç kişi vardır? Sorun, tek başına kalmış olsa bile, kişinin böyle yaşamayı kendisine kabul ettirmesidir. Bu olmazsa ne olur? Bu olmazsa her zaman yenilgiye mahkum oluruz.

Gerçekten kabul etmek gerekir ki, partimiz bugün belli bir gücü ve halkı temsil ediyorsa, bu çerçevede adım atmamayı becermesi sayesinde buna ulaşmıştır. Bizim bütün sorunumuz bu doğrultuyu kesintisiz, örgütlü ve yanılmaz kılabilmektir. Herkes bu konuda kendi eksikliğini görmeli ve gidermelidir. Eksikliklerin giderilmesinde eğitim gerekiyorsa eğitime, deneyim alışverişi gerekiyorsa deneyim alışverişine başvurmak gerekir. Bunun karşıtı bir durumu savunacak olan varsa açıkça savunmalıdır. Hayır, PKK karşısında kurtuluş için başka yol ve yöntem önerecek olan kimse yoktur. Neden? Çünkü PKK gerçeği bütün yönleriyle kucaklayacak olan hareketin kendisidir. Bu güçlü insanı ortaya çıkarmakta, halkı yeniden yaratmaktadır. Eğer bütün bunlar tamamen doğruysa ve bunlara kesinlik ölçüsünde bağlı olduğu söyleniyorsa, o zaman eksiklikleri gidermenin vazgeçilmezliği de ortadadır. Bu hususun kulak ardı edilemeyeceği ve es geçilemeyeceği açıktır.

Biz baş düşman değerlendirmesini yaparken, bu konuda herkesin kendisine göre bir yorumda bulunmasını kabul etmiyoruz. Bu konu-

da bilimsel ölçülere hayli yakın bir değerlendirmemiz vardır. Buna ulaşmak gerekir. İlkel düşmanlık duygularından azgın bir düşman özelliğine kadar bütün olguları hafife almaya hiç kimsenin hakkı yoktur. Zaten toplumumuzun en büyük hastalığı da dostu düşman olarak görmek, düşmanın en tehlikeli dayatmalarını ise yardım ve destek olarak kabul etmektir. Toplumun çeşitli kesimlerinin düşmanın en yıkıcı güçlerinin kendilerine el atmalarını devletin kendilerine yardım etmesi biçiminde değerlendirdikleri bilinmektedir. Bu en tehlikeli durumlardan biridir. Başka yerlerde düşmanla en sıradan bir ilişki kurmak bile ölüm nedeni olabilmektedir. Oysa bu bizde onur ve şeref vesilesi haline gelmiştir. Bu konularda hepimizin sağlam ilkelilerin sahibi olduğunu söyleyemeyiz. Saflarımızdaki birçok kişinin pratik yaşamında düşmanın tehlikeli özellikleriyle savaşım çok sınırlıdır. Bu konuda ilgi bile çok eksiktir. Bunun için büyük çare olunamamakta, büyük güç oluşturulamamaktadır. Yaşamımıza kastedeni tam değerlendiremezsek, yaşamımızı kurtarmanın savaşımını veremeyiz. İşte bu nedenle kişiliksizlik ve fazla onurlu bir şey vaat edememe durumu ortaya çıkmaktadır. Düşman gerçekten ve üstelik imhacı bir tarzda kastetmediği hiçbir şey bırakmamıştır. Ancak buna karşı büyük bir karşı koyuş söz konusu olursa, o zaman yiğitlik, güç sahibi olmak ve onur sahibi haline gelmek gerçekleşebilir.

Saflarımızdaki insanlar belki de sıradan bir güçlülük durumunu yaşıyorlar. Neden? Bunlardan birçoğu buldukları zeminlerde düşmanı ağır bir biçimde darbeleyerek onu geriletmeyi kafalarına koymadıkları ve çoğunlukla küçücük bir tepenin çevresinde dolaşmayı mücadele sandıkları için bu böyledir. Sorun bu tepenin etrafında bir dolap beygiri gibi dönmek değil, dağın doruğuna tırmanmaktır. Düşman kavramını biraz da böyle ele almak gerekir. Kaç arkadaşımız düşmanı böyle tanıyabildi ve doruğa bu biçimde tırmanabildi? Bu yapılmadığı için kişilikte güçlülük gelişmemektedir. Arkadaşlarımız düşüncede yoğunlaşsalar, kesinlikle kimse kendilerini aldatamayacaktı. Bütün çabalarını düşmanla savaşmaya hasretselerdi, büyük başarıların sahibi olacaktı. Yoğunlaşma zayıf ve çabalar da darmadağın olursa, dolap beygirinin durumu ortaya çıkar. Bundan da mesafe almak diye bir durum ortaya çıkmaz.

Bu ölçüye ulaşmak devrimci politikadır. Devrimci politikayı yürütememe bu biçimde karşımıza çıkmaktadır. Bizim bütün sorununuz yüksek başarılarla ulaşmayı olanaklı kılacak bir yürüyüşün sahibi olmaktır. Birçok arkadaşımızın bunu yapmaması bizi düşündürmekte ve endişelendirmektedir. Bu durumlarıyla arkadaşlarımızın fiziksel olarak bile kendilerini kurtaramayacaklarını bildiğimiz için endişelenmekte haklıyız. Çok kötü bir biçimde çocuklukta ısrar etmek ve yaramazlık yapmak, herhalde oyunu iyi oynamak anlamına gelmez. Bu konuda kendini yanıltmak ve dağıtmak kimin işidir? Bu bizi düşündürmektedir. Birçok arkadaşımızın pratiği bizi endişelendirecek hususla dolu olduğu için bizi düşündürmektedir.

Her zaman belirttiğimiz gibi, biz işlere en yüksek ilgi ve yoğunlukla yönelenleri esas alıyoruz. Ben kendimi her zaman böyle hatırlarım. Her zaman düşüncemi anında söyler, anında kararımı bildiririm. Bu benim yaşam tarzımdır; bu tümüyle devrimcilerin yaşam tarzıdır. Çünkü biz insanların kaderiyle uğraşırız. Anında karar verilmezse, birçok şey yitip gidebilir. Doğruyu belirleyecek ve ona güç yetireceksin ki, kaderiyle uğraştığın insanlara büyük değer biçme ve onlara hizmet etme durumu başarı sağlayabilsin. Karar sahibi olmayı ya da anında doğruyu belirlemeyi bir yana bırakalım, bazen adam adeta geviş getirircesine her türlü yanılığın kesik kesik söyleme -birkaç doğruyu söylese de bunları dayatmaktan yoksundur- ve ardını getirmekten uzak kalma konumunu yaşıyor. Bu tip bir de yetkiliyse, insanların başında tehlikeli bir caniden başka bir şey olmaz. Sorun sadece çok sayıda insanın fiziksel yaşamını yitirmesi değildir. Bizdeki katliamın daha çok manevi alanda, siyasal ve kültürel alanlarda gerçekleştiğini göz önüne getirirsek, bu alanlardaki katliamlara yol açmasının ürkütücülüğü daha iyi anlaşılır. Zaten birçoklarının en büyük hatası, yaşama bu biçimde yüksek bir değer biçmeden, yaşamayı kendilerine yakıştırmalarıdır.

Bütün dinlerin, felsefenin ve siyasetin yapmak istedikleri şey, böylesi bir yaşamı mahkum etmek ve daha insani olan bir yaşama ulaşmaktır. Bizde dinsizlik, siyasetçilik, felsefesizlik, düşünce ve ideolojiden yoksunluk olayı o kadar gelişmiştir ki, bu durum pratik yaşamda en olumsuz sonuçları vermektedir. Bunun sonucunda orta-

ya çıkan tip her türlü pislige batmış, insanca yaşama özelliklerinden yoksun ve üzerinde her türlü sömürü ve özümsemenin gerçekleştirildiği bir insan bozuntusudur. Ancak böyle bir durumdan çekinen, bundan şiddetle nefret eden ve bununla yetinmeyerek sağlam bir bilinçle örülen, bu konuda sonuna kadar çaba harcayan biri, tutarlı bir kişilik sahibi olabilir. Ancak böylesi insanlardan olumluluk çıkabilir.

Bu gerçekler karşısında bazılarının dayatmalarını nasıl anlamlı kılabiliriz?

Bazıları konuşurken kem küm ediyor, çarpık çurpuk yürüyor, doğru dürüst bir kararın sahibi olamıyor ve bir de bu durumlarıyla kendilerini yutturmaya çalışıyorlar. İnsanın böylesi tipler karşısında kendisini zaptedebilmesi için ya çok alicenap biri veya oldukça ılımlı olması, ya da politika gereği böyle davranması gerekiyor. Düşman kendisini bu kadar dayatacak, yaşam bu kadar tehdit altında ve sen hala böyle yaşayacaksın! Koyunlar bile boğazlarına bıçak dayandığı zaman, boğazlanmamak için, bütün gövdesiyle çırpınıp kurtulmaya çalışırlar. Zaten bizim öfkemiz de, boğazına bıçak dayatılmış olmasına rağmen, bu tipin bir koyun kadar bile tepki göstermemesi ve duyarlı davranmamasından kaynaklanmaktadır.

Bu tip köhnedir ve fosilleşmişin tekidir. Böylesi kişiler çokça vardır. Neden? Kürdistan'daki ucubelik işte burada ortaya çıkmaktadır. Açık ki bu konuda yanılığılı yaşanamaz. Korkunç bir tehdit altındasın ve imha edilmekle yüz yüzesin. Bu durum karşısında, eğer sende canlılık emareleri varsa, kesinlikle savunmaya geçeceksin. Hele hele bir de ulusal kurtuluşçu ideolojiye sahip olduğun iddia ediyorsan, ulusal kurtuluşun bütün gereklerini yerine getireceksin. Gerçeklerimiz tamamen böyledir. Hanginiz başka türlü yaklaşımları savunabilirsiniz? Bu mümkün değildir. Daha değişik yaşama veya daha değişik bir düşman kavramı olabilir mi? Kimliğimizin daha değişik bir tanımlamasını kim yapabilir? Eğer varsa yapılsın. Doğruysa biz de buna yüksek değer biçelim.

Kendimize ait olan neyimiz var? Kendimiz için olan ne var? Ama bunları edinmemiz gerekir. PKK'nin tamamen bu sorulara cevap verme hareketi olduğunu biliyoruz. Bunun için kendinizi bu temelde yenilemelisiniz. Bu yüce bir ilkedir, temel bir davranış kura-

lıdır, çok insanidir, ulusaldır, sınıfsaldır, en çok arzu edilene ulaşmaktır. Bundan daha onurlusu var mıdır? Peki, bu durumda hala bizimle ve gerçeklerimizle oynayanlara ne demeliyiz? Kendileriyle oynayanlara ne demeliyiz? Daha önce de belirttiğim gibi, bu tutumda ısrarlı davrananları, devrimci siyasetin gereklerine göre ya olumlu yönde kazanmalı, ya da tasfiye etmeliyiz. İnsanlık kavgasında aşağılık bir durumu bu biçimde kabul edenlere acı duymamızın fazla gerçekçi bir yanı yoktur. Kendi öz gerçekleri temelinde kendilerine gelemeyenlerin aslında fazla yaşama hakları da olamaz. Bu da insanlık kavgamızın ta kendisidir. Bu konuda kesin olmak gerekir. Kesin olmak derken, bıçak keskinliği düzeyinde bilmek gerekir.

Hepiniz halk evlatlarıdır. Faşizmden zarar görmüş, faşizmin baskı ve işkencesini yaşamışsınız. Sömürüyü iliklerinize kadar yaşıyorsunuz. Objektif gerçekliğimize sadık olmanızın düşmana karşı bıçak keskinliğinde savaşacak bir kişiliğe sahip olmaktan başka bir çözümü olamaz. Dolayısıyla sözcük anlamında bile olsa, başka hiçbir iddia ve hiçbir davranış sahibi olunamaz. İnsan olmak isteyenler sizler değil misiniz? İyi şeyler ancak bu biçimde kazanılmayacak mı? O halde böyle olmak gerekir. Bizim disiplinimizin özü de bu olmalıdır. Buna göre davranılıyor mu? Kişi böyle davranmıyorsa cezalandırılmalıdır. Uygulanacak disiplin şu veya bu biçimde uygulanır. Demek ki disiplini kendimize yedirmemiz yaşamsal öneme sahiptir. Disiplini uygulamak esastır. Bu belki bir günde olmayabilir. Bunu hesapladığımız için bu kadar uzun süreli eğitim olanağı tanıyoruz. Bol bol deneyim olanağı sunuyoruz.

Ama sonuçta mutlaka varılması gereken nokta, düşmanla her türlü savaşımı gerçekleştirebilen bireye ulaşmaktır. Birey buna ulaşmıyor mu? O bıçağı kendisine karşı kullanma istidadında ise hemen atın. O yaşamaya layık olan biri değildir. Bu savaşım biraz askeri niteliğe bürünür. Çünkü bizde savaşımı askeri niteliğe ulaştırmak başlı başına bir merhaledir. Savaşımı psikolojik ve kültürel düzeyden çıkararak siyasal düzeye getirmek, siyasal düzeyden askeri düzeye yükseltmek büyük bir merhaledir. Elime hiç silah almadığım halde, benim şu ana kadar yaptığım şey savaşımı ideolojik ve düşünsel düzeyden kültürel düzeye, ruhsal düzeyden siyasal düzeye



tırmandırmaktır. Askeri araçlar yan ürün olarak ortaya çıkmaktadır. Onu da bazılarınız kullanmaya çalışıyorsunuz. Ben bu alana daha ayağımı bile atamadım. Birçoğunuz savaşı bütün bu cephelerde ihmal etmişsiniz. Kazara elinize bir silah almış olsanız da, onu çoğunlukla çok kötü kullanmışsınız. Zaten askeri mücadele de bu ellerde fazla geliştirilemez. Düşmanla savaşımı bu düzeylere çıkarmayanlar, bunu ihmal edenler, hangi gerilladan söz edebilirler? Ruhunda düşman etkilerini yaşayanların, siyasallaşmayanların ve muazzam bir manevi boşluk içinde bulunanların sağlam bir pratiğin sahibi olabileceklerini düşünmek hayaldir.

Bu konuda kendilerini ihmal edenler kimlerdir? Yıllardır savaşımı her düzeyde geliştirme gereğini duymayanlar kimlerdir? Yine bizim burada disiplini biraz geliştirmemiz anlaşılır bir durumdur. Neden? Savaşımı her düzeyde mümkün kılacak bir kişiliğe ulaşmanız için disiplini geliştiriyoruz. Zayıf bir konumda düşmanın karşısına çıkmamanız için bunu yapıyoruz. Bu özellikleri edinmesini bileceksiniz. Atalarımız gibi olmayacak, tersine biraz çağdaş ölçülerde, yani düşmanın dayatmalarını karşılayacak kadar boyutlanacaksınız. Aşiret özellikleriyle savaşamayacaksınız. Bizim bazı manevi kuvvetlere sığınarak ve bazı pederşahi ilişkilerle kendimizi yaşatmaya ihtiyacımız yoktur. Kimler hayali kuvvetlere sığınır? Aşiret ilişkilerine ve ailelerine sığınanlar ne kazanmışlardır? Büyük dayılarına veya şu ya da bu güce sığınarak kendilerini kandıranlar ne kadar gelişmişlerdir? O halde gelinen en son nokta kendini insan yerine koymak, insanı esas almak, insanın sınıfsal özelliğini esas almak, günümüzde sınıfların içinden geçtiği ulusal düzeyleri ve özelliklerini esas almak ve insanlığa bu temelde katılmaktır. Bizim yaptığımız şey de budur.

### **Gerçeklerimizi doğru kavramalıyız**

Buraya kadar dile getirdiğimiz gerçeklerimizin ortaya çıktığı ortamı tanımlamak açısından şunu da belirtmek gerekir: Söylediğimiz her söze ve attığımız her adıma inkarcı, kuşkulu ve umutsuz bakan, kurtuluşa en çok muhtaç olan kesimler arasında bile uzun süre ta-

rafsız bir gözlemcinin gerçekleri yakalama yetisinden yoksun, onun nasıl biteceğini kavramayan ve daha çok da başarılı olamayacağı kanısını taşıyan bir yaklaşım söz konusudur. Bizdeki süreç ise, bütün bunlara karşı inadına bir sabır ve metanet gösterme ve gelişme vaat eden her şeyi ortaya koyma savaşımı biçiminde gelişmiştir.

Bizde yalnız çağın inkarı değil, çağın kurtuluşuna yönelmesine pek de olanak tanımadığı bir halk gerçekliği vardır. Dolayısıyla benzer halkların kurtuluş haklarına değer biçme, kavrama ve gerekirse yardımcı olma gibi bir yaklaşım bu halka gösterilmemektedir. Bu konuda uluslararası kurallara ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesine saygı göstermeme, buna göre bir yaklaşımda bulunma durumu yaşanmaktadır. Burjuva çözümlerinden proleter çözümlere kadar durum budur. Bu soruna ilgi gösterme zahmetinde bulunmama ve bu sorun karşısında oralı bile olmama mücadelemizin ağır uluslararası çerçevesini oluşturmaktadır. Filistin sorunundan Güney Afrika'daki ulusal soruna kadar hemen hemen her ulusal sorun karşısında çok yüksek bir duyarlılık mevcut olduğu halde, bizim ulusal sorunumuz karşısında suskunluk yaşanmakta; "görmedim, duymadım, bilmiyorum" yaklaşımı sürekli geçerliliğini korumaktadır.

İşte bütün bu yaklaşımlara karşı gerçeği haykırarak ve gerçeğin savaşımını vermek durumundayız. Biz baştan beri yıllarca kendi halk gerçekliğimizin körlüğünü ve duyarsızlığını yaşadık. Sorundan kaçan, sorunu kabul etmekten bile uzak olan, sorunun çözümüne katılmak bir yana, onun kenarından bile geçmeyen bir yaklaşım egemendi. Tabii bütün bu gelişmeleri körükleyen, böyle olması için her şeyini ortaya koyan, baskıyı ve entrikacılığı görülmemiş bir biçimde çok uzun bir tarihsel süreçten beri gündeminde tutan ve ortaya çıkışını koşullarımıza amansız bir biçimde dayatan baş düşman gerçekliği her şeyini ortaya koyuyordu. "Bunlar bir grupturlar, inanmayın, dayanamazlar; bittiler, sonları hüsrandır; geçmişe bakarak başlarına neyin geleceğini kestirsinler; Türk ulusu birlik ve bütünlük içerisindedir, bunu çekemeyenler yabancıların piyonlarıdır" diyordu. Bu safsatanın sahibi tüm ittifaklarını, ekonomik ve siyasal gücünü, en çok da kendisinin ayakta tuttuğu ve kendisine şekil veren gericiliği faşist boyutlarda tırmandırarak üzerimize geldi. Bu

uygulamanın altında gerçekler ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.

Dikkat edilirse, hiçbir ulusal kurtuluş gerçeği herhangi bir ülke somutunda bu denli ağır ve olumsuz toplumsal koşullar içinde ortaya çıkmamıştır. Bu sadece bize özgü bir olgudur. İçimizden birçok kişinin bu konudaki yetmezliği, özgürlük ideolojisini böylesi bir objektif gerçeklik içerisinde halkın çıkarlarına uyarlayamamaktadır. Her şeyden önce bu işe el atanların kendilerini sürekli yenilemelerini, iman tazelemelerini, inanç geliştirmelerini ve bilinç yenilemelerini şart kılmaktadır. Herkesin kendi gerçeğine yaklaşmaktan utandığı, bu gerçeğe umutsuz baktığı ve ilgi bile göstermediği bir durum karşısında, öncünün gerçek savaşçısı çağın geçerli ölçülerini ciddiye almamazlık edemez.

Çoğu çevrenin insanın yaşamını ulusal kurtuluş davasına adanmasının delilik olabileceği anlayışını benimsediği, bunu bütün hal ve hareketleriyle gösterdiği bir durumda, gerçekten eşine ender rastlanan böylesi bir dönemin ve güncel gerçekliğin üstüne çıkabilmek, çok sınırlı da olsa gerçeğin ileriye yönelik gelişim yönlerini görebilmek, başarı olasılığı çok sınırlı olsa bile bunu esas almak, bunun için kendini düzenin bütün dolaylı ve doğrudan etkilerinden kurtarmak, yine bunun bir ürünü olan ruhsal, ideolojik ve kültürel dayatmaları reddetmek, kendi gerçekliği bir yoksulluktan ibaret olsa da, çırılçıplak ve her an ezilip büzülecek bir durumda bulunsa da ona büyük bir değer biçmeyi esas almak şarttır. Daha pratik adımlar söz konusu olduğunda, her türlü tehditi içeren ve yok etmeyi gırtlığa kadar dayatan gelişmelere karşı göğüs germek, cesaretli davranmayı elden bırakmamak, bunun için de doğal olarak bilince yüklenen ve kurtuluşun vazgeçilmezliğini sürekli gündeminde canlı tutan bir ruhsal ve bilinçsel konuma ulaşmak zorunlu olmaktadır. Ortaya çıktığımız koşullarda gerçekleri çarpıtan kırktan fazla görüş bulunduğunu, kendi ideolojik doğrultumuza karşı içten dayatılan saptırıcı görüşlerin olduğunu, yine halkın içinde her kafadan bir sesin çıktığı ve bunun hayli egemen olduğu bir ortamın var olduğunu unutmazsak, ideolojik bir savaşımın başlı başına ne tür bir savaşım olduğu ortaya çıkacaktır. Bugün birçok gerçeği olduğu gibi görüyor ve kabul ediyoruz. Bu ancak büyük bir savaşım sonucunda ortaya çıkmış

ve hazır bir ürün olarak önünüze konulmuştur. Hiç kimse bunun öyle kolay bir kazanım olduğunu iddia edemez.

Bu konuda gerçeğin nasıl bir savaşım ile elde edildiği iyi bilinecek, her söze ve ortaya çıkan her bulguya yüksek değer verilmelidir. Hem altın, hem de bakır yeraltından ve kaya parçalarından çıkarılır. Ama altın çok daha zor çıkarılmaktadır, dolayısıyla değeri çok fazladır. Kimi güçler de bazı düşünceler ortaya çıkarmışlardır. Ancak bunlar bakır bile olamayacak kadar değersizdir. PKK'nin ortaya çıkardığı gerçekler ve değerler büyük bir emeğin ürünü olduğu, amansız koşullarda yürütülen ve insan yaşamının en çıkarsız ve fedakarca adanmasını gerektiren bir çalışmanın ürünü olduğu için çok kıymetlidir. PKK ile diğer bazı güçler arasındaki farklılık, atom enerjisinin müthiş gücünü ortaya çıkaran bir bilim adamı ile balonun patlaması üzerinde çalışan sözümona bir alim arasındaki farklılık kadar büyüktür. Sahte milliyetçi ve reformist olarak değerlendirdiğimiz grupların çalışmaları halen şişirmenin ötesine geçmemektedir. Balon da patlar ama bu patlamanın hiçbir gücü yoktur. Buna karşılık bizim de bir çalışmamız vardır. Bu çalışma belki bir atom bombası kadar infilak edici bir güce sahip değildir, ama bunun öyle sıradan bir çalışma olmadığı açıktır. Bu durum bu çalışmanın yüksek değerini göstermektedir.

Özellikle politik ve pratik adımlar daha amansız koşullarda gelişme kaydetmektedir. Kürdistan gerçekliğini ve ulusal kurtuluşun gerekliliğini bir türlü sinesine oturtmayan oluşumların sergiledikleri düşkünlük, komşu ülkelerin gerici yönetimleri ile emperyalist-kapitalist sistemin engellemeleri ve sosyalist geçinen güçlerin Kürdistan gerçekliğine bulaşmamak için ellerinden gelen her türlü ilkesizliği sergiledikleri bir durum karşısında, ancak çok büyük bir inat ve kararlılık bizleri ayakta tutmaktadır. İsyan ettiğimiz, büyük bir öfke ve rahatsızlık duyduğumuz bütün olgular, zaten kabul edilmeyen gerçeğimizden bizi uzaklaştırmak içindir. Yüzlerce görüşme ve tartışmalarımızın sonuçlarına rağmen, muhatabımız son derece gayri ciddi ve laubali durumdadır. Biz zayıf bir konumdayız. Karşımızdakilerin hepsi güçlüdür. Muhtaç durumda olan biziz. Bu durumda en ufak bir tahrike kapılmak kayıp vermemize yol açar. Dolayısıyla yine inadına

sabırlı ve büyük bir olgunlukla kendi gerçeklerimiz uğruna ayakta kalmayı savunmamız söz konusudur. Bu konuda sağa sola yalpalanmak veya şu ya da bu güce teslim olmak bir çözüm olmadığına göre, özellikle bağımsız siyasal konum büyük önem taşımaktadır. Bizim için bu konudaki en büyük dezavantaj, özellikle uluslararası alanda bağımsızlık savaşını yürütmeyi zorlaştıran işbirlikçi eğilimin çok güçlü olmasıdır. Gidilen her yerde otonomi maskesi altında yürütülen ajanlık, Kürt sorununun bir kılıfı olmuştur. Kürt sorununda ulusların kendi kaderlerini tayin etme ilkesinin değil, kendini burjuvalaştırarak isteyen feodalizmin her türlü ajanlığı otonomi diye yutturmaya çalışmasının, dolayısıyla söz konusu ilkenin tamamen reddedilmesinin hem de Kürt milliyetçiliği olarak savunulup lanse edildiği ve birçok sömürgeci gücün de destek verdiği durumlar vardır. Modern ulusal kurtuluş hareketlerinin bağımsızlığın sağlanmasında en ileri noktalara gittiği bir çağda ve dönemde, bu güçlerin böylesi bir sahtekarlık altında bir halkı haraç mezat sattıkları ve yüzbinlerce insanın kanını boşuna akıttıkları görülmektedir.

Bu işbirlikçilik katı bir inkarcılığı yaşamakla kalmamaktadır ve olası bir modern ulusal kurtuluşa karşı adeta otonomi zırhına sarılmıştır. Bu çok önemlidir. Yine bu otonomi zırhıyla emekçilerin önderliğinde gelişmesi olası ulusal kurtuluşa karşı kendi sınıfsal çıkarlarını güvenceye almaktadır. Kendisini aşabilecek bütün gelişmeleri daha başından önlemler geliştirerek son derece komplocu ve tasfiyeci yaklaşımlarla ezmektedir. Bu gelişmeleri ihbar etmekte, yenilgi için ne gerekiyorsa onu yapmakta, gelişmenin öncülerini katletmektedir. Bu konuda kendisine özgü bir otorite oluşturmuştur. Ajanlık ilişkileri temelinde uluslararası bütün ilgi noktalarını yakalamış, yine ülke içindeki otoriteleri tamamen kendisine bağlamış, bunu düşman güçlerinin istihbarat örgütleriyle bugün bile ortaya çıkarmakta zorluk çektiğimiz biçimlerde gerçekleştirmiştir. Böylece bir bağımsızlık çizgisini uluslararası zemine ve halk yığınlarına aktarma ortamı daraltıldıkça daraltılmış, bunun da ötesinde bu çizginin tasfiye edilmesi için ne gerekiyorsa o yapılmıştır.

Gerek kitle saflarında, gerek uluslararası planda böylesi bir sorunun çözümü için, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesine

bağlı olarak bağımsızlık doğrultusunda ve bütün çağdaş halk kurtuluş hareketlerinin gelişimine benzer bir gelişmenin gereğini ortaya koyduğumuz zaman, bunların işte bu büyük kuşatmaları ve engellemeleriyle karşı karşıya geliyoruz. Bütün bunların toplamının birleşik çabaları ve karşımıza çıkardıkları dayatma politikaları, sömürgeci güçlere bir yeniden sömürgeleştirme ve ulusal baskıyı çok değişik kılıflar altında sürdürme olanağı veriyor. Bu durum “kültürel özerklik” adı altında ulusal kurtuluşun başka bir koldan tasfiye edilmesine kapıyı sonuna kadar açık bırakıyor. Böylesi birçok maşa kültürel özerklik değil, kendi yaşantısını sağlama bağlamak için bütün ülkeyi ve ulusu peşkeş çekebilecek kadar soysuzlaşmıştır. Öyle ki bunlar bir kompradorun işbirlikçiliğinin ötesine geçmek istemiyorlar. Aynı zamanda bu güçlerle **savaş ağalığı** biçiminde bazı çeteler oluşturulmuş, bu çetelerden en güçlü olanının borusunun öttüğü bir durum ortaya çıkmış, dolayısıyla bunlar sermayelerinin arttığı bir duruma ulaşarak utanılası ustalar haline gelmişlerdir. Bunlarda ulusal kurtuluşun büyük ruhu ve inancı asla mevcut değildir. Tamamen paraya dayanan bir savaş ağalığı vardır. Bu onlarca yıl boyunca sürüp gelmiştir. Bütün kadrolar ve örgüt bu temelde oluşturulmuş, ilkel milliyetçilik topluma tamamen böyle şırınga edilmiştir. Ulusal kurtuluş uğruna canını verme ve bunun için yaşamını adama duygusu öldürüldükçe öldürülmüş, modern kurtuluşu amaçlayan örgütlenmeler daha doğmadan tasfiye edilmiştir.

Böylesi bir ortamda, adeta mayınlanmış bir alanda yol almaya benzer bir biçimde, bağımsızlık çizgisini yürütmek zorundaydık. Her türlü ideolojik, politik ve örgütsel faaliyet böylesi bir zeminde yürütülüyordu. Kırk türlü sahibi olan bir ülke düşünün. Üstelik bunlar eşkıya türünden, fırsat bulduklarında vurup almak isteyen sahiplerdir. Hepsi gözükaradır. Ülkenin sahibi olması gereken halkın kendisi ülke kavramından bile uzaklaşmış, boş kuvvetler ve ham hayallere tapınmaktan öteye bir seçenek bırakılmamış, onun adına sözcülük yapması gerekenler ise bir maaş karşılığında ellerindeki her şeyi satabilecek konuma getirilmiştir. Böylesi bir halkın içinde yaşadığı olumsuz bir zeminde bağımsız ve özgür bir vatan yaratmak için “ayağa kalkın” demekle kimsenin kolay kolay ayağa kalk-

mayacağı, ilerici insanlığa ve hatta burjuvaziye yapılan çağrılara çok az ilgi gösterileceği, “görmedim, duymadım, bilmiyorum, beni ilgilendirmez” denileceği açıktır. Dolayısıyla bütün bu olumsuzluklara rağmen gerçeğin bulunması, savunulması, örgütlenmesi ve eylemle hayata geçirilmesi üstün bir politik ve örgütsel yetenek ile yoğun bir çaba ister. Büyük bir inatla işe sarılmayı şart koşar. Biz onu bireysel bir özelliğimiz olarak değil, koşullarımızın emrettiği bir çalışma tarzı olarak kavriyoruz. Bütün yaşam böyle hareket etmemiz gerektiğini dayatıyor. Eğer halkı devrimci doğrultuda yürütmek ve öncü olmak istiyorsak, böyle aşacak, böyle konuşacak ve böyle eylem yapacağız. Bundan aşağısı bir gerçeği kurtarmaya yetmez.

Yaşadığımız gelişmeleri siyasal kavramlarla anlatmaya çalışıyoruz. Tabii ortamı sizlere, kamuoyuna ve halka izah edebilmemiz için, bunu edebi bir yaklaşımla ele aldığımızda ciltler dolusu roman, hikaye ve fıkranın yazılması gerekir. Sadece siyasal değerlendirmelerle gerçeğin bütün yönlerini verebilmek aslında mümkün olmuyor. Bu konuda edebiyatın da mutlaka işe koşulması gerekiyor. Parti geçmişini bütün gücümüzle değerlendirmeye çalışmakla birlikte, yine de sadece kendimizin değil, parti adına mücadele eden her çalışanımızın yaşamını özetlemek için, bu anlatımlardan kat be kat daha fazla savaşım gereklidir. Dolayısıyla bu konuda hepimizin görevleri vardır. Yaşanan parti gerçekliğinin dile getirilmesini ideolojik ve siyasal yönlerden olduğu kadar edebi yönden de bir ifadeye kavuşturmak önem taşıyor. Edebi ve kültürel faaliyetler derinleşmesi gereken bir çalışmadır. Kürdistan gerçeği bugün kendisini ancak kaba-taslak olarak kabul ettirebiliyor. Bunu sineye oturtabilmek ve uluslararası kamuoyunun vicdanına tamamen yerleştirmek için güçlü edebiyatçılara da ihtiyaç vardır. Kürdistan gerçeğini öncelikle halkın zihnine ve ruhuna tamamen yerleştirmek için güçlü edebiyatçılara ihtiyaç bulunmaktadır. Edebiyatın bütün kollarının geliştirilmesi için, ayakta kalmış bütün kültür araçlarını işe koşturmak gerekir. Gerçeklerin tamamen farkına varılması için bu zorunludur. Bu konuda atılan adımlar sınırlıdır. Biz daha çok siyasal bir faaliyet içinde olduğumuz için, gerçeklerin siyasal anlatımına ağırlık veriyoruz. Yine siyasal gerçekleri anlatırken, hikayeleşirmek ve romanlaştırmak biçiminde değil,

temel tezler ve görüşler halinde veriyoruz. Gerçekliğimizin çok boyutlu olduğunu unutmamak ve bu konuda yetkinleşmeyi sağlamanın gereğini vurgulamak için bunları yapıyoruz.

Bu siyasal gelişmeleri sağlamak için geçirilen her günün büyük hesabı vardır, sıkıntıları ve sorunları vardır. Her günü başarıyla atlatılmak için büyük bir sabırla kendini yitirmeme ve düşürmeme savaşımı verilmek zorundadır. Bütün çalışanların tarihten devraldıkları büyük zayıflıklar, korkular, endişeler ve yetmezlikleriyle savaşmaları söz konusudur. Şehitlerin son nefeslerinden zindanın ölümüne direnişlerine, dağların doruklarından yurt dışı ortamının her türlü alçaltıcı yaşantısına kadar, bütün alanlarda muazzam direnmeler ve bu direnmelerin hikayesi vardır. Dolayısıyla parti gerçeğimize son derece duyarlı ve çok boyutlu yaklaşma zorunluluğu tartışma götürmez bir biçimde karşımızdadır. Burada açıklamaya çalıştığımız gibi, diğer ülkeler ve halkların toplumsal zemininde görüldüğü biçimde, işe başladığımız sırada hazır, doğru ideolojik ve politik belirlemelere sahip değildik. Bizde her sözcüğün ifade edilmesi için bir savaşım verilmiştir. Her günü bir ilerleme günü haline getirebilmek için, sadece düşmanın kaba baskılarına karşı değil, ondan belki de yüz kat daha fazla geriliğimize, duyarsızlığımıza ve inkarcılığımıza karşı savaşım verilmiştir. Utancımıza ve lanetli geçmişimize karşı savaşım verilmiştir. Çağın büyük duyarsızlığına, hafifliğine ve inkarcı yaklaşımına karşı savaşım verilmiştir. Bunlar bizdeki kurtuluş değerlerinin sağlanmasının benzersiz olduğunu ortaya koymaktadır. Başka ülkelerin halklarının yaşadıkları gelişmelerden çok farklı gelişmelerin ortaya çıkarıldığını, bunun büyük zorluklar ve özgün çabayla sağlandığını ifade etmektedir. Gerçeklerimize bir de bu yönüyle yaklaşmak gerektiği ortadadır. Özellikle gerçeklerimizi yeni yeni kavrayanlar, bu konulardaki eksikliklerini, yanlış, yanılı ve eksik yaklaşımlarını bu temelde bertaraf etmelidir.

Bir gerçeği olduğu ve ortaya çıkarıldığı gibi bütün yönleriyle anlayamazsanız, o gerçekle tam bütünleşmeyi kesinlikle sağlayamazsınız. Bütünleşme tam sağlanamadıkça, onun tam temsilini de yapamazsınız. Bütün yönleriyle gerçekliğimizin kavranıp özümsemesinin vazgeçilmezliğini vurguluyoruz. Eğer bir gerçeğe katılmak

amaçlanıyorsa, yapılması gereken şey, gerçek esasta nasıl ortaya çıkarılıp oluşturulmuşsa, bunu olduğu gibi kabul etmektir. Bireysel niyetler ve önyargılarla gerçeğin bir parçasını ve hoşta giden yönünü kabul etmek ve daha sonra PKK'nin bu olduğunu söylemek, PKK'ye yapılabilecek en büyük kötülüklerden biridir. Parçayı bütününe yerine koymak, oportünizmin dikalesidir. Bu durum, yanılığın yaklaşımının en sakıncalı olanının tehlikesi altında bulunmaktadır. Çoğunlukla yapılan şey de budur. Neden sizden güçlü parti militanları çıkamıyor? Neden bütün çalışmalara karşılık verebilecek bir militan doğmuyor? Bizdeki gelişmenin sadece bir yönünü, üstelik onu da belki çok eksik kavrayıp ve kabul ediyorsunuz da ondan! Partililik sizde bu denli eksik somutlaşırsa ve kendiniz de kabul ettiğiniz kadar olursanız, bunu da parti yerine koyar ve "parti ve militan budur" dersiniz, bu durum neye benzer? Bu durum fiili yalnız hortumuyla, deveyi yalnız hörgücüyle tanımlamaya benzer. Doğal olarak bununla doğru bir tanımamaya ve doğru bir temsile ulaşmak olanaksızdır. Bu çok tehlikeli olur. Şimdi ortadaki büyük iddialar biraz böyledir.

Provokasyon, "Herkesin kendine göre bir PKK kavrayışı olmalıdır" diyordu. Bu, herkesin gerçeklerin küçük bir parçasını kabul etmesi demektir. Eğer böyle olursa, diğer bölümü doğal olarak düşman olacaktır. Örneğin Kürdistan gerçeğinin sadece ideolojik düzeyde varlığı kabul edilir. Ama siyasal ve askeri yönden onun bütün sorunları inkar edilir. Bu hangi anlama gelecektir? Bu, "sorun teoride vardır, ama pratikte kabul edilmesi gereken TC'dir" anlamına gelmektedir. Doğal olarak bu demektir. Gerçeğin sadece bir yönünü kabul eden biri, kendi varlığının bütün öteki yönlerini düşmanın dayattığı biçimde kabul eder. Ama bu konuda orta yol yoktur. Ya gerçeğin tam temsil edilmesi, ya da düşmanın yaşanması dışında bir yol bulunmamaktadır. **Orta yolculuk** büyük bir **aldatma hareketidir**; kişinin kendi kendisini en tehlikeli konum içinde tutmasıdır. Bu büyük bir tehlikedir ve parti saflarında etkisini hala sürdürmektedir. Parti saflarındaki hem ideolojik, hem de politik ve örgütsel yetersizlik, eyleme kalkış zavallılığı, düşmanın dayattığı baskı altında birçok yönüyle kendi kendini küçültme ve giderek inkar etme

türünden yaklaşımların geçerli olmasına yol açmaktadır. Bizdeki kişiliğin çarpıklığı ve bütün yönleriyle gerçeğe ulaşamaması bu yüzden. En azla yetinme kabul edilmekte, kısmen öğrenme ve kısmen yapma yeterli görülmektedir. Partimizin yaşadığı en yaygın tehlike budur. Çalışmaların bir yönünü görme, bütün çalışmayı günlük olarak izleyememe ve sorunları zihinde sürekli canlandıramama çokça yaşanan bir durumdur ve bir yetmezliğin sonucu olarak sürdürülmektedir. Bu yetmezlikler sonucunda ortaya çıkan boşluğu düşman dolduracaktır. Düşmanın çeşitli kesimleri provokatörler, tam da bu noktada işe girişmektedir.

Bütün parti tarihimiz bu konuda yaşamsal derslerle doludur. Dikkat edilirse, bizim yaptığımız şey romanlarda tam dile getirildiği gibi, gerçekliğimizi bütün ayrıntılarıyla açığa çıkarmak, adım adım gelişmelerin özelliklerini belirlemek, her şeyin nasıl ele geçirildiğini ve hangi çabaların ürünü olduğunu ortaya koymaktır. Bunlar da eğitimimizin esas gereğini meydana getirmektedir. Bundan daha aşağı ve eksik bir yaklaşımı kabul etmemiz durumunda, doğal olarak partiyle karşı karşıya gelme ve objektif olarak düşmanı temsil etme konumu yaşanacaktır. Bu durumu kabul etmek, bazılarının kendilerine yakıştırdığı çok tehlikeli konumların yaşanması demektir. İşte biz bunların tasfiye edilmesinin büyük önemini, nedenlerini ve bunu sağlamanın nasıl olması gerektiğini açıkça belirtiyoruz.

En kötü yanılığın insanın kendi gerçekliği konusundaki büyük yanılığısındır. Hele bu gerçeklik büyük bir eylem hareketiyse, savaşım düzeyinde yürüyen bir hareketse, ona çok yanılığın ve eksik yaklaşım neye benzer? Bu, sıcak savaş halindeki ordu güçlerinin, kılıçlar şakırdar ve kurşunlar vızıldarken, ellerinde silah bulundurmaması, dost ve düşman saflarını fark etmemesi ve buna rağmen yaşayacağını söylemesi anlamına gelir. Böylesi iki düşman güç -ki, bizdeki durum karşı karşıya bulunan iki düşman ordunun savaşımı değildir- bütün cephelerde yoğun olarak savaşım halinde bulunan iki düşman güçtür. Özellikle ideolojik, siyasal ve psikolojik alanlarda ve çok sınırlı olarak askeri cephede karşı karşıya gelmeler söz konusudur. Bu çoğunlukla somut iki ordunun karşı karşıya gelmesi, düşünce düzeyinde, ideolojik düzeyde ve yine siyasal gelişmeler düzeyinde birbi-



rini altetmeye çalışması biçiminde karşımıza çıkar. Bu da gerçek bir savaşımdır. Burada kurşunlar vızıldar, kılıçlar şakırdar ve gerçekten yere düşmeler olur. Biz de düşürürüz, o da düşürür. Ölüm burada da vardır, zafer ve yenilgi burada da vardır. Bunlar çok açıktır.

O halde böyle bir savaşın militanı nasıl olmalıdır? Eğer belirttiğimiz doğru yaşam yerine çoğunlukla düşmanın dayatmaları yaşanır, düşmanın provokasyonu bir tutum olarak bizde ifadesini bulur ve militan özellikler konuşturulmazsa, bir sürü düşman kurşunu bizi vurur, bizi düşürür ve imha eder. Halkımız şimdi düşmanın ağır saldırıları karşısında bulunmuyor mu? Bulunuyor. Her gün her düzeyde düşmanın mermilerini yemiyor mu? Yiyor. Halkımız düşmanın bu darbelerini yerken, kendisini kendisi için savaştırıyor mu? Hayır. Hatta çoğu düşman adına kendi kendisini vuruyor. Nedir bunlar? Bunlar ihbardır, “koruculuk”tur, kendi kendisini bizzat örgütlemektir, kendisi için savaşmamaktır. Bunlar bir gerçek midir? Evet, bir gerçektir. Böylesi bir konumda kim kazanır? Böylesi bir konumda kazanan elbette düşman olur. Aynı ortamı parti içine de yansıtmak, böylesi bir savaşımı parti içinde de esas almak düşmanın kazanmasına götürmeyecek midir? Evet, götürecektir. O halde her şeyden önce parti saflarının netleşmesi gerekmektedir. Düşmana hizmet eden düşünce ve davranışlar, düşmana yaklaştıran ve onun başarısına yol açan siyasal kişiliklerle, buna karşıt olan ve tamamen düşman karşısında zafer kazanmayı amaç edinen halkın savaşçıları arasındaki savaşım tarzı netleşmez ve bunlar her an savaşım halinde olmazlarsa, savaşı kazanmayız. Savaşa böyle derinlikli yaklaşmak gerekir. Savaşı günlük olarak her düzeyde böyle yaşamak gerekir.

Eğer kadro yoğun bir kitle örgütlenmesi içinde değilse, bu konuda kendini yetkinleştirecektir. Kadro kendini siyasal yönden eğitmişse, ruhsal açıdan eğitecektir. Bu yönlerden güçlüyse, diğer yönlerden eğitecek, askeri yönünü geliştirecektir. Kitleler içindeyseniz, halkı örgütlemelisiniz. Bir eylem hedefi varsa, eylemi örgütleyeceksiniz. Düşmanla sıcak savaşım koşullarıdaysanız, tamamen askeri ve gerilla türü bir savaş olanağı yakalamıyorsanız, savaşı gerillaıyla yaşayacaksınız. Bütün bu alanlarda kusurlu savaşmayacaksınız. Sonuca böyle gidilebilir. Savaşçı kişilik budur. Bu savaşçı kişiliği ken-

dinize yedireceksiniz. Eğer savaşın bir yönüyle ve hem de gerillaıyla düşmana karşı savaşmak gerekiyorsa, orada kendini gerillaıyla çeşitiren bir tutumun içine itmek, savaş suçu işlemek demektir. Kitlelerin içinde kitlelere karşı sekter davranmak ve jandarma gibi kendini kitlelere dayatmak savaşçılık değil, bir “solculuk” konumudur. Düşmanın her türlü uzlaşmacı ve dağıtıcı çabalarının yanına başındaysanız ve onları amansız bir biçimde karşılamıyorsanız, suçlu bir konumdasınız. Bu durumunuzla düşmanın istediği hareketsiz bir konumu yaşıyorsunuz demektir. Bütün bunlar da sizi yenilgiye götürür. Böylesi az tutum ve davranışlarınız mı vardır? Hayır, bu yetersizlikler sıkça tekrarlanmaktadır.

Demek ki savaşçı kişiliğinizin büyük ölçüde kusurluluğu söz konusudur. Böylesi kusurlu kişilikler hangi savaşın kazanılmasından söz edebilirler? Yetkinleşme gereği işte bundan doğar. İşin konularına, alanlarına ve koşullarına göre ele alınması işte böyledir. Biz burada yine insanı esas alırız. İnsana güvenir, onun akıllılığına, yeteneklerine ve doğru yolda ise mutlaka başaracağına inanırız. Bunu esas alırız. Biz böylesi insanlarız. Doğru yol çok nettir, kurtuluşun gerekçeleri çok yüküldür, azmimiz ve fedakarlığımız az değildir. O halde işi gereklerine göre yürütmemenin bir anlamı kalmamaktadır. Bütün bu değerlendirmelerden çıkarılması gereken en önemli sonuç bellidir: Gerçeklerimizi başlangıçtan günümüze kadar tek yönlü, bir alana özgü ve bir biçimiyle kavramak ve uygulamak sakıncalıdır. Bu her türlü olumsuzluğa ve dolayısıyla yenilgiye götürür. Bunun yerine, gerçeklerimizin başından günümüze kadar olduğu gibi kavranması, bunların alana, konuya ve koşullara göre yerli yerince ele alınması ve temsilinin yapılması, istenen başarıya götüren doğru yol olacaktır. Bütün eğitim faaliyetlerimizde ve devrimci mücadele çalışmalarımızda bu olumlu yaklaşımı esas almamız halinde, gelişme sağlamak ve zaferler kazanmak olanaklıdır.

### **Kişilikte devrimci dönüşüm ve reformculuk**

Geçmişte yaşanan pratiklerin çözümünde derinliğe ulaşmak için hayli çaba harcamamız gerekecektir. Yine bireysel ve toplu değer-

lendirmelerimiz daha çok önem taşıyacaktır. Bu değerlendirmelerin ışığında özellikle herkesin yaşamış olduğu pratiği derinliğine bir izaha ve çözüme kavuşturması, önümüzdeki dönem için başvurulması gereken en önemli hususlardan biridir. Bu kez bunu tam yapmaya çalışmak büyük öneme sahiptir. Dolayısıyla biz değerlendirmeler üzerine verdiğimiz sözlere bağlılığı özellikle yerine getirmeye çalışacağız. Ama bu yoğunlaşmanın önemini az olduğunu göstermez. Tersine en önemli eksikliğimiz burada kendisini göstermektedir. Kendinizi çok önemli anlatımlara verememeyi ve yoğunlaşmamayı bu kez halletmeniz gerekir. Bu savaş üzerine yoğunlaşmada ve mücadele sanatında çok muhtaç olduğumuz bir gelişmeyi mümkün kılacaktır. Bu birçok inceliği, birçok konuyu ve yaşamın özlü ifadesini iç içe dile getirmekte ve doğal olarak devrimci yaşamı geliştirmektedir. Bunlar bireyler, parti ve halk için ve aynı zamanda karşımızdaki düşmanın bütün yönlerini ve yönelimlerini dikkate alarak amaçlarımıza varmak için yapılmaktadır. Tek başınıza yıllarca inceleme yapsanız bile bu sonuçlara ulaşamazsınız. Bireysel çabalarla bunlara ulaşmak hayli zordur. Biz de bunu bilerek ve bütün gücümüzle alabildiğine yoğunlaşarak ona ulaşmaya çalışıyoruz. Bu başlı başına bir olaydır.

Ama birçoklarının hala kireçlenmiş kafalarını kaldırmaya teşebbüs etmemeleri büyük bir sorumsuzluktur. Kireçlenmiş kafalar ve duyarsızlaşmış yüreklerle devrimci olunamaz. Basit alışkanlıklar ve düz bir kişiliğin yaşanmasıyla devrimin derinliklerine inilemez. Bu konuda harcadığımız çabanın en azından bir benzerini daha genç ve daha enerjik olan sizler harcamalısınız. Bu kadar ağır gelişmelerin etkisi altında olmamıza rağmen, biz bu kadarını becerebildiğimizde göre, sizler de bundan geri kalmamalısınız.

Devrimin temel sorunları önemli ölçüde bir kez daha özetlendi. Bu şimdiye kadar yapılan en kapsamlı özetlemelerden biri olmaktadır. Bunun ışığında geçmiş kişiliğinizi ve alan faaliyetlerinizi aydınlatmanızı, yanlışlarınızı köklü bir biçimde açığa çıkarmanızı, sağlam ve doğru perspektiflere ve çalışma tarzına ulaşmanızı bekleyeceğiz. Bu bizim için hem mümkün, hem de gereklidir.

Bundan sonra bazı konuları işleyeceğiz. Bunlar daha çok eğitimi-

nizi değişik yönlerden tamamlamak için yararlı olacaktır. Bu amaçla çözümler yapabiliriz. Aslında yapacağımız çözümlerimizin tümü esas olarak yaptığımız çözümlerimizde yer almakla birlikte, konuları biraz daha ayırtacağız. Kuşkusuz konular çoktur, ama biz içinden en önemlilerini seçmeye çalışıyoruz. Bunlar çoğunlukla şimdiye kadar zaman zaman dile getirdiğimiz konulardır. Bunları daha iyi koyabileceksek, bu konuları ele almamız gerekir. Yoksa tekrarın fazla bir yararı olamaz. Bu açıdan yapılan çözümlerimizin özümsemesi zorunludur.

Ayrıca akşamları bazı toplantılar yapıyoruz. Bu toplantılarda biraz da bireysel konuları açmaya çalıştık. Ortaya çıkan durum şudur: Genel doğrultuya biraz olsun girilmekle birlikte, hala çeşitli özellikler, kendini açmaktan buna cesaret etmemeye kadar varan çeşitli olumsuz durumlar yaşanmaktadır. Doğal olarak bu aynı zamanda sözünü ettiğimiz nedenlerden dolayı düşüncede derinleşememe ve iradesini keskinleştirememeye durumunu da ortaya çıkarmakta; bireylerin gelişiminin çok farklı olmasına yol açmaktadır. Bu bir vakardır. Bunların giderilmesi için beklenebilir. Ama devrime başlama ve devrimci mücadeleyi esas almaya karar verdiğimizde, bunların fazla bekletilmeye gelecek yanı kalmayacaktır.

Biz bir günde giderilmesi gereken bir hususu böyle uzun bir zamana bırakırsak, devrimci değil ancak reformcu olabiliriz. Devrimci dönüşümlerde değişikliğin biraz da ani olduğunu ve birikmiş sorunları daha köklü bir biçimde çözmeyi esas aldığımızı biliyorsunuz. Aynı sorunları reformcu yaklaşımla aşmak da mümkün olabilir. Ama yaşadığımız ağır sorunları göz önüne getirdiğimizde, parti ve halk düzeyindeki sorunlarımızın böylesi uzun bir evrimsel çözümlenmesinin gerçekçi bir yöntem olmadığı, Kürdistan'da evrimci gelişmenin tamamen düşmanın işine yaradığı ve bunun bizzat düşmanın yürüttüğü bir faaliyet olduğu ortaya çıkmaktadır. Yani bu anlamda **reformculuğun** düşmanın çalışması, **düşmanın çalışma tarzı** olduğunu, düşmanın dayattığı, doğrudan ve dolaylı olarak sonuç almaya çalıştığı bir müdahale tarzı olduğunu söyleyebiliriz. Dolayısıyla kişilikteki dönüşüm reformcu bir tarzda ele alınırsa, doğrudan değil dolaylı olsa bile, düşmanın dayatmalarının kişi üye-

rinde uzun süre geçerli olmasına yol açılacaktır.

Durum her düzeyde gerçekten böyledir. Düşman bugün sözümona çok önemli değişiklikler dayatmaktadır. Bu her düzeyde onun üslubudur. Bugün PKK'nin de topluma dayattığı bir üslup vardır. Bu üslup tamamen devrimci bir üsluptur. Reformların devrime de hizmet ettiği bilinmektedir. Ancak devrim egemen olduğunda, devrimci iktidar ve devrimci hareketin otoritesi esas olduğunda, reformcu bazı değişiklikler ilerlemeye hizmet edebilir. Ama düşmanın etkisi ortama egemense ve topluma egemen olan buysa, basit değişiklikleri kabul etmek, bugün tıpkı Türkiye ortamında yapılan solculuk gibi reformculuktur. Ama sözümona bu solculuk 12 Eylül faşizmine hizmet etmenin ötesine geçmemektedir. Örneğin SHP içinde bazı sözde demokratlar vardır ve bunlar reformcu geçinmektedir. Ancak bunların reformculuğu devlet kliğine hizmet etmekten öteye bir rol ifa etmemektedir. Yine ilerici geçinen bir yığın yazar çizer, devrimci ve hatta grup vardır. Bunların faaliyetleri aslında reformculuğu aşmış değildir. Bunlar sosyalist ve demokrat geçinseler de, devletin icazeti altında yürüdükleri ve karşı-devrime hizmet ettikleri için, bu çalışma tarzıyla ya tasfiye olmayı ya da devletle bütünleşerek onun bir kolu haline gelmeyi kabul etmektedir. Nitekim gelişmeler de bunu göstermektedir.

Bizim buna karşı dayattığımız şey tamamen **devrimdir**. Bütünleyle topluma dayatılan partinin devrimci temposu elbette birey için de geçerlidir. Özellikle partileşmeyi esas alanlar için bu en geçerli yoldur. Dolayısıyla her düzeyde gerçeklerimize yaklaşmayı reformcu tarzda değil devrimci tarzda yapmalıyız. Bunu uzun bir sürece değil, gerçekçi bir ana temele sığdırmayı esas almalıyız. Salla-pati, gevşek, belli bir hızdan yoksun ve yoğunluktan uzak değil, atak, girişken inisiyatif sahibi, hızlı ve yoğun davranmalıyız. Bunların hepsi devrimci kişiliğin yaklaşımının göstergeleridir.

Yöntemin de en azından anlayış kadar değer ifade ettiği bilinmektedir. Kişinin anlayışı devrimi tercih etmiş olsa da, eğer yöntem bunu olanaklı kılacak tarzda değilse, ortada bir çelişki var demektir. Çoğunlukla pratikte yaşanan yetmezlik, kişiyi tersi bir sonuca götürmektedir. Bu durum sık sık karşıımıza çıkmaktadır. Bizim sorun-

lara yaklaşım tarzımız ortadadır. Düşüncede ve davranışta azami yoğunluk, girişkenlik, inisiyatif ve hızlı davranma gereği bellidir. Bu bireysel bir özellik değil, devrimimizin temposunu tutturmak ve ondan geri kalmamak için zorunlu olarak başvurduğumuz bir çalışma stilidir. Arkadaşlar sorunları ihmal ediyorlar. Bu doğruların anlaşılması gerekir. Ama kimileri bazı genel dogmaları kabul etmekle yoğunlaştıklarını sanıyorlar. Bu dinsel dogmaları kabul etmeye, gerisi için Allah kerimdir diyerek kendini kaderciliğe terk etmeye benzer. Bilimsel sosyalizm kaderci değildir. Bilimsel sosyalizmin anlayışını esas almak, teoriyi kesin olarak **pratikte bütünleştirmek** demektir. Teori ile pratiğin birliği üzerinde çokça durulmuştur. İçinden gelen koşulların etkisiyle teori ile pratik arasındaki kopukluk, yaşamla ilkenin birleştirilememesi, sanıldığından daha fazla olumsuz etkide bulunarak, birçok çabamızın boşa gitmesine yol açmaktadır. Bu konuda da geniş açıklamalar ve çözümler yapılmıştır. Geçmiş yaşamın etkisi altında bulunmanın faturası pahalı ödenmektedir.

Bizim şimdiye kadar bütün gücümüzle açıklamaya çalıştığımız husus nedir? Bu tamamen PKK'deki önderliksel gelişmenin ve dolayısıyla bağlayıcı eylemin ve resmi gelişmenin her anının yüksek bir dolgunlukla geçmesinden ibarettir. İşe başladığımızdan bugüne gelinceye dek soluk soluğa bir maraton koşusu stilinde ve atılcı koşmak suretiyle PKK'nin temposunu yaşadık ve temsil ettik. Bu önemlidir, bu aynı zamanda Kürdistan devriminin esaslı özelliklerinden biridir. Bu, düşmanın dayatmalarını tamamen boşa çıkarabilecek ilkesel bir özelliktir. Tersine durumda düşman düşüncemize, davranışlarımıza, kısacası her şeyimize yetişip ideolojik ve siyasal olarak bizi yakalar, fiilen fiziksel olarak yakalar ve vurur, ideolojik ve siyasal olarak bize ulaşır ve vurur. Sonraki vuruş önceki vuruştan daha kötü olur. Bu durumda düşmanın etkisi az veya daha çok kabul edilir. Her iki vuruş da hafife alınacak vuruşlar değildir. Bu nedenle düşmanın etkilerinden kurtulmak için **çalışma stili ve temposu** yaşamsal önemdedir. Düşman sadece bir yönüyle peşimizde değildir; her yönüyle, bütün gücü ve sürekliliğiyle peşimizde bulunmaktadır. Düşman bizimle savaşta mola veriyor mu? Hayır. Bizimle

ateşkes yapıyor mu? Hayır. Düşman bir mola veriyorsa, biz de belki bir mola verebiliriz. Acaba bu aşamaya geldiğimiz söylenebilir mi? Hayır. Tersine düşman bütün hızı ve şiddetiyle peşimizdedir. Düşman, “Mehmetçiğin soluğu enselerindedir” diyor. O halde biz de düşmanın bize yetişmemesini sağlamak için kurtuluşçu maraton tempomuz ve onu geride bırakan üslubumuzla yol almalıyız. En hızlı ve seri bir tarzda yolumuza devam etmeliyiz.

Bizim içine girdiğimiz yollar düşmanın göremeyeceği yollardır. Bu yollarda fedakarlık vardır. Düşman bizim yaptığımızı yapamaz. Bizim girdiğimiz yerlere düşman giremez. Biz gizleniriz. Düşman gizlenemez. Halkımızın mevzilenişi vardır, onu bu mevziden çıkaramaz. Zaptedilemez dağlarımız vardır; biz bu dağlara girebiliriz, düşman giremez. Bütün bu avantajlar, tempomuzun belirlenmesinin asli koşullarıdır. Burada düşmanın ulaşamayacağı daha birçok unsur sayılabilir.

Bütün bu unsurları dikkate alan bir temposal gelişme düşmanın üzerimize varmasını boşa çıkaracak bir tarzdir, bir usul ve devrimci çalışmadır. Bu aynı zamanda inisiyatif ve düşmanın aşılmasıdır. Yenilgiden tümüyle kurtulup zafere ulaşmanın kendisidir. Bunu kendi bireysel konumunuza uyguladığınızda, temponuzun düşmanı boşa çıkaracak bir tempo olup olmadığını göreceksiniz. Bireysel konumunuzu değerlendirirken, bu ölçüyü esas almanız gerekmektedir.

Biz bu savaşçılık tarzımız, hızımız, yoğunluğumuz ve savaş usüllerimizle düşmanı boşa çıkartabilir miyiz? Burada önemli olan partiye kaderci bir biçimde veya sadece manevi açıdan bağlanmak değil, partinin gelişim tarzına uygun olarak yaşamsal bağlanmadır; onu yaşamak ve temsil etmek büyük önem taşır ve gereklidir. Zafere giden yolun ancak ve ancak bu yolla kazanılabileceği unutulmamalıdır. Bu konuda kişinin kendi kendisine yakıştırdığı gerilikler ve sonuç alamayacak çabalar, sadece ve sadece kişinin yenilgisini getirir. Çalıştığınız inkar edilemez. Ama yetmez bir gayret, doğru olmayan usüller ve yöntemlerinizle düşmanın çabalarını boşa çıkarmazsınız. Örgüt çalışması, örgütlenmenin çok sayıdaki sorununun çözüm bulmasıdır; bütün mücadele biçimlerine yerinde ve zamanında karşılık verilmesidir. Bu da elbette ustalığın sergilenmesi de-

mektir. Bütün bunları düşünüp yapmaya çalışacaksınız. Düşmanın yenilgisini öncelikle bu kişilik sağlayabilir. Kendi kişiliklerinde tassarımsal planda düşmanın yenilgisini sağlayamayanlar, pratikte de buna cevap veremezler.

Sizler kendinizi o denli ihmal etmişsiniz ki, çoğunuz kendi kişiliğinizde düşmanın zaferini bile yaşıyorsunuz. Her gün düşmana yeniliyorsunuz, ama bunun farkında bile değilsiniz. **Devrimci, kendi manevi ortamında tasarı gücünde olan ve düşmanı her gün yenen adamdır.** Yani çoğu kez söylendiği gibi, “düşmanı yaşıyorum, üzerimde düşman etkisi var ve şu kadar etkilidir” deme utanmazlığından kurtulmalı, tersine düşmanı her gün kahrettiğinizi haykırmanızdır. Bu konuda **Muhammed**, insanın omuzları üzerinde her gün birkaç bin melekle birkaç bin şeytanın sürekli birbirleriyle savaştıklarını söyler. Evet, bu işin dinsel yorumudur. Ama gerçek yaşamda da düşmanın sürekli olarak bize dayattığı iblisliklerle savaşmak gibi bir görevimiz bulunmaktadır. Güçlerimiz, etki ve kalıntı dediğimiz, üslubu tutturamama dediğimiz ve bunlara benzer binbir eksiklik sayıyorlar. Bunların hepsinin anlamı kötülüktür, bunlar şer kuvvetlerdir. Bunun gerçek yorumu da çok açıktır. Çünkü bunu yapan düşmandır. Dinlerin gerekçesi öyledir, ama bu siyasal ve bilimsel ifadede böyledir.

Biz dinsel tahlillere göre devrimi yürütmüyoruz diye düşmanın kötülüklerini inkar edebilir miyiz? Bu en kötü bir soysuzluk ve liberalizm olur. Liberal dayatma bugün düşmana hizmet etmektedir. Kendini sıkı bir biçimde gözden geçirmeme ve olumsuzluklardan arındırmama halinde, bu kişilikle tamamen düşmanın zaferini olanaklı kılan bir ortam hazırlanacaktır. Kuşkusuz PKK’lileşmek tümüyle bir **arındırma hareketidir**, düşmanın etkilerinin tasfiye edilmesi hareketidir; düşüncede ve davranışta tamamen bizim olan, tamamen halkın olan, en devrimci ideolojinin gereği olan ölçülerin yaşanmasıdır. Bu, bitmez tükenmez bir çabanın sahibi olmayı gerektirir. Bizim büyük talihsizliğimiz devraldığımız kötü miras olmaktadır. Bizde ne dinin, ne felsefenin ve ne de devrimin gereklerini yerine getiren, tersine en büyük kargaşayı ve sorumsuzluğu yaşayan ve yaşatan bir konum söz konusudur. Vatana, halka, özgürlüğe,

bireye ve insana düşman, her şeyiyle kendini düşüren, serseri ve her türlü olumsuzluğu sergilemekte tereddüt etmeyen bir insan gerçeği vardır. Bugün Türkiye’de insanların ne hale düşürüldüklerini biliyoruz. Oynanmadık hiçbir insanlık değeri kalmadı. İnsanlarla oynandı ve bütün insanlık değerleri aşındırıldı. Bugün böylesi bir küfür zemininin içinden gelinmektedir. Buna solculuk adı altında dayatılan şey belki kafirlikten de öteye bir şey olduğu için, bu olumsuzluklar yaşanmaktadır. Bu, sahtekarlık ve ikiyüzlülükten ibaret olan bir yönelmeyle devrimci düşüncenin daha ortaya çıkmadan boğulmasıdır veya bir boğma girişimidir. Geçmişte yaşanan örnekler vardır. Kemalistlerin, “Gerekirse komünizmi de biz getiririz” sözü ünlüdür. Bu ne demektir? Bu komünizm daha gelmeden komünizmin işinin bitirilmesidir. Yine şimdi de “Kürtçülük gerekiyorsa, onu da biz getiririz” denilmektedir. Nitekim bu konuda girişimler de vardır. Gerçekten halkımızın yüz yıllardan beri imhası yetmiyormuş gibi, olası bir Kürdistan yurtseverliğinin önünü kesmek için sahte Kürtçülüğe başvurulmaktadır. Karşımızdaki düşman bu denli tebdirlidir. Bu kadar kılık değiştiren ve aldatan bir düşmandır. Kuşkusuz bu düşmandan etkilenme toplumumuzun gözenerlerini tamamen tıkamaktadır. Bundan dolayı devrimcileşme zor gelişmektedir. Yine de yapılması gereken şey, reformcu bir tarzda değil, devrimci bir tarzda gelişme sağlamaktır.

Devrimci yaklaşımı pratik olarak kendinize yedireceksiniz. Bu konuda bazıları konuşmakta ve söz vermekte, yani bir bakıma iman getirdiklerini belirtmektedir. Ama bizde iman getirmek, ancak açıklanan bütün bu hususların gereklerini pratikte tamıtamina temsil etmekle mümkündür. İslamiyette bile iman getirmek ancak günde beş vakit namaz kılınırsa pratikte geçerlilik kazanabilir. İslamiyetin daha bir yığın başka koşulu vardır. Bizim bilimsel sosyalist öğretiyeye bağlı yaşamamızın da mutlaka böyle kendini günlük olarak disiplin eden birçok doğru davranışı bulunmaktadır. O halde her gün doğru davranışları yaşamadan, sosyalistlik iddiasında bulunulamaz. Bu, vatanseverlik ve özgürlük yolunda savaşmak ve söylenenlere göre yaşamakla kanıtlanacaktır. Bu konuda yenilenme, açıklanma ve yardımdan söz edilmektedir. Bundan daha büyük yardım olabilir

mi? Ne kadar geri bir ortamdan gelerseniz gelin, bu ortamın etkilerini ne kadar yaşamış olursanız olun, bütün benliğinizle doğru yaşama katılmaktan başka seçeneğiniz olabilir mi? Başka bir seçenek dinsel sözcüklerle **zındıklık** ve **mürtecilik** olacaktır. Siyasal dilde bunun adı **oportünizmdir, provokasyondur**, özün başka sözün başka olmasıdır, bu halk deyişiyle sahtekarlıktır. Devrimcilerin bu tür sahtekarlıklarla uzaktan yakından ilgisi yoktur. O halde devrimcinin onurunu, biçimlenişini ve yaşantısını bütün yönleriyle yaşamak, kişinin kendi kendisiyle tutarlılığının vazgeçilmez koşuludur.

Kendi ideolojimize ve çıkarlarını temsil ettiğimiz halka bağlılığımızın anlamlı olması için tutarlı yaşamak zorundayız. Yaklaşımlarınızı bu temelde sonuçlandırmanız gerekmektedir. Doğru olan budur. Arzuladığımız değişmeyi sağlamak tamamen böyle yaşamakla mümkündür. Dolayısıyla bireysel üsluplar, önyargılar ve iddialar sadece kişiyi geriletir. Devrimci gelişme için bu tür öznelliklerden alabildiğine uzak durmak gerekir. Bizim bu değerlendirmelerimiz parti tecrübemizin sonuçlarıdır. Sizler her zaman parti tecrübelerini esas alacağımıza göre, buna yüksek değer biçerek uygulama gücü olmalısınız. Parti saflarında yüzyılların yanılıklarını hortlatmamalısınız. Yaşamınız çok sınırlıdır, çok kısa süreler içinde mücadele ediyorsunuz. Bu kısa süre içinde yaşamınızı o büyük önyargılarla geçirmeye çalışırsanız, bu ömre fazla gelişme sığdıramazsınız. Bu yaşamı en verimli biçimde değerlendirmenin yolu, onun en devrimci kılınmasıdır. Dikkat edilirse, bütün savaşımımızın bir yönü de yaşamı en devrimci kılmak, onun yol ve yöntemlerini en iyi biçimde ortaya çıkarmak ve bunu yönetim düzeyinde en olanaklı kılacak yönetim gücü düzeyine yükseltmek olmuştur. Yaşam başka türlü verimli kılınamaz, dolayısıyla anlamlı hale getirilemez. Yılları devirirken onlara zaferler sığdırılmalı, hataları, yanılıkları ve tıkanmaları aşmak vazgeçilmez olmalıdır. Yani kendi kutsal yaşamınıza zafer gerekçelerini sığdırmalısınız. Yanılgılı, hastalıklı ve oldukça çarpık bir kişilik yerine güçlü bir kişiliğin sahibi olursanız, yaşamınıza çok büyük doğrular ve son derece yerinde çabalar sığdırırsanız, o zaman büyüklüğünüz ortaya çıkacaktır. Ters durumda demagojik bir yaklaşımla kendi kendinizi anlamsız kılarırsınız. Biz böyle-



lerinden olmayı asla kabul edemeyiz.

### **Parti içi eğitime ve görevlere doğru yaklaşım**

Gerçekten en çok işlediğimiz hususlardan biri de militanların görevlere doğru yaklaşımı, özellikle partinin çalışma tarzına doğru yaklaşımı sorunudur. Burada yapılan değerlendirmeler biraz da uyarıdır. Uyarılar gerçekleri çok çarpıcı bir biçimde ortaya koyar. Birçokları kendi basit kişilik yetmezliklerini bile aşamamakta, biçimsiz ve sivrilmiş yanlarını bile olduğu gibi tutmaktadır. Bunlarda ister ruhta, ister fiziksel biçimlenmede olsun, doğru dürüst bir durum değerlendirmesi ve bir karar saptama gücü bile yoktur. Kendilerini dağıtmış ve dağılmışlardır. Bunun ağırlığı bizi çok etkilemektedir. Önderler ancak güçlü militanlarla savaşı geliştirebilirler. Bunu biraz kavramalıyız. Kendimizi üstlendiğimiz savaş görevlerini başarabilecek duruma getirmeliyiz. İçimizden bazıları kendilerini kurbanlık koyun gibi eylem alanına sürmektedir. Kimi omuz silmekte, kimi sinmektedir. Bu tür yaklaşımlarla savaş kazanılamaz. Savaşta bununla ancak bozgunculuk yapılabilir. Örgüt olayından eylem alanına kadar bu biçimde yaşamaya çalışmak son derece sakıncalıdır ve biz bunu aşmaya çalışıyoruz. Bu yaklaşım devrimci militanlığa yakışmadığı ve bir şey kazandırmadığı gibi, bununla canınızı bile kurtaramazsınız.

Biraz kendimize gelelim. Çoğunuz olgunluk yaşındasınız, yani en fırtınalı olabilecek dönemi yaşıyorsunuz. Kendi kendinize her türlü geriliği, anlamsızlığı ve dağınıklığı yakıştırabiliyorsunuz. Böyle yaşamak, içine girilebilecek en kötü durumdur. Üzerinizde düşman etkileri oldukça ağır basmaktadır. İşlerle oynamak, işleri rayında götürmemek ve işlere egemen olmamak en çok yaşadığımız olumsuz hususlar olmaktadır. Üstelik bunları kabul ettirmeye çalışıyorsunuz. Bununla ne kurtarılabilir? Kim sizi idare edebilir, kim sizi yaşatabilir? Bu yaşamla hiçbir şey kurtarılamaz. Gafil olmayalım. Bir sosyalistin en önemli görevi, yaşama **en yüce değeri** verdirtebilmesidir. Yaşama değer vereceksiniz. Yaşama değer vermenin yolu da faşizme ve düşmanın imhasına karşı kendini ayakta tutmanın yollarını araştırmak ve geliştirmektir. Size hazır olarak sunu-

lanı bile alamazsınız, bunun sorumlusu kim olabilir? Bunun sorumlusu kendiniz olursunuz. Yaşanan yığınla böylesi örnek vardır. Kendi kendini boşluğa terk eden anlayış sahibi çoktur. Bunun aşılması çok önemlidir ve bu aşılmadıkça hayatta hiçbir şey kazanılamaz.

Bizim zorlandığımız husus, gerçekten kadro yapımızın kendi kendisini tanınmaz hale getirmesi, kendisini son derece yetersiz bir konumda tutması, bununla kendisini kandırması ve bu durumu da normal görmesidir. PKK gelişimini sürdürürken, sizleri kendinizi rahatlatan sıradan bir yaşantı içinde tutmanız için değil, fırtına koparalım diye bu işleri omuzluyoruz. Her aşamada bir adım daha ileri götürmeye çalışıyoruz. Burada çocukça ve her türlü eski yaşamdan gelme ne varsa onun etkileri giderilmeden, bu yaşam idare edilemez. Çocukluğu kendi kendine yakıştıran sizsiniz. Yıllardır eğitimi ihmal eden kendiniz oluyorsunuz. Bizde hiçbir örgütün tarihinde görülmemiş eğitim çabaları vardır. Ne Bolşeviklerin pratiğinde, ne Çin ve Vietnam pratiğinde, ne de Afrika'da görülen ulusal kurtuluş hareketlerinde bu kadar eğitim çabasına tanık olunamaz. Sık sık geri olduğunuzu, geldiğiniz yapı ve toplumsal zeminin geri olduğunu söylemeniz, şöyledir böyledir demeniz doğru değildir. Her şeyden önce insanız, gelişmeyi biliriz.

Şimdi işler öyle bir noktaya geliyor ki, bizi üstelik son derece karman çorman bir aşiret biçiminde görmeye bayılan bir sürü anlayış ortaya çıkıyor. Özellikle örgüt yaşamında ve çalışma tarzında inanılmaz anlayışlar boyveriyor. Düşmanın çok ustaca eğittiği ajanları bile bu anlayış sahiplerinin yaptıkları tahribatı yapamaz. Bu kadar dağınıklığı ve bozgunculuğu yaşayanlar vardır. Bunlar nereden çıktı? Bunlar kendi kendilerini yitirmişler mi? Bu kadar vurdumduymazlık ve işlere sahip çıkmama tutumu kabul edilebilir mi? Düşmanın tahrip edici dayatmalarına rağmen oralı bile olmamak, yüceltmemek, geliştirmemek ve düşünmemek söz konusudur. Ulusal kurtuluşa bu biçimde yaklaşılabilir mi? Bu tür yaklaşımlarla neler kurtarılabilir? Bunlarda hesap kitap yoktur, kendini yorumlama ve görev belirleme yoktur. Böyle yaşamının anlamı ise, ardına kadar köleliği yaşamaya rıza göstermektir. Aslında bütün bu konuları sistemli olarak ve gerektiğinde teker teker hepimizin şahsında yargı-

lamak ve sonuçlandırmak gerekir. Bizde sorun niceliksel değil **niteliksel** gelişmedir. Önder komuta kadrosu demek, kadro düzeyinde bütün işleri egemenlik altına almak demektir. Böyle yapılırsa bununla zafere yaklaşılr. Şimdi bakıyorum da, bu tür çabaları geliştirmenin sanki bana ait bir şeymiş gibi değerlendirildiğini görüyorum. Hayır, sorun sadece benimle bitmemektedir. Sorun sadece benimle bitseydi, kendimi daha iyi çalıştırabilirdim. Ama bütün çabaların sonuçları kişide böyle kırılmaya uğrar, hatta es geçilir ve beklenen büyük etkiyi yaratamazsa, bu çabalar istenen sonucu doğuramaz. Bunun düzeltilmesi gerekmektedir. Kaldı ki sorun sadece geriliğiniz de değildir, kendi yaşamınıza bir anlam vermenizdir. Bir yaşantınız var. Bunu nasıl geliştireceğinizi ve idare edeceğinizi kavramanız ve bunu kendinize yedirmeniz gerekir. İşler kişinin neyi yaşadığı belli olmayan bir noktaya gelmiştir. Kişi kendisini mi yoksa düşmanını mı, yeniyi mi yoksa eskiyi ve düzeni mi yaşadığını bilmemektedir. Siyaset nedir? Siyaset bu konularda kendine **yol çizmektedir**. Siyasal doğrultu ve çizgi nedir? Siyasal doğrultu ve çizgi bu yolda **sapasağlam yürümektir**.

Şimdi biz dinlere belki bu biçimde yaklaşamayız, ama böylesi eğitici bir topluluğu geliştirmek tamamen elimizdedir. Hepinizden bu çözümleme çabalarına iyi katkılar beklenecektir. Katkıları da sadece durumu idare etmek için yapmamalısınız. Kalkıyor ve çok iyi sözler veriyorsunuz. Altı ay geçince yine aynı şeyleri söylüyorsunuz. Bu kadar hafif kişilik olamaz. Defalarca insanın **sözünün eri** olması gerektiğini vurguluyoruz. Kendi sözülle bu denli oynayan insan siliktir. Burada mertlik yoktur. Söz ver, ama gereğini yapma! Sözü her gün sakız gibi ağzında çiğne! Bu, bütün sınırların ve ölçülerin aşılması anlamına gelmektedir. Böyle söz vermektense, hiç söz vermemek gerekir. Karşı direnme biçiminde de olsa, kendi gerçek konumunuzu göstermeniz sizin için daha olumlu bir davranış olacaktır. Yapamıyor ve düşünemiyorsanız, bu konuda kendinize egemen değilseniz, bunu olduğu gibi ortaya koymanız onurludur. Ama yapamayacağı halde yapacağını söylemek, yerine getiremeyeceği halde en iyi sözleri söyleyerek durumu idare etmek ikiyüzlüktür. Bu durumlara düşmemek gerekir.

Bir de ölçülerinizi olumlu yönde geliştiremiyorsunuz. Her ne kadar kötüye fazla açılım olmasa da, bir de gelişme denilen bir zorunluluk vardır. Birçok işe egemen olmak gerekir. İşlere egemen olmak ne demektir? İşlere egemen olmak, el atılan her alanı mevcut siyasal kararlılığımızın ve çizgimizin gereklerine uygun hale getirmek demektir. Birçoğu bundan habersizdir. Saflarımızdan birçok kişinin propaganda güçlerini bile kullanmadığı iyi bilinmektedir. Birçokları gittikleri alanlarda on kişiyi eğitime külfetine bile katlanmadılar. Biz nasıl insanız ki, burada ve üstelik en zor koşullarda her gün bu kadar kapsamlı değerlendirmeler yapıyoruz? Günlük olarak bu kadar bireysel ilgi gösteriyor ve yığınla başka genel işleri idare etmeye çalışıyoruz? Size verilen görev ise çok sınırlı bir çalışmadır, sınırlı sayıda birkaç insanla ilgilenmedir, beş on kişinin eğitilmesidir. Bunlar neden yapılmadı, neden yapmıyorsunuz? Hiç böyle ucuzca yaşamak olur mu? Onur bunu kabul edebilir mi? Bunu kendinize nasıl yedirebiliyorsunuz?

O halde yarattığımız eserle yaşayacaksınız. Bu kadar keskin birer militan olarak geçinmenize rağmen, ortada hangi eseriniz vardır? Kendinizi ne sanıyorsunuz? Kendi kendini bile doğru dürüst çözümlenemeyen kişi hangi sözün sahibi olduğunu iddia edebilir? Bütün bunlar değişmemiz ve bir şeyler başarmamız gerektiğini ortaya çıkarmaktadır. Ben PKK'nin ölçülerinin bu biçimde aşınmasına nasıl göz yumabilirim? Parti içinde bu tür bir yaşamı nasıl kabul edebilirim? Bir patron bile sahibi olduğu fabrikada işçiler üzerinde günde asgari on saatlik kan ter içinde amansız bir çalışma yürütür. Buna karşılık, işçiye ancak karnını doyurabileceği kadar ekmek verir. Ve bu da çok disiplinli bir çalışmadır. PKK hareketi, Kürdistan halkının büyük özgürlük hareketidir. Burada nasıl hiçbir çaba harcamadan, son derece hafifmeşrep bir yaşantı içinde sürüp gidebiliriz? Hangi iman bunu kabul edebilir? Bu hangi kişilik ve şeref ölçüsüyle sınırlandırılabilir?

Burada gerçekten eğitimini almış bir kişinin, üstüne yürüdüğü işin üzerinde egemenlik kurması işten bile değildir. Bizim burada verdiğimiz yoğun eğitim bunu sağlayacak öze sahiptir. Benim hala çözümlenemediğim ve akıl erdiremediğim bir husus, işler üzerinde

bu kadar anlaşılma varken ve başarılacak işlerin üstüne gitmek için sonuna kadar yetki tanınmasına ve olanak sunulmasına rağmen, bu denli olumsuz ve anlaşılmaz tutumlara girilebilmesidir. Bunun giderilmesi gerekir. Bu konuda arzulanan gelişmeyi sağlamak için, hepimiz emredilene köklü bir biçimde ulaşmalısınız. İşlerin üstüne başka türlü gidilemez. Büyük bir kudret ve otoriteyle işlerin üzerine gitmek gerekir. Bunu çözüm gücü ve müthiş bir çabayla yapmanız en iyisidir. Bazıları gidip kendilerini bir yere atıyor ve ardından kurtulduklarını ve özgürlüğe kavuştuklarını söylüyorlar. Hayır, böyle yapmakla düşmanın körüklediği bir tavır yaşanmış olmaktadır.

Şimdi bütün dünya gerçekleriymiş, ülkemizin gerçekleriymiş, ideolojiymiş, bütün bunları istediğiniz kadar işleyelim. Ancak bu işin taliplileri bunları her zaman güçlü bir biçimde yerine getirdiklerinde eylem ve hareket gelişebilir. Biz şimdiye kadar bize iyi bir sözcük öğretenleri can kulağıyla dinledik. Bunun gereklerini yerine getirdik. Tarihte de bu böyledir. Eylem adamları sağlıklı bilinçlenmeyi büyük bir şükranla karşılarlar. Bu bilinçlenmeden bir ömür boyu yararlanırlar. Bizim ortaya çıkardığımız gerçekler dünyayı ilgilendiriyor. Birinci elden mensuplarımızın bu gerçeklerin ruhuna uygun olarak kendilerini hareketlendirmemeleri ancak garipsenebilir. Bizim başlangıcından günümüze kadar partiye önderlik etmemizde ve onu yürütmemizde bu tür yaklaşımlara yer olmamıştır.

Birçoklarının yaklaşım tarzlarının haddinden fazla bireycilik ve keyfilik koktuğu anlaşılmaktadır. Adamın canı sıkılmış, sözümona devrimci olmaya gelmiştir. Ruhunu kara, bilinci kapkara, kendinde güçlü bir aydınlanmayı yaratamayan ve çeşitli öznel dertleri olan bu tip elbette fazla iflah olamaz. O büyük özgürlüğü zaptetmek için derin bir inançla yola çıkış olursa, bu kadar dersten ve çözümlemenden sonra şurada kalsın, birkaç saat içinde bile alacağını alır. Bizde bu tip örnekler çoktur. Doğal olarak bu yüzden partimizin konumunu tehdit eden olumsuzluklar üzerinde daha akıllıca durmakta zorunda kalıyoruz. Bunların üzerine gittiğimizde, birçoğunun bizzat düşmanın oluşturduğu yapılar olduğu ortaya çıkıyor. Bazıları yüzyıllardan beri fosilleşmiş, bazıları ise cilalanarak ortamımıza yeniden sürülmüştür. Bunları gidermek hepimizin görevidir. Bu sorunlarla çok

yoğun bir biçimde uğraşmalısınız. Güçlü insan kendi nefsinin öz gerçekleri temelinde terbiye etmesini bilen insandır. Zayıf insan ise, kendini çeşitli hastalıklara, çocukluğa veya bunaklığa vurarak durumu idare edeceğini sanan bir zavallıdır. Hepimiz güçlü insan olmayı tercih edelim. Yaşam büyük bir olaydır; yaşamı güçlü bir insan tarzında yaşayalım. Bizim için hesap sorulması, intikam alınması ve ulaşılması gereken o kadar çok şey var ki, bu konuda kendisini sorumlu tutan kişi oldukça yaman biri olur. İçine düşülen basitlikleri yaşamak bir yana, bir saniyesine bile altın değeri kazandırır. Bu insan parti çizgimizde öne durdurulamaz bir akıştır. PKK bu noktayı yaratmıştır, şimdi bu noktada seyretmektedir.

Ortamı bütün yönleriyle netleştirdik. Eğer hepimiz bu ortamda devrimciliği örneğin bir siyasal doktorluk gibi ele alırsanız, iyi sonuçlara ulaşırsınız. Hastalık nerededir, mikrop nerededir? Hastalığın nasıl tedavi edilmesi gerekir? Hastalığı doğru teşhis ettikten sonra, hastayı hap, iğne veya ameliyatla tedavi etmemek olanaksızdır. Buradaki siyasal tıp eğitimi siyasal cerrah olmayı olanaklı kılmaktadır. Bu sanatla oynamayacak, onu iyi icra edeceksiniz. **Devrim sanatıyla oynanmaz.** Oynanırsa bu oyunların en kötüsü olur. Çünkü tıp mesleğinde doktor hastayla uğraşır. Hastalığın yanlış teşhisi kişinin kaderini en olumsuz tarzda etkileyebilir. Siyasal teşhislerde ise milyonların kaderi söz konusudur. Burada ölüm kalım sorunu söz konusudur. Dolayısıyla buradaki doktorluk tıp mesleğindeki doktorluktan yüz kat daha fazla ihtimam ve hassasiyet ister. İçimizden birçoğunun değerlendirmelerine bakınca dehşete düşüyorum. Yaşamla bu kadar oynanabilir mi? Bu çok önemlidir. Eylemlerimizin sonucunda canların gittiğini, insanların üstelik yüzlerle işkence altına alındıklarını görüyorsunuz. İsa'etli bir teşhisle bütün bunlar önlenir. Bu nasıl yapılabilir? Bu, durum değerlendirmesiyle yapılabilir. İyi bir tedavi de yapılabilir. Bu nedir? Bu çare olmaktır. Bunların yapılması halinde, hastalığa yakalanmış bir kişinin kurtarılmasının ötesinde -belki tek başına kişi bir hiçtir- hayat dolu yüzlercesini kurtarabiliriz. Bu biçimde kendimizle birlikte toplumu da kurtuluşa götürecek çalışma tarzı sergilenmiş olacaktır.

Bunun öyle basit bir çalışma tarzı olmadığı görülmektedir. Ama

biz işlere böyle mi yaklaşıyoruz? Saflarımızdan hangisi işlere böyle yaklaştı? Şimdiye kadar anlamadıysanız, bundan sonra biraz kendinize geldiğinizde anlamaya çalışın. Köhnemiş, fosilleşmiş ve lümpen yapılara sığınarak insanların kaderiyle oynamayın. Devrimcilik tek bir sözcüğün bile boşa kullanılmamasını emretmektedir. Hele karar ve yetkiler her şeyden önce gelir ve tam yerinde icra edilir. Ama bunlar birçoklarında silinmiştir. Böyle partileşmek olamaz. Kendi nefsinizi terbiye etmesini bileceksiniz. Kendimizi onurlu kılacacağız. Bu kadar yaramaz ve olumsuz durumda ısrar etmenin hiçbir nedeni yoktur. İnsanlarla bu kadar oynamaya hakkınız olabilir mi? Bu denli anlamlı ve zorunlu işleri yapmak üzere en onurlu görevlerle görevlendirilip yetkili kınıyorsunuz. Yüklendiğiniz ve çözüm bekleyen işlerin doğru yürütülmesi, belirtilen tarzda görevlere sahip çıkmanızı gerektirmektedir.

Önderlik şerefli bir iştir, halk önderliği görkemli bir olaydır. Neden buna layık olunamıyor? Neden buna hep yaramazca yaklaşıyor? Neden önderlikle oynanıyor? Düşman her gün bunu yapmıyor mu? Halkları tanımaz hale getiren kimdir? Bunu asla kabul etmiyoruz. Düzendenden ve ortaçağdan kalma bizi etkileyen ne varsa, hepsini ezmekte kararlıyız. Ben bu konudaki kararlılığımı geliştiriyorum. Belki zarar görürüz, belki hareketimizin kayıpları daha da çoğalabilir; ama bu kişilerin yakasını bırakmayacağız. Ne olursa olsun, kim olursa olsun, gelişmeyi de olduğu biçimde yerinde bırakmayacağız. İşlerin üzerine oturanların, işleri geliştirmeyenlerin ve bunu parti içinde bir kader gibi kabul edenlerin yakalarına yapışacağız. Bunlara karşı da en azından TC'ye karşı verdiğimiz savaşım düzeyinde bir savaşım vereceğiz. Bizim kendi kendimizi düşürmeye hakkımız yoktur. Kendimizi ve işlere yönelik çalışmamızı boşa çıkarmaya hakkımız yoktur.

Devrimciler topluluğu, devrimci görevlerin nasıl gerçekleştirilebileceğine ilişkin çok candan tartışmaların yapıldığı, tartışmaların bir sonuca bağlandığı, kararların alındığı ve birliğin sağlandığı bir platformdur, bir çalışmadır. Devrimcilerin birliği böyledir. Hiç kimse devrimcilerin birliğini bir ahbap-çavuş tekkesine, bir aşiret ve kabile topluluğuna dönüştüremez. Değerini bilerek bu yüce birliğe

yaklaşmak gerekir. Biz bir faaliyet yürütüyoruz. Bunu kavrayacaksınız. Kürdistan halkının çağdaş siyasal gelişmelerin içine akışını düzenlerken, buna uygun çabalarımız vardır. Bunları anlayacaksınız. Bir militan gibi olmasa bile, hiç olmazsa bir sempatizan gibi katkınız olsun. Ne de olsa terbiye görmediğinizi ve bilmediğinizi söylemeniz doğru olmaz. Biraz parti terbiyesiyle yoğrulmasını bileceğiz. Hiçbirimizin halkların büyük umutlarına gölge düşürmeye hakkı yoktur. Kaldı ki halk olarak çok büyük bir terbiyeye ihtiyacımız vardır. Çünkü bu kadar baştan çıkarılmış, ulusal ve sınıfsal terbiyeden bu ölçüde yoksun bırakılmış başka bir halk gösterilemez. Öncü hiç olmazsa bu konuda öncülük etmelidir.

Biz bunun neden gerekli olduğunu izah ettik. Sizi aydınlatabilecek ve doğru temellerde yenileyebilecek bütün verileri sunduk. Bu durumda sınırlı bir ilgilenmeyle bile önemli başarılar sağlanabilirdi. Hem hasta olduğunuzu söylüyorsunuz, hem de hastalığınızı tedavi edebilecek ilaçlar önünüzde durduğu halde, onları alıp kullanmıyorsunuz. Ondan sonra da hep hasta olduğunuzu sayıklıyorsunuz. O zaman önünüzde hazır duran ilaçları alın, onları kullanın ve tedavinizi yapın diyoruz. Eğer siyasal yönden geri olduğunuzu söylüyor ve dönüşümü nasıl sağlayacağınızı soruyorsanız, o zaman tedavi ve dönüşümün belirttiğimiz gibi olacağını söyleyeceğiz. Şayet bunun işinize gelmeyeceğini ve hep böyle bunalımlı yaşayacağınızı iddia ediyorsanız, bu en kötürüm bir yaklaşım olacaktır.

Sürekli hastalığını bahane ederek ağlayıp sızlamak ne anlama gelir? Bu militanca çalışmamak anlamına geliyor. Bu sürekli bir tembelin ve ayyaşın durumunun yaşanmasıdır. İyileşmek için bir an önce ilaç alınır, sağlıklı bir bünyeye kavuşulur ve normal bir yaşantıya ulaşılır. Bu bizde devrimci yaşantıdır. Devrimci yaşantıda hastalıklarınız varsa, PKK'de tedavi için gerekli her şey vardır. Bunun tersini iddia eden varsa açıkça söylesin, kendisine bütün ilaçların en iyisini sunalım.

Biz burada yüzyıllık hastalıkların tedavisinden söz ediyoruz. Bizde siyasal hastalıklar kangrene dönüşmüştür ve biz bunları tedavi etmeye çalışıyoruz. Tedavi yöntemlerimizi benimsemelisiniz, buna ihtiyacınız çoktur. Sizdeki en tehlikeli hastalık, eşine ender rast-

lanan kölelik hastalığıdır. Kaldı ki bizim sorunumuz sadece tedavi görmek de değildir, temel sorunumuz hepimizin birer uzman gibi halkımızın sağlığıyla uğraşmamızdır; hasta olan halkımızı ve insanımızı tedavi etmektir. Siyasal önderler ve militanlar tedavi güçleridir, hasta güçler değildir. Kendi öncülük sıfatımızı yeniden değerlendirelim ve gereklerini yerine getirelim.

### **Parti içinde bozguncu ve zayıf kişiliğin yeri yoktur**

Çizgi devrimciliğinde yoğunlaşmamak, sık sık ele aldığımız bir husustur. Bu konuda neden kafa kafaya vererek işlerin üzerinde derinliğine durulmamaktadır? Daha sonra üstlenilen görevlerin üzerine neden aynı tempoyla yürünmemektedir? Bu sorular bizi bir hayli düşündürmektedir. Bu durumu artık silip atmak gerekir. Nereden bakılırsa bakılsın ve hangi gerekçelere dayandırılırsa dayandırılınsın, öznel bir konumda ısrar etmek en azından tutuculuktur ve her türlü olumsuzluk da buradan çıkmaktadır. Bunlar kişiye bir şey kazandıramaz. Partileşmenin bu kadar ihmal edilmesine akıl erdiremiyorum. Partileşme olgusunu nasıl ele alıyorsunuz? Temel bilgileri bile nasıl almanız gerektiğini biliyor musunuz?

Bazı sözler duyuyor, bazı davranışlardan haberdar oluyorum. Geçekten insanın olgunluğu elden bırakması halinde, çok büyük bir öfkeyle yönelme gereğinin doğması kaçınılmaz olacaktır. Yıllardır neden bir asgari parti bilincine ulaşılmamıştır? Yıllar nasıl geçirilmiştir? İnsan böyle bir yaşantıyı nasıl kabul edebilir? Arkadaşlarımız bu kadar eğitimsiz ve biçimsiz bir yaşantıyı nasıl kabul edebilir? Bu arkadaşların ölçü kazanamadıkları ortadadır. Arkadaşlarımızın ölçü kazanamayan bir kişilikle rahat yaşamayı kendilerine bu kadar layık görmelerine ne ad vereceğiz? İflas etmiş kişilik, sömürgeci egemenliğin ve yerli işbirlikçiliğin yarattığı bir sonuçtur. İflas eden köylü, iflas eden memur, iflas eden küçük-burjuva bu konumunu ilahi kuvvetlere bağlamak yerine, üzerinde baskı uygulayan egemen sömürgeci güçleri sorumlu tutabilir. Bu onda mücadeleye katılma isteği doğurur. Bunun için ABC'si olduğu belli bir durum olmasına rağmen, hala parti içinde böylesi iflasçı bir kişiliği yaşa-

mak ve eskiye bu kadar sevdalanmak hangi anlama gelmektedir? Üretmeyen adam iflas eder. Örgüt geliştiremeyen kadro, kendi konumunu hiçbir gerekçeyle izah edemez. İnsanları bir araya getiremeyen, hele hele bu kadar yüksek parti etkisini olumsuz biçimde kullanan birini devrimci olarak değerlendirmek bir yana, yargı konusu haline getirmek gerekmektedir. Neden kendimizi bu kadar yargı konusu haline getiriyoruz?

Ben bütün çalışmalarımın başarı ölçüsünü halkı ne kadar uyandırıp bilinçlendirdiğime ve ne kadar kadro adayını bir araya getirip ideolojik ve politik birliğe yönelttiğime bakarak değerlendiriyorum. Partimizde başka türlü ölçü yoktur. Düşman karşısında kazanılan mevziler, çok doğal bir biçimde, başarı ölçüsü olarak kendisini ortaya koyacaktır. Sizin başka türlü bir ölçüyü kabul etmeniz mümkün müdür? Ama bazıları kendilerini yalnız bırakmakla yetinmedikleri gibi, çevrelerini ve var olan kitle etkinliğini dağıtmayı adeta bir devrimcilik türü saymaktadırlar. Bu kesinlikle proletaryaya yabancı bir etkidir. Bunun partimizin son derece önem taşıyan birlik ruhuyla kesin olarak hiçbir ilgisi yoktur. Biz bu tipleri ayıklayacağız. Bu arkadaşlar bizi yormamalıdır. Bunları kesin olarak tasfiye edeceğiz. Özellikle uzun bir süreden beri bizi uğraştıranların üzerine çok anlamlı bir biçimde yürüyeceğiz. Kendini bu biçimde tarihin bu dönemine dayatmanın ne anlama geldiğini kendilerine öğreteceğiz. Bizim çekindiğimiz şey veya bizi üzen ve sıkıntıya düşüren husus ne çabalarımızın noksanlığı, ne çektiğimiz acılar ve ne de çeşitli güçlerin dayatmalarıdır. Biz bunlardan sıkıntı duymuyoruz. Ne kadar baskı gelişirse gelişsin, ne kadar oyunlar oynanırsa oynansın, bunlara karşı direnerek daha da güçleniriz. Aslında bizi öfkeleniren şey, parti adına partinin bütün kurallı yaşamını bir yana iten ve kendisine göre bir tarz oluşturup dayatan hususlardır. Bunu yapan çok gafil bir tiptir, bu tip lanetli bir tiptir ve hayatta hiçbir şey yaratamaz. O sadece kaybettirir ve aynı zamanda düşkündür. Toplumun en iflas etmiş kişiliği, en dikiş tutturamayan bireyidir. Hala bu tipi kendilerine yakıştıranlara gerçekten bir anlam veremiyorum. Bazılarının partimize gelip böyle davranacakları aklımdan bile geçmezdi. Hele hele kişinin yıllarca kendisini düzeltmemesini büyük bir



ahlaksızlık olarak değerlendiriyorum. Bu gerçekten karşılarında yıllarca yoldaşlıkta en çok zorlandığımız, yüzümüzün tutmadığı ve yakıştırmak istemediğimiz bir konudur.

Meğer bunlar doğru yolda olduklarını sanmışlar. Hala kendilerini dayatıyor ve bazı sonuçlar almak istiyorlar. Bunlardan bazılarını karşıma almak isterdim. Öyle zorlamayla değil, doğru söz gücüyle bunları ölümden beter yapabilirdim. Bizim bu konuda gücümüz vardır. Karşımıza kim olursa olsun, bunların en üst egemenleri de çıksa, doğru temellerdeki yaşantımız karşısında başlarını eğmek zorunda kalırlar. Bunların başka türden kendilerini savunacak durumları yoktur. Bizim güçlü pozisyonumuzun kaynağı haklı pozisyonumuzdur, insan yeteneklerinin doğru yolda sonsuzca kullanılmasıdır. Biz bununla insanları hem yener, hem de kazanırız. Şimdi hala içimizde partimizin yüce ortamını tanımayan ve bu ortamı kendi yaramaz kişilikleriyle bulandırmak isteyen tipler vardır. Bunları bir hal yoluna koymalıyız. Biz kimseyi zorla parti ortamımıza davet etmiyoruz. Kendilerine bazı avantajlar sunarak da kimseyi çağırıyoruz. Tersine herkes acımasız bir yaşam içinde olduğumuzu biliyor. Partimizin saflarına gelenlerin kahramanca gelmeleri gerektiği açıktır. Onlar fedakarlığı paylaşmak amacıyla geliyorlar, ağır yükümüzü paylaşmak için geliyorlar, büyük yoldaşlık yapmak için geliyorlar. Bu tartışılabilir mi? Başka bir amaçla bir araya gelebilir miyiz? Biz en soylu birliği ve en güçlü ilişkileri oluşturmak için bir araya geliyoruz. Bu çok önemlidir. Ben bütün gücümü işte bunun için kullanıyorum. Fiilen ve resmen buna önderlik ediyorum. Sizler de tamamen bunun bilincinde olarak parti saflarına geliyorsunuz. Ama sonradan partimize başka şeyler dayatılırsa, işte bunu kabul edemeyiz.

Şimdi bu evin oluşumunu gerçekleştirenler ve onun sahipliğini yapanlar vardır, onun oluşumu için kan ve can verenler vardır. Bir aileyi aile yapan şeyin samimi ilişkiler olduğunu biliyorsunuz. Ailenin üzüntüleri ve sevinçleri bu temeldedir. Oluşan devrimci ailemiz, hem de binleri aşan şehitlerimizin ve en gözde halk evlatlarının kanlarıyla inşa edilen bu ev, sınırsız halk emeğinin hakkıyla kazanılan ve kurulan bir evdir, bir ailedir. Bu ailenin de kuralları, namusu ve onuru vardır. Sözgelimi sizler bir aileye misafir olarak gittiğiniz-

de size bir kahve sunarlar, bu durumda en azından teşekkür borçlu olduğunuzu söylersiniz. Selamla eve girer, allahısmaıradık deyip çıkarsınız. Evin seçkin bir üyesi olmayı bir yana bırakalım, parti ortamına da saygıyla gelinir. Aylarca beslenmek bir yana bir yemeğinizi yediğinizde kendinizi minnettarlık içinde hisseder ve gönlünüz pek olarak ayrıldığı zaman dürüstçe bir allahısmaıradık dersiniz. Yoksa hem evimize gelin, hem de evi dağıtacağımızı ve temelleriyle oynayacağımızı söyleyin! Çokça ortaya çıkan böyle bir durumu sadece biz değil hiç kimse kabul edemez. Böylelerine, “seni çağırın, kabul eden ve onurlandıran değerlere neden bu kadar saygısızca davranıyorsun? Neden hem istediğin gibi yiyip içiyor, hem de yakamızdan tutup bırakmıyorsun” diye sormazlar mı? İşte hem girdiği evi soyup soğana çeviren, hem de yavuz hırsız örneği ev sahibinin yakasına yapışan bu tipler gibi davranmamak gerekir.

Daha önceki bir değerlendirmede, **kimsenin tapulu mülkünde bina inşa etmediğimizi** söylemişim. Biz tamamen halkımızın emeği ve alın teriyle kendi topraklarımız üzerinde amansız bir çaba harcayarak bir ev inşa etmek istiyoruz. Bu tamamen doğrudur ve haklılığımızın bir istemi olarak gerçekleşiyor. Başkaları ise, “hayır, burası bizim tapulu mülkümüzdür” diyorlar. Parti içinde sorun çıkaranların durumu zaten budur. Bu tipler ev kurduğumuz arsanın babalarından kaldığını, şu taşın veya getirdiğimiz filan malzemenin kendi mülklerinden alındığını ve bunun için yakamızı tuttuklarını iddia ediyorlar. Küçük-burjuva ve feodal-aristokrat dediğimiz bütün bu anlayışların temsilini yapanların durumu böyledir.

Şimdi bunlar bu toprakların sahibi olabilirler mi? Ülke adına ve hatta mülk adına herhangi bir şeye sahiplik edebilirler mi? Hayır. Bunlar her şeyi en ucuzundan düşmana peşkeş çekerler. İşbirlikçi zeminde ve hatta şu veya bu düzeyde sömürgeci devletle işbirliğine yönelenler, her düzeyde **vatan satıcılığı** yapmışlardır. Vatana ve değerlere sahiplik edenler bir sıralamaya tabi tutulursa, burada bunlara yer bulunamaz. Maalesef bunlar iflas etmiş tefeci tüccar ve bezirgan takımı gibi bu değerleri satmışlar ve satmaya devam ediyorlar. Biz biraz sermaye biriktirmişiz, bazı değerlerimiz vardır. Bunun için yakamızı bırakmayacaklarını söylüyorlar. Bizim birliği-

mizin biraz tecrübesiz ve amatör olduğu, kendilerinin ise kurt gibi kurnaz oldukları biliniyor. Bunların işi gücü dalaveredir, bunlar sahtekarlıkta uzmanlaşmışlardır. Örgüt içinde bu hangi anlama gelir? Bu, örgüt içinde çizgiyle oynamaktır, örgüt içinde çeşitli huzursuzluklar ve rahatsızlıklar yaratmaktır, örgütün birliğini bölme girişimleridir, bambaşka arayışlar içinde olmaktır. Bu kesinlikle böyledir. Çünkü biz parti gerçekliğimizi bütün yönleriyle ortaya koyduk.

Gerçeklerimizin yaratılmasında kimlerin emeği vardır? Öncelikle şehitlerimizin emeği vardır. Hemen hemen bütün şehitlerimizin son sözleri “yaşasın parti; yaşasın Parti Önderliği”! olmuştur. Bu nedir? Bu imzadır, partimizin hangi temellerde inşa edildiğine ilişkin bir onaydır. Zindan direnişçilerinin bütün yazılarını okuyorsunuz. Onlarda partiye ve parti önderliğine bağlılık düzeyi son derece belirgindir. Halkımız ve bütün yönleriyle başta bulunan insanlarımız, bunu **partiye ve parti önderliğine** yaptıklarını söylüyorlar. Yine bu dava için çalışanlar ve bütün partililer hemen hemen aynı şeyi belirtiyorlar. Bu tamamen yüce değerlerden müteşekkil bir birlik olduğumuzu kanıtıyor. Şimdi gerçeklerimiz bütün yönleriyle bu denli ortadayken, hala saygı değer bir misafir rolünü bile oynamayıp yavuz hırsızlığa yönelenlere ne yapmak gerekir? Aslında bunlar hırsız değildir. Sınıf etkileri gereğince, bunlar sınıf mücadelesi verdiklerini sanıyorlardı. Ancak sınıf mücadelesinin bir anlamı vardır, bunun örgüt içinde de bir anlamı vardır. Ama bunların en azından yurtseverlik kıstasına bağlı olmaları gerekir. Yurtseverlik kıstasına bağlı olmak ise, mevcut düşmana karşı savaşım içinde bulunmayı gerektirir. Parti içinde demokratik bir mücadele isteniyorsa, demokrasi kriterine bağlı kalınması kaçınılmazdır. Bu da her türlü iç gericiliğe karşı olmayı gerektirir. Bunlar ne onu, ne de bunu yapıyorlar. Ama öte yandan bu durumun bir sınıf mücadelesi olduğunu ve buna özgürlük tanınması gerektiğini söylüyorlar. Hem çalışmayacaksın ve var olanı ele geçirme savaşımı vereceksin, hem de bunun sınıf savaşımının gereği olduğunu iddia edeceksin! Partinin akıllı adamları işte bu konuda çok uyanık olmalı ve hareketin yerinde sahipliğini yapmalıdır. Emeği ve çabası dışında, bu biçimde kendisi için yer ve kariyer isteyen, hem de köşeli bir yer isteyen iyi anlamak gerekir.

Adam bunu ne adına yapıyor? Ne kadar emeğin sahibidir? Örgütümüze ne kazandırmıştır? Örgütümüzün birliğine hangi temel harcı koymuştur? Hangi temel taşları atmıştır. Değerlerimizin korunması uğruna ne kadar savaşım vermiştir? İşte bütün bunlar onun derecesini belirleyecektir. Bunun dışında mevki kapmak hırsızlıktır.

Bu konularda biraz sorumluluk duymak gerekir. Birçoğunuzdaki örgüt bilinci, ülkemiz somutundaki köylü yığınlarının bilincine benzemektedir. Kurnaz bir tüccar nasıl köylülerin arasına girip hepsini kandırabiliyorsa, bizdeki örgüt temsilcilerinin birçoğunun durumu da böyledir. Kurnaz bir tüccar veya feodal entrikacı gelip bütün örgütle oynayabilmektedir. Buna karşılık, örgüt temsilcilerimiz gözü kapalı birisi gibi davranmaktadır. Oynadığı rolün farkında değildir. Adam çalıp çırptığı değerleri kökünden koparıp götürmek istediği halde, bunun farkına varmamaktadır. Bu neye benzer? Bu, altınla oynayan, ama altının kıymetini bilmeyen, ondan habersiz birilerinin durumuna benzer. Parti değerleri konusunda sağlam bir bilince sahip olmamak, altın kıymetindeki değerlerle oynandığında bundan habersiz olmakla aynı anlama gelir. Daha çok da görünen durum budur. Birkaç entrikacının ve kurnazın değerler üzerinde oynadığı oyunlar karşısında örgütü temsil edememek çok ciddi bir zaaf olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durum partimize çok zarar vermiştir.

Burada ortaya çıkan sonuç, partileşmeyi doğru başarmamız gerektiğidir. Ne kadar sağlam partileşilirse, parti çizgisine egemenlik ve onu uygulama gücü de o oranda artacaktır. Yaşamınızı bunun için adamışsınız. Sağlam bir partili olamayanların yaşamı boştur ve her an kullanılmaya elverişlidir. Bu en çok yadırgadığım bir husustur. Kişi yıllarını veriyor, ama sağlam bir parti bilincine ulaşmış değildir. Aslında bunlardan “siz nesiniz, anlamıyor musunuz, algılama yetersizliğiniz mi var, amacınız nedir” diye hesap sormak gerekir. Böylesi durumların sahibi olmak, gerçekten illet verici olmaktadır. Bu durum Kürdistan gerçekliğinde oldukça yaygındır ve baştan itibaren önlemeye çalıştığımız bir husustur. Ama bazıları ısrarla bunu bir yaşam tarzı olarak partimize dayatmaktadır. Kısacası bu ahlaksızlıktır, yani toplumda düşürülmüşlük ve toplumdan soyutlanmışlığın etkilerini yaşamaya teşebbüs etmektir. Bunlar tamamen geri

özelliklerdir. Tamamen zayıf ve politikleşmemiş kişiliğin kendisine sevdalanması, yoksul kişiliğin bir dayatmasıdır. Diğerleri ise, doğal olarak öteki sınıf etkileridir. Değişik sınıf etkileri kesinlikle bu zayıf tipleri egemenliği altına almakta ve onları partiye karşı çok kötü kullanmaktadır.

Sağlam bir parti bilincine ve kişiliğine ulaşmanın rahatsız edici hiçbir yönü yoktur. Sağlam bir partili sadece saygı toplar, güç ve cesaret kaynağı olur. Bu da en çok tercih edileni değil midir? Neden gözünüzü sağlam bir partili olmaya değil de yaramazlıklara dikketsiniz? Bunu yapmanın nedeni nedir? Çözümlemelerimizi bireysel durumlarınıza uyarladığımızda, bu soruları bazılarınıza soracağız. Buna cevap vereceksiniz. Söylediğiniz her sözün ve attığımız her adımın hesabını verecek kadar alnınız ak olmalı ve kendine güvenen bir kişilik konumunda bulunmalısınız. Halkların davası başka türlü temsil edilemez; böylesi büyük davalar için insana başka türlü adım bile atırılamaz. PKK gerçeği budur. Ben bunu izah etmiyorum değilim. Kendinizi bütün yönleriyle dar ölçülere vuruyorsunuz. Hatta saptırılmış ve birkaç defa kıran bir prizma gibisiniz. Son derece çarpık izlenimler alıyorsunuz. Bunlar doğru değildir. Bu durumlar partileşme konusunda insanı oportünizme götürür.

Halkımızın en başta gelen istemi, dalga dalga bütün parti ortamının güçlendirilmesinde herkesin özel bir çaba sergilemesidir. Biz birbirimizi boşuna uğraştırmak istemiyoruz. Sınıf savaşımıdır diyerek, birbirimize anlamsızca yüklenmekten yana değiliz. Çoğunuzun partileşmeye yanlış yaklaşımının söz konusu olduğu inancındayım. Parti gerçeği yetersiz, geri ve yanılıgılı konumlarda yaşanmak istenmektedir. Bunlar insanı tamamen yenilgiye götürür. Bu konumlarda ısrar etmemek gerekir. Yücelmek hep ileri insanın özlemidir. Bu günümüzde en çok da bizim için duyulması gereken bir özlemdir. Birlik ve güçlenme ihtiyacı duyması gereken benden daha fazla sizlersiniz. Çünkü ben kendi rolümü biraz olsun oynadığıma inanıyorum. Bunun binlerce kanıtı vardır. Sizler de konularınızı kanıtlamalısınız, bunu partinin gücü sayesinde kanıtlamalısınız. O anlamsız tasfiye hareketleri ve tasfiyeciler gibi, ideolojik mücadele veya sınıf savaşımıdır diyerek, kendinizi ezme konusu haline getirmeme-

niz gerekir. Bu konuları yaşamamak gerekir. Israrla bu biçimde yaşayarak, “Parti bir şey yapamaz, böyle gelmiş böyle gider” aymazlığı içinde olmamak gerekir. Çünkü bu tür konumlarda ısrar etmek, hem maddi, hem de manevi olarak beklenmedik yargılanmalara yol açacaktır.

Parti ortamı net bir ortamdır. Duru su dolu bir bardakta ufacık bir kir nasıl görünürse, kendisini ne kadar gizlerse gizlesin, parti ortamında da parti dışı bir özellik kendisini derhal ele verir. Parti ortamı böyle bir ortamdır. Dolayısıyla bana kalır düşüncesi içinde olmak gerekir. Anlatılmak istenen şey tarihsel bir istemdir. Sizin de artık kendinizi çocukluktan, subjektivizmden ve idealizmden kurtarmanızın zamanıdır. Kendinizi objektif gerçeklerimizin emredici hususlarına göre arındırıp ayıklamanız artık ertelenemez bir görev durumundadır. Bu konuda gerekçeler aramamalısınız. Büyümekteki yarış en çok tercih edilmesi gereken şeydir. Partimizde yeni ahlak bu temellerde şekillenmektedir. Hiç kimse bu düzeyimizi düşürme çabasına yönelmemelidir. “Benimle ne olabilir ki, parti içinde benim gibi yaramaz olursa ne olur” demek kabul edilemez. Parti içinde bir ya da on yaramaz olmuş, hiç farketmez. Kaldı ki bir yaramazın etkisi daha da kötüdür. Parti içindeki yaramazlardan belki biri yargı konusu olamaz, ama bir kişinin kendisini ısrarla gelişen yapıya dayatması çok büyük bir cüretkarlıktır ve tehlikelidir. Çünkü büyük bir gelişmeyle oynamaktadır. Ben bile karşınızda bütün gücümle partimize bir şeyler vermek ve kazandırmak için adeta Ağrı Dağı’nın doruğuna tırmanırcasına bir yürüyüş içindeyim. Yıllardır bu böyle devam etmektedir. Benim de bir parti anlayışım ve içinde olduğum görevlerin bir dayatması vardır. Bunun için böyle davranıyorum. Kimse bana buyruk vermiyor, ama bunu görev anlayışım gereği yapıyorum.

Özellikle birçok çalışma alanında bazı görevlilerimizin içinde buldukları konuları dile getirirken, bunların ne anlama geldiğini daha iyi değerlendireceksiniz. Çok çeşitli görev alanlarından buraya gelenler, kendilerini gittikçe daha iyi yoklamaya çalışacaktır. Bunlar ne kadar aymazlık içinde bulduklarını göreceklerdir. Tek çare ve çıkar yol, yakalanan bu hastalığı bir daha tekrarlamamak üzere gi-

dermektir. Hiçbirimiz bu kadar değer verdiğimiz partimizi uğraştırma-  
mayız; hatta kendimiz için ölüm anlamına gelen en kötüsünden ko-  
numlarda ısrar etme inadında bulunamayız. Sürekli olarak vurgula-  
dığım gibi partileşmeyi bu denli ihmal etmek ve bu durumu ulusal  
ve toplumsal özelliklerimize bağlamak doğru değildir. Biz bunu or-  
taya koyduk; bu özellikler bir dereceye kadar etkili olabilir. Belirle-  
yici olan bireyin kendi kişiliği üzerinde durması, kendisini gözden  
geçirmesi ve bu işe katmasıdır. Bu onun karar düzeyidir.

Devrimcilik nedir? Devrimcilik mevcut objektif ortamı devrimci  
tarzda değiştirmeyi kabul etmektir. Hepiniz devrimci olduğunuzu  
söylüyorsunuz. En azından PKK'li olmaya hazır olduğunuzu belirti-  
yorsunuz. O halde bunun gereklerine sağlamca sarılmanız şarttır.  
Halkımız ilk defa devrimci bir partiyle ve onun kişiliğinde tarihsel  
birlik özleminin giderilmesiyle karşı karşıya gelmiştir. Kim bununla  
oynayabilir? Kim yine şu ya da bu özellikten söz edebilir? Böylesi  
derin tarihsel özelemlere karşı durmak en büyük alçaklıktır. Bu husu-  
sun üzerine cesaretle eğilmeniz ve gidermeniz gerekir. Bizim yadıır-  
gığımız husus, bu olumsuzlukların hala yaşanabilmesidir. Bu  
olumsuzlukları taşıyanlar için, “bunlar çok mu düşürülmüşlerdi, çok  
mu kötüydüler, ruhsal bozuklukları mı vardı, son derece oynanmış  
tipler miydiler” diye sormak ve düşünmekten kendimizi alamıyoruz.

Kendi örneğimle sık sık dile getirdim. Biz de benzer en kötü ko-  
şullardan geldik. Bu koşullardan çıkardığımız birinci sonuç, müthiş  
örgütlenme ihtiyacını giderme gereği idi. Daha 1970'lerde dile ge-  
tirdiğimiz ve ihtiyaç duyduğumuz husus, bir örgüte kavuşmaktı.  
Çünkü örgüt ve örgütlülük bütün ulusal ve toplumsal yaşantımız  
boyunca sahip olamadığımız ve bu yüzden hep kaybettiğimiz en  
büyük noksanlığımızdı. Bunu bin kez tekrarladık. Ama hala örgüt  
olayında ve örgüt kişiliğinin gelişiminde kendini hazırlamamayı,  
bazı arkadaşlarımız acaba nasıl izah edeceklerdir? Örgütün çarkları-  
nı çalıştırmamayı ve örgüt olayını geliştirmemeyi nasıl izah edece-  
siniz? Biz bu konuda ihtar yapmasını çok iyi biliriz. Tek sözcükle,  
yerinde sorular sorduğumuzda, cevaplarını nasıl vereceksiniz? Ama  
cevap vermek zorundasınız.

Parti okulunda başarılı olmak gerekir. Partinin bir üst basamağı-

na adım atmak için, en azından sınıfı geçmek gerekir. Kaldı ki sı-  
navlar yapılmakta, size sorular sorulmaktadır. Bunlara cevaplar ve-  
riyor ve raporlarınızda ortaya koyuyorsunuz. Bunlar gelişmek için  
yeterli midir? Kendi kendinizi sürekli olarak ölçmelisiniz. Hak etti-  
ğinizi ve geliştiğinizi söyleyecek konumda olmalısınız. Çünkü bu-  
raya mücadelemizin gerçek birer militanı olmak ve partileşmek için  
geliyorsunuz. Çoğunuz burjuva okullarına da gittiniz. Bu okullarda-  
ki sahtekar öğretmen takımı karşısına çıktığınızda bile, “durumum  
nasıl öğretmenim, kaç numara aldım” demek zorunda kalıyorsunuz.  
Burası halkın yüce özgürlük okuludur. Bu durumda neden daha dik-  
katli ve duyarlı olacaksınız? Bizim de sınıf geçme denilen bir-  
çok yaman sınavımızın olduğunu neden bilmeyeceksiniz? Kendimi-  
ze biraz daha saygılı olalım. Eski düzenden kopuş, zaten parti ya-  
şantısını esasta kabul etmek ve bu ilk sınıfı doğru geçmekle müm-  
kündür.

Bunları ısrarla ele alıp açmamın nedeni, birçoğunuzun hala parti-  
nin temel derslerinden habersiz oluşunuzdur. Partiyi uygulamayı  
değil, çoğunlukla partiyi boşa çıkarmayı esas alan bir çalışma tarzı  
ve üslupla karşımıza çıkmaktasınız. Buna dur demeniz gerekir. Bu  
hiçbir yerde, hiçbir görevle ve gerekçeyle sürdürülemez. Bu sürekli  
bir görevdir. Her alanda bu görevin başarısı için çaba harcamak ge-  
rekir. Bunu yapmazsanız, size yazık olacaktır. Bu kavga çok şiddet-  
li bir kavgadır. Bir an için gereklerini gözden kaçırdınız mı, kaybe-  
den siz olacaksınız.

Şimdi ben bunları derli toplu olarak sunuyorum mu? Evet. So-  
rumluluğumun gereklerini yerine getiriyor muyum? Evet. Başınıza  
olumsuz bir durumun gelmemesi için bunları yapıyorum, zor du-  
rumda yolunuza ışık tutması için yapıyorum. Kısaca insan yaşamı-  
na gerekli olan değeri vermek ve bu konuda sorumsuz biri olma-  
mak için bunları yapıyorum. Bu duygudan ve böylesi bir anlayıştan  
yoksun olan birinin önder kadro olması bir yana, iki keçiye gütmesi  
bile zordur. Biz ciddiye alınması gereken bir insanlık davasıyla uğ-  
raşıyoruz. Halkımızdan binlercesi üzerinde yaşamsal bir yönetici-  
lik, bir önderlik yapıyorsunuz. Bunun bir azmi, bir değeri vardır.  
Kendimize gelelim. Bazı tutum ve davranışlara bakınca dehşete dü-

şuyorum. Biz bunların üzerine feodal yöntemlerle gitmeyiz, gitmek de istemeyiz. Çünkü bizde söz her türlü sopadan çok daha güçlüdür ve bu böyle anlaşılmalıdır. Sağlam bir parti terbiyesini almış olanlar ele almalıdır. Sağlam bir partinin emir ve görev anlayışı budur. Eğitimimizin bu vazgeçilmez özelliğini kulaklarımıza küpe etmemiz gerekir. Bütün dürüst öğelerimiz bu temelde bir partileşmeyi esas almalı ve başarmalıdır. Bunlar bir karışıklığa yol açmamak ve kendilerini sahtelerinden ayırdetmek için bunu şiddetle yapmalıdır. Kurunun yanında yaşın da yanmaması için, bu ayırımın yapılması gerekir. Kavga günleri giderek şiddetlendiğine göre, kurunun yanında yaş olanın yanması tehlikesi de vardır. Bunu gidermenin bir yolu, partileşmeyi kurallı ve disiplinli yaşamaktır. Tüm içeriğimiz bunu sağlattırarak niteliktedir. Bu gündeminize sunulmuştur; almasını bilmelisiniz.

Parti içinde acı bir söz bile çok kötüdür ve almamak gerekir. Ben halkın huzurunda acı bir eleştirisini yapmak şurada kalsın, sevgisinden en küçük bir kusur görsem bile, kendimi asla bu sıfat içinde tutmam. Halkın ezici bağlılığını ve sevgisini bir gün için bile kaybetsem, yine kendimde büyük bir noksanlık görürüm. Bu bütün partililer için geçerli olan bir kuraldır. Partinin bütün militanları partinin ve halkın sevgili evlatları olmasını bilmelidir. Onlar bunu bütün hal ve hareketleriyle mümkün kılacak nitelikte olmalıdır. Partinin ve partinin yaşamı budur. Karşı düşüncede olanlar varsa, düşüncelerini ortaya koymaları halinde, kendilerini ikna ederiz. Ama bazıları buna hayır diyor; “partililik belirttiğiniz gibi değildir; partililik halkın başında sopa gibi sallanmak ve halkı azarlamak, halkın birliğini bozmak, parti içinde keskin bir sirke gibi durmak, diken gibi insana batmak ve sürekli bozgunculuk yapmaktır” iddiasında bulunuyorlarsa, bunu açıkça söylesinler. Bizi kendi görüşlerinin doğru olduğuna inandırsınlar, biz de ne olduklarını kendilerine söyleyelim. Biz bu hususta görüşlerimizi açıkça belirtiyoruz. Biz doğru yolda terbiyeli olmayacak kadar düşkün olabilir miyiz? Asla. Düşkün niteliklerden ibaret bir halk gerçeğini kendimiz için kabul etmemek, insanlık kavgasındaki esas kimliğimiz olmuştur. Ama bunun karşıtı tutum acı bir durumdur.

O halde doğru partileşme olayında partimize yabancı olan tutum ve davranışlar hiçbir biçimde savunulmamalı ve bize dayatılmamalıdır. Tersine büyük bir özlem ve tarihsel gereksinim olan, temelde halkımızın büyük birliğini -dolayısıyla direnişini ve savaşını mümkün kılan, partinin bütün olumlu özelliklerini temsil etmek için bütün gücünü konuşturan, partileşmeyi bu özellikleri kabul etmek biçiminde kavrayan ve bundan aşığınsını kabul etmeyen bir konumun sürekli yaşanması gerekir. Kiş, kim olursa olsun ve nereden gelirse gelsin, kendisini bu konumdan uzaklaştırmak isteyen herkesle ve her şeyle sonuna kadar savaşabilmeli, seçkin bir partili haline gelmeyi yaşamının ana gayesi edinmelidir. Tarihsel bir özlemin bununla giderileceğı ve her türlü başarının bu kişilikle kazanılacağı unutulmamalıdır.

Bütün eğitimimizle teorik, siyasal, askeri, kültürel ve pratik tecrübeleri aktarırken, bunu böylesine asli bir kişisel özelliğı gerçekleştirmek, kişiyi sağlam bir insan ve sağlam bir militan düzeyine ulaştırmak için yapıyoruz. Bana, bizim ve halkımız için bundan daha değerli bir şey var mı diye sorarsanız, hayır derim. Çünkü halkımızın böyle kişiliklere soluduğı hava ve içtiğı su kadar ihtiyacı vardır. Böylesi özelliklere sahip birkaç yüz kişinin bulunması halinde, her şey kurtuluş sürecinde olacak, halkın bütün temel yaşamsal çıkarları sağlam ifade edilecek ve yürürlüğe sokulacaktır. O halde buna talip olan sizlerin bu kişiliğe ulaşmamak için sunabileceğiniz bir karşı teziniz bulunabilir mi? Art niyetliliğı ve gerçekten lanetli bir konum olan köleliğı yaşamaktan başka hiçbir özellik böylesi bir yüceliğe ulaşmayı engelleyecek kadar etkili olabilir mi? Görülüyor ki partimizin bu hususlardaki görüşleri doğrudur, partimizin ölçütü yerindedir. Bunları kavramak ve yaşamak gerekir. Bunun için bütün gücümüzü birlikte harcıyoruz. Her şey yoldaşça paylaşılır. Zaman ve zemin en uygun biçimde değerlendirilir. Her şeyi bu temel koşulla bağlı kalmak ve bunun gereklerine ulaşmak için yapıyoruz.

Partileşmeye böylesi asli bir temelde başlamak gerektiğini tekrar belirtmemin nedeni, zannedildiğinden daha fazla kayıplara yol açan, kazanmamızı engelleyen ve önümüzdeki dönemin büyük gelişmelerinin önüne en ciddi engel olarak dikilen böylesi bir yetmez-



liğin küçümsenmeyecek sayıdaki parti aday üyelerinde sürekli yaşanmış olmasıdır. Partililerin etkili olabilmeleri de, ancak bu yetersizliklere karşı sürekli öfke duymaları, bunları aşmak için düzenli çaba harcamayı bir görev olarak sürdürmeleriyle mümkün olacaktır. Her alanda ve gidilen her yerde, bu görevin başarılması için çabanın azamisi sergilenmelidir. Bu konuda hiçbir bahaneye sığınılmamalı, hiçbir gerekçe ileri sürülmemelidir. Hayır, asli olana ulaşmanın ne gerekçesi, ne de karşı savunması olabilir. Bu konuda ciddi olmalısınız. Sorun birkaç kişinin çözümlenmesini sağlamak değildir; sorun çok köklü bir tarihsel dönemin çözümünü sağlam yapmaktır. Bir halkın büyük isteğini yerine getirmektir. Burada kişiler bir hiçtir. Eğer parti militanları davaya yaraşır olmak istiyorlarsa, bu önünde durulamaz isteme ve özleme layık olmaları gerekir.

### **Saflarımızda yaşanan yenilgili kişiliği aşalım**

Yaptığımız değerlendirmeler üzerinde yürüttüğümüz tartışmalar istediğimiz düzeyde geçmemiştir. Bu nedenle derslerin kavranması ve bunda amaçlanan kararlılık düzeyi her öğemizde ne kadar gelişmiş olabilir diye düşünüyoruz. Belki çoğunuz kendinizi büyüyecek kadar güçlü de hissedebilirsiniz. Ama her zaman söylediğimiz gibi, güncel görevleri başaracak kadar güçlü olup olmadığımızı tayin etmek, ancak daha objektif ölçülere vurmakla belli olabilir. Ortadaki birçok belirti, partinin ortaya çıkardığı olanaklara denk düşen bir militanlığın sergilenmediğini göstermektedir. Bu konuda öfkeli olmanız durumu çok açıktır. Kendini sorumlu hisseden her devrimcinin öfkelenmesi gerektiği de ortadadır. Bu konuda her türlü gelişme olanağı ve gelişebilmek için her türlü çaba ortadayken, son derece netleşmiş görevler karşısında hala yetmezlikleri yaşama durumu kabul görmeyecektir. Gördüğünüz gibi bunu halletmeye çalışıyoruz. Bu konularda katılımınızın doğru olması gerektiğini söylüyoruz. Üstün bir sorumluluğun duyulması gerekiyor. Adeta kılı kırk yararcasına benim sorunları bu kadar açmamdan ziyade, sizin katılımınızı doyurucu kılmamız zorunludur.

Özellikle militanlaşma ve örgütlenme konularında partimizin bü-

yük bir tecrübesi vardır. Çok ciddi yanılgılarla ve çok küçük hesaplar uğruna önemli değerlerin yitirildiğini bugün çok daha iyi bildiğimizi unutmazsak, devrimcileşme şansınızı çok iyi değerlendirmeniz gerekiyor. Hiçbir iç ve dış kuvvet sizi böylesine önemli bir gelişmeden alıkoyacak kadar güçlü olamaz. Biz dıştaki baskıları ve içteki engellemeleri en azından arzulanan militanlaşmaya ulaşmanın önünde engel olmaktan çıkarmış bulunuyoruz. Bu durumda geriye kalan şey kendi çabanızı konuşturmanızdır.

Birçok konuya ilişkin çözümlenmeler ve değerlendirmeleriniz vardır. Bu çözümlenmeleri incelemeniz ve değerlendirmelere sarılmanız gerekiyordu. Ama çoğunuz bunları okumamışsınız bile. Peki, görevlere böyle mi sahip çıkılır? Yanıbaşınızda her türlü parti dışı konular yaşanmasına rağmen ve çok önemli gelişmelere parmak basmak gerekirken, yapılması gerekenler yapılmamış, bundan uzak kalınmıştır. Kendinizi bu konularda açmalısınız. Neden yetmez olduğunuzu, güçlü bir konuma ulaşmada kendinizi neden böyle tutucu kıldığınızı ve neden yaratıcılıktan uzak bulunduğunuzu kendi kendinize sormalı ve sorulara cevap vermelisiniz. Eğer sizlere yardımcı olmadı ve sizleri eğitmede üzerimize düşeni yapma konusunda noksanlıklarımız ve yöntemlerimizde yanlışlıklar varsa, onları da tartışmalıyız. Örneğin sosyalist eğitimimiz, yurtseverlik eğitimimiz ciddi eksiklikler içeriyorsa, bunu biraz daha ilerletmek ve eksikliklerden arındırmak için, her arkadaş kendisinden bir şeyler katmalıdır. Ama bunu yapmak yerine, birçok doğruyu kavrama çabası içine bile girmiyorsunuz. Bir yandan alabildiğine kültürsüzlüğü, her türlü gelişme yasalarından habersiz, sorumsuz ve yaratıcılıktan uzak bir konumu yaşayacaksınız; iyiyi, doğruyu ve arzu edileni ortaya çıkarmak için kendinizde bir çaba gereksinimi dahi duymayacaksınız, öte yandan militan ve önder diye geçineceksiniz! Böyle biri olsa olsa yoksulun teki olabilir. Militan böyle değildir, devrimci önder böyle olamaz. Devrimci önder etrafına ışık saçar, olanak yaratır, güç verir, içine girdiği topluluğu harekete geçirir ve ayağa kaldırır. Bazıları ise devrimciliğin başka şeylerle icra edilebileceğini sanıyorlar. Bu kadar ayırmazlık içinde olmamak gerekir. Defalarca söylediğimiz gibi, bu önemli tarihsel görevleri yarım yama-

lak yapmaktan ve işlerle oynamaktansa, yapamayacağınızı açıkça belirtmeniz çok daha iyi olacaktır.

Burada varacağımız sonuçları güçlü kararlara bağladıktan sonra, önümüzdeki dönemin üzerine yürürken, geleceğin güçlü yaratılabilmesi için gelişmelerin sahibi olarak görevlerimize sarılacağız. Önümüzdeki dönem yeni bir aşamayı ihtiva edecektir. Bu aşamanın en önemli özelliklerinden biri, verdikleri sözün gereklerini yerine getirmeyen kişilerden hesap sormak ve verdikleri sözlerle oynayanları hak ettikleri yere oturtmak olacaktır. Sözüyle, verdiği kararlar ve partinin olanaklarıyla oynayan bu kez saflarımızda yaşatmayacağız ve sözünün eri olan insanı yaratacağız. Bütün sorunlarımızı daha da netleştireceğiz, ortamımızı bu temelde aydınlatacağız. Buna rağmen, ortaya çıkacak karar durumunun uygulanmaması halinde - çünkü bu konuda ciddi eksikliklerimiz vardır-, neleri nasıl halletmemiz gerektiğini de sonuca bağlayacağız. “Kürdistan halkı ne de olsa zavallı bir halktır, önüne gelen bu halka sövüyor ve dövüyor; aynı şeyi biz de yaparız, kimse bir şey diyemez” anlayışına kapılan bu ahlak ve tutum sahiplerini pişman ettirmek yerinde olacaktır. Değerlerle oynamanın nedeni nedir? Asgari olanı bile esas alıp geliştirememenin nedeni nedir? Bunun hesabını acımasızca sormalıyız. Toplum içinde böylesi tipler yaygın olarak bulunmaktadır. Bunlar girdikleri yeri altüst etmişlerdir. Böylesi hangi ahlaki gerekçeyle bu tür bir duruşu bize kabul ettirebilirler? En soylu değerlerimize ilgi bile göstermeyenleri neden saflarımızda tutalım? Aymaz, düşkün ve işi gücü kendisiyle oynamak olan tipleri, en yakınımız olsalar bile, ne diye kabul edeceğiz? Bunların kabul edilmesi devrimle çelişir. Toplumdaki bu düşkün tiplerden içimizde barınmaları tehlikelidir. Kaldı ki içimizdeki durumu sonuca bağlamadıktan sonra, toplumdaki durumu halletmek olanaksızdır. Kendi yapısını iyi çözümleyen toplumu da çözümleyecektir.

Partimizin kuruluşunu resmen ilan edişimizden beri yakamızı bırakmayan, sürekli biçimde mücadelemizi gelişmekten alıkoyan ve her türlü yaramazlığı sergilemekten geri kalmayan öğelerden çektiğimiz kadar, TC'nin baskısından, işkencesinden ve özel savaşından çekmedik. Bu öğeler niçin bunu yaptılar? Bu hala ciddiyetini koru-

yan bir sorudur. Bu tiplerin arkasında büyük sermayeleri, mal ve mülkleri yoktur. Bunlar hanedan sahibi değildirler. Allahın zavallısı olan bu tipler kendi başlarına bırakıldıklarında bir ekmek bile bulamazlar. Ama bunlar saflarımızda gözlerini en soysuzca şeylere dikmekten çekinmiyorlar. Bu bayağı bir düşkünlüktür. Bunların üzerine gidildiğinde kocakarı gibi ağlayıp sızlıyorlar. Bu mertliğe yakışmaz. Neden böyle yaptılar? Hiç kimse bunlardan altından kalkamayacakları bir iş de istemedi. Halkın kaderiyle en kötü tarzda oynamak işte böyle olmuştur. Kuşkusuz bunun kökleri derinlerdedir. Bu, birçok etmenin de ortaya çıkardığı bir olgudur.

Bizler devrimciyiz. En azından bu tür olumsuzlukları kendi bünyemizden söküp atmalıyız. Hiç kuşku yok ki toplumu bir anda değiştiremeyiz. Bu yılları alır. Ama parti ortamını devrimcileştirmek tamamen elimizdedir. Bu en temel görevimizdir. Biz kendimize egemen olan insanlarız. Kendimizi yenileyecek, rendeden geçirip sapasağlam kılabilecek kadar çaba harcamasını biliriz. Devrimcilik budur. Devrimci, kendi kişiliğinde geleceğin toplumunu yaratmasını bilen insandır. Devrimci, geleceğin her bakımdan çözümlenmiş ve özgürleşmiş insanını kendi kişiliğinde somutlaştıran insandır. Karmakarışık, yarımını bile kestiremeyen, önünde duran işe bir düzen vermeyen, ağzı gevşek, ölçüsüz ve nasıl adım attığını bilmeyen kişi devrimci olabilir mi? Kendimizi işte bu temelde değerlendireceğiz. Yola çıkarken devrimcilik esas alınmadı mı? Devrimcilik var olan geri konumu eylemle aşmak değil midir? O halde çok haklı olarak ve yerinde sorular soracağız. Soruların cevabını da o denli güçlü alacağız.

Bu konuda yetkinleşmeyi tam sağlamak demek, düşmanın her türlü dayatmalarını boşa çıkarmak, özellikle bizde çok güçlü olan düşman etkilerini bertaraf etmek demektir. Yine gelişmeyi köstekleyen ne kadar geri tutum ve davranış varsa, onlardan uzaklaşmak demektir. Bunlar da az şeyler değildir. Partimizin bu konudaki öncülleri nicelik ve nitelik olarak çok yetersizdir. Görevlere talip olmak gerekir. Söz vermek ve görev almak bu temelde olur. Bu konudaki ölçülere ulaşmada yarış halinde olmalısınız. Yaşamınızın üretkenliğini ve halka bir şeyler vermesini böyle sağlamalısınız. Bunun için

çok büyük bir ihtiras sahibi olmalı, işlere bu biçimde yaklaşmalı, büyük gelişmelerin sahibi olmayı asıl ereğiniz ve bütün ilginizin merkezi haline getirmelisiniz.

Çoğunuzun durumu bununla ne kadar bağdaşabiliyor? Her zaman çokça arzuladığımız “Bu işe varım” diyenlerin partimizin özünü böyle anlamaları, saygınlıklarını tümüyle korumaları, verdikleri sözün dışındaki davranışları kesinlikle mahkum edebilmeleri ve gelişmelerin sahibi olduklarını kanıtlayabilmeleri gerekir ki, biz de harcadığımız emeğin iyi bir biçimde kullanıldığına ve doğru yolda olduğumuza inanalım, bu işlere daha fazla sarılalım. Düşünüyorum da, kimler bizi bu kadar doğru bir konumdan çıkarmak isteyebilir? Açık veya gizli, doğrudan veya dolaylı, ancak karşı-devrim bizi alıkoymak isteyebilir. O halde içimizde böyleleri varsa, onlar karşı-devrimin emrindedir. Doğal olarak biz de karşı-devrimin emrinde olanların dayatmalarını en gözde topluluklarımızda yaşatamayız. Karşı-devrimin etkilerini taşıyan tutum ve davranışlarda bulunmak aptallık değil midir? Bu tür etkiler sizde neden devam etsin? Demek ki yargı ve disiplin kesin olarak gerçekleşmeli, bu konudaki netleşmemiz ve eğitimimiz bizi doğru olanda karar kıldırmalı, bu tutum gidilen her yere ve atılan her adıma kendisini yansıtmalıdır.

Öyleleri vardır ki, en değme bir karşı-devrimci bile onlar kadar tahrip edici olamaz. Şimdi biz böylesi adamlarla çalışıyoruz. Emirle oynayan, olanaklarımızı çok kötü kullanan veya daha çok da olanakları kullanmayan, aylarca işlerin üzerine yürüme gereğini bile duymayan kadrolarımız vardır. Acaba bu adam kimdir, kime hizmet ediyor? İleri sürdüğü bahanelerin bir gerekçesi var mıdır? Böylesi adamları ne yapacağız? Benim şimdiye kadarki faaliyetlerimde, **yaratmak** dışında bir eylemim yoktur. Bunun için de çabalarımı sürekli bir tempoyla yoğunlaştırmaktan, her şeyi buna bağlamaktan, bütün ilişkileri, örgütlenmeyi, konuşmayı ve yürüyüşü bunun için yapmaktan başka bir şeye müsaade etmedim. Bazıları hala bize dayanıyorlar. Üstelik yazdıkları her satırın altında nasıl bağlı olduklarını amentü gibi tekrarlıyorlar. Ama bunların davranışları ve pratikte yaptıkları şeyler hiç de yazdıklarıyla uyum içinde değildir. Bu bir sahtekarlıktır. Bunu yapanlar ikiyüzlüdürler. Devrimci böyle ola-

maz. Ama böyleleri çoktur.

Dikkat edilirse, sorun öyle basit bir sorun değildir. Bilerek veya bilmeyerek, bu yetmezliği yaşayanlar küçümsenmeyecek bir oran oluşturmaktadır. Dolayısıyla çözümde ısrarlı olmamızın nedeni anlaşılmaktadır. Bunun çözümüne ulaşmak için, hepimizin mutlaka emredilene -aynı zamanda arzulanan da budur- ulaşmaya ihtiyacınız vardır; buna mecbursunuz. Tersi bir durum başka bir yaşam tarzına ve başka bir partileşmeye yol açar. Eğer böyle bir durum yaşanmazsa, o zaman geriye kalan şey doğrunun tamamen kabul gördüğüdür. Biz buna söz ve karar vermek deriz; ondan sonra da başka bir sürece gireriz.

Partileşmenin esasları bu temelde sağlamlaşırsa, gerillaya çok güçlü yönelebiliriz. Başka bir ileri atılımı dayatır ve müthiş bir mesafe alırız. Ama asıl yönetici güç olan çekirdeğin durumu böyle olursa, çok iyi koşullarda bazı alanları devrime açmak istediğimizde, beklenmedik iç nedenlerle yenilebiliriz. Bu konuda binlerce örnek vardır ve biz bunları aşmaya çalışıyoruz. Parti tarihini değerlendirip özellikle örgütsel ve eylemsel gelişmemizi izah ettiğimizde, bazı tiplerin konumunu daha iyi kavrayacak duruma geleceksiniz. Çoğunuz gençsiniz ve parti tarihi konusunda gerçeklerin derin kavrayışından uzaksınız. Ama şimdi daha iyi anlıyoruz ki, bu tip öğelerimiz birer hizip olarak ortaya çıksalardı, o zaman çok daha iyi olacaktı. Bu temelde kendileriyle daha iyi mücadele edebilecektik. Bazıları hizip olma şerefine bile ulaşamıyorlar. Kişi farklı bir anlayışın sahibi olsun ve anlayışını savunsun. Belki bu da gelişmeye hizmet edebilir. Ama ne yazık ki adamın bir hizip olmaya ve farklı bir anlayışı savunmaya yetecek gücü de yoktur. Çünkü hizip ortaya çıkarmak, biraz da güç ve çaba ister. Bu olmayınca ne yapacaktır? O zaman her şeyin üzerine oturacak, her şeyi yaramazlıkla çürütecektir. Aslında adam yetmezlik içindedir, çözümsüzdür, yeniye ulaşma konusunda kendisini tıkatmıştır; ortamımıza sürekli bunu dayatmaktadır. Bu üstü örtülü bir biçimde yoldaşlık ilişkisi altında yürütüldüğü için, böylesi tipler hizipçilerden daha da tehlikelidir. Üzerine gittiğinizde sonuna kadar partiyle birlikte olduğunu söyler. Özeleştiri istersiniz, en iyisini verir. Aslında hiçbir şeye yok demez, evet de demez. Bu ken-

disine münhasır bir olgudur veya Kürdistan gericiliğinin ta kendisidir. Yani Kürdistan gericiliğinin inkarcılığı, düşkünlüğü, aymazlığı, duyarsızlığı ve hiçliğidir. Kısacası toplumumuzun düşürüldüğü düzeyin parti içinde hortlatılmasıdır. Bu işler ona kolay gelir. Biz bununla savaşıyoruz. Ben de eskiyi yaşamak için bir soluk alayım diyebilirim. Ama bu ölüm demektir. Eskiye aşamayan bir hareket, bir kez daha eskiye dönmeye çalışırsa, her şey biter. Ama maalesef bazıları bu konuda her türlü aymazlığı ve gafleti dayatmaktadır. Eğer bunlara kalsaydı, bu parti bin kez ortadan kalkar ve ortada hiçbir eser kalmazdı. İşte biz bunu aşmaya çalışıyoruz.

O halde eskiden nefret eden ve yeniye ulaşmaya çalışan sizler, partimizde çokça yaşanan bu durumlara düşmeden, sizi alabildiğine başarılı kılabilecek doğru militanlaşmayı sağlamalısınız. Bundan daha değerli bir çabadan söz edilemez. Biz bu yüzden eğitimi sürekli kılıyor, bunun için bu kadar özen gösteriyoruz. Çünkü eski sandığınızdan daha fazla düşürücüdür. Olumlu hiçbir şey vaat etmez ve kalıntıları yüklüdür, bunlarla savaş kazanılamaz. Dikkat edilirse, bütün bunlar sınırsız bir ihtilalci konuma ulaşmanız için çağrı niteliğindedir. Şayet küçük-burjuvazinin kendi kendini aldatmışlığı ve kendine sevdalanmışlığı içinde kalırsanız, hangi devrimcilikten söz edebilirsiniz? Bu durumda düzenle savaşmak sözü bile olamaz. Bu konuda bazı örnekler vardır. Bunlar çok zavallıdırlar, bin defa yenilmiş ve ezilmişlerdir. Biz sizleri bu konulara düşürmemek için her türlü çabayı ortaya koyuyoruz.

Biraz da öz konulara girebiliriz, ama bunların karşılanması temelinde bu konulara girmeyi kabul ediyoruz. Bu tutumla gerçeklere yaklaşma temelinde, kendimizde bazı konuları daha iyi irdeleme gücünü görebiliriz. Eski bölükte kalmakta ısrar ederek, bizi böylesi değerlendirmeler yapmaya zorlayan tutumlar kepezektir. Böyle bir konumda olmamalıyız. Birçok kişi sözümona devrimi yaşamıştır. Birçoğunuz bunların arasından geldiniz. Kendinizi bazı ölçülere vurun. Gelen hastalığıyla geldi, gelen yetmezliğiyle geldi. Üstelik yıllarca bu çabaların içindeymişsiniz. Oysa en azından bir yanardağ öfkesi içinde gelmeniz gerekirdi. Düşmanın bu dayatmalarını neden ve nasıl yaşayabildiğiniz? Bunun derin hesabı içinde olarak, neyi

arzuladığınızın ve hangi dünyayı yaratmak istediğinizin (bilinciyle demeyelim) hayaliyle gelseydiniz, bu daha iyi olurdu. Hangi güzellikleri arzu ediyorsunuz, hangi iyiliklerin peşindediniz? Böylesi daha doğru değil midir? Sizler daha çok iyilik, daha fazla güzellikler, daha fazla doğrular için yola çıkmadınız mı? Bunların bilinciyle olmasa bile, en azından hayaliyle yaşasaydınız. Bu da insanı hiç olmazsa belli bir düzeye kadar getirirdi.

Ben gittiğim her yerde daha iyi şeyler uğruna yola çıktığımı bin defa tekrarladım. Siz de tekrarlayın. İflah olmazlık, karmakarışıklık ve işe yaramazlık neden? Neden çocukluk? Her türlü düşkünlüğü yaşayan, horlanan, bunamış, dünyadan gitmek üzere olan ve son nefesini alıp veren birisi olmak neden? Neden her türlü körlük yaşansın? Geliş hiç bu temelde olabilir mi? Bunun akıl ve mantıkla bir ilişkisi bulunabilir mi? Bunun da ötesinde her türlü başarısızlık ve bunun karmakarışıklığı içindeki durumunuzu göz önüne getirin: Bu neden böyledir? İçinizde benim omuzladığım yükten daha ağır yük taşıyan, olanaksızlıklardan daha fazla olanaksızlıklarla karşılaşan var mı? Hayır, olmadığını düşünüyorum. Ben kendimi bir saniye için bile bu konuma düşürmedim. Bu zavallı, düşkün ve onursuz tip hiç aklımdan geçmedi. Neden eski yöntemlerinizi konuşturmaya bu kadar sevdalanmışsınız? Hem halkın evlatları olduğunuzu, büyük özgürlük davası için yola çıktığımızı, genç ve enerjik olduğunuzu söyleyeceksiniz, hem de böylesi hastalıklı bir kişiliği yaşayacaksınız: Bu korkunç bir çelişkidir. Bu tip ortaya çıkış biçimleri çok yanlıştır. Bunları kökten düzeltmeye çalışıyoruz. Geçmiş yüzyılların mirasının tamamen atılması gerekir. Bütün yenilik atılımlarımızı mahveden ve olanaksız kılan bir kişi sadece kendi bireyselliğini dile getirmemektedir. Onun arkasında yüzyılların tortusu vardır. Bu nedenle buna cüret edilmemesi gerekir. Yüzyılların her türlü ezilmiş ve yenilmiş tutumunun sahibi olmak, o basit dünyayı ve kişiliği getirip dayatmak bizim için çok ağırdır. Bu yüzden kişilerle uğraşmamız son derece zor geçmektedir. Sorun bir kişiyle değil, onun temsil ettiği bir dünyayla uğraşma sorunudur. Bir yığın olumsuzlukla uğraşmaktır. Bu tür olumsuz ve ağır bir bilançoyla yoldaşlar topluluğunun arasına gelmeye nasıl cesaret edilebilir? Bundan nasıl

üzüntü duymayabilirsiniz? Bu olumsuzluğu yıllarca nasıl gidermemiş olabilirsiniz? Bu da bizi düşündürmektedir. Gençsiniz ve yükünüz de fazla ağır değildir. Kaldı ki birçok fırsat da yakaladınız. Bunlarla iyi hesaplaşabiliriniz.

Biz bu noktada tamamen mertliği esas alacağız ve gerçekleştireceğiz. Bu konuda kül yutmayacağız ve neye mal olursa olsun üzerine gideceğiz. Hiç olmazsa hata yapmadan bu yeni dönemi başarılı karşılayalım diyoruz. Bunlar bizim söylediklerimizdir ve oldukça açıktır. Sizin başka görüşleriniz varsa açıkça belirtmelisiniz. Tartışmalarımızda doğruların ortaya çıkarılmasından daha coşkulu bir faaliyet tanımıyorum.

Adamlar kendilerini düşürmüşler, her türlü yıkıcı tutumlar ve karabasan gibi hayaller içinde, boğucu ya da her tarafa kötü koku saçan bir konumda kalmışlardır. Kendilerini kördüğüm haline getirmişlerdir. Çoğu ağlamalıdır. Bunlarla ne kurtarılabilir? Kurtarmayı bir yana bırakalım, bunlarla nasıl yaşanabilir? Dediğim gibi en büyük sorun da zaten budur. İnsanlar ne diye böyle yaşıyorlar? Özellikle bazıları niçin yıllarca bunları yaşamışlar?

PKK'nin bütün tecrübelerini özetledik. Bu konuda kendi çabalarımızı da ortaya koyduk. Bu işlere daha ilk adımımızı attığımızda doğada, yaşadığımız topraklarda ve halkın içinde devleti bilebildiğimiz oranda gördüğümüz ve hoşumuza gitmeyen ne varsa onlara karşı çıktığımızı söyledik. Bu ilkin duygusal planda ortaya çıktı. Daha sonraları giderek bilinçli bir karşı çıkışa dönüştü. Daha sonra da bütün iyi gördüğümüz ve hoşumuza giden ne varsa ona ulaşmak için çalıştık. Yine ilkin arzu, istekler ve daha sonra bilinçlilikle, buna ulaşmanın adımı olarak bu devrimciliği tercih ettik. Giderek PKK'ileşmeyi gündemimize koyduk. Ardından bunu insanlarımızın hizmetine sunduk. Eğer bugün halktan milyonlarca bu partiye ilgi duyuyorsa, bunun nedeni partimizin hepsinin asli çıkarlarına cevap vermesidir. Onlara daha güzel bir vatan ve daha özgür bir halk kişiliği vermeyi olanaklı kılmasıdır. Doğrusu budur. İnceleyip araştırın. İlerleme doğrultusunda başka amaçlarınız yoksa, sizin de böyle bir çıkış yaptığınız kesinlikle ortaya çıkacaktır.

O zaman kendi kendinizle çalışmalısınız. Kendi kendinizle yıl-

larca çalışmışsınız. Kendi kendisini yıllarca olumsuz bir çelişki altında tutan birinin sadece iflah olmazlığından ve yeteneksizliğinden söz edilebilir. Çelişkiler bazen anlık olarak çözümlenmelidir. Eğer böyle yapmamış da, yıllarca uğursuz bir çelişkinin etkisi altında kötürüm olmuşsanız, bu durum yüzyıllardan beri bize dayatılan, artık iyice kamburu çıkmış, soluk alamaz ve adım atamaz hale gelmiş, ölmek üzere olan bir ihtiyarın durumunu anımsatacaktır. Burada yaşam emaresi yoktur. Bazıları ısrarla halk olarak böyle olduğumuzu ve PKK'nin bütün söylediklerinin boş olduğunu iddia ediyorlar. Son tahlilde bu düşmanın deyişidir; bunlar bize bağımsız ve özgür yaşama hakkını tanımayanların sözleridir. Bütün bunların üzerinde bu denli ısrarla durmamızın nedeni, gelişmelerin ağır olması ve yaramazlıkların ısrarla sürdürülmesidir. Buna eski "gavur dini" mi dersiniz, eski sapkınlıklar felsefesi veya oportünizm mi dersiniz, ne dersiniz deyin, bunun anlamsız ve yersiz bir inatla yaşatılmasıdır.

Şunda çok haklıyız: Parti dışı ortamlarda her türlü boşboğazlık ve karmakarışık hareketler düşmana hizmet eder. Bir köy cemaatini düşünün. Bugün Türkiye metropollerindeki gençliğin, işçi sınıfının ve bürokratların durumunu, parlamentoyu, hükümeti ve hatta orduyu göz önüne getirelim. Yürütülen tartışmalar büyük bir gerici olaydır. Bunlar adeta bazı tarihsel oluşumların yıkılmasının öngünündeki durumlardır. Hele hele kendi bireyimizin, kendi geri halk topluluklarımızın yaşadığı köyleri ve kentleri bir düşünelim: Bizimkisi daha sığdır. Hiç kimse diğerinin ne dediğini anlamaz. Sadece birkaç tekerleme vardır. "nasılsın, iyi misin, başım üstüne" demekten başka bir şey yapılmaz. Sabah kalkıldığında da, akşam yatıldığında da aynı durum yaşanır. Dolap beygiri belki de bu durumu yaşayan birinden daha fazla iş yapar. Çünkü hiç olmazsa kuyudan su çıkarır. Oysa boş konuşan onu da yapamaz. Hep boş sözleri tekrarlar, çevresine fitne fesat yayar. Onun için doğan yeni gün söz konusu değildir. Yaramaz ve kalıplaşmış birkaç davranışı tekrarlar, birkaç sözcüğü ağzında sakız gibi çiğner. Belki sakız iyi çiğnenir, insan sakızdan bir şeyler alır, ama hiç kimse onun sözcüklerinden bir şey anlamaz. Pratikte zaten sıfırdır. Bu tipler ödleğin tekidir. Yürelerinde bile baskı ve sömürüyü mahkum etmeye cesaret edemezler. Aralarında küfürün



alası vardır, saygısızlık had düzeydedir. Hiçbir iş normal seyrinde gitmez, herkes birbirine girmiş durumdadır. Duygu ve düşüncede onurlu olan hiçbir şey yoktur. İşte eski toplum böyledir. Birçoğunun şu veya bu düzeyde yaşadığı gerçekler bunlardır.

Gafil olmayalım ve aldanmayalım. Nereden geldiğimizi iyi bilelim. Dolayısıyla neyi yaratmak istediğimizin bilinciyle hareket edelim. Eğer geçmişin tablosu bu kadar olumsuzsa ve biz de buna karşı köklü bir devrimci tavır koymuşsak, geriye bizim neyi yaratacağımız sorusu kalacaktır. Bu kadar yoksulluk içinde bulunanların yaratma sorununda yaratıcı olmaları gerektiği açıktır. İnsan olarak yaşamak istediğimize göre, bunu olanaklı kılacak düşünceyi, doğrultuyu, siyaseti ve maddi gücü oluşturmak için gücümüzü neden seferber etmeyelim? Büyük bir yoksulluğu yaşadığımızı göre, büyük zenginliğe ulaşmak için neden dişimizi tırnağımıza takmayalım? Vatani ve özgürlüğü kazanmak için gerekli olan bilimi ve ülküyü neden yaratmayalım? Neden ona ulaşmayalım? İnsan elimizde bir malzemedir; onu istediğimiz gibi işler ve yapılaştırırız. **İnsan en yetenekli silahtır.** Onu eğitebilir ve istediğimiz gibi çalıştırabiliriz. Atom bombası haline getirip patlatabiliriz. Bu elinizdedir. İşte uğraş, işte araç!.. İnsan büyük bir olaydır. Yeterince işlenirse her şeyi yapabilir.

Ama bir hayvana gösterilen ilgiyi bile bir insana göstermedikten ve onun kadar bile değerlendirmeye çalışmadıktan sonra, hangi yaratıcılıktan söz edilebilir? Geri yaratıkların yaklaşımlarıyla birbirine yaklaşmanız ne kadar kötü, ters ve iflah olmaz bir durumdur. Bundan çıkan sonuç şudur: Bu çözümlemeler temelinde kendi yaşamınıza vermeniz gereken değeri vermeniz şarttır. Yöntem olarak kaballığı tercih etmemeliyiz. Zor bir eğitim yöntemi olarak kabul etmemeliyiz. Ama yaramazlık da yapmamak gerekir. Zor yoktur diye her türlü yaramazlığı dayatmak olmamalıdır. Bu konuda bizim ilke-miz söz ve söz sopadan, kılıçtan ve her türlü zor türünden daha etkili bir silahtır. Sosyalist eğitimin birinci ilkesi ve özü, insani ilişkiyi ve davranışı esas alan bir yöneme sahip olmasıdır. Biz işte bu yöntemi benimsiyoruz. Sizler de bunun iddiası içindediniz. O zaman samimi olmak gerekir. Samimiyetle oynamak en büyük düşkünlüktür. Bu ilkeyle oynamak, sosyalizmin eğitici ilkesiyle oynama-

mak en büyük ahlaksızlıktır ve çok tehlikelidir. Çoğunuz bu tehlikeli yaşamınızdan ötürü iflah olmaz bir durumun içine düştüğünüzü unutmamalısınız. Çok sesli bir topluluk olmak, önder bir topluluk haline gelmek için bu durumu aşmak şarttır. Bizim için en büyük sorun bu ilkeyle oynanmamasıdır. İlkeyle oynamak feodalizmi, kapitalizmi ve bunların ortaya çıkardığı her türlü siyasal, askeri ve polisiye yöntemi esas almak olur ki, bu da bizi kendi sosyalist doğrultumuzdan uzaklaştırır.

Çoğunuz babalarınızın sizleri pataklayarak terbiye etmesine alışmışsınız. İcinizde bu terbiye anlayışını parti örgütümüzden de bekleyenler bulunmaktadır. Partinin sizi biraz döverek kendinize getirmesini, yani feodalizmi uygulamasını istiyorsunuz. Kötü! Toplumun bireyleri yüzyıllardan beri büyük ölçüde zorla eğitilmişlerdir. İmparatorluk ve cumhuriyet kılıcı insanlarımızın başında sürekli olarak sallandırılmış, bu kılıç zaman zaman insanlarımızı biçmiştir. Bu daha sonra papaz yöntemleriyle pekiştirilmiştir. Bu bizden de istenmektedir, ama lanetli bir yöntemdir. Bu yöntemi yüreğine yediren kişi bizden uzak durmalıdır. Böyle biri sosyalist olamaz. Zaten birçoğunuzun yaklaşımında bunu sezmek olanaksızdır. Bu sakıncalıdır. Yani karşı-devrimcilere uygulanacak yöntemleri, karşı-devrimle ilgisi bulunmayan insanlarımızı uygulamak doğru değildir. Ama bu konuları yaşamamak gerekir. Objektif olarak bir karşı-devrimci olmamak gerekir. Karşı-devrimci olunması halinde, zor bazen kaçınılmaz hale gelebilir. Tanımını yapmakta oldukça güçlük çekiyoruz. Baştan itibaren kendinizi bu temelde eğitmeliydiniz. Büyük bir hesaplaşmaya yönelmeliydiniz. Sosyalizme ve özgürlüğe yönelirken, bu geçmiş yöntemlerden nefret etmeliydiniz. Bunların dolaylı etkilerini mahkum etmeli, kendinizi bu konuda biraz biçimlendirmeliydiniz.

Biz, parti militanlarımız bir yana, sıradan dostlarımızın bile bir acı sözünden etkileniriz; bu söze muhatap olmamak için kendimizi yoğurdukça yoğurur, düzelttikçe düzeltir, bu tutumdan kesinlikle vazgeçmeyi sürekli ilke edinir ve öyle yaşarız. Oysa siz kendinizi hiç gözden geçirme ve düzeltme gereğini duymadan, en yüce değerler karşısında bile kendinizi dayattıkça dayatıyorsunuz. Bu açgözlü-

lük ve terbiyesizliktir, bu kör bir yaklaşımdır. Kendini kesinlikle eğitmemiş, duyarlı hale getirmemiş, yerinde ve zamanında hangi tutumun sergilenmesi gerektiğini aklından bile geçirmemiş bu tipin sosyalizm ve parti ile ilgisi yoktur. Bizi bu kadar uğraştırmayı bir yana bırakalım, militan olarak çok yüce görevleriniz vardır. Her birinizin emrinde yığınla insan bulunmaktadır. Göreviniz onları böyle biçimlendirmektir. Görevlerin üzerine bu biçimde varamıyorsunuz. Çünkü kendinizi çözümleyememişsiniz. Bu yüzden kötülüğünüz sadece sizinle sınırlı kalmıyor, dalga dalga bütün partiye ve halka yansıyor. Söylediklerimizi daha da açabiliriz. Bu konuda zorlanmayız. Ama sorun sizin kendi sorunuzdur, bu hususta kendi gelişim düzeyinizi belirlemenizdir. Bu temelde var olup olmadığınız sorusuna doğru cevap vermelisiniz. Ancak laf olmaktan öteye, sözünün eri olmak anlamında bir cevap sahibi olmanız gerekiyor. Yıllar bu temelde böyle geçti mi, yoksa geçmedi mi? Yalnız şu andaki duruma bakarak değil, geçmişin derin muhasebesini ne kadar yapabiliyorsunuz? Geçmişin sizi bağlayan o kördüğümünü gördünüz mü veya bunları çözebiliyor musunuz? Günümüze doğru kendinizi adım adım hazırlıyor musunuz? Bu konuda da yöntem hatası yapmayalım. Bu öyle yıllara sığdırılacak bir durum olmamalıdır. Bunu çözümleyecek, partiye bu temelde katılmaya karar vermiş olacaksınız. Bu birkaç yılda yapılanı belki de bir ayda çözümlenmek ve sonuca bağlamak demektir. Bunun için parti büyük bir güçtür, sizin için büyük bir gelişim kuvvetidir. Evet, bunu belki bir ömür boyu yapamazsınız, ama parti vasıtasıyla kısa bir anda sağlayabilirsiniz.

Partileşmeyi yine bu yönleriyle değerlendiriyorsunuz. Bunca değerlerin birikimidir bu; bu değerler cesarettir, maddi ve manevi güçtür. Bunların tümüne katılıyorsunuz. Bu değerlerden güç alıyor ve kendinizde bire yüz katıyorsunuz. Partileşmeyi bütün bu boyutlarıyla yaşadığınızda, kendi başınıza yıllarca yapamayacağınızı çok kısa bir süre içinde sağlayabilirsiniz. Parti eğitimine elbette böyle yaklaşacaksınız. Sanki parti yokmuş gibi partinin içinde yaşamak, partiyi inkar etmektir. Partinin inkar edilmesiyle parti içinde yaşanmaz ve partisel gelişme sağlanmaz. Bu bireycilik olur, bu kendini kendi iddiaları altında ezdirmek olur. Evet, partileşmeyi bu temelde başara-

cak, çözümü hayli kolaylaştıracaksınız. Bu olumsuzlukları anlatmaya ve bu konudaki açıklamalara artık bir son vermek istiyoruz. En azından şimdiye kadar anlatılanlar için bu açıklamalar son bulmalıdır. Biz bunların üzerinde alabildiğine tartışıp kesinkes bazı sonuçları gerçekleştirmek için yaptık. Bu anlatımların sonuç bölümünde, yaklaşımımız önemli bir kararlılık biçiminde karşımıza çıkacaktır. Buna başka türlü yaklaşılmalıdır. Başka türlü ne biz gelmeliyiz, ne de siz karşımıza çıkmalısınız.

Biz yoldaşlık için her şeyimizi vermiş bulunuyoruz. Ama başka türlü yaklaşımlarla karşılaşsaksak, bu kez sonuç hiç de iyi olmayacaktır. Çünkü biz de artık bir kararlılığa ulaşacağız. Bir daha asla kemküm etmemeli, bizi kusurlarınızla böyle uğraştırmamalısınız.

Birbirimizden görev adamı olarak ayrılacağız. Çok büyük acılarımız vardır, bizden çok büyük beklentiler vardır. Hiçbirimizin başkasını bir saniye bile oyalamaya hakkı yoktur. Şöyle ya da böyle hasta birisi olduğunu söyleyeni bu hastalıklı yapısıyla saflarımızda tutamayız. Artık böyle bir muamelede bulunmak gerekir. Düşman her şeyle oynuyor. Acılar çok büyüktür ve her şey işkence altındadır. Bu durumda hangi kişisel dertlerden, söz edebiliriz? Düşman kılıcını boğazımıza dayamış ve biz bundan kurtulmak istiyoruz. O halde kimlerin basit hastalıklarıyla uğraşabiliriz? Hata ve yetmezliği bizde kim yaşayabilir ve yaşatabilir? Bu konuda haklıyız. Bizim için sorun, birkaç kişiye şöyle veya böyle davranmamız halinde örgütümüzün zarar görüp görmeyeceği sorunu değil, manevi bir karar yaratmaktır. Yani doğru yapıldı demeyi kendimize yedirmemizdir. Ondan sonrası vız gelir. Sorun gerekirse bunu bütün dünyaya karşı sürdürme gücünü kendimizde yaratmaktır. Yarım yamalak ve her şeyi yerle bir eden tutuma karşı kararlılığa ulaştık mı, boş konuşmanın dinlenmemesi ve boş konuşan dilin kesilmesi gerektiğini, yanlış yoldaki bacağın kırılmasının şart olduğunu kararlaştırdık mı, doğru yoldayız demektir. Artık bunun gereklerini yerine getirmeliyiz. Çünkü önceden de belirttiğimiz gibi bizi bekleyen çok çok büyük işler vardır.

Çoğunuz bir tavuğunuz vurulduğunda bile kavga çıkarırsınız. Bizim bini aşkın en değerli yoldaşımız en acımasız koşullarda şehit düştü. Bu sayının kat be kat fazlası işkence altında bulunmaktadır,

halkımız üzerinde her gün sürdürülen bir işkence vardır. Bu durumlar karşısında kim kendisini dayatabilir? Kendi kendimize hayıflanmamızın nedeni, şimdiye kadar bu yaramazlıkları kabul etmiş olmamızdır. Neden bu kadar oynandı da, kendilerinden hesap sormadık diye hayıflanıyoruz. Ancak biz politika gereğince böyle davrandık. Ama politika gereğince insanların öldürüldüğü de bilinmelidir. Sosyalizm de bunu yapar. Geçen konuşmalarımızda da işlemiştik. Biz yersiz şeyler yapmak istemeyiz. Bir kişinin kılına bile dokunmaktan yana değiliz. Ancak gerçekten büyük karar gücümüzle oynanırsa, kararlarımızın hayata geçirilmesinin önünde engel olursanız, gözümüz bile olsalar, bunları çıkarıp atmamızdır. Bu düzeye ulaşmak önemlidir. Aklımızı başımıza toplayın. Bunu yalnız kendi nefsiniz için değil, büyük bir süreç için yapın. Bu tutumu binlerce kişinin üzerinde uygulamak için bu duruma ulaşın. Büyük kavga başka türlü kazanılmaz. Büyük kavga günlerine başka türlü yaklaşılmaz. Bizim sorunumuz gafil yaklaşmaktır. Çünkü bizi kötü vururlar. Kötü vurulmayı ise kabul etmemeliyiz. Şehitlik bir yüceliktir. Ama şehitlik biz her şeyi hazırladıktan ve elimizden geleni sonuna kadar yaptıktan sonra olmalıdır. Kazara düşmek, kazaya kurban gitmek olmamalıdır. Bizim en çok kabul edemediğimiz şey kazaya kurban gitmektir. Bunlar önemlidir ve giderek planlı gelişecek olan devrim hareketi için vazgeçilmezdir. Bunun üzerinde ısrarla durmamızın nedeni yıllarca yaşanan büyük ihmalkarlıktır; devrimci olma konusundaki iddiasızlık, eğitimsizlik ve biçimsizliktir. Biz bunu beklemiyorduk. Çoğu bunu kendi kendine yaptı. Biz buna bir son vermek istiyoruz.

PKK'deki gelişmelerin atılımcı karakterde olduğunu unutmamak gerekir. Varılan düzeyler önemli aşamasal kararlar düzeyindedir ve bazı uygulama sonuçları olur. Kendini körkütük bir biçimde bu süreçlerin önüne atmamak gerekir. Bu çok görkemli bir kararlılıktır. Burada bin yıllık zulüm duvarlarını yerle bir edeceksiniz, intikamınızı alacaksınız, her türlü kölelikle hesaplaşacaksınız. Yiğit insanlar için bayram günleri azmini ve coşkusunu sonuna kadar yükselttiği günlerdir. Bunun büyük silahını kuşanmak ne demektir? Bunun büyük silahını konuşurmak ne demektir? Bunu bilmeli ve öyle yaşa-

malıyız. Büyük bir fırsatı ve çok büyük bir onuru ilk defa bu biçimde yakalamışken, bu şansı iyi değerlendirmek ne demektir? Bu, kırk yıl boyunca diri diri mezara yatırılan birisinin, bu mezarı yırtarak gözlerini özgürlüğe açması ve dirilişe ulaşması demektir. Biz böyle ayağa kalkıyoruz. Bu duyguyla yaşamak önemlidir. Yaşama bundan başka bir değer biçmemiz, sizin kendinize bundan başka bir değer biçmeniz kesinlikle yanlıştır. Yüce yaşantınıza biçebileceğiniz en büyük anlam, ölçü, değer ve kararlılık budur. Düşünün, kendi aranızda tartışın. En azından yakın süreçlerde zulmün ve ihanetin üzerine yöneleceksiniz. Bunun için düşünün.

Biz elimizden geldiğince kendimizi yönetelim ve sorumluluğu yüklenelim. Ama bu kez bu müthiş vurmak için olmalıdır. On kişinin birliği bir yana, iki kişinin birliğinin bile bizde fırtına gibi esmesi ve yüzlerce eylemin sahibi olması gerektiği hiç unutulmamalıdır. Yola çıkışımız ve kararlılığımız düşmana kan kusturmalıdır. Bunun teknik ve manevi donanımına ulaşılmıştır. Bu durumda seyredenler müthiştir. Bu durumda olanlar bütün tarihsel çıkışların öngününde kahramandır, doludizgindir, doğruları oldukça nettir, yalınkat bir yürüyüşün sahibidir, keskindir. Bizim de şimdi içinde olduğumuz öngün budur. Böyle bir anda basit bir provokatörün oyununa gelmek veya basit bir engel karşısında tökezleyip düşmek bir yana, önümüze dikilecek Ağrı Dağı kadar büyük engellerin aşılması dahi mümkündür. Her önemli devrimde olduğu gibi, bu günlerin insanda yarattığı çüret ve keskinlik bizde de mevcuttur. Yine bütün bunları bir kez daha vurgulamamızın nedeni, böylesine büyük bir devrimin öngününde olmamıza rağmen, bizim gereken formasyonu ve kişiliği sergileyemememiz tehlikesinin varlığıdır. Bu ne demektir? Bu, büyük bir kavgaya atılış anında birçok yönden yenilginin içinde olmak ve onu ruhen yaşamak demektir.

Tarihte zafer şansı olmayanların bile, yüksek bir maneviyatla savaştıkları zaman nasıl müthiş savaştıklarına ilişkin binlerce örnek vardır. Örneğin **Spartaküs**'ün kendisi bir köledir, ama müthiş savaştı. Spartaküs'ün ne gelişkin bir teorisi, ne de silahları vardı. İsyan eden kölelerden binlercesi yollarda çarmlara gerildi. Köleler biraz özgürlük istemişlerdi. Egemenler ise bu isteme böyle kar-

şılık vermişlerdi. Osmanlı sultanlarına karşı savaştıklarında, **Şeyh Bedrettin**'in bile beş bini kazığa çakılmıştır. Tarih böyle yazar. Ama onlar son nefeslerinde yine öğretilerine sadık kaldıklarını haykırırlar. Onların da başarı şansı yoktu. Biz çok daha farklı bir konumdayız. Her bakımdan, hem objektif, hem de subjektif koşullar açısından zafere yakınız. En azından onlar kadar gerilmiş olarak savaşa atılacağız.

Garip değil mi? Böyle savaşçılar olmanız gerekirken, basit bir düşman saptırmasının bile ruhunuz ve beyninizle oynamasını nasıl kabul edebilirsiniz? Bunu kabul etmek size tuhaf gelmiyor mu? Spartaküs'ün o köle ordularının bile yaşadığınız tutumlarla ilgisi yoktur. Siz o köleler ordusunun savaşçıları kadar da mı savaşçı olmayacaksınız? Böyle olduğunuz açıktır ve yaşanan budur. Bu bir oyuna getirilme durumudur. Oyuna gelenler de önder olamazlar. Bunlar herhangi bir yengiden söz edemezler. Biz bunun tehlikelerini çok gördük ve bunu kabul edemeyeceğimiz açıktır. Çünkü biz halihazırda yenilgiyi kendimize yedirmiş değiliz. Herkes şu veya bu biçimde değerlendirebilir. Ama biz kendimize göre henüz yenilgiyi kabul etmiş değiliz. Zaten yenilgiyi ruhuna yediren adam sağdan soldan bir yığın bahane arar. Neden savaşılamayacağını kanıtlamaya çalışır. Bizim halihazırda böyle bir durumumuz yoktur. Gelişmeyi olanaklı kılan biricik tutum da budur.

Yenilgiyi kendine kabul ettirmek demek ille düşmanın teorisini tartışmak veya provokatörlerin sözcüklerini tekrarlamak demek değildir. Bu daha fazla bir şeydir; bu yenilgili ve çözümlenememiş kişiliktir. Geçmişte karşı çıkılan şeyleri tam bilince çıkaramamaktır, neden kazanmak gerektiğini bütün yönleriyle yaşamamak demektir. Bunlar yenilgili kişiliğin objektif temelleridir. Objektif temelin güçlü varlığı ise eski yaşamdır. Bunun subjektif temelleri ise, kişinin kafasına düşen bir sözcükten binbir türlü fesatın doğmasıdır. Bizim topluluğumuz yenilgiyi nefesine yediren bir topluluk değildir. Bizim topluluğumuz ülkemizin en direngen, en yiğit ve bu anlamda varım diyenlerin topluluğudur. Biz bunu bilinçte ve bilimsel sosyalizmin doğru temellerinde organize ediyor ve yürütüyoruz. PKK işte tamına budur. İlkemizi doğru ele alalım ve teorinin ışığında doğru

aydınlatalım. Bu nedir? Bu doğru bir öncü güç olmaktır, bir kurmay olmaktır, halkın başında halkı bir ordu haline getirerek savaştırmaktır. Parti kişiliği budur.

Şimdi her gün yeni raporlar ve haberler gelmekte, “şurada şöyle bir durum ortaya çıktı” denilmektedir. Bunun karşısında ifrit olmak elde değildir. Militan böyle konuşamaz, militan olaylara böyle bakamaz, militan benimle bu tür sözcüklerle konuşamaz. Ama birçokları böyle yapmaktadır. Bu neden böyledir? Oysa militanların önderliğe yakışmayacak yaklaşımlar içinde bulunmamak gibi bir zorunluluğu vardır. Bizim de vardır. Hepinin militanlık vasıflarını benimsemişsiniz. Bu vasıflarla her gün oynamak ne demektir? Yaptığımız çözümler şu anlama geliyor: Gerçekten bizim burada kendimizi inşa etmemiz, geleceğin inşa edilmesinden daha zordur. Bu iş militanlarca başarılırsa, aynı başarıyı halkta yaratmak daha kolay olacaktır. Hatta halk şimdi bu işlere daha kolay gelmektedir. Ancak bizim militanımız zorluklar çıkarmaktadır. Bu iyi bir şey olabilir mi? Şimdi halk iyi bir öncüyle yürüme konumuna gelebilmişken, militan zigzaglar çizmekte ve süreçle oynamaktadır.

Komutanlık sorununa gelince, komutan halkımızın şimdiye kadar ortaya çıkamamış değeridir. Ama komutan taslakları çoktur. Aileden tutun da TC'nin kapısında uşak olmaya kadar varan kendini adanmış “komutan” çoktur. Ne kadar bağımsızlık yolunun komutanları olduğunuzu siz söyleyin. Biz daha önce komutan kimdir, komutanın özellikleri ve görevleri nelerdir ve nasıl başarı sorularını tartışmaya açmıştık. İşte komutan olmak bütün bu söylenenlerin çözümlenmesi demektir. Hem siyasi, hem ideolojik, hem de askeri komutanların ortaya çıkması gerekir. Benim bütün çabam bunların ortaya çıkmasına hizmet etmektir. Kendime tam bir komutan vasfını yakıştırmak şurada kalsın, komutanın ortaya çıkması için her türlü yolu ve yöntemi deniyorum. Bu kadar hizmet ve olanak bulunduğuna göre, sizin göreviniz bu konuda biraz mesafe almak ve komutan olmaktır; partinin bütün düzeylerini bir komutan ve önder gibi temsil etmeye ulaşmaktır.

## PARTİYE KATILIM SORUNU

Eğitimde özümsetme çok önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Kavratmak ve sunmak için karşı tarafın özümseme yeteneğinin bulunması gerekir. Özümseme yeteneği geliştikçe, bizim yeni şeyler sunmamız da doğru ve yerinde olacaktır. Partimizin ideolojik ve politik zenginliği güçlerimizin önündedir. Ama bunun aynı yeterlilikte duyumsandığı söylenemez. O halde en önemli eğitim sorunumuz verilenleri alabilmektir. Biraz daha tez özümsemenin çaresini bulacağız. O kadar kapsamlı değerlerimiz vardır ki, kişi bunları tam alırsa, bunlarla savaşımın her alanında çok iyi sonuçlar elde edebilir. Yalnız hala elimize geçen olanaklardan yeterince yararlanamadığımızı belirtmek gerekir. Tartışmalarımızda biraz bunu görüyoruz. Bu hayli önemlidir. Bizde tek bir insanın bile çok büyük bir değer ifade ettiğini bilmek gerekir. Kimse kendi rolünü küçümsememelidir. Bunu çok çeşitli yönleriyle ortaya koyduk. Arkadaşlarımız kendi subjektif niyetlerinin ortaya çıkardığı gelişmelerle yetinmek yerine, objektif gerçeklerimizin devrim olanaklarını temsil etmek durumundadır. Bu böyle olunca, kendimize biraz daha yönelmek zorundayız.

Burada size önemli bir fırsat tanınmıştır. Belki güçlü bir emek sürecinden geçmediniz. Ama gençlik çağı devrime yatkınlık gösteren bir dönemdir. Emeğin değerini bilmeniz için, bir emek sürecinden geçmeniz zorunlu değildir. Bunu öğrenebilir ve doğru olanı yapabilirsiniz. Bu mümkündür. Yine daha fazla hayalciliğe, maceracı-



lığa ve emek dışı konumlara düşmeden kendi gelişmenize hükmetmeniz önem taşımaktadır. Her arkadaşımızdan beklediğimiz şey budur ve bunun gerekleri yerine getirilmelidir. Gelişmeyi öznel niyetlerinizle kavradığınız gibi sıradan bir PKK'lilikle değil, genelleşmiş ve yetkinleşmiş parti ölçülerimizle tamamlamalısınız.

Ama hala dar ve geri olan birçok arkadaşımız vardır. Bu ölçülerin epeyce gerisinde seyredilmektedir. Yeni bir yetkinleşmeye ulaşmak her bakımdan olanak dahilindedir. Geri koşullardan gelmek ve gelişkin bir kültürel temele sahip olmamak bahane olarak ileri sürülmemelidir. Düşman kesinlikle bildiğiniz gibi değildir. Düşmanın hem mücadelemizin karşısında içine girdiği durum çok kritiktir, hem de karşımızda kaybetmemek için veya içine düştüğü durumda fazla çürümeden karşı-devrimci hamlelerle en azından bizden biraz değer koparmak için azgın davranmaktadır. Birçok arkadaş bireysel olarak sanıldığından daha fazla tepkilerle üzerimize gelmekte ve çürük yanlarımızdan medet ummaktadır. Düşman PKK'yi değerlendirir ve onu geriletmeye çalışırken, buna çok büyük önem vermektedir. Düşmanın aslında burada sizin katıldığınızdan ve yaşadığınızdan daha fazla bir anlam biçerek üzerimize gelmesi söz konusudur. O savaşı daha ciddiyetle ele almaktadır. Biz ise daha çok kendi çocuğu ve amatör durumumuzla götürmek istiyoruz. Böyle davranmak doğru değildir. Bizim baş sorumuz, düşmanın ve kendi koşullarımızın gerçekliğine uygun olarak savaşı götürmektir. Biraz daha düşüneceksiniz; sıkıntılarımıza, darlıklarımıza ve çözüm yollarımıza amansız bir biçimde çok yönlü bakacaksınız. Sorumlu kadronun sorunlara yaklaşım tarzı kesinlikle böyledir.

Bu kadar sınırlı olanaklar içinde birazcık soluk almışız. Hiç olmazsa bunun kıymetini bilmek gerekir. Kazanılan değerlerin elde edilmesi hiç de kolay olmadığı gibi, düşman da her an bu değerleri yerle bir etmenin uğraşı içindedir. Olanakları iyi değerlendirmek, her zaman devrimcilerin önemli bir özelliğidir. Olup biten birçok durumdan zamanında haberdar olmamak, çok şey yitirildikten sonra uyanmak ve olanların farkına varmak, birçoklarının başına gelen bir olaydır. Biz sizin bu durumlara düşmemeniz için mevcut konunuza bütün yönleriyle eğiliyoruz. Ancak buna rağmen sorunları-

mıza haddinden fazla hayalci ve çocukça yaklaşıldı. Bu yaklaşım içinde olanlar çok acı çektiler. Oysa buna hiç gerek yoktu. Zindan direnişçiliği içinde bulunan yoldaşlarımızın bunu iyi dile getirdikleri biliniyor. Onlar bu konudaki noksanlıklarını iyi formüle ettiler. **Mehmet Hayri Durmuş** yoldaş, "Parti Önderliği'nin ufkuna, çabasına ve çalışma tarzına ulaşamamak, kayıplarımızın en önemli ve asli nedenidir" diyordu. Zindan direnişçileri özeleştirilerini bu temelde yaptılar. Mehmet Hayri yoldaşın bunları söylemesi önemlidir. Şimdi bizler bir kez daha zindana düştükten veya düşmanın imha sürecinden geçtikten sonra, gerçekleri görme durumuyla karşı karşıya gelmemeliyiz. Bunu daha önceden görmek ve kavramak gerekir. Bizim zindan direnişçilerinin deneyiminden çıkaracağımız en önemli ders, bir kez daha bu noksanlıklara düşmemektir.

Her bakımdan yetkin ve başarılı ölçülerle görevlere sahip çıkma gücünü kendinizde görebilmelisiniz. Sizlere bazı görevler ve yetkiler vereceğiz. Sorun artık partinin sağlam ellerde olduğunu söyleyebilme sorunudur. Görev alan her arkadaşımız, ömrü boyunca, "aldığım görevde sağlam konumdayım" diyebilmelidir. Bunu söylemek mümkündür. Başka türlü idare edemeyiz. Bir araya gelip kapsamlı dersler görüyoruz. Bu hiçbir örgütün sahip olamayacağı bir olanak ve gelişmedir. Bunun kadrini kıymetini çok iyi bilmemiz gerektiği açıktır. Ama eğitime hala son derece sığca yaklaşan arkadaşların az olmadığını görüyorsunuz. Kürdistan devriminin ne tür bir olay olduğunu unutmayalım. Gelişmeler öyle kritik bir aşamada bulunuyor ki, her gün kıyametler kopuyor. Bu sorunu daha önceki onuncu yıl değerlendirmesinde de açtık. Onu defalarca okumalı, diğerleriyle sürekli desteklemeli ve kendi pratiğinize uygulamalısınız. Ancak böyle sonuç alabilirsiniz. Şehitlerimizin yaşantısını özetlemeye çalıştık. Bu size belki kolay gibi gelmiştir. Ama şehitlerimizin her birinin gereklerini yerine getirmek için, ahlaki açıdan teorik ve ideolojik açığa kadar vermeniz gereken şeylerin neler olduğunu bilmeniz gerekir.

Tüm bu hususlar bizi parti ölçülerine yaklaştırır. Gerçekler karşısında kendini sorumsuz kılmak kişiyi büyütmez. Ama sizler gerçeklerden oldukça soyutlanmış olarak yaşıyorsunuz. Büyümemenizin

izahı buradadır. Azami sorumluluk üstlenenler, kesinlikle olgun militanlar olmak zorundadır. Partinin bütün sorunlarını kendi öz sorunları durumuna indirgeyen devrimci sağlam bir militandır. O zaman sorumluluk üstlenmek önemlidir ve bu işe girişeceksiniz. Çeşitli geri özellikleri özeleştirir konusunu yapmaktan kaçınmamalısınız. Sıradan bir yurtseverliğiniz varsa, birçok gelişmeye damganızı vurmalısınız. Anlamlı sorumluluğa bağlı kaldıktan sonra, devrimcilik konusunda çok şeyler yapabilecek durumdasınız. Biz hatalı bir yaklaşım içinde bulunmak istemiyor, yetersizliğe düşmeyi kabul etmiyoruz. Çünkü ufak bir yetmezlikte ısrar etmek felakete kadar götürülebilir. Bunun için eğitimi biraz daha anlamlı kılmalıyız. Bazı arkadaşlar birbirleriyle biraz daha iyi uğraşmalıydılar. Devrimcilikte yapılacak hiçbir hafiflik kabul edilemez. Hiçbir öğemiz bu eğitim sürecinden sıradan bir donanımla çıkmamalıdır. Bazı işler yapabilirsiniz. Ama sıradan bazı işler yapmakla TC'ye karşı mücadelede bir yere varılamaz. TC'nin elinden lokmayı kurtarmak öyle kolay bir iş değildir. Türkiye'nin emekçi sınıflarının lokmayı kurtaramaz duruma geldiklerini görüyoruz. Bu durumlarıyla hele örgüt kurtarmaları hiç mümkün değildir. Bu durumu iyi anlayın. TC'nin elinden kimse örgüt kurtarabildi mi, kimse lokmayı kurtarabildi mi, kimse onuru ve namusu kurtarabildi mi? Ancak biz kısmen kurtarabildik. O halde hiç olmazsa bunu muhafaza etmesini iyi bilelim. Kurtarıcı olmuyorsanız, bari korumasını bilmelisiniz.

Benim çözümlere bunca yönelmemin nedeni, bunları biraz kurtarabilmek ve muhafaza edebilmek içindir. En sorumlu düzeydeki birçok arkadaşımızın bu yaklaşımın kenarından bile geçmediğini görüyoruz. Bu durum karşısında nasıl sıkılmadığınıza ve acı duymadığınıza şaşıyorum. Düşmanın hamlelerini boşa çıkarmayı kolay mı sanıyorsunuz? Ülkemizin ve halkımızın varlığının reddedilmesi karşısında, dünyanın hiçbir biçimde kabul edilemeyecek duyarsızlığını aşmak ve bunun da ötesinde insanı kahredecek yaklaşımlarını bertaraf etmek için, kendilerini en ileri ölçülerin sahibi olarak bilenler bile bu konuda neler yapabildiler? Bunların yaptıkları tek şey boyun eğmek, kendi varlığını inkar etmek ve bu temelde yaşamayı tercih etmektir. Gelmiş olduğumuz düzeyden aşağısını kabul etme-

meyi her zaman net ve vazgeçilmez kılacağız. Bundan daha aşağısını dayatanlar kimler olursa olsun iflah görmemeli ve buna fırsat bulmamalıdır. Birbirimizi hep ileriye çekmeliyiz. Bize geriye çeken tutumları dayatmak isteyenlerin bu uğraşları mutlaka boşa çıkarılmalıdır. Bu hepimizin görevidir. Herkes işleri bir adım daha ileriye götürmekle mükelleftir. Bunun için öğrenmesi gerekiyorsa öğrenmeli, örgütlemesi gerekiyorsa örgütlemelidir. Herkesin yapacağı bir iş vardır ve onu yapmalıdır. Bunun dışında bir başka yaşam biçimini kabul etmeyeceğimizi artık anlamanız ve ona göre davranmanız gerekir.

### **Sorumluluk her zaman büyük düşünmeye götürür**

Devrimci savaşımızın birçok sorununa iyi talip olmalıydınız. Güzel istemleriniz peş peşe ve yerli yerinde sıralanmalı, işlerin gelişimine ve düzeltilmesine ilişkin olarak güçlü bir konuma gelmelisiniz. Burada sülalemizi geliştirmiyor, hanedanlık tesis etmiyoruz. Ben bir emekçi olarak halkın müşterek kurtuluşunu düzenlemeye çalışıyorum. Emeğin sahibi olarak herkesin buna katılması gerekir. Yani benim peygambervari bir yaklaşımımın olamayacağı açıktır. Çünkü şimdiye dek yeryüzü veya gökyüzü adına ortaya çıkan bu türden ilahi yaklaşımların hepsi, son tahlilde sömürü güçlerinin bir kesiminin yerine bir başka kesiminin geçmesine yol açmaktan öteye gidemediler. Emekçiler ise bunun tam tersine, sosyalizmle bütün bir halkın katılımını sağlayarak, kendi öz emekleri ve çabalarıyla kendi dünyalarını kurarlar. Böyle olunca kendi görevlerinizi başkalarına yüklemenize, başkalarına kuyrukçuluk etmenize ve başkalarının emeği üzerinde oynama esasları içinde bulunmanıza asla izin veremeyiz. Parti hareketimizde bütün bunlar istem dışıdır, yaklaşımlarımızın dışındadır. Sonuçlanan bu eğitim devrimimizin özü böyledir.

Gelişmeniz için sizlere çok şey sunduk. Bu az bir yardım değildir. Sorun ideolojik ve politik büyüme değil midir? O zaman yararlanabileceğiniz çok materyal var. Şimdi bu kadar olanak içinde kişinin sıradan bir gelişmeyi yaşamadığını söylemesi, kendisinin en azından hafifmeşrep biri olduğu anlamına gelir. Böyle bir kişiden de ol-

gun bir kişilik beklenemez. Yıllarca toy bir amatör gibi kalmak doğru bir tavır olmadığı gibi, harcanan çabalarla da bağdaştırılmaz.

Çoğunuzun birçok görevlere sahip çıkması gerektiği bellidir. Sorumluluğa yönelinmelidir. Ağır sorumluluk her zaman ciddi ve büyük düşünmeye götürür. Bu da büyük çabalara yol açar. Sergilediğiniz zayıflıklardan çıkış yapmanızın yolu budur. Bu başka türlü yorumlanamaz. Birçoğunuzun yüzünden buram buram zayıflık, edilgenlik, çalışmaya hükmedememe ve kudretli olamama akıyor. Bunları gidermek hepinizin çıkarınadır. Doğru dürüst bir sözün ve eylemin sahibi olamama, kemküm etme, çarpık, dolambaçlı ve çoğunlukla kendini aldatan konular insanı asla yüceltmez. Çoğunuz şu ya da bu yaklaşımlar, özlemler, tutkular ve niyetlerle hareket ediyorsunuz. Bunların hepsi sahte ve içeriksiz tutumlardır. Önemli olan ortaya çıkan öz gerçeklerimizdir. Bunun için büyümek ve dönüşüm yapmaktan çekinmeyin. İki paralık insan yerine konulmayan ve toplum dışına itilen tipin kim olduğunu bileceksiniz. Sevdalanacağınız olumlu bir geçmişiniz yoktur, size onur ve şeref bahşedecek herhangi bir mirasınız yoktur, size saygıyla selam veren biri bile yoktur. İnsan yerine konulmadığınızı çok iyi biliyorsunuz. Adam yerine konulmayı bir yana bırakın, size soluk bile aldirtmamaya çalışıyorlar. Gerçeklerimiz böyledir.

Birbirimize biraz yoldaşça yaklaşma gücü verebiliriz. Ama bu nereye kadar kurtarabilir? **Kurtarıcılık ancak politikadadır.** Çoğunuzun katılımında hayli eksiklik görüyorum. Böylelerinin kendilerini kolay aldattıklarını sanıyorum. İyi öğretmen olmasını bilmiyorsanız, iyi öğrenci olacaksınız. Şımarıklık, hazımsızlık, hafiflik ve ukalalık hiç olmamalıdır. Kendini bir şey sanmak kabalıktır. Bu hiç de öğretici bir yöntem değildir. Kendi payıma ben şimdiye kadar alçakgönüllü davrandım. Çeşitli koşullarda birçok kişiden hala öğrenmeye çalışıyor ve buna büyük değer veriyorum. Kırk yoldan dolaylı dil kullananların niyetlerinden bile öğrenmeye çalıştım. Yani öğretmemek için her türlü yöntemi deneyenlerden bile öğrenmesini bildim. Şimdi sizin bu kadar hazır ve öğretici değerlere bile fazla yaklaşmamanız, PKK'nin önderlik gerçeğine uygun bir yaklaşım değildir. Bunu er veya geç anlayacaksınız. Ama o zamanda iş

işten geçmiş olacak ve düşünmek zorunda kalacaksınız.

Biz bu işlere başladığımızda, böyle yüceliklere ulaşmak şurada kalsın, küçük bir ahbap-çavuş grubunu bile büyük bir coşkuyla karşıladık. Zaman zaman bu bizi tatmin ederdi. Bu açıdan çıkışımızın bütün anlamını ucuza alamazsınız. Bazılarına baktığımda, mevcut ortamı şöyle ya da böyle yaşanılacak bir zeminmiş gibi değerlendirdiklerini görüyorum. Bu hiç doğru değildir. Özellikle buraya gelenler arasında bunu yaşayanlar oldukça fazla çıkıyor. Bunlar kendilerini aldatmamalıdır. Kişinin kendini aldatmaması için çok kapsamlı değerlendirmelerde bulunduk. Dünyadaki bütün devrim süreçlerine baktığınızda, hepsinin çok acımasız geçtiğini göreceksiniz. Bizde de bu böyle geçmektedir. Ama bunun anlaşılması için düşman taraftan doğranmanız şart değildir. Siz de zulmün en dehşetlisini yaşamak zorunda değilsiniz. Ama bunu bilmek durumundasınız, bunu sanki size yapılmış gibi kabul etmek durumundasınız, intikamınızı almayı görev bilmek durumundasınız. Eğer herkes buradan dersini bu temelde tam almış olarak çıkmış olsaydı, biz bu kadar yüklenmezdik. O zaman işler çok rahat gelişebilirdi. Gelişmeyi inkar etmemekle birlikte, zaferin kesintisiz sağlanmasına yönelik olurdu. O halde yetkinleşmeyi yine sürdürmek gerekir.

Gidilen şu veya bu görev alanında bu roller oynanabilir. Sahibini bekleyen birçok değerimiz var, gelişme var; ama fırsat ve güven bulamıyor. Belki de ufak bir müdahale bekliyor. Militan aynı zamanda çok kritik durumlarda dahi, işte hep bu işe koşmasını bilen kişidir. Günümüzde işlere eski tarzla koşmak doğru değildir. Çok sayıda arkadaş birçok yere çok büyük zorluklarla gitti. Ama gittikleri yerde en gereksiz durumları yaşadılar. İnsan o durumları anımsadıkça hala acı duyuyor. Bunlar ne biçim bir yüreğin ve düşüncenin sahibiydiler, diye sormaktan kendimizi alıkoyamıyoruz. Bu kadar aymaz kalınabilir mi? Neden kendilerini bu kadar harap ettiler? Oysa kişiliğimizi yumruk haline getirmekle mükelleftik, ayan beyan ortada duran PKK'nin devrimci stilini uygulamak zorundaydık. Gidilen yerlerde yaşanan böyle bir gafletin ve kendini koyuvermenin felaket getireceğini defalarca belirttik. Nitekim çoğunlukla öyle oldu. Oysa küçük bir mevzi tuttuğunuzda, onu sağlamlaştıracak ve geliş-

tireceksiniz. Sözelimi yıllarca aç ve susuz olarak kalmış olan biri birdenbire ekmeğe ve suya kavuştuğu zaman ne yapıyorsa, siz de öyle yapacaksınız. Ama siz görevlere oldukça gevşek, sorumsuz ve korumasız bir biçimde yapıştınız. Bizim kendimize yediremediğimiz ve yanlış bulduğumuz durum da budur. Eğer sorun kaybetmekse, insan burayı da bir günde topa tutup bitirebilir. Dolayısıyla gerçeklerimizle haşır neşir olmak size düşmektedir.

Hareketimiz nereden geçiyor, hangi aşamadan geçiyor? PKK'lileşmenin neresindeyiz. En iyi karşılığını bulmak üzere bu soruları kendinize sorun. Ulaşmanın ve özgürleşmenin neresindeyiz? Kişisel sorumluluğunuzun hangi gereklerini yerine getiriyorsunuz? Doğal olarak bu noktalarda da düşünmesini bileceksiniz. Belki geri köylülükten geldiğinizi ve darmadağın olduğunuzu söyleyeceksiniz. Ama bu kesinlikle doğru değildir. Benden daha iyisini yapabilecek durumdasınız. Bunun için gerekli olanaklara sahipsiniz. Sizden adam çıkamayacağını söyleyenler sömürgecilerdir. Bu onların yüzyıllardan beri bize aşıladıkları bir tutum ve anlayıştır. “Sizden adam çıkmaz” denilmesini kabul edemeyiz. Bunun kabul edilmesi halinde, şeref ve saygınlığa layık olunamaz. Kendimize yüce insani sıfatları yakıştıracacağız. Bunun bizdeki somut biçimi devrimci kurtuluşçu siyasallaşmak, eylem sahibi olmaktır. Bütün bu söylediklerimin anlaşıldığını sanıyorum. Bunları anlamamak ve kendine yedirmemek iflah olmazlıkla özdeştir.

Atalarımız zaten düşeceği kadar düşmüş, düşman kendi dayatmalarını yeterince dayatmıştır. Gerçek durum bu iken, ne diye kendimize daha fazlasını yapalım? Bunun anlamı var mı? Elbette bunun anlamı yoktur. Üzerinizde tek tek saatlerce duramayız. Ama görüyorsunuz ki, bu kadar derslerimizi karşılıklı olarak değerlendiriyoruz. Kararlaştırıcı güç olmak hepimizin görevi oluyor. Sadece bir kişi kararlandırmamalıdır. Kararlandırmaya bir kişi önderlik edebilir, ama diğerleri de buna tamamen katılmalıdır. Doğruları söyleyebiliriz, ama doğruları kendi öz doğrularımız haline getirmek de görevlerimiz arasındadır. Tersisi durumda parti dışı bir yaklaşım söz konusu olur ve bir kulaktan girip diğerinden çıkar. Böyle partileşmeyeceğimizin de kesinlikle bilinmesi gerekir. Kararlılık bende

hangi düzeyde ise, sizde de o düzeyde olmalıdır. Hatta sizin kararlılığınız benimkinden daha fazla olmalıdır. Çünkü sizler benden çok daha fazla pratik alanda bulunacaksınız.

Tarihimizin özgürleşmesine bir şeyler vermek istiyoruz. Niye bunun temsilcileri haline gelmeyelim? Niye cüce adam rolünü oynamaya devam edeceksiniz? Özellikle yetersizlikleri yaşamakta ısrar edenler açısından bu sorulara yanıt vermek çok önemlidir. İşleri doğru ve yeterli yapacaksınız. Birçok görevin başarılmasında pay sahibi olacaksınız. Bunun için de birbirimizle sonuna kadar uğraşalım ve eğitelim.

### **Anlaşmış bir topluluk müthiş bir değişim gücüdür**

Böyle bir ortamı yaratmak kolay değildir. Düşman şimdiye kadar ortak bir düşünceyi kararlaştırması için halkımıza hiç fırsat tanımamıştır. Partileşme ve toplumsallaşmaya fırsat vermediği gibi, adını belirlemesine bile fırsat vermemiştir. Bu platform gerçeklerimizin en özgül incelenmesine sonuna kadar olanak vermektedir. Yüzyıllarca uğraşsanız bile, hiçbiriniz bunu yaratamazsınız. Kuşkusuz bunun çok nedenleri vardır. Daha düne kadar içinizden kaç kişi birbirleriyle kararlı bir arkadaşlık yapabildi? İçinizde ahbap-çavuşluktan öteye gidebilen tek bir kişi bile yoktu. Ama bugün yüce yoldaşlık ilişkilerini geliştirme olanağına ulaşılmıştır. Bunu daha da büyütmek, bin kat yüzbin kat daha da büyütmek elimizdedir. Bu basit bir olay değildir, ama başarmak zorundayız. Çünkü düşürüldükçe düşürülmüş, kendini yitirdikçe yitirmiş olmak marifet değildir. Böyle olanlara kimse saygıyla bakmaz ve değer vermez. Kendi gerçeğine bu kadar ihanet eden kişinin adam yerine konulma hakkı da olamaz.

Ben tüm devrimciliğimi büyük utancıma borçluyum. Bu sizin için de geçerlidir. Oysa günde yüzbin defa utanç duyması gereken biri sanki hiçbir şey olmamış gibi dolaşiyor. Böyleleri toplumumuzda çokça söylenen namuslu olmayan tipin ta kendisidir. Toplumda bu sıfatı hak etmeyen çok az sayıda kişi vardır. Biz bundan duyduğumuz dehşetle namuslu olmaya çalıştık. Başka türlü nasıl namuslu olunabilir? Çocukluk yapmayalım. “Kürdüz, geriyiz” diyerek, ken-

di kafamızı sağa sola vurarak, gerçeklerimizi görmeyerek, bu durumu yaşıyorum demek insana yakışmaz. Bu alışkanlıklarınızı acaba nereden aldınız? PKK olayının temelinde insanlığın yüzkarası utanılası bir toplumsal yapıdan bir an önce kurtulmak için çaba gösterme gerçekliği vardır. Yalnız hemen belirtelim ki, PKK şu kadar onurlu ve itibarlıdır diyerek ucuzca konuşmakla şeref kazanılamaz. Şerefin sahibi olmasını bileceksiniz. Ben bunu size vermek mecburiyetinde olmadığım gibi, hiç kimse “ben alçaklığım ve utancımın baş başa yaşamak istiyorum” dayatmasında bulunamaz. Böyle diyenlerin yüzlerine bakmayacağımız gibi, bunlar buraya gelmeye bile cesaret edemezler.

Ben yüzsüzlükten ve arsızlıktan oldukça endişe duyardım. Neden? Bunu kendine yakıştıran adam her türlü düşüncesizliği ve politikasızlığı yaşar da ondan. Bir insan attığı her adımın anlamını bilmezse, bozgunculuk da yapar, sağcılık da yapar, her türlü oportünistliğe başvurmadan da çekinmez. Neden? Arsızın tekidir de ondan, utanılası durumlardan kurtulmayı esas almamıştır da ondan. Sanki kendisine, toplumuna ve halkına her türlü lanetli durumlar dayatılmamış gibi yaşamaya alışmış veya alıştırılmış olanlar bulunmaktadır. Bu etkiler üzerinizde bir hayli güçlüdür. Güçlü olmasaydı, biz de bu kadar yorulmaz ve yıpranmazdık.

Diğer düşünceler ve ahlaki tutumlar açısından, hatta sizin açınızdan karşı tezleriniz varsa, bunları öne sürün. Daha çok gelişmeye olanak sunan önerileriniz mevcutsa ve olanaklarınız varsa, bunları sergileyin ki biz de yararlanalım ve öğreneelim. Yeter ki bu öneriler bizi düşürmeye ilişkin olmasın. Bu konularda oldukça sınırlı kaldığımızı görüyorsunuz. Oysa bütün bu konulardaki hesaplaşmayı başarıyla yapmalıyız. Genç olmanız engelleyici olmamalıdır. Bu konuda tecrübe yoksunluğu ve emek sahibi olamamak gibi durumlar bir olumsuzluk ögesi haline getirilmemelidir. Gençlik iyi şeylere tutkuyla yaklaşım gösterdi mi, son derece devrimci olur ve zorluklara katlanmasını bilir. O halde biz de bu temelde biraz daha derinleşeceğiz. Artık PKK'nin olgunlaşmış tipini elde edeceğe benziyoruz. Olgunlaşan PKK'ye ulaşmak demek, artık sağa sola fazla yalpalanmadan işleri sağlıklı bir biçimde götürmesini bilmek demektir,

az sayıyla önemli başarıların sahibi olmak demektir. Çoğunuzun şimdiye kadarki durumunun vehamet arzettiğini unutmamalısınız. Biz bunu amatörlüğe ve bu işteki hamlığa bağladık. Oysa daha fazlasını da söyleyebilirdik.

Güçlü ve anlaşmış bir topluluk, dünyanın en değiştirci kuvvetlerinden biridir. Tarih hep böyle güçlü ve anlaşmış toplulukların devrimsel çıkarlarıyla ilerlemiştir. Bu sayısal değil niceliksel ve kutsallık derecesindedir. Böylesi insanlar tek yürek ve tek karar gücüdürler. Buna ulaşmak önemlidir. Ancak bireyin buna kendi küçük-burjuva tutkularını dayatması çirkindir ve tek sözcükle aşağılık bir durumdur. Yüce yoldaşlık bağları üzerinde bağdaş kurup oturmak, bu bağlar üzerinde basit hesaplar yapmak, kişiyi kesinlikle iflah olmazlığa götürür. Parti içinde aklımızdan geçmeyen biricik durum varsa, o da budur. Yoldaşlar topluluğu arasındaki bağları ve yaşantı beraberliğini kötüye kullanmak, bunların üzerinde hesap kurmak ve hatta görevlerini suistimal ederek yürümeye çalışmak en tehlikelidir. Kazalara neden olmak en tehlikeli davranışlardandır. Saflarımızdaki herkes yoldaşlarının esenliği ve savaşımının sağlıklı yürütülmesiyle mükelleftir. Yoldaşının önünü biraz daha açma ve görevinde başarılar dileme hepinizden beklenen durumdur. Ben çoğunuzu görevlerde zor durumlara düşürmedim. Kurtuluş mücadelesinde oldukça kolaylıklar sağlamaya çalıştım. Bunu niçin yaptım? Mecbur olduğum için mi? Birisi emrettiği için mi? Hayır. Yoldaşlık bağlarına verdiğim anlamdan ötürü bunu yaptım. Yoldaşlar hep birbirlerinin işini kolaylaştırırlar. Ama çoğunuz yarattığınız sorunlarla ne kadar öfke uyandırdığınızı biliyor musunuz? Çeşitli renklere ve hallerde girmeye bayılmanız, sağınızı solunuzu üzmeniz, yoldaşlıkla bağdaşır mı?

Biz yoldaşlık bağları ve yaşamı üzerinde kapsamlı değerlendirmelerde bulduk. Ama birçoğu hala oralı bile olmuyor. Parti ahlakı yoldaşlarının üzüntüsüne ortak olmakla, onların başarılarına yol açmakla, gücü ve yetkisi oranında her düzeyde bunu yapmakla eşdeğerdir. Parti ahlakı, yaratıcı olduğu oranda bunu gerçekleştirmek, herkese ve her şeye rağmen inatla bunu yapmaktır. Ama biz daha çok bunun tersini görüyoruz. Yani partiyi zorlama, parti içinde ra-



hatsızlıkları geliştirme, yetkinleşmeme, böylece olası kayıpların nedenlerine yol açma, aylarca ve yıllarca bunu sürdürme durumuyla karşılaşyoruz. Belki doğrudan değil, ama dolaylı da olsa, birçok arkadaşımızın şehit olmasına ve zindanlarda işkence çekmelerine yol açıyorsunuz. Benim sorumluluklarla ilişkim veya tüm gücümle görevlere sarılmam nedir? Ben sorumluluğum altındaki insanların işkence çektiğini ve kan döktüğünü biliyorum. Bunu azaltmak için çok şey yapmak gerektiği kendiliğinden açığa çıkıyor. Bu işkence çekenler sizin de yoldaşlarınızdır. Tutsak olanlar, zulüm altında inim inim inletilenler, gencecik varlıklarını ortak davamıza adayanlar, halkımızın ve sizin yoldaşlık bağlarıyla bağlı olduğunuz değerlerdir. Onlara karşı yükümlülüklerimiz vardır. Onlar için çok şey yapabilecekken, bunları yapmamak en büyük saygısızlıktır. Yoldaşlarımızın acılarını dindirmek ve daha çok kan vermelerini önlemek için ne yapmak gerekir? Yoldaşlarına sahip çıkmaları gerekenler işleri ağırdan alıyor ve erteliyorlarsa, sağdan ve her türlü yenilgiye açık bir biçimde işlere yaklaşıyorlarsa, o zaman böyle davrananların ahlaki temellerinin ne kadar zayıf olduğu ortaya çıkıyor demektir. Yetkilere egemen olamama, parti birliğini yüceltmeme, görevleri tam yerine getirememe kişinin parti ahlakından önemli oranda uzak olduğunu gösterir.

Bazılarınıza baktığımda, her sözü ve eylemi rahatlıkla sergileyebildiğini görüyorum. Aslında bu bir tür caniliktir. Cani ne yapar? Cani insanı vurur, öldürür veya yaralar, insanın acı çekmesine yol açar. İçimizden bazıları da doğrudan veya dolaylı olarak böylesi bir tutuma yol açıyorlarsa, bunlar elbette canidirler. Doğrudan veya dolaylı olarak, sizler de böyle davranırsanız, caniden bir farkınız kalmayacaktır. Çoğumuzun denetimi altında yoldaşlarımız ve halkımız vardır. Onları yeterince yönetemez, eğitemez ve çekip çeviremezsek, yapabileceğimizi zamanında yapamazsak, canilik denilen olguya yaklaşmış olmaz mıyız? Kendi kendimize işte bunu da sormalıyız.

Doğru devrimci ahlak sahibi olması gerekenler sizlersiniz. Çünkü benim ahlakım yeterlidir. Ama sizin ahlakınız da size yeterli olmalıdır. Ben de sizin ahlaki düzeyinizi paylaşabilirim, ama herkesin bir ahlaki olmalıdır ve ahlak somutlaşan devrimciliktir. Bu da sözle ve-

ya yanılırlarla örülü değil, gerçekleşen devrimciliktir. Dinlerde bile müminlerin birbirlerini incitmemeleri, acıtmamaları ve birbirlerine yardımcı olmaları gerektiği söylenir. Dinlerin buna benzer binbir kuralı vardır. Dostlukta ve komşulukta da hakeza böyledir. Elbette parti birliği gibi yüce bir birlik içinde dinlerde veya müminler arasında olduğundan çok daha fazla birbirimize esenlik dilememiz ve bu konularda başarı olanağı hazırlamamız gerekli ve vazgeçilmezdir.

Ancak öyle bir olgu yaşanıyor ki, bazıları adeta bile bile birçok şeyi çürümeye ve imha olmaya terk ediyorlar. Kendi babalarının beş kuruşluk malı için kıyamet koparanlar, partinin malı söz konusu olduğunda oralı bile olmuyorlar. Bu büyük bir ahlaksızlık değil de nedir? Parti birliği için lime lime olması gerekenler bu durumu kabul edebilirler mi? Bunun kabul edilmemesi gerektiğini söylüyoruz. Dikkat ederseniz, aile içinde bile size bir tokat vuruldu mu kavga çıkar. Halbuki bize sürekli bir katliam tehditi ve pratiği yaşatılıyor. Elbette bu durum karşısında devrimciliğimiz ayaklanacaktır. Bu konuda derinleşeceksiniz. Çoğunuzun sorun diye dayattığı incir çekirdeğini bile doldurmayacak cinsten şeylerdir. İtibar edilmemesi gereken bu ölçülerin gerisinde kalanların kimler olduğunu biliyor ve görüyoruz. İstenilenin gereklerini tam olarak yerine getirebilmiş misiniz? İşte bunlar parti üyesi olmanızı belirleyen sorulardır. Hepiniz bu soruların cevaplarına tam yaklaşmak için yola çıkmadınız mı? Yola çıkarken başka arayışlarınız var mıydı? Hepiniz başka arayışlarınızın olmadığını söyleyeceksiniz. O halde yaşantınızda ve ahlakınızda bunun gereklerini kanıtlamalısınız.

### **Devrimcilik düşmanın doğrudan ve dolaylı tüm etkilerini aşmaktır**

Söylediklerimin çok iyi anlaşıldığını sanıyorum. Söylenenleri güzel dinleyip de halkımızın yanılışına düşmeyin. Devrimciler, devrimcilikte ısrarlı olanlar, görevlerin gereklerini mutlaka yerine getirirler. Hele bunlar bir örgütün önderliğinin ağzından çıktı mı, emir kabul edilir ve derhal ulaşılır. Bizzat sizler önderliğe sonuna kadar kararlılıkla bağlı olduğunuzu söylüyorsunuz. O zaman sözünüzün bir

anlam ifade etmesi için, önderliğin açıkladığı doğrulara ulaşmanız şarttır. Bunun dışında sözde bir bağlılığın hiçbir anlamı yoktur. Bu hususta da oldukça geri ve yetersiz yaklaşım söz konusudur.

Ben “bizden adam çıkmaz” veya “biz gelişemeyiz” sözüne inanmıyorum. Baştan beri buna inanmadım. Ama sizin kendinize çok geri ölçüleri yakıştırdığınızı sanıyorum. Aslında bu ölçüleri size başkaları yakıştırmıştır ve siz de yaşıyorsunuz. Ben buna takma kol, takma bacak, takma dil ve takma kafa dedim. Böylesi takma şeylerin olduğuna inanıyorum. Bu takmalıklar atıldığında, sizde yeni bir cevher ortaya çıkar. Yine bu cevher bizi kendi öz kolumuza, bacağımıza, düşüncemize ve yürek gücümüze kavuşturur. Biz insanlık kavgasında ölümü ve yok olduğumuzu kabul etmedik, var olduğumuzu savunduk. PKK’nin meydan kavgasına atılması yerindedir. Bütün bunlar PKK savaşçılığının bütün yönleriyle tam bir savaşçılık olduğunu göstermeye yeterlidir. Bundan daha aşağısını reddetmeniz veya temsil etmemeniz gerektiği de açıktır. Biz kendimize güveniriz. Aksi halde düşmanın yakıştırdığı rolleri kendimize yakıştırma durumu ortaya çıkar ki, bu içine girilebilecek en kötü tutumlardan biridir. Tabii şımarıklığa ve haddini bilmezliğe de gerek yoktur.

Bizde ortaya çıkarılan değerlere büyük bir minnettarlık duymak, partinin mirasına şükran duygularıyla sahip çıkmak önemlidir. Değerlerin sözcüleri tamamen böyle olmak zorundadır. PKK’lileşme olayı böyle olur. Burada belirttiğimiz şeylerin şehitlerimizin de vasiyeti olduğunu unutmamalısınız. Kendi öznel niyetlerinizle hiçbiriniz değerleri temsil edemezsiniz. Değerleri temsil etme hususu çokça işlenmiştir. Sizin göreviniz bunları yeterince kavramak ve temsil etmektir. Bu hususta da iflah olmayacağımızı söyleyemezsiniz. Hiç kimse münafıklığı kabul edemez veya sürekli oportünistliği yaşayamaz. Ayyaşlık ve haddini bilmezlik yüzyıllardır düşmanın uyandırdığı hayvani özelliklerdendir ve tahrip edicidir. Bunlar artık yaşanmamalıdır. Kural tanımama, kendine ve hakkına sahip çıkmama düşmanın aşıladığı tutumlardır. Bunları ne diye kendinize yakıştıracaksınız? Düşmanın yakıştırmalarına artık öfkeyle karşı çıkmanız gerekiyor. Türkiye metropollerinde Kürt insanına “kıro” denildiğini biliyorsunuz. Bu, hayvanlara uygulanan bir politikacılıktır. “Kıro”

politikacılığının düşmanın bir dayatması olduğunu bilerek, buna karşı savaşım verip kendinize insani bir politikayı yakıştıracaksınız. Bunun tersi söylenebilir mi? Bunun tersini ben değil, düşmanımız söylüyor. Ben baştan beri bu politikaya karşı çıkıyorum.

PKK denilince, çoğunuz herhalde bambaşka bir güç algıladınız. Hayır, PKK demek; “kıro politikası”na veya başka bir deyimle insanları hayvan yerine koyma politikasına karşı çıkmak demektir. “-Kürt Memet nöbete” diyorlar. Bu ne demektir? Bu, her yerde ve her şeyde en zor olan “kıro” sıfatıyla tanımlananlara yükletmek ve bunları işe koşturmak demektir. Böyle yaşamak güzel olabilir mi? Hayır. O zaman PKK’nin bu tip yaklaşımlara karşı sonuna kadar savaş içinde olmak anlamına geldiği ve bununla özdeş olduğu kesindir. Biraz da düşmanın bu yaklaşımlarının ağır etkisini yaşadığımız için, arzulanan ölçülere tam ulaşamama durumu ortaya çıkmaktadır. Elbette bu etkileri açık ve doğrudan yaşamıyorsunuz, belki kırk yoldan dolaylı bir biçimde yaşıyorsunuz. Ama bunun farkında bile değilsiniz.

Devrimciliğin kendini tepeden tırnağa düşmanın dolaylı ya da doğrudan dayatmalarından kurtarmasını bilmek olduğunu unutmamalıyız. Bu temelde kıyamet koparabilir ve çelikleşebilirsiniz. Ancak bu temelde amansız hesap sorma konumuna geçebilirsiniz. Böyle bir konuma ulaşamamanın nedeni düşmanın dayatmalarını dolaylı yoldan yaşadıkça yaşama hastalığına bağlanabilir. Biz bu konuda hesaplaşıyoruz. Bu konuda benim başta parti içinde olmak üzere, hala devam eden bir hesaplaşmam olacaktır; bu hesaplaşmam bütün Kürdistan’da sürecektir. Ne olursak olalım, bu hesaplaşma devam edecektir. Biz bu hesaplaşmayı daha iyi bir çerçevede ve daha uygarca yapmak istiyoruz. Bunu düşmana karşı olduğu gibi, size karşı da yapacağız. Tabii bu hesaplaşmayı daha iyi bir çerçevede ve daha uygarca yapmak istiyoruz. Bunu düşmana karşı olduğu gibi, size karşı da yapacağız. Tabii bu hesaplaşmanın size karşı olanı yoldaşça, düşmana karşı olanı ise savaş kurallarına göre gerçekleşecektir. Bu önemli bir hesaplaşmadır. Bu hesaplaşmanın gereklerini yerine getirilmeden yaşamak bize haramdır. PKK’yi yanlış anlamamalısınız, bizim önderliğimizi de yanlış anlamayacaksınız. Bizden onay, yetki ve değer alacak olan herkes, bunları bu te-

melde aldığını bilmek durumundadır. Aksi halde bizimle savaş halinde olacaktır. Kimse “aslında ben böyle istemiyordum, başka türlü yapmak istiyordum” demesin. Kendini kandırmasın, beni de kandırmaya çalışmasın.

Toplumumuz öyle bir duruma getirilmiştir ki, yüzüne bakılacak hali yoktur. Biz bir topluluk ortaya çıkarırken, biraz da birbirinin yüzüne bakabilecek insanlar yaratma amacını taşıdık. Şerefli bir topluluğun üyesi olmak, alını açık dolaşmak öyle kolay değildir. Bunların hepsi size oldukça basit geliyor. Uyarıyorum: Çoğunuz mahalle kahvesine gelir gibi, yarenlik ve ahbap-çavuşluk yapmak için saflarımıza gelemezsiniz. Bazılarının gelişi bundan bile geri bir konumdadır. Böylesi davranışlar doğru olmadığı gibi, buna cesaret bile edilemez. İdeolojik, politik, kültürel ve askeri bir savaş yürüten PKK gibi bir hareketin saflarında çocukların bile gösteremeyeceği tutumlar içinde olmak devrimcilik değildir. Davamızı ne diye yanlış anlayalım? Ne diye şu veya bu biçimde onun temsilini eksik yapalım? Ne diye ona kurnazca ve ucuz hesaplarla yaklaşalım? Hiçbirimizin buna hakkı yoktur.

Örgüt üyeliği bütün bu hususları içerir. Bir çoğunuzda var olan yanlış örgüt üyeliği bu temelde düzeltilmelidir. Bu topluluğumuz ideolojik, politik ve ahlaki savaşımın, her cephedeki toplumsal savaşımımızın önder topluluğu olmakla mükelleftir. Önderler haline gelmeyi kendimize yakıştıracağız. Son derece geri yeteneklere sahip olduğunuzu söyleyemezsiniz. Böylesi yüce devrimci sıfatlarla yola çıkıp da, “halkın önüne geçmem” demek düşünülemez. O zaman böyle diyenlere akıldan yoksun oldukları söylenir ve bunlar bu durumlarıyla saflarımıza gelemeyen ve yaşayamazlar. Bütün bu hususları olanca açıklığıyla dile getirmemizin nedeni, çoğunuzun hala işlerin özüne vakıf olamamanızdır. Başka telden çalıp oynamanın yanlış olduğunu söyledim. Sömürgecilik insani vasıflarımızı aşındırdıkça aşındırmıştır. Bunun için benden daha fazla sizin rotanın adamı, çabanın ve kararlılığın sahibi olmanız gerekir. Özellikle eylem alanında rota taktikçiliği yapmak durumunda olan ben değilim, sizlersiniz. Bu en çok arzuladığımız bir çalışmaydı. Bunu çok arzu ettiğimiz içindir ki, hala bu kadar çaba sergiliyoruz. Bizi örgütlemeye, PKK’lileşmeye

bu arzu götürdü. Önemli zemin ve zaman sunduk. Ama sonradan çoğunun bu yaşama öneminin çok dışında bir yaklaşımla katılmak istediğini gördük. Bunlara gafil dedik. Onun için bu işi bu kadar sağlama almaya çalışıyoruz. Çünkü görevimiz budur.

Çoğunuz hayli ciddi dengesizlikler, ayarsızlıklar, üslupsuzluklar ve gafletler içinde yaşadınız. Çoğunuzun yaşamsal önemde sorumlulukları vardır. Bunları taşımak gerekir. Emniyetinden tutun her ihtiyacına kadar koruyup kollamamız gerekir. Sizleri ruhen sağlam bir konuma getirmekten fiziksel olarak korumaya kadar, her hususta bu böyledir. Sizin de böyle görevleriniz vardır. En azından kendi nefsinize egemen olun, nefsinizi terbiye edin.

PKK’lileşme olayına yaklaşımınızı düzeltmeye çalıştığımızı görüyorsunuz. Anlaşılmayacak, anlaşılıp da gereklerinden kaçınılacak durumların bulunmadığını sanıyorum. Ama buna rağmen, hala yetersizlikleri yaşamak ne anlama gelir? Bu konuda olanlara ne demek gerekir? Kuşkusuz bazıları bunun iradeleri dışında geliştiğini iddia edeceklerdir. Ancak böyle durumlar kabul göremez. Topluluğumuz son derece seçkin ve duyarlı olmak, kendini olağanüstü birleştirip kararlaştırmak ve yürütmek durumundadır. Düşmanın kurmayları kadar biz de kendi kurmaylarımızız. Düşmanın her türlü kurnaz politikacıları kadar biz de politikacıyız. Düşmanın her türlü demagogları kadar, biz de doğru ideolojimizin sözcüsüyüz. İdeolojik yaklaşımdan askeri yaklaşıma kadar bütün yaklaşımlarımız sizleri böyle sine savaşırlar militanlar haline getirme amacını taşımaktadır.

Dikkat edilirse önemli teorik, ideolojik ve siyasi belirlemeler yapıyoruz. Bunlar somut ve gerçekçidir. En azından bir o kadar da devrimci ahlak ve yaşam tarzının nasıl olması gerektiği sorununa oldukça açıklık getiriyor ve netlik kazandırıyoruz. Bunlar birbirleriyle bağlantılıdır. Biri olmadan öbürü olmaz. Yaklaşım da böyle bir bütünlük içinde olmalıdır.

## **Yüzeyselliği aşalım, fethetme ruhuna ulaşalım**

Devre sonuçlanırken, gelişmeler bu çerçeveye uygun mudur, yoksa durumlar bilmediğimiz farklı bir rotada mı seyrediyor? Özel-

likle bu konuda yönetim sorumludur. Birçok ileri öğemiz gelişmele-ri arzulanen düzeye getirmekten sorumludur. Yakında pratik alanda görev alacaksınız. Düşman bir canavar gibi ağzını açmış, görevlilerimizi yutmak üzere hazır bekliyor. Biz ise onun otuziki dişini parçalanmaya hazırlanmak istiyoruz. Sorular eğer bu temelde aydınlatıcı olacaksa sorulmalıdır. Köklü yanlışlar ve yetmezlikleri yaşananlar tarafından anlaşılırsa gerekleri yapılmalı, anlaşılmıyorsa sorular iyi sorulmalıdır. Biz de onları iyi aydınlatmalı ve iş kolaylaştırmalıyız. Bizden kolaylaştırma sözü vardır. Sizlerde de hiç olmazsa soru sorarak buna olanak hazırlama durumu olmalıdır. Kapalı olma, zayıf kalma ve karanlıkta bırakma tamamen sizi sorumlu kılacak ve o zaman suç sizin olacaktır. Ben baştan beri PKK'yi geliştirmek için çaba harcarken açık konuştum; sorunları çok kapsamlı değerlendirdim. Nitekim yürüyen bizim yaklaşımımız oldu. Kendilerini kapalı tutanların, lafta kabul edip özünde gereklerini yerine getirmeyenlerin hepsi kaybetti. Bunlar şimdiye kadar en azından kendilerini kurnaz sandılar, ama üstelik en zor duruma düşerek kaybeden kendileri oldu. Bunun için böylelerinin durumundan dersler çıkarmanız gerektiğini belirtiyorum.

Bulduğumuz bu alan kendi kaderimiz üzerinde düşünme, kurtuluşu nasıl gideceğimize karar verme ve bunun yeteneklerine ulaşma yeridir. Bu alanı bazı maceracı ve hayalci yaklaşımlarımıza soluk aldırma yeri olarak ele alamayız. Burası Kürdistan'ın kara yazgısını değiştirmede olanak sunan bir yerdir. Bu öneme sahip bir alanda bulunmalarına rağmen, işin özüne inmeyen, yüzeysel ve gençliğin havailiğiyle durumu kurtarmaya çalışanlar az değildir. En üst düzeydeki elemanımızdan en geri öğemize kadar yaşanan durum budur. Böylesi konumlara sahip olanlar bizde sınıf geçemez ve saflarımızda yer bulamazlar. İstedığınız kadar sağa sola yalpalayın, istediğiniz kadar kafanızı şuraya buraya vurun; bu konum temsil edildiği sürece geleceğin özgür yaratıcı insanı olunacağı düşünülemez. Kördüğüm olmuş ve gerçekten kara yazgıdan ibaret olan ulusal ve toplum gerçekliğimiz karşısında, kendine bu kadar güvenmemek, kendini köklü ele alıp karar ve çözüm gücü haline getirmemek kişiyi sürekli geride bırakır ve bu kişiyi herkes ezer. Böylesi bir kişinin, devrimci deği-

şikliği bir yana bırakın, reformist bir değişikliği bile yaratamayacağı çok açıktır. PKK'de yaşamak PKK'yi güçlendirmek demektir. Saflarımızda kimi şu kadar, kimi bu kadar rol oynar. Bunda farklı özellikler etkili olur. Ama buna hala arzulanen olgusal gidişi tam uydurduğumuz ve denk adım attığımız söylenemez.

PKK'de böylesine vazgeçilmez görevlerimiz vardır. Eğitim bunun önemli aşamalarından biridir. Başarmaktan başka çaremiz olmaması gerekir. Bundan ötürü ölçüler üzerinde oldukça duruyoruz. Ölçüleri bütün yönleriyle temsil etmeye çalışıyoruz. Kaderimizi değiştirecek insanlar haline gelmek için ne lazımsa ona ulaşmak üzere çaba harcıyoruz. Bu mesleği kuralları gereği tam ve çok iyi bağlı olacağımız bir biçimde destekleyeceğiz ve geliştireceğiz. Fethetme ruhunu kendinizde yaratmak bir yana, çoğunuz kendini korumaya bile olanak bırakmayan yaklaşımlar içindediniz. Bizimle kavga arkadaşları olmak isteyenler, amacımıza ulaşmak için yürüttüğümüz savaşımdan en azından bizim gibi zaptetme ruhu ve bilinciyle dolu olmalıydılar. Bu çok keskin olan bir gerçeğimizdir.

Saflarımızda yer alanlar parti yoldaşlığını nasıl kavıyorlar?

Parti yoldaşlığı konusunda oldukça yüzeysellik görüyoruz. Nitekim yaşamda ve çalışma tarzında kendini geliştirmeme ve son derece ciddi yetmezlikler içinde bulunmayı normal görenlerimiz vardır. Eğer bir şeyler değiştirilmek isteniyorsa, bunun üzerinde çok düşünülmesi gerekir. Biz olumsuz tutum sahiplerine sert yöntemler uygulamayı gereksiz buluyoruz. Bizim sosyalist yöntemleri tercih ettiğimiz biliniyor. Bu da kişiden çok şey ister, en başta da ciddiyet ister. Bazıları kendilerini kör kötürüm yaparak ortaya atmışlardır. Bununla neyi fethedebilirsiniz? Bu durumda fethetmek bir yana, her an fethedilmekten kurtulamazsınız. Hangi çalışmayı ve hangi eylemi yeterince başarıyorsunuz? Ne de olsa toplumsal yapımızda aşiretçilik çok güçlüdür. Aşiretçilik ve kabilecilikte de işler hep reisin sırtına yıkılır. Reis de üyelerinin dangalaklığından cesaret alarak her türlü sorumsuzluğu yapar. Bu bizde çok yaygındır. Ezici bir kesimin üzerinde bunun büyük etkileri vardır. Geçmiş toplumsal yapının özelliklerini olduğu gibi parti birliğine de taşımak ve üstelik bunları mücadele ve savaş arkadaşlarına bulaştırmak yaygındır. Bu

tür özellikleri paramparça etmek gerekir.

Benim anladığım insanlık tarihinden çıkardığımız ve uyguladığımız kadarıyla savaşçılık geliştirir ve zafere götürür. Tabii bu herkes kendi ölçülerine göre yaklaşmasıyla sağlanamaz. Savaşta kişinin kendisine acımaması gerekir. Savaş çok acımasızdır, özellikle devrimci savaşım çok acımasız bir mücadeledir. Ancak bunun gerekleri yerine getirildiğinde güçlenebilir, ayakta kalabilir ve yaşayabilirsiniz. Bu hususları birçok yönleriyle vermemize rağmen, bunu ne kadar özümsemiş olduğunuz pek belli değildir. Teoride bazı şeyler öğrendikten sonra, ardından kendinize sevdalanıyorsunuz. Biz yıllardır her konuda aşırı bir biçimde beynimize ve yüreğimize yüklenmemize ve durmaksızın yoğun bir pratik çaba içinde bulunmamıza rağmen, yine de kendimizi beğenmiyoruz. Sizlere gelince, bazı genellemelerle bu işleri rahatça idare edebiliyorsunuz; “yeter, bununla iyi yaşayabilirim” diyebiliyorsunuz. Küçük bir birimi bile doğru dürüst ilerletemediğinize göre, bu halinizle bir ulusun ve toplumun kördüğüm olmuş kaderini nasıl değiştireceksiniz? Toplumda değişiklik yaratmada kaç kişi kendisini aday olarak görebiliyor? Bazıları iki gün bile dayanamıyor ve halkın başına bela oluyorlar. Bu tip, bir önder gibi yeni ve doğru olanı yaşatmayı bir yana bırakalım, kendini ya bazı değerlere, ya da halkın sırtına yükleyerek, “beni taşı” diyor. Partimizin yüce ortamına bunu dayatanlar da az çıkmadı.

Kendinizi zorlarsanız, aslında birçok şeye güç yetirebileceğiniz durumdasınız. Ama kendinizi çocukluk hastalığına vurarak ve basit alışkanlıklarınızı hortlatarak, devrim saflarında yaşamaya çalışıyorsunuz. Bu, durumu kurtaramaz. Kürdistan toplumu çok hasta bir toplumdur ve kan-revan içindedir. Bu toplumla uğraşmak isteyenler bu insanları tedavi edebilmek için bir hekim inceliğiyle neşter atabilecek kadar usta ve aynı zamanda acımasız olmak zorundadırlar. Biz yılların endişeleri, büyük kuşkuları, cesareti ve fedakarlığıyla en azından bir sağlık teknisyeni gibi işleri yürütmeye çalışırken bile, sizi yanlışlık yapamayacak kadar bir duruma getirmek istiyoruz. Sizler ise neredeyse hastayı çıldırtacak ilaçlar veriyorsunuz. Bir ekip çalışması yürütmediğiniz gibi, her şeyi oluruna bırakma ve ölümcül tehlikeye terk etme tarzında bir yığın pratiğin sahibi ol-

maktan çekinmiyorsunuz. Kendinizi tedavi etmediğiniz gibi, tersine hastanın hastası haline getiriyorsunuz. Saflarımızda toplumun sıradan bireylerinden daha hastalıklı bir konumu yaşamaya çalışıyorsunuz. Biz bu durumu ortadan kaldırmak için yoğun çaba harcamak zorunda kalıyoruz. Bu yapıyı aşabilmeniz için, kafanızın soran ve yargılayan bir düşünceyle dolu olması gerekir. Öte yandan pratik çabanızın bu sorunlara sürekli cevap veren bir durumda olması şarttır. Kendinizi bütün konularda ölçülere vuracaksınız. Şimdi sizi biraz serbest bırakmamız halinde daha çok birbirinize girecek, eski hastalıkları yine hortlatarak elde ne varsa onu da bitireceksiniz. İşte bu, eski amaçsız ve soysuz yaşamımızın hortlatılması olacaktır.

Neden sizden nitelikli önderler çıkmıyor? İçinizde kaç önder var? Bunlardan birkaçına sağlam görevler devretmeyi düşündüğümüzde, cevabınız olumsuz olacaktır. Ama öte yandan ölüme var olduğunuzu söyleyeceksiniz. Ama bu hiçbir şeyi kurtarmıyor. Bir çalışmayı idare etmek gerekir, bir düzeni inşa etmek gerekir. “Elimi sallasam, haydi dersem, günde onbin kişi yatırırım” demekle savaş kazanılmaz.

Sizde düşünememek yetersiz olduğu gibi, yapmak daha da azdır. PKK ailesinin bireyi olduğunuza ilişkin kararınız var. Ama sadece “ben bu ailenin ferdi oldum” demekle bu partinin iyi bir mensubu olunamaz. Bu ailenin evlatları çok yaman olurlar. PKK ailesinin dünyada eşine ender rastlanan düşmanlarla kuşatılmış bir güç olduğunu unutmayalım. Herkes sorumsuzluk yaparsa, zaten zorbela bir araya getirdiğimiz bu aile hemen dağılır. Onun üyeleri canlarını dişlerine takmazlarsa, aileyi fazla koruyamazlar. Bu yüzden ailenin sağlam üyeleri gerçekten her şeylerini ortaya koyarak, onun kutsallığını ve vazgeçilmezliğini sağlama almak zorundadırlar. Ancak sizler bu hususta çok zayıfsınız. Eseriniz ve katkılarınız yeterli değildir. Tersine çoğunuz hep başa bela olduğunuzu, zarar verdiğinizi, gereklerini yerine getiremediğinizi söylüyorsunuz. Yaşamınızı bazı iyi şeylere adanmış durumda olduğunuz açıktır. Ama bu sıradan bir istektir. Çocukların da sıradan istekler duyduğunu ve canlarının hep iyi şeyler istediğini biliyorsunuz. Fakat çocuklar istediklerine kolay kolay ulaşamazlar. Ancak ebeveynleri bir şeyler verdiklerin-



de ulaşabilirler. Biz çocuklar gibi olamayız. İstediklerimizi yalnızca çalışmalarıyla elde etmesini bileceğiz.

Demek ki bazılarını çocukluktan kurtarmak bir sorundur. Belki otuzbeş yaşında çocukluk olur mu, diyeceksiniz. Ne yazık ki kocamış çocuklar durumunda yaşayanlarımız vardır. Zaten halk olarak bu durumdayız. Bazıları yetmişlik ihtiyardır, ama çocukça davranışlar sergiliyorlar. Biz yaşamı gerçek anlamda gençleştirmek istiyoruz. Onun ulus ve toplum gözeneklerinin tıkanıklık halinden çıkarılmasına çalışıyoruz. Yaşama karşı sorumluluğumuzu nasıl yerine getireceğimiz önemlidir. Biz hepimize bütün yönleriyle şöyle partileşilir, şöyle önder olunur diyerek, karşılık vermeye çalışıyoruz. Ama hazır olanı bile özümseyemezseniz, bir eserin sahibi olabilir misiniz? Şaşkın olmamak gerekir. Biz kendimize egemen insanlar olmak durumundayız. Kimse sizden düşüncenizi geliştirmemeyi ve boş yere çaba harcamanızı istemiyor. Tersine biz buna son derece sağlam bir çerçeve ve boşa gitmeyen bir işleyiş olanağı sunuyoruz. Kendini çok az geliştiren, çoğunlukla kapalı duran, öze inmeyen, kendini keskinleştirmeyen ve nasıl yürüyeceğini bilmeyen bir konumda kalmanız gerileme anlamına gelir. Bu durum ise, bir savaşım örgütü olduğumuz için kaybetmekle özdeşdir. Savaş örgütünün kendine özgü kuralları ve yaşattığı özellikler vardır. Bunu hepimiz biraz düşünerek, sağınıza solunuza bakarak algılayın. Sorumlunuz olarak, bu konuda size yanlış yollar telkin edemem. Size gerçekleri sonuna kadar göstermek zorundayım. Sizin de bu temelde en azından söylenenleri doğru belirleme göreviniz vardır. Aksi halde ortaya şımarıklık ve sorumsuzluğun her çeşidi çıkar ki, bu da hiç umut vermez. Bu noktada herkes kaybeder.

Biz birçok yönüyle ortaya çıkardığımız gerçekliğimizin aslında en insani, en vatansever ve en demokratik olduğunu gösterdik. Bu pratikte kanıtlanmış bir gerçekliktir. Biz parti üyeleri için birinci koşul, her şeyden önce bu programa tamamen inanmaktır. Bu inancı taşıyan biri eğer dürüst ise, inanç düzeyiyle yetinmeyerek, onu yaşamı ve çalışmasının esası haline getirme çabasına sürekli katılır. En tutarlı tutum budur. Bu hususta da eğitime ve eğitilme görevimiz vardır. Karşınızdaki düşmanı da bir an için bile unutamazsınız.

Düşmanı bütün yönleriyle kavramasını bilmeden, ona karşı devrimci savaş yürütülemez. Aynı şekilde kendinizi bütün yönleriyle gözden geçirmeden, özellikle kendi zayıflıklarınızı bilmeden savaşamazsınız. Çoğunuzun durumunu şuna benzetiyorum: Aslında iyi yumruk sallamak istiyorsunuz, ama eliniz takmadır. Düşmanı yüreğinden vurmak istiyorsunuz, ama takma olduğu için elinizi kaldırdığınızda pat diye düşüyor. Bu biçimde bir organınız takmadır. Bir şeyler yapmak isteyen yüreğinizin sağlam araçlara sahip olması gerekiyor. Bu araçlar örgüttür, örgütün savaştırılmasıdır. Sizin zayıf konumunuz tıpkı takma kolla savaşmaya benziyor. Sadece inanmakla cennete girilemeyeceği söylenir. Kaldı ki Müslümanlıkta bile her şey kılıçla biçildi, birtakım düzenler kuruldu. İnanç ise bu yapıların çok az ihtiyacını karşılar. Bazıları geri olduklarını ve değişmediklerini söylüyorlar. Değişmemeniz, işin esaslarına uygun bir savaşçılık konumuna gelememeniz halinde o zaman kim sizi kabul edebilir? Düşman elinizden her şeyi almış; ideolojik ve politik, maddi ve manevi her yönden yoksunsunuz. Zaptedebilmemiz için saldırmanız gerekir. Arkanızda zaptetmekten başka dayanabileceğiniz dayanaklarınız yoktur. Eğer bu bir gerçekse, o zaman fethetmek isteyen nasıl bir karaktere sahip olması gerektiğini biraz da kendiniz düşünün. Bu karakter özellikle ülke içinde büyük önem arz etmektedir. Biz bu zeminde veya Avrupa'da sağa sola saldıramayız, buraları zaptetmeye kalkışamayız. Objektif olarak ülkemiz dışındaki alanlar başka halklara aittir. Ama kendi ülkemizde düşmana saldırabiliriz ve kesinlikle saldırmak zorundayız. Başka türlü yaşama olanağı yoktur. Düşmanın halkımızı kaçirtmayı önüne görev olarak koyduğunu biliyorsunuz. Yani bizim saldırıp kazanmamız gerekirken, düşman kapıları açmış, ekonomik ve siyasal yöntemlerle halkımızı kaçirttikça kaçirtıyor. "Gidip başka yerlerde yaşam olanağı bulacaksınız" diyor. İlk çağlarda insanlar bu biçimde kaçarak toprağa yerleşmişlerdi. Yirminci yüzyılın sonlarında, iğne atılsa yere düşmez kabilinden, dünyanın bütün toprak parçaları, hatta suyu ve havası bile bölüşülmüştür. Başka yerlerde kimseye bir şey vermezler. Ancak modern köleler olarak oralara gidilebilir. Dolayısıyla insan ancak kendi toprakları üzerinde bir şeyler kurtarabilir. Bu da olma-

yınca, nasıl ve ne zamana kadar böyle yaşanabilir.

Şahsen benim bu kadar zahmete katlanmamın nedeni, modern köleliğe karşı çıkmak ve düşmanın üzerine olası bir saldırı olanağını yaratmaktır. Çoğunuzun yüreğinde bu bile yoktur. Kölelik nerede başlar, buna nerede ve ne zaman dur demek gerekir, nerede saldırıya geçmek gerekir, saldırının ilk noktası neresi olmalıdır? Bu sorular karşısında şaşırılmış olmanızın nedeni, kölelikle özgürlük arasındaki ayrımı fazla bilmemeniz veya bunları birbirine karıştırmanızdır. Bu konuda hepimizde şaşkınlıklar ve karmakarışıklıklar görüyoruz. Sorun çerçeveyi daha detaylı açıp açmamamız değildir; sorun basit ayrımları dahi yapamayıp kendinde kişilik netleşmesini gerçekleştirememektir ve bu da çok ürkütücüdür. Hala her gün yepyeni bir gelişme için elimizden geleni yapalım diyoruz. Bütün uğraşımızı değişimimize adıyoruz; insan olmanız için başka faaliyetlere zaman dahi ayırmıyoruz.

Yalnız sizler de binlerce insanımıza karşı görevlerinizin olduğunu unutmamalısınız. Biz burada çok ağır koşullarda birtakım olanaklar yaratıp bu kadar faaliyet yürütürken, ülkede olanlar ve oraya ulaşanlar kuşkusuz çok daha fazlasını yapmakla mükelleftirler. Biz elin çölünde iğneyle kuyu kazar gibi değer yaratıp görevimizi yaparken, herhalde sizler ülkede kendinizi romantizme kaptırasınız diye bunu yapmıyoruz, daha fazla değer yaratmanız için yapıyoruz. Ama maalesef hazır olanı bile işletmemek çokça yaşanan bir durumdur. Peki, o zaman durumunuz ne olacak? Kendinize nasıl bir yaşam yaratacaksınız? Eğer kölelikten kaçmak bir kurtuluş yoluysa, buna benzer çeşitli ucuz kaçış yolları bulup kendinizi atmanız gerekir. Bunun dışında diğer bir tür olarak geriye fetheden devrimci kişilik kalacaktır. Bu kaybetmesini de, kazanmasını da iyi bilir.

### **Amaçlarımız üzerinde sistematik olarak yoğunlaşalım**

Devrimcilik, insanın bazı sıkıntılarını giderebileceği veya canı sıkılmış ve bunalım içinde patlamış birilerinin sığınıp rahatlayacağı bir yer değildir. Kendini çözümlenmiş insanın yeniyi kurmada takınması gereken tutum, **çözüm gücü** olabilmesidir. Çoğunuz bir dev-

rimcinin esprisini ve formasyonunu taşıyor, daha çok kurtarılması gereken kişilerin durumunu yaşıyorsunuz. Kurtarmanız gerekirken kurtarılmayı bekliyorsunuz. Halbuki kurtarıcılar ve fethedenler olmanız gerekiyor. Bu özellikte kaç tane güçlü komutan adayımız var? Fazla askerimiz olsaydı, şimdi komutan olabilirdik diye düşünenleriniz olabilir. Ama bizde komutanlığın kendi askerlerini yaratarak olduğu unutulmamalıdır. İşin özü böyle konulmuştur. Biz böyle bir halkın içinden komutan olacağız; böyle bir halkın içinden önderler haline geleceğiz. Bunlar önemli yaşam gerçeklerimizdir. Bunların gereklerini yapmazsak yaşamı kaybederiz. PKK'nin özü budur. PKK'nin yeryüzüne düşmesi ve büyümesinin temelinde bu vardır. Etrafını tamamen aydınlatan, harekete geçiren, sürekli yol aldırın ve çok kapsamlı bir kişiliğe ulaşarak bu temelde ülkesini karış karış kurtarmasını bilen insanlar olmak zorundayız. İşte işi bu özde ele alması gerekenlerin orali olmamaları durumu düşünülemez.

Bazıları kendi canları üzerinde istedikleri gibi tasarrufta bulunabileceklerini söylüyorlar. Oysa gerçekte canımızı kurtuluş ideolojimizin gerekleri doğrultusunda kullanma zorunluluğumuz vardır. Eğer ben baştan beri aşılana dürtülerle hareket etme durumunda kalsaydım, birlik adına bir tek insanla bile uğraşmazdım. Sorun kurtuluşun emrettiğini kendimize kabul ettirmektir. Profesyonel devrimcilik veya devrim yolunun yolcusu olmak budur. Sizin duygularla hareket etme yönünüz çok gelişkindir. Kendinizde işin emrettiklerine göre tavır geliştiremiyorsunuz. En ileri öğelerimizin durumunda bile oldukça amatör ve duygusal yaklaşımlar vardır. Biz kişiliğin etkilerini hiçbir zaman inkar etmeyiz. Kişilik, düşünce ve psikoloji bir bütündür. Ama devrimci olmaya karar verdiğimizde, bunu tümüyle amacın çıkarlarına hasrederiz. Yaman devrimci, amaçların dışında kalan şeylere fazla aman tanımayan devrimcidir, her şeyi kendi amaçlarına kurban etmesini bilen kişidir. İçinizden hangileri kendi amaçlarında amansızdır? Her şeyi amacınıza hasreliyor musunuz? Büyük adam veya eylem adamı bütün gücünü herkesi kendi amacına tabi tutmak, herkesi ona çekmek ve onları yürütmek için harcayan adamdır. Kaçınız böyle yaptınız?

Elinize silah verip eğitildiğiniz halde, bu konuda fazla becerikli

olmadığınız ortaya çıkıyor. Amaçlarınız konusunda sistematik bir yoğunlaşmayı yaşayamamaktan tutun, adımlarınızı hedefe uygun bir biçimde yönleltmemeye kadar muazzam karışıklıklar yaşıyorsunuz. Aslında bunun için büyüyorsunuz. Yoksa hiçbir güç böyle bir özelliği edinen birini durduramaz. Halkımıza işte böylesi evlatlar lazımdır. Böyle evlatlar olmak bize yakışmıyor mu? Yiğit olmak zor mu? Böyle bir amaca ve adıma sahip olmak mümkün değil mi? Buna ulaşmayı neden bu denli ağırdan alıyorsunuz? Bu soruların yanıtını ulaşılması gerekene ulaşarak vermeniz gerekir. Bu temelde tüm şerefi, gururu, özgünlüğü ve kafayı kazanacaksınız. Beyniniz ve yüreğiniz bu temelde gelişmelidir. Birçok sosyal ilişkinize neden saygı göstermiyorum? Saygı duyulacak durumda ve değerinde değil de ondan, temelde küfür altında oluşmuş da ondan. TC'nin size taktığı yürekler sevemez, onun taktığı kafa düşünemez. TC ve kurumları karanlığın, küfrün, her türlü saygısızlığın ve sevgisizliğin kaynaklandığı ocaklardır. Ne diye onlara karşı saygılı olacağız? Bu konuda da haklıyız. Çünkü TC'nin taktığı bir kafa ve yürek insanlığına, ulusuna, toplumuna ve kişiliğine asla sahip çıkmadı. Eğer sahip çıkabilseydi, bu durumda olur muydunuz? Hayır, bu durumda olmazdınız. Bunlar yakıcı gerçeklerdir.

Yaşamı önemli oranda büyük bir fiyaskoyla geçen kimdir? Elbette sizlersiniz. Ben kendimi bu tehlikeden biraz korumaya çalıştım, biraz namuslu olmaya çalıştım. Her zaman söylerim, namusu kurtarmak için kendimi ayarlamaya çalışıyorum. Kendimde öyle büyük önder, büyük komutan olma istemini de görmüyorum. Bütün çabam biraz da olsa namusu kurtarmak içindir. Sizlere gelince, çok duyarsız bir durumda yaşadığımızı hissediyorum. Toplumumuzun birçok ferdi küfrün, karanlığın ve her türlü iğrençliğin bataklığında yüzmesine rağmen, sözümona yaşadığını zannediyor. Ben daha on yaşımdayken böyle bir yaşamdan sıkıldım, utandım ve nefret ettim. Kendine devrimciyim diyen biri küfrü ve bataklığı bilir, insan yüreğinin kabul edemeyeceği durumu sezer. Ama sizler bataklık içinde boyvermiş çiçeklere benziyorsunuz. Bataklık çiçekleri pis kokular saçarlar. Biz bataklık çiçekleri olmayı kabul etmiyoruz. PKK'nin özü de zaten bunu kabul etmemektir. PKK'de dökülen kan bütün bu

iğrenç bataklıkları kurutmak, toprağı ve yaşamı bu temelde sulamak, yeni filizler ve yeni bir insanlık ortaya çıkarmak içindir.

Bir türlü işin özüne girmemeniz, bunun yerine kendini kandırma-yı meslek edinmeniz ve giderek bunu PKK'nin bir özelliği haline getirme sevdasına düşmenizden ötürü bu hususları belirtmek durumunda kalıyorum. O halde bu yıl bunları bu temelde tutarsak, daha iyi yürüebiliriz. Yoksa başka türlü yaşamak ve bu kadar insanımıza yer açmak zordur. Öncünün durumu bu kadar sallantılı olursa ve biraz da kurbanlık koyun gibi kendini yatırır, halkı ne kadar kurtuluşa kaldıracaktır? Sağlam bir yürüyüşün sahibi olan önderlerin tam anlamıyla bu işe ehil olmaları gerekir. İşin ehli olacaksınız. Birkaç iflah olmaz unsur ve hain dışında, hepinizin bu işe aday olması gerekir; bu konuda yanıtınızın kesin ve tam doyurucu olması gerekir. Bütün bu çalışmalar bu yanıtı ulaşmanız içindir. Eğer bunları zorunlu ihtiyaçlarınız olarak görmüyorsanız, açıkça söyleyin, tartışma özgürlüğü vardır. Söylenenleri benden daha çok onayladığınıza göre, o zaman belirlemelerin gereklerine ulaşmalısınız.

## Devrimciler çözüm güçleridir

Hem eski, hem de yeni arkadaşlar arasında çok çeşitli biçimlerde hesap vermesi gerekenler var. Kendim yirmi yıldır uğraşıyorum, hala sürekli bu hesabı verip vermediğimin arayışı içindeyim. Hesap vermek ayıp değildir. Sizler de bu hesabı vereceksiniz. Kendi şahsınızda yeni bir ulusal ve toplumsal kimliğe ulaşıyorsunuz. İyiliğiniz yarının ulusu ve toplumunun iyiliğidir. Karışıklığınız, kötülüğünüz ve yetmezliğiniz de hakeza yarınki doğuşun ve gelişimin çarpıklığıdır. Bunun için hiçbirinizin bu olumsuz duruma cesaret etmemesi gerektiği açıktır. Arzu edilen ölçülerde kaç kişi vardır? Kendi şahsında geleceğin ulusunu, toplumunu, onun yüzyıllık geleceğini ko-nuşturacak nitelikte kaç kişi vardır? Yarını bile kurtaramayacak kadar eveleyip geveleyenler ulus ve halk adına neyi konuşabilirler? Açık ki, kendi kişiliğinizde halkın geleceğini temsil etmeniz gerekir. Bunun yerine kendi kişiliğimizde her türlü köleliğimizin nedeni olan basit öğeleri barındırmak, kendine sevdalı bir konumda kokuş-

muş kalıntıların şu veya bu düzeyde seyretmesine izin vermek, ucuz yaşamak ve ucuz konuşmak, çok az düşünmek, sürekli iflas mantığını dayatmak, kendi kör ve boş mantığını konuşturmak ve kör çabaların ögesi olmak, bizi istenilene ulaştıramaz. Gelişmenin yolu ve yordamı bütün bu anlatımın içinde çok net değil midir? Ne diye bunlara ulaşmaktan sakınıyorsunuz? Kaybedecek neyiniz var? Neden büyümekten korkuyorsunuz?

Büyümek eser yaratmakla olur. Büyüklük düşmandan kopardıklarınızla orantılıdır ve yitirdiğiniz insanlığınızı elde etmenizle kanıtlanır. “Ben eser yaratma temelinde yaşamak istiyorum” diye ortaya çıkın. Ancak hastalıklarınız ve bitmiş tükenmişliğinizle eser yaratamazsınız. Buna ulaşmazsanız, size yaşam hakkı tanınmayacaktır. Biz bunu yalnızca sizin üzerinizde değil, bütün bir toplumun kaderi üzerinde uygulayacağız. Bu bir devrimdir. Biz sizleri bu konuda kesin birer kılıç olarak düşünmek istiyoruz. Yani sizleri yontulması ve çözümlenmesi gerekenler değil, çözümlenmesi gerekenler olarak düşünmek istiyoruz. Sizleri kılıcı her yerde sallamasını bilenler olarak görevlendirmeyi düşünüyoruz. Yoldaşlar topluluğu, savaşçılar topluluğu budur.

Daha İslamiyetin ortaya çıkışında bile kılıçların nasıl bilenmiş olduğunu biliyorsunuz. Bu dinin temsilcilerinin ilk eylemlerini bile hangi müthiş saldırı ruhuyla yürüttüklerini okuyorsunuz. Hatta aile, kabile ve aşiret çatışmalarında bile kavgaya girenlerin birçok özelliğinden söz edildiğini duyuyorsunuz. Sizler ise ulus kavgasına giriyorsunuz. Ama çoğunuz Allahın zavallıları gibi duruyorsunuz. Bunun kabul edilemezliği ortada olduğu için bu eğitimi dayatıyoruz. Sizde ne kadar bu savaşın ruhu vardır? Ben hala silahla savaşma hakkını kendime tanımamışım. Ama bu hakkı çoğunuza tanıdım. Türkiye’de ortaya çıkan devrimcilerin ilk güç hakkını kendilerine tanıdıklarını biliyorsunuz. Biz ise ilk güç hakkını size tanıdık. Yoksun olduğunuz ideolojik, politik ve askeri yönlerde sizi donattık. Ama bazıları ellerine verilen bu araçların hepsini bir sopa yerine kullanıyorlar. Size verilen düşüncenin propagandasını yapma gereksinimini bile duymuyorsunuz. Ben bunu kabul etmiyorum. Diline bu biçimde yaklaşanların bu durumunun affedilmemesi gerektiği

düşüncesindeyim. Bir silahın anlamını, doğru bir düşüncenin anlamını bilmeden, ne diye bunu elinize, dilinize almaya kalkışıyorsunuz. Bunu yapmanız halinde, anlamını ve değerini bilmek zorundasınız. Devrimci düşünce, değişikliğe yol açmak için edinilir, yani o da bir silahtır. Sürekli fırlayıp hedefi vurması için ona başvurulur. Silahlı savaşım ise, sürekli kurtuluş alanı yaratmak içindir.

Bütün bu hususlarda parti silahını tanınmaz halde kullananların hiç de az olmadığı biliniyor. Bu yaklaşımların düzeltilmesi gerekir. Özellikle en çok sorumluluk içinde olanların savaşı mutlaka bu tarzda düzeltip yürütmeleri şarttır. Başka türlü birbirimizi kabullenemez ve affedemeyiz. Bu bizim partileşme ve ordulaşma konusunda verdiğimiz sözün ve bağlı olduğumuz disiplinin esasıdır. Hiçbir ayrıcalık veya hiçbir bahane ve mazeret sizleri bunun gereklerini yerine getirmekten alıkoyamaz. Yaşamımızı bütün yönleriyle bu işe adamaya devam etmeliyiz. Bu kadar emek harcadığımıza göre, sizin de görevleri bu temelde tamamlayarak götürmeniz, kendinize saygılı olmanın ve verdiğiniz bütün sözlerin vazgeçilmez bir gereğidir.

Ben özellikle son yıllarda bütün gücümle bu eksikliğin giderilmesine yöneldim. Çünkü 1980’lere kadar herkesin gayretli olduğunu, emredilene ve ihtiyaç duyulana mutlaka esas alacağını ve kendini bu temelde yetiştireceğini düşünüyorduk. Nitekim 1984’e kadar bu böyle devam etti. Sonra yaşamın hiç de bizim düşündüğümüz gibi devam etmediğini gördük. Özellikle devrimci militanlar hiç de beklediğimiz gibi bir gelişmeyi gösteremediler. İşte o zaman bu işe daha fazla yüklenmeye çalıştık. Eğitim çabasına girilerek, arzulanan militanlaşmayı sağlamaya ağırlık verdik. Bu hepimizin göreviydi.

Artık önemli oluşumlara yol açmak durumundayız. Bu işin şakası da kalmamıştır. Bunun çocukluğu söz konusu olamaz. Hepiniz en direngen bir yaştasınız. Bütün yaşamınızı mücadeleye adanmış duruma da girmişsiniz. O halde dikkat edelim. İşin gereklerine saygılı olalım. Kendinizi bir damla kanın bile boş yere akıtılmamasına ve yaşamın bir anının bile boşa geçirilmemesine hasretmelisiniz. Bu dönemler ancak böyle davranılarak zaferle kapatılabilir. Eğer bizden daha iyi düşünen ve daha iyi yapan biri olsaydı, kendisine uyardık. Ama öyleleri yoktur. Her şeyi kendi ellerimizle yaratmak zo-

rundayız. Tarihin buna benzer bazı dönemlerinde en çok ezilenler, artık mevcut duruma tahammül edemediklerini söyleyerek, bir tarihsel dönemi kapatıp yerine yeni bir dönemi açmışlarsa, hep yeni-yi, yeni düşüncüyü, yeni yaşamı ve yeni kuralları yaratmışlarsa, bugünün Kürdistan'ında bizim yapmamız gereken şey de budur.

Geçmişten günümüze gelenler bitmiş tükenmiş durumdadırlar. Dost olarak bilinenler ise, “bizim size verecek öyle fazla bir şeyimiz yok, biz kendimizi rahat hissediyoruz; dünyanın bu döneminde böyle yaşamaya devam edeceğiz” diyorlar. Geriye kendi kaderimize kendi elimizle bir neşter vurmamız, kendi gücümüz ve çabamızla bir çıkış yolu veya kalkış noktası yaratmamız kalıyor. Daha ileriye gitmek istiyorsak, neşteri çekip vurmamız ve silkinip kalkmamız gerekiyor. Bazıları adeta tavuklaşmışlardır. Tavukların uçamadıklarını unutmamalıyız. Halbuki biz ancak uçmakla yükselebiliriz. Çünkü çok düşürülmüştük. Bizler dünyanın en kuyruğundan gidenlerdeniz. Bu durumda çıkış yapmak isteyenlerin PKK'nin üslubunu, vuruş tarzını ve amaçlarının keskinliğini esas almaları gerektiğini belirttik. Eğer yine oralı olunmazsa, burada oportünizm ortaya çıkar. Bu tür durumlar tarihte de vardır. Yani böylesi tiplerden münafıklar, zındıklar ve gericiler çıkmıştır. Bunlara bazı yerlerde **dönek**, bazı yerlerde **oportünist** adı verilmiştir. Bunlar hep kaybetmişlerdir. Biz parti çıkışımızı bütün bu hastalıklardan arındırmak istiyoruz. O halde geriye bu işi bütünüyle benimseyerek kendimizi ona adanmak kalıyor. Niyetiniz ve isteğiniz var. Ama bütün bunlar yetmez. Bunun yanısıra yoğun bir çaba, doğru bir işleyiş, uygun bir tarihsel yaşam gereklidir. Partinin bir taktik önder gücü olmasını artık becermelisiniz. Sizden stratejik önderler olmanızı beklemesek bile, taktik önderler olmanızı bekleyebiliriz. Yani günlük çalışmayı devrimin ihtiyaçlarına göre yürütebilirsiniz. Bir küçük yoldaşlar topluluğu içinde yaşamasını bilebilirsiniz. Bunlar taktik yaşamdır, en azından devrimci taktiğin tutturulmasıdır. Bunu da boşaltırsanız, kalpazanlar ve boş gezenlerden öteye gidemezsiniz.

Devrimcilik en büyük sorumluluktur. Özellikle sıkı tutmazsak, birçoğunuz devrimci yaşam biçimini boş bir yaşam biçiminde değerlendirilebilirsiniz. Türkiye'de devrimcilik adına sergilenen duru-

mu anımsayın: Onların yaptıklarına göre, devrimcilik en boş meslek oluyor. Orada en çok sorumsuzluk gösterilen meslek devrimcilik mesleğidir. O birçok oportünist partide bilinen sorumsuzluk devrim davasına en büyük zararı vermiştir. İnsanlık bu yaklaşımdan darbe yemiştir. Savaşların, her türlü katliamın ve geri düşünmenin nedeni de budur. Çok geri bir yapıdan geldiğimiz için, bu tehlike sizde de çok güçlüdür. Bu yüzden bunun üzerinde oldukça durup gidermeniz büyük önem taşımaktadır. Bunu basit göremeyiz. Devrimci gelişme sağlamak ve anın devrimci gelişmesine ulaşmak için, kendinize disiplini yedirmelisiniz. O kadar donmuş ve hareketsiz hale gelmişsiniz ki, çözülseniz belki bir çağlayan olursunuz. Aramızda buz gibi kişilikler var. Böylesi kişilikler ne ısıtır, ne de su olurlar. Ancak şuraya buraya çarparlar. Bu kişiliğin sonuçları bozuk üslup, kırıcı davranışlar, bir buz parçası gibi soğuk davranmaktır, diken olup sağa sola batmak ve kan akıtmaktır, yoldaşlarının yüreğini parçalamaktır. Böyle yaptığında, her türlü yöntemle bu kişiliğin üzerine yürümek vaciptir, yerindedir. İslamiyet doğarken şöyle Müslüman olunur denilir, sosyalizm doğarken şöyle sosyalistleşilir denilir. Bizde de Kürtlük dünyasından PKK dünyasına ulaşırlarken, böyle PKK'lileşilir.

Benim için hala en büyük sorun, amaçlarımızın bu büyüklüğü karşısında oldukça cüce adımların sahibi olmanızdır. Bu kadar büyük ve soylu amaçların bu kadar cüce adamlar tarafından yürütülmesi karşısında duyduğum rahatsızlıktan dolayı, sizlere büyüme çabalarını dayatmak durumunda kalıyorum. Gerçekten niçin tarihe yaraşır adımların, sözün ve eylemin sahibi olamıyorsunuz? Sorunuz nedir? Bunu merak ediyoruz. Bu anlayış noksanlığının ürünüyse, gidermeye çalışıyoruz. Sizi felç edecek tarzda vurmuşlarsa, biz de tedavi etmeye çalışıyoruz. Hani narkozla bayılılıp da yerinden kalkamayan hastalar gibi kalkmak mı istemiyorsunuz? Hayır, kendinizi böyle bir hasta yerine koymanıza asla izin veremeyiz. Partimizin çıkışında başından sonuna kadar bir atılım tarzı vardır; bir zaptetme, var olan durumu yerle bir etme ve yeniyi kurmada alabileceğine üretken olma hususu vardır. Kaç kişi bu durumda seyredabiliyor, kaç kişi bu biçimde gelişme gösteriyor? Elini kaldırıp tam da



bu durumda olduğunu söyleyecek biri var mı? Biz PKK'nin çıkışı sırasında gerekirse kayaları çatlatarak kök salan bitkiler gibi davranacağımızı, ne denli verimsiz kılınmış olursa olsun, kendi topraklarımızda böyle yeşereceğimizi söylemiştik. Gördüğümüz gibi bunu da yaratabiliyoruz. Bu durumu bireysel gelişmenize de uyarlamalısınız. Biz her arkadaşın bu temelde gelişebileceğini sanıyorduk. Ama çok az sayıda öğemizin böyle bir gelişme gösterebildiği görülüyor. Maddi ve manevi güç ve kudret sahibi olmak istemiyor musunuz? Bu biçimde güç sahibi olmanın sahtekarca olamayacağını da bilmeniz gerekir. Belki tefeciler ve kalpazanlar da sahtekarca para biriktirebilirler. Ama bu zenginleşmek demek değildir. Toplum bunları her zaman lanetle anar ve nefretle karşılar. Yine ağalık da bir güç sahibi değildir. Hatta TC'nin generalleri de öyle fazla güç sahibi değildirlen, tersine oldukça uşaktırlar.

Bizim maddi ve manevi temellerde geliştirmek istediğimiz güç, aslında son derece muhtaç olduğunuz bir güçtür. Çoğunuzun durumuna baktığımda, eski dinde sözü edilen münafıklık gibi, PKK'de de münafıklığı yaşayanların bulunduğunu görüyorum. Bu tip bir üyeliği artık kabul etmiyoruz. Böyle üyelerimiz olmaksızın, hiç olmaması daha iyidir. İnsanlık adına savaşı bir kuvvet olduğumuzu unutmamalıyız. Somut düşmanımıza karşı her cephede yürütmekle mükellef olduğumuz bir savaşı yönetiyoruz. Tarihin çok eski dönemlerinden kalma insanlık savaşımının bayraktarlığını üstlenmiş bir hareketimiz var. Şanlı ve yiğitçesine bir mücadele dönemini açmış bulunuyoruz. Bu mücadelenin askeri veya komutanı, bu durumdan mutluluk duymalıdır. Ama bazılarının şahsında böyle bir mücadele döneminin askerini veya komutanını değil, Allahın zavalı bir kişiliği görüyoruz. Bunlar sanki düşman ordusuyla bizim ordumuz arasındaki çarpışmada ayak altı kuvvetiymiş gibi, iki güç arasında şaşkına dönmüş ve tepelenmekten korkan birilerinin durumunda yaşıyorlar. Böylesi bir yaşamın kötü bir yaşam olduğu iyi bilinmektedir.

Böylesi kişilikler psikolojik olarak da bizden çok uzaktır. Yaşadığımız psikoloji daha çok tavır ve üslupta yansır. Bunların mutlaka yakalanması gerekir. Bu sizi oldukça güçlendirir, size şevk verir, si-

ze fetihçi bir karakter kazandırır. Zaten kötürümleştikçe kötürümleşmişsiniz. Her yana çekilen bir lastik durumuna gelerek esnekliğinizi kaybetmişsiniz. Tıpkı peltemsi ve şekilsiz varlıklara dönüşmüşsünüz. Bu çok sakıncalı bir durumdur. Komutanlık sözcüğü, stratejik ve taktik anlamda yön veren, yürüten, yöneten ve bunun için gerekli kuvveti oluşturan ve temsil eden bir kavramı içerir. Bütün bu kavramlardan habersiz yaşamaktan daha kötü bir durum olamaz. Ben mevcut konumuma lafta ulaşmadım. Lafta örgüt sekreteri ya da sorumlu geçinenler de vardır. Ama bunların hepsi rüzgara tutulmuş yaprak gibi yitip gittiler. Bu kişinin kendisini en kötü biçimde aldatmasıdır. Komutan olduğunu söyleyen birisinin küçük bir birlik oluşturup yönetememesi tuhaf karşılanmalıdır. PKK militanı olup da çizginin asgari gereklerini bile yerine getirememek kabul edilemez bir tutumdur. Çizgiye en oportünistçe dayatmalarda bulunulduğu zaman, bunun karşısında kılını bile kıpırdatmamak çok yadırganacak bir tutumdur. İşte bütün bu hususlarda tartışmayı geliştirelim diyoruz.

Hepiniz benden daha çok yaşamın bazı değerlerine sarılma tutumu içindediniz. O halde eğer bunu istenen ve arzulanan düzeye daha çok çekmek için kavrayışta zorluk çekiliyorsa, en azından bunun zamanını, zeminini ve olanaklarını değerlendirmesini bilmek gerekir. Eğer kavrayışınız azsa, kendinizi tartışmalarla biraz daha güçlendirin. Ama artık lafların ağızda sakız gibi çiğnenmemesi gerekir. Doğru sözlerin ve kavramların kafamıza ve kavrayışımıza sağlam olarak yerleşmesi gerekir.

Biz her zaman şöyle bir kuşağı veya kadroyu yetiştirmek zorundayız: Doğru sözü öz olarak söyleyen, ondan ödün vermediği gibi, gereklerini yerine getirmekten de asla geri durmayan, bunu gözardı etmeyen, kendini aldatmayan, görevlerin yerine getirilip getirilmediğini sonuna kadar takip eden ve denetleyen konumdaki bir kadroya ulaşmayı çok önemli sayıyoruz. Hepinizin bu özelliklere ulaşmış olduğunu görmek durumundayız. Burada öğrenci olmak ve mezun olmak bu anlama gelir. Yani atalarımızdan kalma yetişme tarzını olduğu gibi kabul etmek zorunda değiliz. Çünkü atalarımızdan bize insanlık adına, vatan adına, erdem ve şeref adına hiçbir şey

kalmadı. Eğer kalmış olsaydı, biz atalarımıza da saygılı davranırdık. Dolayısıyla ayağa kalkıp kendinizi tepeden tırnağa yenileyerek, her şeyi yeniden kazanmasını başarmak zorundasınız. Hiçbiriniz PKK'nin özünün bu olduğunu bir an için bile gözardı edemezsiniz. PKK'nin yaşamı gerçekten savaşçı bir yaşamdır. Çoğunuzun bunu eksik anladığınız ya da güç yetiremediğiniz ve kendinizi aldattığınız kanısındayım. Ama bunların hepsini gidermek gerekiyor. Çünkü bizdeki köleliğe başka türlü çare olunamaz. PKK türünden bir savaşçılıkla karşı çıkmadan, kölelik kesinlikle aşılamaz. PKK'nin bu anlamda önemli ve savaşım ordusu olduğu, kendini buna uyarlamamanın savaşmak ve savaşta başarılı olmak isteyenlerin temel sorunu olduğu unutulmamalıdır. Bu çok önemli bir husustur. Yani PKK Kürdistan açısından bağımsızlık ve özgürlük temelinde biricik savaşım ordusudur. Çünkü bu PKK pratiğinde kanıtlanmıştır. Daha dün teoride böyle olduğumuzu söylüyorduk. Şimdi ise, kanıtlanmış birçok değer temelinde böyle olduğumuzu belirtiyoruz.

Bütün bunları bir an için bile gözardı etmek istemeyişimizin nedeni, vatanın en güzelim parçalarına ulaştıkları halde, buralarda kendilerini yaşatma ve çevrelerine bir soluk aldırma takatini bile gösteremeyenlerin çok olmasıdır. Böyle adamlarımız olduktan sonra, özgürlüğü garantilediğimize inanamayız. Partimizin birçok mensubunun bu tarzdaki savaşımına fazla bir başarı umudu atfedemeyiz. PKK saflarındaki yaşam onurlu, şerefli ve başarılı bir devrimci yaşamdır; sağını solunu ölçüp biçen ve istenen sonucu almasını bilen bir yaşam tarzıdır. Bu, kendisinden bıkmış, yaşamına değer vermeyen bir zavallının, maceracının ve toplum dışı bir ögenin yaşamı değildir. Tersine düzene kul köle olmaktan ve onun etkisini taşımaktan nefret eden, ona sürekli kin ve nefretle saldırmanın dışında bir uğraşı bulunmayan insanların yaşamıdır. Beyniniz ve yüreğinize yüklenerek, işte bu yaşama ve sonuca ulaşacaksınız.

Ben de böyle olmak isteyenlerden birisiyim. Böyle bir özgürlük anlayışı içinde hareket ettiğim için, büyük bir sabırla çalışarak bazı olanakları değerlendirmeye gayret ediyorum. Bundan dolayı amaçlarımın özünden ödün vermemek kaydıyla girmedığım doğru hal ve hareket yoktur. Savaşçılar kolay kolay kaybetmezler. Ancak çoğu-

nuzun durumu, suratına bir tokat vurarak elindekinin hepsini almaya yatkın bir tipin durumunu yansıtmaktadır. Bu biçimde kolay kaybetmeye yatkın bir yapınız vardır. Ben kazandığım bazı değerleri kolayca kaybetmek durumunda değilim ve hala kolay kaybetmediğimi görüyorsunuz. Kendi sermayesini sürekli çoğaltan başarılı bir kapitalist gibi, ben de başarılı bir sosyalist olarak sürekli mevcut değerleri büyütme savaşımı içindeyim. Birçok örnekte görüldüğü gibi, bu konuda önemli bir gelişme sağladığımı söyleyebilirim. Bu herkes için geçerlidir.

Yaşam kavgasında neleri kazanıyorsunuz? Mücadelede bilanço-nuz eksi midir, artı mıdır? Bunun hesabını yapmanız gerekir. Düşüncede, maddiyatta ve maneviyatta, nicelikte ve nitelikte gelişme nasıl seyrediyor? Başka türlü nasıl yiğit ve kahraman olunur? Hatta yiğit ve kahraman olmayı bir yana bırakalım, sıradan şerefli bir varlık olmasını, kimsenin fazla saygısızlık edemeyeceği bir konuma ulaşmasını nasıl başaracaksınız? Bunlar çok önemlidir. Kişiliğinizi açıkladığımız zaman, çoğunuzda her türlü kirliliğe ve olumsuzluğa yol açabilen, karmaşık, kendini yiyip tüketen, düşünce ve davranışta tamamen sökülüp tasfiye edilmesi gereken muazzam bozukluklar ve hastalık öğeleriyle yüklü olduğunu görüyoruz. Bunlar öyle fiziksel değil, siyasal anlamda hastalık mikroplarındır. Gelmiş olduğunuz zeminde bu öğeler bulunabilir. Ama şu anda bulunduğunuz bu kutsal ocağa hastalıklarınızın tamamen temizlenmesi gerekiyor. Mikroplardan arınmasını bileceksiniz. İnsanlık için özlenen bir dünya uğruna çabaların birleştirilmesi güzeldir. Nasıl bir dünyadan geliyoruz? Nasıl bir dünya kurmak istiyoruz, nasıl kurtulmaya çalışıyoruz? İnsan bu sorular üzerinde gerçekten kafa yormalıdır. Size gelince, bu konularda doğru dürüst bir tartışmayı bile ne kadar geliştirdiğiniz pek belli değildir. En geniş yetkilerle donanmış arkadaşlarımız dahi, topluma ne getirmek istediklerini akıl edememektedir. Böyle bir konumu nasıl kabul edebiliriz? Hayır, mutlaka bunu aşmanız gerekir. Özellikle eline silah almış olan biri, büyük amaçlar ve yüce davranışlarla çelişkisini nasıl izah edecektir? Öyle ki, hala silahı kötü kullanma ve kendini bir suçlu durumuna düşürme olayları ortaya çıkıyor. Niçin böyle yaptığınızı hiç düşündünüz mü? Ha-

ni en iyiyi, en doğruyu ve en güzeli temsil edeceğinize ilişkin ant içmiş ve söz vermişsiniz. Peki, bu sözünüzün gerekleri nerede kaldı? Verilen söz hangi davranışa, örgütlenmeye ve eyleme yansıyor? Devrimcinin sözünün eri olduğu iyi bilinmelidir. Sözünüzün hesabını güzel vereceksiniz. Bundan böyle ne kadar yaman direndiğini, ne kadar üretken olduğunu, nasıl savunulduğunu ve nasıl halkın gözbebeği haline geldiğini kanıtlamanız gerekecektir. Bütün dinlerin, felsefenin ve bilimin ortaya çıkarmak istediği olay budur. Biz de buna layıkız. Bu konuda insana özgü bazı özellikleri temsil edebileceğinize ilişkin kendinize güvenecek ve yapacaksınız.

Sizi korkutan ölçüler var mı? Hayır, burada hiç kimse sizi korkutamaz. En iyisini yapma konusunda olduğu gibi düşünebilirsiniz. Peki, daha ne istiyorsunuz? Neden “içimde kötülük kuvvetlerinin kararları var, onları uygulamak zorundayım” demekte ısrar ediyorsunuz? Bu kötülük kuvvetleri kimlerdir? Bunların hepsinin silinip süpürülmesi gerekir. Bu konuda ilkellik de kabul edilemez. Bir bitki bile güneş doğduğu zaman yüzünü ona çevirir. Mademki güneş kadar apaçık olan gerçeklerimiz vardır, o zaman bu gerçeklere dönmemiz zorunludur. İki de bir şu veya bu etkiden söz etmek insanı yüceltmez. Bunlar zehir saçan ayrık otlardır diyerek, sağlıklı olanların filizlenmesi için, bunları söküp atarlar. Açıkçası zehir saçanların kulağını tutup bir köşeye oturturlar.

Sorumlu arkadaşların görevi de bu temelde değerlendirmelerin ışığında kimin ne olup olmadığını öğrenmektir. Çünkü düşman etkisini belki de buraya kadar uzatabilmektedir. İşte bunu ortaya çıkarmak sorumlu öğelerimizin görevidir. Hareketimizin gözü, kulağı ve dili olması gerekenler maalesef bu konuda da fazla uyanık olamıyorlar. Görev dağılımı yaparken, görevlilerin bunu çok sıkı bir gözetim altında gerçekleştirmeleri gerektiği açıktır. Biz bile bütün bu çalışmalarımızla bunları açığa çıkarmaya çalışıyoruz. Kişinin altından mı, kalaydan mı olduğunu ortaya çıkarmak önemlidir. Yani burada her şeyin en bilinçlisi, en kararlısı, en cesaretlisi ve en yaratıcısının yaşayabileceğini belleğimize iyice yerleştirmeliyiz. PKK olayının gerçek özünün bu olduğu ve bu konuda oldukça kararlı olduğu, en azından bizim sorumluluğumuz altındaki olayın bu olduğu

iyi bilinmelidir.

Şu gerçeği hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın: Analarınız sizi doğurdu diye, onlar sizin asıl sahipleriniz değildir. PKK analarınızdan kırk kat daha fazla size değer verir, sizi daha çok söz sahibi yapar, eğitir, geliştirir ve kendisi için evlat edinir. Analarınızla bağınız sadece fizyolojik bir olaydır. Bunun için PKK ailesine katılımınız çok daha anlamlı ve dürüst bir temelde olmak zorundadır diyoruz. Sorun tarihsel bir doğuşu gerçekleştirmek, bir ulusun ve hatta insanlığın doğuşunu şahsında yaşamaktır. Ulusun doğuşunun insanlığın doğuşuyla yakından ilişkisi vardır. Kürdistan’daki köleliğin aşılması demek, belki de tarihin önemli bir çağının aşılması demektir. Bunu da başaracağız. Çoğu kez şu örneği gösterdik: Kızgın Arabistan çölünde Bedevi Araplar’dan öyle bir devrim çıktı ki, binbeşyüz yıldır hala dünyayı etkileyebiliyor. Demek ki başarmak mümkündür. Sizler işte bu ruhta ve bu kalkışta olmasını bileceksiniz.

Görüyorsunuz ki, her bakımdan kabul edilemez bir düzenden kin ve nefretle geliniyor. Öte yanda her bakımdan zaptetmemiz gereken amaçlarımız var. Ama pratikte buna yetmeyen davranışlar sergileniyor. Yöntem sahibi olamama, çalışma düzenine egemen olamama söz konusudur. İnsanın, teknik bir araç olarak savaşı en güçlü kılacak bir kerteğe getirmemesi durumu var. Bu ciddi bir eksiklik. Bu eksiklik giderilmeden savaş geliştirilemez. Bu sadece askeri alanı değil ideolojik, politik, kültürel ve ahlaki alanları da kapsar. Bütün bu alanlarda gerekli yetkinleşmeyi sağlamadan, savaşı ilerletemezsiniz.

Bu konuyu da burada tamamlamak istiyorum. Herkes gereken sonuçları teker teker çıkarmalıdır. Çözümlemeler burada bulunan ve bulunmayan herkese yöneliktir. Aktarılanlar hepinizin kendisi için pay çıkarması gereken sonuçlardır.

**Nisan 1989**

## PARTİYİ DOĞRU KAVRAYALIM YETKİN MİLİTAN KİŞİLİĞE ULAŞALIM

Ülkede ve özellikle Botan pratiğinde amansız koşullar altında partimizin ve halk kurtuluş ordumuzun kuruluş çalışmalarına yürürken, çok sınırlı bazı olanaklar elde etmek için her şeyimizi ortaya koyduk. Yine ilk defa halkımızın kendi iktidarını, kendi demokrasisini kurma deneyimine girerken, biraz dürüstlük, yurtseverlik ve halka bağlılık söz konusu olduğunda, bu uğurda her şeyini ortaya koymamak için hiçbir nedenin bulunmadığını gördük. Buna rağmen, böylesine yüce ve bütün varlığımızı coşkuyla ortaya koymamız gereken bir dönemde, her bakımdan yaklaşımımıza ters düşen, onu kendi yaramaz bireysel tutkuları, kaygıları ve çıkarları için kullananlar çıktı. Bunlar bilmeyerek de olsa giderek kendi yabancı sınıf etkilerini, hatta ulusal çıkarlar ve yurtseverlikle bağdaşmayan etkilerini sergileme cesaretini gösterdiler. Bu tutuma giren ve çok açıkça bu durumları yaşayan tiplere karşı tavır geliştirmemekle, objektif olarak bu dayatmalara boyun eğen ve partimiz adına halk ordusunun kuruluş çalışmalarına katıldıklarını iddia eden bazı arkadaşların durumunu daha iyi kavramak için örnek bir değerlendirmeyi sunacağız. Benzer bir yaklaşım içinde bulunan, hala bu temel okulumuzda bile bir türlü kendine gelemeyen ve eski tutumunda ısrar eden bazı örnek tıpsel yaklaşımları ortaya koyarsak, ne denli vurdumduymaz olduğunuz ve görevleriniz karşısında ne denli ayamazlık içinde bulunduğunuz çok daha iyi anlaşılacaktır.

Biz yıllardır nefes tüketiyor ve elimizden gelen bütün çabayı or-

taya koyuyoruz. Ama bizden almış olduğu yetkiye dayanarak parti adına yola çıktığını iddia eden çok sayıda öğemiz, tarihsel rolüne yakışır bir biçimde yaşamayı ve savaşmayı bir yana bırakalım, malesef dünyanın hiçbir ulusal kurtuluş hareketinde rastlanmayan, özellikle halkımızın çıkarlarıyla kesinlikle bağdaşmayan ve son derece tehlike arzeden bir durumu yaşamaktadır. Yine soysuzca yaşamak, ilgisiz kalmak, bu konuda düşküncü bir yaşamı kendine layık görmek çokça karşılaştığımız örnekler olmaktadır. Bir halk lanetli bir durumda bulunabilir, bunun çok çeşitli tarihsel nedenleri olabilir. Yine düşman arkasında yer alan güçlü ittifaklara dayanarak güncel politikasını ve uygulamalarını sürdürebilir. Herhalde bu nedenler halkı için yola çıktıklarını iddia edenlerin soysuzluklarına bahane olarak ileri sürülemez. Bütün bunlar kendi halkını biraz tanıyanların ve kendi ülkesinin harap durumunu biraz kavrayanların gününü gün etmeleri, basit bireysel endişelerini, tutkularını ve arzularını öne almaları için bir vesile olamaz.

Söz konusu edilen bu tutum sadece bir yere ve bir bölgeye özgü değildir. Dürüst olduğumuza ilişkin hep söz verdiğimiz, özümüzün bu olduğu konusunda kuşku duyulmaması gerektiği belirtilmektedir. Ancak eğer sergilenen değerler konusunda biraz dürüstlük varsa, ortaya çıkan durumların bu kadar yaygınlık kazanması bir yana, esamesinin bile okunmaması gerekmektedir. Bu işte bir yanılma ve yanıltma vardır; kendisini aldatmaya çalışma ve aldatma vardır. Bu da çoğunlukla iyi niyetle yapılmaktadır. Gerçekten sizin ne biçimde yetiştirildiğinize ve yaşadığınıza bir anlam veremiyorum. İnsan biraz kendini yoklamalıdır. Siz yaşam denilen kavgayı nasıl algılamışsınız? Yaşam denilen olay üzerinde hiç mi düşünmüyorsunuz? Özellikle insanlığın büyük yürüyüşü üzerine hiç mi kafa yormuyorsunuz? Sağınıza solunuza bakarak hiç mi bazı dersler alamıyorsunuz? Yine kendi halinize bakıp bir şeyler de mi düşünmüyorsunuz? Eğer gerçekten bütün bu konularda durumunuz bir Hint fukarasından farklı değilse, o zaman yaşam konusunda kendinizi ne diye ortaya atıyorsunuz? Ne diye bazı hevesleriniz ve arzularınız ortaya çıkıyor? En temel insanlık değerlerinden yoksun olanların yaşam konusunda ne iddiaları olabilir? İşte burada da kendini aldatma vardır.

Hiç de hak etmediği halde, kişinin yanından geçmeye bile olanak bulunmayan yaşama, özellikle özgür yaşam gibi bir olguya öykünmesi, sadece onun sefaletini ve rezaletini ortaya çıkarır. Az sayıda da olsa veya sıradan özellikler gibi değerlendirilmeye çalışılsa da, bu ortaya çıkmıştır.

Bazılarının adımıza ve yetkilerimize dayanarak, kendileri için her şeyi ortaya koymaya çalışarak, hiç de hakları olmadığı halde içine girdiği tutum ve davranışlar vardır. Bunların bu temelde ortaya çıkarabildikleri bir şey var mı? Hayır, aslında yaptıkları her bakımdan olumluyu tüketmektir. Çok açık ki, bu tip dayatmalar Kürdistan halkının bütün geçmişindeki kaybetmenin yansımalarıdır; çokça rastladığımız yüzyılların işbirlikçiliğinin, her türlü uzlaşmacılığı ve boyun eğmeciliğinin yansımalarıdır. Kimliğini tamamen inkar eden ve özgürlük olayında kendini tamamen problemsiz hissedecek kadar alçalmış olan bir konumun, hiç hakkı yokken, bu kez de parti hareketimizin göbeğinde yeşertilmeye çalışılmasıdır.

Şimdi bunlar gençtir, yeni yetişiyorlar. Aile durumlarına ve yetiştikleri ortama biraz değinmek, bunların içinde buldukları konuma biraz ışık tutabilir. Yine partimizin olanaklarından, onun teorik ve pratik olanaklarından bazı sözcükler ve değerler çarpmış olabilirler. Bunları ağızlarına alarak ve biraz önderlik sevdasına kapılarak, durumlarını açığa vurmaya yeltenebilirler. Ama yine onları bu biçimle kabul etmek, kendimize yapabileceğimiz en büyük kötülük olacaktır. Bunların durumu birçok yönüyle kapsamlı olarak ele alındığında ve genel içindeki payı araştırıldığında, en ufak bir etkide bulunamayacakları düşüncesine kapılanlar olabilir. Bu başlangıçta küçük olan, ama alabildiğine çoğalarak yayılmaya elverişli bir mikrobu bünyedeki durumuna benzemektedir. Etkileri çok sınırlı da olsa, başlangıçta böyle yaşayanların bünyede yol açacakları tahribatlar biraz böyledir. Bu anlamda ne kadar az ve etkileri ne kadar sınırlı olursa olsun, bu tutumların sonuçta hem sahiplerinin başına, hem de bizim başımıza felaket getireceğinden kuşku duyulamaz. Çünkü bu tutumlar herhangi bir halkın tarihinden daha fazla bizim tarihimizde egemenlik kazanmıştır. Bunların toplumsal dayanakları çok güçlüdür. Düşman da sürekli olarak bunları üretmeye ve ayakta



tutmaya çalışmaktadır. Halk ise bu konuda aymazlık ve vurdum-duymazlık içindedir. Dolayısıyla bu tutumlar kendisini süratle kabul ettirebilir. Tehlikenin diğer boyutları da işte bunlardır.

Biz bu durumlara düşmemek için size her türlü hizmeti yaptık. Biz de sizler gibi genciz. Biz de sizler gibi kendi olanaklarımızla kendimizi yetiştirmeye çalışıyoruz. Bu çok açık bir gerçektir. Her şeyi birlikte kararlaştırmaya ve birlikte çözümlenmeye bütün gücümüzle varız. Bundan kuşku duyulamaz. Bütün çalışmalarımızda bunu görüyorsunuz. Burada uygulanmayan veya sözde uygulanan şey, bu temel ilkemize kendi kişiliğini dayatmaktır. Eğer sizin önünüzü bu biçimde açık tutar ve bütün yaklaşımlarınıza prim verirse, bu işin sonucu kesinlikle her türlü yenilgiye götürür. Bu ise karakterimize en kötü bir işbirlikçiliğin dayatılması ve bunların başarı yolunun kendiliğinden açılması olur. Parti eğitimi buna karşı kısmen çare olabilirdi. Eğitime biraz özlü ve dürüstçe yaklaşırsanız, biraz mesafe alabilirdiniz. Bu konuda da çoğunlukla dürüst davranılmadığı ortaya çıkmaktadır. Bazıları hala bu dürüst olmamanın onay görebileceğini sanıyorlar. Bunların yurtseverlik, özgürlük ve hatta insanlık değerlerinden bir şey anladıkları söylenemez. Bunlar gözü kör bazı değerlerin tutsaklarıdır. Bazı kişisel ve ailesel köklü gelenekler ve tutkuların tutsaklarıdır. Bunu çeşitli sözlerle maskeleyen ve çeşitli görüntülerle örtbas etmeye çalışıyorlar. Bunca çözümlenmeye rağmen, bir anlamda yutturmaya deniyorlar. Bu ise onların içinde buldukları olumsuz durumun ne denli ilerlemiş olduğunu gösterir. Şimdi onun üzerinde daha değişik biçimde yatanlar da vardır. Algılamama, sonuç çıkarmama, kendini yormama, önünde duran görevlere yönelirken bütün gücünü harcamama, anlayış ve çaba noksanlığı yaygın durumdadır. Doğru bir işleyiş temelinde bir şeyler vermesi ve yine örgütsel bir işleyiş esas alması gerekirken, ya onu bastıran, ya da ona kuyrukçu yaklaşan, edilgenleşen, böylelikle bireysel bir üslup tutturun ve sonuçta diğerlerinden pek farklı olmayan bir konum bir kez daha yaygın olarak yaşanmaktadır.

Partimizin gelişiminde ve önderliksel gelişmemizde, onun doğru ortaya çıkışını, gelişimini ve ona bu temelde katılımın derslerini özenle işlemeye çalıştık. Ama bu konular işlendikçe, onlar daha çok

kendilerinden yana olanları yutarak ve sınıfsal özelliklerini daha da incelterek sürdürmeye çalışıyorlar. Çıkan sonuç öyle reformist bir kuruluşa da götürmez. Daha çok Kürdistan koşullarında başlangıçta hiç de tahmin edemedikleri gibi, en onursuz bir biçimde ya düşmanın himayesine ya da yok olup gitmeye götürür. Ama bu durum işiştikten sonra anlaşılır ki, o zaman müthiş zararlar yaşanmış olur. Olay aslında geneldir ve öyle sanıldığı gibi basit değildir. Bu, Kürdistan'ın özgürlük mücadelesini zorlamaya çalıştığımız tarihin bu aşamasında içine girilebilecek en kötü durumlardan biridir. Sizin bu kadar zorlanmanızın, gerçekleri bu kadar yüzeysel geçmeniz, görevlere bu kadar olumsuz ve yetersiz yaklaşmanızın başka bir açıklaması olamaz. Bunun dışında intiharvari ve kölece yaklaşım söz konusudur ki, bu da görevleri sabote etmenin bir başka biçimidir. Bu ise zorlu aşamanın lehimize değil, aleyhimize sonuçlanmasına hizmet eder.

Genellikle bir halkın önderlik şansı ortaya çıktığı, özgürlük ve ona kendi çıkarları temelinde önderlik etme şansı doğduğu zaman bazı bireyler ayaklanır ve müthiş keskin geçinirler. Gözlerini kan bürür. Özellikle kendilerini, varsa ailelerini, sülalelerini ve diğer sınıfların etkilerini kurtarmanın müthiş çabası içinde olurlar. Bütün bunlar Kürdistan için başından itibaren bir kanser mikrobunun yaygınlık kazanmasından başka anlama gelmez. Ama bunlar hastalık öğelerinin varlığını ve hasta olduklarını kabul etmezler. Kürdistan'da özellikle en düşkün tiplerde kendine bayılma oldukça yaygındır. Bu tiplerin yaratacakları hiçbir şey yoktur, tüketecekleri ve kendi yapılarıyla yok edecekleri çok değerli şeyler vardır. Özellikle hep bunlar üzerinde oynamaya çalışırlar. Çoğu kez de bilmeyerek bunu yaparlar. Eğer fırsat bulurlarsa, ilkin yıllarca pratiğini gerçekleştirirler; daha sonraları bunu bilinçli ve planlı bir biçimde genellemeye çalışarak sonuca varmak isterler.

Sınıflaşmalar tarih boyunca böyle ortaya çıkmıştır; ezilen-ezen ulus ilişkileri böyle ortaya çıkmıştır. Toplumsal kesimler açısından her türlü eşitsizlik böyle temel bulmuştur. Biz bunları daha kapsamlı gösterebiliriz. Bazı öğeler bu durumların izah edilemez, anlaşılamaz ve kanıtlanamaz olduğunu sanmasınlar. Biz kendi içimizde

kargaşaya boğularak, boş yere emek, zaman ve can kaybetmek istemiyoruz. Bu tiplerin özellikle yaygınlaştırmaya çalıştıkları biçimsiz, özden yoksun, bu temelde boğuntuya getiren ve dağıtan tutumlarını esas alarak, düşmana başarı şansı vermemek istemiyoruz. Biraz kendimizi düşünerek, çok zor olan bir dönemde yapılmaması gerekene meydan veremeyiz. Oyunlara gelmemeye ve düşülmemesi gereken durumlara düşmemeye çalışacağız. Bunlar sanmasınlar ki, ne biz güçsüzüz ne de kendileri bazı marifetlerin sahipleri ve yüce değerlerdir. Hayır, tamamen yerel gericiliğe ve çok farklı düşman dayatmalarına akıllıca karşı koymaya, biraz daha mesafe almaya ve mümkünse büyük bir ihtiyaç ve anlayışla kendi durumlarını da kurtarmaya çalışıyoruz. Yoksa her şeyi bir yana itip anında bunlardan hesap sormasını da biliriz. PKK'nin karşısına alıp savaştığı düşmanla ve yerel uzantılarıyla nasıl mücadele ettiği iyi anlaşılırsa, kendi içindeki birkaç yaramaz kişiye anında ve her türlü yöntemle hak ettikleri cevabı vermesinin zor olmadığı kabul edilecektir. Sorun düşmanın veya bu tür kişilerin olumsuzluklarına karşı yanlış savaşmamak ve savaşımı doğru esaslarda götürmek endişesidir. Tabii bundan da yanlış sonuçlar çıkarıyorlar. Denetimsiz, başına buyruk ve istediğini yapabilecek her türlü kurnazca hesapları, hilekarlığı ve entrikayı geliştirebilmenin boş zeminini ve fırsatını yakaladıklarını sanıyorlar. Bu da bir gaflet türüdür.

Biz gerek çözümlenmelerde ve gerekse partide yaşanan örneklerle halka ve insanlığa karşı nasıl sade, çekici, özlü, oldukça fedakar ve cesur davranılabileceğini açıkladık. Bunlar sadece bir örnek değil, aynı zamanda ilkesel bir açıklama ve ilkenin hayata geçirilmesidir. Buna bağlı olduklarını iddia edenlerin her şeyini ortaya koyarak emrinde yürümeleri gereken savaş değerlerimizdir. Biz önemle inşa aşamasında olduğumuzu söylüyoruz. İnşa sürecinde olan her şey çok nazik bir dönemde sayılır. Böylesi bir dönemin sorumluluğunu taşıyanlar birbirlerini zorlamak bir yana, birbirlerine oldukça yardımcı olmak durumundadırlar. Birliğe ve ortak çabaya çok büyük hizmet vermek zorunludur. Uçurumlarla dolu dönemeçlerden geçildiği için, böyle dönemlerde en ufak bir aykırılığın bir ayrılığa ve kopuşmaya, kopuşmanın da uçuruma yuvarlanmaya götüreceği bilinmektedir.

Bu dönemlerde bireycilik, aykırılık ve öze yabancılaşma gibi olumsuzlukların giderilmesi, bunların yerine olumlu özelliklerin dorukta temsil edilmesi için her şey yapılır. Dönemeçler ve uçurumlar başka türlü aşılamaz. Kürdistan'ın bugün içinde bulunduğu aşama da, üzerinde Demoklesin kılıcının sallandığı sırat köprüsünü andırmaktadır. Sırat köprüsünü geçmek isterken, Demoklesin kılıcıyla karşılaşsınız. Boynunuzu biraz yersiz kaldırdığınızda biçilirsiniz, ayaklarınızı biraz aykırı attığınızda düşersiniz. Hem üstten, hem de alttan her an biçilebilecek durumdasınız. Bunun hassasiyetini anlamamak mümkün müdür? Biraz halkınızı ve yürütülen savaşın özelliklerini tanıyorsanız, bu durumu izah etmemize hiç gerek kalır mı?

Anlatılanları daha da somutlaştırırsak, eldeki olanaklarla yaşadığımız biliniyor. Bu silahtır, savaşçıdır, alandır, mevzidir. Bunlarla oynamak, bunları doğru yolda işletmemek, sırat köprüsünden düşmek demektir. “Kürt gafleti tarih boyunca zaten var, bizde de biraz etkili olsun” dediğiniz an her şey biter. PKK'nin esas belirleyici özelliği, “bu gaflet bizde biraz etkisini veya kalıntısını sürdürebilir” denildiği noktada kıyameti koparmak ve bunu asla kabul etmemektir. PKK'yi yaşatan temel özellik budur. Herkesin biraz normal gördüğü ve öyle de olabilir dediği noktada, hayır bu böyle değildir ve böyle de olmaz diyebilmenin adıdır PKK. Şimdi bu gerçeği anlayacak ve gerekeni yapacaksınız. Kendinizi terbiye etmesini bileceksiniz. Yaşam kavgasını ne sanıyorsunuz? Siz insanlığın uğruna bu kadar savaştığı değerleri hiç çaba harcamadan ve kafa yormadan kazanacağınızı mı sanıyorsunuz? Bu mümkün müdür? Her gün kendinize yönelmez ve işlerin gidişatı konusunda kendinizi defalarca gözden geçirmezseniz, dönemi başarıyla atlatabilir misiniz? Bizimki gibi yaşamı suçtan, yanılığın ve aldanmadan ibaret olan bir toplumun çözülmesine, devrime doğru katılmasına nasıl başarı şansı vereceksiniz? Kendinizi çözümlenmeden ve devrime doğru katılmadan bunu nasıl başaracaksınız? Eğer bu durumu doğru ele alıp çözümlenemezseniz, bu işte yenilgi kesin olacaktır.

Biz insana güveniyoruz. Özellikle zor durumdaki insanın üreticiliğe müthiş yönelerek durumu kurtardığını biliyoruz. Yine tarih araştırılırsa, bütün zor süreçlerde bilim ve teknikte buluşlar yapıldı-

ğı, dehaler ve önderler ortaya çıktığı gibi, devrimde de önderler ve dahilerin ortaya çıktığı görülecektir. Bu dönemler bu temelde aşılır. Birçok halkın tarihinde bu böyledir. Bizde de insanlık tamamen bitmiş değildir. Bizde de insanın yaşama olanağı vardır. PKK buna inanan ve kör kötürümlüğü reddeden bir çıkışın adıdır; onun için yola çıktığı halkın ve ülkesinin bağımsızlığa ve özgürlüğe ulaşabileceğini iddia edenlerin soylu çabalarının adıdır. Eğer bu böyleyse, amaçladığı hedeflere ulaşmak için arzulanan önderleri ortaya çıkarabilecek yetenektedir. PKK'nin insana verdiği değer ve insan tanımasını kendisini bu sonuca götürür. Şimdi sorun biraz da bunu aşıyor. Böylesi belirlemeler yapılmasını ikincil planda bırakıyor. Sorun biraz da ülkeye sahip çıkan, ülkede sınırlı bir şeyler varsa üreten, halk kimliğine az çok damgasını vuran ve son tahlilde hepsini emeğinin ürünü olarak değerlendirmesi gereken bir konumda olmak şart iken bundan uzaklaşan, tasını-tarağını toplayıp bunu terk eden, ülkeyi bir harabeye çevirip kaçan, bu halkın kimliğine beş metelik değer vermeyen, hatta onu hor gören ve aşağılayanların objektif ajan etkileridir. Bu yaklaşımın daha doğru olması gerekiyordu. Ülkenin içine girerek her şeyi soyup soğana çevirenler, bugün TC'nin kapısında her düzeyde en aşağılık ihaneti yaşamaktan öteye gitmeyen işbirlikçilerle eşanlamlıdır. Özellikle orta sınıflar üzerinde yaygın etkisi olan ve onları böylesi bir yaşamın içine çeken düşmanın kimliksizleştirme politikasına en çok alet olanlar, bu kimliksizliklerini halk kimliğine de çok ters yansıtmaktadır. Bunu yaparken daha çok da halkın köleliğini istismar etmekte, yine parti içindeki savaşım değerlerini, bilinç eksikliği ve tecrübe yetersizliğini kullanmaktadır. Bunlar bazı entrikacı, kurnaz yarı-feodal, küçük-burjuva veya kişiliğine oldukça düşkün ve kişisel çıkar sevdalısı bazı tiplerdir.

Bütün bunlar başlangıçta bilinmeyerek yapılan ve giderek bunun bilincine kavuşan tehlikeli niyetlerin eseridir. Bu olumsuzlukları daha çok bu biçimde tanımak ve ortaya çıkmasında rol oynayanların tanımını böyle yapmak biraz daha gerçekçidir. Yoksa bunların bilinçsiz olmadıklarını biz de biliyoruz. Verdiğimiz çeşitli tanımları belki bizden daha iyi bilirsiniz. Ama onlar kimliksizleştirmeye ve ara sınıfın çürütücü etkilerine alabildiğine açıktırlar; bizim içimizde

de bu etkileri özellikle etkili ve yetkili konumlar bulduklarında yayma fırsatını kollar ve işlerimizle oldukça oynarlar. Özellikle bunların teşhir ve tecrit edilmeleri işini yetkin olarak yapmak ve suçluluk durumlarına göre cezalandırılmalarını gerçekleştirmek, tarihin gündemimize soktuğu, emrettiği ve gereklerini mutlaka yerine getirmek zorunda olduğumuz bir görevdir.

Ulus davaları büyük davalardır; halkların vatan ve özgürlük davaları büyük davalardandır. Büyük bir yürek ve beyinle bu davalara sahip çıkılmazsa, bir santimlik bile yol alınmaz. İnsan bazı şeylerde kendini aldatarak belki bir yerlere ulaşabilir. Ama böylesine büyük bir davada sınırlı çabalarla ve kendini aldatarak bir milim yol almak dahi olanaksızdır. Biz de böyle büyük davalara sahip çıkar, işin özüne ve asıl hedeflere yönelirken, çeşitli düzeylerde onu temsil etme durumu söz konusudur. Şu veya bu oranda etkisinin bizde görüldüğü kadarıyla savaşımı ustaca yürütemezsek, böylesi büyük davaların yürüyüşünün önüne kendi ellerimizle en büyük engelleri koymuş oluruz. Tabii bu durum hedefe tam ulaşmada bizi oldukça zorlar, çokça tökezletir ve düşürür. Çoğunuzun düşme durumu göz önüne getirildiğinde, bu tehlikelerin ne kadar büyük olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Kısaca bu çerçevede yaklaşmaya çalıştığımız ulusun yeniden dirilişi ve halkımızın ilk kez kendi öz kimliğiyle özgürlüğe adımını atışı gibi tarihsel sorumluluklara sahip çıkılması kutsal bir görevdir. Yüzyılların bağımsızlık ve özgürlük tutkusunun sürdüğü, biraz da halkımızın kimliğiyle özdeş sayılan, vadilerinde ve dağlarının doruklarında böylesi bir şansı denemeye çalıştığımız bir alan olan **Botan** ülkemizin kalbi durumundadır. Buna dayanarak hemen hemen her şeyimizi gözden geçirip yerine oturtma çabalarımızı yoğunlaştırma sorunuyla karşı karşıyayız. Gerekli bütün devrimci çabalarımızı yoğunlaştırarak kaderimizi değiştirmeye çalışmamız, mücadeleyi diğer savaşım alanlarımızda da geliştirmemiz ve bu arada Botan alanına bir başka rol atfetmemiz, bunun için partimizin bütün olanaklarını birleştirmemiz söz konusudur. Botan alanında parti hareketimizin büyük değerlerinin yığılması söz konusudur. Burayı olumlu ve olumsuz yönleriyle esas almak, bağımsız bir vatan ve öz-

gür bir halk yaratmanın biricik yolu olan silahlı savaşı oturtmak gerekmektedir. Sıradan bir dürüstlük bile, insana çok şey verebilecek olan bir çalışmadan hiç kimsenin çekinmemesi ve kuşku duymaması için yeterlidir. Bu kadar soylu amaçlara ve korkunç zorluklarla elde edilen bir savaşım olanağına sahip çıkmamak ve onu kötüye kullanmak kimsenin aklından geçmez. Özellikle çokça değindiğimiz ve eleştirdiğimiz, sonuç çıkarılması gereken ve bizi geriye çekecek olan durumlardan hızla kaçınmak gerekir. Bizi asla ilerletmeyecek ve halkımızla kaynaştırmayacak, bizi savaşım çizgimizden uzaklaştıracak tutumlara kesinlikle fırsat vermemek gerekir.

Biz, ülkeye dönüş hareketi üzerine yaptığımız değerlendirmede, tırmandığımız zirvenin bizim için bir yücelme zirvesi, bir göğe çıkma ve her halkın kutsal saydığı bir ocağa kavuşma olduğunu, geçmiş tarihimizdeki efsanelere özgü bir çıkış niteliği taşıdığını söylemiştik. İlk yurt dışına çıkış ve tekrar ülkeye dönüşte yapımızın sınırsız bir fedakarlıkla esas itibariyle yöneldiği zemine ilişkin yaklaşımlar böyledir. Biçtiğimiz anlam budur. Gerçekten uzun süreler boyunca bu alana giden arkadaşlarımızın böylesine soyluluk, yücelik ruh ve tutumuyla davranacaklarına ilişkin en ufak bir kuşumuz yoktur. Her arkadaş burada ruhunu temizletir, var olan kirlerini atar, düşüncesini kesinleştirir, tarihe uzanır ve kendi kendisini bin kat netleştirir. Öyle bir yurtseverlik ruhu alır ki, bu kendi başına kendisini bin defa yaştırmaya yeterlidir. Halkıyla öylesine kutsal birlikler kurar ki, halkından ayrılmaz bir parça haline gelir. Bunlar kendi aralarında öyle yüceltici ve güç katıcı ilişkilerle bir arada bulunurlar ki, aralarından sununun sızması bile düşünülemez. Bunların bu davaya böyle öncülük edeceklerine ilişkin en ufak bir endişe duymayız.

Dört yandan çepeçevre sarılmış bir düşman kuşatması altında tarihin ilk soylu özgürlük adımını atanlar, elbette kendi aralarındaki birliği müthiş güçlü kılacaklar ve birbirlerine en yüce değeri vereceklerdir. Çok iyi bilinir ki, iki kişinin birliğinden doğan güç tek kişinkinden büyüktür. Üç kişinin birliğinden doğan güç de iki kişinkinden büyüktür. Özgürlük için savaşanlar bunun derin bilinciyle hareket ederler. İşbölümü yapar, aralarında en doğru bileşimleri gerçekleştirirler. Bu şanslı görevlerinde başarıdan başarıya koşarlar.

Hiçbiriniz doğrusunun bu olmadığını iddia edemezsiniz. Bunun dışında başka bir tutum bizi kurtaramaz. Yapılmak istenen şey halkımıza ve kendimize zarar vermek ve çizgiye başka şeyler dayatmak değil, sadece ve sadece büyük bir hizmet ve lanetli geçmişten bir an önce kurtulma, böylece bizi zayıf bırakan tutum ve davranışlardan sıyrılmaya şansını kullanmaktır. Yüce insanlığı geliştirmek isteyene, her türlü suçtan ve suç belirtilerinden, düşküncü ve alçaltıcı tutumlardan kurtulmak isteyene, bundan daha iyi bir çıkış ve kurtuluş olanağı verilmemiştir. Bunlar da tanım itibariyle çok açıktır. Bundan başka bir şeyin istenmediğini bileceksiniz. Tüm gücüyle kendisini buna katmayan adamın kişiliğinden şüphe etmek gerekir. Nitekim şüphe edilen durumların ortaya çıktığı bir gerçektir. Hatta bütün bu işlemezlilikleri aklımıza getirmememize, görmek ve duymak istemememize rağmen, yaygınca ortaya çıkmaktadır.

Bu tutumlar bütün emeklerimizin heba olup gitmesi için kendisini dayattıkça dayatmakta, değerlerimizle oynadıkça oynamakta ve bir o kadar gerçek haline gelmektedir. Halkımıza dayatılan kölelikten tutalım, binbir emekle yoğunlaşmış savaş değerlerimize, özellikle savaşçı ve silah gibi maddi ve teknik değerlerimize en düşürücü ve dağıtıcı biçimde yaklaşmaya kadar varan tutumlar az değildir. Ayrıca oldukça netleşmiş bulunan savaş çizgimizi boşa çıkarıcı ve iflasa götürücü yaklaşımdan tutalım, elde bulunan ne kadar değerlerimiz varsa hepsini kendi tekelinde yenilgiye götürme, kendi kariyerist tutkularına feda etme ve parti içinde gözükara bir biçimde harcatma gibi tutumlar çok ciddi ve tehlikeli bir tarzda kendini dayatmaktadır. Parti içinde gözükara olmak ne anlama gelir? Bu gözükaralık feodalizmin ağalığı ve TC'nin jandarmalığıdır. Saflarımızda sergilenen bu tehlikeli tutumlarla hem gözükaralığa yönelinmekte, hem de çeşitli biçimlerde, ince hesaplarla bitmiş ve iflas etmiş kişilikler örtbas edilerek yaşatılmak ve dayatılmak istenmektedir. Böylesi bir durum vahimdir. Burada bu tutum ve davranışların ortaya çıkması ciddi bir sorunun varlığına işaret etmektedir. Buna objektif ajanlık diyebiliriz. Bize gelebilecek en büyük tehlikenin kendisi budur. Buna biçilecek ilk hükümler bunlardır. Bunun başka bir anlamı ise, çizgi dışı durumlarla bazı ruhsal ve kişisel özelliklerin bağlantısıdır.

Biz bunların neyi yaptıklarına ilişkin bazı örnekler gösterdik. Eldeki savaşçıları aylarca ve yıllarca savaştırmamak, kendi iğrenç emellerine alet etmek için dağıtmak, köleleştirmek, kaçtırmak, düşmana harca tırmak ve en tehlikelisi de çıkarlarına elveriyorsa katletmek gibi düşmanca tutumlarla karşılaşılıyor. Sözü ettiğimiz bu tutumların sahipleri bu durumlara sıkça giriyorlar. Bunlar hem de kendi yoldaşlarına ve yanbaşında bulunan halktan insanlara en ufak bir bilinç vermeme, onları örgütlememe, bunun yerine ağaların yaptığı gibi ve hatta onlardan daha kabaca değerlerimize konma ve bu değerler üzerinde tüm aşağılık tutkularını icra etme biçiminde ortaya çıkmışlardır. Bu tutum sahiplerini en üst sınıflar ve yetkilerle donatma uzlaşmacılığı, işin en tehlikeli yönünü oluşturmaktadır. Bu da tipik bir gaflet durumunu ifade eder. Bu toplumsal olarak yaygınca yaşanan suçluluğun partimiz içinde genelleştirilmesine götürür ki, bir partiyi bitirmenin bundan daha iyi bir yolu olamaz. Bir davaya en büyük kötülüğü yapmanın bundan daha iyi bir biçimi olamaz. Bu durumları yaşayan bazı arkadaşlarımızın özeleştirilerini vereceklerini sanıyoruz. Bu arkadaşlar kendi gerçekliklerini size belki biraz daha izah edeceklerdir. Benim için bu izahların fazla bir gereği yoktur. Belki sizler dersler çıkarmak için buna ihtiyaç duyacaksınız. Onların şahsında kendinizi göreceksiniz.

Bizim buradaki amacımız birkaç kişinin hesabını bitirmek veya kendilerini aklamak değildir. Buna fazla ihtiyaç duymayız. Bunlar zaten zavallıdır ve büyük davalarda fazla şansları yoktur. Bunlar kendilerine yapabilecekleri kötülükleri yapmışlardır. Bizim de bir kötülük yapmamıza gerek olamaz. Eğer burada sorunu kapsamlı olarak ele alıyorsak, bunun nedeni hala dürüst ve savaşçı olan özelliklerinizi göz önüne getirdiğimiz içindir; ülkede bütün zorlukları omuzlayan ve bu zorluklar karşısında yoğun çabalar harcadıklarına inandığımız arkadaşlarımız içindir. Bunların gafletine son vermenin ve önemli amaçlarımız doğrultusunda adımlarını nasıl atmaları gerektiğinin önemini çok iyi bildiğimiz içindir. Kendi kendilerini tanınamaz hale getirenlere söylenecek fazla bir şeyimiz yoktur. Gerekiirse bir tekme de biz vururuz. Elbette bu temelde davanın peşini bırakmayacağız. Meydanı bu tiplere kaptırmak istemeyiz. Gerekiirse

düşmanı bir yana bırakıp bunları yerle bir edebiliriz. Düşmana yönelirken, bünyemizi kemirmeye çalışanların hesabını tam olarak görmek için gerekirse bunu da yaparız. Bu şarttır, bunun yapılması vazgeçilmez ve yaşamsal bir öneme sahiptir.

Tarih tanıktır ki, cephe gerilerini sağlam tutmayanlar örgüt işlerinde gafildir. Cephe gerilerini vurdumduymazlar, entrikacılar ve komplocularla dolu bırakanlar, en büyük ihaneti arkadan hançerlenerek yerler. Bunlar çoğunlukla düşman karşısında da yenilirler. Bu durumları kendi pratiğimizde de yaşamamak için özenle üzerlerine gideceğiz. Neye mal olursa olsun bunu gerçekleştireceğiz. Burada özü pak ve bir şeyler verebilecek olanlar, bütün dürüstlükleriyle kendi rollerinin adamı olarak ortaya çıkmalıdır. Buna layık olmayanlar, gafletleri veya bilinçli tutumlarıyla arkadan kuyumuzu kazmasınlar, bizi arkadan hançerlemesinler. İyi düşünür ve bu sorunları halledersek, doğrusunu yapmış oluruz. Biz bağımsız ve özgür bir vatan yaratmak için bütün çabamızı azami derecede sergilemekten kaçınmayacağız. Vatanımız ne kadar harap edilmiş olursa olsun, toprağımıza ve dağlarımıza tutkunuz. Halkımız ne kadar geri ve tanınmaz hale getirilmiş olursa olsun, onun en çok sevilmesi, sayılması ve hizmet edilmesi gereken bir halk olduğuna kuşumuz yoktur. Böylesi bir halktan en sağlam birliklerin oluşturulacağı kesindir ve bu olanaklarımız dahilindedir. Partimizin gelişim tarihi iyi incelenir ve günümüze kadar olan gelişmesi göz önüne getirilirse, halkımıza doğru yaklaşıldığında her şeyini feda etmek istediği ortaya çıkacaktır. Bunun pratik kanıtları vardır. Yeter ki bu halka lanetli birisi gibi, aşağılık bir jandarma ve ağa gibi davranılmasın. Biraz insanca, biraz kendisini anlayan bir biçimde yaklaşırsanız, sizinle paylaşmayacağı hiçbir şeyi olmayacaktır.

Bizim onaylamadığımız bu durumlara nasıl düşebiliyorsunuz? Bu konuda nasıl türetilmiş ve büyütülmüşsünüz? Buna anlam vermek zordur. Bugüne kadar bütün ilişkilerimizde birkaç saatlik bir propagandanın yirmi yıllık dostlukları nasıl ayakta tuttuğunu iyi biliyorsunuz. Bu gerçeklerimiz karşısında nasıl oluyor da başaramıyorsunuz? Parti Önderliği PKK'nin temellerini böyle atmıştır. PKK böyle kitleleşmiştir. Bunları nasıl göremiyorsunuz? Eğer aşağılık durumlarla



jandarmalık yapacaksanız TC'ye gidin, ağaysanız gidip ağalığınızı ilan edin. Bu tür özelliklerinizi bize bulaştırmaya hakkınız yoktur. Düşmanın bile gelişen savaşımımız karşısında biraz saygılı davranıldığı bilinmelidir. Türk polisi ve jandarması dahi mücadelemizden dersler çıkarıyor; halka şeker dağıtıyor, televizyon veriyor, sağlık hizmetleri götürüyor. “Bakın, ben size ne kadar iyi yaklaşıyorum” demek istiyor. Düşman düşünüyor ve kolayını buluyor. Durum bu iken, sözde görevlimiz kalkıp halkın canına okuyor. Bu öğeler bilekrek veya bilmeyerek böylesine suçlu bir konuma giriyorlar. Hele hele partimiz hepimizi kendinize getirmek ve davaya kazandırmak için bu kadar yoğun çaba harcar ve emek sunarken, sizler nasıl oluyor da yanbaşınızdaki insanı bir çırpıda uzaklaştırıyorsunuz, nasıl ona kızıyor ve kendisini işlemez duruma getiriyorsunuz? Bunu hangi yürekle yapıyorsunuz? Bu hastalığı neden kaptınız? Bunu kim size öğretti? Akıl hocalarınız ve öğretmeniniz kimdir? Buna ne gücünüz ne de haddiniz olmalıydı. Burada ortaya koyduğunuz bazı olumsuz özelliklerinizi kimlerden aldınız? Bunları ne cesaretle sürdürüyorsunuz? Bunları size özümsettiren kimdir? Eğer arkanızda bir sülale örgütünüz olsaydı, belki bunun yerine iş yaptığınızı söyleyebilirdiniz. Ama arkanızda böyle şeyler de yoktur. Sizin yaptığınız şey kendi haddini bilmemek, kendini tanınamaktır. Böylesi bir politikayla yol alınabilir mi? Hayır. Kendinizi en yatalak birisi gibi ortaya atmanız hiçbir zaman sizi yüceltmez. Bu tamamen böyledir. Sizler gerçekten politikadan bile habersizsiniz. Politika, güç ve olanaklarla son derece akıllı bir biçimde yürütülen bir sanattır. Hele hele bu zor bir politika, en tehlikeli bir ortamda yürütülen bir politika ise, kesinlikle böyledir. Politika, en ufak olanakları son derece duyarlı bir biçimde büyütür ve yürütülmesi gereken bir sanattır.

Bazıları korkunç tutumlar içine giriyorlar; sanki arkalarında örgütlü bir orduları, örgütlenmiş bir sınıf veya aşiret varmış gibi, bu kadar ayamazlığı sürdürebiliyorlar. Zaten toplumumuzun genel olarak yaygınca içine düştüğü durum da budur. Bu tutumlar neye yol açar? Bunlar kördüğüşüne yol açarlar. Bunlar sonra pişman olmazlar mı? Olurlar. Bütün kör beyinlilerin körcesine yürüttükleri tüm kavgalar mutlaka pişmanlık getirir ve fazla düşkünleştirmeye götür-

rür. Böylesi bir kavganın temelinde ne vardır? Bunun temelinde aile ve sülale vardır. Halbuki bunların öyle fazla dayanacak aile ve sülaleleri yoktur. Bu büyük bir yanlıdır. İçine düşülen suçluluk durumu sürekli suç üretmek sürdürülmektedir. Parti içinde ısrarla sürdürdüğünüz bazı olumsuz özelliklerden ve suçlu konumlardan ne pay alabilirsiniz? Açık ki hiçbir pay alamazsınız.

Biz henüz bir grup dürüst öğrenciyken, henüz ilk adımlarımızı atarken bile, küçük-burjuva özelliklere oldukça yatkın kişiler karşısında ilkelere çok bağlıydık ve birbirimize çok iyi öğretiyorduk. PKK'nin bu gelişim aşamasına baktığımızda, bazıları bundan eser bırakmak istemiyorlar. Kaldı ki o zaman hiçbir tecrübemiz ve olanağımız yoktu. Buna rağmen yüce bağlılıklar vardı. Bugün ise olanaklarımız oldukça fazladır. Bunlar devrimci bir örgüt için yeterli ölçüdedir. Ama buna rağmen, o kadar da ters gitme durumu vardır. Bunu sadece yadırgamakla kalmıyor, zaman geçirilmeksizin üzerine gidilmesi ve yerle bir edilmesi gereken bir husus olarak görüyoruz. Biz düzeyin bu ölçüde düşürülmesine hala doğru dürüst bir anlam veremiyoruz. Özellikle ülkede o kadar yoğunlaşan ve bilinçlenen adına militan dediğimiz kişilerin varlığına rağmen, bu durumların ortaya çıkmasına gerçekten anlam veremiyoruz. Bunu izah etmekte zorluk çekiyoruz.

Bu kadar mı yetmezlik vardır, bu kadar mı kendini tanınamaz hale getirme vardır, bu kadar mı görevlere doğru yaklaşmama vardır? Bu kadar zayıf mısınız? Değerler ve çizgi uğruna savaşımı sürdürmekten, parti bilinci ve tavrından bu kadar uzak mısınız? Üslubunuz oldukça parçalayıcıdır. Kendinizi bir türlü toparlayamadınız, sağlıklı bir üslubun ve tutumun sahibi olmadınız. Yılları nasıl harcadınız, niçin yaşadınız? PKK'nin önderlik gerçeğini ne sandınız? Neden kendinize bu kadar sevdalandınız? Sevdalanacak neyiniz vardır? Geçmişinizden kalma hangi önemli değerleriniz bulunmaktadır? Toplumsal zemininizden aldığımız bu olumsuz özelliklerden neden ürküp uzaklaşmadınız? Özellikle yıllardır PKK içinde yaşayanlar bu zamanı nasıl geçirdiklerinin farkında mıdır? Bunu gerçekten anlamak istiyoruz. O sürekli tekrarladığınız sözlerinizden artık bıktık. “Şöyle bağlıyız, çizgi savaşımını şöyle sürdüreceğiz” tü-

ründen ucuz sözleri niçin söylüyorsunuz? Biz laf değil, pratik istiyoruz. Nitekim yıllarca burada eğitim görenler, pratikte tersini yaşadılar. Gerçekten bu duruma anlam veremiyoruz. Lanetli bir toplumun evlatları da lanetli olur tanımına bizi inandıramazsınız. Bu tutumunuzla lanetli olanı bozma kararlılığımızı asla engelleyemezsiniz. Biz karşı olduğumuz bu özellikleri kendimize bulaştırmayız ve bunlara karşı savaşıyoruz. En azından biraz da kanıtlamaya çalıştığımız şey bu oluyor.

Bazıları buna öncülük ediyor, bazıları da intikam alıyorlar. Ancak PKK sizi içinde bulunduğunuz lanetli durumdan kurtarmakta karardır. Provokatörlerin neler söylediklerini biliyorsunuz. Bunlar, “bu PKK denilen olayı, 1973’te nasıl temelleri atıldıysa, öyle yerin dibine gömmek gerekir” diyorlardı. Yürüttükleri savaşa böyle bir hedef biçmişlerdi. İşte bazıları bu tanımın gereklerini kanıtlamak istiyorlar. PKK’nin bütün gelişim hattına, çizgisinin özelliklerine ve olanaklarına bu kadar kurnazca saldıranların, kendiliğinden ve bilinçsizce de olsa, kanıtlamak istedikleri şey, provokasyonun ve son tahlilde TC’nin imha politikasının emrinde yürümek olmaktadır. Kariyerizm, bundan yararlanan provokasyon ve TC’nin imha politikası birleşiktir ve çoğunlukla da zincirleme etkilerle bu sonuca gidilir. Bir başka nokta ise sizin partiye, parti görevlerine ve parti çizgisine aymazca sahip çıkmamanız olan sıfır noktasıdır. Bu da dolaylı bir halka olarak TC’nin imha politikasıyla birleşir ve ona başarı şansı kazandırır.

Eline silah verdiğimiz bazıları adımızı çok kötüye kullanıyorlar. Bu silahı aslında bunlara vermemeliydik. Daha dün kadar sopa tutmasını bile bilmeyen adam, şimdi elinde bu silahı görünce, elbette başa bela olur. Silah çok değerli ve yüce bir araçtır. Özellikle özgürlük mücadelesinde bu silaha en basit bir yaklaşım, onu tehlikeli bir araç durumuna düşürür. Örgütte otorite olayı da böyledir. Örgütte otorite kötüye kullanıldığında, en tehlikeli kurumlardan bir tanesi haline gelir. Otorite yerinde kullanıldı mı, çok büyük değerler ortaya çıkarır. Siyaset özünde otoriteyi ve silahı idare etme sanatıdır. Bunu devrimci politika için söylüyoruz. Bütün bunlardan habersiz olan birinin eline yetki ve silah verildi mi, bunların üzerine oturur ve yüzüne gözüne bulaştırır. Bunun böyle olacağı açıktır. Bunların en

belli başlıları bile, “biz bu anlamda adam olamayız, birileri sırtımıza adam bindirsin ve bizi yürütsün” diyorlar. Haydi bakalım, gelin de bu işin içinden çıkın!

Bu işin içinden çıkın diyoruz. Ne kadar zor olsa da, bu çıkışı bilmek ve yaptırmak gerekiyor. Bu kadar büyük çaba, bu kadar ağır olumsuzluklar karşısında silahsız kalmamak içindir; her şeye doğru yaklaşımı peşinen olanaklı ve ulaşılır kılmak içindir. Yoksa kim size kaç paralık değer biçerdi? Hayır, silaha ve parti çizgisine layık olunmadı mı, hiç kimse size değer veremez. Bazı değerlere layıksınız diye sizleri partiye getirdik ve partinin her türlü silahını verdik. Deneme ve sınamayla giderek layık hale gelirler diye düşündük. Yoksa kendi başınıza kalsaydınız, örgüt bir yana, iki keçiyi bile güdemezdiniz. Geçmişinize bakın, bir merhabalık durumunuz bile olamazdı. Ailenizin ve sülalenizin durumunu göz önünde bulundurun: Düşmanın ya da yandaşlarının kölesi olurdunuz. Geçmişini bilmeyen geleceğini de doğru kararlaştıramaz.

Burada da yine kendini birçok yanlış tanımlamalarla değerlendirmeye veya haddini bilmeme durumu ortaya çıkıyor. Ama politika öyle bir sanattır ki, hedeflediği düşmanı an be an acımasızca yenilgiye götürür. Bir toplumun en tehlikeli faaliyet alanı savaş alanıdır. Bizde de en zor alan budur. Bugün hem ülkede, hem de çeşitli faaliyet alanlarında soruna yaşamımızı bu denli çıkmaza götürecek bir biçimde yaklaşanlar, kendilerini avare bir biçimde ortaya koyanlardır. Bunları kendi hallerine bırakırsanız hiçbir şey kurtaramazlar. Bunlar karınlarını doyurabilecek adamlar olsalardı ve kendilerini satmasalardı, kendilerini alkışlardık. Bunları çok iyi tanıyoruz. Bunların başa bela olmaları, bizim saflığımızdan ve iyi niyetimizden ileri gelmektedir. Bunlar yedi belalı tiplerdir. Düzeltmek için hangi yanına el atsanız “diğer yanım” derler, bunu düzeltirsiniz “başka yerim” diye feryat ederler. Mutlaka açık bir kapı bırakırlar. Gerekirse canlarını feda ederek, verebilecekleri zararı verirler. Bu anlamda durumları çok hassastır. Bunlar kendilerinin adam olamadıklarını ve başkalarını da adam etmeyeceklerini söylemekte; mevcut tarihsel kalkışa fazla yaşama şansı vermeyeceklerini iddia etmektedirler. Bilmeyerek de olsa, zorluklarımızı fırsat bilerek, gerekli görmediği-

miz bir zamanda ve zeminde kendilerini savaşımımıza dayatarak olumsuz rollerini oynamaktadırlar.

Biz bütün gücümüzle düşmana yönelmek isterken, bunlar cephe gerisinde hep çürük bir yan bırakarak, bizi tereddütlere ve endişeye sevk etmeye çalıştılar. Biz içimizde ve arkamızda kaygılara hiçbir zaman yer vermeksizin, hızlı bir savaşımın verilmesinden yanaydık. Bizim asıl yönümüz bu biçimde geliyor. Bunlar bu tarz yürüyüşümüzde bizi oyalamak ve düşürmek istiyorlar. Biz son yılların bütün çabasını bunlar için harcadık. Yarın günü geldiğinde, bunlara güzel bir tören yapacağız. Eğer sağ kalırlarsa, bütün marifetlerini tek tek sergileyeceğiz. Buyrun marifetlerinizle bu alanda güzel güzel oynayın, diyeceğiz. Bunlar ancak böyle kendilerine gelecek sağlayabilirler. Bunların ufkunda yücelik kapanmıştır. Halkına, ülkesine, partisine ve yoldaşlarına böyle yaklaşanların geleceğinin ufkundan söz edilebilir mi? Hayır. Onlar ilerde maymunca oynamanın denemesini yapıyorlar. Ama sonunda kendilerinin ne olduklarını anlayacaklardır. İnsanlık davası o kadar basit değildir. Ama onlar bunu anlamak istemiyorlar. İşin kötü tarafı halk olarak çok geri olabiliriz, ama bunlar bizi maymunca yaratıklara benzetmek istiyorlar. Biz geriyiz, ama insanımızın bu geri yapısından çıkış yapmakta da oldukça iddialıyız. Eğer kendileri bu tür benzetmelere layık olsaydı, kendileri için iyi bir sahne hazırlarız, oynayabildikleri kadar oynasınlar.

Biz PKK'yi ortaya çıkarırken, ilk düşünce tohumları filizlendiğinde bile dağlara bir yücelik atfettik. Dağlarda ulusal kurtuluşun kazanılacağını söyledik. Biz halkımızın içine girip birkaç saat arasında kaldığımızda, onun mutlaka kurtarılması gereken bir halk olduğu sonucuna vardık. Okuduk, bütün yeteneklerimizi onun için kurtuluş yolunu bulmaya adadık. Elimize birkaç kuruş geçtiğinde, bu yolda harcamaya çalıştık. Bunlar çok açık gerçeklerdir. Biz de ülkede yaşadık. Yaşadığımızda onu yaşadık. Ülkeden koptuğumuzda tüm gücümüzle özgürlüğe yöneldik, çabalarımızı onun hizmetine sunduk. Bütün bunlar bu kadar açıkken, bizde hala tarihsel gafleti yaşamının ve bunu çeşitli kisveler altında sürdürmenin en ufak bir izahı ve savunması olamaz. Bizim soruna bu kadar yüklenmemizin nedeni, bunların bu durumunu açığa çıkarmaktır. Dağlarımızı

bir an önce kaçılması gereken yerler olarak görenler, halkımızı ağzına en ters sözcükler sokulması ve kendisine tekme vurulması gereken bir halk yerine koyanlar, yoldaşlarına en ufak bir sevgi göstermeyenler bunlardır.

Biz her zaman partimizin içindeki değerlerin verdikleri sözlere itibar ederiz. Bu bizim bir parti ilkemiz ve ahlakımızdır. Ama bazı kişiler sözünün eri olmadıklarını sergiledikleri ikiyüzlü davranışlarla ortaya koymuşlardır. Bizim hesap soruş tarzımızın sadece onların canını almak veya onların canımızı alması biçiminde sonuçlanmayacağını biliyoruz. PKK'de söz vermenin ve sözle oynamanın ne demek olduğunu kendilerine öğreteceğiz. Eğer yaşarsak, sözle oynamanın ve ikiyüzlüce söz verip de pratikte başka şeyler geliştirmenin ne anlama geldiğini bunlara göstereceğiz. Tavrımız acımasız ve kesindir. Bunların kendi kişiliklerinde egemen kılmak istedikleri olgu, bütünüyle lanetli bir geçmişi tekrar yaşamaktan başka bir şey değildir. Demokrasiyi, özgürlüğü yaşatmalarını bir yana bırakalım, bunlar başından beri kapalı ve kapkaradır. Bir şakiden merhamet ve saygı dilenebilir, ama bunlardan beklenemez. Bunlar Kürdistan'ın en tortu tabakasının son tipleridir, onun temsilcileridir. Yoksa sözle ve parti değerleriyle oynamalarının başka bir izahı olamaz.

Düşman günlük olarak, "36 kişymişler, 21 kişiyi kaçırtmışlar" biçiminde haberler veriyor. Düşman bile bunların yaptıkları alçaklığın farkındadır. Kendi birimindekileri bu kadar kaçırtan adamın kişiliğini nasıl değerlendireceğiz? Bunlar bunu hem de komutanlık ve sorumluluk adı altında yapıyorlar. Kendi çabalarına bakıyorum. Sadece Kürt halkının içinde değil, nerede olursam olayım, bir yerde birkaç gün kaldığımda etrafımda bir dostluk oluşur. Hiçbir olanağımız bulunmadığı zaman bile, biz muazzam insanlığımızla oldukça çekici ve kazanıcıydık. Bunlar ise savaşmaya gelen, her şeyini ortaya koymaktan çekinmeyen ve halkımızın en çok değer verilmesi gereken evlatlarını kaçırtıyor ve canlarına okuyorlar. Bunların yaptıkları canavarlık değil midir? Bunlar yaptıklarıyla ne denli alçak olduklarını kanıtlamıyorlar mı? Ben bunları bir-iki örnek ortaya çıktığı için söylemiyorum. Eğer bunlara daha fazla yol verilirse daha fazla vururlar ve halkın başına en büyük bela bunlardan gelir.

Yarın kurtuluş mücadelesini daha da ilerletebiliriz, zafere doğru yaklaşabiliriz. Bu tiplerden birkaç tanesinin olması halinde, geriye çark etmek, düşmek ve bitmek işten bile değildir. Hatta bunların etkisi altında kurulacak bir devlet bile sağlıklı olamaz. Koca Sovyetler Birliği'nde bile yetmiş yıl sonra bu kadar iğrenç şeyler oluyorsa, bunlar değil yetmiş yıl sonra, yetmiş günden daha kısa bir süre içinde her türlü hastalığı çıkarırlar.

Bunlar kara ruhludur. Bunlar Kürdistan'ın gericiliğini ve kişiliksizliğini temsil etmenin yüzkarasıdır. Bunlara şunu söyleyeceğiz: Bu işe soyunmaktan vazgeçin. Vazgeçme durumunuz yoksa, yer yarılсын da içine girin. Kendi mezarınızı kendi ellerinizle kazın. Layık olduğunuz durum budur. Bize bu kadar kötülüğü layık görenlerin, halkına ve ülkesine hor yaklaşanların, ülkesi ve halkıyla oynayanların kendi kurşunlarıyla kendilerini götürmeleri en doğrusu olur. Buraya dürüst olmayan bazıları geldi; kendi mezarlarını kendileri kazıp kendi kendilerine kurşun sıktılar. Böyle yapanların bile bir haysiyeti vardır. Bunlara bunu örnek gösteriyorum. Belki komplo yapmaya ve kötü bir fırsat elde etmeye geldiler, ama yüceliğimiz karşısında bunu bulamayınca, bizzat kendi kendilerini vurdular. Peki, bunlar hala neyin kavgasını veriyorlar? Düşmanla şu veya bu biçimde bağlantısı olanların hiç olmazsa kendi alçaklıkları karşısında intihar edecek güçleri vardır. Bunlar ise hala yoldaşlık ilişkilerini ve halkımızın kendilerine sunduğu olanakları kullanma temelinde yaşıyorlar. Bunların böyle yaşamaya hakları var mıdır? Hayır, yoktur. Sık sık, “Bende şu sınıfın şu kadar tortusu vardır, kişiliğim şu kadar bozuktur” demek özeleştirir midir? Hayır, değildir. Böyle de olsa, biz yine de yoldaşlık adı altında saflarımıza gelenlere saygılıyız. Söylenen sözün bir değer ifade ettiğini kabul ederiz. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorlarsa öğretiriz. O kadar şehidimiz vardır. Her dağın başında onlarca yoldaşımızın bir öbek kanı birikmiştir. Bunlar maalesef çok büyük değer biçmeleri gereken yanbaşılarındaki şehit düşmeler karşısında, yüreklerinde en ufak bir sızı bile duymamışlardır. Eğer bunların yüreklerinde sızı olsaydı, değerlere böyle mi yaklaşırlardı? Bunların yüreği işte böylesine canavarların yüreğidir. Bunların yürekleri diplerine tortu çökmüş kapkara yüreklerdir. Bu kadar şehide

sahip olduktan sonra insan kendisini müthiş bir biçimde ayaklandırmaz ve her yönden duyarlı hale getirmez de ne yapar? Bunlar ise tersini yapıyorlar. Düşman kendi politikası gereğince imhayı dayatabilir. Halk çeşitli nedenlerle köleliğe mahkum edilmiş olabilir. Ama özgürlüğe kalkanların ve özgürlük silahını taşıyanların daha da beter bir durumu yaşatmaya çalışmaları kabul edilemez. Hiçbir şekilde buna yaşam şansı verilmesi düşünülemez. Biz en küçük bir bulanıklığa yer vermeden politika yapmayı ve kendi çizgimiz temelinde yaşamayı sürdüreceğiz. Sizler de bunu böyle yaşamak zorundasınız. Yoksa kendinize en ufak bir saygınız bile kalamaz.

Değerlere bu denli düşünce yaklaşanların devrim adına yaşama-ları büyük bir aldanmadır. Ben şimdi kendi önderlik pratiğimin sonuçlarını aktarıyorum. Aslında bizim bunu bu kadar açmamıza gerek yoktu. Değerlerimizin savunmasını yapmamıza da gerek yoktu. Ama sizin gaflet içinde bulunmanız ve bu değerlere yaklaşımda içine düştüğünüz zaafiyet, bizi bunları söylemeye mecbur bırakıyor. Olumsuzluklara alet olmanız ve bir türlü büyük tavrın sahibi olamamanız bize bunları söyletiyor. Siz derken sadece burada bulunanları kastetmiyorum. En yetkili olanların, en yaşamsal tavrı koymasına gerekenlerin durumundan söz ediyorum. Bütün bunlara rağmen, ilk çıkışımızda yaptığımız ve bütün yaşamımızda temsil ettiğimiz gibi, vatana doğru temelde sahip çıkmaya devam edeceğiz. Bağımsızlık yolunda halka en yüce değeri vermeyi ve en büyük hizmeti sunmayı temel alacağız. Parti birliği için gösterdiğimiz bütün çabalara bağlı kalacağız. Nerede olursa olsun, bütün saldırılara karşı bunları savunmaya devam edeceğiz. Partimize bu temelde bağlı olduklarını iddia edenlerin ve özellikle sorumlu konumda bulunanların, nerede olurlarsa olsunlar, bağlılıklarını bu biçimde sürdürmelerini isteyeceğiz. Kendileri ancak bu temelde partinin birer değeri olduklarını iddia edebilirler. Kendilerini ancak bu değerlerin kazanılması ve savunulmasında kanıtlayabilirler. Bunun dışındaki hiçbir tutum içine girilen yetmezliği, uzlaşmacılığı, idareciliği ve gününü gün etmeyi affettiremez.

Konumları daha değişik de olsa, şimdi bu değerlendirmelerin ışığında bazı gafil ve yetersiz yaklaşımlar ortaya çıkmıştır ve her za-

man çıkacaktır. Biz eğitimle düzeltilmesi gerekenlere eğitici yaklaşımımızla yardımcı olacağız. Yardımımızı bundan sonra da bu çerçevede sürdüreceğiz. İflah olmaz tiplere ilişkin tanımlar geliştirdik. Bunlara yönelik yaklaşımın nasıl olması gerektiğini ortaya koyduk. Biz sadece önünüzü açmak ve sizleri devrim davasında iyi savaşan değerler durumuna getirmek istiyoruz. Kendi yüceliğinizle birlikte halkın yüceliğini kanıtlamanız halinde, arzuladığımız yaşama ulaşabileceğinizi söylüyoruz. Bunun dışında hiçbir şeye tenezzül etmemenin vazgeçilmez bir özelliğimiz olduğunu belirtiyoruz. Bu temelde saflarımızda birlikte yürüme şansı tanıyabiliriz. Bu konuda da hiçbir zorlama yoktur. Kabulünüz bu temelde ise, yürüyüşe bu biçimde devam edecekseniz, kapımız açıktır. Aksi halde istediğinizi seçmek de sizin tercihinizdir. Partimize bir anlamda yeni katılan sizlere bunu belirtmek yaşamsal önemdedir. Bu temelde katılın, bu temelde yürüyün. Bunun dışında yapılan şeyler oyalama olur, aldatma olur. Bunun sonucunda daha kahredici durumlarla karşılaşarak yaşarsınız. Bunun da akıl ve mantıkla bağdaşır yanı yoktur.

Biz kendi saflarımızı karşıtlarımızın bizi geriye çekmelerine meydan vermemek için netleştirir ve aydınlatırız. Bu konuda iyi birer yürüyüşçü kılacak kadar, hepinizi olanaklarımızla eğitir ve tecrübe sahibi kılarız. Yoldaşlığı böyle kavrayıp uygulayalım. Bu temelde kavramaya ve uygulamaya varsanız, geçmişteki yetmezliklerinize, suçluluğunuza, aldanma ve yanılgılarınıza rağmen, sizi kabul etmeye hazırız. Katılımın koşulları, içine girilecek doğrultunun ilk adımları ve sonuna kadar nasıl yürünmesi gerektiği açıktır. Kabulün koşullarını tekrar bütün PKK'liler için bu biçimde belirliyor ve bundan vazgeçmiyoruz. Almış olduğumuz önlemlere rağmen, belki istediğimiz zamanda ve yerde olmaz, ama son tahlilde eskinin böyle kabulüne ve böyle yürümesine karşı çıkabilecek durumdayız. Hesabınızı böyle yaparak gelin. Biz böyle savaşçılarla yol almaya varız. Aksi halde kimse sizinle savaşmaktan bizi alıkoyamaz. Tüm dünya bunu denedi, ama başaramadı. Ben bu halimle, sizinle ve dünyayla savaşabilecek güçteyim. Bunu kendi olanaklarıma ve gücüme göre yaparım. Ortak savaşmak istiyorsanız, açıkça söyleyin. Karşı mı savaşmak istiyorsunuz, o zaman ayağınızı denk atın. Az hata yapın, kötü

düşmeyin. Davamızda oyun oynamak yoktur. Biz saflarımıza gelenlerle değil, düşmanla oyun oynarız. İçimizde düşman konumunu temsil edip bu temelde oyun oynarsanız, karşılığını da görürsünüz. O zaman ürkemeyeceksiniz. Bu konuda da bir kez daha gafleti yaşamamalısınız. Savaşıyorsanız, hiç olmazsa akıllı savaşın. Dönekçe ve ikiyüzlü davranmayın. Biz düşmanın karşısında gam yemeyiz, düşman niçin bize böyle yaptı demeyiz. Ama ikiyüzlülük ve sinsilik en kötü durumdur. Bizimle ortaklaşa ve hem de önderlik düzeyinde savaşacaksınız, bunu yapmayacaksınız. Eğer karşı saflarda savaşım tercihiniz varsa karşıya geçip olanaklarınızla savaşınızı yürütün. Ama saflarımızda kalarak ortamı karıştıracağınızı, bulanıklaştıracağınızı, avlayacağınızı, oynayacağınızı ve oynattıracağınızı söyleyip tutumunuzu sürdürürseniz, bu lanetli bir meslektir. Ajanlık denilen durum budur. Kürdistan koşulları söz konusu olduğunda, bu çoğunlukla bilmeyerek yürütülen lanetli bir meslektir. Bu meslek çok yaygındır. Sizi bu mesleği terk etmeye çağırıyorum. Özellikle objektif olarak bu durumu yaygınca yaşayanlara çağrıda bulunuyorum.

Bilinçli ajanların durumu daha değişiktir. Bütün bunları açık olarak belirttikten sonra, bir başka yol daha kalıyor. “Benim hiçbir şeye gücüm yetmez. Ben çoktan iflas etmiş ve yatalak hale gelmişim, adım atamaz bir zavallıyım. Benim ağzıma birkaç damla su ve bir ekme kırıntısı verin, her şeye hazırım” deyip bu konumu yaşayanlar varsa buyursunlar onlar da ayrı bir saf tutsunlar. Gücümüz dahilinde onlara da yaşam olanağı veririz. Bütün seçenekler bu kadar açıkken, başka ne isteyebilirsiniz? “Ben hepsini isterim” dersanız, bu olmaz. Çünkü bunlar birbirleriyle çok çelişkili yanlardır. Düşman ile PKK uzlaşmaz; PKK ile objektif ajanlık, PKK ile kölelik, yatalaklık ve düşkünlük uzlaşmaz. Hepsinden bir şeyler alıp yaşamak da olmaz. Benden daha gençsiniz. Daha fazla olanak sahibisiniz, daha donanımlısınız. En azından bu durumu göz önüne getirerek, tercihinizi size layık olduğu biçimde yapın. Tercihini bizimle birlikte olmaktan yana yapan ve önderlik gerçeğimize uygun olarak savaşmak isteyenlerle paylaşmayacağımız hiçbir şeyimizin olmadığını belirtmek isteriz. Onlar bizim savaş arkadaşlarımızdır. Biri gitti diğeri kaldı demeyiz. Birinde hepsi, hepsinde biri yaşar. Onları böy-



le değerlendiririz. Bu tanım ve ayırım Kürdistan için çok önemlidir.

Düşmanın yeri de, kölenin yeri de kendine göredir. Onlar da yerlerine göre bir yaşam tercih ederler. Ama bizim tercihimiz böyledir. Herhalde hiçbiriniz bizi bu yüce tercihlerimizden vazgeçirtecek güce ve isteme sahip değilsiniz. Tersine ortak savaşıma koşanlar, bunun andını içenler ve çabasını sergilemekten çekinmeyeceğini iddia edenler sizlersiniz. O halde her alanda yürüyüş böyle olmalıdır. Ülke içinde, ülke dışında, zindanda, dışarıda, silahlı ve silahsız, her yerde mücadeleyi böyle yürütmek gerekiyor. Hepiniz yürüyüşü bu temelde gerçekleştirmekten sorumlusunuz. Yüreklere tekleşmesi, çizgide düşüncenin somutlaşması budur. Böyle bir örgüt haline geldi mi, en zor koşullardan bile başarıyla çıkılır. Bizim bundan başka bir çaremiz, bir olanağımız ve bir seçeneğimiz yoktur. Bu işe gönüllü ve bilerek hazırlandık. Bunun için büyük bir coşkuyla zafer için çalışıyoruz.

Şimdi bu çerçevedeki yaklaşımlar her birinizin durumuna aydınlık getiriyor. Bir aynaya bakar gibi bu çözümlerle kendinizi bulmalısınız. Tercihinizi sonuna kadar en iyi bir biçimde yapmalısınız. Çok olumsuzlukları bulunanların aşama yapmaları da olanak dahilindedir. Çözümlerinin ruhuna uygun olarak, kendinizi dönüştüreceğinize inanıyoruz. Ben kendimi günlük olarak dönüştürüyorum. Siz ise üç ayda dönüştürün. Bundan daha fazla olanak olamaz. Hiç olmazsa bu olanakları iyi değerlendirip kendinizi hızla yenileyin. Değerlerimizle oynamaya kalkışmanın ne anlama geldiğini bir kez daha izah ettik. Buna karşı tavrımızı açıkça koyduk. Bu temelde birçoğunuzun kendi durumunu daha iyi görebileceğini ve değerlendirebileceğini sanıyorum. Kendi eski, yetmez, birliğe gelmez, halkın çıkarlarına cevap vermeyen ve yürüyüşümüzün özelliklerine denk düşmeyen kişiliğinizi çok daha iyi görüyorsunuz. Bu çözümlerden de dersler çıkararak, bu kişiliği aşmak için gerekli çabayı göstereceğinize inanıyoruz.

**Kasım 1989**

## **ÇİZGİYLE YÜRÜYEN DEVRİMCİLİK MUTLAKA ZAFERE ULAŞACAKTIR**

Bugün tamamlamak zorunda olduğunuz devreye ilişkin bir tören yapacağınızı sanıyorum. Bu törende devreyi bitiren arkadaşlara diplomaları verilecektir. Böyle bir devreyi de tamamen bitirmeye çalışalım. Çünkü bundan sonraki çalışmalarımızı yeni bir devre temelinde sürdüreceğiz. Biz yeni ve eski devre için yaptığımız kapsamlı değerlendirme temelinde genel bir perspektif çizmekle iyi bir başlangıç yaptığımıza inanıyoruz. Bundan sonra ise özellikle ülkeye yönelmek durumunda olan arkadaşlar için yürüttüğümüz savaşa ilişkin, daha belirgin olarak ülkede taktiğin yetkince uygulanmasına, yönetim sorunlarına, mevcut zaaf ve yanlışlıklara ilişkin değerlendirmeler yapacağız. Bu çözümlerini hem yeni devre için, hem de ülkeye yönelmek durumunda olan ve ülkede faaliyet sürdüren arkadaşlar için yapacağız.

Zaten çok önemli bir hazırlık devresini yaşıyoruz. Özellikle bu kış döneminin tarihsel anlamda bir gelişmenin evresi anlamına geldiğini, dolayısıyla Kürdistan'da kendine özgü biçimlerde gelişen savaşın kurallarına bağlı bir önder ve yönetici güç olmanın vazgeçilmezliğini ortaya koyacağız. Çünkü gerek buradan yola çıkanlar, gerek savaşı yönetmek durumunda olanlar açısından, başta kadro eğitimi ve yönetimi olmak üzere, önemli yönetsel sorunlar vardır. Bunlar, gerekleri neye mal olursa olsun, derhal çözümlenmesi zorunlu olan sorunlara ilişkin değerlendirmeleri kapsayacaktır. Bütün dikkatimizi yalnız buradaki yapı değil, bütün sorumlu kademe-

lerdeki kadrolar üzerinde yoğunlaştıracağız.

Kadrolarımızın özel savaş ve devrimci savaş olayına yaklaşımlarında mutlaka düzeltmeleri gereken yanları vardır. Hatadan da öteye savaşa karşı tutucu, savaşı kendi kişiliklerinde tıkayıcı, hatta saptırıcı ve çizgi dışılıklara kadar götüren durumlar söz konusudur. Bu yaşamsal konular üzerinde ağırlıklı olarak duracağız. Bütün hazırlıklarımızın kaderini belirleyecek bir düzeltmeyi özde ve biçimde halk savaşı esprisine gerçekten uygun düşecek bir düzeyde yürüteceğiz. Özellikle gücümüzün taktik dışılığa düşmesinde çeşitli düzeylerde sorumlu olanlar vardır. Bunların durumuna değineceğiz. Bunun nedenlerini ve sorumluluk durumlarını izah edeceğiz. Yeniden düzenlemeye, yeniden bir komutanlaşmaya kavuşturulmasına, bunun tamamen çizginin gereklerine uygun bir biçimde yürütülmesine ve gerilla savaşını mutlaka doğru temellerde yürüten bir komuta kademesinin oluşturulmasına ilişkin değerlendirmeler yapacağız. Sizleri bu temelde görevlendirmek büyük önem taşıyacaktır. Özellikle çizginin en önemli bir parçası olan taktik önderliğe doğru yaklaşımı bir kez daha ortaya koyacağız. Taktik önderliğe lafazanlıkla ve ucuz söz vermeler biçiminde değil, pratikte gereklerini tamamen yerine getirecek tarzda yaklaşacaksınız. Geçmişte söz verenlerin çoğu taktiği politik bir eyleme dökecek fırsatlara kavuşmalarına rağmen, çoğunlukla henüz bu duruma gelememiştir. Bunu görmek üzüntü vericidir.

Böylesine tarihsel bir aşamada ve bu kadar büyük hazırlığa rağmen, bu denli kendini koyuverme ve olmadık kötü durumlara düşme esef edilecek bir durumdur. Birçoğunuzun durumu hala böyledir. Burada bu konuyu fazla açmak istemiyorum. Geçmişiniz ne kadar yaramaz ve belalı olursa olsun, ne kadar kendinizle oynamış olursanız olun, halkın ve partinin çıkarları söz konusu olduğunda bunu yapamazsınız. Kölece boyun eğmekle bu işten kurtulamazsınız. Ortaya çıkan görevlere mertçe ve yiğitçe sahip çıkmalısınız. Özde ve biçimde buna karşılık vermesini bileceksiniz. Bazıları bu konuda hala bizi yanıltmaya çalışıyorlar. Burada, özellikle ülke somutunda ve başka alanlarda bu tutumu ısrarla sürdürenler vardır. Bunu terk edelim diyoruz.

Elbette bunun tarihsel ve ulusal nedenlerinin var olduğunu biliyoruz. Yine bunun zorluklardan kaynaklanan nedenleri vardır. Ama bütün bunlara rağmen, devrim panzehir, çare ve çözüm olmalıdır. Kendi düşkünlüğünü ve problemleri kişiliğini bütün bir halkın kaderi üzerine yaymak kadar alçakça bir şey olamaz. Kendi egosunu, kendi bireysel tutkularını bir partinin iradesine egemen kılmak kadar alçakça ve suçlu bir durumdan söz edilemez. Siz olanaklarımız ölçüsünde gerçekleştirdiğimiz eğitimle belli bir gelişmeyi yaşadınız ve yaşıyorsunuz. PKK'yi bir kölece bağlılık örgütü olarak tutmadığımızı çok iyi işledik. Yine PKK hareketinin son derece keyfi, yaramaz, hem de çoktan bitip tükenmiş kişiliğinizle öyle canınızın istediği gibi kendi iradenizi dayatacağınız bir hareket olmadığını da çok iyi ortaya koyduk. Mutlaka saygı gösterilmesi gereken ve ilk defa ortaya çıkan parti iradesine büyük değer biçerek yaklaşacağız. Bunun temsiline büyük bir yücelik atfederek ve kendi kişiliğinizde büyük bir çözüm gücü olmayı sağlatarak katılmanız gerektiğini çok iyi gösterdik. Bu temelde sınırlı bir başarı göstermemeniz için hiçbir neden yoktur. Bu yürütemez ve çözümsüz durumunuzla kim size ne verebilir? Vatanına, özgürlüğe ve insanlığa karşı bu kadar olumsuzluk içinde olan kişiyi kim saygıyla karşılayabilir? Kimse buna bir değer veremez. “Kürt kişiliği, yaramazlığı ve utanmaz lanetli durumudur” deyip işin içinden sıyrılamazsınız. Hele böylesi bir aşamada ve PKK devrimciliği söz konusu olduğunda, bunu düşünemezsiniz.

Yeni düzenin tamamen mahkum ettiği bir yapıdan geliyorsunuz. PKK ise eski PKK değildir ve başarı yollarını açmıştır. Hala bu işin önünü tutma, tutucu olma, asgari düzeyde de olsa görevlerinin gereklerini yerine getirmeme durumu korunmakta; kişiler kendi aralarında “sen bana dokunma, ben de sana dokunmayayım; sen benim ayıplarımı söyleme, ben de seninkini söylemeyeyim; sen benim suçumu örtbas et, ben de seninkini gizleyeyim” deyip rezilce bir durumu yaşatmaktadır. Bu kadar rezaleti ne diye beyninize ve yüreğinize kabul ettirebiliyorsunuz? Lümpenizm, toplum dışılık ve temel toplumsal değerlerden vazgeçme bazılarında bu kadar mı kökleşmiş? Bu kadar mı terbiyesiz, laçka, serseri ve bunalımlı yapı bun-

larda etkili olmuş? Bu kadar mı diline, beynine ve yüreğine egemen olamayacak ölçüde bir sefaleti yaşıyorsunuz. Eğer durumunuz böyleyse, çoktan ölmüşsünüz demektir. Anlayamadığınız nokta burasıdır. Bu kadar mı soylu değerleri koruma ve savaştırma gücünden yoksunsunuz? Eğer böyleyseniz, ölmüş bitmiş bir varlığa neden can vermeye çalışalım, neden bağımsızlaşır ve kahraman olur diyelim? Bu çelişkiyi çözmek gerekir. Beyniniz ve yüreğinizle oynayan garip bir hastalık, garip bir el vardır. O yüzyılların gericiliği adeta her kımından birçok olumlu özelliklerinizi bir kabus gibi sarmıştır.

Özellikle ülke zemininde biraz yaşam yollarını açıyoruz. Özgürlüğün görkemli şevki biraz suratlara vuruyor. Buna karşı suratlarını buruşturuyor, gözlerini kapatıyorlar. Bunlar yarasalar gibi karanlık içinde yüzmekten hoşlanan ve ışıktan korkan tiplerdir. Bunlar problem çıkarıyor, gerçekleri örtbas ediyorlar. Dünya hızla açıklığa ve demokrasiye doğru giderken, bunlar kapalılığı, ağalığı, bürokrasiyi ve anti-demokratizmi yaşamaya çalışıyorlar. Hem de bu aşamaya gelmiş önderlik gerçeğimize rağmen bunu yapıyorlar. Bu ne yiğitlik, ne de fazilettir. Bu düpedüz alçaklıktır. Bunun için hiç de yargı sahneleri geliştirmemize gerek yoktur. Bu durumda olanlar yerinde oturmasını bilmelidir. Hiçbir şeyinize muhtaç değiliz. Ne eylemciliğinize, ne örgütçülüğünüze, ne de başka bir şeyinize ihtiyacımız vardır. Biz hareketimizin bir kahramanlık hareketi, halk kahramanlarının seçkin bir örneği olmasında ısrarlıyız ve öyleyiz. Yeni yaratmada kararlıyız. En devrimci bir ideolojik ve politik çizgi temelinde ve paha biçilmez pratik çabalarla bunu sağladığımızı eminiz. Şehitlerimizin varlığı ve bütün direniş varlığımız buna tanıklık ediyor.

O halde mutlak anlamda bu değerlerin emrine girmekten başka seçeneğiniz yoktur. Lafla, kendinizi yere atmakla, durumunuzu söyle veya böyle yansıtmakla hiçbir şey kurtaramazsınız. PKK'de emir, talimat ve yürüyüş denilen olay budur. Bazıları hem de yetkiyi bizden kaparak çizgimizle oynuyorlar. Merhaba vermeye bile layık olmayanlar, bize dayanarak onbinlere çok kötü bir biçimde hükmetmeye bayılıyorlar. Önderlik bu kadar ucuz değildir. Önderlik uygulamaları bu kadar basit olamaz. Kendinizi eğitimle yenilemekten söz ediyorsunuz. Buyrun, size istediğiniz kadar eğitim ve yeni-

lenme olanağı verelim. Dağdakiler yıpranmışlarsa, gelsinler, sonuna kadar eğitelim. Tecrübe mi diyorsunuz? Aylarca tecrübe olanağı veriyoruz. Bütün bunlara rağmen, yapamadığınızı ve rolünüzü oynamadığınızı söylerseniz, hiç kimse buna göz yummamızı artık doğal karşılayamaz. O halde bu eğitim ve tecrübe denilen olayı doğru ele alalım. Bu kadar düşünce yoksulu olamazsınız. Partimiz hiçbir partide bulunmayan açıklığa yer veriyor. Talimat sistemi hakeza oldukça ilerleticidir. Elinize verilen donanım sizleri ideolojik, politik ve askeri yönden her biçimde oldukça savaştıracak kadar çeşitli ve zengindir. Artık nasıl tercih ederseniz öyle yapın. Ama belirttiğimiz durumlara düşmeyin; tutucu, işleri köstekleyici ve düşürücü tutumlara girmeyin. Bu, objektif ve subjektif olarak ajanlıktır. Düşman cephesi adına içte köstekleme hareketidir.

Biz çizgi dışılığı karşı bir yargı sistemi geliştirmeye çalıştık. Bu yargı sistemi üzerinde hassasiyetle duruyoruz. Çizgi dışılığın ortaya çıkardığı tehlike öyle sandığınız gibi basit değildir. Bu davranışta olan biri bir orduyu bozabilir. Bizde bir değil, çok sayıda ordu bozan vardır. Müthiş bir biçimde ordu bozanlara karşı durmak gerekir. Hepimiz bu konuda sorumluyuz. Özellikle taktik eylem alanına girenler bu konuda daha da sorumludur. Geçmişte bu hususta da söz verdiler. Ama çok ters durumlarla karşılaşılıyor. Bunlar umudumuzu kıramıyorlar, ama umudumuzla çok oynuyorlar. Halkımızın büyük umuduyla oynuyorlar. Gözü yaşlı, içten pazarlıklı, arkadan köstekli birkaç yaramaz, şu ya da bu oranda halkın umuduyla oynuyor. Bunlar kimdir, hangi hanedandan ve sülaleden geliyorlar? Açık ki bunların ne hanedanlıkları, ne sülaleleri, ne de kimlikleri bellidir. Bunların yaptıkları kesinlikle kabul edilemez.

Biz huzurunuzda bu kadar çözümleme yapıp sunduk. İşin yolu yordamı, yöntemi, yücelik ve yürüme üzerine her şey verildi. Peki, neden bir asgari temsilini yapamayacaksınız? Siz bu kadar sözünün eri olmayan ve sözünüzle oynayan tipler misiniz? Devrimci her anında kendi işine egemen olan ve ona hükmetmesini bilen kişidir. Geleceğe erteleme denen olay ölümdür. Devrim olayı, kendi kaderine her an hükmetmeye kalkan bir halkın eylem sanatıdır. Böylesi bir ertelemecilik ve kendini koyvermişlik sizi bitirir; devrim ve kar-

şı-devrim dalgası karşısında sizi ezdirir. Belki büyük tarihsel altüst oluşların içine girememişsiniz. Ama bu altüst oluşlardan çıkardığımız biricik ders budur. Belki inanmayacaksınız, ama daha dün kendilerini uyardığımız kişilerden bazıları kendileriyle birlikte bizleri de zor duruma düşürmekten ve sonlarını hazırlamaktan öteye gide-mediler. Bundan daha ağır ceza olur mu? Kaldı ki, bunu yaygınca yaşayanlar da sizin gibi iyi dinleyenlerdendi. Oynanmayacak kadar önemli olan, en azından yerine getirmek için söz verdiğiniz ve eğitile biraz yaklaştığınız görevlerinize karşı kendinizi güçlü kılmak-la sorunların altından çıkabilir ve başarılı olabilirsiniz.

Eğitimin önemi, eğitimle pratik ve eğitimle partileşme arasındaki ilişki üzerine kapsamlı değerlendirmeler yapıldı. Bu konuyu tekrarlamıyoruz. İncelediğinizi sanıyoruz. İncelemeyen arkadaşlar varsa inceleyebilirler. Bazılarının sergilediği çok olumsuz tablolar gözden kaçmıyor. En azından bizim somut önderliğimiz sürdüğü ve PKK yaşadığı müddetçe ciddi olacaksınız. Böyle olmadığınız taktirde gid-dersiniz. O zaman size yazık olur. Bizim için önemli olan kurtuluş aracını göstermek, olası gelişmeyi çok açık ifade etmektir. Ancak bunu yaptığımız oranda kendi sorumluluğumuzu kısmen yerine getirmiş oluruz. Burada da olsa, başka yerde de olsa, görevlere bağlılık olayını biricik yaşam koşulu olarak göreceksiniz. Üstten dayatılan ve alttan çıkan her türlü yanlışlığa, feodal etkiye, burjuva etkilerine ve köleliğe karşı yaratıcı eylem sanatının yaman bir militanı olarak dikileceksiniz. Size düşen görevlerin bilinci ve sorumluluğuyla hareket edeceksiniz. Başka türlü kurtulamazsınız.

Devrime varım diyenler sizlersiniz. Biz hiç kimseye açıkça davetiye çıkarmadık. Sizleri muazzam bir eğitimle güçlendirmek istiyoruz. Buna da bin tanıksınız. Size sunulmayan hiçbir olanak yoktur. Size sunduğumuz bütün olanaklara rağmen, toplumumuzun yaşamış olduğu suç ortaklığını ve gayri meşruluğu partimize de yakıştıramazsınız. Mevcut konumunuzu bu biçimiyle muhafaza ederseniz, yarın “sen benim suçumu paylaş, ben de senin suçunu paylaşırım” diyerek, çeşitli suçların paylaşımını öngören bir suçlular koalisyonu yaratır ve hem de en üst düzeyde çok yüce ve mutlaka yürümesi gereken devrimci savaşımımızın önüne önderlik adına oturmak ister-

siniz. İçine düşülebilecek en anlamsız ve iflah olmaz aymazlık ve gaflet budur. Buna alet olanlar, bunu elinin tersiyle itmeyenler ve yerle bir etmeyenlerin durumu budur.

Kürdistan devrimi bizim için her şeydir ve en kutsal görevdir. Onu böyle geriye çekmek, arkadan kösteklemek, yozlaştırmak ve feodal etkiler içinde boğmak şurada kalsın, bu olumsuzlukların esasmesinin bile okunmaması gerekir. Aylarca birbirlerini eğitmekten, doğru bir söz söylememekten, değerlere sahiplik etmemekten, hatta değerleri çarçur etmekten söz ediyorlar. Çoğu da bu duruma boyun eğiyor. Kürdistan halkına ve devrimine bu biçimde yaklaşmak, içine girilebilecek en onursuz durumdur. Böyle yapılacağına, dörtbaşı mamur bir teslimiyet belgesi imzalanıp TC’ye gidilmesi daha iyi olacaktır. Bizim için en az zararlısı budur. Bu biçimde içimizde kalıp da TC’nin yıllarca uğraşarak hazırlayamayacağı kontrolü sürdürmek kadar tehlikeli bir tutumdan söz edilemez. Hem de bunlar iyi niyetli kontralardır. Kürt yaramazlığı, gericiliği, örgütsüzlüğü, bireyciliği, feodalizmi ve onun en uşak burjuvalaşması içinde yaşamak, yapılabilecek en büyük kötülüktür.

Eğitimin temel amacı, öncelikle duygu ve düşüncede bu olumsuzluklardan uzak durmayı kendisinde mutlaka başarmak, neye mal olursa olsun, görev alanı içinde bu görevin adamı olmasını bilmektir. Eğitimin en belli başlı amacı budur. Bu eğitimle tecrübeye sahip olmak ve pratiğe yönelmek durumundasınız. Sorun çok eylem yapıp yapmamak değildir, çalışma düzenini ve çalışma birimini bir an bile ertelemeye fırsat vermeden bu özde yürütmektir. Özellikle bu özü sağlam teşhis etmeniz gerekir. Pratiğe ilk adım atışınızda böyle olmanız gerekir. Çıkışınıza bu temelde onay verebiliriz. Onay verme belki semboliktir, ama anlamlıdır. Onay verdiğimiz devrimciliği iyi kavrayın. Biz burada bini aşkın devrimcinin çıkışına onay verdik. Yüreğimiz ve beynimiz bunu kaldırdı. Davanın büyüklüğünü, bütün çabaları ve zorunlu dayatmaları göz önüne getirerek buna onay verdik. Bunun nedenleri ve hedefleri bellidir. Bu temelde sizlere de onay verebiliriz. Bu açıklamanın ışığında ne tür bir onaylama vereceğimiz anlaşılıyor. O halde böyleyseniz görev talep edin.

Hemen söyleyeyim ki iyi niyetlisiniz, hayatınızı bir çırpıda vere-

cek kadar fedakarsınız, cesursunuz. Ama bunların hepsi de yetmez. Bunu başta kendi çalışma biriminiz olmak üzere, hedeflerinize karşı adım adım çok ustaca ve sanat düzeyinde yürütemezseniz, bu onayı anlamamışsınız demektir. Bunun bu temelde yürütme anlamında bir onay olduğunu da asla unutamazsınız. Bütün görev alanlarına yönelmeyi böyle ele alacaksınız. Bunun dışındaki herhangi bir bahaneyi kabul etmemiz demek, bu işlerin başından itibaren bozulmasına fırsat tanımak demektir. Bu durumda da bizden daha kötü önder olamaz. Bunu bizden istemeyin. Birbirimize mutlak anlamda doğruları dayatmaktan vazgeçmeyelim. Dikkat ederseniz, diğer yönlerinize karışmıyoruz. Az mı iş yapıyorsunuz, çok mu? Bunu ağzımıza dahi almak istemiyoruz. Görevlerine muhteşem bir biçimde sahip çıkan biri, bizim için uğruna her şeyin yapılması gerektiği bir önderdir. Böyle davranan bir komutana ve militana bütün yönleriyle sınırsız destek olacağız. Böylelerine en iyi yaşamı sunmak görevimizdir. Ama bunun esas koşulu kendini müthiş bir biçimde görevlere vermek, görevlerin başarısını güvenceye almaktır.

Eğer özerk ve bireyci yaşam tarzınız bunu yadsıyorsa, özerk yaşama bir yana, yaşama hakkınız bile yoktur. Kürdistan'da PKK'nin önderlik ettiği devrimde yaşamın vazgeçilmez tarzı budur. Bunun dışında bir birim içinde yaşamak ve birime önderlik etmek mümkün değildir. Öyle bir örnek çalışma sunun ki, çalışma biriminiz ve çevrenizdeki yoldaşlar topluluğu sizi gözbebeği gibi korumak istediğini söylesin. Ama bazıları gidiyorlar, çalışma arkadaşlarını sindiriyor, korkutuyor ve köleleştiriyorlar. Bazıları ise korkudan boyun eğiyor ve ne emredilirse onu yapıyorlar. Bu, yüzyılların lanetli köleliği değil de nedir? Bizim sergilemeye çalıştığımız özgür bir yaşamdır. Siz bazı hizmetlerde bulunarak bu yaşama katılmak istiyorsunuz. Biz de buna karşı çıkmıyoruz. Bizim için en iyi yaşam, kendi işlerimizi kendimizin yapmasıdır. Zevk aldığımız yaşam budur. Böyle bir yaşamı yaratmak için gönderdiğimiz kişiler ise boyun eğdirerek, köleliği dayatarak hizmetçi orduları yaratmaya çalışıyorlar. Bunu ağalarımız da yüzlerce yıl yaptılar. Ama bir yere ulaşabildiler mi? Tarihten günümüze gelinceye kadar efendi-kul ilişkisi nereye vardı? Kısacası ne kendimiz bu tip küçük ve çağı çoktan geçmiş tu-

tumlar içinde olalım, ne de başkalarının olmalarına izin verelim. Ne kendimizi ne de başkasını buna alet edelim. Parti yaşamı, militanlar ve önderlerin yaşam tarzı böyledir.

Vuruş tarzımızı çok iyi biliyorsunuz. Biz, zoru uygulayalım derken, bununla güneş kadar yakıcı gerçeklerimizi gösteririz. Bunu görmeyene veya görüp de uymayana yaşam hakkı bile yoktur, deriz. Gerçeklerimizi iki cümleyle izah edecek olursak, bu gerçeklere ölüme bağlanmayacak bir bireyden ve halk kesiminden bahsedemeyiz. Yeter ki siz gerçeği bir-iki cümleyle yerinde izah edin: Halk size gönlünü verecek, sonra bir gencini mücadele saflarına gönderecek, daha sonra her türlü maddi ve manevi fedakarlıktan kaçınmayacaktır. Bunlar yeterlidir. Gerçeklerimizi izah ettiğiniz kişiler ruhlarında size bağlılık gösterecekler bu da yeterlidir. Peki, halktan binlercesini rahatsız etmek, yerinden yurdundan etmek kimin eseridir? Bu, düşmanın yapabileceği bir iştir. İlkel milliyetçiliğin böyle çabaları olmuştur. Bu davranış onlara yaraşır, ama bize yakışmaz. Bizim hareketimiz Kürdistan topraklarına ve onun doruklarına daha fazla yüklenmek ve oturmak durumunda olan bir harekettir. Biz, halkımızı rahatsız etmeyi bir yana bırakalım, onun refahı için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan bir hareketiz. Kaldığı halkımıza fedakarlık yüklemek istediğimizde, bunu gönüllülük ve isteklilik temelinde yapıyoruz. Zoraki bir dayatmayı asla kabul etmiyoruz. Kendisine gerçekler gösterildiğinde, halkımızın buna isteyerek karşılık verdiği pratikte kanıtlanmıştır. Bu konuda devrimci yaşamda ve çalışma tarzımızda sapmaların olduğu anlaşılıyor. Buna ters düşen tutumlar oldu mu, bu objektif olarak düşmanı konuşturan tutumların sahiplerinin varlığını ortaya çıkarır. İşte bu duruma suçlu deme hakkına sahibiz. Tabii bunun adını hemen koyuyorlar; “Bu köylü yaklaşımıdır, küçük-burjuva yaklaşımıdır” deyip işin içinden kolayca sıyrılmaya çalışıyorlar. Bunu yapanlar, yaptıklarını gidip başkalarına anlatsınlar, bize değil. Bu kontra yaklaşımıdır ve cezası da ölümdür. Bu bir emirdir, bir yasadır. Suç ortaklığı yaparsanız, ağır biçimde cezalandırılırsınız. Dolayısıyla kül yutmayan bir devrimciliğin içinde olursanız yaşarsınız. Bu ilkenin uygulanması önemlidir. Bu ilkelere ulaşmak için kafanızı biraz çalıştırın, yüreğinizi açın ve kendinizi zorlayın.



Bizde vuruş tarzı bellidir ve derinliğine değerlendirilmiştir. Bin yıldan beri her şeyi zorla elinden alınmış bir halkın içinden geliyorsunuz. Toprak, özgürlük, onur, haysiyet, şeref, isim, kimlik, özcesi her şey elinizden alınmıştır. Bu kadar yoksul kalmış birey açtır. Hem de her şeye açtır. O zaman yaşayabilmeniz için, bütün gücünüzle bunları sizden alanlara yüklenmeniz gerekir. Bu değerleri elinizden alan mevcut bugünkü düşman ve onun işbirlikçileridir. Onlara yükleneceksiniz. Bunları tespit etmek zor mudur? Hayır. Kurumları, temsilcileri, işbirlikçileri ve üniformalarıyla bunlar bellidir. Mademki bu kadar açsınız, o zaman kendinizi doyurmak için, kendi isminizi ve kimliğinizi kazanmak için, kendinizi maddi ve manevi olarak donanımlı kılmak, şerefli, onurlu ve namuslu yapmak için bu düşmanın üzerine çullanmalısınız. Bu da vuruş tarzıdır. Bunu yapmak da zor değildir. Hem her şeyi istediğinizi, insana yaraşır bir biçimde yaşamak istediğinizi söyleyeceksiniz, hem de sizi bundan mahrum edenlere saldırmayacaksınız: Bu durumda olsa olsa aşağılığın teki olunur. Gidip gördüğünüz yerlerde halklar ve ulusların nasıl yaşadığını görüyor ve öğreniyorsunuz. Eğer yaşam tutkunuymanız ve kendinizi buna layık görüyorsanız, buyrun, size sizi bundan mahrum edenlere savaşma fırsatı veriyoruz. Bu savaşım için belli bir donanım ve aydınlanmaya ihtiyacımız varsa, işte alın, size aydınlanma ve donanım. Buna rağmen yine yürüyemeyeceğinizi söylerseniz, o zaman başka tür varlıklar olduğunuzu söyleyeceğiz. Beyinden, idraktan ve yürekten yoksun, kendini çoktan ölüme terk etmiş ne idüğü belirsiz kimseler takımındansınız diyeceğiz. Böylelerinin ne saflarımızda, ne de dünya yüzünde bir yeri olabilir. Bu kadar lanetli olanların yeri toprağın altıdır.

Vuruş tarzımızın temelinde yatan gerçek budur. Bunu başka türlü anlayıp yorumlamak mümkün değildir. Kendimizi aldatmayalım, ikiyüzlülüğten kaçınalım. Eğer vuracaksınız, vurulması gereken yerde ve biçimde vurun. Ancak şimdiye kadar yaşanan örneklerden de anlaşılacağı gibi, kurbanlık koyun misali kendinizi düşmana örgütsüz ve donanımsız kaptırıyorsunuz. Vuruş tarzımıza aykırı davranışlardan sonra, büyük işkence ve imha girişimleri karşısında dayansanız da, bu fazla bir anlam ifade etmeyecektir. O halde geriye

ne kalıyor? Geriye elinizdeki özgür savaşma olanağını ve vuruş tarzını müthiş bir biçimde kullanmak kalıyor. Burada elimizde bulunan bu küçücük alanda yoğunlaştıkça yoğunlaştığımızı söyledik. Savaşa bir hizmetiniz olsun diye, vermemiz gereken her şeyi veriyoruz. Onuru ve şerefi biraz böyle kurtarıyoruz. Kaldı ki burada kurtardıklarımız tamamını değil, sınırlı bir kesitini oluşturmaktadır. Siz daha fazla kurtarabilirsiniz. Size bu destekleri bunun için sunuyoruz. Halkınız için, kendiniz ve aileniz için kurtarmanız gereken değerler vardır. Yiğit olduğunuzu söyleyerek ortaya çıkıyorsunuz; devrimde varım diyenler sizlersiniz. O zaman buyrun yapalım. Bu konuda başkaları sizi nasıl aldatabilir? Hedefler, vuruş ve yaşam tarzı konusunda nasıl aldanacağız veya aldatacağız? Bunlar daha dün ortaya çıktığı için tekrar tekrar vurgulamıyoruz. Bu duruma düşenlerle sizinle olduğu gibi çok somut konuştuk. Sonuca ve karara bağladığımız halde, bu durum ortaya çıkıyor. Bu dinde münafıklık, felsefede sapıklık, sosyalizmde oportünistlik, ulusal kurtuluş saflarında ajanlık olur; parti gerçeğimizde örneği çokça ortaya çıkan provokasyon ve tasfiyecilik olur. Bundan uzak duralım.

Tutkularımız, korkularımız ve hatta bilinçliliğiniz bile partinin muazzam bilinçlendirici ve yüreklendirici ortamında kat be kat mesafe alır. PKK'deki bilinç ortamı çok seçkin bir ortamdır. İrade ortamı PKK'de oldukça gelişmiş bir olaydır. O halde iradesini ayaklandırmak ve bilincini güçlendirmek isteyenler için her şey verilmektedir. Bir birey olarak, bu yüreğiniz ve derme çatma bilgilerinizle PKK'ye karşı hiçbir şey yapamayacağınızı biliyorsunuz. Parti iradesi, parti çizgisi esastır. Biz onunla varız. Halbuki bu husus çok iyi bilinmektedir. Varsa yoksa PKK denilmiyor mu? Biricik umut PKK'dir, denilmiyor mu? Bu bizim için daha da geçerlidir. Devrimciliğiniz ancak parti devrimciliğiyle mümkündür. Bu da lafta değil, çizgi devrimciliğinin her alanda en anlamlı bir biçimde uygulanmasıyla mümkündür. Bunu bu kadar vurgulamamızın nedeni, çeşitli mücadele alanlarımızda iflah olmaz tutum ve davranış sahiplerinin az da olsa hala varlığını sürdürmesidir; halkımızın yaşadığı suçlu ve gayri meşru durumu partimizin içinde de kölece yaşamanız, bu konuda hassas olmamanız ve görevlerinize müthiş bir biçimde sahip

çıkmanızıdır. Başımıza felaket ve yenilgi gelecekse, bu tutumunuzdan ötürü gelebilir.

Bu devre vesilesiyle bazı gerçeklere kısaca dokunduk ve yine eğitime bu temelde katılmanın önemini belirtmeye çalıştık. Eğer kendisine yönelmesi gerekenler gerektiği biçimde yönelirlerse, muazzam gelişmeler sağlanabilir. Özellikle partili militanlarımız her alanda atılımların öngününde bulunmaktadır. Bizim için büyük bir devrim dönemine girilmiştir. Kürdistan'da devrimci gelişmeler gittikçe hız kazanmaktadır. Partinin bütün militanları bu devrimin önder güçleridir. Önümüzdeki dönemde belki eskisi kadar soluk alacağımız bir zaman söz konusu olmayacaktır. O halde var olan yetmezliklerin giderilmesi için, sınırlı bir zaman kesitini çok yerinde kullanalım. Başta yetkiler olmak üzere, bütün parti değerlerini akıllıca kullanmak için bütün gücümüzü seferber edelim.

Bu temelde kapsamlı bir eğitim devresi daha gerçekleştirmek durumundayız. Maddî ve manevî açıdan oldukça büyük çabaların ürünü olan bu devreye doğru katılmaya yüksek bir değer biçilmelidir. Bu devreye katılanlar geçmiş devrelerin derslerinden yararlanmalı, onların tecrübesini oldukça özümsemeli, özellikle düşülen hatalara ve yetmez yaklaşımlara düşülmemelidir. İşin başında doğru katılımı yetkinleştirmek ve verim şansını yüksek kılmak için, ilk adımlar sağlam atılmaya çalışılmalıdır. Bazı şeyler biçimsel ve yetersiz gelebilir; ama bunların etkilerinin zaman içinde ortaya çıkabileceğine inanarak, buna göre bir değer biçilmelidir. Onların da kesinlikle yoğunlaşmaya ihtiyacı vardır. Onlar devrimimizin en önemli şansını tarihsel bir hamleye katabilecek durumda olmalıdır. Bu devre 1990 hamlesine ulaşmak üzere çok yönlü olarak hazırlanan bir devredir. Dolayısıyla sıcağı sıcağına böylesi gelişmelerin kendisini dayattığı bir tarih kesitinde bu biçimde bir eğitim şansını yakalamak hayli önem arz etmektedir. O halde elinize geçen bütün olanakları iyi değerlendirmesini bilin.

Sizler 1989 yılının son grubu olarak, ülke topraklarına çok önemli bir giriş yapacaksınız. 1989 yılı ulusal kurtuluş mücadelemizde olumlu yanı ağır basan, ilerlemek ve savaşımı bir adım daha geliştirmek için tüm gücümüzü harcadığımız bir yıl olmasına rağmen,

men, çizgiyi layıkıyla tutturamama, özellikle silahlı savaşım çizgimizde öngördüğümüz gerilla savaşına ulaşamama gibi engeller söz konusudur. Denilebilir ki, parti tarihimizde en büyük çabayı harcadık. Sadece partiye ve ulusal kurtuluş savaşımına bir atılım daha kazandırmadık; aynı zamanda halkımız ve ülkemiz üzerindeki düşman kümelenmelerini ve haksız yargılarını tamamen tasfiye etmek ve özgürlük mücadelesinde bir dönemi başlatmak için yüklendik. Öyle anlaşılıyor ki, birçok arkadaşımız hala yürütülmek istenen çalışmaların anlamını hakkıyla kavramamıştır; bu konuda çok sınırlı ve dar kalmış, yetmezliklerle dolu bir tarzda yaşamaya alışmıştır. Bunlar kökenlerini tarihin derinliklerinde bulan ve günümüz Kürdistan'ında toplumsal koşullardaki tutuculuk ve gericilikten şiddetle kaynaklanan durumlardır. Arkadaşlar bu durumlarını gidermezlerse, savaş geliştirmek şurada kalsın, tarihimizde çokça rastladığımız imha süreçlerinden biriyle bizi karşı karşıya getirebilirler. Biz hiçbir zaman başarılarla başı dönmeyen, başarılarından sarhoş olmayan bir hareketiz. Başarılar hepimizindir. Önemli ve bize çok gerekli olan şey, kayıplara götüren ve giderilmezse başaşağı gidişi derhal kendisinden başlatan yetmezlik ve olumsuzluk noktalarını aşmaktır. Bu bizim çalışma tarzımız olmuştur. Çeşitli yol ve yöntemlerle bunları sizin için sergilemeye çalıştık. Kendiniz için azami sonuçlar çıkardığınızı umarım.

Bizim en temel kaygılarımızdan birisi de Kürt insanının kişiliğindeki gafletin çok derin olmasıdır. Hazır olanakları önüne seriyorsunuz, yine de kullanmasını bilmiyor; elleri birbirine dolanıyor. Şu anda Kürdistan somutunda elleri böyle birbirine dolananlar az değildir. Bunu kırmak istiyoruz. Sizlere bunu kırmanın büyük önemini çok ayrıntılı olarak göstermek istedik. Biz devrimci mücadelede sürekli sınır tanımayan bir coşku ve azmi temsil ederiz. Gerekirse bin yıl daha böyle çalışırız. Fakat devrim kitlelerin eserdir, öncünün doğru stratejik ve taktik önderliğinin eserdir. Biz çoğunuzun farkında bile olmadığı Kürdistan devriminin birçok sorununa hem teorik, hem de pratik olarak çözüm gücü olma konusunda çok şey yapıyoruz. Fark bile edemediğiniz yoğun düşünmede ve oldukça büyük pratik adımlar atmada paha biçilmez kolaylıklar sağlıyoruz.

Sıradan günlük praikt işlerin üzerine gitmesi gereken siz partili militanlar ve savaşçıların durumu bu anlamda da çok açıktır. Gerçekten rahatlıkla üstesinden gelinebilecek görevlere ciddi yaklaşmama-yı ve taktik önderliği tutturamamayı kendine bu kadar yakıştırabilen çok az sayıda kurtuluş hareketi vardır. Adam olmayız deniliyor, ama bu kadarına da pes diyoruz; bu kadarı çok anlamsızdır ve bize asla yakışmaz.

Tarih defalarca kanıtlamıştır ki, halklar ne kadar sağlam adımlarla işe başlarsa, sonucunu da o denli başarıyla yüklü olarak getirirler. Halkımızın özgürlük tarihinde de önemli adımlar atılıyor. Bu adımlar bizlerle başladı ve bizlerle yürüyor. Eğer bunun için harcanacak çaba ve öngörülecek bakış açısı yerindeyse, şahsınızda bir halkın zafere gitmesi mümkündür. Hakeza bir kişi bir adımı kendisinde tıkatır, öngörü-yü bulanıklaştırıp işlemez kılsa, gerçekten kendi kişiliğinde bir halkın yenilgisini gerçekleştirir. Bunlar bizim için an be an gündeme gelen, çokça rastladığımız, üstelik hareketimizde oldukça rol oynayabilecek sorumlu ve yetkili konumda olanlarda gördüğümüz tutumlar ve davranışlardır. Bu bizi düşündürüyor. Yoksa mevcut durumda ülkeye yönelmek ulaşılabilecek en anlamlı andır. Her zaman belirttiğimiz gibi, biz daha 1970'lerin başında kendi kendimize, özgürlüğümüz için dağlarımızın doruklarını ne zaman tutacağız, diye soruyorduk. O zaman bir hayal olan bu isteğimiz bugün gerçekleşiyor. Ama birey olarak benim için değil, sizin için gerçekleşiyor. Bizim için yoldaşlara yaklaşımda, kim şunu yaptı kim bunu yaptı demekten ziyade, konumuna göre yapabileceği işleri iyi idare edip etmediği ve yürütüp yürütmediği hususu önemlidir. Bizim isteğimiz, hiç buraya gelememiş olsak bile, görevleri sağlam bir biçimde yürütebilecek konuma gelmiş olmanızdır.

Her biriniz işleri bizim gibi yürüten biri olmalısınız. Bizim yapabileceğimizden fazlasını yapabilirsiniz. Yoldaşlıkta birinin hepimizi, hepimizin birini temsil etmesi hususu bizde de geliyor. Dolayısıyla hepimizin beklentilerini hayata geçirmekle yükümlüsünüz. Yıllardır uğruna her şeyimizi ortaya koyduğumuz ve sadece öncüyü değil, halkı ayağa kaldırmak için çektiğimiz özlemlere tam bir gerçeklik payesi kazandıracak durumda seyrediyorsunuz. Eğer davanın

büyükliğini kendinize yedirmişseniz, karşınıza çıkacak zorluklarla savaşmasını da bilirsiniz; bu zorluklar sadece büyüklüğünüzün bir gerekçesi olabilir. Bu, zorluklarla boğuşarak ulaşılan kahramanca bir mertebedir. Bize de kahramanlıktan daha farklı bir sıfat yakışmaz. Bu da zorluklar içinde yoğrula yoğrula, zorluklarla dövüşe dövüşe kazanılacak bir sıfattır. Ucuz kahramanlık ve önderlik olmaz. Dolayısıyla yaman bir sinama döneminin içine giriyorsunuz. Böylesi bir dönemde her birinizin halkımızın kaderini tayin eden tarihsel bir rolün sahibi olacağını umut ediyoruz. Bu konuda bizden bitebilecek her şeyi size verdik. Bir devrimciden istenebilecek ne varsa o verilmiştir. Yalnız sizin değil, bütün partili militanlar ve savaşçıların buna layık olup olmamaları artık kendi çabalarına bağlıdır. Biz üzerimize düşeni hiçbir bahaneyle ertelenemez bir görev olarak kabul eder ve gerekeni yaparız.

Biz, bütün savaşçılarımız için, önceden şu belirlemeyi yaptık: Söz sırası militanıdır. Özellikle 1984 atılım dönemine girildiğinde, bu daha da böyleydi; ama bu günümüzde de öneminden hiçbir şey yitirmemiştir. Tekrar üzerine parmak basarak, söz sırası militanıdır, diyoruz. Belirleyici olan onun doğru savaşçılığıdır, onun gerilla ordusuna önderlik etmesidir, onun halkımızı kendi savaşımına çekme ustalığıdır. Gerçekten Kürdistan'da her şey artık bu temelde kazanılacaktır. Bunun dışında kalan bütün diğer çabalar sönüktür. Bu çabalar ancak gerillaya hizmet ettiği oranda anlam ifade edebilecektir. Sizler işte böylesi bir savaşımın öncüsü olarak rol üstlenmek istiyorsunuz.

Burada son olarak sizlerle birlikte kapsamlı çözümlere ulaştık. Yine hareket hattınıza ilişkin olarak sizleri oldukça aydınlatılabilecek bir talimat sistemine ulaştık. Mevcut eğitim düzeyiniz sizi yürütebilecek zenginliktedir. Eksikliklerine rağmen, partimizin ve silahlı savaşım güçlerimizin ülkedeki varlığı işlerinizi kolaylaştırıyor. Ama bu her şeyin dört dörtlük olduğu, dolayısıyla düz yolda yürüyebileceğiniz anlamına gelmiyor. Gerçekte bunun tam tersi söz konusudur. Güçler ne kadar gelişir ve olanaklar ne kadar artarsa, sizin görevleriniz de o kadar zorlaşır. Görevlerin çok kapsamlı olması karşısında kendinizde kapasite yaratacak ve bu kapasiteyi kat be kat

geliştireceksiniz. Hayatın böyle kazanılacağını bir an için bile unutmayacaksınız. Kendinize güvenin. Her gün kendinizde yeniden doğuşlar yaratmayı asla ihmal etmeyin. Biz bunu kendi yaşamımızda yüzlerce defa yaşadık. Kendimizi en küçük bir gevşekliğe ve tutuculuğa terk etmiş olsaydık, PKK'nin gelişmesinden söz etmeyi bir yana bırakın, esamesi bile okunmazdı. Bu sizler için de geçerlidir. Bizim yaşadığımız gerçekler, sizin gerçekliğinizin çözümlenmesidir. Bizde çözümlenen gerçekler sizlerde de çözümlenirse, bu ulaşacağınız gerçeklik olacaktır. Sizden bize, bizden size; halktan bize, bizden halka tamıtamina bu kural işler.

Bu anlamda sık sık gafil olmayalım diyoruz. Savaşçı kitlemizin önemli bir kesimi bir gaflet durumunu yaşıyor; çizgiyi büyük bir bilinç ve çabayla yaşamıyor. Kendilerine çok sevdalı bazı sözde tecrübeli adamlarımız başta olmak üzere, çoğu önemli konularda gafletli yaşıyor. Gerilla gafletli affetmez. Çizgi savaşımı gafletli asla affetmez. Ya tasfiye olursunuz, ya da çizgiyle ve savaşla oynayanları tasfiye edersiniz. Ancak çok ince bir mücadeleyle sonuç alabilirsiniz. Onun için bütün yeteneklerinizi olumlu yönde kullanacaksınız; çizgiye ve gerillaya ulaşan devrimciliği başaracaksınız. Gerçekten yaşama şansınız bu noktaya çok yakından bağlıdır. Partinin öngördüğü gerilla savaşımını yaşayıp yaşatabilirseniz, yaşamınızda en anlamlı görevlerinizden birini gerçekleştirmiş sayılacaksınız. Aksi taktirde varlığınızla yokluğunuz bir olur; fiziksel olarak yaşayıp yürüseniz bile, bu anlamsız bir yürüyüş olur, kaybetme olasılığınız büyük olur. Dolayısıyla ya çok büyük bir başarı, ya da her şeyin kaybedilmesi anlamına gelecek olan hayatınızın bu çok önemli aşamasını dikkatle değerlendirin. Sizdeki derin gaflet ulusal özelliklerinize sinmiştir, partiye katılımınız gaflet yüklüdür; yoğun bilinç olayı gelişmemiştir. Düşünce son derece yavaş çalışıyor, pratik adımlar çarpık geliyor. Tüm iyi niyetinize rağmen, bu özellikler yenilgiye götürür.

Sizin şahsınızda bütün militanlara ve savaçılara çok kapsamlı uyarılarda bulduk. Son olarak bir kez daha bundan söz etmemizin nedeni, başarı şansınızın buna bağlı olmasıdır. Partimize dayatılan tarihin bu en alçakça karşı-devrimci özel savaşına gerilla savaşım-

mızı alevlendirerek karşılık vermekten başka hiçbir seçeneğimiz olmadığı için, bu hususların üzerinde bu kadar önemle duruyoruz. Kimimizin yaşamı kısa, kimimizin uzun sürer. Kimimiz yarattığı destanlarla yaşamını yüzyıllara sığdırır. Kimisi ise yaramazlığa düşerek esamesi okunmaz bir duruma gelebilir. Ama bizim istediğimiz ve hepimizin tutkuyla sarılması gereken, yüzyılları fethedecek bir yaşamı sergilemektir. Yaşam şansı bir kez ele geçer. Eğer onu titizce kullanırsanız, en üstün bilinç ve önlemlerle ona her anını verimli geçirme ustalığını eklerseniz, sonuç alabilirsiniz. Biz size böyle bir yaşam dileyeceğiz ve bu temelde yüreğimiz her zaman sizinledir. Düşüncenizi sürekli bu temelde meşgul edeceksiniz. Bize vereceğiniz karşılık, son nefesinizde bile olsa, düşünüldüğü gibi olmalıdır. Hareket emredildiği gibi yürütülmüştür, güç azami derecede harcanmıştır. Bu bizim için yeterlidir. Sizin için de en yakışır sonuç budur. Sizleri bu biçimde uyarmamızın nedeni, kendi yolunuzu biraz daha açabileceğinizi düşündüğümüz içindir. Bizim yolumuz halkımızın yoludur. Acaba halkımızın yürüyüşünü ulaşabildiğimiz doruklara biraz çekiyor muyuz, diye düşünüyoruz. Kendi çıkışımızı hiçbir zaman maceracı bir çıkışa benzetmedik; tarihte çokça rastlandığı gibi halkımızın çıkışını atılımlarla sonuçlanabilecek bir çıkış haline getirmek görevimizdir. Önemli oranda bunun önlemlerini aldık ve çalışmasını sergiledik. Bunları göz önüne getirerek çıkış yapıyorsunuz. Tek bir gün sürse bile, bunun anlamına layık yürünürse, bu bir ömre bedeldir. Bu bahsedilebilecek en soylu çaba ve mutluluktur.

Öyle inanıyoruz ki, ülkemizin doruk noktalarında, halkımızın savaşımında, en usta ve militanca görevlerin başarısı içinde kendinizi bulabileceksiniz. Bu temelde kendinize, bütün yoldaşlarınıza ve bizlere verdiğiniz sözün gereklerini yerine getirebileceksiniz. Bizler burada sizleri ve sizin şahsınızda bütün savaşçıları yaşayacağız. Bu yaşamımız halkımızın tek doğru yaşam tarzı olacaktır. Bu tarzda yürüyüşünüzde üstün başarı dileklerimi belirteceğim. Şahsınızda bütün militanlar ve savaçılara, devrimci savaş çizgimizde olanca güçleriyle ve öngörülen doğru savaşım tarzıyla görevlere yüklenerek, sonuç almak için her şeylerini ortaya koymalarını diliyorum.

İnanıyorum ki, hepiniz bu tempoda ve çizgiye bu temelde bağlı olarak yürürseniz, zafer mutlaka ve mutlaka bizim olacaktır. Bu devreyi bu biçimde bitirirken, ülkeye yönelmek durumunda olan ve yeni devreyi oluşturan bütün yoldaşlara yüksek başarılar diliyoruz.

**Kasım 1989**

## **ÖNÜMÜZDEKİ ON YILA BAĞIMSIZLIĞI VE ÖZGÜRLÜĞÜ SİĞDİRMAK İÇİN MİLİTAN GÖREVLERİMİZİ YERİNE GETİRELİM**

Temponuza bakınca, sabahleyin aklıma gelen bir fikir bende Kemal Burkay'ı çağırıştırdı. Burkay'ın 1978'lerde ana babalarınıza bir çağırısı vardı: "*Analar babalar, çocuklarınızı Apocuların elinden kurtarın*" diye feryat ediyordu. Son dönemlerde yaptığımız çözümlerden ötürü bu durum aklıma geldi. O daha çok kapitalizmin baştan çıkardığı, gözünü böyle sahte ve inkarcı bir temelde dünyaya açmış kısmen ana babalara ve daha çok da çocuklara son derece şekilsiz bir yaşam tarzını dayatırken, bizi tamamen bitirecek olan ve gelişme diyemeyeceğimiz bu uğursuzluğun, ulusal ve toplumsal çöküşün zeminini görüyor ve ona sahip çıkıyordu. Biz aslında sizlerin de bu temelde büyütüldüğünüzü, kulaklarınıza bu temelde ninniler söylendiğini, TC okullarında her gün bu temelde ant içirildiğini, kemalizm ve onun ifade ettiği dünya görüşünün ve yaşam tarzının yoğun bir biçimde kulaklarınıza aktarıldığını, bizim sesimizin ise çok değişik olduğunu, hem de çağın ötesinden, biraz da çağın üstünde bir sesleniş olduğunu biliyorduk. Adam günün geçerli yaşam kurallarına göre bu ağırlığı taşıyabilecek çok az sayıda insanın çıkabileceğini, yani düzenle ağırlık kazanmış duygular, tutkular ve çeşitli yaşam kalıpları edinmiş oldukça toy ve hoyrat olan gençliğin ve düşkün ana ve babalarının durumunu fark ediyor; bizim bu kadar yükselme gücünü gösteremeyeceğimizi ve sizin bu yükselmeye fazla katılım sağlayamayacağınızı düşünüyor, daha ilk direniş hamlelerine başladığımızda bunu seziyor ve o cariyeler çağında çok güçlü



olan çevrelerin sözcüleri gibi harekete geçiyordu. Daha o zaman “Hatalı bir yoldasınız, kaldıramaz ve yükselemezsiniz, geriye dönün” diyordu. Burkey bugün de Avrupa’da bu işin önderliğini yapıyor. Adam Atatürk’ün Dersim’e girdiği gün mü, yoksa öldüğü gün mü doğmuş, adını Kemal koymuşlar. Böyle bir günde hem de Dersimli olan birine bu adı takmışlar. Ona Mustafa Kemal’in anısını üstelik Kürtçülük maskesi altında en iyi dile getiren hayırlı bir evlat denilebilir mi? Tam da Dersim Katliamı’nın geliştiği günlerde doğuyor ve bu zulüm ortamında Kemal adıyla büyütülüyor. O aslında Kürdistan’daki her türlü boyun eğmişliğin, teslimiyetin ve işbirlikçi sahte Kürtçülüğün bir temsilcisidir, onun sözcüsüdür. O yaşam tarzıyla emperyalizmin, her türlü revizyonizmin, oportünizmin özgürlükten ve devrimden vazgeçirdiği ne varsa onunla yaşamaya ve onu yaşatmaya çalışıyor.

Tabii siz subjektif planda bu çağrılara karşısınız. Ama dayandığınız zemin ve yaşam alışkanlıklarınız sizi objektif olarak daha çok bu tip çağrılarının muhatabı olmaya götürüyor. Bunların sürekli “PKK parçalandı, PKK dağıldı, dağılıyor” türünden beklentiler içinde olmaları boşuna değildir. Bu ve buna benzer tiplerin düşmanla aynı telden çalan beklentileri vardır. Bundan sizin zemininizin ve yaşam kalıplarınızın daha çok bu tiplere yakın olduğu anlaşılmaktadır. Bizim söylediklerimizi anlamaya, kavramaya ve uygulamaya az yakın olmanız, orta yolculuğa ve özellikle çeşitli etkileme kanallarına kaymanız ve ters yönden akmanız çekişmemizin temelini oluşturmaktadır. Biz de dayandığımız bazı kuvvetlerimizle bu duruma fırsat vermeyeceğiz. Bunlar manevi ve düşünsel kuvvetlerdir, insanlık kuvvetleridir. Kürdistan zemini üzerinde çalıştığımızı biliyorsunuz. Bütün inkara, ihanete ve çok çeşitli olumsuz kuvvetlere rağmen, bu işi götürmeye çalışıyoruz. Aynı durum öncü için de geçerlidir. Sizleri de bu temelde götürmeye çalışıyoruz. Kendi soylu görevlerine yan bakanlara ucube denir. Ona gerekli büyük kişiliği dayatmayanlara ve uygulamayanlara ise alçak adı verilir. Bildiğimiz bu bazı ahlaki nitelermeleri yakıştırmak yerindedir.

Bugünlerde sık sık Azerbaycan’daki Türklerin durumundan söz ediliyor. Sovyetler, bugün önemli oranda açığa çıkmış bütün hataları

rına ve iflas eden yaklaşımlarına rağmen, yetmiş yıldır onları bir hiçten devraldılar, beslediler ve oldukça ilerlettiler. Reel sosyalizm bunları büyüttü. Sovyet tankları oraya bir gün bile girmedi. Buna rağmen bir milyonu toplantı yapabiliyor. Kendi dilleri, kültürleri ve ekonomik yapıları oldukça gelişkin olmasına rağmen, yetmiş yıldır yedikleri, beslendikleri ve onların sayesinde oldukça güçlendikleri bir sisteme kafa tutabiliyorlar ve bunda hayli iddialıdırlar. Bunu dikkate alarak, biraz da kendi durumumuza bakmamız gerekiyor. Diyarbakır’a yalnız şimdi değil, yüzyıllardan beri her türlü zulüm ve baskı makinası giriyor. Tanklar da, toplar da en ücra köylere kadar girebiliyor; her türlü hain de giriyor. Buna karşılık kendi yürüttüğünüz savaşçılığa bir bakın; bizim beylerin ve paşaların bağımsızlık ve özgürlük savaşçılığına bakalım. Acaba ne yapıyoruz? Bu gelişmelerden boyumuzun ölçüsünü alalım demek gerekmiyor mu? Onlar bu durumlarıyla bu kadar çaba gösterebiliyorlarsa, bizim neler yapmamız gerektiği kolaylıkla anlaşılacaktır. Aslında onlarda öyle özgürlüklerine fazlaca yönelmiş bir çığneme durumu da yoktur. Reel sosyalizmin hataları ve milliyetçi aşırılıklar bu durumu ortaya çıkarmaktadır. Bunun ortaya çıkardığı son derece olumsuz görüntüye veya kendi hataları sonucunda her iki tarafın yarattığı bu karmaşaya böyle karşılık verilmektedir. Biz bunu yapamıyoruz.

Şimdi kendimizi iyi anlamamız gerekiyor. Kendinizi iyi anlamak durumundasınız. Verilen birçok örnekle boşuna konuşmadığımı kanıtlamaya çalışıyorum. Avrupa ülkelerinde ve başka yerlerde emperyalizmin ve TC’nin uşaklığına soyunanlara soruyoruz: Ne yapıyorlar? Kürdistan’da bile Azerbaycan için ayağa kalkıyorlar. İğdir’da, Aralık’ta “Kahrolsun Ruslar” deyip Türklük adına mitingler düzenleyebiliyorlar. Türkiye bir anda ayağa kalkabiliyor. Kaldı ki Sovyetler Birliği yetmiş yıldan beri Türkiye’ye olağanüstü yardımlarda bulunmuştur. Sovyetler olmasaydı, bugünkü Anadolu Türklüğü olmayacaktı. Buna rağmen Sovyetlere karşı ayağa kalkabiliyorlar. Peki, kendimize bakalım: Bizler ne kadarını yapıyoruz? Her zaman söylediğim gibi, mertlik ve yiğitlik düşmanla boy ölçüşmekle mümkündür. Düşmanla sıradan bir boy ölçüşmeyi bile sağlayamayanların yiğit, mert ve kahraman geçinmeleri ukalalığın ve ucubeli-

ğın ta kendisidir. Bu kesinlikle doğru bir ölçüdür. Düşmanla boy ölçüşmede belli bir mesafe alabilmeniz için bu ölçüyü temel almanız gerekir.

Yanlışı yaşamaya alıştırmışsanız, bunun sorumlusu ben değilim, bunun sorumlusu ana baba okulları ve kemalist eğitim kurumlarıdır. Sizin büyüme, yetişme ve yaşama tarzınız çağın üstüyle, çağın ötesiyle, hatta çağın içiyle aykırılık arz etmektedir diyorum. Bu tarz ilerleme veya insanlığın kabul edilebilir yaşam değerlerine ters olduğu için bunu söylüyorum. Benim var oluşum ve en büyük ahlaki ilkem şimdiye kadar bu ilkeye ters düşmemeye çalışmak olmuştur. Düşmüş durumlardan kalkmasını bilmek, eğri yürüyüşlerden düzgün yürüyüşe geçmek, görmek ve başarmak durumu sizin için her zaman geçerlidir. Benim burada en çok uğraştığım konu aslında düşman taktiklerinin doğrudan etkileriyle mücadele etmek değildir. Düşmanın kökeni eski bir tarihe dayanan ve kökleri toplumsal derinlikte bulunan dolaylı etkileriyle mücadele ediyoruz. Bu anlamda yapılan şey biraz eğitimsel ve ahlaki bir faaliyet olmaktadır.

Sizler karşı karşıya bulunduğunuz görevlerin gereklerine göre yaşamınıza düzen vermediğiniz gibi, bunun asgari gereklerini kendinizde yaratmayı bile oldukça ihmal ediyor; köşeyi dönme ya da idare etme temelinde işleri yürütmeye çalışıyorsunuz. Sorun bizim daha fazla açıklamalarımızdan ziyade, sizin bu lanetli tarzdan çıkıp çıkmamanız ve kurtulma çabalarımızın özlü olup olmamasıdır. Eğer ilk çağların köleleriyle karşı karşıya olsaydık, çağrılar yaparak kendilerini müthiş bir isyana götürmek mümkündü. Aslında özgürlüğe ilişkin bu çabalarımızı o bilinen ilk çağ köleleri karşısında dile getirmiş olsaydık, kesinlikle isyana ulaşırdık. Modern köleler ve modern köleliğin Kürdistan'da gerçekleşmiş biçimi emperyalist dönemin göze, kulağa, duygulara ve düşüncelere saldırısı temelinde insanı alık hale ve kanıksanmış duruma getirmiştir. Sinema ve basının araçlarıyla böylesi bir yaşam içinde aslında duygu ve düşüncenin geliştirilmesi için değil, tersine köreltilmesi için modern kölelerin türetilmesine başvurulmuştur. Bir kölenin bile duygusallığından söz etmek iyi ve olanaklıdır. Onun bile doğru söze verdiği değeri dile getirmek mümkündür. Ama sizin durumunuz veya Kürdis-

tan'da yaşanan en lanetli durum, bir kölenin duyarlılığı kadar bir duyarlılığa meydan vermemektedir.

Kuşkusuz bunun nedenleri vardır. TC tipi bir sömürgeci kapitalizmin daha beşikten başlayarak eğitiminizi gerçekleştirmiş olması bu nedenlerden biridir. Kendi egemenleri açısından aslında Türk halkı da fiziksel olarak böyledir. Biz Kürdistan'ı açtığımızda, belki de emperyalist ülkelerin kendi halk yığınlarında gerçekleştiremedikleri bir yabancılaşma Türk egemenliğinde, Türkiye düzeyinde ve onun günümüzdeki sömürgeciliğinde gerçekleştirilmiş olmaktadır. Biz herhalde en çok bu nedenden ötürü zorlanıyoruz. Yüzde yüz vatana, kimliğine ve her türlü özgürlük değerine ihanet temelinde oluşan kişilik elbette büyük bir karmaşa yaratacak ve bizi zorlayacaktır. Gerçekten de bizim oluşturulan her şeye ters bakmamız aslında kendi yakıştırmamız değildir. Bizim kendi özümüzle ters düşen bir tarzda yetişmemiz sadece zihniyete, siyasete ve sömürgeciliğe değil, onun o dolaylı bütün yaşam belirtilerine de yansımıştır. Dolayısıyla kavgamızın çok köklü ve düzenle bağlantılı yaşam belirtilerine karşı olması kaçınılmaz olmuştur. Bu nedenle zor geçmektedir. Çünkü siz, sömürgeciliğin size verdiği göz, kulak ve dille işlere sarılıyorsunuz. Yoksa bu denli ilgilenmeye rağmen anlaşılmanın sınırlı kalması, buna karşılık uygulamanın ise çok zavalıca olması başka biçimde izah edilemez.

Kemalizm başından beri şu temelde şu kadar kırım yaptığını, beyaz terörle işi tamamladığını ve sorunun üzerini betonladığını söylüyordu. Hala aynı şeyi söylemeye devam ediyor. TC yüzbin kişilik nüfusa sahip bir Kuzey Kıbrıs için bütün dünyaya ve Birleşmiş Milletlere eşit ve özgür ilişkiler dayatıyor ve yürütüyor. Bulgaristan'daki azınlık Türkler sorununu tüm dünyaya kabul ettiriyor. Bütün dünya Türklüğü üzerine her gün şamata koparıyor. Ama buna karşılık adımızı bile kabul etmek istemiyor. Bu kadar gözükaralığı hem de işgalci bir güç olarak dünyada hangi sömürgeci güç yapabilir? Bu temelde sizler gerçeğe ne denli sadıksınız? Çağ ötesinde ve çağın üstünde belki fazla duyarlı olamazsınız. Düşünme yeteneğiniz biraz zayıf olabilir. Ama çağ içinde bile günlük olarak yaşadığımız baskı ve sömürüyü göğüsleyememe durumunu yaşıyorsunuz. Bu

konuda da kendi geminizi kurtaramıyorsunuz. Dünyanın, ailenizin ve hatta kendi kendinizin başına bela oluyorsunuz.

Kürdistan'daki büyük kaçışın ne olduğunu görüyorsunuz. Bu en lanetlenesi bir kaçıştır. Diğer halklar ve uluslarda böylesi bir kaçışın başka bir benzeri görülmemiştir. En kötüsü de kimse bu kaçışın hangi temelde olduğunu, neyin buna yol açtığını ve bunun nereye götürdüğünü bilmemektedir. Açıkçası bu bir yutulmadır. Bu, ilk çağ kölelerinden daha kötü bir duruma mahkum değildir. Bu da fark edilmemektedir. Yüzyıllardan beri birçok göçler olmuştur. Türkler de göç etmişlerdir. Ama Orta Asya'dan göç ettiklerinde Balkanlar'a kadar egemenlik alanları elde etmişlerdir. Yahudiler de ikibinbeşyüz yıldan fazla bir süreden beri dünyaya savrulmuşlardır. Ama bugün bütün dünyaya egemendirler. Daha dün Ermeniler ve Filistinliler de göç ettirildi. Ama yine de bugün güçlü bir kuvvettirler. Ancak en tehlikeli bir göçebeliği ve kaçışını yaşayan Kürt halkının dünyada tutacağı bir yer var mıdır? Ermeniler sanatkardır; gittikleri yerlerde sanatlarını iyi icra etmişler ve kendilerine yer edinmişlerdir. Filistinliler özellikle maddiyat ve diplomasi alanında arkalarına Arapların desteğini alarak, siyonizm karşısında hiç de boyun eğecek güçte olmadıklarını göstermişlerdir. Türklük zaten barbar ve saldırgan türdendir. Bugün yayıldıkça daha etkili ve egemen olmaktadır. Biz ise bunun tam tersi bir durumu yaşıyoruz.

Kürdistan'da şu veya bu düzeyde herkes kaçıyor. Ulusal kimliği ayakta tutan dağlık alanlardan bile herkes kaçmaya başlıyor. Bir Dersim gerçeğini göz önüne getirdiğimizde, belki dörtbin yıldan beri sökülmeyen bu alandan Türkiye ve Avrupa metropollerine göç edildiğini görüyoruz. Ne ölçüde zorlarsanız zorlayın, oradan birini özgürlüğe çekemiyorsunuz. Bu kaçışını yaşatan Türklüğe minneti göklere çıkarıyor, yani kendisini katleden gerçeği cana minnet biliyor. Ülkeden uzaklaşanların ezici çoğunluğu, kendileri için her şey olması gereken direnişe yönelmiyor. Bunlar neyi kabul ediyorlar? Bunlar emperyalizmi ve sömürgeciliğin en küçük bir bürokratu olmayı en güzelim vatan parçasına tercih ediyorlar. Düşmanın dilini, kültürünü ve yaşam tarzını bir İstanbul Türkünden daha iyi yaşamayı kendilerine yakıştırabiliyorlar. Aslında bu durumda olanların,

atalarının var olup olmadığını kendilerine sormak gerekiyor. Ulusal topluluk da demeyelim, atalarına bu kadar ihanet eden az etnik topluluk vardır. Kızılderililer bile hala beyazlara öfke duyuyorlar.

Bütün bunlar, sadece ve sadece bu vatan için kanlarını akıtanlara nasıl sahip çıkmamız gerektiğini ortaya çıkarıyor. Her yerde olduğu gibi buralarda da değerlere nasıl sahip çıkmamız gerektiği anlaşılıyor. Eğer yiğitlik, namus ve onur varsa, düşmanı yaşayanlara ve yaşatmak isteyenlere karşı nasıl savaşmamız gerektiğini göstermek gerekir. Derelerimiz daha insan kemikleriyle dolu, ama bunu bile unutanlar vardır. Sözelimi bir Sovyetler Birliği yetmiş yıldan bu yana kalkındırılmıştır, insanların hepsi çok yüksek düzeyde yaşıyorlar. Buna rağmen, beş on kişi vurulmuş diye, bunlar da karşılıklı kargaşa durumunu yaratarak öyle ayağa kalkıyorlar. Bizimkiler ise, dereler hala kemiklerle dolu olmasına rağmen, düşmana yağcılık yapıyorlar. Bunlar Kürdistan'ın birçok yerinde görülen aşağılık durumlarıdır.

Bizim geliştirmek istediğimiz özgürlük, yurtseverlik ve savaşçılık öyle sıradan bir dayatma değil, biraz insanlığı kurtarmak açısından bile olsa, kıyamet kadar çabanızı geliştirecek yaklaşımlardır. Bunları belirtirken, özellikle savaşa çok yüzeysel ve yaşama çok sorumsuz yaklaştığınızı bildiğim için üzerinde duruyorum. Bu durumunuzu ve objektif olarak yaşadığınız yetmezliği savunacak bir tek sözcüğünüzün olmayacağını göstermek için konuşuyoruz. Bu tip yetersiz ve hatalı yaklaşımları yaşadığımız sürece kendinizi savunmaya asla hakkınız yoktur. Tabii bizim iddialarımız çok güçlüdür. İddialarımızın güçlülüğünü esas alarak bugüne gelmeye cesaret ettik. Sizler böylesi bir yaşamı savunmaya nasıl cesaret edeceksiniz? Benim Kürdistan'da bu kadar güçlü olmamın nedeni iddialarımın çok güçlü olmasıdır. Sağa sola kıvırtmanıza rağmen, bu konunuzu doğru dürüst savunma durumunda olmayışınız yine iddialarımızın güçlülüğünden ötürüdür. Kürdistan'da benim diyen bir yığın ağa ve işbirlikçi vardır. Bunların ciddiye alınacak tek bir savunma içine girmemeleri yine bu yüzdendir.

TC sürekli kargaşaya getiriyor. Eğer kargaşaya getirmeseydi, onu daha kolay savunma konumuna düşürebilecek ve büyük tarihsel

yargılamaya götürebilecektik. Biz aslında yargılamayı geliştirmek istiyorduk. Ama sizlerin karşı çıkmamasına rağmen, bizim iddialarımızı güçlü savunamamanız ve destekleyememeniz TC'nin yargılanmasını geciktiriyor. Belki de suçları yanına kâr kalıyor. Hem de çağdaşlık ve ilerililik adına bir kez daha kendisini yutturmaya çalışıyor. İşlediği bütün o katliamların yanına kâr kalacağını sanıyor. Neden? Sizin onun yargılanmasına katılmayı becerememenizden ve savaş olayına doğru yaklaşmamanızdan ötürü TC yaşıyor. Ben sizin gibi öyle her gün elime silah almıyorum. Ama asla kendimi içine girdiğiniz duruma düşürmedim. Silahı elime almamama rağmen, onun edinimi ve kullanımı hakkında sizden daha çok iş yapıyorum. Ben sizin gibi halk içine girme fırsatını da bulamadım. Halbuki sizler son on yıldan beri, yani devrimci yaşantınızın en önemli kesitinde halkın içindesiniz. Bütün bunlara rağmen, neleri ne kadar becerdiğinizize bir bakmanız gerekiyor. Neleri gerçekleştirdiğinizi samimiyetle göz önüne getirin. Bu konuda hesabı iyi verin; boynunuzun ölçüsünü gösterin. Temel dava konularından biri de sık sık kendi nefsinizi yargılamanızdır. Şimdi bütün bu sorular karşısında hem bir cevabınız bile olmayacak, hem de ortalıkta dolanıp özgürlük savaşçıları olduğunuzu iddia edeceksiniz. Bu çok ucuz bir iddia olarak kalacak ve özgürlüğe de yazık olacaktır.

Çoğunuzun anladığı savaşçılığı anlamlı görmediğimi belirtmek istiyorum. O gençleri bizim elimizden din ve devlet adına “kurtarmaya” çalışan TC'dir. Bir de o işbirlikçi ucube, “Analar babalar, çocuklarınızı PKK'nin elinden kurtarın” demektedir. Sizin yetmez konunuzun bunlara cesaret vermektedir. Düşman yetmez devrimcilikten medet umarak “Pişmanlık Yasası”nı çıkardı. Bütün bunlara rağmen, kendi iddiamıza göre doğru olan biziz. Sınırlı da olsa yaşamaya hakkı olan biziz. Sizlerle bu temelde safları düzenlemek istiyoruz. Söylediklerimin anlaşılması gerekir. Bu iddialarla bir bölgeye ve yerel halk yığınlarına gittiğinde, kimsenin bir devrimcinin karşısında duracağını sanmıyorum. TC, iç gericilik, aymazlık, gaflet, inkar, ihanet ve herhangi bir başka güç bu iddiaların sahibi olan devrimciler karşısında duramaz. Savaşa bu yetkinlikte yaklaşmanız durumunda, kazanma olanağı oldukça fazla olacaktır. Bizim savaş-

ma tarzımızla önderlik etmekten söz ediyorum. Bizim özellikle kendi halk savaşımızı -ki bu belki de dünyada bize özgü bir savaş tarzıdır- ve onun önderliğini esas almamız halinde, kimse karşımızda duramaz.

Ben ortaçağdaki feodaller gibi savaşın demiyorum. Biz köylü isyancılığını kurtuluş yolu olarak görmüyoruz. Bunun bizi yenilgiye götüreceğini ortaya koymuş bulunuyoruz ve tarihimiz bunun örnekleriyle doludur. İlk çağ köleleri kadar özgürlük çağrılarında doğru cevap vermek durumundasınız. Azim ve iradede ilk çağ kölelerinin gösterdiği isyancılığı göstermek durumundasınız. Kendi yaşamımıza saygının bir ifadesi olarak, savaşı bizzat sizin tarafınızdan azami bir kararlılığa ve yetkinliğe kavuşturulmasını istiyoruz. Biraz bu işin önünü açmak ve onun güvenilir sesi olmak istiyoruz. Bu daha çok sizi yaşamınızın saygılı ifadesine ulaştırma desteğidir. Kendinize saygılığa var mısınız? Bazen iddia ettiğiniz ve peşinde de koştuğunuz, ama üzerinde çok düşünüp kendinizi oldukça yetkin kılmanız gereken özgür yaşama var mısınız? Kendinizi kocakarılar gibi yaşatamayacağınızı, yaşatsanız bile buna özgürlük yaşamı diyemeyeceğinizi bilmek durumundasınız. Her türlü kir, hata ve yetmezlikle, her gün bir taraftan dökülmekle özgür yaşama sahip olduğunuzu söyleyemezsiniz. Sizi sahte olmamaya ve tutarlı davranmaya çağırıyoruz. Son günlerde ısrarla ulaşmak istediğimiz savaşçılık düzeyimizin bundan aşağısını kabul etmemesini gerekli görüyoruz. Doksanlı yılların savaşçılığına yönelirken, bundan aşağısını asla kabul etmemeniz gerektiğini vurguluyoruz.

Dedim ya, ilk çağ köleleri bile Ezop diliyle birbirleriyle anlaşır-lardı. Onlar o Ezop diliyle bile hızla isyan düzenine geçerlerdi. Bazılarınızın nedenlerini sıraladığım durumuna baktığımızda, hiçbir biçimde savunulamayacak ve kabul edilemeyecek bir konumda olduğunuzu görüyoruz. Sizin durumunuz Türkiye'nin ortaya çıkan bazı isyancılarıyla izah edilebilir. Bizdekiler ilkel tefeci-tüccar diyebileceğimiz kesimin sahte milliyetçiliğiyle isyan etmek istediler. Ama bunlar çokça eleştirdiğimiz nedenlerle felaketi daha da fazla hazırladılar. Türk solculuğu orta çağlardaki isyancılığın yüzde birine bile ulaşamadı. Şeyh Bedrettin, Baba İshak, Celali isyanları ve

öteki isyanlarda, o çok ilkel konuma ve doğru dürüst bir düşünce örgütleri olmamasına rağmen savaşıyordu. Türkiye’de sözümona modern diye geçinen solculuk ise çok zavallıca bir durum sergiledi. Bugün dünyanın en iğrenç sömürsünün geliştirildiği Türkiye’de, solculuk sadece eveleyip geveliyor. Dünyada eşi görülmemiş bu baskı ve sömürüye kimse tutarlı herhangi bir cevap veremiyor. Böylesine her şeye katlanmanın insanlığın temel değerlerinden vazgeçmek anlamına geldiği açıktır. Günümüz koşullarındaki isyancılığın güncel biçimi halk savaşçılığıdır; onun bütün biçimleriyle sergilenişidir. Bunu yapmamak, yaşam hakkından vazgeçmek demektir. Hatta bunu yapmamak, ilk çağ kölelerinden bile daha alçaltıcı bir durumu yaşamaya müstahak olmak demektir.

Benim bütün kavga nedenim kendimi bu temelde alçaklar sürüsünden kurtarmaktı. Toplumun lanetli bir üyesi olmamak ve onunla farkımı gittikçe netleştirmek için, korkunç bir biçimde duygu ve düşüncelerime yüklenerek yükselişi esas aldım. Bunda tutarlı olduğum için kendimi bugüne kadar az çok ayakta tutabildim. Açık ki sınırsız baskıya ve onun her türlü alçaltıcı dayatmalarına “ben yokum” demek için, “bu kadarımı kabul etmiyorum” demek için bu denli çaba sergiledim. Hala ezilmemek, yıkılmamak ve yenilmemek için ne gerekiyorsa onu yapmamızın nedeni budur. Sizler de kendinizi bu durumla kıyaslamalısınız. Sizler ne kadar çıkış yaptınız? Lanetli sürüden ayrılmayı ne kadar becerdiniz? Bir kez bunu sormanız gerekir. Sürüden ayrıldıktan sonra yakalanmamanız, yenilmemeniz ve yenmeniz için ne kadar dikkatli ve duyarlısınız? Kendinize bunu sormanız gerekir. Eğer bu husustaki çabanız olumluysa, biraz ayakta durabilecek halde olduğunuz söylenebilir.

İnsan olmanın ve özgürlük peşinde koşmanın bu kadar kolay olmadığını görüyorsunuz. Özgürlük maskesine bürünen köle esas köleden kırk kat daha tehlikelidir. Düşmanı uygulamasına rağmen, kendini çağdaş olarak değerlendiren biri kölenin en tehlikelidir. Hele bu durumunu bir de özgürlük maskesiyle kapatana ise alçağın alçağıdır. Yoksa solculuk adına bu kadar ahkam kesilmesine karşılık, saygılı tek bir değer bile üretmeyen durumunu başka biçimde izah etmek olanaksızdır. En lanetli durum işte budur. Yani bu objek-

tif olarak en tehlikeli ajanlıktır. Köleler sürüsü içinde köleleri aldatmanın en tehlikeli ajanlık biçimidir. Yaygın olan ve sergilenen solculuk, son tahlilde biraz da düzenin kendiliğinden objektif ajanlığı anlamına gelmektedir. Çünkü bunlar kölelerle alay ediyorlar; köleleri isyana kaldırmıyorlar, üstelik ilerilik sloganları atarak ve peşe peşe grupçuklar üreterek örgütlenmeyi engelliyorlar.

Şimdi ileri sürdüğüm gerekçelerin güçlü olduğunu ve haklı olduğunu göreceksiniz. Her ne kadar çağrılarımızı esas alarak yola çıkarsanız da, kanımca bu çağrıların içeriğine uygun adımlar atabildiğinizi, bu temelde kendinizi yetkinleştirdiğinizi ve kendinizi savaşa hazırladığınızı söylemekte zorluk çekiyorsunuz. Burada yaşama karşı yaklaşımınız, sanki ortaokula veya liseye gidiyor musunuz gibi çok yüzeysel ve sorumsuzcadır. Hatta bazıları savaşın içinde dahi böyledir. Durum şayet böyle ise, o zaman bizi fazla uğraştırmanın bir anlamının da olmaması gerekir. Bütün dehşetiyle çepeçevre kuşatılmış bir ateş ortamında elindeki silahı çocukça kullananlar hiç de az değildir. Halk savaşçıların düzeni bu olamaz. Genç olmanız size çocukça savaşla oynama hakkını veremez. Mert olmak istiyorsanız, mertliğin gereklerine ulaşmak zorundasınız. Bu da bizim için halk savaşçılığında kendimizi doğru savaş düzenine ulaştırmasını bilmekle eş anlamlıdır. Ana babalarınız veya birçok “akıl hocamız” size çeşitli yaşam tarzlarını dayatmışlardır. Ama bu yaşam tarzı herkesi canından bezdiren lanetli bir yaşamdır. Başından itibaren isyan ettiğim bu yaşamın sorumlusu ben değilim. Size yaşamımı özetledim. Yanılmayasınız diye takip etmek durumunda olduğunuz önderlik konumunu bütün özellikleriyle sergiledim. Bazıları geri döner, bazıları birlikte yürümeye çalışır. Bu konuda hiç olmazsa doğru kavrama ve uygulamayı gerçekleştirmek gerekir. Eğer ortada bir önderlik iddiası varsa, bunu biraz ciddiye alacaksınız.

Ben sık sık sahte önderlik türlerinden birini geliştirmeyeceğimi vurgulamaya çalıştım. Başkalarının sahteliğine meydan vermeyeceğim dedim. Bunun anlamı vardır. Bizim sözlerimizin bir değeri olduğunu anlayacaksınız. Sözlerimizi kendi paşa keyfinize göre yorumlayarak sorumsuzluğu yaşamayacaksınız. Ben kendimi önder ilan etmedim. Bunu sizler ve halk ilan ediyorsunuz. Ben hala bunu



ne kadar kabul edebileceğimi de belirtmiş değilim. Ama önderlik olayının bir hizmetkârı olarak pratiğimle bazı durumları yaratmaya çalışıyorum. Sizler aslında kendinizi benden daha fazla önder sayıyorsunuz. Sapmalı ve kendine sevdalı da olsa, birçok iddianız sizin önderlik konusunda iddialı bir konumda bulunduğunuzu göstermektedir. Benimki ise tam tersine daha akıllı bir hizmet etme durumunu ifade etmektedir. Ama işinizi bize gördürme ve önderlik ihtiyacınızı taktik gereği karşılama anlamında da olsa -ki bu diğer sınıfların yaklaşım tarzıdır- bizim önderliğimize muhtaçsınız. Bu dönemde hiç olmazsa onun bazı kurallarla yürütüleceğini bilmelisiniz.

PKK içinde bazıları önderliği stratejik düzeyde ele almıyor, yani bütün yaşamını esas alarak ve bütün kişiliğini buna göre hazırlayarak önderliği yaşamıyor. Önemli bir kesimi onu taktik olarak değerlendiriyor. Sadece parti içinde değil, PKK dışında da bizim önderlik olayımızı emperyalizme karşı kullanarak bazı amaçlara ulaşmak isteyenler az mıdır? Bazıları bizim önderlik olayımıza dayanarak Kürt konferansları düzenliyor, sömürgeci ve emperyalist güçlerle ilişkiler geliştiriyorlar. “Biz PKK önderliğine karşıyız ve onu geriletebiliriz, bize bir şeyler verirsiniz onu tecrit ederiz” diyorlar. Bu ne anlama geliyor? Bu, taktik olarak bizden yararlanmaktır. Bu parti içinde nasıl oluyor? Doğru önderlik gerçeklerini teorik ve pratik olarak sergilememize rağmen, sizin habire kendinizi yaşamanız ve yaşatmanız ne anlama geliyor? Bu, sizin de bizi taktik öge olarak kullanmak istediğinizi ortaya koymaktadır. Şunu peşinen belirtmeliyim ki, böylelerinin kendileri de taktik olarak kullanılırlar. Biz emperyalizme karşı bizi taktik olarak kullanmak isteyenleri nasıl bütün gücümüzle taktik olarak kullanmaya çalışıyorsak, parti içinde de bizi taktik olarak kullanmak isteyenleri taktik olarak kullanacağız. Bu konuda büyük bir çekişme, yarışma ve savaşımın var olduğunu biliyorsunuz. Ama içinizde samimi ve dürüst olanlara şunu söylüyorum: Esas almanız gereken PKK önderliğini taktik olmaktan çıkarmanızdır. PKK önderliğini bazı duygu, tutku ve düşüncelerinizi ifade eden bir önderlik olarak değerlendirmekten kaçınmalısınız. Bütününü ve nefes nefese emir ve yaşam düzenini yaşayan bir konuma ulaşmakla iddianızın gerçekleştirebileceğini ve bütünleşmenin

sağlıklı olabileceğini söyleyebiliriz.

Hiçbir önderlik bizimkisi kadar önceden ve sonuna kadar açıklanmış bir durumda icra edilmemiştir. Açık ki nelerin nasıl olacağını önceden belirlemede şimdiye kadar böyle bir örneğin gerçekleştirilmiş olabileceğini sanmıyorum. Bütün açıklığıyla PKK'nin kendisi, onun önderlik olayı ve bugünkü taktik düzeyi bellidir diyoruz. Eğer bunu tartışmasını bilerseniz, bu konuda iddianızın bir değeri ve gerçekleşme şansı olabilir. Yine anlamadığınızı söylerseniz, o zaman sizi atmak gerekir. Hala kavrayamadığınızı ve gereklerine ulaşamadığınızı söylerseniz, o zaman ilk çağ köleleri kadar bile samimi değilsiniz demektir. Kendinizle bu kadar oynarsanız, sizden bunun hesabını sormak gerekir. Bu durumda ezilmekten kurtulamazsınız. Çocukluk, gaflet, aymazlık ve lümpenliğe hiç kimse beş metelik bir değer veremez. Adam olmamayı, kendi çapına ve rolüne göre oynamamayı, yine kendisiyle dalga geçmeyi asla kabul edemeyiz. Bundan sonra böylesi aymazlıkları daha da yerle bir edeceğiz. Önder olmayı, insan olmayı kendinize layık görmüyorsanız, kendinize neyi layık görüyorsunuz? Kendinize layık gördüğünüz şey bu çirkin ve çirkef yaşam ise, o zaman biz bu yaşamı paramparça edeceğiz. Eğer bileerek kötü bir biçimde sürünmekte ve lanetli yaşamda ısrar ederseniz, bu durum halkın yaşadığı lanetli durumdan daha da felaket olacaktır. Bunun için kavrayamadığınızı ve PKK'nin taktik önderliğine bir türlü ulaşamadığınızı söyleyenlerin bu yaklaşımında büyük bir sorumsuzluk ve duyarsızlık görüyorum. Hafifliğini, sorumsuzluğunu ve düşkünlüğünü ısrarla gösterenlere daha fazla öfkeleniyorum. Çünkü böyleleri çok kötü bir biçimde hem bizimle, hem de kendisiyle oynamaktadır. Elbette bunlara karşı tahammülsüz olacağız. Bunların yaramazlıklarını kabul etmeyeceğiz.

Dediklerimizin anlaşıldığını sanıyorum. Söylediklerimizin anlaşılması üniversite mezunu olmayı gerektirmiyor. İlk çağ kölelerinin dürüstlüğünü biraz yaşayanlarınız varsa, söylediklerimiz kendileri için son derece anlaşılırdır. Eğer özgürlük olayına ilk çağ köleleri kadar yaklaşmıyorsanız ve onlar kadar olamıyorsanız, o zaman birbirimize daha değişik biçimde yönelmemiz gerekir. Yine lanetli Kürtlükten söz edilecekse, biz bu Kürtlüğü yerle bir etmeli ve top-

rağa gömmeliyiz. İnsandan başka her şeye benzeyen iki ayaklı yaratıklar gibi gezip tozmanın en kutsal geleceği yaratmak bir yana, insanın bir gününü dahi kurtaramayacak kadar alçaltıcı bir durum olduğunu söylemeliyim. Eğer bu bir gerçekse, bunun karşısında bir iddianızın bulunduğunu sanmıyorum. O zaman düşmanın karşısına geçip her türlü araçla onu yıkmak ve onun bütün belirtilerine karşı yıkıcı bir kuvvet haline gelmek için geriye tek bir gerekçeniz kalıyor mu? Elinize fırsat geçtiğinde bütün yaşamınız boyunca düşmanın kuyusunu kazmamak, ona karşı örgüt, pusu, sabotaj, bıçak, taş, sopa gibi silahlarla ve elinizden ne geliyorsa onunla savaşmamak için geriye herhangi bir iddianız kalır mı? Elbette kalmaz ve savaşacaksınız. Buna rağmen hiçbir şey yapamaz durumdaysanız, kendinizi sağlam tutmayı bilecek kadar sabırlı olacaksınız. Eğer bunda samimiyseniz, halk savaşının tüm zenginliği ve yaratıcı öğeleriyle düşmana karşı savaşacaksınız. Bu kadar hata olmaz. Şayet doğruya gücünüz yetmezse, hataya da gücünüz yetmez. Doğruya evet demek, doğru taktiği uygulamak demektir. İnsan o zaman sadece doğruya teslim olur. Başka türlü gerçeklerimize yaklaşamaz.

O ilk çağ kölelerinin topluluğu karşısında olmayı çok isterdik. İnsan tanrıların yapıldığı bu toplulukları görmek isterdik. Muhammed'in ilk çağrılarını yaptığı dönemin insanlarını görmek isterdik. Hatta Fransız İhtilali'nin çağrılarını muhatap olan ilkeler bize biraz daha anlamlı simalar ve izler olarak geliyor. Sizi küçümsemek amacıyla değilim. Ama yaman isyancılar ve halk savaşçıları olma konusunda bize biraz soyut geliyorsunuz. Davamızın büyüklüğünü fazla yaşamıyorsunuz. Bunun derinliğini, yüceliğini ve büyük kararlılığını fazla yaşamıyorsunuz. Bana hep yüzeysel bakıyorsunuz gibi geliyor. Biz suçu yine Türk sömürgeciliğine yüklüyoruz. Kemalizmin insanı ucubeleştirmedi nedir? Bu bir şekilsizleştirme olayıdır. Türkiye ve Kürdistan'da yeni kuşağın onun bir karikatürü olarak ortaya çıkması aslında buradan geliyor.

Size bu kadar yüklenmemizin nedeni, kendinizi bundan arındırmanız içindir. Sizler bu kavgayı geç kavramışsınız. Geç kavradığınız içindir ki, böylesi yüzeysel yaklaşımlarınız devam ediyor; kendi kaderinize hükmetmede yeterince dirayetli olamıyorsunuz, yeterin-

ce kararlılık gösteremiyorsunuz. Belki biraz hızlı savaşabilirsiniz. Ama sizi biçimlendiren düşman kendi eserini iyi bildiği için sizi oldukça iyi hedefliyor. Bir takımın oyuncuları yeni bir takımda yer alarak eski takımlarına karşı oynadıklarında nasıl daha iyi gol atmasını bilirlerse, sizin durumunuz da biraz buna benziyor. Böyle olunca, doğal olarak düşman size daha iyi gol atıyor. Siz de bunu görüyor ve anlıyor olmanıza rağmen, kendinizi bir türlü bu etkinin altından çekip kurtaramıyorsunuz. İyi gol atamadığınız zaman, top hep sizin tarafınızdaki kalenin filesini deliyor. Kemalizmin daha düne kadar sizi şekilsizleştirmesine ve insanlık değerlerinden tamamen arındırmak istemesine karşılık, sizin de kendinizi esen bu rüzgara kaptırmanız ve durumunuzu kaderle izah etmeniz yüzünden, hep kafa karışıklığını yaşıyorsunuz. Partiye bu halinizle geldiğiniz için, başkaları istedikleri zaman kafanızı karıştırarak, sizi inançlarınıza ters düşecek duruma getirebiliyor. Tasfiyeciler hep “Kafalarını karıştırdık, Hakkari'ye kafaları karışık gittiler; zaten biraz daha çalışma olanağı bulsaydık, büyük çoğunluğunu kazanmıştık; geriye kalanların tamamını çekebilirdik” diyorlar. Provokasyon hikayesi zindanda ilk etapta bine yakın kişinin aklını karıştırmıştı. Hem de “ılımlı PKK” adına hemen hemen birimlerin tümünü teslimiyete çekmişlerdi. Bazı militanlar son anda uyanarak direnişi gerçekleştirdiler. Bunu böyle güçlkle önledik, yoksa onları da götürüyorlar. Provokatörler bunların dörtte üçünün kendilerinden yana olduğunu belirtiyorlardı. Başlangıçta ihanetin estirdiği rüzgara kapılmıştı. Burda belirttiğim gibi son anda bazı değerlere sahip çıkıldığı için görüldü ve kurtarıldı.

Demek istiyoruz ki durumlarınız umut vermiyor, kafalarınız karışıktır. Düşman, “Aslında bunlar bizim çocuklarımız, bizim okullarımızda okutuldular” diyordu. Gerçi bu şimdi o kadar kolay değildi. Ama başlangıçtaki iddiaya dikkat edildiğinde kullanıp kandırıldığını söylüyordu. Güçlü savaşçılar durumuna gelemediğinizi kendiniz söylüyorsunuz. “Yetkinleşemedim, kafam karıştı, şuyum eksikti, buyum eksikti” diyorsunuz. Bu durumunuz neyi ifade eder? Bu durum düşmanın size reva gördüğü yaşamdan henüz kurtulamadığınızı ifade eder. Tek sözcükle bu durum için ayıptır diyoruz. Dediği-

miz gibi köleler bile kendi kaderlerine böyle bakmazlardı.

Bu durumu düzeltmek gerekir. Kürdistan devrimi çok gecikmiş de olsa, Kürt tipi çok düşmüş ve lanetli de olsa, sizin de en azından kölelerin kurtuluşu göz diktikleri kadar göz dikmeniz gerekir. Yoksa dünyanın en ücra köşelerine kaçsanız da, başka kurtuluşunuz yoktur. Bunu kanıtladık. Sizleri dağlarımızdaki özgürlük ilanına katmaktan başka kutsal bir sloganımız yoktur. Ben bu sözü daha 1982’de ülkeye yöneldiğimiz sırada söyledim. Tabii arkadaşlarımızın bunu ne kadar kavradıklarını, kutsallıktan ve yücelikten ne anladıklarını bilemem. Bu işe öncülük etmesi gerekenler daha sonra “Bizi harcamaya gönderiyorlar” dediler. Şimdi bazı yerlerde “yaşıyorlar.” İleride bol bol yaşam olanakları ellerine geçer. Bazıları “Ah bir o dağlarda olsam, o şirin ve güzel dağlara ulaşısam” diyorlar. Ama böyle diyenlerin birçoğu ihanet etmişlerdir. Bunlar dünyanın dörtbir yanına savrulmuşlardır. Ama öte yandan “Biz falan bölgedeniz, şöyleyiz, böyleyiz” diye bol keseden şiirler döküyorlar. Halbuki bunlar Avrupa’dan ülke topraklarına adım bile atmıyorlar, hepsi orada alçaklığı yaşıyor. Ama şiirler düzmekten de hiç mi hiç geri kalmıyorlar. Dağlarımız o kadar güzelse, siz bu alçakça yaşamı yıllarca nasıl kabul edebiliyorsunuz? İşte bunlar bu kadar ikiyüzlüdürler. Ben zindanda kırk yıl kalmayı kabul ederim, ama o sefil yaşantıyı bir saat yaşamayı bile kabul edemem. Ama onlar utanmadan kabul ediyorlar. Canımız ve kanımız pahasına yarattığımız değerlerden yararlanarak şiirler yazıyor, ince sanat yapıyor ve bununla kendilerini maskeleyemeye çalışıyorlar. Tabii insan düşerse ancak bu kadar düşebilir.

Çoğunuz bazen aile ocağından, baba ocağından söz ediyorsunuz. Ama bu da sahte oluyor. Neden? Onları çok kolay terk ettiğiniz ve birçok değere ihanet ettiğiniz bir gerçektir. Bizim yurt dışındaki mültecileşmiş halkımıza fazla yüklenmenin bir gereği yoktur. Onlar aç bırakıldılar, korkutuldular, oyuna getirildiler ve bu duruma düşürüldüler. Kaldı ki bu kesimin dürüst olanlarında yeniden ülkelerine yönelme isteği uyanmıştır. Biz sadece onlara hizmet eder ve bu eğilimi daha da güçlendiririz. Bunun kıymetini bilmeyen daha da çoktur. Bazılarına göre biz akıllarını çelmişiz. Provokatörün iddiası

buydu. Sözümüne kendilerini Avrupa’da tam da güzel bir yaşama yatırmışlardı. Bunu bir de aşk gemisiyle geliştirmeye çalışıyorlardı. Avrupa’da kavuştukları bu yaşama karşılık, sözümüne PKK de kendilerine amansız bir diktatörlük dayatmıştı. Bunların yaşam dedikleri şey tam bir iğrençliktir. Bazılarının her şeyi hala meydandadır. Bunlara siz de tanıksınız. Bunun kanıtı da vardır. Evet, kaçış lanetli olmaktan başka bir yere götürmüyor. Zavallı ve naçar kalmış halkımızı bir yana bırakalım, daha çok devrimcilik adına yola çıkanlara bakalım.

Karar sürecini geliştirmeye çalışıyoruz. Ülkeye yönelmeye ve halk savaşını doğru oturtmaya çerçeve çizmiş oluyorsunuz. Bazılarının durumuna cevap vermek istiyoruz, bunu önemli görüyoruz. Çünkü yanılıgılı olanlar sanki başka türlü yaşamırmış gibi kendilerini zorluyorlar. Birçoğunuz sanki TC’nin okullarında yükselebilecekken ve tam yaşamı yakalamışken, PKK çarpıp getirmiş gibi yanlış yaklaşımlar içine giriyorsunuz. Böyleleri eskiden daha çoktu. Ama bu beklenti içinde olanlar objektif olarak günümüzde de yok sayılamaz. Belki 12 Eylül faşizmi bu hayalleri biraz yıktı. Ama bunlar hala varlar. “Bu kadar soğuğa niçin dayanıyoruz? Acaba yaşam hatası yapmış olmayalım mı?” demek bile bir yetersizlik olarak kendisini ifade eder. “Tam kavrayamadım, sağdan veya sekter yaklaştım” diyenler, işte gösterdiğiniz o tutumun sahipleri olarak ortaya çıktılar. Bu özellikle olumlu yönden önderlik edememe ve taktik önderliği temsil edememe biçiminde sizde ifadesini buluyor. İddia ediyoruz ki, sunduğumuz yaşam insanlara yapılabilecek en değerli hizmet ve sunulacak en değerli armağandır; davanın doruklarına çıkış hareketi, insanlarımızın başlarını düşkün yaşamlarından kaldırıp özgürlüğe gitme hareketidir. Bizim kadar ince eleyip sık dokuyanı yoktur. Bizim kadar en basit bir adımı bile büyük bir ihtiyatla atanı zor bulunur. Bariz bir biçimde söylemeliyim ki, çoğunuzun yaptığı gibi biz aniden adım atmıyoruz. Yüreğimiz kırk kez titrer, beynimiz korkunç bir biçimde tekrar tekrar düşünür ve öyle adım atarız. Bizim attığımız adımların hepsi bu temeldedir. Biz buna dayanarak hamle üstüne hamle yapıyoruz.

Dediğim gibi, gelinen noktada kurulabilecek en değerli yaşam

budur. Sizin elinize silah veya örgüt gücünü vermek bir yana, birkaç sözcük vermek bile milyarlardan daha değerli bir bağış ve armağandır. Bu karşılığı olmayan bir armağan diye tabir edilebilir. Eğer bu verilenlere karşılık, siz “İştahımız çekmiyor, midemiz kaldırmıyor” diyorsanız, o zaman midenizi ve beyninizi gereksiz şeylerle doldurmuşsunuz demektir. O zaman durumunuz oldukça kötü sayılır. Bu kötü özellikleri de düşmandan kapmışsınız. Bu ise gıda değildir; ne duyguları, ne de beyni besler. Sizden sanatçı çıkıyor mu? Yok çıkmıyor. Türkiye ortamında sizden iyi bir kapitalist, iyi bir memur, iyi bir bürokrat çıkıyor mu? Hayır. Böyle kölece yaşadığımız sürece, dünyanın neresine giderseniz gidin, sizlere şerefli biri gözüyle bakılabilir mi? Hayır. Demek ki yanıltılmışsınız, tehlikeli bir yanılğı içindediniz. Mademki adam yerine konulmuyorsunuz, o zaman sizinle oynuyorlar demektir.

O halde olumlu çerçevede, tamamen kendine yönelme ve kendini verme temelinde görevler vardır. Size karşı gerçekleştirmemiz gereken temel görevler vardır. Bu görevler sizleri devrimi gerçekleştirme ustalığına, pozisyonuna ve çabalarına ulaştırma anlamına gelmektedir. İkirciksiz, sürekli çalışıp çabalayan ve ertelemeksizin hazır olmanız gereken halk savaşçılığı konumunda olmanız zorunludur. Halk savaşçılığındaki özelliklerin bir silahı haline gelmelisiniz diyoruz. Bizdeki ruh budur. Her zaman vurguladığımız gibi, hiç kimse bize miras bırakmadı. Başlangıçta arkasından bin yanlışı ekleyerek ancak bir-iki düşünce kısıntısı öğretiler. Bu ortama rağmen, biz bazı değerleri oluşturduk ve bunları şu veya bu oranda hepimize armağan ettik. İşte bu değerlerin kıymetini bileceksiniz.

Bizim sözümüz insanlığa özgürce katılmada ihtiyacı olanlardır. Yoksa başka türlü yaşamak isteyenlere bizim söyleyecek hiçbir sözümüz yoktur. Bizim böylelerine söyleyeceğimiz her söz bir işkencedir, bir yükür. Sözümüzün muhatapları belliyse, bunlar öyle kolay kolay oyuna gelmezler. Her yerde hazır ve nazır bulunurlar. Hele bunca eğitimden sonra, partiye ulaşamama ve partiyi temsil edememe durumu da kesinlikle mümkün değildir. Bu konuya tekrar böyle yaklaşmamın nedeni, biçimsel ve yüzeysel olarak çok öğrenmenize rağmen, halk savaşı gerçekliğimize ve objektif durumun

subjektif esaslarına ulaşmanızda ciddi yetersizlikler görmüş olamamdır. Sizlere bir tutumu izah etmek için değil, peş peşe kusurlu yaşamaya kendinizi adeta mahkum ettiğiniz ve bunu kader olarak kabul ettiğinizi gördüğümüz için, bunları bütün parti saflarımıza yönelik olarak dile getiriyoruz. Anlattığımız çerçevede böylesine anlamsız, sakıncalı ve böylesine kusurlu yaşamın kabul edilemeyeceğini, bunun kolay bir biçimde kaybetmeye ve yenilgiye götüreceğini bildiğimiz için, özellikle 1990 hamlesine biraz daha fazla başarı şansı verdimen ve 1990’lı yılları tam bağımsızlık ve özgürlük yılları haline getirmek için, işleri sağlam ele almada hem çok iddialı, hem de buna mecbur olduğumuz için, bunu mutlaka başarmamız gerektiği için, 1990’lı yılların başlarını tamamen lehimize çevirebileceğimize inandığımız için bunları belirtiyoruz. Bizim kadar yıpranmayan ve yorulmayan bu enerjik konumunuzla başarı şansınızın oldukça güçlü olduğuna inanıyoruz.

**Ocak 1990**

## ULAŞILMIŞ PARTİ ÖNCÜLÜĞÜNDE 1990'LI YILLARIN HAMLELERİNE HIZ VERELİM

Ulusal kurtuluş savaşımızın kalbi olan Botan'da mücadelemiz kökleşirken, doksanlı yılların hamlelerine yeniden bir hız vermek ve bunu partinin düzeltilmiş öncülüğünde yükseltmek için, bir kez daha dayatan görevlerin gereklerini mutlaka yerine getirmeliyiz. Kürdistan'ın var olma savaşının özellikle 1980-90 dönemi, Botan merkezinde en amansız koşullarda büyük bir azim, kararlılık ve cesaretle sürdürülmektedir. Partinin en zor döneminde bu savaşa yönelme cesareti göstermesi, yine parti güçlerinin bir o kadar zayıflığı, geriliği ve düşmanın bütün bunlara görülmemiş düzeyde gaddarca yüklenmesi ortamında bugüne gelinmiştir. Eğer sıradan bir dürüstlük varsa, bunu bütün yönleriyle iyi görmek ve insan olmamızın önemli bir gerekçesi olan bu son olanağı çok iyi değerlendirmek gerekmektedir. Başta şehitlerimiz olmak üzere, bize büyük acılara mal olan ve düşmandan hesabını sormamız gereken bütün değerlerimizi yeniden göz önüne getirmek, hiçbir bahane ve engel ileri sürmeden günün emrettiği görevleri doğru yakalamak zorundayız. Bu işi artık hak ettiğimiz biçimde yürütmek, hiçbirimizin kaçınamayacağı ve başarı dışında hiçbir şeyle karşılık veremeyeceğimiz bir durumdur. Yaşama saygımız, göreve bağlılığımız ve var olmamız bunu başarmakla mümkündür.

Gerek alandaki militanlar ve savaşçılar, gerekse alana yönelmekte olan yeni arkadaşlar genel anlamıyla rollerini kavrama, hiçbir ikircikliğe düşmeden ve bulanıklığa meydan vermeksizin tarihte



tutmaları gereken yeri değerlendirme ve gereklerini yerine getirme sorumluluğu altındadır. Yine bunların hepsi bütün yönleriyle başarıyı mümkün kılacak ne lazımsa onu kendilerinde geliştirme ve ortaya koymanın büyük sorumluluğuyla karşı karşıyadır. Bu hepinizin görevidir. 1980'lerin başında alana yönelirken umutlarımız çok canlıydı. Meçhule doğru yelken açan bir gemide seyrediyor gibiydik. Ama meçhulü fethetmenin ve buna inanmanın coşkusu vardı. Bu anlamda coşku kadar belirsizlik de önümüzde duruyordu. Ama biz ayakta kalan ve savunulması gereken ne kadar değerimiz varsa, onların adına göreve yüklenmekte en ufacık bir tereddüt göstermedik. O zaman Botan'a yönelmek bütünüyle insan olarak ayakta kalmamız, yurtseverliğin son kısıntılarını kurtarmanın ve varsa özgürlük olanaklarını yakalamanın son fırsatını kullanmamız anlamına geliyordu. Bizim için yaşamdan söz edilecekse, bir anlamda onun son kısıntılarını yakalamak için yola çıkıyorduk. Dolayısıyla hepimizin yok olmasına yol açsa bile, görevlere mutlaka yönelmenin en şerefli sonucu doğuracağı inancındaydık.

Bilindiği gibi bu çabalar boşa gitmedi. Geçen yılların dökümü çok yapıldı ve her zaman yapılmalıdır. Geçmişin yalnızca siyasal ve askeri yönü değerlendirilmedi. Bunun altında yatan ruh, cesaret, fedakarlık ve çok sayıda isimsiz çaba sahibinin bundaki emeği çok iyi görülerek değerlendirildi. Eğer Kürdistan bugün bir anlam ifade ediyorsa, bütün bunların bundaki yerlerini ortaya koymak, yine doğru ile yanlısın büyük savaşımını bu temelde adlandırmak gerekiyordu. Kuşkusuz bizim için tarih yeniden ve yeniden canlanıyor. Sadece dümdüz bir ilerleme çizgisi içinde olduğumuz sanılmasın. Tersine bin yılların geriliği ve başaşağı gidişinin bizden her şeyi aldığı ve günümüze doğru gelindiğinde bize çok az şey bıraktığı bir durumla karşı karşıyayız. Hatta denilebilir ki, insanlığın sadece en kuyruğunda yüzmekle kalmadığımız, aynı zamanda en kötürümleşmiş, yaşamaya layık görülmeyen, kendisinden umut kesilen, hiçbir biçimde insan yerine konulmayan, hem ilerici ve hem de gerici güçlerin hakkımızda "adam olmazlar" hükmüne ulaştığı bir düzeyde seyrettiğimiz gerçeğini unutmamak gerekir. Eğer yırtılan şey bu başaşağı gidişat ve yaşanamaz bu kötü durum ise, o zaman bu çabala-

rımız aynı zamanda büyük bir tarihin çözülüşü ve kötü tarihsel gidişatın tersyüz edilmesi anlamına gelir. Burada bin yılların bütün yönleriyle aleyhte olan gelişiminin durdurulması ve bundan hesap sorulması, kısıntı kabilinden de olsa dayanılacak ne kadar değer varsa hepsinin yaşam gerekçesi haline getirilmesi söz konusudur. Biz ülkeye yönelirken, az çok bu gerçeklerin bilincindeydik. Ama yürekleri ve beyinleri gerçekten körelmiş, duyamaz ve düşünemez duruma düşürülmüş ve kendini yaşamın birçok kuralına ters yatırmış kişilikleri esas almak zorunda kaldığımızı ve öncülerin de çoğunlukla bu olumsuzluklar tarafından çarpıtıldığını gördük. Özellikle bu alanın en geri toplumsal yapısının bizi ne kadar uğraştırdığı iyi biliniyor. İşte aşılın böylesi bir yakın tarih kadar, kendimize miras alabileceğimiz ve dayanabileceğimiz başka bir zeminin olmadığı göz önüne getirildiğinde, bu çabalarımızın anlamı daha iyi anlaşılacaktır. Bu bilinci daha yoğunca işlemek için çok çaba harcadık. Halkta umut yaratmak ve bunu öncüde somutlaştırmak için çok dikkatli ve duyarlı bir siyasal kararlılık, önlem ve olanak sunduk. Gerçekten en sorumlu düzeydekiler de dahil olmak üzere birçok militanımız bu çabaları yeterince kavramasa da, bugüne gelmesinde bunun esas rolü oynadığını bilmek gerekir.

### **Kürdistan'da öncülük savaşı, ülkemizde çağdaş insanlık ailesinin onurlu bir parçasını kurmaktır**

Şimdi alanda ulusal kurtuluşçu gelişmeler artan bir hızla devam ediyor. Sizler en yetkin bir biçimde bu döneme yönelmekle karşı karşıyasınız. Eğer görevlerimiz konusunda çok netsek ve kendimizi buna göre hazırlamışsak, devrimler için öyle fazla kesin bir zamanlama yapmasak bile, önümüzdeki on yıl içinde tam zafer de dahil olmak üzere, insanlığın en şerefli ve onurlu bir ailesini kurma göreviyle karşı karşıya bulunmaktayız. Bunun için her zamankinden daha fazla şansımız vardır. Öncülük savaşı demek buna olanak kazandırmak ve buna ulaşmak demektir. Buna ulaşmak da daha olanaklı hale gelmiştir. Önümüzdeki dönemin böyle bir özelliği vardır. Sizler ve alanda mücadelenin sorumluluğunu üstlenen arkadaşlar, ta-

rihnel anlamda olanak dahiline sokulmuş olan mücadelenin sanatını icra etmek zorundasınız. Tarih acemilikleri bir kez affeder, iki kez affeder; ama tarihin daha sonra tekrarlanan acemilikleri affettiğine tanık olunmamıştır. Önemli bir-iki dönemin hatalarından ders çıkaramayanlar ezilmeye mahkumdur. Bizim için de geçen bu yıllar, özellikle geçen on yıl bizi bin defa yerle bir edebilecek hatalarla doludur. Biz bunu göstermeye çalışıyoruz. Ama bunu anlayan ve kendine pay çıkaran kişiler azdır. Bu durum bizim için düşmandan daha fazla problem arz etmektedir. Bu duruma yönelmezsek, işin ucunda yerle bir olma tehlikesi duracaktır. Sizlere bu çağrışı yapmamız ve bu mesajı vermemiz bu tehlikeleri gördüğümüz içindir. Son olarak biraz da bu alanımızı temel alan 2. Ulusal Konferansımızın anlamı burada yatmaktadır.

Şimdiye kadarki bütün değerlendirmelerin son bir halkası olan, tecrübemizi de didik didik ederek vardığımız bu değerlendirmeler şunu ortaya koyuyor: Öncü doğru savaşmıyor. Bütün gelişmelerden sorumlu olması gereken parti öncülüğü yan yatırılmış ve hatta kendiliğinden tasfiyenin eşğine getirilmiştir. Geleneksel bir özelliğiniz hortluyor. Başına buyruk davranma, keyfi davranışlarda bulunma, kendini işin kuralına yatırmama, düzenden, öngörüden ve kararlı yürüyüşten mahrum olma gibi uğursuz özellikler neredeyse herkesi gırtlığına kadar sarmış oluyor. Bazıları bugüne kadar böyle yaşadılar. Çoğunuzun hala böyle yaşama tehlikesi vardır. Çok kısaca şunu belirtelim ki, bu halinizle devrimde zafer yaratmayı bir yana bırakın, gerçekten hazin bir akıbetle uğramaktan kurtulamazsınız. Kendi geri tarihsel özelliklerinize sevdalanıp bunları hortlatmanız kişilik göstergesi değildir.

Parti öncülüğü ve onun en ileri ve hem de merkezi düzeyde sorumlu olan bireylerinin durumuna nasıl yaklaşılması gerektiği üzerinde durduk. Çoğunun işi gücünün partiyi dışlamak ve partinin öncülük vasıflarıyla oynamak olduğunu gördük. Geliştirmekte olduğumuz silahlı savaşta halkı kendi halk savaşı kuralları içinde savaştırmak istiyoruz. Ama buna dayatılan kişilik ve uygulamalar, çoğunlukla düşmandan beklenebilecek, ancak düşmanın bile yerine getirmeye gücünün yetmediği olumsuzluklar olmuştur. Bunlar şim-

diden çoğunun alnında bir kara leke gibi yazılıdır. Kendi halkına böyle yaklaşanlar nasıl hesap verecekler? Bunlar hiç de art niyetli değildir, iyi niyetli ve fedakardır, büyük çabanın sahibidir. Ama bunların alınlarına böyle bir kara leke yazılmasına engel olmadıklarını açıkça ortaya koyduk. Devrimcilik sadece bazı vasıfları taşımaktan ibaret değildir. Devrimcilik son tahlilde halkın gözbebeği olabilmek, kendi kurtuluş amaçlarıyla çelişmemeyi başarabilmektir. Eğer bütün diğer çabalar buna yol açmışsa bir değeri vardır, yoksa bu çabalar boşa gidecektir. Ağırlıklı olarak gerçekleşen durum da budur.

Mücadele yaşıyor ve gelişiyor. Ama kimlere karşı, kimlerin hangi tutumlarına karşı ve nasıl savaşılarak gelişiyor? Bunu da iyi görmek gerekiyor. Öncülük ve devrimci militanın özellikleri üzerinde çok durduk, hem de hiçbir harekete nasip olamayacak kadar durduk. Yıllarca süren bu eğitim ve tecrübeyi aralıksız olarak yaşatmak durumunda kaldık. Ama buna rağmen, Kürdistan halkının yüz yıllarca beklediği sağlam önderlere ulaştığımız sonucuna varamıyoruz. Bunları kendim icat etmiyorum, hatta tüm gücümle bunları önlemeye çalıştım. Olumlu doğrultuda gelişmeniz için, gerçekten tarihin ender tanık olduğu zor koşullarda olanak yaratmaya çalıştım. Diyebilirim ki, bütün çabamı amansız bir biçimde kadrolar ve militanların gelişmesine hasretmek için tüm gücümü sergiledim. Anlamayan, layık olmayan ve gereklerini yerine getirmeyen kimdir? Bunu kendinize iyi sorup doğru cevaplandırmanız gerekiyor. Başıboşluk, kendi keyfine göre tavır geliştirmek yiğitlik değildir. Bu insana fazla bir şey kazandırmaz. Gözden uzak olmak, yoldaşıktan uzaklaşmak anlamına gelmemelidir. Uzak kalan, belki de hiç kimsenin gücünün erişemeyeceği olanaklar içinde olabilir, kendini çok kuvvetli ve özgür hissedebilir. Eğer o buna kaynaklık eden değerlerden habersizse, inkarcının ve dolayısıyla hak yiyicinin tekidir. Bunun başka hiçbir anlamı yoktur.

Şu çok açıktır ki, öncülük davasında partinin bütün işlerine en üstün sorumlulukla ve layıkıyla sahip çıkması gerekenler açısından çok şeyler söylenmiş ve eleştiriler yapılmıştır. Partiye ve görevlere büyük sorumlulukla sahip çıkmanın ve bu rolü oynamanın tarihimi-

ze dayanan kökleri bulunmaktadır. İşin ucunda ise eski tarihimizin daha kötü bir biçimde karikatürize edilerek hortlatılması vardır. İşlerde en ileri düzeyde sorumluluk taşımak benim için vazgeçilmez bir yükümlülüktür. Çokça söylendiği gibi sadece ideolojik, politik ve örgütsel anlamda bir birlik değil, aynı zamanda tek görme, tek duyma, tek düşünme ve tek yürek olma derecesinde muazzam bir birlik geliştiremezsek, bu işte zaferi yakalamak olanaksızdır. En ufak rahatsızlıkların rahatça ve hiçbir sınır tanımadan kavgalara dönüştüğü, bu yüzden her şeyin paramparça olduğu ve kaybedildiği Kürdistan'da, şimdiye kadar en çok işlediğimiz ve bütün çalışmaların başına oturtmak durumunda kaldığımız ezeli sorunumuz birliktir.

Parti tarihinden, dönemlerin başarıları ve başarısızlıklarından söz ettik. Başarı için doğru bir çalışmanın esas olduğunu belirttik. Bunun gereğinin yapılmasının ne tür sonuçlara yol açacağını da ortaya koyduk. Bu konuda biraz da kendi şahsımıza yüklenmek zorunda kalıyoruz. İşler iyi kumanda edilmezse, sadece çoktan harcadığınız yılları değil, gerçekten bu tarihsel aşamada kendinizle birlikte halkın birçok değerini yitirmeniz tehlikesi söz konusudur. Hiç kimse bir halkın, bir hareketin umudunu kendine böyle bağlamaya cesaret edemez ve de yükü uzun süre taşıyamaz. Bu yük bir öncüler birliğince ancak kısmen taşınabilir, ama uzun bir süre için taşınmaz. Esas olarak bu yükün kısa sürede onun gerçek sahibi olan bir halka yüklenmesiyle taşınacağı açıktır. Bunca yıldır tek bir kişi bile bir halkın kurtuluş umudunu, onun siyasal öngörüsünü, çabasını ve günlük pratik gelişme adımlarını atmasına güç getirememektedir. Bu çok zor bir görevdir. Ama eğer ortada bir halkın kendi gerçekliğinden inanılmaz ölçüde uzak düşmesi varsa ve öncüler birliğine davet edilenlerin de inadına olumsuzluklarda direnmesi söz konusuysa, yapılması gereken şey, kuşkusuz tek bir kişi de kalsa, halkın gerçeğini büyük bir inatla temsil etmesi ve bunu taşıyabildiği kadar taşımasıdır. Kalan en son dürüst kişiden beklenecek olan budur. Tabii biz bundan başkasını da yapamayız.

Şimdi yine söyleyeyim, ben öncülük anlamında üzerime düşeni bundan sonra da yaparım. En zor yılları geride bıraktık. Bundan sonraki yıllar bize daha kolay gelir. Ama bu gerçekten sizi kurtarmıyor.

Roller bir tarafa bırakılarak yerine getirilemez. Hele öncü tarihin vazgeçilmez sorumluluklarıyla karşı karşıya ise, kulaklarını tıkayarak, gözlerini kapatarak, yüreğini ve düşüncesini keyfine göre ve hiç de doğru olmayan bir biçimde çalıştırarak rolünü oynayamaz.

İşte hepimizin biraz da böylesine ağır bir sorumluluğu vardır. Ya yığıtçe sorumluluklarınızın gereklerini tam olarak yaparsınız, ya da muazzam bir çelişkinin hiç de iyi olmayan sonuçları altında boğulup gidirsiniz. Bu da şerefli bir durum değildir. Çünkü biraz uyanmışsınız; uyanmış olanların çelişkiler içinde boğulması çok kötüdür. Bu durumda sizin için yaşam ızdırıplı ve kahırlı olur. Halkımız için aynı şeyi söylemiyoruz. Neden? Çünkü halkımız az uyanmıştır, henüz yeni yeni uyanıyor. Kaldı ki, halklar uyanırken, küçük bir öncü grup gibi davranamaz. Halkların uyanışı yığıtçedir, duygusu ve düşünüşü anlamlıdır ve sonuç alır. Büyük darbe yese de anlamı vardır. Dolayısıyla öncünün ızdırabı onda yoktur. O halde öncü bundan sonrasına gereken anlamı vermelidir. Sizler mutlaka vermelisiniz.

### **Gerilla savaşı ancak sağlam bir militanlığa ulaşılabilir**

Biz konferans çözümlerimizde ve kararlarımızda öncülük üzerine çok şeyler söyledik ve tek tek durumlara indirgedik. Yine işlerin temelinde bu vasıflarla yürümek vardır diyorum. Çalışma alanlarındaki bütün görevlilere ve özellikle en önde gelenlere tekrar tekrar sesleniyorum. Eğer öncülük vasıfları sonuna kadar büyük bir dirayetle kullanılmazsa, sizin varlığınız başımıza bela olmaktan öteye bir anlam ifade etmez. Bu işlerde partinin bütünüyle hak ettiği özelliklerle savaşmazsanız, onun yaşamını kendinizde başlatıp bütün çalışmalarınıza yansıtmasanız, önder veya merkezi militan konumunda olmanız bir yana, bir engel konumuna düşersiniz. Bunun örnekleri çokça ortaya çıkmıştır. Bu konuda kendilerini kesinlikle düzeltmesi gerekenler bellidir. Demek ki en önde gelen görevlerimizden biri gücünüzün ulaştığı bütün alanlarda bu düzeltmeye kendi katkılarınızı sağlayabilmenizdir. Gerilla savaşı ancak sağlam bir militanlık tutturulduktan sonra gelişebilir. Sorun bu militan dü-

zeye ulaşmanızdır. Bu yüzden gerilla konusunda fazla konuşmayacağız. Bizde gerilla savaşı bütün boyutlarıyla işlenmiştir. Gerilla savaşı bugün alanda kökleşiyor. Bu gelişme kolayca tasfiye olmaktan uzak olduğu gibi, gün be gün ülkemizin derinliklerinde de kök salıyor, tecrübe kazanıyor ve özgürlüğümüzün yıkılmaz bir temeli haline geliyor. Kuşkusuz buna vereceğimiz çok şey vardır. Savaşla oynamamak gerektiğini belirtiyoruz. Sıkça vurguladığımız gibi, savaş çok ciddi bir sanattır. Savaş, en ince detaylarına kadar dikkat edilecek gerekleri yerine getirilirse, başarılacak bir sanattır.

Burada askerlik sanatını az çok öğrendiniz. Bunun teorik ve pratik yönleri üzerine çok şeyler söyledik. Hepiniz ve daha da ötesi yıllarca bu işte çaba sarfedip de gerekli komutanlığı tutturamayanlar için ne söylenebilir? Tarihte çokça görüldüğü gibi, bu savaşta bireysel başkaldırı yaklaşımı bir sonuç aldırılmaz. Geçmişte de tahnik olduğumuz gibi, isyan etmek hiçbir zaman bizi kurtarmadı. Birbirimizle döğüşmenin ve birbirimize girmenin hiçbir yapıcı sonuca yol açmadığını çok iyi biliyorsunuz. Halkımızın bir suçlular yumağı ortamına sokulduğunu biliyoruz. Buna yabancı değiliz. Sorun suçları azaltmak ve insanımızı lanetli suçluluk konumundan çıkarabilmektir. Bu nedir? Bu, onu adım adım kendi öz savaşımına çekebilme. Suça öfkeyle yöneliriz, ama suçluyu da büyük bir sevgiyle kazanırız. Eğer suçludur deyip ardından ona uygun cezayı vererek işe başlarsak, çok az insanımız ayakta kalabilir. Sorun düzeltilebilir. Biz yola çıkarken, işin henüz başında, ihanete bulaştırılmamış tek bir insanımızın kalmadığını söyledik. Sorun, yüzde bir tutulacak yanı kalmış olsa bile, onu tutup kendi gerçek kurtuluş amaçları temelinde savaşımımıza çekebilme dedik. Partimizin böylesine yaşamsal bir esasta geliştiğini hiçbir zaman unutamazsınız.

Eğer bu gerçekse, hiç kimse için “kurallara uymadı, hata yaptı, kaçtı” denilemez. Ben bu tür değerlendirmeleri gülünç buluyorum. Yıllarca tek bir kişiye “gel beni bir saatlik dinle” dedirtmek için yalvarmış bir insan olarak bunu söylüyorum. Eğer siz de savaşmak için yanınıza gelenlere gereken karşılığı vermiş olsaydınız, bunlardan çoğu yıllarca savaşabilecekti. Kusurları ve suçlu konumları olsa bile, parti tarihimizden habersiz ve gafil bir biçimde bunlara yaklaş-

tığınız, biraz da düşmanın jandarmavari ve ağavari yaklaşımını dayattığımız için, suçlarına suç katıyorsunuz. Kaldı ki, vurmak hiçbir şeyi halletmez. Kendi elimizle bir milyon kişi vursak, bu sadece bizi bitirir. İşte bu tür bir tutum içinde olanlar vardır. Gerillaya yaklaşımın muazzam olumsuz örnekleri bu temelde ortaya çıkmıştır. Hatta bazıları birbirlerine yönelmişlerdir. İş neredeyse kendi kendimizi tasfiye eder tutumlara kadar gidebilmektedir. Bunlar asla çıkış değildir. Bunlar PKK'den ve bizim öncülük vasıflarımızdan habersiz olmak anlamına gelmektedir.

Ben her zaman dünyanın bizim gerçekliğimizi yok saydığını söyledim. Bu ne demektir? Karşı taraf hata yapmış ve sizi anlamamış olabilir; hatta size hak etmediğiniz biçimde davranmış olabilir. Kaldı ki, bize karşı haklı veya suçsuz olan yok sayılacak kadar azdır. Ama bu böyledir diye herhalde Don Kişot'ça bütün dünyaya saldıracak değiliz. Bundan ne kadar öfkeyle bahsetsek de, ufacık bir dostluğa yıllarımızı feda etmekten çekinmiyoruz. Bunu niçin anlamıyorsunuz? Bunu ilişkilerinize neden egemen kılamıyorsunuz? Evet, ufkumuzu kabul etmeyene, bizi böyle hak etmediğimiz her türlü olumsuzluğa çekene öfke duymalıyız. Halkımızla partinin bir yığın militanı ve savaşçısı da bunun içindir. Acaba bunlarda yüzde bir bile olsa tutulacak bir yan bulamaz mısınız? Kulağına birkaç söz söyleyip kendisine bir iki adım attıramaz mısınız? Savaşmıyorsa bile en azından düşmana hizmet etmeyecek durumda tutamaz mısınız? Eğer zerre kadar olanağı varsa bunu değerlendirmek, PKK'nin doğuşunu doğru anlamak demektir. Sizlerde bu da yoktur. Bu olmayınca sonuç nereye gider? Bu olmayınca, sonuç Kürdün eski kavgasına, insanların birbirlerini tüketmesine kadar gider. Nitekim ortaya çıkan durum da budur.

### **Mücadelede insanı kazanmak esastır**

Burada benim günlük yönetimim ve denetimim olmasa, bu kampımızda bile kaç kişinin sağlam kalacağı tartışmalıdır. Günlük olarak ülkedeki faaliyetlere tüm gücümüzle yönelmeseydik, acaba geriye ne kalırdı? Yaşanan örnekleri göz önüne getirdiğinizde, herhal-

de fazla bir şeyin ayakta kalmayacağına hükmedersiniz. Bu ne demek oluyor? Bu, kavga sanatında düşmanın ektiği tohumları kendi şahsımızda büyütme oluyor. Biz düşmanın kördüğüsünü, “iti ite kırdırma” denilen o yasayı işletiyoruz. Yaptıklarınız işte bu anlama geliyor. Bu durumda biraz kendinize gelmeniz gerekiyor. Burada bana binbir türlü tutum dayattınız. Hepsine büyük bir hoşgörüyü yaklaştırmaya çalıştık. Gerçekten defalarca olumsuz yaklaşmanıza rağmen, sizlere doğruyu benimsetmek, büyük sabır ve çabayla bir şeyler vermek istedik. Kendi yetkime ve olanaklarıma dayanarak, ben de sertçe yaklaşabilirdim. Ama yapmadım. Bu bir tutumu ifade eder. Bu Kürdistan’da halkı kendi öz kurtuluşu temelinde savaşırmanın vazgeçilmez bir özelliğine bağlı olmayı ifade eder ve hepimiz için geçerlidir. Savaş sanatında işte bu özelliği işletemiyorsunuz. Komutanlıkla oynayanlar en başta komutan dediğimiz bu işten sorumlu kişiler olmaktadır. Kürdistan’da komutanlık sanatı yerin dibine batırılmaktadır. Kürdistan’da komutanlığın en şerefli meslek olduğunu söyledik. Ama bunun da vasıfları vardır. Netleştirmek istediğimiz şey partimizin bütünüyle her şeye egemen kılmak istediği bu özelliklerle bezenmiş komutanlıktır. Ama biz ne kadar ilgi gösterdiysek, kendilerine ne kadar yetki ve olanak verdik, bunları sırtımıza binmekten kurtaramadık. Gidip var olanları göreceksiniz, kendiniz de komutanlık rolüne soyunacaksınız. Ama çoğunlukla kötü yapacağınızdan endişe ediyoruz. Eski hikayeleri herhalde tekrar konuşturacaksınız. Nasıl olsa bahane boldur, suçlu çoktur, zorluklar fazladır ve yüreğiniz birçok şeyi fazla kaldıramayacaktır. Bilerek veya bilmeyerek ardına kadar olumsuzluklar içine girmeniz ihtimal dahilindedir.

Benim diğer bir özelliğim de şudur: Şimdiye kadar bir defaya mahsus olsa bile, beni başarısızlığa götürecek hiçbir bahaneyi kendime kabul ettiremedim. Yani yüzdeyüz başkalarından, herkesin düşmanlığı ve anlayışsızlığından da kaynaklansa, bir başarısızlığı bu durumlara bağlamadım. Boyun da eğmedim. Kendime yüklenmedim ve kendi gücümle sonuç almaya çalıştım. Siz böyle davranmak şurada kalsın, çocuklar gibi en küçük bir şey karşısında yıkılıyorsunuz. Bununla komutan olamaz, olgun bir düzeyde tutturamazsınız.

Kürdistan halkının kazanımlarını korumayı bir yana bırakalım, kendinizi bile koruyamazsınız. Şimdi bu durum halk savaşında haklı olarak bizi ürkütüyor. Bunun yakından görünen örnekleri vardır. Doğru dürüst bir toplantı dahi yapamama, ona yüksek beyin gücünü ve yüreğini katamama, çözüm gücü olamama, karar çıkartamama, hatta bunları gereksiz görme ve boşalama durumları yaygınca yaşanmıştır. Bunlar üstelik en üst düzeyde yaşanmıştır. Bu, gelişme düzeyi ne olursa olsun, işin içinde ardına kadar yenilgiye açık olma tutumunu ifade eder. Bunu önlemek için, sizleri burada bir kez daha kapsamlı toplantılara aldık.

Konferans kararları ve çözümlenmeleri sizlere yapılabilecek hizmetin azamisini sunmaktadır. Bunları ne kadar anlayabildiğinizi ve pratik yaşamla ne kadar bütünleştirebileceğinizi elbette sizlere, savaşan yoldaşlarımıza bırakacağız. Ama bu konuda söylenen şeylerin boş olmadığını ve kendimizi öyle pek de rahat hissetmediğimizi açıkça belirtmeliyiz. Savaş sanatı üzerine ve halkların tarihine ilişkin çok şeyler söylenmiştir. Biz de kendi tarihimiz üzerine çok şeyler söyledik. PKK’nin silahlı savaşımı üzerine çok şeyler dile getirdik, karar düzeyine çıkardık ve yönetmeliklere bağladık. Kuşkusuz gerisi artık bu konumuzla yürütmeye kalıyor. Biz burada bir kez daha bizi anlamak isteyenlere ve bize bağlılığını sıkça tekrarlayanlara, bunun boş bir sözden ibaret olmaktan çıkarılması için, işin esasının ne olduğunu göstermeye çalışıyoruz. Bunun dışında bir bağlılık fazla anlam ifade etmeyecektir. Bu biçimdeki bağlılığı kesinlikle ciddiye almayacağım. Eğer sizler de önderlikten ve yoldaşlıktan bir şey anlıyorsanız, bunun böyle olduğunu kabul edersiniz.

Demek ki bütünüyle öncünün yaşamı kutsaldır. Burada büyük bir saygı ve sevgiyle donatılması gereken bir yaşam esastır. Sizin birbirinize yaptıklarınız bir yana, yoldaşlar arasında tek bir acı yüz ifadesi bile hoş karşılanamaz. Yoldaşlık bağı bu kadar hassasiyet isteyen, bu kadar kıymet verilerek korunması gereken bir bağıdır. Bununla bir hayli oynamanızı talihsizliğinize veya ne kadar yaramaz olduğunuza yormalıyız. Ben böyle olmadım. Yoldaşlık bağlarını bütün hassasiyetimle nasıl geliştirmek istediğimi biliyorsunuz. Bu husustaki bağlılığınızı da biraz ölçmelisiniz. Tabii doğru bir yoldaş-



lık temelinde yaşamamız, bu konuda doğru yüreği ve ruhu mutlaka yaşatmamız, bunun bizim özsuyumuz ve bütün gelişmelerimizin gerçek kaynağı olduğunu bilerek davranmamız ve buna anlam vermemiz gerektiğini tekrarlayacağım. Aynı şey savaş için de geçerlidir. İyice bilinince çıkardığımız savaşın kurallarına sonuna kadar bağlı kalacaksınız. Ancak kurallarıyla yürütülen bir savaş başarıya ulaşabilir. Tarihimizin her türlü isyancılığı acı yenilgilerle doludur. Bunun için halkımızın özgün savaş biçimlerini geliştiriyoruz. Gerilla bunun öncü kılavuzudur. Böyle bir yaşamın içine giriyorsunuz. Çoğu da bunun içindedir. O çok iyi açtığımız taktikler, yönetmelikler ve yönergeler birer belge olarak elinizde bulunmaktadır. Hepsinin çok iyi bilincindedesiniz. Eğer işin kurallarına gerçekten sonuna kadar bağlıysanız, günlük olarak bütün yaşamınız bu temelde ise, bu işi çok sınırlı bir uygulamayla bile çok iyi yürütebilirsiniz. Yaratıcılığınızı sergileyerek, inisiyatifinizi kullanarak, gerekirse en ileri komutanlığı tutturmadan çekinmemelisiniz. Yetki diyorsanız, bu temelde her zaman yetkili olduğunuzu açıkça söyleyeyim. Yanıbaşınızdakiler kabul etmeseler bile, kişisel sorumluluğunuzu bilmek kaydıyla görevlere yüklenin. Bu temelde hiç kimse sizi engelleyemez. PKK gerçeği, PKK'nin önderlik gerçeği ve onun savaş gerçeği bunu elzem ve şart kılıyor. Ben bunu yapıyorum. Gerekirse engel tanımadan bütün partiyi bu temelde sürükleyin. Bunu yaparken de hesap vermekte kendinize sonuna kadar güvenin. Eğer bu böyle ise, o zaman hiçbiriniz savaş sanatında herhangi bir engellemeden söz edemezsiniz. Artık her şey size kalıyor.

Halkımızla olan ilişkilere tekrar değinmeyeceğim. Bizim bütün çabamız bu halkı insanlık dışı konumdan çıkararak saygı duyulur bir halk haline getirmektir. Halkımız adeta bir suçlular bataklığı haline getirilmiştir. Bu halkın elle tutulur çok az yanı vardır. Zaten düşman bu halkı her gün çok kötü gösteriyor ve daha da düşürüyor. Sorun, düşmanın bu etkilerini halkımıza yansıtmaktan kaçınmak, tutulacak çok az yanı olsa bile, onu çekip kendine getirmek ve kendi kimliğine kavuşturmaktır. Bu konuda çok şeyler söylenmiştir. Halkın cephesi, onun siyasal ordulaşması ve savaşın ordusu üzerine çok şeyler söylenmiştir. Halkla bağını unutan bir devrimci her türlü

gelişmeden yoksundur. Gerilla savaşı ancak halkın bu bağlılığını sağlarsa başarılı olabilir.

Eğer en ağır suçlu konumunda olanlar varsa, bilinçli olarak ve ısrarla düşmanı yürütmüyorlarsa, gerektiğinde hepsini affedebiliriz. Böylelerine taviz de verebiliriz, kendilerine olanak tanıyabilir ve kazanmaya çalışırız. En azından kendilerini tarafsız bir konuma getirebiliriz. Bu da çok ihmal edilen bir görev oluyor ve neredeyse kendi elimizle halkımızın büyük bir kesimini kendimize düşman ediyoruz. Aslında halkımız o kadar kötü değildir; görülmemiş bir biçimde destek vermeye gelmektedir. Gerçekten tarihimizde ilk defa tanık olunmadık bir biçimde her bölgeden, her kültürel ve dinsel kesimden insanlar ayırım göstermeksizin bölük bölük gelmektedir. İşte buna can kurban diyerek yaklaşmak gerekir. Biz bir dost ilişkisi için yıllarca koşturduk. Bugün ise binlerce insan geliyor. Bunlara çok büyük bir değer biçmek ve kendilerini uygun bir savaşım içine çekmek, sizin varlık temelini ve yaşam gerekçenizdir. Temel yaşam kaynağı budur. Ama bu çok ihmal edildi. Çok kısaca belirteyim ki, olumsuz tipleri, hatta düşman dayatması altında "korucu" olanları, kendilerine şu veya bu biçimde işbirlikçilik dayatılanları ikna etme ve kazanmanın bütün yöntemlerini sonuna kadar kullanmalıyız. Mutlaka cezalandırılması gereken biri varsa, bu halkın da cezalandırılmasını istediği bir konumda olmalı, halkın değerlerine gerçekten zarar vermiş olan biri olması anlamında cezalandırılmalıdır.

Halkın içinde bir hainin cezalandırılması çok önemlidir. Hele parti içinde bir suçlunun cezalandırılması çok çok önemlidir. Adaletli olmayan bir cezalandırma ve kurallardaki en ufak bir hata bize en büyük zararı verebilir. Verilen küçük zararlar daha sonraları dev zararlar yol açabilir. Bunun için bundan sonra bu konuda ortaya çıkan çok büyük olumsuzluklara düşmeyelim. Kendi içimizde ağır cezalandırmalara gitmek şurada kalsın, sert bir sözcüğün bile uygun bir tavır olmadığını unutmayalım. Halk saflarında da böyle ağır cezalandırmalara başvurmak bir yana, iknaya çözümleyemeyeceğimiz çok az sorunlarımızın bulunduğunu bilerek hareket edelim. Devrimci tutum budur, PKK'nin tutumu budur. Bunun dışındaki tutumları kabul etmeyelim. Düşmana karşı göstermemiz gereken tavrı

halkımız içinde, hele hele partimiz ve savaş ordumuz içinde asla göstermeyelim ve buna fırsat vermeyelim. Burada da sevgi ve saygıdan başka bir tutum doğru değildir. Sorunların çözüm yolu iknadır. Ortada bir sızma varsa, bunu hepimizin ortak onayıyla bertaraf etmeliyiz. Başına buyruk cezalandırmalar tehlikelidir. Bu yaklaşım sahiplerini bile bitirebilir. Bunun için böyle davranmayın diyorum.

Hiç kimse parti içinde kendi başına cezalandırmada bulunamaz. Bunların hepsinin hesabı sonradan sorulur. Ama tahrikçilik de yapılamaz. Parti birliğiyle de oynanamaz. Tekrar tekrar vurgulayayım ki, bugün hepsine gereken cevabı vermesek bile, yapılanların hesabını bir gün mutlaka soracağız. Ben adil bir insanım. PKK'yi bu temelde inşa ettiğime inanıyorum. Bundan sonra da bunu sürdüreceğim. Sizin birbirinize ve halka verdiğiniz zararın hesabını kesinlikle soracağım. Bugün sormasam da yarın soracağım. Hayattayken sormasam bile mezarda soracağım. Bunun için bu konuda hassas olmalısınız. Zaten bu konuda çok zarar verildi. Geçmiş tarih hep tekrar edildi. Hiçbir zaman başvurulmayacak yöntemlerle parti içinde cezalandırmalara gidilmiştir. Ceza ve disiplin sorunundan söz ediyoruz. Acemilikten kaynaklanan ağır suçlar işlenmiştir. Köylü intikamcılığı vardır. Bir bütün olarak yoldaş olmama, hatta halkımızın dostu olmama durumu yaşanmıştır.

Biz PKK öncülüğünün bu vazgeçilmez özelliğini de her zaman iliklerimize kadar uygulamak durumundayız. Düşmanın hepimizi birbirimize düşman ettiğini ve yaşamı bizim için taşınmaz bir yük haline getirdiğini biliyoruz. Ama bizler buna tepki duyma ve onu yerle bir etmenin de öncüsüyüz. Biz insanoğlunun içine giremeyeceği ve sokulamayacağı yaşam tarzına bu temelde isyan eden varlıklarız. O halde hiçbirimiz hiçbir gerekçeyle, düşmanın şu veya bu etkisiyle “ben şu duruma düştüm veya düşürüldüm” diyemeyiz. Özellikle PKK'nin bu kadar aydınlatmasından ve PKK'nin doğrultusunu az çok kavradıktan sonra, bunu yapamayız. Eğer buna rağmen böyle davranırsanız, o zaman burada bozma vardır. Geçmiş pratikte ortaya çıkan bu durum tehlikelidir. Biz parti içinde yaşamış ve yaşanacak olan bu tür durumlara artık disiplin suçu da demiyoruz. Bu tür durumları adi suçlar düzeyinde ele alacağız. Ne yazık

ki adi cinayetlerden tutun da insanlıkla bağdaşmayan tutum ve davranışlara kadar çeşitli olumsuzluklarla karşı karşıyayız. Partiyi bu kadar zorlamak hiçbirinizin hakkı ve görevi olmadığı gibi, bu, insan olmanın ve toplumsal yaşantının da kabul edemeyeceği bir durumdur. İşte burada gerçekten hiçbir insanın kabul edemeyeceği ve affedemediği durumlar söz konusudur. Bunlar “PKK ayağa kalkmış, eline silah almış, vuruyor ve vurduruyor” diyerek, rastgele partinin asla tasvip etmediği durumların içine girmişlerdir. Biz parti silahını böyle kullanamayız. Boşuna tek bir damla kan dahi dökülemez ve tek bir acı söz bile söylenemez diyorum.

### **Kural dışı yaklaşımlar hızla aşılmalıdır**

Bu konuda suçluların var olduğunu söylüyorum. Bunlar suçtan kurtulmanın yöntemi olarak, kendileriyle birlikte bütün partiyi bir suçlular topluluğu haline getirmek istiyorlar. Suçtan kurtulmak için herkesi suçlu haline getirmek çıkış yolu değildir. Bizi de suça bulaştırmak asla doğru bir yaklaşım olamaz. Her şeyden önce yapılması gereken iş, hiçbir bahaneye sarılmaksızın, suçlu konumundan bir an önce kurtulabilmektir. Artık hangi etki, hangi eski gelenek veya partileşememe durumu söz konusu olursa olsun, bir an önce bunlardan vazgeçmeniz gerekecektir. Eğer vazgeçmezseniz, kaybeden sizler olursunuz. Biz üstüne basa basa şunu söyleyelim ki, PKK'yi suçlular topluluğu olarak görmek şurada kalsın, bu konuda kim ileri gidiyorsa birinci dereceden sonuna kadar karşı duracağız ve kendisinden hesap soracağız. Bunu bir an için bile unutmamalısınız. Biz bundan sonra bunlar için varız diyoruz. Savaşın yaşamsal kurallarıyla oynayan ve işi sadece bununla da sınırlı tutmayıp daha alçakça suçlara kadar götüren kişiyi birinci derecede ele alıp üzerine gideceğiz. Son yıllarda benim en önemli görevlerimin bu temelde geliştiğini biliyorsunuz. Biz partiye dayatılan suçluluk durumlarına, partiye karşı kural dışı yaklaşımlara, bizi saygısız, sevgisiz ve kualsız bir topluluğa mahkum etmek isteyen kişilere karşı tutum geliştirdik. Diyebilirim ki, son yılların belli başlı faaliyeti budur. Bunu daha da acımasız bir biçimde ilerleteceğiz. Biz sizleri suçlular

topluluğuna layık görmüyoruz. Bunu biz değil, düşman size yakıştı- rıyor. Düşman halkımızı hiçe sayıyor, ama biz asla böyle davran- mayız. Eğer biz bu olumsuzlukların ve yanlış anlayışların üzerine gitmezsek, bu kendimizi ve sizin olumluluğunuzu tamamen inkar etmek anlamına gelir. Biz içine düşülen bu olumsuz durumlara la- yık değiliz. Ama ortaya çıkan gerçek düşündüğümüzden daha baş- kadır ve olumsuzdur.

O halde yenileşmek mümkündür, suçlardan kurtulmak mümkün- dür. Eğer çıkış yolları varsa ve dürüstlerse, en ağır suçları işleyenlere bile son bir fırsat ve olanak tanıyoruz. Ama bu olumlu yaklaşımımı- za rağmen, bunlar bu durumları daha ince bir tarzda yürütmek ister- lerse, kendilerini en dokunulmaz durumda gören birileri de olsalar, sonunda mutlaka yargılanacaklardır. “Kaza oldu, filan yoldaşımızı kaybettik” denilmektedir. Eğer kaza ağır bir ihmalkarlığa dayanıyor- sa, kazaya yol açanı da affedemeyiz. Ağır ihmalkarlık suçluluk du- rumunun bir sonucudur. Böylelerine, “kendini önceden suçluluk du- rumundan kurtarmalıydın, onun için bu seni kurtaramaz” diyeceğiz. Yine pratikte görüldüğü gibi taktikle oynama vardır. Bu yüzden ba- zıları boş yere birkaç yoldaşın kanına girmişlerse, onların taktiği tut- turamadıkları biçimindeki gerekçelerini de kabul etmeyeceğiz. Bun- ların da peşini bırakmayacağız. Bazıları taktiğin gerekleriyle oyna- yarak, onlarca yoldaşımızın şehit düşmesine yol açıyorlar. İçininden tek bir kişinin bize neye mal olduğunu göz önüne getirirseniz, hiçbi- rinizin buna hakkının olmadığı kendiliğinden anlaşılacaktır. Kendin- den daha fazla yoldaşını ve savaşını düşüneceksin, kendinden daha fazla onları koruyacaksın. Yersiz bir tek damla kanımızı bile dökme- yeceksin ve bunun için kıyameti koparacaksın. Önderlik buydu, ko- mutanlık buydu. Tecrübe bunun içindi. Ama bu mu yapılıyor? Hayır. Kendilerini en çok sorumlu görmesi gerekenler, en acemi bir birliği imhanın içine kadar atabiliyorlar. Bunun bir cinayet olduğu açıktır.

Biz bu konuda bundan önce ve bundan sonraki uygulamaları öy- le kolay yutmayacağız. Hiçbirinin bu temelde komutanlık yap- mayacağını açıkça belirteyim. Hiçbiriniz bu temelde ortaya çıkan komutanları da kabul edemezsiniz. Bu işi kurallarına göre yürüte- ceksiniz. Görevlerin asgari gereklerini yerine getirmeden, ne diye

bunca insanı tehlikelere atacağız? Görülüyor ki, pek de doğru dü- rüst bir eğitim verilmemiş, yönlendirme yapılmamış, tedbir diye bir şey geliştirilmemiştir. Doğal olarak bundan sonra sorumluluklardan söz etmek mümkün değildir.

Biz hiçbirinize sorumluluk üstlenin diye bir dayatmada bulunmu- yoruz. Mademki var olduğunuzu söylüyorsunuz, o zaman görevlere layık olmasını da bileceksiniz. Bu, şu anda karşı karşıya bulunduğu- muz en önemli bir sorundur. Gelişmemizi durduran şey aslında ne düşmanın saldırıları, ne de olanaklarımızın sınırlı olmasıdır. Geliş- memizi durduran asıl neden, komutanlıkla, yetkiler ve görevlerle bu biçimde oynamaktır. Üzerinde en çok oynanan kurum da şu anda he- pinizin öykündüğü komutanlıktır, militanlıktır. Yani Kürdistan’ın ezeli hikayesini burada da konuşturuyorsunuz. Son derece keyfi ve fazla sağlam esaslara bağlanmamış olan bir savaşçılık tutturmuşsu- nuz. Bu durumunuzla size hiç kimse yetki veremez, ben veremem. Evet, gider savaşırsınız. Ama bu bizim size yetki verdiğimiz ve sa- vaşçılığımızı onayladığımız anlamına gelmez. Başarı sağlasanız bile, bu bizim için hiçbir şey ifade etmez. Ben bu tip savaşçıların sorum- lusu değilim. Bu tip komutanların sorumluluğunu üstlenmiyorum. Ülke zemininde böyle yüzlerce vardır. Biz bu biçimiyle onların so- rumlusu olmadığımızı belirtiyoruz. Eğer bunlar çok yiğitlerse, ken- dileri başka parti de kurabilirler. Ama bizim emeklerimizle ve sözü- mona bize bağlılık adı altında bize karşı suç işleyemezler. Hiçbir bi- çimde tasvip edemeyeceğimiz tutumları bize dayatamazlar. Eğer yü- zümüze baka baka dayatıyorlarsa, o zaman ayaklarını denk atmaları gerektiğini söyleriz. Böyleleri bizden ne af, ne de yoldaşlık bekle- melidirler. Gördüğünüz gibi adam her türlü olumsuzluğu ve hatta acımasızlığı gösteriyor, zor anda ise af istiyor. Bu şerefsizliktir ve bunları asla affetmeyeceğiz. Af, farkında olmadan içine düştüğü ha- talar ve yetmezliklerden bin defa pişman olan ve bu hataları bir daha tekrar etmeme konusunda samimi olduğuna inandıran kişilere tanın- ması gereken bir şanstır. Yoksa işlediği bir hatayı daha da tehlikeli bir biçimde işlemek isteyenlere böyle bir şans verilemez. Böyle affe- dilmesi gerekenler sağlarımızda da vardır. Bunlar öyle yiğit de değil- dir. Kendilerine yetki ve silah veren ve halkın bağlılığını sağlatan bi-

ziz. Bunların yaratılan değerlerde payı yoktur. Ülke genelinde ve Botan'da böylesi çoktur. Bunlara tekrar sorumluluğun ne olduğunu, PKK çizgisinde savaşmanın ne olduğunu ve PKK'de komutanlığın hangi anlama geldiğini bilmeleri gerektiğini söyleyeceğiz.

Biz bu değerleri korumak için yaşıyoruz. Bu değerlerle oynayanlara göz yumamayız. Bunlarla hesaplaşmak için herhalde önümüzde bol zamanımız olacaktır. Burada sorun tehdit etmek değildir, sorun her şeyimizle oynamasını kabul etmemektir. Bir tarih yazılıyor, bir halk özgürleştiriliyor, bir ulus diriltiliyor ve kuruluyor. Bizim bundan esirgeyeceğimiz neyimiz olabilir? Daha genç olmanız, size daha canlı, daha atak, daha büyük cesaret ve fedakarlık ruhuyla buna öncülük yapma şansını verir. Yoksa bu size istediğiniz biçimde oynama ve keyfinize göre davranma şansını veremez. Bu konuda da kendilerini köklü olarak düzeltmek durumunda olanlar vardır. Biz işi sadece uyarılarla sınırlandırmayı düşünüyor, kendinizi bu kadar düşürmenizi istiyoruz. Parti içi disiplini, ordu disiplini bile fazla zorlamamalıyız. Suçlara, hem de adi suçlara konu olabilecek yaklaşımlara alet olmak, ona yol açmak veya onu bizzat yapmak kesinlikle yaklaşmamamız gereken bir durumdur. Ölmeyi bin defa kabul edin, ama bu durumlara düşmeyi asla kabul etmeyin. Bunu sadece kendiniz için değil, bütün yoldaşlarınız için esas alın. Bu bütün savaşçılar, komutanlar ve militanlar için vazgeçilmez bir esastır. "Kişisel özelliğim şöyledir, feodal veya kemalist etkiler bende şu kadar güçlüdür" diyerek, kendi kendimizi kandırmayalım. Şimdiye kadar çok müsamahakar davrandık, ama gelinen aşamada buna yaşam hakkı veremeyiz. Hiçbir şey yapamıyorsanız dahi kötülük de yapmayın. Dürüst olun, bu da yeterlidir. Yoldaşlarıyla oynamak caniliğin en alçakça biçimidir. Halkımızla oynamak, ona karşı anlamsız ve yersiz davranışlarda bulunmak en tehlikeli suçlardandır.

Siz yarın komutan da olabilirsiniz. Sizin emrinizle milyonlar ölümün üzerine yürüebilir. Bu her şeyin sonu gelmiş gibi ateşe atılacakmış demek değildir. Tarihimizde bunlar çokça görülmektedir. Bu temelde kendi ailesini ve aşiretini yatırabileceği kadar yatıranlar çoktur. Bu uğursuz ve lanetli durumu PKK saflarında da hortlatmamalıyım. Bizim en belli başlı özelliğimiz, insanın geliştirebileceği en

yüce tutumu PKK içinde geliştirmektir. İşte bununla oynamayalım. Bilmezler, görmezler ve duymazlar diyerek kendimizi aldatmayalım. Bazıları geçen yıl burada özeleştirme vermişlerdi. Söz verip de bunun gereklerine uymamak yiğitlik değildir. Ben öyle ucuz laflara kanan birisi değilim. Yürüttüğüm mücadelenin anlamını biliyorum. Tek bir kişi de kalsa, benim için temiz kalacaktır. Halktan çok sayıda katılım olabilir, hatta çok sayıda insan suçlu ve kir pas içinde de katılabilir. Bunların içinde suç işleyenler de çıkabilir. Bütün bunlara PKK'nin önderlik tutumunun gösterilmesi vazgeçilmez bir esastır. İçimizde suçlular çıkabilir, ama gereken yargı esasları bunlara da uygulanır. Yine bizim parti ve halk saflarındaki temel tutumumuz iknadır; sevgi ve saygı gösterme, eğitim görevlerimizi sonuna kadar yerine getirmedir. Buna rağmen ısrarla bize suçunu buluşturmak isteyen varsa, yakasından tutup atacağız.

Aslında bu tutumu göstermemiz halinde böyle ciddi sorunların ortaya çıkacağını veya bugüne kadar içine düştüğümüz durumlara düşeceğimizi sanmıyorum. Bu bize bazıları tarafından yakıştırıldı ve emrivaki bir biçimde dayatıldı. Dolayısıyla düşman da körükle-di. Biz bunları değerlendirdik. Bütün partililer, savaşçılar ve militanlarımız bunun bilincindedir. Gerçekten emirden anlıyorlarsa emrederek, ricadan anlıyorlarsa ricada bulunarak, yalvarmaktan anlıyorlarsa yalvararak ve bütün yolları deneyerek hepsini uyarıyorum. Bizim için son derece gerekli olan parti ve ordu içinde doğru yaşamak, suçlu konumlara kesinlikle girmemek, ölüme de mal olsa buna izin vermemek gerekir. Bu konuda kendini düzeltme ertelemesizin kesin olarak gerçekleştirilecek; partide, orduda ve temelde halk içinde bu tutumun gözetleyicisi ve denetleyicisi olunacaktır. Savaş tamıtamına bu tutumu göstermemizle kazanılacaktır.

## **Kendi ülkemizde özgürce yaşama tutkusunu yenilmez kılalım**

1980 sonrasında Botan'a yönelirken, ülkeye dönüş üzerine bir değerlendirmede bulunmuştuk. Bu değerlendirmenin anlamı hala geçerlidir, hala böyle bir görevle karşı karşıyayız. Sadece buradan

ülkeye adım atmak, ülkeye dönüş anlamını taşıyor. Ülkede olup da kafası ve yüreği başka yerde olanlar ve bu anlamda ülkeye dönmeyenler var. Bunlara ülkeye, öze, yurtseverliğe, kimliğinize ve kendinize dönün diyoruz. Bu anlamda ülkeye dönüş henüz anlamını bulamamıştır. Bu on yıldan beri ülkede olanlar için de geçerlidir. O dönüşün gerekçelerini burada sıralamayacağım. Ama bunu iliklerinize kadar mutlaka yaşamamız gerektiğini yineleyeceğiz. Kendimizi örnek olarak göstermeye devam edeceğiz. Diyebilirim ki, benim bütün faaliyetlerim ve buna yol açan bütün teorik ve pratik çabam, ülkeye dönüş dediğimiz öz ulusal kimliğimize kavuşmak içindir. Kendi ülkemizde özgür temellerde yaşamaktan vazgeçemeyiz. Orada seveceğiz, orada besleneceğiz, orada ağlayacağız, orada büyüyeceğiz ve orada savaşaacağız. Bu olmadan başka yerde tek bir adımımızı bile atmamız. Tek bir günümüzü bile başka yerde harcamamız. Yaşam bunun dışında her yerde haramdır. Bizim için kıyamet, bu yaşamın dışına düşmektir.

İlgili değerlendirmede şunu sonuna kadar gösterdik: Gerek eskiden gerekse şimdi ülkeden en kötü bir biçimde kaçış olmuştur. Kendinden bu kadar kaçış en tehlikeli ihanet olmaktadır. Bu ihanetlere kaynaklık eden ihanetin ne olduğunu biliyor musunuz? Bu ihanet kendinden, kendi halk kimliğinden, ulusal kimlikten ve ülke gerçeğinden kaçmaktan kaynaklanıyor. Bütün öteki ihanetler ve kaçışlar bu temel ihanet ve kaçışla bağlantılıdır. Eğer beyninizde ve yüreğinizde bu temelde azıcık bir kaçış varsa, bu diğer bütün kaçışlara yol açtığınız anlamına geliyor. Bu bir kapıdır. Bu kapıdan cehenneme giden yollara düşülür ve sonunda da cehenneme gidilir. Eğer bu kaçış yolunu kapatırsanız, cennetin bütün yolları önünüzde ardına kadar döşenmiş olacaktır.

Burada soluk soluğa on bir yılımı tükettim. Sadece ve sadece bu ilkemin hatırı için bunu yaptım. Aslında bir yerde yaşamayı haram kıldık. Önümüzde çok iyi bildiğiniz o yaşam olanakları belirdi. Ama düşüncemi ve yüreğimi bütün bu yaşam biçimlerine kapattım. Bunun beni ülkeye ve hareketi organize etmeye götürdüğünü çok iyi biliyorsunuz. Dikkat ederseniz, yeni kişiliğinizle bu temelde ülkeye yöneldikten sonra, her şeyi yaşatabilirsiniz. Bu örneğe baka-

rak, ülkede bulunan arkadaşlarımıza şunu söyleyeceğim: Ülkemizin fethedilmez doruklarındasınız. Ama bazılarınızın yüreği ve beyni başka yerdedir. Bunun için kazanılmıyor, bunun için zafere göz dikilmiyor diyoruz. Biz öyle yapmadık. Hiç kimse bizi buraya zorla bağladı mı? Hiç kimse bize zorla ülkeye bu kadar değer vereceksiniz, en acımasız ve olanaksız görünen bir dönemde buna yükleneceksiniz dedi mi? Hayır. Biz ülkemize bu kadar bağlanırken, herkes kaçtı mı? Evet, kaçtı. Bunlar çeşitli kılıflar altında bu kaçışlarını gizlemeye ve yutturmaya çalışmadılar mı? Evet, gizlediler ve yutturmaya çalıştılar. Bunun için bolca gerekçeleri de vardı. Biz de size binbir gerekçe gösteremez miydik? Biz de birçok gerekçe gösterebilirdik. Ama ben böyle yapmadım. Sadece ve sadece şunu yaptım: Biricik yaşam ilkesi ülkeye yönelmektir dedim. Bu dönemin ölüm-kalım dönemi olduğunu, öncü düzeyinde bu dönemi tamamen kaybeder ve direnişi elden bırakırsak insanlık hikayemizin biteceğini belirtmiştik. Bir insanda bitebilecek ne varsa işte onu ayaklandırdık. Ülke zeminine bir değer taşımak, onu savunan bir savaşçı aktarmak ve eline bir silah ulaştırmak için, yoğun bir hizmette bulunmak için, içine girmediğimiz ve kabul etmediğimiz hiçbir tutum kalmadı. Ve bu amaca önemli oranda ulaşıldı. Bugün bizi bir değer olarak görüyorsanız, halkımız bize bir değer biçiyorsa, temelinde bu yapılanlar vardır. Yani zor yıllarda halk için yapılması gereken bir şey varsa o yapılmıştır. İşte bunun için değer biçilmektedir. Bu büyük itibar toplamış, büyük bir birliğe ve direnişe yol açmıştır. Muazzam yetmezliklere rağmen, bizi biz yapan bu çabalarımızdır.

Biz sadece bir ilkenin hatırı için kendimize biraz yüklendik ve kendimizi başka türlü yaşatmamaya karar vererek uyguladık. Bütün bunları burada gerçekleştirdik. Halbuki bazıları yıllardan beri ülkede bulunmaktadır. Eğer onlar da biraz bunun anlamıyla yüklü olsalardı, o dağların şimdi cennetten bir parça ve direnişin bir kalesi olması işten bile değildi. Bu ufacak yerde bugüne kadar nelerin yaratıldığına tanıksınız. Acaba hanginizin elinde aylarca kullanabileceği bir dağ doruğu, bir halk parçası, bir savaşçı topluluğu yoktu? Bunların hepsi vardı. Ama çok büyük bir eksikliğinizden ötürü yapamadınız. Yana yakıla hala söylüyoruz: 1982’de ülkeye önemli yönelimler olduğun-



da, tarihten örnekler göstererek düşüncemizi belirtmiştik. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye hicret etmesinden tutun da Fransız İhtilali'nden, Rus, Çin ve Vietnam ihtilalcilerinden, yine İsa'nın havarilerinin dünyaya savruluşlarından örnekler göstermiştik. Bunların hepsi bir anlamda böylesi bir öze dönüşe kendi gerçekliğinde anlam kazandırmanın savaşıdır. Bu temelde hem olumsuzluğu, hem de çözümünü gösterdik. Bozgun halinde ayrılmanın lanetli durumlarını aştık. Kokuşmuş ihanetin iliklerimize kadar dayatılmasına ilişkin olarak, tarihten ve günümüzden örnekler verdik. Bunlar ortaya konulduğu için tekrar değinmeyeceğim. Bunlardan çıkardığımız sonuç önemlidir. Bazılarınız açısından belki duygusal bir gidiş olabilir. Hatta bazılarınız için rahat edici bir durum da olmayabilir. Bunlar anlaşılır şeylerdir. Ama bundan başka çare yoktur. PKK adına verilen bütün sözler, bütün eğitiminiz bunun içindir.

En zor koşullardaki bu yürüyüşünüz değerli bir yürüyüştür. Benim bu kadar büyük çabayı bu temelde harcadığımı görüyorsunuz. Bütün yıllarımı böylesine görkemli bir yürüyüşü gerçekleştirmenin hatırına adıyorum. Başka hiçbir çabaya bu kadar değer veremem. Başka şeyler için çaba göstermem mümkün değildir. Yaşamımda buna eminim. Bu çabalara ve zorluklara neden bu kadar katlanıyorum? İşin içinde özgürlük temelinde ülkeye yürümek vardır da ondan. O zaman bundan daha değerli bir şey olamaz diyorum. Dolayısıyla bütün çabamı bunun için sergilemekten daha değerli bir uğraş düşünemiyorum.

Ülkeye gidildi, ülkenin doruklarına ve özgürlük kalelerine ulaşıldı. Bunun anlamı ve dayattığı görevler son derece açıktı. Ama bu görevler beklendiği gibi yerine getirilmedi. Ancak şimdi bunları bir kez daha dile getirirken, sizleri hem yurtseverliğe davet ediyorum, hem de bunu belirtmeyi çok gereksiz bulduğumu söylüyorum. Sadece sizleri değil, yüzyıllardır o topraklar üzerinde yaşayan halkımızı da, kendine gelen her yeni savaşçıyı da yurtseverliğe dönüş yapmaya çağırdım. Önce yurtseverleşin de demiyorum, buna dönüş yapın diyorum. Çünkü yurtseverlikten fersah fersah uzaklaştırılmışsınız.

Zaten sizi çirkinleştiren, yaşayamaz halde tutan ve yeteneksiz kılan ne varsa, hepsi de bu özden kaçış olayından kaynaklanıyor. Bütün sıkıntılarımızın kaynağı da budur. Aslında hepiniz görkemli mitalanlar ve komutanlar olabilirsiniz. Ama bunun koşulu köklü bir biçimde öze dönüştür. Bunun içinde halk kimliğini, ülkemizin güzelliklerini ve vazgeçilmezliklerini, her şeyden önce de bu değerler için muazzam direnmeyi ve bunun parti öncülüğüyle mümkün olduğunu bulacaksınız. Bunun gerillayla destanlaşacağını göreceksiniz. Bunu görüp onun önderliğine soyundunuz mu, sizden daha büyüğü yoktur.

Bu da anlaşılıyor. Bunu anlaşılmasız kılan tutum neydi? Bunu anlamamak için inadına direnenler kimlerdi? Bunlardan kuşku duymak gerekir. Bu biçimde değerlere hor bakanlar için insanlık bitmiştir. Kim bu değerlere hor bakıyorsa ondan korkun. Başımıza en büyük tehlikeyi böyleleri getirebilir. Vatan kazanmak, özgürlük kazanmak, kendini kazanmak öyle basit bir iş değildir. Ben bu halimle bile her gün kendimi ne kadar kazandığımı anlamaya çalışıyorum. Kendimi kazanma savaşımını başarıyla yürütmek için ölüp ölüp diriliyorum. Bu bizim için ulusal bir amaç, insanlığın vazgeçilemez bir gereği ve halkımızın da tek kurtuluş yoludur. Bu sizin için ekmekten ve sudan çok daha gereklidir. Bu temel özellikte noksanlıklar görüyorum. Doğru partileşememeyi, halk savaşı çizgisini tutturamamayı ve halkla ilişkiler geliştirememeyi temelde bu eksikliğe bağlıyorum. Önceden belirttiğim olumsuzluklar bu temel eksiklikten kaynaklanıyor.

Bizim parti öncülerimiz, komutan diye görev verdiklerimiz, birlik halinde tuttuklarımız, esasta öze dönüşü gerçekleştirememiştir. Siz bu konuda lanetli durumu esasta kıramamışsınız. Yüzyılların ve hatta bin yılların başaşağı giden tarihinin bizim için ülke ve ulusal kimlik diye bir kavramı ortadan kaldırdığını, bunun yerine başıboş ve nereye sallasan oraya savrulur bir tutumu tek yaşam seçeneği olarak bıraktığını, hem de bunun düşman tarafından başarıyla yürütüldüğünü biliyorsunuz. Siz de bunun içinden geldiniz, bu yaygın etkiyi yaşıyorsunuz. Lanetli durum buydu; yıkılması ve yırtılması gereken buydu. Çoğunlukla başaramadığınız esas da budur. Yıllarca işkenceyi yaşadınız, ölümle burun buruna geldiniz, ama bu lanetli durumu yıkamadınız. Onun için ağır aksaksınız, başarı gösteremi-

yorsunuz. Görkemli değilsiniz, zafer çizgisinde yürüyemiyorsunuz.

Yoldaşlarına iyi sahip çıkamamanın, halkla iyi ilişkiler kuramamanın, ülkenin doruklarını fethedememenin nedeni bu temel noksanlıktır. Geçmişte ve günümüzde insan soyunun en temel mücadelesi nedir? Bu, emeğiyle bir toprak parçasını açmak, orada üretim yapmak, bu üretimin üzerinde bir toplum inşa etmektir. Şimdi bundan alabildiğine uzak düşmüşüz ve bununla oynuyoruz. Ardından da yaşamak istiyoruz. Aile kurmak, bir refah düzeyi tutturmak, iş bulmak istiyoruz. Bu büyük bir çelişkidir. Sen bunu yapmakla başından beri kendine en büyük ihaneti dayatmışsın. Ayaklarına mutluluk değil, mutsuzluk zinciri bağlanmıştır. Bu halinle bu lanetli ve zincirli yaşamdan kurtulamazsın. Bu hüküm önemliydi. Bu hükmün yıkılması bizim biricik erdemimiz veya PKK'yi PKK yapan temel değerdir. Az anlayanlar, gereklerini kendilerinde gerçekleştirmeyenler, mutsuz olanlar kimlerdir? Onlar parmak bastığımız bu gerçeği görmeyenlerdir. Böyleleri içimizde de çoktur. Düzeltilmesi gereken temel nokta budur. Doğru bir öncülüğü, buna dayalı olarak gerillayı ve cepheyi tutturmak, her şeyden önce bu lanetli konumu yırtmak, insanlıkla temelden yanlış kurulan bağımızı paramparça etmek gerekiyor. Bunu kırmamak bizim için kölelik ve yok olmadır.

Herkes, bütün dünya, çoğu da bilmeyerek, buna alettir. Bundan kurtulmak bizim görevimizdir. Buna köprülerin atılması mı dersiniz, geçmiş düzenle bütün yaşam ilişkilerini koparmak mı dersiniz, düşman etkilerini kırmak mı dersiniz, ortaçağ etkilerini paramparça etmek mi dersiniz, ne dersiniz deyin, bu köprüleri atacaksınız. Tarihte bunun örnekleri çoktur. Dinler, siyasetler, çeşitli ilerici ekoller hep bu temelde yaşatılmıştır. Bizim için bunlar sadece ekol değil, yaşamın ta kendisidir. Bugün bizim kadar topraklarına yabancı başka bir halk var mıdır? Toprağını bu kadar hor gören ve ondan kaçan var mıdır? Bu basit bir ilke ve çağrı değil, her şeydir. İnsanlığın bu günkü genel ölçüleri içinde bizden daha altta kalan ve bu çizgiyi aşan bir halk yoktur. Ekonomik gerekçeler ileri sürüp ülkeyi yarı yarıya boşaltacaksınız. Bu son on yıllık süre içinde geriye ne kaldı? Bu durumda hangi insanlıktan bahsedeceğiz? Ne hakla yaşamak istiyoruz? Mutluluk peşinde olduğunuzu, refah ve aile kurmak istedi-

ğinizi söyleyeceksiniz. Eğer insanlığa karşı biraz samimiyseniz, buna kimleri nasıl inandıracaksınız?

Görülüyor ki, hiçbir ikircikliğe düşmeden ve bahaneye sığınmadan, öze dönüş yapmak esastır. Ben PKK adına yola çıktığımda, ilk ilkemizin bu olduğunu belirtmişim. Benim Kürdistanlı olmayan arkadaşlarım benden önce ülkemize yöneldiler. Neden? Çünkü bu büyük insanlık ilkesiydi de ondan. Bu günlerde şahadetinin yıldönümünde **Haki** yoldaşı anmalıyız. Haki'nin bizden bile erken Kürdistan'a atılmasının anlamı neydi? Onun bu davranışı, "ben Kürdistanlı olmasam bile, Kürdistan için bu öze dönüşten başka hiçbir biçimde yaşanamaz" anlamını taşıyordu. Yine bu, "tek başına ve çok az donanımla da olsa fırlar giderim" anlamına geliyordu. Bu yüce bir insanlık ilkesinin kavranışı ve kanıtlanmasıdır. En azgın bir devlete karşı tek başına ve gencecik yüreğiyle yola çıkan bu yoldaşımızın yaşamının anlamı nedir? Bunun öze köklü dönüş ilkesi uğruna kendini ortaya koymak olduğu açıktır. PKK'nin bütün şehitlerinin yaşamına bakın, anlamı budur. Bunca olanaksızlıklara rağmen, benim yaşamı bu kadar zorlamam ve böyle yaşamaya mahkum olmam tamimatına bu yüzdendir.

Bunu bir türlü anlamayanlar var. Ülkeye gidip de ülkeyi hor görenler var. Halkla sıcak ilişkiler içine girme şansına kavuşup da onu tepenler var. En güzelim ve kurtarılabilecek vatan parçalarını çiğneyenler var. Her şeyden önce bunları kendilerine getirmeliyiz. Yeniden dönüş sadece dışarıdan ülkeye dönüş değildir. Ülkede olduğu halde hiç de ülkenin ve kendilerinin farkında olmayanları öze döndürmemiz gerekiyor. Bunu bir ilke olarak dayatacağız. Bu topraklar ancak elde silah onun uğruna savaşanların olabilir. Ancak böyleleri için yaşam hakkı vardır. Bunu sık sık söylüyorum. Sizin için aile kurmak, tarla, ev ve eş sahibi olmak, vatanda savaşmaktan geçer. Benim bütün yaşamda, felsefik, siyasal ve dinsel temellerde inceleyip ortaya çıkardığım sonuç bu oluyor. Ve bunun bizde bir savaş ilkesine yol açacağını söyledim. Elde silah bu toprağı ve bu halkı savunmayanların bu konularda hiçbir hakları yoktur. Toprağı ve malı elinden alın, her şeyi özgür kılın, özgür yaşayan ve özgür savaşanların eline verin. Özgür savaşanların eline malı da verin, aile kurma

hakını da verin. Bu çok anlaşılır bir ilkedir. Sen ülkeni düşmana peşkes çekeceksin, bir iş için düşmanın karşısında kırk takla atacaksın, ondan sonra da aile için yaşadığını ve çıkarın için yaptığını söyleyeceksin! İşte bu noktada en lanetli durumla karşı karşıyayız. Burayı vuracağız. Ülkeye dönüşün ve kendimize gelişin dar bir somut ifadesi de budur. Eğer bunlarla dopdoluysanız, o zaman ateşten bir parçasınız, atom bombası gibi infilak edebilecek bir silahsınız. İşte böyleleri savaşır ve sayıları az da olsa gittikleri her yeri savaş alanlarına çevirirler.

Bu gerçeklerin tam yerine getirilemediği alanlarda çürüklük vardır; öze dönüş, kimliğe dönüş ve insanlığa dönüşte bir kusur vardır. Eğer bu kusuru taşıyorsanız, parti öncüsü ve militanı olmak bir yana, bir başbelası olursunuz. Bunu tekrar hatırlatıyorum. Bunu sadece sizlere değil, daha çok yıllardır ülkede olanlara, orada özgür bir vatan parçası yaratmakla mükellef olanlara, bizim için orayı yaşanılır kılmakla mükellef olanlara söylüyorum. Biz bu yaban ellerde küçücük bir misafirlik olanağını bile özgürlük için bu kadar kullanabildiğimize göre, sizler fethedilmez dağların doruklarında neden halkımız için özgür bir vatan parçası yaratmıyorsunuz? Boşa geçirdiğiniz yıllara nasıl kıydınız? Hiçbir bahane kabul etmiyorum. Ben size bahane gösterdim mi? Hayır. Her şeye sıfırdan başladım. Buna rağmen ortaya çıkarılan değerler vardır. Bizde birleşmenin, başarmanın ölçütü budur. Eğer militan ve komutan olduğunuzu iddia ediyorsanız, bu ancak böyle bir başarıyla mümkün olabilir.

Hiç kimse ne düşman baskılarını, ne halkın ilgisizliğini, ne de olanakların azlığını engel olarak gösterebilir. Bizim örneğimizde hiçbiri yaşanmamıştır. Hiçbirinizin bizim yıllardır yaşadığımızın kenarından bile geçmediğini iyi biliyorum. O halde başarabilirsiniz. Bu işe kendinizi verebilir ve bu biçimde gereken yaratıcılığı gösterebilirsiniz, her birinizin vatanın kurtuluşunda, halkımızın özgürlüğe kavuşmasında ve bir bütün olarak kendinizi seçkin, çekici ve yaşanılır kılmada büyük bir rolün sahibi olmanız isten bile değildir. Buna ne kadar varsınız, ne kadar iddialısınız, bütün çabanızı büyük bir içtenlik ve duyarlılıkla ne kadar gösterebiliyorsunuz? Sizin için belirleyici olan işte budur. Eğer her şeye kadırsanız, başarmanız buna bağlıdır.

Yoksa bütün olumsuzlukların, yenilginin ve kaybetmenin nedenini de bu tutum belirler. Esas olan ülkeye ve öze dönüşün tam olmasıdır. Daha sonra doğru öncülük esaslarına ve parti öncülüğüne mutlaka bağlı kalacaksınız. Bütün çalışmalarda partinin öncülük esaslarını temel aldıktan sonra, savaş kurallarıyla işlerin yürütülmesine bakacaksınız. Çünkü savaş öncülük esasları üzerinde inşa edilir, gerilla ordusu bunun üzerinde somutlaşır. Gerilla oluştu mu, halkımızın cephesi de çığ gibi gelişir. Halkımızın kendisi büyük bir ayaklanma ordusu olur. Bunlar kaderimizi dilediğimiz gibi tayin etmeye götürür. Biz ve halkımız işte bu temelde kendimize yönelmeliyiz.

Kürdistan gerçeğini de bu temelde dünyaya dayatıyoruz. Bu kocamış dünya mı, olgun dünya mı, genç dünya mı diyelim, nasıl tanımlarsak tanımlayalım, böyle bir dünyada bizim de mütevazi bir yerimiz olsun diye, kendimizi böyle ayağa kaldırıyoruz. Bizi anlamak istemeyenlere anlatacağız. İnsanlık arasında yerimizin olmadığını söyleyenlere, yerimiz vardır diyerek yöneleceğiz. Bunu en başta kendimize yedireceğiz. Bundan sonra alçaklığı kabul etmeyeceğiz. PKK'nin özünde her zaman kabul edilmemesi gereken şey kavrandığı anda, buna karşı tavır konulması vardır. PKK'de bu büyük direnişin ve direnişçilerin kutsal yaşamının tek sözcükle örgütlenmesi budur. Onlar ölmüşü gereken yerde bu temelde öldüler. Bu anlamda ölümsüzleştiler. Böylesine ayağa kalkmış bir devrimcilik karşısında kim durabilir? Varsın hepsi toprağın bağrına gömülsün, bundan daha şerefli bir şey yoktur. Çürümüş ve lanetli bir yaşantıya kim beş paralık değer biçebilir? Biz bu temelde bir yaşamı kabul etmektense, bu Kürdistan'ı kendi elimizle hem de bir daha görünmemecesine yerin dibine gömmeyi tercih ederiz. Bu lanetli yaşamı bir daha hiç kimseye layık göremeyiz. Bu şerefli bir sondur. Eğer layıksak, bu sonu da kendimize iyi hazırlayalım. Şayet bununla yetinmeyeceksek, o zaman yerimiz olacaktır. Özgür yaşayacağız, şerefli yaşayacağız ve buna da korkunç yöneleceğiz. Gerçekten yücelik budur. İnsanlık, yiğitlik hep burada kahramanlaşır. Fethedilmez doruklara ve ulaşılmaz mevzilere böyle ulaşılır. Köhnemiş, çağ dışı barbarlığın bu en son temsilcisinin saldırılarını boşa çıkarmak şurada kalsın, dünya gerçiciliği birleşse bile, bizi böylesine bir kalkıştan

ve bu kalkışı başarıya ulaştırmaktan alıkoyamaz.

Demek ki her şey bizim doğru öncülüğümüze, halkımızı doğru ayağa kaldırışımıza ve doğru savaşımamıza bağlıdır. Ben tek başımaydım, ama arkamızdaki bu çağdışı düşmanı hiçbir zaman ciddiye almadım. Hala öyleyim. Dünya belki bu barbar düşmandan korkuyordu, ama ben korkmadım. Korkum sadece ve sadece bahsettiğim kendi iç kimliğimizden kaynaklanan zaaflandı. Onu da gidermeye çalıştık. Eğer bu temelde savaşılırsa, sadece bir yücelik kazanılmayacak, ölüne bile en şerefli kazanılacaktır. Bu da sizler için oldukça büyük bir anlama sahiptir. Bu temelde yaşama ve savaşmanın anlamı çok açıktır. Size bundan daha şerefli bir yaşam sunulamaz. Biz şimdiye kadar bu denli anlamlı bir mücadeleye sorumluluk ettik. Bundan sonra da ederiz. Ama sorun sadece bizimle bitmiyor. Hepimizin, bütün halkımızın, dostça yaklaşmak isteyen herkesin gerçeğe bu temelde yaklaşması gerekir. Böyle yaklaşır ve bu ruhla savaşın üzerine yürürsek, ülkemizin gerçekten görkemli olan doruklarında savaşa bu öncülüğü doğru temelde dayatarsak, kazanılmayacak hiçbir şey yoktur. Bizim geçmiş bütün yaşantımız bunun kanıtıdır. Sadece bu doğrular temelinde bir yürüyüş bile size bunun nasıl gerçekleşeceğini gösterecektir.

Bundan sonra belirttiğimiz biçimde savaşmanın en yaşanılır bir değer olduğunu bileceğiz. Halkımız daha şimdiden bunun bilincindedir. Buna tüm gücümüzle yükleneceğiz. Bu temelde gidişinize ayrılış demem. Bu temelde şehit düşenlere öldüler demem. Bunları aklımdan bile geçirmem. Benim için ölüm-kalım ancak bu biçimde anlam ifade eder. Dolayısıyla esas aldığımız yürüyüş böyledir. O halde büyük bir coşkuyla sadece işlerimizin başında olacağız. Hiç göremeyeceğimiz milyonlarca insanımız var, onlarla büyük yaşam birliği içindeyiz. Birliğimiz bu amaca dayandıktan sonra, yarısı şehit düşse bile, gittiler demeyeceğiz. Gerçek bir bayram içinde olduğumuzu söyleyeceğiz. Eğer bu böyleyse, böylesi bir yaşam en soylu yaşamdır. Böyle bir yaşam için her şeyimizi ortaya koymak, bizden beklenen en değerli çabadır. Bunu göstereceğiz ve başaracağız.

**25 Mayıs 1990**

## **PKK'DE EĞİTİM GERÇEĞİNİ DOĞRU KAVRAYALIM DEVRİMCİ EĞİTİM GÖREVLERİMİZİ YETKİNCE YERİNE GETİRELİM**

Çok kısa birkaç değinmeyi de eğitim konusu üzerine belirtmek istiyorum. Aslında gelinen aşamada eğitim çözüme ulaşmıştır. Başlangıçta biraz kendiliğinden, ama giderek planlı ve çok yönlü gelişen eğitim, bize önemli bir deneyim kazandırmıştır. Eğitim şimdi ise bütün ülke düzeyine taşırılması gereken bir aşamaya gelmiştir.

PKK'de eğitimin tarihi incelenecek olursa, vardığımız bu aşamanın hayli öğretici olduğu kendiliğinden anlaşılacaktır. Gerçekten tam da sonuç çıkarma durumunda olduğumuz yoğun bir pratik yaşadık. Hele bu merkezi okulumuzda yürüttüğümüz yılların büyük eğitim faaliyeti kesinlikle bütün ülke halkına, bütün ordulaşma ve partileşme çabalarına mal edilecek dersler niteliğindedir. Bu faaliyet önemli kazanımlarla doludur. Bunun bir muhasebesini yapmanın zamanıdır. Çünkü artık bir anlamda burada ulaşılması gereken zirveye ulaşılmıştır. Geçen yıllarda da burada belirttiğimiz gibi, artık bunun taşırılması gereken alan ülke zeminidir. Burada varılacak düzey bu kadardır. Artık çok daha büyük zirveler tutturmak ancak ülke içinde mümkündür. Dolayısıyla sonuca varılmıştır. Artık sorun bu aktarımı çok yönlü ve sağlıklı bir biçimde yapabilmektir.

PKK tarihinde başlangıçta basit bir ideolojik eğitim bile döneme göre çok önemliydi. Bize ülkemizi tanıtıyor, doğru yola nasıl gitmemiz gerektiğini belirtiyordu. Bunu başarıyla yaptık. Eğitimimizi kitaplar düzeyinde ve tartışma yöntemiyle yürütüyorduk. Öğreniyor, tartışıyor ve bazı sonuçlara ulaşıyorduk. O çokça işlediğimiz 1970-

75'lerdeki faaliyetimizin esas yönü buydu. Yolumuzun hepsininkinden daha doğru olduğuna emin olduktan sonra bunu halka yansıtmaya çalıştık. Bu neydi? Bu, politik bir akım olmaya karar verdiğimizdi. Yöntemi neydi? Bunun yöntemi yaygın ajitasyon ve propagandaydı. Var olan bazı genellemeleri ulaşabildiğimiz halk ve gençlik kesimine duyurmak için gece gündüz propaganda yapardık. Demek ki o dönemin temel eğitimi gençliği ve halkı kendi çizgimize çekmekti. Yöntemi propagandaydı.

İdeolojik grup aşamasında bugünün öngördüğü gibi, öncü nasıl inşa edilir, cephe nasıl kurulur, ordu nasıl kurulur soruları gündemde değildi. Sadece halkı ve gençliği doğru yolumza getirmenin bitmez tükenmez çabası, propagandası ve eğitimi içindeydik. Daha sonra küçük eğitim grupları biçiminde gençliği eğitmenin artık yetmeyeceği ortaya çıkınca ve savaşım artık politik ve hatta askeri kadrolara ihtiyaç gösterince, silahlı eğitim ve politik yönetim ihtiyacını gördük. Halkın çeşitli kesimlerine doğru yaklaşımı tespit edebilen, dost ve düşman ayrımını iyi yapabilen, yerinde ve zamanında vurabilen bir öncü gerekliydi. Bunların yapılabilmesi için de parti, parti için ise kadro gereklidir dedik. Daha detaylı kadro eğitimini başlatma gereğini duyduk. Kadro aynı zamanda savaşı yürütebilmeli, biraz silahtan anlamalıydı. Bunların üzerine biraz eğildik. Bilindiği gibi bu PKK tarihinde bir aşamaydı ve bizi buraya kadar getirdi. Burada yürütülen eğitim hem partiyi yeniden inşa etmede ve hem de askeri noksanlığın giderilmesinde büyük katkı sunan tarihsel bir anlama sahiptir.

1980'lerin başlarında kadro eğitimi büyük ölçüde var olanlarla sürdürülmek isteniyordu. PKK'nin ideolojik birikimini, teorik ve siyasal tespitlerini **Politik Rapor**'da dile getirmeye çalıştım. O dönemde biraz da Türk faşizminin teröründen korunmak için askeri çizgiyi geliştirdik. Askeri konulara ve silahlı eğitime ağırlık verdik. Bu çabalarla **15 Ağustos Atılımı**'na ulaştık. 15 Ağustos Atılımı'nın deneyimi bütün yönleriyle ortaya konulmuştur. İşlerin yüzeysel ele alındığı, içine girdiğimiz silahlı savaşım döneminin ciddiyetini aslında fazla kavrayamadığımız, kadronun gerillaya hiç de hazırlıklı olmadığı ve hatta halkı yönetmeye henüz hazırlıklı olmadığı daha

1985'lere gelindiğinde ortaya çıktı. 1985'lere gelindiğinde en ileri düzeydeki kadrolarımız bile gelişmenin temel tıkanma nedeni olmaktaydı. Düşmanın dayatmalarını ve halkın zayıflıklarını bir yana bırakalım, en büyük zayıflık pratik önderlik veya merkezi dediğimiz kadrolarımızda görülmekteydi. Onlar işleri kördüğümce çevirmişlerdi. O zaman halledilmesi gereken ilk görev, diğer işleri bir yana bırakarak bunları gidermekti.

Ondan sonra muazzam bir eğitici rolü olan 1986 dönemini hazırladık. **3. Kongre** ile birlikte çok kapsamlı eleştiriler devreye sokuldu. Bu dönemde kadronun görevleri yürütemeyeceği anlaşılmıştı. Bu kadro taş çatlasa ancak birkaç ay eylem yapabiliirdi. Bu kadro halk ordusunu kurma ve gerillayı geliştirme yeteneğinde değildi. Dolayısıyla bu işleri daha derinliğine ele almak gerekiyordu. Yine halkın başına bela olan bir kadro tipi vardı. Doğru halk önderliğine ulaşamayan, halkın canına okuyan, işi gücü öncülükte oynamaktan ibaret olan bu tip kadroları sıkı bir eleştiriden geçirmek ve kimliklerini ortaya çıkarmak, hep 1986'da ve daha sonraki yıllarda büyük bir çabayla üzerine eğildiğimiz eğitici çalışmalarımızla sağlandı.

Demek ki bu yıllardan itibaren ağırlaşan ve derinleşen bir eğitim söz konusudur. Eğitimle öncüyü yeniden gelişkin düzeye çıkarmak, gerillayı mümkün kılacak savaşçıyı yetiştirmek, halk ayaklanmalarını mümkün kılacak yaklaşımı gözler önüne sermek ve ayaklanmaların tipini ortaya çıkarmak temel uğraşlarımız oldu. Özellikle 1987'den itibaren eğitimle çok kapsamlı çözümlenmeleri vermeye çalıştık. Hatta 1985'lerin sonlarından itibaren çabalarımızda bir derinleşme görülür. Noksanlıklara ciddi bir biçimde parmak basan **Kasım 1985 Talimatı**, onun ardından kongre çözümlenmeleri, eleştiriler ve özeleştiriler, daha sonraları ise eğitim devreleri hazırlandı. Çözümlenmeler temelinde derinleşme olmaması halinde, gerillanın geliştirilmesini bir yana bırakalım, var olanı korumanın dahi büyük bir sorun olacağı açıkça görüldü. Kadro tıkanmıştı; kendini aşamıyor, eğitemiyor, kendisine yön veremiyordu. Biz işte bu duruma yüklendik.

O dönemin belgeleri hepinizin hizmetindedir. Bunlardan her biri dönemin sorunlarına cevap bulmayı amaçlamakta ve çok yönlü ce-



vap olmayı içermektedir; ideolojik, siyasal, askeri ve örgütsel sorunlara gittikçe derinleşen bir tempoyla yaklaşımı içermektedir. 1987, '88 ve '89 yılları büyük bir özenle hazırlanmıştı. Teorik açılım düzeyiyle dünya çapında emperyalizmin, sosyalizmin Ortadoğu bölgesinin ve Kürdistan'ın durumunu ve Türk özel savaşının gelişimini kapsamlı olarak işlemeye çalıştık. Ayrıca halk hareketimizin düzeyi, partinin öncülüğü, parti içi örgütlenme durumu, örgütsel sorunlar, ne tür engellerin nasıl ve kimler tarafından ortaya çıkarıldığı türünden hususları da oldukça detaylandırdık. 1990'lı yıllara geldiğimizde başından beri sürdürülen çabalar sonucunda bazı gelişmelerin mümkün kılınabildiğini biliyorsunuz. Unutmamak gerekir ki, bu yıllarda işleri birçok kadromuza bıraksaydık, her şey 3. Kongre dediğimiz olayın içinde biterdi. Çünkü hepsi öfkeli gelmişti, hepsi sirke küpü gibiydi; birbirlerine girebilecek durumdaydı. Benim ilk yaptığım şey, onları birbirlerine yönelmekten alıkoymak oldu. Çoğu kendi kendini yitirdiği gibi, partiyi de yitirmek istiyordu. Bunun olamayacağını söyledik. Aslında kendini yere atan atanaydı. İnsanoğlu bir kez kendini düşürdü mü bunda sınır tanımaz. Biz bu durumlara rağmen ihtiyatlı, esnek ve gerçekçi yaklaştık. Herkesin ne olduğunu ve kendi durumunu nasıl ortaya koymasına gerektiğini o zamanki çözümlenmelerde izah etmeye çalıştık.

O zaman şunu söyledik: Bizim burada çözümlendiğimiz şey basit bir PKK deneyimi ya da bir PKK kadrosu değil, kördüğüm olmuş bir tarih ve toplumdur. Gerçekten karşımıza çıkan kişilikler bin yıldır tıkanmış, oldukça düğümlenmiş ve çürümüş tiplerdir. Kazdıkça altından feodalizm ve kemalizm çıkıyor; gericilik ve Türklük çıkıyor. Baktık ki elle tutulur çok az şey var. Kişilik kendini çözümlenememiş. TC ve ortaçağ kalıntıları ne vermişse onları yiyip içmiş ve özümsemiş. PKK'nin eğitici ve aydınlatıcı çabaları ise yüzeysel kalmış. Bu çabalar ancak basit bir elbise olmuş. O zaman her kişi üzerine operasyona başladık. Bu operasyon yüzünden bazıları öldü, bazıları komalık oldu, bazılarıysa kaçtı. Bunlar aslında büyük bir ihtiyatla yaptığımız önemli operasyonlardı. Unutmayın ki, azıcık hata yapsaydık, ortada sağlam bir şey kalmazdı. Çünkü kendisini hasta diye yatırmayan tek bir kişi yoktu. Hepsini de komalık olarak

yanımıza geliyorlardı. O zamanın değerlendirme ve eleştirilerini okursanız, hepsinin komalık olduğunu görürsünüz. Komalıklardan sağlam adam çıkarmak, en çok uğraştığımız işlerden biri oldu. Çözümlenmeler işte bunu dile getiriyor. Daha sonraları gücümüz oranında sağlıklı emareleri olanları esas aldık. Yüzde bir tutulacak yanları bulunanları yıldan yıla besleyip büyüttük. Burada büyük bir önderlik sanatı icra edilmiştir. Siz aslında onları incelemesini bilmiyorsunuz. Büyümenin kendiliğinden olduğunu sanıyorsunuz. Bu mümkün müdür? Bu yıllarda imha ve teslimiyet vardı. Halk bunu çok iyi biliyor. Sizler de iyi bilmek durumundasınız. Çok özenli bir önderlik çaba ve sağlam olan yönlerinizin çok dikkatlice işlenmesi temelinde geliştiniz. 1990'lara geldiğimizde gelişme olanaklarının var olduğunu gördük. Kürdistan toplumunun her şeyi çürüyüp ölmüş değildir. Kürdistan halkının direnme olasılığı vardır. Biz bunu dünyaya gösterdik. Direnebilir ve sonuç alabilirsin dedik. Bugün herkes kurtuluşa daha çok inanıyor. Bu çok büyük bir kazanımdır. Kadro yapısı da intihar ve teslimiyet çizgisinin çizgi olmadığını anladı. İntihar ve teslimiyet sadece cezaevine özgü değildir. Teslimiyete karşı intiharına veya ölümüne direnme, aslında sadece cezaevi için değildir. Dağdakiler de bir anlamda aynı durumu yaşıyordu. Yaşanılan teslimiyet ve intihardır. Sağlıklı bir önderlik temsil edilemedi. Teslim olmayacaklarını söyleyenler, onuru kurtarmak adı altında, -ki bunu en ileri düzeyde yapıyorlardı-, "İntiharvari bir tutum içine girerim, yeter bıktım" diyorlardı. Biz bu iki tutumu da mahkum ettik. Teslimiyet ve intiharın yollarını kapattık. Sağlıklı bir gelişme yolu vaat ettik. Yaşamı olanaklı kılan bir yol var ve ona göz dikeceksiniz dedik. Onun olanaklarını adım adım önlerine koyduk. Böylesi yaşam iyi yaşamdır, buna ulaşılabilir, bundan ürküp korkmayın, bu yaşama yönelin dedik.

Şimdi kadro bu işlerin olacağını rahatlıkla biliyor. Kurtuluşun mümkün olduğunu artık bütün halkımız biliyor. Bu işlerin olacağına biz de kesinlikle inanıyoruz. Halbuki kadronun durumu biraz daha perişan bir haldedir ve bugünkü inanış ve moral düzeyine gelmemiştir. Teslimiyet şimdi ezici bir biçimde ölmüştür, teslimiyet binde bir bile yoktur. Aslında intihar anlayışı da kırılmıştır. Şimdi yaşa-

maya çalışıyorlar, ama yetersizdir. Geline aşamada kanıtlanmış kazanımlarımızı göz önünde bulundurarak, doğru temellerde ordulaşma ve savaşmanın artık mümkün olduğunu belirtiyorum. Gelişmeler giderek zafere ulaşabileceğimize işaret etmektedir. Silahlı mücadele ve ordulaşma çabalarımızda da kanıtlanan budur.

Biz, önder olamayacaklarını, yönetemeyeceklerini veya oldular mı ağa gibi olacaklarını ve başka türlü yapamayacaklarını söyleyenlere de haddini bildirdik. Önderlik sanatı ne önderliğe layık olmamaktır, ne de ağalıktır. Biz hem sömürgeciliğin yönetim tarzına, hem de ağalığa karşıyız. Kendi kendini doğru temelde yönetmeyi ne bürokratiklik, ne ağalık, ne de boyun eğmecilik biçiminde ele alabiliriz. PKK'de doğru önderlik esasları vardır. Yaşamı inşa etme, yönetme ve ilerletme ancak doğru önderlikle mümkündür. PKK önderliğiyle oynanamayacağını söyledik. İstedığınız kadar kendinizi yere atın, istediğiniz kadar sağa sola yatırın, bu asla çıkış değildir. Doğru önderlik esasları somuttur. Bu tutum egemen olmuştur. Kendilerini oldukça dayatanların bulunduğunu biliyorsunuz. Sağdan, sekter ve komplocu dayatmalar oldu. Ama hepsi de boşa çıkarıldı. Şu anda herkesi birleştiren, ayağa kaldıran, yürüten ve başarıların esasını oluşturan PKK'nin önderlik gerçeğidir. Şu anda fiili ve resmi olarak bizim tarafımızdan inşa edilen, yürütülen ve günlük olarak denetlenen önderlik gerçeğimizdir. Bu da dost ve düşman tarafından kabul gören büyük bir kazanımdır.

Şimdi burada eğitim açısından çıkarılacak sonuç nedir? Başarısı kesinleşmiş bir deneyim olduğuna göre, biz buna bu sahada ulaştık. O zaman bu büyük kazanım artık tamamen bir öncü sorunu, az sayıda kişinin uğraştığı bir sorun olmaktan çıkarılmalı ve bütün ülke halkına maledilmelidir diyoruz. PKK'nin eğitimi başarı kazanmıştır. Bu başarılar ve gelişmeler burada son tahlilde eğitimle ortaya çıkmıştır. Buranın özelliği eğitim okulu olmasıdır. Bu eğitim okulu da özellikle son yıllarda Türkiye tarihine alternatif her şeyi ortaya koydu. Bu okul TC'ye alternatif olan yaşamı da ortaya koydu. Umudundan tutun yarıcılığın kadar her düzeyde yeni insanın nasıl geliştirilebileceğini ve savaşırılabilirliğini ortaya koydu. Dolayısıyla bu eğitim sonuca ulaşmıştır. Aslında bu büyük bir pratiktir.

Devrimci yanı oldukça ağır basan, büyük gelişmelere yol açan ve bu anlamda uygulanmasına büyük değer biçilmesi gereken bir deneyimdir. Yani bu tıpkı bir savaş deneyimi gibidir.

Buradan çıkarılacak dersler oldukça ayrıntılıdır. Bunun esaslarını ve muazzam birikimi ülke zeminine aktaracağız. Biz bunu geçen yılda bir karar haline getirmiştik. Bu alanın tarihsel rolünü artık oynadığını söylemiştik. Uluslararası koşullar ve daha çok da ülke içindeki mücadelenin ihtiyaçları dikkate alındığında, deneyimin mutlaka ülkeye taşınması, eğitimin bütün ülke çapında ve öteki mücadele alanlarında sürdürülmesi gerekmektedir. Fazla geliştirilememekle birlikte, başından beri bu temelde bazı eğitici çabalar içine girildi. Şimdi bunu daha da kesinleştireceğiz ve geliştireceğiz. Artık yüzlerce değil binlerce kişi, sadece öncüyü ve savaşçıyı değil halkı da büyük bir eğitim hamlesi içine alacak dönemin içine girmiş bulunuyoruz. 1990'lı yılların giderek gelişecek hamlelerinde eğitimin böyle çok sınırlı olanaklarla yürütülmesi artık ne ihtiyaca cevap verebilir ne de gereklidir. Söz konusu olan milyonların uyanışıdır. Dolayısıyla milyonların eğitimini gerçekleştirecek yöntemler bulmak, binlerce savaşçıyı aylık ve hatta günlük olarak eğitmek gerekecektir. Artık ordulaşacağımıza göre, buna uygun düşen eğitim tedbirlerini de almamız söz konusu olacaktır. Yurt dışı, çok sınırlı sayıda insanın eğitiminde rol oynayabilir. Yurt dışı koşullarının bütün ülkelerin deneyimleri için anlamı budur. Kaldı ki burada yıllardır hiçbir ülke tarihinde görülmemiş düzeyde birkaç bin savaşçı eğitilmiştir. Bu nedenle fazla yüklenmenin mantık ve deneyimle ilgisi yoktur. Onun için her bölgeden yüzlerce kişi eğitilmek istendiğine göre, bunların eğitimini o alanlarda yürütmek hem kaçınılmazdır, hem de en doğrusudur. Kadroyu bu biçimde savaşımın yoğun olduğu alanlarda bizzat savaşın ve halk yığınlarının içinde eğitmek tek doğru yoldur diyorum.

Kadro eğitimi konusunda oldukça kapsamlı çözümler yapılmış ve sunulmuştur. Onun için bu hususu burada tekrar ele almanın gereği yoktur. Ulaşılması gereken şey bu çözümlerinin hayata geçirilmesidir. Kadrolar bizzat kendi kişiliklerinde daha kapsamlı sonuçlara gidebilmelidir. Bizzat savaşın içinde yeni toplumu yarata-

çak kadar kendilerini yetkinleştirmelidir. Partinin yönetim tarihi ve mevcut gelişmeler göz önünde bulundurulduğunda, artık eğitimin kapsamlı bir biçimde ülke içinde ve çeşitli düzeylerdeki görevlere bağlı olarak ele alınması gerektiği ortaya çıkacaktır. Her şeyden önce yaygın bir savaşçı eğitimi kendisini dayatacaktır. Mademki her yerde yüzlerce insan savaş talebinde bulunuyor, bunlara verilmesi gereken eğitim sıradan bir er eğitimi olacaktır. Er eğitiminin artık bir silahlı propaganda gücünü ve bir militanı eğitmekten farklı olduğunu bileceğiz. Çok sayıda işçi ve köylü genç mücadele saflarına gelecektir. Bunlar öncelikle kısa devreli er veya savaşçı eğitimine alınacaktır. Bu tavır doğrudur. Çünkü talep böyledir. Taleplerin karşılanması kaçınılmaz hale gelmiştir.

Biz burada en ileri düzeyde bir eğitim vermeye çalıştık, bunu çok da karışık yaptık. Öncüye ve militana, komutana ve ere aynı eğitimi verdik. Eğitim karmaşık verildi ve bu bizi biraz da yordu. Bundan böyle bunu artık ayıracağız. Yeni başlayanların er eğitimi süresi ülkedeki savaşla bağlantılı olduğu için böyle aylarca sürmez. Kaldı ki buna gerek de yoktur. Gerilla ve er eğitimi üzerinde tartışılmalıdır. Bunun süresi onbeş gün mü, yoksa bir ay mı olur? Bu eğitim özellikle savaşı çekebilecek, gerilla savaşına ilk adımları atabilecek kadar olmalıdır. Yurtseverlik, Kürdistan'ın tarihi ve toplumsal özellikleri başta olmak üzere, gelenleri basit silahlar üzerinde eğitmek ilk etapta yeterli olabilir. Yani biraz sınıfsal bilinç ve yurtseverlik bilinci, savaş ve silahların kullanılması bilinci yeterlidir. Bu düzeydeki kişilere daha işin başında taktik önderlik eğitimi vermeye gerek yoktur. Taktik önderlik dersleri daha üst kademe için gerekli ve yararlı olabilir. Bizim burada er eğitimi alması gereken kişilere taktik önderlik ve hatta stratejik önderlik derslerini vermemiz anlamsızdır. Tabii bunları ayıracağız. Dolayısıyla er eğitiminde daha çok yurtseverliğin vazgeçilmezliği, Kürdistan'ın tarihi ve toplumsal özellikleri, devrimin temel görevleri, savaşmamızın nedenleri, kurtuluşun zorunluluğu, savaş ve kurtuluşun temel amacı, bunun taktiği, birkaç silah, patlayıcılar ve hareket tarzı öğretilenlerdir.

Bence bu temelde er eğitiminin programı biraz daha somutlaştı-

rılmalı ve ayrıştırılmalıdır. Süresi ve içeriği açısından, bu daha çok ülke içindeki bölge komutanlıklarının sorunudur. Bölge komutanlıkları önemli oranda er eğitiminden sorumludur. Bu yüzden bölge komutanlıkları için **er eğitimi program taslağı** geliştirilmelidir. Bunun üzerinde bolca tartışılmalıdır. Hatta burada hazırlanacak broşürde bölge komutanlığı düzeyinde er eğitimi sistemimizin perspektifleri, yöntemleri ve süresi kesinlikle sonuca bağlanmalıdır. Bu da bir sorumluluktur. Bölgelere birçok savaşçı geliyor, ama nerdeyse bunlardan yarısı kaçıyor. Aslında gelenlerin hepsi mücadele için isteklidir ve savaşmak istiyor. Ama doğru bir yaklaşım olmadığı, özellikle eğitimsel ve yönetsel yaklaşım çok olumsuz olduğu için, bunlar kaçırılıyor. Dolayısıyla bu büyük bir tehlikedir. Bu nedenle bölge komutanlıklarının er eğitimi olayına kaçırıcı değil, tamamen **kazanıcı ve savaştırıcı** bir tarzda yaklaşması gerekiyor. Bölgesel komutanlıklar şimdiye kadar bu konuda muazzam bir yetmezlik ve hatta sorumsuzluk içinde olmuşlardır. Komutanlıklar eğitim denilen olayın farkında bile değildir. Nitekim bu kaçışlar komutanlıkların ne denli başarısız olduklarını ortaya çıkarmıştır. Bu insanlar neden iyi duygular ve niyetlerle geldikleri halde, kötü ve hatta birer hain olarak gidiyorlar? Bölgesel komutanlıkların her şeyden önce kendilerini bununla sorumlu tutmaları gerekiyor.

Bizim de burada bir deneyimimiz vardır. Biz burada yüzde birini bile kaçırtmadık. Bu eğitime doğru yaklaşımla, gelenlere ilgi ve sevgiyle yaklaşmakla bağlantılıdır. Dolayısıyla komutanlıklar bu konuda kendilerini kesinlikle düzeltmelidir. Büyük bir özenle, yüksek düzeyde bir çekicilikle, geleni kaçırtmayacak, ona yön verecek, emniyet telkin edecek ve onun ruhunun derinliğine işleyecek bir sistemle er eğitimi olayına yaklaşmak gerekmektedir. Aslında bazıları "Adam olmazlar" deyip adam kaçırtmaya hemen bir kulüp buluyorlar. Böylesi bir yaklaşım çok saçmadır. Halkımızın hiçbir değerine böyle yaklaşamayız. Hiç kimseyi başlangıçta suçlu ilan edemeyiz. Suçlu ilan edilecek biri varsa, o da kendimiz olmalıyız. Dolayısıyla ilk eğitim, yani er eğitimi mutlaka yüksek bir sorumluluk ve başarıyı hazırlayan bir içerikte olmalı; insanlara savaşa ilk adımlarını atmaktan çekinmeyecek kadar bir emniyetle kendilerini cesaretle

yürütme kapasitesini kazandırmalıdır.

İyi niyetle saflarımıza gelen insanlarımızın iradeleri zayıftır. Tecrübe ve bilinçleri yoktur. Bunlar ailelerine göbek bağıyla bağlıdır. Ailelerinden bir hafta koştular mı kara kara düşünürler. Aileleri gözlerinde tüter, köyleri ve toprak parçaları tüter. Bunun için onlara bu gevşekliği unutturabilecek, onları adım adım bundan koparacak ve parti ailesine ısındıracak bütün tedbirleri almak gerekir. Onun için bunları en başta iyi bir yurtsever olacak, saflarında savaştıkları partiyi ve parti tarihini anlayabilecek kadar eğitelim diyoruz. Bunlar başlangıçta parti tarihini, savaş tarihini ve askeri sorunları anlamayabilirler. Ama ulusal kurtuluş savaşı nedir, niçin verilir, bunun için nasıl bir fedakarlık ve cesaret gereklidir türünden sorular temelinde onlarda bir güven ve inanç yaratmak mümkün olabilir. Eğer komutanlar da bu insanları iyi korur, muazzam bir güven kaynağı olur ve kendilerini şerbet yapıp sunarlarsa, onların savaşmamaları için hiçbir neden kalmaz.

Biz de burada biraz böyle yaptık. Yani bu alanın güvenlik ortamını, şirin şerbet olmayı kendilerine sağladık. Burada çoğu on yıllık arkadaşlarımız bile çekindiklerini ve kuşku olduklarını söylüyorlardı. Şimdi ise her şeyin çok güzel, çok iyi olduğunu söylüyorlar. Bunlar öyle kendiliğinden olmuyor. Biz hepsini büyük bir fedakarlıkla sunduk. Tabii sizler de bunu daha küçük çapta, en azından bir bölgede rahatlıkla gösterebilmelisiniz. Şimdiye kadar bu temelde özellikle eğitim düzeyinde yerine getirilmeyen görevleri hem ülke genelinde ve hem de bölgelerde başarıyla uygulamak için gerekli tedbirleri doğru ele almak zorunludur. Zorla anasının kucağından adam kaçırılmaz. Yani kartal gibi kapıp götürmek vahşiliktir. Zaten doğru yaklaşıldığı taktirde, evlatlarından birini mücadeleye vermeyecek aile bizde yoktur. Ürkütmedikten ve işin esaslarını verdikten sonra, ona inanır. Her vatan çocuğu sonuna kadar senindir. Dinle ve katıl. İçeriğini, günleri ve saatleri mükemmel bir biçimde değerlendir. Bir de tecrübelerden yararlanılırsa bu iş yürür. Doğru yürümenin esasları varken, işleri yokuşa sürmenin bir anlamı yoktur. “-Adam olamadılar” demek ucuz kahramanlıktır veya kemalizmin kendini beğenmişliğidir. Kaldı ki PKK'nin bu konudaki deneyimi

sonuç almıştır. Uygulanması gereken budur.

İkinci düzeyde ele alınması gereken eğitim taktik önderlik düzeyinde olabilir. Bu düzeyde bir eğitim orta kademe ve militan dediğimiz kesimler için gereklidir. Bunlar daha çok bölgesel düzeyde parti ve cephe komitelerinde, gerilla komutanlıkları ve birliklerinde, özellikle takım komutanlıklarında görev alan kadrolardır. Bunların eğitimi biraz daha kapsamlı olacaktır, süresi biraz daha fazla olacaktır. Bunların hepsi belli bir deneyimden geçerek gelmişlerdir. Zaten bunlardan çoğu erlikten gelmiştir. Birdenbire komutan olmak söz konusu olamaz. Belli bir deneyim sahibi olan ve belli bir savaşım sürecinden geçmiş kişiler kadro eğitimine veya taktik önderlik eğitimine alınırlar. Çünkü bunlar olumlu ve kusurlu yanlarıyla ortaya çıkmışlardır. Tabii bunlara askerlik ve yurtseverlik gibi sıradan bilgilerin verilmesine gerek yoktur. Bunlar az veya çok partiyi, cepheyi ve halkı tanırlar. Bu konuda en azından belli bir oranda bilgi birikimleri vardır. Dolayısıyla bunların bunu aşan bir eğitim programına ihtiyaçları bulunmaktadır.

Er eğitimi programını aşan bir programı da militan yapı için geliştirmeliyiz. Bu nasıl bir program olabilir? Bu daha çok taktik önderlik sorunlarını içeren bir program olabilir. Bizim burada daha çok geliştirmek durumunda olduğumuz şey aslında buydu. Ortalama olarak burada verilen dersler taktik önderlik dersleridir. Bu aslında tam ayrıştırılmamıştır, ama ağırlıklı yönü budur. Dolayısıyla en çok verilmesi gereken dersler parti tarihidir, silahlı savaşım çizgisi ve cephe çizgisidir. Temelde bu üç alanla ilgili dersler önemle verilir. Askerlik sanatı, kitleleri yönetme sanatı, parti içinde örgütlenme ve yönetme sanatı üzerinde en çok durulması gereken konulardır. Bunlar için öyle kapsamlı dünya ve bölge durumu değerlendirmelerine gerek yoktur. Zaten bu konuda az çok bilgilenme vardır. Bunlara daha çok parti içi örgüt sorunları, cephe ve silahlı savaşım sorunları verilir. Ancak buna hizmet ettiği oranda diğer derslere ağırlık verilmelidir. Elbette bunlara sıfırdan başlayarak silahları ve patlayıcıları öğretecek değiliz. Ama ortaya çıkan yeni teknikler öğretilecektir. Özellikle düşmanın taktik yönelimleri konusunda eğitileceklerdir. Sadece kendi taktiklerimizi değil, özellikle düşman tak-

tiklerini de bileceklerdir. Kısacası orta kademe kadro eğitimi kendi taktiklerimiz ve düşman taktikleri konusunu içeren bir eğitimidir. PKK'nin önderlik gerçekliği, cephe yani halk önderliği nasıldır? PKK'de halk önderliğinin somutlaşması ve gelişimi, gerilla önderliği ve gerilla komutanlığı nasıldır? Bir komutan nasıl yaratılır? Komutanın özellikleri, görevleri, üslubu, hitabı ve özellikle disiplini nasıldır? PKK'de bütün bu hususlardaki birikim oldukça zengindir. Ayırıştırılması durumunda bu düzeydeki bir eğitim için önemli verilere sahibiz. Bu birikimlere dayanarak, orta kademe taktik önderlik öğelerimiz için de bir eğitim programı geliştirmeliyiz.

Ben ana hatlarıyla üzerinde durdum. Bu konuda detaylı bir tartışma yapılmalı ve eğitim programının ana başlıkları ortaya çıkarılmalıdır. Geliştirilmesi gereken broşürde, ana başlıklar halinde özellikle bir eğitim taslağı somutlaştırılmalıdır. Bu eğitim sıcak savaşım günlerinde biraz zordur. Zaman buna fırsat vermiyor. Bunun için orta kademe kadroları altı ayda bir kırkbeş günlük veya bir aylık bir eğitimden geçirilmeli; var olan mücadele pratiklerini gözden geçirerek eksiklikleri ortaya konulmalı ve doğru taktik tutturmayı esas alan bir temelde geliştirilmelidir. Zaten yenileri yetişmek üzeredir. Erlikten gelme ve kendini iyi ortaya koyan kadro adayları vardır. Bu konuda belli bir oran vermeye gerek yoktur. Duruma göre yeni ve eski olanlardan seçim yapılır. Bunlar da ülkenin elverişli alanlarında altı ayda bir kadro eğitimine tabi tutulabilir. Olanaklara göre bu süre artık üç ayla bir yıl arasında değişebilir. Demek ki daha çok militan pratiği geliştirmekten sorumlu, savaşımı günlük olarak geliştirmekten sorumlu olan kadroların eğitimine böyle yaklaşmamız, ayırışma ve netleşmeyi sağlamamız gerekmektedir.

Akademi'de yürüttüğümüz eğitim en üst düzeyde bir eğitimidir. Burada adını koyduğumuz, ama pek de farkında olmadığımız Akademi eğitimi daha çok stratejik eğitimidir. Buradaki eğitim en ileri düzeyde ve daha çok da partinin emniyetini, denetimini ve politik çizgisini yürütmekle mükellef olan merkezi öğelerin eğitimi olabilir. Belli başlı temel görevlerden sorumlu olanlar eyalet çapında yetkili kılınır. Bunlar ideolojik, politik, askeri veya dış ilişkiler alanlarında sorumlu olurlar. Bu artık bütünüyle ileri kademe sorum-

luluklarından oluşan bir eğitim olabilir. Bu eğitim az sayıda bir katılımla daha çok temel politikamızda ortaya çıkan ciddi sorunlar etrafında olabilir. Dünyada ve bölgemizde olup bitenler burada daha kapsamlı verilir. Orta kademe eğitiminde fazla işlenmeyen parti tarihinde ortaya çıkan sorunlar, özellikle cephe sorunları ve örgütsel sorunlar bu eğitimin kapsamı dahilinde ele alınır. Örneğin orta kademe eğitiminde örgütsel sorunu fazlaca işlememize gerek yoktur. Doğru yönetim, doğru cephe çalışması, doğru gerilla çalışması budur. Eğitim olumlu yönleriyle verilir, olumsuzluklar ise üste havale edilir. Gerilla savaşında ortaya çıkan sorunlar ve olumsuzluklar zaten önemli oranda akademik eğitimle verilmektedir. Halkın ve kadroların ileri bir aşamaya adım atması, bölgede olup biten şeylerin doğru ele alınışı, temel parti politikalarının gözden geçirilmesi, partinin ve savaşın tarihini doğru anlamak, kitlelerin nabzını doğru ölçmek ve buna benzer hususlar ancak akademik çerçevede sunulması gereken eğitim olarak karşımıza çıkıyor. İşte biz burada buna ağırlık veren bir eğitim sürdürdük. Ama ayırıştırmaya gitmek artık kaçınılmaz olmuştur.

Biz buraya sıradan bir er eğitimine gelenleri stratejik önderlik eğitimine aldık. Zorluk biraz da buradan kaynaklandı. Bunlar elbette zorlanacaklar ve buna ulaşamayacaklardı. Bu yüzden verimli olmadılar. Yine orta kademedeki kadroya da stratejik eğitim verdik. Askerlik sorunlarını şöyle çözümledik. Halbuki bunlar birer militandı. Militan daha çok doğruyu esas alır ve yürütür. Onun kafasını sorunlarla doldurmak hiç de doğru değildir. Ama bu tarihe kadar eğitimi toplu verme gereğini duyduk. Bundan sonra ayırıştırma kaçınılmazdır.

Şimdiye kadar eğitimi neden böyle sürdürdük? Çünkü burada biraz da komple bir gelişme oluyor. Buradan çıkan kadro bir anlamda PKK'nin öncü kadrosudur. Öncü kadro olduğu için er gibi, militan gibi, önder gibi savaşıacaktır. Ben gerektiğinde bir er gibi, bir militan ve bir önder gibi savaşağımı söyledim. Burada şimdiye kadar bu verildi. Ama bundan sonra artık gerekmez. Öncü zaten oluştu. Öncü oluştuğuna göre artık ayırıştırma kaçınılmazdır. Onun için daha somut bir er eğitim programından, taktik önderlik ve stratejik



önderlik eğitim programından söz ediyoruz. Ayırıştırmanın tam zamanıdır. Böylesi bir ayırıştırma hem karışıklığı önler, hem de işlerin çok rahat ele alınmasını ve çözüme bağlanmasını mümkün kılar. O halde stratejik eğitimi de böyle bir yaklaşım içinde ele almak yerindedir. Partinin en ileri öğeleri çeşitli alanlarda çizgiyi etkin olarak uygulama görevini üstlenmeyi esas aldıklarına göre, bunlara verilecek eğitimin kapsamı da kuşkusuz değişik olacaktır.

Burada belirttiğim çerçevede parti çizgisinin sorunları, bu sorunları çözmek için dünyada olup bitenler ve uluslararası deneyim gözden geçirilecektir. Özellikle kendi iç hatalarımızın kaynakları ortaya çıkarılacak ve savaş ilerletme planları geliştirilecektir. Bu aynı zamanda bir planlama grubudur. Planlamanın uygulama esasları nasıl olur, sonuçları nasıl denetlenir? Denetim göreviyle çizgi esasları dahilinde işler nasıl yürütülür? Eğitim, bu hususları kapsmalıdır. Süre itibarıyla bir yıl içinde fırsat bulunursa konferans biçiminde toplanabilir. Yaklaşık üç ay veya temel taktik önderlik eğitimi kadar sürebilir. Bunlar için daha çok seminerler ve konferanslar düzenleme durumundadır. Bizim bir anlamda geliştirdiğimiz konferanslar, seminerler, hatta Akademi'deki eğitim, özellikle bir aylık eğitim ihtiyaca cevap verebilir. İki ayda bir yapılan seminerler akademik eğitim ihtiyacını giderebilir. Bu aynı zamanda emniyeti gerektirir. Gizlilik temelinde eyaletlerin en uygun dağılım alanları taktik önderlik eğitimi için uygun olabilir. Fakat bu stratejik önderlik eğitimi için sakıncalıdır. Ancak yılda bir fırsat düştüğünde, çok elverişli eyaletlerde, yurt dışında veya kurtarılmış bölgelerimiz varsa oralarda bu eğitimi geliştirmeliyiz.

Bir devrimci her yerde ve her zaman eğitimini sürekli kılmalıdır. En sıradan olanından en ileri düzeydeki öğemize kadar herkes kendi eğitimine gerekli önemi vermelidir. Bunu kesinlikle basite alamayız. “Çok şey biliyorum, okumama ve dinlememe gerek yok; nasıl olsa işleri yürütürüm, benim için pratik önemlidir” diyerek eğitimi ihmal etmek çok yanlış ve tehlikeli bir anlayıştır. Bütün devrimci çabalar aynı zamanda eğitim çabalarıdır. PKK tarihinde bu kadar yoğun bir eğitim olmasaydı, PKK olur muydu? Burada bitmez tükenmez eğitici çabalarımız olmasaydı, sizler bir yaprak kıpırdatabi-

li miydiniz? O halde devrimci faaliyetlerin başarısıyla eğitim etlemek gibi birbirine bağlıdır. PKK deneyimi hiçbir muğlaklığa ve başka türlü yorumlamaya yer vermeyecek kadar açıktır. Eğitimsiz devrim yürümez. Hele Kürdistan gibi düşmanın amansız tahrifatı, eğitimi ve özümsemesi altında olan bir halkın içinden gelen öğelerin neredeyse baştan çıkarıldığını dikkate alırsak, eğitimin başından sonuna kadar kullanacağımız bir silah olduğu anlaşılacaktır. Adını, kimliğini ve tarihini bilmeyen birini nasıl savaştıracaksınız? Bunun için ilke önce ona adını ve kimliğini öğreteceksiniz. Onun için, herhangi bir halkın savaşımından daha fazla bizim için eğitim vazgeçilmezdir diyoruz.

Parti tarihinde eğitimsel görevler konusundaki vurdumduymazlık ve ihmalkarlık kabul edilmiyor. Bu vesileyle bizde yapılan ihmalkarlıklara bir anlam veremiyorum. Biz parti tarihimizden de birçok örnek verdik. PKK'nin en eski öncülerıyla aylar ve hatta yıllarca tek bir odada bir planla, bir çayla taraftar eğittik. Benim burada hala temel görev olarak en çok üzerinde durduğum ve sürdürdüğüm husus eğitimidir. PKK'yi vareden ve TC'yi kahreden bu çabamız oldu. Siz bu gerçekliğimiz karşısında ne yapıyorsunuz? Yanınıza o kadar eğitimsiz insan geliyor. Eğitimsiz ve donanımsız insanın havada doluşan birisi gibi olduğunu biliyorsunuz. Onun için ona amansız bir eğitimle yaklaşmak ve gür sözcükleri ezberletmek çok önemlidir. Kur'an bile “Oku”! diye başlar. Bu bizim için de böyledir. İlk işimiz bilmeyene birkaç sözcüğü bellektir. Çünkü bizim insanımız göremez, duyamaz ve bilemez hale getirilmiştir. Bunları bu durumlarıyla birdenbire nasıl savaştıracaksınız? Hem insanları eğitmeyeceksiniz, hem de kaçıyorlar diyeceksiniz. Bazıları da bir “hain”i cezalandırdıklarını söylüyorlar. Bu bir cinayettir. Sorumlu bir devrimci asla buna yanaşmaz. Ben yirmi yıldır bu kadar eğitici bir rol oynayabiliyorsam, canı olmamak içindir. Bunun sorumluluğu ağırdır. Bu kadar büyük ve kapsamlı eğitici çabalar olmazsa, haliyle ne işler yürütülebilir, ne de içinizden birini savaşa sürmek doğru olur. Bu kadar kapsamlı bir eğitim için her şeyimizi vermemizin nedeni bir sorumluluk gereğidir. Sizler çok hazır olanaklar üzerinde rahatlıkla gerçekleştirilebilir bir eğitime sırt dönmekle acaba kendinizi ne kadar

suçlu duruma düşürdüğünüzü biliyor musunuz? Halbuki size tonlarca eğitim malzemesi sunulmuştur. Muazzam ölçüde bilgilenmişsiniz ve bu birikiminizle halka derya kadar eğitim verebilirsiniz.

Halkın eğitiminden bahsetmedim. Bu şimdi pek temel bir sorun değildir. Ama halkın eğitim okulları da geliştirilmelidir. Cephe broşüründe halk için eğitim okullarımızı biraz ele almak gerekecektir. Bu kendini gittikçe dayatan bir görevdir. Kürdistan halkı gibi eğitime en çok ihtiyaç duyan bir halka hiçbir şey vermeden, kendinizi nasıl affediyorsunuz? Yanınıza bu kadar insan geliyor. Kendilerine aylarca sırt çevirmişsiniz. Benim en çok anlayamadığım bir davranış da budur. Bunu çok tehlikeli buluyorum ve tehlikeli olduğu kadar bir suçluluk durumu olarak değerlendiriyorum. İnsanımıza en çok eğitimle yaklaşmamız gerekir. PKK tarihinde esas geliştiren yönün eğitim olduğu gerçeği bir yana atılamaz. Dar ve eğitimsiz pratik iflas, kaçış ve teslimiyettir. Bunun binlerce örneğini yaşadık. PKK tarihini ve düşmanın halkımız üzerinde yarattığı tahribatları göz önüne getirdiğimizde, eğitime ne kadar önem vermemiz gerektiği iyi anlaşılacaktır.

Şimdiye kadar eğitici rolümüzü büyük bir özenle ve layıkıyla oynayamayışımızdan ötürü, bu duruma özeleştiri tutumuyla yaklaşmamız gerektiği açıktır. Şu anda artmış olan eğitim olanaklarımızı ordulaşma çabalarına sınırsız olarak uygulamamız gerekmektedir. Biraz silah bilginiz mi var, bunu müthiş bir eğitim ocağı haline getirin. Biraz cesur komutan özellikleriniz mi gelişmiş, bu cesaretinizden yüzlercesini yararlandırın. Yani halkımızın savaşçı öğelerini çekmek için eğitici çabalarınızı sonsuzlaştırın, amansız kılın ve mutlaka başarın. Halkımızdan yüzlercesi ve binlercesi cephe çalışmasına gelmek istiyor. Bu insanlara ilk eğitimi verecek sistemi bulun. Muazzam bilincinizi sistemli bir biçimde yazılı ve sözlü olarak kendilerine aktarın. Ben kendimi yirmi yıldan beri bir ayaklı gazete haline getirdim. Siz kendinizi biraz gazete gibi konuşturun. Her militan bir **Serxwebûn** ve **Berxwedan** gibi kendini halka yaymalıdır. Biz halka yönelik sınırsız eğitici çabalarımızı bir an için bile gözardı etmedik. Buraya gelen sıradan dostlarla da saatlerce ilgilendik. Bu PKK'nin vazgeçilmez bir özelliğidir. Ancak militan eğitimi bu

işlerin başıdır. Militan gelişme olmadan, militanların eğitimi olmadan, halkın eğitimi de olmaz. Bu nedenle eğitimsiz kadro başa beladır. PKK'yi tanımayan, onun gelişimini, yönetimi, örgütlemeyi ve savaşmayı bilmeyen başa beladır. Nitekim bu belalar yüzünden başımıza nelerin geldiğini iyi biliyoruz. Bunun için de kadro eğitimini sürekli kılacağız. Her şeyden önce önderler herkesten daha fazla kendilerini eğitmek zorundadırlar.

Ben her gün hiçbir şeyden bıkip usanmadan eğitici bir sonuç çıkarıyor ve hepimizden öğrenmesini biliyorum. Bütün gelişmelerden günlük olarak dersler çıkarmasını biliyorum. Kendisini en çok eğiten konumunda olduğumu sanıyorum. PKK'nin işlerine başka türlü önderlik edilemez ve pratiğe yön verilemez. Öyle anlaşılıyor ki, PKK'nin özeleştiri çalışmalarında şimdiye kadar suçunuzdan kurtulmak için özeleştiri vermeniz gerekirken, bunun tam tersini sergilediniz. Başından beri PKK'de esas gelişmeye yol açan öncü militanların baş uğraşları eğitim olmuştur. **Haki** yoldaştan **Agit** yoldaşa kadar, özellikle **Mazlum** yoldaşın çalışmalarının temel yönü eğiticiydi. İşte onların bu özelliklerine bağlı kalacaksınız. **Eğitmeyen savaştıramaz, savaştıran eğitir!** Bu sloganı kesinlikle hayata geçirecek ve kulağımıza küpe edeceksiniz. Bir küpeniz disiplin ve denetim ise, öbür küpeniz de eğitim olmalıdır. **İyi eğiten, iyi savaştırır.** Eğitmeyen savaştıramaz ve kaçırır. Bunun anlaşılmayacak bir yönü yoktur. Eğitime ekmek ve su kadar muhtaçsınız. Bendeki gerçekten sınırsız bir eğitici çabadır. Yanıma kimi verirseniz verin, kendim için, çevrem için, muazzam eğitici yanımı kullanarak onu eğitirim. Beni dinlemeyen adam yoktur. Niçin? Çünkü insanları biraz eğitmesini biliyorum. PKK bu eğitici özellikleri yaşayabildiği için gelişebilmiştir.

O halde kadronun herkesten daha fazla bu özelliği hayata geçirmesi gerektiği çok açıktır. Büyük bir ihmalkarlık ve adeta suç işler durumda bulunan eğitime yaklaşımımızı artık kökünden düzeltmeliyiz. Bütün parti çalışmalarının, günümüzde özellikle gerillanın ve halk ayaklanmasının eğitimle ayrılmaz bir iç içelik içinde gelişeceği açıktır. Bu konuda yerine getirilmeyen eğitim görevinin her türlü kaçışın, tahribatın ve kaybetmenin nedeni olduğunu özeleştirisel olarak

anlayacaksınız. Bundan sonraki hamlemizin en temel ihtiyaçlarından birinin eğitim olduğunu bileceksiniz. **“Eğitim kazandırır, eğitim örgütler, eğitim savaştırır, eğitim ayaklandırır”** sloganını göz önünde bulundurmaya asla ihmal etmeyeceksiniz. Eğitimsiz bir kadro ve savaşçıyı tehlikeli bulacaksınız. Onun için kadronun ne kadar eğitildiğini, kendisine ne kadar kavratıldığını ölçüp biçtikten sonra kendisini pratiğe sokmalısınız. Ona göre yönetmeli ve yürütmelisiniz. Önümüzdeki dönemde eğitim çalışmalarına kesinlikle ve uygulanması gereken bir emir olarak böyle yaklaşmalıyız.

Başından beri PKK'ye egemen olan bu eğitici tutumu oldukça yıpratın, onu boşa çıkartın ve dolayısıyla neredeyse parti öncülüğünü bile tasfiyeye götüren tutumlara derhal ve kesinlikle son vermeliyiz. Dünyada hiçbir halkın halkımız kadar, hiçbir kadronun kadromuz kadar sürekli eğitime ihtiyacı olmadığını bilerek, eğitime en belli başlı yeri vermeliyiz. Militan sonuna kadar bundan sorumludur. Merkezi öge çok sayıda kadroya ihtiyacımız olduğunu bilerek, merkez adına kadro eğitir. Yurt dışı alanları mükemmel bir biçimde kullanır. Komutan askeri eğitimini mükemmel yapmak zorundadır. Komutan birliğini büyütmenin eğitimle mümkün olacağını çok iyi bilmelidir. Dolayısıyla o çok eğitir, büyütür ve savaştırır. Komutan bu temel eğitici özelliği disiplin ve denetimle iç içe yürütür. Komutanın en çok gelişmesi gereken iki özelliği eğitim ve disiplin olmaktadır. Bunlara büyük bir ciddiyetle yaklaşıldıktan sonra, başarılı olmayacak hiçbir komutan olamaz. Yeter ki halka ve cephe çalışanına bu biçimde eğitici yaklaşılsın: O zaman ayaklanmayacak bir tek köyümüz ve kentimiz kalmaz.

Eğer bu önemli ve sonuç alıcı bir çalışmaya, ona mutlaka layık olduğu yaklaşımı göstereceğiz. Bütün çalışmaların başarısı için, eğitimi kapsamlı olarak olgun bir biçim ve içerikle sürdüreceğiz. Temelde başarıya giden yolun sağlam bir eğitimle döşendiğini bileceğiz. Sağlam bir eğitime dayanmayan, bu temelde parti, cephe ve ordu siyasetini özümsemeyen bir savaşçı, bir kadro bu yolda yürümez. Yürüse bile tökezler, engel olur ve tahribata yol açar. Önümüzdeki dönemde eğer döneme herkesin anlayabileceği ve başarabileceği kadar eğitici yaklaşılsa, kişinin devrimci mücadeleyi yü-

rütmesi kesindir. Bu temelde yürüyeabilen bir öncü, bu öncünün önderlik ettiği bir halk ve bütün bunlara göz kulak olan ve koruyan bir gerilla savaşımının sonuç almaması ve başarılar kazanmaması olanaksızdır. İşler bu temelde doğru ele alınabiliyor ve geliştirilebiliyorsa, parti tarihi buna oldukça tanıklık ediyorsa, sorumlu bir kadronun bu alandaki görevlerine sonuna kadar bağlı kalmaması için hiçbir neden olamaz.

Eğer devrimci görevlerimizi büyük eğitici çabalarımızla ve muazzam birikimle değerlendirir ve bunu her alana doğru taşırsak, o zaman gerçekten başarı olanaklarımızı oldukça fazlalaştırmış ve kayıplarımızı asgariye indirmiş olacağız. Buna şiddetle ihtiyacımız vardır. O halde bütün çalışmalarımızın başarısında önemli bir role sahip olan devrimci eğitim görevlerimize mutlaka yeterli bir çıkış ve sürekli doğru bir yaklaşım göstermeli ve bunu başarmalıyız.

**10 Ağustos 1990**

## SAVAŞ SORUNLARIMIZ VE KADROLARIN DURUMU ÜZERİNE

– I –

Faşist sömürgeciliğe karşı gelişen mücadelemizin geldiği bugünkü aşamada PKK önderliğini daha da geliştirmemize, önderliğe kesintisiz ve kalıcı bir biçim vererek sürdürmemize ve bu temelde önderlik rolünü oynaması gereken kadroların ideolojik, politik, askeri ve örgütsel özelliklerini güçlendirmemize, birçok sorunu çözümlmeye çalışmamıza ve harcadığımız yoğun çabalara rağmen, esas rolü oynaması gereken kadrolar çok geri bir düzeyde kalmakta, savaş sorunlarının daha da ağırlaşmasına ve çoğunlukla çözümsüz kalmasına yol açılmaktadır. Bütün eğitici çabalarımıza ve yaşanan tecrübelerine rağmen, arzulanan düzeyin çok gerisinde seyredilmekte; nedenleri ne olursa olsun, içine girilen oldukça keyfi tutumlarla çabalarımızın boşa çıkarılmasına ve sonuçta en kötü tasfiyelerin gerçekleşmesine neden olunmaktadır. Çabalarımızla yürütülmekte olan mücadelenin özellikleri çok yönlü olarak izah edilmesine, buna hangi kişilikle sahip çıkılacağı, bunun yol ve yönteminin ne olması gerektiği iyi konulmasına rağmen, gerçeklerimizi bütün yönleriyle görme ve görüp de ona kendisinde gereken cevabı verme hususu hayli geri, sakat ve hatta çarpık ele alınmaktadır. Bunların eski toplumun veya daha çok da düşmanın bir kişilik özelliği olarak kendilerinde ege-men kıldıkları hususları yaşamaktan çekinmedikleri, kendileriyle düşman arasında her düzeyde net çizgiler çekmedikleri, çoğunlukla düşmana hizmet edecek tutumlara girmekten kaçınmadıkları ve bunu son derece doğal görüp iyi niyetle yaptıkları görülmektedir.

Bütün aydınlatmalarımıza, hatta kişisel düzeye indirgeyici ve destekleyici çabalarımıza rağmen, kişinin bu sakat yürüyüşü mücademizin önündeki en ciddi tehdidi oluşturmaktadır. Gerçekten savaşımızın en büyük sorunu bu kişiliğin ortaya çıkardığı çarpık yaklaşımlar ve uygulamalardır. Bu her düzeyde böyledir. Ruhsal özelliklerden en canalıcı denilebilecek askeri taktik çalışmalarımıza dek, bu kişilik kendisini çok kötü bir biçimde dışa vurmaktadır. Ortaya çıkan sorunları halletmek çok büyük çabalar gerektirdiği halde, bu tipler bunu kavramaktan uzak durmakta, en azından bunun tahribatlarını sınırlandırmayı bilecek kadar bile kendine gelememektedir. Bütün çabalarımıza, yaptığımız uyarılara, eleştirilerimize ve hatta doğru yolu hazır halde kendilerine sunmamıza rağmen, bu çarpıklığı sürdürmekten çekinmemektedir. Son zamanlarda ve özellikle bu yaz daha da yüklenerek çözümleyici perspektifler sunmamıza ve bunun da ötesinde gelişmiş olanaklarla kendilerini düzeltmelerine fırsat tanımamıza rağmen, bunların bir kez daha bu değerler üzerinde son derece hoyratça ve çocukça kendilerini yaşamaktan ve böylece kendi varlıklarını sürdürmekten çekinmediklerini görüyoruz. Eğitici faaliyetlerin yoğunca geliştirildiği bu zeminden tutalım, en çok çaba harcanıp ürün alınacak mücadele alanlarına kadar, bunlar yaşatılmaya çalışılıyor. Bu haliyle bırakırsak, daha da şiddetlenen özel savaş karşısında kazanmak şurada kalsın, buna karşı kendi devrimci savaşımızı kurtarmak bile mucize olacaktır.

### **Kadro devrimin öncü kurmayı olmakla yükümlüdür**

Ne yazık ki, bu konudaki gaflet en ileri sorumlu kadrolar düzeyinde alabildiğine yaşanıyor. Bazıları gerçekten çok köhnemiş ve artık alçakça demekle yetinmeyeceğimiz, çok daha ağır sıfatlarla nitelememiz gereken kişisel hastalıklarını yaşamaya bayılıyorlar. Bu cesareti nereden alıyorsunuz? Bu özellikler size nereden kazandırılmıştır? Bunu anlamaya çalışıyoruz. Bu yaşamı hangi cesaretle kendinize yedirdiğinizi bilmek istiyoruz. Son tahlilde bunun kör bir cesaret olduğu kesindir; bu düşman ortamında şekillenmiş ve onun fideğinde yetiştirilmiştir. Sizin için bu alışkanlıklarınızın en güzel

devrimden ve görkemli bir yaşam vaat eden en canalıcı çalışmalardan daha değerli olduğu anlaşılıyor. Bu kötü toplumsal özellik halkımızın da yaşadığı bir husustur. Birçoğu tahammül edilemez ve sadece lanetlenen tutum ve davranışları bağnazca sürdürmeyi yaşam tarzı olarak benimsemiştir. Bir anlamda parti içinde yaşanan da buna benzer gerici ve tutucu özelliklerdir.

Her zaman belirttiğimiz gibi, biz devrimci çalışmayı bütün yaşamımız boyunca kararlıca sürdürdük ve sürdürmeye devam edeceğiz. Bu bizim kutsal görevimizdir. Ama bunu izlemesi gerekenlerin de en azından dürüst davranmaları, biraz kendilerine gelmeleri, bu işin esaslarını kavrayarak hiç olmazsa kendilerine yük yapamayacakları kadar yürütmeleri gerektiği çok iyi anlaşılır bir husustur. Ama ne garip bir hastalıktır ki, bu husus görülmemektedir. Parti ne kadar gelişme olanağı açıyor ve işlerin doğru ele alınmasına ne kadar olanak tanırırsa, kendini yaşatmayı ve kendilerini hatalarıyla büyütmeyi politika sananlar çoğunlukta kalmaktadır. Bu oldukça kördüğüm olmuş, tamamen düşmanın ve ortaçağ karanlığının zincirleri ve inşa ettiği bir tipin kendini hastalıklarıyla dışa vurmasıdır. Bu temelde PKK'lılaşmadan değil, ancak düşman yapılanmasının kendini somutlaştırmasından söz edebiliriz. Özgürlük böyleleri tarafından doğru temelde değil, daha çok köle ve hatta düşmanca özelliklere fırsat tanınması olarak değerlendirilebilmektedir.

Kendinizi parti çizgisine göre doğru temelde eğitmek ve yetiştirmekten aciz kalıyorsunuz. O çok istediğiniz özgürlük, düşmanca ve köleci özelliklere hizmet ediyor. İçerik ve biçimde yaşamak istediğiniz biraz bunlar oluyor. Bunca zaman kendini ciddi olarak eğitmek, en azından düşmana kolay yem olmaktan kurtaracak bir kişiliğe ulaşmamak neyle izah edilebilir? Kendinizi çocukluğa vurarak, gerici ve tutucu özelliklerinizi karşımıza kişilik özellikleri diye dayatarak ne kadar inandırıcı olabilirsiniz? Bununla neyi ne kadar kurtarabilirsiniz? Bunun üzerinde düşünmesini bile bilmiyorsunuz. Çağdaş devrimlerin gelişme dönemlerinde ağır ve uzun süreli raşitizm hastalığı olan bu çocukluk hastalığından çokça söz edilmektedir. Askeri, siyasal ve örgütsel açıdan sizlerde yaşanan durum da budur. Bazı çocuklar erirler ya, sizler de askeri, siyasal ve örgütsel



konularda aynen öylesiniz; büyüdükçe ve yaşadıkça eriyorsunuz. Kuşkusuz nedenleri olan bu çok kötü hastalıkla uğraşmak durumundayız. Mücadele pratiğinde parti içi ilişki biçiminde, halkla ilişkilerde, silahlı mücadelenin asgari gereklerine yaklaşımda sergilenen tahribatları, devrimciler şurada kalsın, düşmanın özel sabotörleri bile yapamaz. Düşmanın ajanları bile buna cesaret edemez. Ama bizim sözde en etkili ve yetkili görevlilerimiz bütün bunları yapmaktan çekinmiyorlar.

Yine de bunları tanımlamakta zorluk çekiyoruz. Özellikle bu aşamadan sonra asgari terbiye ölçülerine, bazı temel sosyal ve siyasal konulara yaklaşımda bulunmanın çok daha rahat olması gerekirken, neden daha da kötürümleşiyorsunuz? Acaba bizim önderlik uygulamalarımızdan mı cesaret alıyorsunuz? Onu çarpık bir tarzda anlayıp sağa, tasfiyeciliğe, keyfiliğe, bireyciliğe ve çocukça isteklerinize bir açılım şansı biçiminde değerlendirerek, yaşama aceleciliğinizi ve tutkularınızı mı gerçekleştirme istiyorsunuz? Sorun bu mudur? Yoksa güç getirmeyerek, kendini işin en kolayına yatırmak mıdır? Ya da bunların nedeni gelmiş olduğunuz zeminden kopuş yapmayışınız mıdır? Belki de bunların hepsidir. Daha da ötesi kendinizde ve çevrenizde şiddetli bir savaşı gerçekleştiremeyeşiniz, eğitiminizi yıllarca ihmal etmeniz ve kendinizi görmekten korkmanızdır. Ancak bunlar sizin çarpıklığınızı izah edebilir. Yoksa son dönemlerde sunduğumuz onca olanaklara rağmen, mücadelemizin asgari gelişme yönlerine bile dikkat etmemeniz ve gerekeni yapmamanız zor izah edilecektir.

Eğer her birinizin başına yoktan var etme görevi düşseydi, bu gelişmiş olanaklardan yoksun olsaydınız, birkaç ilişki ve birkaç araç-gerecin bile olmadığı bir ortamda bulunsaydınız, ne yapardınız? Aslında bu halinizle hiçbiriniz mücadele içinde var olmazdınız ve yaratma gereğini aklınıza bile getirmezsiniz. Bu da PKK olayını anlamamak, onun kenarından bile geçmemektir. Saflarımıza yeni gelenleri mevcut halleriyle bırakırsak, sosyalist ülkelerde sosyalist değerlerin üzerine çöreklenmiş bir tabaka yetmiş yıldan sonra her şeyi nasıl peşkeş çekiyor ve sosyalizmi kendi elleriyle yıkıyorsa, bu yeni yığınlaşmalar da PKK'de aynı yıkım işini gerçekleştirmekten

kaçınmayacaklardır. Nitekim çoğunun yaptığı da bir yıkımdır. Kaldı ki biz devrimi daha zafere ulaştıramadık. Sosyalist inşada belli bir aşama katetmek şurada kalsın, halk içinde demokrasinin gereklerini bile yerine getiremedik. Ama bu aşamada bile, parti kadrosu olması gereken kişilerin hızla özerkleşip var olan bazı olanakları bu özerk yapıları etrafında birleştirmeleri ve partiyi yıkım aracına dönüştürmeleri, çok kötü görülmesi gereken bir husustur. Nerede kaldı zafer, demokrasi ve sosyalizm? Tutturduğunuz burjuva ve feodal bir anlayışla kendinizi kurtarmaya çalışıyorsunuz. İtirafçıların daha dün içimizdeki durumlarına bakarsanız, bunun ne anlama geldiği daha iyi anlaşılacaktır.

Biz bütün bunları dikkate alan değerlendirmeler yaptık. Ama bazıları hala bunları hiç de ciddiye almak istemiyorlar. Sanırım sizler parti savaşında var olduğunu söyleyenlersiniz. Ama kişisel eğitiminizi bile göz önüne getirdiğimizde, bu var olma iddianızın pek fazla bir şey kurtarmayacağı görülecektir. Çok yaşamsal konularda bu kadar yetmezliği normalmiş gibi yaşayacaksınız, fırsat bulduğunuzda rahatlıkla bir iç sapmanın başlatıcısı olacaksınız, ondan sonra da var olduğunuzu söyleyeceksiniz. Bu biçimde varım demeye gerçekten insanın akli bir türlü ermiyor. Çeşitli alanlardan mücadelenin içinde bulunduğu düzeye ilişkin değerlendirmeleri ve çok çeşitli raporları sizlere sunuyoruz. Eğer incelemesini bilerseniz, bunlar sizin için birer aynadır ve ne oranda bir PKK'lileşmenin yaşandığını göreceksiniz. Böylesine büyük ulusal ve toplumsal alanlarda yer alanların bu durumu ancak en ucuzundan bir tasfiye hareketine yol açabilir. Böylelerinin hal ve hareketleri, kavrayışları ve uygulamaları tamamen potansiyel bir tasfiye olayıdır. Bu hususta oldukça cüretlisiniz. Bu davaların adamı nasıl olur, nasıl yaşar, bunun için hiç orali bile olmuyorsunuz. Halbuki bizim son yıllarda en çok uğraştığımız husus da budur.

Durumunuz adeta şuna benziyor: PKK hanesi üşüyen çocuklara zorbela bir çadır kurup birtakım yaşam olanakları sunarken, onlar birbirinin yüzünü tırmıklayıp gözünü çıkarıyor, sen-ben kavgası yaratıyor, olanakları dizginliyor, kim avucuna ne geçirdiyse kuralsızca savuruyor, her biri bir köşeye yan yatıp horul horul uyuyor ve böy-

lelikle nasıl ailenin yaramaz çocukları olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlar. Terbiyeli, edepli, iyi büyüyen ve iyi eğitilen çocuklar olmaktan uzak bulunuyorlar. Bu bir anlamda doğaldır. Çünkü Kürdistan'daki aileye aile demek için bin tanık ister. Bizim bu yokluklar ülkesinde ve kendini yitirmişler topluluğunda birdenbire oldukça güçlü bir aile geliştirmemiz elbette mümkün olmayacaktır. Ama bu kadar haylaz, yaramaz, obur veya yoksulluğu ve hazımsızlığı iç içe yaşayanlar olmak da gerçekten çok zor kabul edilecek bir durumdur. İnsan bunu kavramakta güçlük çekiyor. Çünkü yoksulluğu, acımasızlığı ve tehlikeyi biraz bilen biri kendine gelmeyi, oldukça kıt kanat geçinmeyi ve gelişme olanaklarını çok iyi değerlendirmesini bilir. Burada bu durum yoktur, bunun tersi vardır. Çoğu ağırlıklı olarak düşmanın terbiyesinden geçtiği için, düşmanın kazandırdığı ruhla yaşadığı için, bütün maddi çıkarları da tutkularını yansıtıyor. Bu daha çok ailemizi ciddi bir aile olarak değerlendirmemeye, sızmavari bir tarzda içine girerek değerlerini çarçur etmeye, olanaklarını boşa çıkarmaya ve aile olmaktan alıkoymaya benziyor. Ona dünyada sahiplik yapabilecek, kendisine kol kanat gerebilecek aile bireyleri olabilecek kişiler çok azdır.

Ancak bu işte bir bit yeniği vardır. Biz sınırlı eğitim olanaklarımızla işe başlar ve değerli yoldaşlar topluluğunu en azından günün ihtiyaçlarına göre geliştirmek isterken, bu kadar geliştirici bir ortamda istenen düzeye ve niteliğe ulaşamamız, sizdeki bu yoğunlaşmanın düşman etkileriyle birlikte geldiğini gösteriyor. Bu, diğer sınıfların kendini yontmayan özelliklerinin çokça yaşandığına işaret ediyor. Bir türlü gündeme gelemiyorsunuz. Gidilen her alanda gündemi doğru ele almaktan, orada tutarlı bir kişiliği dayatarak, "Bu partidir, bu partinin özüdür, burada uygulama şu temeldedir" demekten veya en azından bunun tartışmasını geliştirmekten yoksunsunuz. Bir çözüm gücü olmayı bir yana bırakalım, bazı yönleriyle bir tartışmada veya bir toplantıda alabildiğine büyük yanlışlıklara parmak basmasını bile beceremiyorsunuz. Bir kadronun özelliklerini temsil etmek şurada kalsın, sıradan bir üyenin yürüyüş tarzının bile gerçekleştirilememesi, kuşkusuz bizi yanlışlıklar ve çarpıklıkların varlığına götürür. Çoğunlukla gelişen de budur.

Büyük dava adamlarının yaklaşımlarında normal gelişme seyri- nin olması gerektiğine inanıyorum. Tarihsel boyutumuzun gelişkin olmaması ve toplumsal kökenimizin kavranışını iyi yapamayışımız, kuşkusuz bunda rol oynuyor. Ama bütün bunlar durumunuzu kabul etme ve tutumunuza haklılık kazandırma nedeni olamaz. Tersine tarihsel ve toplumsal boyut güçlenmek için ele alınır, ne kadar zayıf olunursa olursun, bu daha güncele hükmetmemizi zorunlu kılar. Olumlu yönde çıkarılacak dersler böyle olmak zorundadır. Çizgi adamı olmamayı adeta çok normal karşılıyorsunuz. Sizi biraz zor koşullar içinde bıraktığımızda, orada imhayı yaşamaktan kurtulamıyorsunuz. Ne zor, ne de rahat koşulların devrimcisi olabiliyorsunuz. Rahat koşulların devrimciliği sizi alabildiğine bir aşınmaya uğrattır ve rahatlıkla düzenin çok çeşitli özelliklerine dönüştürürken, zor koşullar da hemen imhaya ve teslimiyete götürüyor. Her koşulun ve her dönemin çizgi savaşı olmak, çok az becerdiğiniz bir husus oluyor.

Biz çok çalışmaktan ve kendi öz çabalarımızı geliştirmekten asla bıkmayız. Ama bu tip yürüyüş tarzlarından, kendilerini böyle ısrarla yere atanlardan bıkmışız. Artık bunlarla çalışmayı istemiyoruz. Kaçanlar için bile kaçış bir çözümdür, ama böyle kalanların durumu hiç de bir çözüm olmuyor. Kendi geriliğini bu kadar esas alanlara, kendilerini geliştirmeye bu kadar kapalı tutanlara bu durumun ne olduğunu sormamak mümkün değildir. Bunca çabaya rağmen, böyleleri ısrarla neden doğru bir tutuma girmiyorlar? Bu nedir? Bu bir kabadayı mıdır, bir serseri midir, bir alçak mıdır? Bu kişi dengesizdir diyoruz. Tabii parti içinde bu tür laflar etmek, yoldaşlar arasında bu tip deyimleri kullanmak zararlıdır. Ama yıllardır ısrarla bu tutumu yaşayanlara ne diyeceğiz? Kendilerine bu kadar toz değdirenlerin utanma duyguları alabildiğine zayıflamıştır. Eleştiri-özeleştiri bunların ağızda bir sakıza dönüşmüştür. Siyasal anlamda böylelerine **lümpen** adı verilir. Bunlar toplumda belki yaşayabilirler. Ama PKK saflarında aynı şeyi sürdürmelerinin mümkün olmadığını kendilerine göstermeye çalışıyoruz. Bütün bunların size bir gerçeği hatırlattığını görüyorsunuz. Politika PKK'de bildiğiniz gibi gelişmiyor. Savaşçılık bizde hiç bildiğiniz ve sandığınız gibi değildir. En

azından işlerin bildiğiniz gibi olmadığını kavramanız gerekir. Ne kadar yoksul olsanız da, her bakımdan düşmanın işgal ve tasarrufu altında bulunan bir halk gerçekliğinin içinden de gelseniz, bunu hiç mi hiç mazeret olarak ileri süremezsiniz. Halk bu kadar düşmanın dayatması altında olmasına rağmen, bizim davamızın haklılığını iyi kavramıştır ve mesajlarımızı iyi cevaplandırmaya çalışıyor. Bu konuda fazla sıkıntımız yoktur. Asıl problem kadrolarımızın PKK ile halk arasında köprü olması gereken bir düzenleyici kuvvet, bir öncü kurmay olamamasıdır. Her ne kadar yüzyılların zulüm süzgecinden geçmiş ve üzerinde oynanmış olsa da, o yine de bir halktır. O kalınlıklarıyla da bazı değerleri temsil edebilir.

Düşmanın bu son on yıllık faşist pasifikasyonunun kişilik üzerindeki etkilerini, bunların kişiyi ne kadar deforme ettiğini ve sizin de daha çok bunları yaşadığınızı göz önüne getirirseniz, kendiliğinden düşmanı ne kadar yaşayacağınız anlaşılacaktır. Biz bütün gücümüzle neyin esas alınması gerektiğini, neyin bizim neyin düşmanın olduğunu, neyin gericilik ve tutuculuk olduğunu, neyin ileriye açılım olduğunu ısrarla gösteriyoruz. Şimdi bunun için sert eğitim ve örgüt kurallarını konuşurmak da gerekebilir. Sizin için doğru eğitim budur? Doğru sözden anlama yeteneğiniz gerçekten çok mu zayıftır? Ben kendimi sözle eğittim ve yetiştirdim. Uyarılardan çok şiddetli bir biçimde etkilendim ve sonuç çıkardım. Sizler ise ne doğru sözün çekiciliğini kavırıyorsunuz, ne de uyarılardan sonuç çıkarıyorsunuz. Eğitiminizin temelinde, ister fiziki ister ruhsal olsun, hiçbir baskının sağlayamayacağı kadar büyük bir etkiyle doğru sözü ve doğru kavramı kullanmasını bileceksiniz. Bir dostunuzun ve yoldaşınızın uyarısını düşmanın en sert uygulamalarından daha ders alıcı ve daha öğretici olarak belleyeceksiniz. Düşman size birçok şeyi dayattıktan sonra bazı şeyleri kavramaya çalışmanız, en kötü eğitim ve en kötü kavrayıştır. Bu biraz da geri yaratıklara uygulanan bir eğitim biçimidir. Gelişmiş varlıkların sosyal yönden geliştirilen eğitimi baskıya dayanmaz. Biz eğitimde işte böyle bir ilkelikle karşılaşıyoruz.

Bazı kişisel ayrıcalık sloganları atmak bize hiç çekici gelmiyor. Belki bazı kişilere basit gelebilir, ama bu hiç de davamızın özünü

yaraşır bir davranış değildir. Büyük söz ve büyük davranış bu yöntemlerle kazandırılmaz. Kendinizi görün diyorum. Ucuz bağlılık bizim hiç tercih edeceğimiz bir bağlılık değildir. Bu durumlar zaten sizi ciddi bir örgütsel olaya da götürmez, sizde arzulan savaşıncılığı yaratmaz. Şimdi bu durum özellikle sıcak savaş ortamında yaşayanlarda çok iyi ortaya çıkmıştır. Siz de az çok buna benzer tutumlar yaşayacaksınız. Eğer kendinizi savaş gerçekliğimizde değerlendirirseniz, ne kadar yetersiz olduğunuzu göreceksiniz. Her şeyini kaybetmiş bir halk için yola çıkarken hazır olan olanakları bile kullanamazsanız, nasıl yoktan kazandıracaksınız? Bu soruya cevap vereceksiniz. Biz var olduğumuz sürece, hiçbir şey yapmasak bile, en azından kendimizi aldatmayız dedik. Kendi çabamızla sağladığımız değerlere sahip çıkmasını bileceğiz. Kendinizle oynamanıza fırsat vermeyeceğiz. Yaşadıkça buna gücümüzün olduğunu söyledik. İki de bir suçluyum diyerek partinin huzuruna çıkmak nedir? Kendinize tek bir laf bile yakıştırmamanız gerekirken, sık sık en ağır suçlarla yüce ortamlarda seyretmek nedir? İşte bu durumda ne kadar aşındığınız ortaya çıkar, lümpenlik dediğimiz durum ortaya çıkar. Terbiye görmeme durumu, son derece ikiyüzlü ve gafil olma, sözünün eri olamama ve derinleşememe, esasta, ilkeli yaşamamayı ve harcıalem düzeyde olmayı ortaya çıkarıyor.

## Örgüt üslubu ve örgütsel yaşam esastır

Evet, ne kadar düşürülmüş olsa da, saygı duyulması gereken bir halk gerçekliğimiz vardır. Ne kadar sınırlı olsa da, dikkatle takip edilmesi gereken bir örgüt çizgimiz vardır. Eğer sizde genelde devrimcilik ve özelde PKK devrimciliği varsa, bu konuda bazı esaslı ilkelere ve bunların somutlanış biçimlerine bağlı kalacaksınız. Esası kurtarmanız gerekirken, siz biçimi bile kurtaramıyorsunuz. İşte bütün bunlar birer problemdir. Acaba yaşamayı ne sanıyorsunuz? Eğer yaşamak çok kolay olsaydı, kendi aile koşullarınızda bundan daha iyi bir yaşamınız olurdu.

Düşmanın çeşitli yaklaşımlarına gerekçe teşkil etmek, kendi kurtuluşunu bütün yönleriyle kavramayı ve uygulamayı geliştirmemek

ne demektir? Bu da düşmanın her türlü uygulamalarına ve iddialarına geçerlilik kazandırmaktır. Dönüşmemekten, örgüt olayını yaşayamamaktan söz ediyorsunuz. Bu ne demektir? Bu, “Biz ancak düşmanın dayattığını yaşarız, düşmanın bizde yol açtığı durumu yaşarız” anlamını taşımaktadır. Siz tıpkı çocuklar gibi kendinizi tanımlama gücünden bile yoksunsunuz. Yaşamın asgari kurallarını belirlemekten kaçırıyorsunuz. Çabalarınızın öyle çok anlamlı örgütsel ifadesini göremiyorum. Bireysellikten söz etmiyorum. Birey olarak birçok şey yapabilirsiniz ve öylesiniz. Ama bir **örgüt üslubu** olarak, bir **örgütsel yaşam stili** olarak, mumlu arasak sizde çok az şey buluruz. Oysa benim bütün çabalarımın temelinde bu örgütlülük olayı vardır. Bunun için ideoloji ve politika üretiyor, bunun için bitmez tükenmez çaba harcıyor ve biraz bunu kanıtlamaya çalışıyor. Halk, parti ve savaş gerçekliğimiz budur. Ama sizin yaptığınız nedir? “Bu benim gerçeğimdir, bu benim üslubumdur” diyorsunuz. Böylesi bir savaş yürüteceğiz, ama bir kurmay ekibimiz yoktur. Bu kadar zorlu süreçler yaşanıyor, bu kadar canlar toprağa düşüyor, bu kadar olanaklar var, ama bunlara müthiş bir ilgi ile eğilme yoktur. Yanı başlarına halk çocuklarını almışlar, ama onları savaşa adapte etmek için doğru dürüst bir eğilme yoktur. Şimdi bunların bu halleriyle neyi yaşadıkları sorusunu kendilerine sormaları gerekmiyor mu? Bu PKK savaşçılığı mıdır? PKK’nin çıkışının anlamı yeni kişilikte, devrimde, mücadelede ve önderlikte yer tutmaktır; eski kişilikle değişik kılıflar altında tarihin yenilgi sayfalarına girmeden mücadelede yer tutmaktır.

Dedim ya, adına profesyonel devrimciler örgütü diyebileceğimiz bir çalışmanın içinde kaç kişi vardır? Değerlendirmelerden sefalet, raporlardan acizlik kokuyor. Adam zavallılığı, bitikliği, iflah olmazlığı ve serseriliğiyle kendini sunuyor. Nereden bakarsak bakalım umutsuzluk kaynağıdır; sapla samanı birbirinden ayırdedemez, bir baş belasıdır. Öncülük böyle olur mu? Halkın umut kaynağı, yoldaşlarının güven kaynağı olması gereken kişi böyle olur mu? Bu duruma rağmen adam hala varım diyor, hala önder geçiniyor ve komutanlık yapıyor. Komutan, tek başına kaldığında bile, hiç olmazsa onuruyla sonunu getirebilen adamdır. Bunların komutanlıkla ne ilgi-

si vardır? PKK’de bazıları hiç olmazsa şerefli bir biçimde kendi sonlarını getirebilmişlerdir. Şimdiki bu da çiğniyorlar. Aslında halkımızın savaşma tutkusu gelişmiştir. Henüz onbeş yaşında gelen gençler cıvıl cıvıldır. Bunlar kadar bile moral gücü gösteremeyenler vardır. Bizim komutan dediğimiz kişiler bu gençlerin yaydıkları moral, coşku ve yaşam tutkusu belirtilerini gösteremiyorlar. Suratlarından düşen bin parça oluyor. Söyledikleri sözler bıçak gibi halkını ve yoldaşlarını kesiyor. Örgütlemeye gelmiyorlar, sanki dağıtma kuvvetleridir. Bu tip komutanlığı da bize ve halka yutturmaya çalışıyorlar. Tabii bu tiplerden kaçanlar oluyor. Bunlar kaçtıktan sonra, “Biz buyuz, bizden sonra tufan kopar” demekten de geri kalmıyorlar. İşte böylesine tanınmaz kişiliklere bürünüyorlar.

Şimdi bunun adını iyi koymaları gerekir. Bizim geliştirmek durumunda olduğumuz PKK’nin bu olmadığını bilmeleri gerekir. Bizim beklentimiz kendilerini zamanında eğitmeleri, gecikmiş de olsa en azından kendilerini doğru yola çekmeleridir. Başka bir biçimde bizimle yol alamayacağınızı görüyorsunuz. Bizim önderlik gerçekliğimizi biraz tanımak zorundasınız. Yoksa böyle beyefendiler, böyle arkadaşlar, böyle çocuklar demekle işler yürümez. Her şey sizin keyfinize göre gelişmiyor ve gelişemez. Eğer bana inanıyor ve tecrübelerimi dikkate alıyorsanız, bu gelişim doğrultusunu hala götürmeye çalışıyorum, bunu kavramanız ve ciddiye almanız gerekir. Hiç olmazsa bu söylediklerimiz üzerine biraz düşünmesini bileceksiniz. Bizden ne isteniyor, biz neyiz, durum nedir, ne yapmalıyız sorularına örgüt adına cevap veremiyorsanız, hiç olmazsa kişisel cevap verin. Cevabın aslında örgütsel olması gerektiğini aklınızdan çıkarmayın.

Hemen belirtiyim, bağlılığımızın tehlikeli olduğu ve pek ciddiye alınmaması gerektiği kanısındayım. Bu konuda tecrübelerime dayanarak, yoldaşlara bağlılık olayını biliyorum. Çoğunuzun yaşadığı bağlılık, önemli oranda düşmanlık özelliklerini barındırıyor. Fırsat bulursa özerktir, çıkarı beliriverirse sağa sapar, ortam ve olanak bulursa başka biri olup çıkar. Tabii bu çoğunuzun yüzünde okunuyor. Bunlardan yoldaş çıkmaz. Bu hususta deneyimim vardır. Hele bazıları karşısında kendimi hiç yanıltmamam gerektiğini biliyorum.

Özellikle sizin çocukça bağlılığınız karşısında güçlü olacağım. Çocukların bağlılığı terbiye ile biraz iyi bir bağlılığa dönüştürülebilir. Ama siz çocuk değilsiniz, çocukluk maskesi altında bambaşka tipleriniz. Yoldaşlık bağları görevde belli olurdu; bu, tek kaldığında bile bazı işlere güç getirmede belli olurdu. İşte sizin bu tür yoldaşlık bağlarıyla bir ilginiz yoktur. Ağlayıp sızlamak yoldaşlığın gereklerinden değildir. Gözyaşı ve duygusallıkla, kendini yere atmakla yoldaşlığın gerekleri yerine getirilemez. PKK militanı kendini asla bu durumlara düşüremez.

Planlı çalışmamızın zorunlu olduğunu bilmeniz gerekir. Neye mal olursa olsun, kaç kişiyle yürürse yürüsün, kesinlikle tek çıkar yol olan planlı hareketi sağlayacağız. Daha da çaba harcayarak, bunu eksiksizce sürdüreceğiz. Savaş zordur, mücadelenin her alanı zordur, hiçbir şey kolay değildir. Her yerde bir bütünün ayrılmaz parçası yaşanıyor. Hiçbir alan, hiçbir birim savaşın genel kurallarına kayıtsız kalmaz ve tek bir organizmadır. Bir parmak da gitse, vücudun bir başka parçası da gitse aynı acı duyulur. Bazıları alan farkından bahsediyorlarsa, bu bizim bütünlüğümüz içinde değildir, bizim canlı örgütsel varlığımızla fazla bağı yoktur. Böyleleri az değildir. Biz her zaman şunu söyledik: **Hepimizde birimiz, birimizde bütün gerçeğimiz yaşar.** Şehitlik işte budur. Acımasız savaşın gerçeğinin hepimizde yaratacağı etki budur. Bu bazılarına göre hiç de öyle değildir. Böyleleri gerçekten ne kadar uzaksa, özen de o kadar uzaktır. Böyle dava adamları olmaz. Biz geneli temsil ettiğimizi söylerken, bunu her zaman pratikte gösteriyoruz.

Biz bu küçük alanda bile zorluklar ve olanaksızlıklardan söz etmedik. Kişiliğimizi akla hayale gelmez her duruma yatırdık. Burada da inanılmaz büyük değerler yarattık. Bunu ne kadar anlıyorsunuz? Politikayla ne kadar ilginiz vardır? Olanaklar için nasıl savaşım verilir, darboğazlar ve olanaksızlıklar nasıl aşılır? Tabii bu konularla fazla ilginiz yoktur. Zaten kapalı kişiliğinize bunlar fazla anlamlı da gelmez. Bu yüzden PKK ile bütünleşemezsiniz. Bütün yönleriyle zaptedilişini ve ortaya çıkarılışını göremeyenler PKK'lileşemezler. Yaklaşımınız isyancı tarzdayken, değerlere sarılışınız ciddi değildir. Bu değerler nedir, hangi çabanın ürünüdür, hangi so-

rumlulukla ortaya çıkarılmıştır? Bunu bilmiyorsunuz. Böyle yaklaşmanız nedeniyle sizin için söz konusu olan değerlerin gaspıdır. Değerlere ancak bir çocuğun sorumsuzluğuyla yaklaşıyorsunuz. Bu yanılığınızla PKK'lileşme halkasında da kaybetmiş durumdasınız. Kendinizi dayatmanız ve değerlerin üzerine böyle yüklenmeniz, yanlışlarınızın kökenini oluşturuyor. İstedığınız kadar “Ben de savaşmaya geldim, aslında ben de bir şeyler yapıyorum” deyin; bu yanlışlarınızı koruduğunuz sürece bu söyledikleriniz fazla bir anlam içermiyor. Bütün bu çerçeveyi, mevcut mücadele gerçeğimizi ve özellikle savaş gerçeğimizi çözümleniz için çiziyoruz. Sanırım hala önemli bir kesiminiz bu savaşta var olduğunu söylüyor. Bu çerçeveyi işte onlara çiziyoruz. Ben, eğer varsanız nasıl var olmanız gerektiğini çok belirttim. Şimdi bir kez daha yapıyorum. Neden? Gerçekler bir türlü yerine getirilmiyor da ondan. Bazıları hareketimize bu çerçevede yaklaşmak yerine, kafasının estiği gibi yaşıyorlar. Kurallara sığmayan ne varsa öyle yaşamak istiyorlar. Böyle yaşam olmaz ve bunu reddediyoruz.

Planlı hareketin bir dışlisi, onun iyi bir konuşturucusu olacaksınız. Pratiğe girdiğinizde tahammül edilemez, affedilemez ve mutlaka hesabı görülmesi gereken birçok tutum ve uygulamalar karşısında boyun bükerseniz ona alet olursanız, bu ne anlama gelir? Bu savaşın geliştiricisi olmamanız, bütün olanaklarımızı boşa çıkarma pozisyonunu aşmamanız anlamına gelir. Bu savaşın gereklerine göre hareket etmediğiniz müddetçe, ikinci gün etkisizleşir ve tasfiye olursunuz. Evet, bütün bunlar yaşanıyor. Biz de bu böyle olma diyoruz. Bunu tartışalım ve burada sonuca götürelim. Sizde hiç mi böyle en ufak bir örgüt adamı olma gücü yoktur. Burada seviyesizce bir durum yaşanıyor. Gerçekten de neye güç getirebileceğinizi bana göstermenizi istiyorum. Gittiğiniz her yerde halka ve örgütte zarar vermektense öteye ne yapıyorsunuz? Hangi örgüt kuralını işletebildiniz? Bu tutumları dizginsizce sergiliyorsunuz. Engellerin varlığından söz ediyorsunuz. Devrimin lügatında bu söze asla yer yoktur. Biz hiçten bu gelişmelerin sorumluluğunu üstlenirken, bu temelde hiçbirinize bir tek sözcük bile söylemedik. Güç getiremediğinizi, halkın bozuk ve yoldaşlarımızın geri olduğunu söyleme-



melisiniz. Öyle olsalar bile, biz onları değiştirmesini ve bu işleri onlarla ilerletmesini biliyoruz. Peki, sizin durumunuz nedir? Kendi durumunuzun ne olduğunu iyi düşünün ve kendinizi ona göre tanımlayın. Örgüt geliştirme anlamında adam olmak nedir? Devrimci söze bağlılık nedir? Geçmiş dönemlerde söz verdiler, ama o sözler fazla bir anlam ifade etmiyor. Söz verme ve ardından sözünün eri olmama durumu gerçekten inanılmaz bir yalan oluyor. Sözümöna hepsi partiye ve Parti Önderliği'ne bağlı olduğunu söylüyor. Bizden talimat alanların, söz verenlerin veya örgüt kuralları gereğince öyle olması gerekenlerin cevabı ne olur pek belli değildir. Hangi talimata hangi karşılık verilmiştir, ne kadar anlamışlardır? Bu belli değildir.

Sizin için önderlik nedir? Söylenenler doğru mu, yoksa yanlış mıdır? Doğruysa gerekleri ne kadar yapıldı? Yanlışsa neden reddetmediniz, neden yerine doğruyu koymadınız? İçinizden biri kalkıp da, "Ben bu onurlu işi yaptım" diyebilir mi? Şayet bunu diyemiyorsanız, o zaman örgüt adamlığınız nerede kaldı? Bazı alanların raporlarını okuyun, bunların tam bir tasfiye raporu olduğunu görürsünüz. Neden birleşemedik, neden toplanamadık, neden merkezi olmadık ve taktiği işletemedik diye kendine soran yoktur. Hep şikayet bildiren adamın yerin dibine batması gerekir. Bütünüyle böylesi yetersizliklerle dolusunuz. Birkaç olumlu iş yapılmışsa, o da geleneksel çabaların sonucu olmuştur. Şimdi bunlara sormak gerekir: Hani önder olacaktınız? Komutanlık sıfatını taşımaktan vazgeçmiyorsunuz, ama komutanlığı gerçekten yaşamaya gelince yoksunuz, bunun karşısında bozguncu ve suçlusunuz. Bu yaptığınıza ne demeliyiz? Kendinize ne diyeceksiniz? Yine tekrarlıyorum: Neden örgüt adamı olamıyorsunuz? Neden ucuzca kaybediyor, dağıtıyor ve düşmana peşkeş çekiyorsunuz? Silahlı savaşta rol almak istediğiniz halde, neden onun küçük bir biriminin sorumluluğuna bile ulaşamıyorsunuz? Mevcut olanaklarımızla zor bela birkaç savaşçı ve silah veriyoruz. Kim bunları geliştirdiğini ve büyüttüğünü söyleyebilir? Kimse söyleyemez. Hizmetinde çok elverişli olanaklar olsa bile, adamın gittiği yerde yaptığı iş kaybetmedir. Bu ne kaderdir, ne de savaşın gereklerindedir. Bu, savaştan uzak olmaktır, gerillacılığı

bir yana bırakın, bir isyancının konumundan bile uzak olmaktır.

Evet, bunların durumu sorumsuzlar takımına benziyor. Halk arasında savaş istiyor. Bu konuda hayli destek sunuyor, bizden daha çok çaba harcıyor. Çokça olanak ve perspektif veriyoruz. Ama ortadaki sorumsuzluklar takımı büyük bir problem oluşturuyor. Tek sözcükle bu işlerle oynuyor. Biz işte bunun nereden kaynaklandığını anlatmaya çalışıyoruz. Özellikle bunun nedenlerini ve doğru yola nasıl girilmesi gerektiğini anlatmaya çalışıyorum. Yani sizi doğrultmaya, hem sizi size anlatmaya ve hem de bir değeriniz varsa onu doğrulamaya çalışıyorum.

Yirmi kişilik bir birimde yirmisinin de birbirinden şikayetçi olduğu nerede görülmüştür? Öyle ki halkın şikayet etmediği tek bir birim ve devrimci yoktur. Bu korkunç bir olaydır. Hem kutsal devrimciler birliği ve halkın öncüleri diye geçineceğiz, hem de bu durumda olacağız: Siz gerçekten kendinizi hiç mi anlamak istemiyorsunuz? Ben de aslında bu örgütün bir bireyim. Ama şimdiye kadar hem halktan, hem de ezici çoğunluğunuzdan bir tek eleştiri aldığımı sanmıyorum. Çünkü kendimi öyle ayarladım. Ben de örgütün bir bireyi olarak faaliyet yürütüyorum. Kaç kişi benden şikayetçidir? Şikayetçi olan yoktur, çünkü buna fırsat vermiyorum. Yani nereden bakarsanız bakın, gözünüzü dolduruyorum. Ne istiyorsanız onu sunuyorum, bir devrimci için ne gerekiyorsa onu yapıyorum. Sizin gibi her gün halkın arasında bulunmamama rağmen, çok uzaktan bir etkilemeyle sayısız ve en ileri tutumlar aldırıyorum. Sergilediğiniz bütün bu tahribatlara rağmen, halkın önderlik konumuna öyle ciddi bir şikayetleri yoktur. Oysa bizi yerle bir edecek onca dayatma vardır; hatta bizim adımıza bir yığın düşman provokasyonu geliştirilmektedir. Buna rağmen halkın bağlılığı mükemmeldir.

Şimdi ben keremeti kendi ellerinde bulunan bir evliya mıyım? Hayır. Ben de bir parti çalışanıyım, ama işimi biliyorum. Öyle olağanüstü bir durumum yoktur. Sadece ihtiyaçlar nedir, nasıl karşılanır, buna cevap veriyorum. Devrimin siyasal çizgisi, teorik ihtiyaçları, onun moral durumu ve maddi tatmini nasıl olur, bunu sunmaya çalışıyorum. Silah isteyene silah, söz isteyene söz veriyorum. Dolayısıyla kendimi eleştiriler ve suçlamalardan koruyorum. Şimdi bu-

nu anlamak zor mudur? Savaşı siz istiyorsunuz, gerillayım diye dayatanlar sizlersiniz. O zaman varsa gerilla ihtiyacı, karşılayacaksınız. Kendi pratiğinize bakıp küçük birimlerin sizden ne kadar memnun olduğunu anlayın. Siz emriniz altında bulunanlara ve halka suçlamada bulunamazsınız. Halk kurtarılması, size bağlanması gereken bir güçtür. Sorumluluğunu yürüttüğünüz birim sizden her şeyini alması gereken bir olgudur. Anlayışı, kişiliği, morali, her şeyi vermekten sorumlusunuz. Ama bunu yapan çok azdır.

Size raporları sunduk, açıp okuyun. Bu kadar şikayetin, bu kadar suçlamanın ve her türlü sıfatla birbirini nitelemenin ne anlama geldiğini görün. Bu durumunuza rağmen, hala devrimcilik yapıyorum demenize gerçekten hayret ediyorum. Ben bunun ne tür bir devrimcilik olduğunu anlayamıyorum. PKK’de hiç mi devrimci yoktur? Vardır. PKK’de halkın onu azıcık kavradığında bağlandığı, yine yoldaşlarının kendisine bağlandığı değerler vardır. Açıkçası hiç olmayan örneklerden bahsetmiyorum.

Bu kadar şikayete yol açmak tasfiyeciliktir, örgüt düşmanlığıdır. Niyet ne olursa olsun, halkı bu kadar düşmana peşkeş çekmek halk düşmanlığıdır. Anlattığım halde içine düşülen durumlar yine aynı oluyor. Her gün önderliğe bağlılıktan bahsediyorsunuz. Bu bağlılığın gerçekleşmemesi bundan başka bir anlama gelemmez. Halk önderliği, parti önderliği belirttiğimiz biçimde icra edilir. “Biz bastırır ve dağıtırız, birbirimizin canına okuruz” türünden lafların örgüt ve halk devrimciliğiyle ilgisi yoktur. Bu, düşman özelliklerini yaşamak, düşmanı konuşturmadır. Bir de sorunlara güç getirilemiyor. Güç getirmemek önderliğin bir özelliği değildir. Önderlik her yönden kesintisizce ulaşıdır, yetişendir, bütünlükçüdür. Önderlik tanım gereği böyledir. Siz de bu temelde rol almayı ifade ediyorsunuz. Binbir kusurla önderlik yapılamaz. Kusurlarla kocakarılık yapılabilir, bunu yapanlara da **düşkün** denilir. Önderler bu tür şeyleri kendilerine yakıştıramaz. Komutanlar hiç mi hiç böyle olamaz.

Hiç beğenmediğiniz Türk ordusunun mensuplarına bakalım. Halkımız bile dilini anlamadığı o subayların karşısında put kesilir. Özellikle askerlik yapanlar, “Benim binbaşım, yüzbaşım, komutanım şöyle iyiydi” deyip ölünceye kadar kendisini överler. Bunu ba-

balarıınızdan duymuşsunuzdur, ölünceye kadar Türk subaylarını anlatır dururlar. Peki, siz nasıl yanı başınızdaki halk çocuklarının canına okuyabiliyorsunuz? Bu komutanlarımıza bir tek sözcükle şunur sormak gerekir: Eğer kişide azıcık utanma duygusu varsa, bu kabul edilebilir mi? Düşmanla kendinizi biraz kıyaslayın. Aslında düşman çok haksız ve faşisttir. Ama buna rağmen biçimsel olarak kendisini kabul ettirmiştir. Bunu anlamanızı istiyoruz. Düşman subaylarının halkla ilişkilerinde yeni yöntemler geliştirdiklerinden söz edilmektedir. En değme subaylar gidip şehit ailelerimiz ve taraftarlarımızın elini öpmektedir. Gelen bilgiler düşmanın bu sinsi yöntemi yaygınca kullandığını göstermektedir. Peki, siz ne yapıyorsunuz? Raporlara yansıdığı kadarıyla suçsuz yere insanları kurşuna dizmeler vardır. İşte geçen yıl sözümona bir eğitim kampı düzenlenmişti. “Bir aşirete bu kadar yüklendik” diyorlardı. Bunların hepsi bugün düşmandır. Filan bölgede angarya ile yük taşıtma oluyor. Tabii düşman bunu görüyor, bunlara yaklaşıyor ve hepsi düşmanın silahını alıyor. Şimdi hepsi karşıya dikilmiştir. Mart ayında ilk darbeyi vuran da bunlar oluyor. Yaşanan bunca tahribatlara rağmen, bizim komutanlarımız sorumluluğumuz nedir diye kendilerine sormuyorlar. Bu tutumla üstelik parti gücünü daha da çalıştırırlar. Evet, yapılan budur.

Düşman bir insanı korucu yapmak için maddi ve manevi bütün gücünü seferber ediyor, ona hizmet etmeye geldiğini söylüyor. Bizimkiler ise normal bir yüz göstermiyorlar. Peki, bu aymazlara sen kimsin demezler mi? Bu nasıl bir halk ilişkisidir? Adını koyalım. Bu tutumla biz savaşı ne kadar geliştirebiliriz? Benim tutumunda bu yoktur. Bir dostluk uğruna nasıl yıllarımızı verdiğimizizi çok anlattık. Bunlar ise, bize yardıma gelen binlercesini tahrip ediyorlar. Bu PKK’nin özelliği olabilir mi? Çoğu da bunu komutanlık adına ve gözlerimizin önünde yapıyorlar. Üstelik “Şimdi güzel bir savaşımımız var” deyip yaptıklarına gülüyorlar. Biz bu soysuzlar takımına nasıl tahammül ettik? Sözde partiye bağlı kalacaklarına ve partinin ruhunu yaşatacaklarına ilişkin söz verdiler. Bu tutuma ve gidişata göz yumacağımızı hiç sanmayın. Ancak bozulmuş toplumların bozuk tipleri bu tür durumlara girebilir. Yaşadıklarınız tam bir karı-

şıklık, tam bir kaos durumudur. Kendinize gelmeniz için sizleri çok uyardık. Bütün bu yapılanları parti adına, bizim adımıza yapmak olur mu? Bu durumunuzla yürüttüğünüz savaşıklık ne anlama gelir? Gideceğiniz ülke pratiğinde bu tür tutumlara alet olmanız halinde, kendinize partili diyebilir misiniz? Açık ki diyemezsiniz. Akıldan mı yoksunsunuz, yoksa daha çok önyargılarınız mı var? Bu konunun buraya adım atmak için bile kabul edilemez. Gelmekle yanlış yapmışsınız, bizi yanlış tanımışsınız. Akıllı olanlara, bizimle yol almakta oldukça tutarlı olanlara kapımız açıktır. Özlemimiz öyledir.

“Güç getiremedik, yapamıyoruz” diye sık sık tekrarladığınız acı sözlerinizi duymak istemiyoruz. Kimse sizden destan yaratmanızı beklemiyor. Hiç olmazsa kişi olarak yanlışın aleti olmayın, kendinizi terbiye etmesini bilin. Bir ulusun davası için kendi kişiliğinizi bile zarar verici konumdan çıkaramıyorsanız, size ne diyeceğiz? Görülüyor ki, çoğunuzun devrimcilik dediği, “Bununla yaşatır ve yürürüm” dediği durum, bize yakıştırılmaması, yansıtılmaması ve kesilip atılması gereken bir hastalıktır. Bu nedenle bu gerçeği doğru kavrayalım ve doğru uygulayalım diyoruz.

İsrarla işlerini doğrultuya göre yürütmeyenler vardır. Başka hevesler ve fırsatlar peşinde koşanlar vardır. Yaşamında bir baltaya sap olamamış, onur nedir bilememiş kimseler, PKK'nin onur hanesinde yaramazlıklarla uğraşıyorlar. İşleri geliştirmek yerine köstekliyorlar. Bir de dürüst ve aptal bağlılıkları vardır. Çoğunuzun durumu budur. İrade ve karar yoksunluğu ve pratikte bitik bir durum yaşıyor. PKK işlerin doğru yürütmesi için az mı konu belirliyor, az mı yetki ve fırsat tanıyor? Bu temelde saygınlığınızı oldukça kaybetmiş durumdasınız. Siz saygınlığınızı oldukça yitirmiş bu halinizle PKK'yi yüceltemezsiniz. Biz yanlışın önderleri olamayız, tutkularınızın gerekçesi ve geliştiricisi olamayız. Birçoğunuza bunu söylemek durumundayım. Ya bizimle yürümenin özde ve biçimde nasıl olması gerektiğini bilirsiniz, ya da dayattığınız tasfiyeye biz de tasfiyeyi dayatırız. Tasfiyeciliği tasfiye etme işini iyi biliriz. Sizlerle bu konuları tartışmamıza ve kararlaştırmamıza rağmen, bundan tasfiyeci sonuçlar çıkarırsanız, biz de tasfiye etme görevimize sıkı sıkıya bağlı kalacağız. Yadırgamayın, yaşam yine sizindir. Partisel olarak değerlendir-

remiyorsanız, en azından birey olarak kendiniz için değerlendirin. Tasfiyeciliğe yönelmenizin sorumlusu PKK olamaz.

Örgüt kuralları ve örgüt yaşamı bir gerçektir. Biz bunun savaşımını verdik. Eleştiriye açtık. Eğer sonuç çıkaramıyorsanız, pek de bu işlerin ehli olmadığınızı göstermiş olursunuz. Ben bütün devreler ve bütün dönemler boyunca işlerin önünü oldukça açtım. Sadece açmakla yetinmedim, gerekli olanakları, araç ve gereçleri de sundum. Bundan habersiz yaşayanlar ve zamanında anlam veremeyenler sizlersiniz. O zaman bu durumdaysanız, ceheneme kadar yolunuz var diyeceğiz. Benden daha fazla kurallara ve uygulamaya sarılması gereken kimselerin sizler olduğuna bilmelisiniz. Çünkü benim koşullarım bellidir. Benim rolüm az çok belirlenmiştir. Sıradan bir militanın görevi bellidir; onun görevi iki gün içinde bitmeme ve düşmanın oyununa gelmemedir. Bunu da bize gördürürseniz, o zaman siz militan değilsiniz. Asgari rolünüzü bile layıkıyla oynayamazsanız, tam bir yatalak olursunuz. Yatalaklar kendilerini omuzlarda taşıtmak isterler. Kendinizi bu duruma düşürmüşsünüz. Böyleleri devrimin öncüsü, militanı ve kurmayı olabilirler mi? Çoğunuz kendinizi böyle taşıtmak isterseniz, yapılması gereken ilk iş sizi atmak olacaktır. Savaşta yaralı bile olsanız buna karşı koymalı ve kendinizi taşınacak duruma getirmemelisiniz. Kaldı ki yaralı değilsiniz, savaş hastalarısınız.

Son zamanlarda yaptıklarımız, politik ve savaş gerçekliğimizin bütünüyle “doğru varım” sorununa cevap vermeniz temelindedir. Bu konuda es geçmek alçakça bir tutumdur. Ancak buna rağmen es geçenler az değildir. Ahlakınız buna elvermiyor. Politik kavrayışınız, daha doğrusu kavrayışsızlığınız bunu rahatlıkla karşılayabiliyor. Benim sözüm hafifmeşreplere değil, daha çok var olduklarını söyleyenleredir. Onlar da laubalilik yapıyorlar. Daha sonra yakınıyor ve günah çıkarmaya başlıyorlar. Biz ne kadar açıp derinleştiriyorsak, bunlar tersini yapıyorlar. Böylesi önderler Kürdistan halkına yetişmez. Bu biçimde insanlık ailesine iyi değerler armağan edilemez. Önderliği kendinize yedireceksiniz. Bir Türk subayı kadar bile olsa, onurlu olmasını bileceksiniz. Gittiğiniz yerlerde tonlarca şikayet geliyor. Ta Avrupa'dan sesler yükseliyor. Bu aymazlar başı-

mızda veya yanımızda ne geziyorlar? Ben de buradayım. Burada hangi sesi yükselttik? Zaten bu aymazlara her şeyi biz verdik. Aslında çoğunun yargılanması gerekiyor. Bu kadar güç ve kudret sahibiyseler, bunu niye dün yapmadılar? Bunlar PKK'nin otoritesini ve yetkisini kötüye kullanıyorlar. Bunlar aslında kedi bile olamazlar. Ama bizden aldıkları bazı yetkilere ve olanaklara dayanarak dehşet kesiliyorlar. İşlerin birinci elden sorumlusu olarak biz böyle miyiz? Anlam vermek gerekiyor. Sizin durumunuz neden en kötüsüdür?

Bunlar yanı başımızda bile astığı astık, kestiği kestik hareket ediyorlar. Bunun sınıfsal anlamını bilmek gerekir. Parti terbiyesinde bu yoktur. Bazıları bir günde bastırma ve tehditle önderliği konuşurmak istiyorlar. Ben ulusal ve sınıfsal planda sınıfsal bir önderliği gerçekleştirirken, sözleri nasıl kullandığım biliniyor. Hem de o zaman ortada hiçbir söz yoktu. Dostları kazanırken, araç gereçleri kazanırken, bir birimi çalıştırırken, bu anlama gelebilecek tek bir şey ortada yoktu. Sindirmeyi bir yana bırakalım, hepsini nereden nereye getirdiğimiz bellidir. Şimdi ise bir günde ayağa kalkıp etrafını korkutarak sindiren davranışlarla karşılaşılıyor. Her raporda korkutma ve sindirmeden söz ediliyor. Birisi eleştiri yaptığında, ölümcül cezalarla cezalandırılıyor. Bunları ayağa kaldırıp, bu yaptığımız nedir diye sormak gerekir. Mademki bu kadar cesursun, bu cesaretini düşmana neden göstermedin? Neden o zaman bir şey yapmadın? Bizim yetkimizle bizi vurmak ne anlama geliyor? Bunu görenlerin hepsi yazıyor; "Beni böyle bastırды, şöyle engelledi" diyor. Gerçekten söyleyeyim, eğer bu durumdaysanız, size çok ağır sözcüklerle karşılık vermek gerekiyor.

Gözlerinizin önünde temel değerlere bu kadar tecavüz edilecek, sizler ise ses çıkarmadığınızı söyleyeceksiniz. Peki, hani örgüt namusu, hani örgüt değerlerine bağlılık? İlk işi üçyüz kişilik birimin onurunu yerle bir etmek olan birisine karşı durarak, onura sahip çıkmak gerekmiyor muydu? Unutmayalım ki PKK onur hareketidir. Hem onuruna sahip çıkmayacaklar, hem de ardından birbirleriyle alay edecekler. Bu tür davranışın kimlere ait olduğunu belirtmeme gerek var mı? Bu mudur adam olmak? Ben konuşmamda kısmen belirttim, yine belirtiyim. Bu yaptıklarınızın yiğitlik ve mertlikle il-

gisi yoktur. Yiğit olduğunuzu söylüyorsanız, yiğitlik öyle lafla olmaz. Ailenizde bunu böyle öğrenmişsiniz, gidin onlara anlatın. Aileniz belki sizi böyle erkek bellemiştir. Ama benim kitabımda ve benim ailemde bunun yeri yoktur. Bu kadar örgüt suçu işleyeceksiniz, yaşama bu kadar tecavüz edeceksiniz, hatta bu yaşamla oynayacaksınız; ondan sonra da biz size göz yumacağız veya iyi yapıyorlar diyeceğiz, öyle mi? Hayır, böyle düşünüyorsanız büyük yanlış içindediniz. Henüz PKK'nin işlerini bırakmadığımı ve yürüteceğimi bilmeniz gerekir. Açıkça belirtiyorum: Kiminle nasıl yürüyeceğinizi bileceksiniz. Bizi arkadan hançerleyebilirsiniz, bu sizin işiniz olabilir. Ama bunu yaparken dikkatli olun. Geçmişte böyle yapanlardan bazıları kaçtı, bazıları yargılandı; şimdi yaşayanlardan bazıları da af diliyorlar. Bunların onuru işte bu kadardır.

Ben kendim aslında bunlara daha yönelemedim. Bazılarını elime alıp sen şöyle suçlunun tekisin demedim. Daha bu aşamaya bile gelmedim. Ama biz olsak da olmasak da, PKK'nin gelişiminde hesap sormalar vardır. Çoğunuzun sözlerine ve çocuksu haline bakıyorum, sesimi çıkaramıyorum. Bu boyun eğme anlamına gelmez. Ama belki on yıl, belki de kırk yıl sonra, biri bunun ne anlama gelebileceğini anlar diye temel kazanıyoruz. Kürdistan'da Kürt halkı çerçevesinde adam olmak kolay değildir. Yiğitlik ve militanlık bu kirle olmuyor. Sizi bu kirle yetiştirenlerden hesap sormanız için verdiğimiz fırsatları değerlendirmesini bilmelisiniz. Kaldı ki, ben PKK'de bize bağlı olan bazı değerleri tanıyor ve çok iyi biliyorum. Yani ölümün bile kurtuluş olmadığını bilen yoldaşları çok iyi tanıyorum. Örneklerle PKK'li bazı özellikleri yansıtabilirim. Şimdi yaptıkları bu kadar kötülüğü bize dayatacaklarını ve bizim bunu onaylayacağımızı düşünenler yanılıyorlar. Böyle düşünenlerin oyununa gelmeyeceğimin bilinmesi gerekiyor. Eğer onların istediği gibi hareket etseydim, provokasyona gelebilirdim. Ama onlar böyle düşünmekle kendilerini kandırıyorlar. Bunlar bundan sonra da çıkar. Düşman halkımızla oynadığı kadar oynamıştır. Bunu bilerek sizi eğitmek, terbiye etmek ve adam yapmak istiyoruz. Ölmek bile bazıları için kurtuluş olabilir, ama sorun kolay ölmemektir.

Art niyetli olmadığınızı söyleyeyim. Ama bir halkın onuru ve bir

örgütün değeri hırpalanırken, buna karşı ses çıkarmamanın ve buna güç getirmemenin onursuzluğundan söz ediyorum. Ben bunu söylerken, kendinizi, size bazı haksızlıklar yapıldığı imajına kaptırmamalısınız. Yoksul bir insan piyasaya kendini satabilir, zorla düşürülmüş bir kadın kendini satabilir. Bu anlaşılır bir durumdur, bunun anlamı vardır. Ama fırsat ve olanak sahibiyken, bile bile alçaklığa pirim vermek ondan da kötüdür.

Örgüt değerleri, örgüt kararı ve örgüt tutumu ne kadar savunuluyor ve uygulanıyor? Olumsuzunu yapmayı bir yana bırakalım, daha da kötüsü yapılıyor. İşlerle oynar veya oynanırken, bunlara ne kadar karşı koyuyorsunuz? Bazılarının gözleri önünde ve hatta onayıyla çok değerli yoldaşlarımıza komplolar düzenleniyor, suçsuz insanlar katlediliyor. Katillik ne demektir? Hele hele kendi insanımızı, hatta yoldaşımızı suçsuz yere ve sudan bahanelerle katletmek ne demektir? Siz can nedir biliyor musunuz? Kurşuna dizmeyi çok basit bir olay mı sanıyorsunuz? Gerçekten bu kadar duyarsızlaşmış mısınız? Eğer böyleyseniz, çok tehlikeli bir konumdasınız. O zaman değil sizinle yoldaşlık yapmak, dehşetten kaçır gibi sizden kaçır gerekir. Savaş kurallarında olmayan ve bununla bağdaşmayan bir tarzda adam öldürdünüz. Sudan ucuz bahanelerle yoldaşlarımıza eziyet etmek, pek çoğunu katletmek ve üstelik bunu normal görmek, hangi savaş ve insanlık kurallarıyla bağdaşabilir? Bu açıkça yapılıyor. Bir de dolaylı olarak yapılanlar vardır. Aslında çok şey kurtarılabilecek durumdayken, asgari bir önlem almadan her şeyi yok olmaya terk etme vardır. Bunun adını koyacağız. Bunun adını koymak zorundayız. Yoksa bundan sonra yürünmez. Eğer yapılan yanlışlıkları ve vicdansızlıkları görmezsek, bundan sonra bir adım bile atamayız. Tabii bunları görmemem ve bu durumları keyfinize bırakmam, benim de suç ortağı olmama yol açır. Hiç olmazsa kendimi savunmasını bileceğim.

“Güç getiremedim, toplantı yapamadım, karar çıkaramadım” sözleri, bir örgüt adamının kullanacağı sözler değildir. Sormak gerekir: Sende bu kadar da mı sorumluluk yoktur? Yoksa, aramızda ne geziyorsun? Bazıları ağır, hantal ve kırıcı davrandıklarını söylüyorlar. Bunu nasıl söyleyebiliyorsunuz? Tasfiye edilmeleri gerekenler-

le, katillerle ve suçlularla uzlaştıklarını belirtiyorlar. Bu genel bir özelliktir ve bu anlam da da kölesiniz. Ben kölelikten sıyrıldığımı belirtirken, çok kanıtlar gösterdim. Size yoldaşlığın nasıl yapıldığını gösterdim. Kiminle, niçin ve nasıl uzlaşıp uzlaşılmayacağını gösterdim. Bütün bunlara rağmen anlamıyor veya anlamak istemiyorsanız, o zaman bunun tek çaresi kaçmaktır. Bazıları kaçır gittiler, şimdi “kurtulduk” diyorlar. Şayet yorulduğunuzu, yıprandığınızı, dayanamadığınızı ve bir köşede onursuzca kendinizi yaşamak istediğinizi söylüyorsanız ona da yer verelim. Ama kurallarına göre savaşmakta iddialı olanlardan yiğitçe savaşmalarını beklemek de gerekli ve zorunludur. PKK'nin özündeki kişilik budur. Bunu aşındıranlar sizlersiniz. Sorun sadece zafere gidip gitmemek değildir; sorun halk olarak sonumuz gelecekse bile, bunun onurlu olmasıdır. Bu da benim için zafer kadar değerlidir. İnsanlar biraz böyle yaşarlar. Yani tarihte birçok halk kaybetmiş, ama onuruyla kaybetmiştir. Bu bir yaşam biçimidir ve katlanmaya değer niteliktedir. Ama kölece yaşam biçimi kabul edilemez.

Bizde, hem de partimizin içinde yaşamı suçlu gibi sürdürmek kader değildir. Buna bir köle gibi boyun eğmek yine kader değildir. Bizim yoldaşlık bağlarımız böyle değerlendirilemez. Hiç kimsenin bunu suistimal etmeye hakkı yoktur. Kendilerini yaşamak istiyorlarsa, bunun yollarını gösterdim. Birliğe ve önderliğe inanmak gerektiğini herhalde kabul ediyorsunuz. Eğer kabul ettiğinizi söylüyorsanız, bu önemlidir. Kendi kişiliğinizi yaşamaya sevdalanırsanız, bunun yanımızda yeri yoktur. O zaman gidin evinizde yaşayın. Ben kendimi yoldaşlarıma vermiş miyim? Eğer bunu onaylıyorsanız, o zaman açıkça söyleyin. “Evet, vermişsin, bir şeyler yapıyorsun, bu işlerde en azından bir yoldaşın yapması gerekeni yapıyorsun” deyin. Bunu doğru buluyorsanız, siz de buna karşılık vereceksiniz. Yok doğru bulmadığınızı söylüyorsanız, o zaman ikiyüzlü davranmayacaksınız. Gerçekten bu konuda aşırı ölçüler de geliştirebilirim. Beni kendi sınıf emelleri, kendi çarpık emelleri doğrultusunda kullanmak isteyen bende kullanırım. Ben halkıma ve yoldaşlarıma gerçekten büyük bir dünya kurmaya çalışıyorum. Kimsenin bununla oynamaya hakkı yoktur.



## Yaşatabilmek için yaşamasını bilmek gerekir

Özellikle geliştirdiğimiz büyük değerler vardır. Anlamak isteyen bunu anlar. Bir ulusun bağlarını inşa ediyoruz. İlişkilerin tamamını yüce bir değer olan emeğe göre algılamaya çalışıyoruz. Ekonomiden tutun sanata kadar gücümüz oranında bir şeyler vermeye çalışıyoruz. Adam bana “bunu kullanacağız” uyanıklığı gösterecekmış! Benim bu konuda ne denli uyanık ve duyarlı olduğumu bilmeniz gerekir. Buna göz yumup yummayacağımızı bilmeniz gerekir. Eğer bugün acımasızca üzerinize gelmiyorsa, gerçekten gelişme olasılığı vardır, daha iyi ortam gerekir diye düşündüğümüz içindir; belki kendisine gelir endişesinden ötürüdür. Yoksa ben kişinin ne mal olduğunu iki sözcükte anlarım. Esas aldığım doğrultu ve tempo bellidir. Bunu anlayan anlar, kendini buna veren verir. Başka türlüünü yapmak, önderlik doğrultusuyla savaşmak demektir. Savaş konumundaysanız iddialı olun. Benim yanımda buna rağmen, herhalde beni boşa çıkarmaya çalışmazsınız, buna kalkışmazsınız. Kürdistan geniştir, gidin herhangi bir yerinde bunu yapın. Hiç kimse bizim olanaklarımızla kendi egosunu tatmin edemez. Ölmeden bazılarını yakalayacağımızı umarım. O zaman kendini tatmin etmenin ne demek olduğunu soracağım. Bu halk düşürüleceği kadar düşürülmüştür, sen neden daha da düşürdün; bu gençler büyük zorluklarla bir araya getirilmiştir, sen neden dağıttın, diyeceğim ve bunun hesabını soracağım. Sağa sola yalpalamaya gerek yoktur. Bu durumda olanları yaşatırız ve hesap sorarız. Sırf hesap sormak için de olsa yaşatırız.

Biz Kürdistan’da adam olmanın kolay olmadığını kanıtlamaya çalışıyoruz. Hem gırtlığına kadar pisliğe batacak ve her yönden düşürülmüşlüğü yaşayacaksınız, hem de bunun ardından adam olmanın değerini bilmeyeceksiniz. Benden buna onay ve yaranma payı bulamazsınız. Kendinize gelememekten bizzat kendiniz sorumlusunuz. Benimle savaşmanın ne anlama geldiğini, yine benim yanımda olmanın ne demek olduğunu anlayacaksınız. Arada kalmak, teğet geçmek ve koalisyonlar geliştirmek, öncülük anlamında kabul edilecek tutumlar olamaz. Ben dostluktan anlarım, bir dost gibi kalın. Hizip de oluşturabilirsiniz. Buna gerçekten izin veririz, bunu teşvik

ederiz. Hizip kurma hakkınız vardır. Yeter ki kuracağınız bu hizip doğru temelde olsun, hainane ve düşmanca temelde olmasın. Küçük ve gücünüzün yeteceği kadar bir oluşum kurabilirsiniz.

Aileniz ve aşiretiniz vardır. Onları PKK’nin temposunda tutamıyorsanız bile, hiç olmazsa engel olmayacak bir pozisyonda tutun. Bir aşiret örgütünüz, bir aile örgütünüz olur. Düşmana karşı olduktan sonra, ben buna bir şey demem. PKK öncülüğüne güç getiremiyorsanız, böylesi ayrışmalar iyidir. Bölgecilik bile olabilir; kültürünüz ve yaşam biçiminizin böyle olduğunu söyleyerek, bu temelde bir grupçuk da kurabilirsiniz. Yeter ki faşizme hizmet etmesin, yeter ki PKK’yi kullanmasın ve PKK öncülüğüyle oynamasın. Hatta PKK sizi korusun ve desteklesin, ama onun canına okumayın. Bu temelde yapacağınız hizmete değer verelim. Bütün bunları anlıyorum ve görüyorsunuz ki doğrudur. Ama bu anlamda bir hizbi bile kuramayacak kişi, “Ben PKK’nin her şeyiyim, PKK’yi şöyle yapar, böyle ederim” diyorsa, bu en kötü düşmanlıktır. Sende iki insanı bir arada tutma gücü ve olanağı yoksa, ne diye PKK gibi büyük bir ailenin üzerinde oynamaya çalışıyorsun? Sende bir insanı doğru dürist sevip sayma gücü bile yokken, ne diye değişik düşmanlardan bahsediyorsun? Mademki kendin bir çamur ve bataksın, ne diye bizim geliştirmek istediğimiz yaşam biçimine kendini bu tarzda buluşturuyorsun? Ölçüsüz geldiğini bilmelisin. Kendini yaşamak istiyorsan yaşa. Bu yaşamına katkı anlamında bir kemik de biz atalım. Ama bizi gafil sayıp örgüt içi politika adı altında bütün değerlerimize entrikalar düzenlemeye kalkışırsan, küçük-burjuva komploculuğunu ve bazı feodal alışkanlıkları bana yutturmaya çalışırsan, ben bunu yutmam. Eğer bunu yutarsam, herhalde çok kötü bir halk önderi olacağım. Şimdiye kadar böyle olmamaya çalıştım. Bu anlamda beni doğru tanıyın dedim. İyi yoldaş olmak için değil, birey olarak kendinizi yaşatmak için iyi tanıyın. Şayet hizbinizi kurmak ve savaşmak istiyorsanız, bunun için de iyi tanınmalısınız. Çünkü karşınızdakinin de kendine göre bir örgütlenişi, bir mevzi alışı vardır. Bu boş değildir. Siz de öyle yapın.

Maalesef ne hizip kurmasını, ne kendini yaşatmasını, ne de düşmanlık yapmasını biliyorlar. Ama kendilerini kör kütük dayatıyor-

lar. Bu nedir? Bu tam bir kocakarılıktır. Bu, haddini hududunu bilmeyen bir serserinin, içip içip iliklerine dek sarhoş olan birinin durumunu yansıtmaktadır. Nasıl mahallede kabadayı geçinen birine elinizi dokunduğunuzda pat diye düşerse, bazılarının bize dayattığı da budur. Böyle önderlik sevdalısı olur mu? Öyle örgüt içi kabadayılık olur mu? Evet, bizde birçoklarının, hatta adı sözümona ünlüye çıkmış olanların yaptığı şey budur. Yiğitlik ve cesaret bu değildir. Sen içip iliklerine dek sarhoş olmuşsun. Gerçekten örgüt sarhoşu, parti sarhoşu olmuşsun, buna rağmen meydan okuyorsun.

Akıllı olun diyorum. Akıllı planlama yapın, akıllı komplo geliştirin. Bazıları komplo geliştiriyordu. Biz de buna hazırlıklıydık. Hala çeşitli adlar altında bunu yapanlar vardır. Ben potansiyel hizipçileri iki sözcükten anlarım. Böyleleri PKK'de kalmış olsaydı, TC şimdiye kadar bizi çoktan bitirmiş olurdu. En azından yaşadığımız bu süreçte bunu yapardı. Böyle çocuk gibi olanları mı anlamayacağız. Burada söz konusu olan benim önderliğimdir veya benim yürüttüğüm faaliyet oluyor. Ben bir silah elde etmek için olağanüstü çaba harcıyorum, daha bu silahı kendi elime almadan size veriyorum. Elbette bunun hesabını sizden soracağım. Bana göre silahın ne olduğunu ve ne getirmesi gerektiğini soracağım. Bu silaha dayanarak despot kesilenleri görmez olabilir miyim? Hayır, bunlar gözden kaçamaz. Aslında bunlar için ölüm belki kurtuluştur. Onun için bunları devrimden sonraya kadar bırakırım. Yani biz öyle **Stalin** kabalığına da düşmeyiz. Belki Stalin'in kabalığı sezinlenmiştir. O, emperyalizme gideni hemen biçmiştir. Biz öyle adam biçmeyiz. Zaten bu tarzın bugünkü olumsuzlukların kaynağı olduğu bilinmektedir. Biz yaşatırız ve ne mal olduklarını da ortaya çıkarırız. Bizim için bu daha da önemlidir. Adam olmayana elli yıl geçtikten sonra adamlık payesini verdirilmeyiz. Bu konuda sosyalizmde hiç de haksızlık yapılmadığını, en iyisinin yapıldığını söylettirecek noktayı yakalarız. Bizim elinize verdiğimiz yetki ve olanakların hangi değerler uğruna olduğunu ve nasıl elde edildiğini bileceksiniz. Omuzladığımız yük zorsa ve kaldıramıyorsanız, bir kenara geçin.

Uygulama önemlidir. Bundan sonra uygulamada verilen sözün adamı olacaksınız. Ulaşmamak ve yetişmemek türünden sözlere

karnımız toktur. Bunun iyi olmadığını defalarca söyledim. Böyle devam ederseniz, karşımıza çıkmayın. Biz kendi gücümüzle bir şeyler yapabilecek durumdayız. Her ne kadar söz verdiğinizi ve yapacağınızı söylüyorsanız da, ben hala size sözün anlamını vermeye çalışıyorum. Aslında fedakarlık gösterisinde bulunuyorsunuz. Ama bunlar nasıl olur, hangi temel araçlar için olur? Niçin oyuna geliyorsunuz? Devrimci kararını uygulamaktan korkmaz. Korkmadığınızı söylüyorsunuz. O zaman kararınızı uygulamaktan çekinmeyin. O kadar geri zekalı mısınız? Politikadan o kadar habersiz misiniz? Buna hayır diyorsunuz. Peki, o zaman neden uygulama yoktur? İşte bu soruya cevap vermeniz gerekiyor. Bu konumda olmak suçtur; “-Atıl kaldım, cesaret etmedim, güç getiremedim” demek suçtur. Bunların hepsini atacaksınız ve ondan sonra varım diyeceksiniz. Çok açık söylüyorum, bu temelde devrimcileşeceksiniz. Sorumluluğunuz ancak böyle kaldırılabilir.

Şimdiye kadar bir hayli düşürüldünüz, kavrayamadınız. Ama bunun için bir toplantı bile yeterlidir. Yürüttüğümüz hazırlıklar yeniden PKK'ileşmek, PKK'de askerleşmek ve komutanlaşmak, taktiği bütün kurallarıyla yürütmek için yeterlidir. Bir de uygulamak için kolay kolay ölmek ve yaşamak gerekir. Yaşamın iğne ucundan geçen bir diken varsa, onu bile değerlendirmek gerekir. Nitekim onu da değerlendiremiyorsunuz. Yaşamasını bilmiyorsunuz. Yaşatabilmek için yaşamasını da bilmek gerekiyor. Aslında örgüt olayını nereden başlattığımı, nereye getirdiğimi ve sizin elinize ne kadar olanak verdiğimi herkes biliyor. Oysa siz ne yapıyorsunuz? Bir kongreye gidelim, bunun hesabını kitabını görelim diyoruz. Bunları biraz da bunun için açtık. Umarım yaptıklarınızın ve ne durumda olduğunuzun hesabını iyi ortaya döker ve anlamını iyi çizersiniz. Çünkü bir devrimci her şeyden önce kendisini aklamasını iyi bilmelidir. Devrimci yaşam başka türlü ayağa kaldırılamaz. Suça bulaştıysan neden bulaştın? Hangi zaaf seni oraya götürdü? Neden kaybettin? En başta önde gelen sorumlular ve bu işin sürükleyicileri özellikle bu hususlarda çok iyi hesap vermelidir.

Ben bu hususları neden bu kadar açıyorum? Ben de en üst düzeyde sorumluyum da ondan. Bütünüyle önceden yaptığımız çözümlere

meler ve verdiğimiz perspektiflere rağmen, bunlar oldu. Ben bunları onaylamadım ve önleyebilmek için oldukça yoğun çaba harcadım. Bir kişinin elinden gelebilecek her şeyi kusursuzca sergiledim. Buna rağmen yine de sorumluyum. Sizin gibi bunlara pirim vermedim, yordakçılık yapmadım; bunlarla müthiş mücadele ettim. Mücadelenin tarihini görün, okuyun ve değerlendirin. Olumsuzlukların üzerine gidilmiş, bunlara bir kişide bitebilecek kadar cevap verilmiştir. Ama buna rağmen kendimi sorumluluktan sıyırmıyorum. Günlük olarak her düzeyde yaptığım konuşmalar ve harcadığım çabalar bu sorumluluğumun gereğidir. Ama siz bir nolu sorumlu olduğunuz durumlarda dahi oralı olmuyorsunuz. Sorumluluk duygusuna böyle yaklaşan biri ondan bir şey anlamamış ve bitmiştir. PKK'de önderlik, sorumluluk ve partinin birliği şurada dursun, kendi hareket alanı içinde bile oralı olmayan bir kişiden hayır gelmez. Bunların değiştirmesi gereken birçok tutumu vardır. En belli başlılarından birisi de budur. Bütün bunlar önemlidir. Ama siz önemli şeyleri de ayrıntıya boğuyorsunuz. Yani öyle ölçüleriniz vardır ki, bunlarda kendinizi netleştirme, planlama, önemliyle önemsizi birbirinden ayırt etme yoktur. İşin esası nerededir, neresi öne alınır, nerede alana göre direnilir, bunları göremiyor ve her şeyi bize devrediyorsunuz. Böyle komuta topluluğu olur mu? Böylelerinin çoğunu kurşuna dizerler. Başka ülkelerde veya başka alanlarda olsaydınız, bu kadar kuralla oynamak ve suçlu olmak bir yana, olumsuzluklarınızı engelleyememeniz ve bunlara göz yummanız dahi sizleri suçlu durumuna düşürdü.

Suçlu olmak, hep suçlular topluluğu biçiminde yaşamak iyi bir şey olabilir mi? Ben de buna bulaşsaydım, geriye bir şey kalır mıydı? Elbette kalmazdı. Bunu bile anlayamıyorsunuz. Böyle devrimcilik olmaz. Hala bu biçimde kendinizi devrimci sanmanız kabul edilemez. Ben birçok süreci olanaksızlıklar içinde başlattım. Hiçbir zaman yetmediğimi ve ulaşamadığımı söylemedim. O halde siz de bu olanaklar dahilinde ulaşamadığınızı, cevap veremediğinizi ve uygulayamadığınızı söyleyemezsiniz. Neye dayanarak bunları söylüyorsunuz? Elinizde her türlü silah ve mevzi vardır. O zaman yetişememek ve uygulayamamak için herhangi bir neden kalır mı? Yoldaşla-

rınıza yoldaşça, halkımıza halk önderlerinin görüşleriyle, düşmana anladığı dilden, müttefiklere gerekli ölçülerle cevap vermeliydiniz. Evet, bunca eğitime ve çabalarımıza rağmen, daha anlayamamışsınız. O zaman gerçekten ne yapalım, nasıl anlatalım? Kendinizi biraz ayarlamak ve dinlemekten aciz misiniz? İsteyin, daha ne gerekliyse onu uygulayalım.

Şimdi görülüyor ki, bu konuda sonuca gitmek bir bütün olarak size düşüyor. Mademki savaşa varız diyorsunuz, varız demenin ne anlama geldiğini anlamak ve gerekeni yapmak durumundasınız. Bu kadar açıklamadan sonra tercihinizi ve isteminizi belirtmemek, doğrultunuzu ve kararınızı değiştirmemek ve sonuca varmamak ne anlama geliyor? Sorumluluğumuz ağırdır, çünkü savaşıyoruz. Her an canlar verilir, canlar devrilir. Vicdan azabı çekmelisiniz. Sizi bir zavallı gibi görmek doğru mudur? Tabii bu halinizle sizi birer zavallı gibi görmek gerekiyor. Ondan sonra da bu kadar yiğit olduğunuzu söylüyor ve kolayca devriliyorsunuz. Hemen devrilmekle bu iş yürümüyor. Yaşayacaksınız; iğne ucu kadar bir yaşam fırsatı bulduğunuzda, büyük bir minnetle ona sarılacaksınız. Onu da bilmiyorsunuz. Bu size çok doğal geliyor. Ama kendinizi yaşatamamanız bana öyle doğal gelmiyor. Dedim ya, temelde birçok şeyi deforme etmişsiniz. Özgürlüğün ve yaşamın değerini düşürmüşsünüz. Benim için yaşamak, yaşam fırsatını ve olanağını yakalamak çok zor geliyor. Hele o dağlarda olacaksınız, tam bağımsızlığı ve özgürlüğü yaşayabilecek olanağa ulaşacaksınız, benden daha fazla özgür çalışma olanağınız olacak, bunun da anlamını bilmeyeceksiniz. Bu kadar olmaz! Bu durumda olanlar ikiyüzlü davranıyorlar, hiçbir çaba harcamadan hemen her şeyin, hele partinin sahibi olmaya çalışıyorlar.

Açık ki ortaya çıkan bazı sorunlarda ve gelişmelerde hepimizin payı vardır. Bundan sonra altında ezilmek ve ihtiyaçlara cevap vermemek kesinlikle kabul edilemez. Daha önceki bütün çalışmalarımızda da bu anlama gelebilecek değerlendirmeleri rapor niteliğinde sunduk. Bunların üzerinde ciddi olarak durmayanlar da sizlersiniz. Bunları ülke içindekilere de ulaştırdık. Hala doğru dürüst incelemesini bilmiyorlar, okumamışlar ve pratiğin hesabını vermemek için küllendiriyorlar. Böyle yapanlardan ne hayır gelebilir? Bunları ön-

der diye bir halka dayatmak, halka yapılabilecek en büyük kötülük-tür. Zaten halktan gelen haberler böyledir. Kitleler, “Aman bunları başımızdan atın” diyorlar. Sonuçta her şeyi sunduk. Ama üzerinde hüküm sürmesini bilmediniz. Bunu bir tutum olarak dayattınız. Bu aslında oldukça ortayolcu bir tutumdur. Candan katılımcı bir tutum değildi. Eğitime de, savaşa da tersinden yaklaşıldı. Bu tutumlar öyle nedensiz değildir. Bütünüyle sınıfsal nedenleri vardır. Bunlar düşman etkilemesi altında oluşur. Bu nedenle bizim değerlendirmelerimizden kopuş vardır. Bütün bu tutumlar kişiyi açığa çıkarır. Yani kişi kaçamaz, kendini örtbas edemez demek istiyorum. Kongre işte bu düşünce temelinde geliştirilebilir.

Kendini daha iyi incelten, “İşte doğal PKK böyledir, aslında herkes suçludur, aklananlar olamaz ve taktiğe hakimiyet düşünülemez” diyen bu alçakça düşünceye veya bu ölümcül hastalığa teşhis koyuyoruz. Kendileri çürümüş, ölümcül bir hastalığa yakalanmış olabirler. Ama biz partimizin böyle olmadığını göstermeye çalışıyoruz. Kendilerini parti düşüncesinden çoktan koparmış, parti taktiğinden, bağlarından ve moralinden yoksun olanlar, bütün partiyi de suç ortaklığına çekmenin beyhude çabası içinde ortaya atılıyorlar. Bunlar bunu çok yaptılar. Aylarca ve yaygın olarak içine girdikleri beklenti, partinin tasfiye olması ve kendilerini örtbas etmek oldu. Bu tutumu yaygın olarak yaşayanlar oldu. Muazzam bir eylem gücümüz bulunduğu halde eylem yapmadılar. Tasfiyeyi belediler. Şayet parti tasfiye olursa, iyisi ve kötüsüyle yaptıklarının yanlarına kâr kalamacağı hesabını yaptılar.

Açıkça söyleyeyim, biz bunu yutmayacağız. Tek bir ferdimiz kalsa dahi, PKK'nin kendine sahiplik edeceği bilinmelidir. Geçmişte birçok toplantıyı boşa çıkaran bu tutumu kongremizde bütün yönleriyle yakalayacağız. PKK davasının basit bir dava olmadığını, o yere düşürdükleri değerlerin pek de öyle örtbas edilecek değerler olmadığını ve hesabının sorulması gerektiğini göstereceğiz. Kendilerinin yaşamı ucuzca değerlendirebileceklerini söyleyemezler. Biz bunların keyfi doğrultusunda yaşamı ucuzca yatırmayacağız. Bir kişinin şahsında yaşamın ne olduğunu ortaya koyacağız. Kendisiyle birlikte götürdüğü şeyin ne olduğunu, bunun hiç de sandığı gibi bir

birey olmadığını, kendisinin hangi hastalıkları yaydığını, olanak ve fırsat bulur ve çizgiyle bütünleşirse nasıl açılıp genişleyeceğini göstereceğiz. Bu temelde bizim de haklı bir davamızın olduğunu gözler önüne sereceğiz. Sıradan dostlar anlıyor, yeni katılan halk anlıyor, ama o anlamak istemiyor. Lafazanlık yaparak, bununla durumu kurtarabileceğini sanıyor. Hayır, ne lafazanlığı, ne pratik örtbas ediciliği, ne de herkesi suça bulaştırıcılığı kendisini kurtarabilir. PKK bütün bunların zıttıdır. Eğer bu iş bu yöntemlerle olsaydı, ben herkesten daha iyi koşardım. Bu işin komutanlığını yapan çok daha akıllı kimseler vardır. Kurtarsaydı, onlar bu yöntemlerle kurtarırlardı. Dışımızda kurtaranlar varmış, onların hepsi kendilerini PKK'nin elinden kurtarabilirlermiş! Boşuna önderlik yapmadığımızı iyi öğrensinler. Kürdistan'a boşuna sahip çıkılmamıştır.

“PKK içinde ailenin şımarık çocuklarıyız, bize bir şey yapamazlar” demeyin. Böyle bir aile anlayışımız yoktur. Dedim ya, şimdi belki çoktan kurşuna dizilmesi gerekenler dizilmemişlerse, bazı tarihsel hatalardan dolayıdır veya hesabını daha iyi görme fırsatını yakalamak istediğimizdendir. Bu bir mücadeledir, devam edecekse etsin. Her türlü sahtekarlığı düşmanca bize reva görenlere, biz de her türlü cezayı reva görürüz. Onunla yapılan kavgaya, düşmanla yapılan kavgadan daha şiddetli olacaktır. Ben şımarıklığı kabul etmem. Ben aslında çok düzenli biriyim. Bizi tanıyın ve öyle var olduğunuzu söyleyin. Bendeki hesap sorma düzeyini görmelisiniz. Bazıları kendilerini kabadayı sanabilir, biz nasıl kabadayılık yaptığımızı da biliyoruz. Çok çocuk tanıdım, çocukluk yapmayın. “Benden daha büyük çocuk yok” diyenlere söyleyeyim: Çocuklarla boğuşmasını da bilirim. Kendimi ona göre ayarlamışım. Bizimle ısrarla oynayanlar kendilerini örtbas edebileceklerini sanıyorlarsa yanırlıyorlar. Benden daha fazla söz söyleyecek olsalardı, kendilerinin hizmetçisi olurum. Ama bu iş başa düşmüşse, elbette yürütmesini biliriz. Daha üstün söz, daha üstün davranış, daha üstün yaşam, daha üstün tutku bizde düğümlendi. Taşımamı istemezseniz de buna mecburum. Bunu ihtirasla söylemiyorum, önderlik zorunluluğu açısından belirtiyorum. Şöyle önderlik, böyle önderlik diyorsunuz, halk da aynı şeyi söylüyor. Eğer tutarlıysam, buna doğru karşılık

vermek zorundayım. Bu konuda kendimi yanıltmam. Gerekli olanı söylüyorum. Öyle kolay oynanacak ve kolay aldatılacak biri olsaydım, bu kadar bağlılığa yazık olurdu. Bana gösterilen ilgiyi anlayacaksınız ve bunun ne anlama geldiğini öğreneceksiniz.

### **Uygulamada tam sonuca gitme hedeflenmeli ve başarılımalıdır**

Kürdistan'da önderliğin, savaşın ve kavganın ne olduğunu yeniden ve yeniden öğrenin. Bunun PKK somutunda nasıl yürütüldüğü konusunda kafanızı yorun ve öğrenin. Bizim de bir yoğurt yiyişimiz vardır diyorsanız, yiyebildiğinizi yiyin. Kaldı ki, böyleleri çok çıktı. Size olanak da vereyim, yeter ki doğru ve dürüst bir temelde direnin. Ama direnişin temel olanaklarını hala ben yaratıyorum. Bir gün bile işlerin başında olmazsak, çok şey gidebilir. Somutta da bunu biz yapıyoruz. Yarın ülke düşmandan temizlendiğinde, herkes gelip orada ahkam kesebilir. Önemli olan en zor günlerde direnmesini ve halka önderlik etmesini bilmektir. En amansız koşullarda zincirlerin nasıl birbirine bağlandığını, halkın nasıl birleştirildiğini ve bugüne geldiğini bileceksiniz. Günün rahat ve fırsat günü olduğunu, fırsatları kollayacağını ve üzerine yürüyeceğini söyleyenler çoktur. Bizim önderlik esaslarımızda buna yer olmadığını bileceksiniz. Buna ancak doğru temelde bağlanılır. Bütün bunları neden ısrarla vurguluyorum? Dışımızdakiler biraz anlıyor, ama içimizdeki aptallar anlamıyorlar da ondan. Özerk anlayışın ve kurallara gelememenin ne olduğunu biliyor musunuz? İşte budur.

Bazıları bir şeyler yarattıklarını sanıyorlar. Gerçekte yaratan kimdir, kendisinin yaratmadaki payı nedir? Adam bunu bilseydi, zaten bu duruma yol açmazdı. Ben PKK'nin zincirleme gelişmesini biliyorum. Bunlar biraz akıllı olsalardı, kendilerini de iyi tutan ve bağlayan bir halka yaparlardı. Bütün bu hususlarda ölçüyü aşındıranlar, hiç ölçüye gelemeyenler vardır. Bir dönemi yakalamak, bir doğruya varmak istiyorsanız, işi işte biraz böyle ele almanız gerekir. Siz aslında bütün aşamaları geriden takip ediyorsunuz. Bir doruğa ulaşmada hiç de yeterli olmadığımız, hiçbir dönemde onun için

fazla katkıda bulunmadığınız açıktır. Durumlar ve doruklar böyle yakalanır; önderlik yürüyüşleri biraz böyle sağlanır. Şansınızı iyi değerlendirin. Mademki iyi niyetlisiniz, mademki bütün yaşamınızı adıyorsunuz, bunun yakalanışını da bileceksiniz. Hiç olmazsa PKK'yi öğrenin. Bu mirası gözardı ederek katkı sunamazsınız. Bunlar çok açık ve nettir.

Bu sefer işleri doğru anlamaya çalışacağınızı umarım. Yeterli derinlikte ve esaslı noktaları yakalayacaksınız. Bu temelde tartışma da yaparız. Olası bir kongre çalışmamız olursa, bunun bazı ön hazırlıklarını burada da yapabiliriz. Nitekim konferans bunun önemli bir provasıydı. Şimdi konferans çizgisini biraz daha derinleştiriyoruz. Onu daha esaslı uygulamaya tabi tutmaya çalışıyoruz. Özellikle bir kongrenin en yararlı sonuçlara yol açması için, burada yapacaklarımız olabilir. Bütün bu eleştirilerin anlamı pratikte nasıl karşılanır? Böylesi bir zirvede, hem de karar düzeyinde somut olarak nasıl karşılanır? Burada hazırlık düzeyinde onu da geliştirebiliriz. Bunu küçük bir grup da kavrasa, bir hayli yararlı olabilir. Kaldı ki çoğunuz parti gerçekliğini uzun bir süreden beri yaşayan, bu temelde sorumluluklar almış ve hesap vermesini bilen kişiler durumundasınız. Yeni gelenler vardır. Onlar da bu sürece doğru katılım sorunuyla yüz yüze bulunmaktadır. Dolayısıyla en verimli katılımı gerçekleştirebilirler. Birikimimizi ve derslerimizi iyi açıyoruz. Bütün bu düşünceler temelinde, bu eğitim devresiyle birlikte çalışmalarımızı sonuca götürmek istiyoruz. Parti içi örgütsel gelişmeyi ısrarla olumsuzlaştıran, frenleyen ve bozan ne varsa, hepsini köklü önlemlerle halletmeye çalışıyoruz. Çizgiye tam oturabilecek tutumu ve bunun kişiliğini oldukça belirginleştiriyoruz.

Bütün bunlar şimdilik eleştiri ve yaklaşımlar biçiminde sunulsa da, kuşkusuz önümüzdeki dönemde tam kararlar haline getirilecektir. Uygulaması hızlı olacaktır. Eğer iddianız varsa, bu iddianızı gerçekleştirmek için oldukça iyi sonuçlara yol açabilecek değerlendirmeleri şimdiden sunuyoruz. Başka materyaller de vardır. Bu yıl boyunca, hatta geçen yıldan beri sunulanların tamamı bu sonuçlara ulaşabilmek içindir. Kişiliklere dek eleştiriler sunulmuştur. Bu oldukça planlı bir hazırlıktır. Bazı raporları değerlendiriyorsunuz. İç-



riğini iyi özümledikten sonra, bu çerçeve dahilinde düşünmek, bazı doğru sonuçlara varmak ve hatta temel eğilimi yakalamak kolay olacaktır sanırım. O zaman burada daha iyi tartışacağız. Dediğim gibi oldukça gelişmiş bir gündem ve içerikle başka alanlarda da değişik atılımlarla daha da sonuca gidebiliriz.

Biz burada daha somut olmaktan ziyade, silahlı mücadele ve gerilla savaşı konusunda nasıl bir parti yaklaşımının tutturulması ve bunun için sorumlu devrimciliğin nasıl olması gerektiğini ortaya koyduk. Umarım tarihsel bir çerçevede PKK'nin gelişimini göz önüne getirerek, örneğin silahlı mücadelenin taktiklerinden sapılmasını değerlendirebiliriz. Parti öncülüğünün aşınımını daha iyi ortaya koyabiliriz. Kitle bağlarındaki tahribatı ve bunun anlamını daha iyi çizeriz. Bu noktada söz konusu edilen şey, çerçeveyi çizmek ve tutumu daha iyi bir temelde ortaya koymaktır. Kaldı ki, PKK taktiklerine ilişkin olarak şimdiye kadar karar düzeyine çıkarılmış doğru yaklaşımlar da vardır. Umarım bunları biraz incelemiştinizdir.

İsrarla bu devreyi iyi incelemesini bilin demiştim. Kendiniz için mutlaka pay ve sonuç çıkarmanız gerektiğini önemle vurgulamıştım. Aksi taktirde bazı kararlar geliştireceğiz. Eski tutumları yaşamakta ısrar edenlere ve bununla kitleleri tam bir örgüt karşıtı duruma dönüştürenlere daha ezici önlemlerle yöneleceğiz. Bazılarına uyarılar yaptığımızda, kendilerini dönüştürebilirlerdi. Bu anlamda uyarıda bulunduk. Ancak bunu anlamazlarsa, kendilerini tasfiye edecek yöntemler geliştirmemiz kaçınılmaz olacaktır, dedik. Bu kez ciddi olarak partileşeceğimizi belirttik. Bu kez taktiğe egemenlik herhangi bir dönemden daha değişik ve daha amansızca sağlanacaktır. Zaten bu toplantılarımızda amaç edindiğimiz şey, olası bir zirvenin en anlamlı sonucunu tam bir uygulama gücü haline getirmektir. Uygulamada tam sonuca gitmeyi hedefliyoruz. Dolayısıyla bu taktiğin tam zafer kazanması oluyor. PKK'nin ideolojik ve politik doğrultusuna fazla katkı yapılmayacaktır. Yine teorik düzeyde savaş sorunlarını incelemeyeceğiz. Hatta kişilik tahlillerini de yapmayacağız. Dikkat edilirse, bütün bunlar daha önceki çalışmalarımızda ve kongrelerimizde yapıldı. Kişilik çözümlenmeleri daha çok 3. Kongre aşamasında gerçekleştirildi. Toplumun ve kişiliğin çözümlenmesi ol-

dukça geliştirildi. Bunu tekrarlamayacağız. Yapacağımız tam bir uygulama keskinliği olacaktır. Açıklamalar ve çözümlenmelere rağmen kendilerini dayatanların hesabını tam görmek istiyoruz. Bu anlamda çözümlenme ve talimat düzeyinden uygulamaya dönüşebilecek bir yapı ortaya çıkarmayı amaçlıyoruz. Bunu merkezi düzeyden alt birimlere doğru bütün çalışmalarımıza en iyi biçimde yansıtacağız. Bunun kararı, uygulaması ve işbölümü gelişecektir.

Sorun biçimselliğin kurtarılması değildir. Koşulların zorluğunu dikkate alarak, artık bu işi tam taktiğine uygun olarak götürecekleri yeniden düzenleyeceğiz. Bozulmuş, suçlar altında boğulmuş olanları aramayız. Bunlar kimdir? Bunlara uygulanması gereken kararlar ne olmalıdır? Hangi tutum ikame edilmelidir? Bu konuda öneriler sunun, düşünceler ve kararlar geliştirin. Yine görevlendirmelerde temel ölçütler, eski ve yeni öğeler sorunu ele alınmalıdır. Artık örgüte gelemeyecek olanlar kimlerdir? Belli bir ıslah etmeyle kendilerine şans verilmesi gerekenler kimlerdir? Bütün bu konularda gelişkin düşünceleriniz olmalıdır. Zaten bu çerçeveyi bunun için açıyoruz. Dediğim gibi her zaman düşünmesini ve incelemesini bilmiyorsunuz veya bunu son derece dar bir bilgilenme biçiminde ele alıyorsunuz. Bütün bunlar parti örgütüne ve partinin savaş çizgisine nasıl yansıtılır? Ayrıca denetim nasıl pekiştirilmelidir? Uygulama nasıl sağlanmalıdır? Düşüncenizi, kararlılığınızı ve hazırlığınızı işte bu hususlara kadar götüreceksiniz.

Bu toplantıda kısaca belirteceğim şeyler bunlar oluyor. Bundan sonraki toplantılarımızda raporlara dayalı bir tartışma yürütmek yararlı olur ve uygundur. Bu çalışmalarımızı biraz daha özlü ve sonuç alıcı kılmak istiyoruz. Yeni gelenler bizi anlıyorlar mı? Sorunları üst düzeyde konuştuğumuz için, belki kendilerine zor gelebilir. Öyle sanıyorum ki, değerlendirmelerimiz onlar için de anlaşılırdır. Anlamamışlarsa, anlayanlar kendilerine bu konuda yardımcı olmalıdır. Yeni gelenler için partileşme oldukça üst düzeyde ve ileri bir aşamada gerçekleştiriliyor. Bu iyi bir şanstır. Eğitim bu temelde sonuçlandırılmalıdır diyorum. Oldukça önemli bir kesiminizin kadro düzeyinde çabaları vardır. Bazı tecrübeli arkadaşlar vardır, onlar biraz daha yakından ilgilenebilirler. Eski dediğimiz arkadaşlar, süreci da-

ha yakından tanıyanlardır. Eğitim çabalarına bu temelde destek verirlerse, kendilerine yakınlaştırabilirler. PKK'yi bu aşamada yakalamak çok önemlidir. Büyük bir birikimin çok canalıcı bir döneminde partiyle bütünleşiyorsunuz. Özellikle eskilerin hatalarına düşmek için büyük bir şansa sahipsiniz. Biraz da anlamaya çalışın. Artık kalın kafalılığa gerek yoktur. Anlayışınızı zorlayın, bunu olanaksız görmeyin. Zor değildir, rahatlıkla ulaşabilirsiniz. Bu işin fazla okumakla da ilgisi yoktur. Önemli olan tutum alma sorunudur. PKK'nin çizgisinde iş yapmaya eğilin. Geleneksel boş dinlemeyi terk edin. Tam anlama esaslarına kadar kavrayın.

Aslında bu biçimdeki yaklaşımlar önemlidir. Artık bu iş size düşer. Tam sonuca gitmesini bilelim. Çünkü hedeflediğimiz düşmanı engellemek ve geriletmek yalnız benim çabalarımla mümkün olmaz. Bu hepinizin oldukça gelişmiş çabalarına ihtiyaç göstermektedir. Yeni gelenlerle tek tek ilgilenme olanağımız olmamakla birlikte, aslında genel bilgilendirme düzeyinde tek tek hepinizin olası sorularına cevap veriyorum. Çabalarımıza değer biçin. Gereçeklerin ne olursa olsun, böylesi bir dönemde çoğunuzun çabaları beklentilere cevap vermiyor. Daha çok bizim tempomuz sonuç alıcıdır. Kendinizi zorlayarak da olsa, bu tempoya ulaşmalısınız. Devrimcilik tam yapılması gereken bir iştir. Bu katılım bile kendi başına ele alınırsa, bir kongre rolünü oynayabilir. Bundan böyle geçmişte çoğunlukla içine girilen tutumlar artık kabul edilemez. Ben bütün gücümle bunun nasıl olması gerektiğini belirttim. Biz her zaman inanarak, bu konuda sonuna kadar gerekeni verdik. Ciddi olalım, kendimizi bu değerlere layık görelim. Neden sizden iyi birer parti önderi çıkmasın? Halk şiddetle bunu istiyor, tarih bunu istiyor. Sizin de niyetiniz budur. Bizden de biraz katkı bulduktan sonra, bu tarihsel ve vazgeçilmez nedenler ne diye sizi dönüştürmesin? Köklü oportünistler olduğunuzu sanmıyorum. Sizin taşıdığımız çocukluk hastalıklarıdır ve aşılanabilir. Dediğim gibi çocuklar biraz daha inatçıydılar. Ama biz daha fazla inatçıyız. Bu hastalığı aşın, bu konuda gereken olgunluğu gösterin.

Ulus davası için yürütmekte olduğumuz bu savaşı başarabilme olasılığımız gerçekten kuvvetlidir. İnsan bunun uğruna kendisinden

beklenen ne varsa sergilemekten kaçınmamalıdır. Ben bütün gücümle çalışmalara hazırım. Zaten bunun için buradayım. Bu toplanmalarımızla muhtemelen ülke somutunda daha verimli pratik uygulamayı geliştirebilecek olanağa kavuşabiliriz. Eğer kıymetini bilirseniz, bu çok büyük bir aşamadır. Kürdistan tarihinde dışımızdaki bütün güçleri ve hareketleri aşan, hem tarihsel, hem de güncel pratik olarak bütün parçalar açısından kendi önderliğini pekiştirebilecek bir aşama, bir olanak ve fırsattır. Böylesi dönemlere ancak çok yönlü olarak hazırlanmış, kendini tamamen hazırlamış, politikaya ve askeri çizgiye bu kadar hatayla yönelmek bir yana, doğruları oldukça egemen kılan ve bu temelde kendisinde gerekli gücü yaratmış bir tutumla girilir. Bunun için bizim sunacağımız fırsatları geçmişteki gibi kavramamalıyız. Bu konudaki uyarıları ciddi olarak dikkate alırsanız, doğru sonuçlara ulaşabilirsiniz.

Her biriniz buradan birkaç müdahaleye katıldınız, ama sonuç başarısız oldu. Bunun hangi anlama geldiğini anlamak istedik. Üslubunuzu ve yaklaşımınızı değiştirmeniz, hatta bunun için gerekirse kendinizde tam bir radikal dönüşüm yapmanız gerekiyor. Böylesi aşamalar ancak bu tutumla kazanılabilir. Bunu iddialı olanlar için belirtiyorum. PKK başka türlü ilerleyemez. Çabalarınız vardır, bunu görüyoruz. Kişiliğinizi buna adadığınızı da biliyoruz. Ama bunlar yetmiyor. Bu usta bir politikacılıkla özellikle hedefimiz olan tam bir uygulama keskinliğine ulaşırsa bir anlam ifade eder. Şimdiye kadar harcadığımız çabalar ancak bu temelde verimli sonuçlar yaratabilir. İşte bunun için fırsatları iyi değerlendirmeli ve iyi çalışmalıyız.

Bunca kayıplarımıza rağmen, kazanımlarımız az değildir. Hiçbir mevziyi kaybetmiş değiliz. Bütün tıkatma çabalarına rağmen, çözüm gücü bütün alanlar için oldukça yakalanmış durumdadır. Bunu bir zirve ile daha da keskinleştiriyoruz. Geniş güvenlik önlemleri altında PKK olayını ulusal ve uluslararası alanda temellerine oturtmaya çalışıyoruz. Şimdi bu kolay olmadığı gibi, bunların eski kişiliklerle yürütülemeyeceği de biliniyor. Dolayısıyla kendini görmek, kendini kararlılaştırmak son derece önemlidir. Çokça eleştirdiğimiz çeşitli subjektif niyetlerde ısrar etmenin, olgun olamamanın ve ayırt edici olamamanın sonuç getiremeyeceğini, bunda ısrar etmenin hiç

mi hiç yarar sağlayamayacağını, bu noktada sonuç alınamayacağını, PKK'nin bu hususta kendisini oldukça topladığını vurguluyoruz. Bizim önderliğimizi doğru kavrayın diyorum. Biz ne ucuz bağlılık gösterebiliriz, ne de kişisel düzeyde olsa bile dolaylı hizipçilere fırsat tanıyabiliriz. Çünkü bu konuda da hazırlıklıyız. Siz yoldaşlıkta var olduğunuzu söylüyorsunuz. Biz yoldaşlığın anlamını iyi koyduk. Bizimki büyük dava yoldaşlığıdır. Bu da başta örgüt çizgisinde, partinin örgütsel çizgisinde, onun askeri taktik çizgisinde büyük çabanın sahibi olmak demektir. Bunun dışında başka bir yoldaşlık ölçütü olamaz. Yapacağımız uygulama kadar, bunu dayandıracağımız politikanın sağlamlığı kadar yoldaş olacağımızı bir an bile olsa gözardı edemeyiz.

Başka temellerdeki yakınlıklar doğru değildir. Bu tür yakınlıkların fazla bir değeri de yoktur. Parti ortamında ahbap-çavuşluk yapamazsınız. Buna ihtiyacınız da yoktur. Halk kitleleriyle, parti kitleleriyle çalışın. Önceden de belirttiğim gibi geçmişte dayandığınız hayaller, kuruntular ve ahbap-çavuşluk türünden şeyler vardı. Bunların hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur. Sizi daha profesyonel ordu savaşçılarına ve kurmaylarına yakınlaştıracak olan şey, belirlediğimiz bu çerçevedir. Mademki iddialısınız, o halde kendinize güvenmelisiniz. Görevlerin yerine getirilmesi ancak bununla mümkündür. Az da olsa, kararlı bir çekirdek çok ahmakça birliklerden daha değerli ve daha başarılı sonuçlar alabilir. Biz hep bunu esas alacağız. Eleştirilerimizin amacı sizi ürkütmek veya küçük düşürmek değildir. Tersine bütün bu hatalarınıza, yanlışlıklarınıza ve işlediğiniz suçlara rağmen, eğer gelişme şansınız varsa, size çıkış yaptırabilmek ve yaşama şansı verdirmek içindir; yaşama ve doğru yola girme şansınızı canlı kılmak ve geliştirmek içindir. Bu da her şeyden daha değerlidir.

**9 Ekim 1990**

## **SAVAŞ SORUNLARIMIZ VE KADROLARIN DURUMU ÜZERİNE**

**– II –**

Durumunuzun pek parlak olmadığını söylemeye devam etmeliyim. Yaşadığınız durumun gerçekliğimizle hiçbir ilgisi yoktur. Özellikle ortamın özgürleştirici etkisini kendi dar süzgecinizden geçirerek daha olumsuz sonuçlara götürmeyi rahatlıkla kabul ediyorsunuz. Bir partili, bir gerillacı ve bir ulusal kurtuluşçunun konumunu tuturmaktan çok uzak bir durumdasınız. En yaramaz tutumlarınızla yoldaşlık ve saygınlık denen olguları bozuyorsunuz. Sevdalanılacak hiçbir yanınız olmadığı halde, hiç tereddüt etmeden kendinize sevdalanmaktan çekinmiyorsunuz. Hiçbir şeye gücünüz yetmediği, beyniniz ve yüreğiniz hiçbir şeyi kaldırmadığı halde, rahatlıkla kendinizi yaşamaya cesaret edebiliyorsunuz. Övülecek, saygı duyulacak çok az yanlarınız vardır. Beyinlerinizi karmakarışık duygular ve düşünceler istila etmişken, bunun farkında bile değilsiniz. Kürdistan'ı böyle mi kurtaracaksınız? Ben sizi en güvenli yollarla buraya kadar getiriyor, sonra bu denli eğiterek dağa ulaştırıyorum. Acaba gittiğiniz alanlarda bunun karşılığını nasıl veriyorsunuz? Turistler bile sizin gibi davranmıyorlar; sırtlarına on-onbeş kilo yük vuruyor ve kan ter içinde dağlarımıza çıkıyorlar. Onlar kadar bile becerikli olamıyorsunuz.

İnsanda biraz nefis ve gurur olur. Gururun üstüne oturmak, herhalde sağlıklı bir kişilik olgusu değildir. Eğer bizden Türk subayları gibi size dayak atmamızı ve küfür basmamızı istiyorsanız, eğer kendinizi geliştirip güçlendirmiyorsanız, ne diye saflarımıza geliyorsu-

nuz? Bu konumunuzu sürdürmekte ısrar ederseniz, o zaman ajansınız diyeceğiz. Bunun objektifliği veya subjektifliği pek önemli değildir. Bazıları “Şuram ağrıyor, buram ağrıyor” diyerek, kendilerini her gün hastalığa vuruyorlar. Peki, elinize korunması gereken bazı değerler verseydik, ne yapardınız? Gerçekten kendinizi koruyabiliyor musunuz? Düşman karşısında soluk almayı becerebilecek kadar onurunuz var mı? Direnmek, bir şeyler kazanmak ve kurtarmakla mümkündür. Siz vatani ve insanlığı bu tutumla mı kazanacaksınız? Bu kadar bilinçlendirme, gözünüzü bu kadar açma çabalarına layıkıyla değer vermezseniz, neye yarayacağınızı hiç düşünebildiniz mi? Hatta sizlere bu olanakları açmasaydım, bu eğitim sistemini tatbik etmeseydim, bu sorumluluğun içine girmeseydim ve sizlere başlangıçta insan olarak değil, insanlığın geri aşamasında bulunduğunuzu kabul ederek yüklensedydim, o zaman ne yapacaktınız?

Ben yiğitlerin çıkacağını sanarak ölümüne bu kadar yükledim. Meğer arkamda birbirlerine yapmadıkları kalmamış. Halkına ve kendisine düşman, onursuz ve saygısız bir konumda olanlar ne yapabilirler? Her şeyin üzerinde sessiz sedasız uyuşmuşlar. Kendi sağlıklarını dahi doğru dürüst koruyamıyorlar. Çevrelerine göz kulak olmak bile yoktur. Canından, yaşamından bıkmının sosyalist yaşamla ne ilgisi vardır? Kendilerini sırtımıza vuruyorlar. Bunun yiğitlikle ne ilgisi vardır? On defa dayatmasak, bir kitabı okutamıyoruz. Bunun devrimcilik, yurtseverlik ve kurtuluşçulukla ne ilgisi vardır? Kendilerine sevdalandıkça sevdalanıyorlar. Tarih kendi değerleriyle bu kadar alay edeni, kendi değerlerine bu kadar onursuzca davrananı affetmez. Birçokları kendi öz işleri ve tarihsel görevleri konusunda sağlıklı tek bir yaklaşım sergilemekten uzaktır. Ama sıra kendilerini basitçe yaşamaya ve yaramazlığa geldi mi, her şeylerini verirler. Ben neyi başarmakla mükellefim, rolüm nedir, ne yapıyorum? Bir kişi bile bu soruları kendisine sormadı. Sıra yaramazlığa ve tükenişe geldiğinde, biri diğerinden geri kalmamakta, adeta yarıya girilmektedir. Kaçmaya ve değerlerin çarçur edilmesine geldi mi, mükemmel yarışsınız. İnsan, alnını ak tutabilmek için, her şeyini ortaya koymasını bilen varlıktır. Tabii insanlıktan çıkarılmış olanlar için bunun tersi söz konusudur. Acaba yüreğinizde bize su-

nacak neyiniz var, beyninizde ortaya dökülecek neyiniz var? Ben sizi yaşatmaya mecbur muyum? Gidin, günün yirmidört saati babanıza çalışın: Bakalım, size biraz saygı gösterir mi? Karınıza veya kocanıza her türlü fedakarlığı yapın; acaba bizim size gösterdiğimiz gibi saygınlık gösterirler mi? On yıldır bir şeyler vermeye çalışıyoruz. Yine de adam edemedik. Düşman toprakları boşaltıyor, idamlara hazırlanıyor. Türk artistleri bile ülkemize gelip bizi müdafaa ediyorlar. Ama bizim silahlı kuvvetlerimiz acaba neyle uğraşıyorlar? Elleri bu kadar silah verdik; kendilerini bu kadar silahlı güç haline getirdik. Şimdi gözleri önünde vatan toprakları boşaltılıyor, topraklarımız insansızlaştırılıyor, insanlar idamlara hazırlatılıyor. Bunların ruhsuzluğuna ve neyle uğraştıklarına bakın. Bu konumunuzla yaşam karşısında saygısızlık yapıyorsunuz. En iyiniz, en yiğidiniz boynunu cellada ucuzca uzatmaktan çekinmiyor. Diğerleri el etek öpmekten başka bir yere varamıyorlar. Biz düşmanı oldukça çökerttik, kendisini fena pişman ettik. Ama siz bu yetmez konumunuzla bugün bu düşmanı böyle başımıza diktiniz. Beş altı yıldır halka ve parti değerlerine karşı savaşa savaşa, düşmanın tekrar halkın üzerine gelmesine yol açtınız. Yüzlerce silahlı gücümüz var. Peki, neden düşmanın üzerine yürümüyorlar? Bilmem yer tutuyorlarmış, ayarlama yapıyorlarmış; beni kandırıyorlar. Kemalist kafa tohumu işte! Böyleleri bir soğuk suyu vatandan daha değerli görüyorlar. İdamlar olmuş, her gün bu kadar şehit toprağa düşüyormuş; bunu hiç düşünmüyorlar bile. Acaba düşünen var mı? Onların yaşamından herhangi bir sonuç çıkarmak isteyenler var mı? Sende yiğitlik yoksa, neden silahlarımızı alıyorsun? Bizim silaha ve partiye hangi temelde sarıldığımız belli değil mi? Peki, bu denli açık gerçekler karşısında, neden buraya geliyorsunuz? Ne diye ülkeye yöneliyorsunuz, ne diye o dağları kirletiyorsunuz? Gidin silahlara böyle hakaret edin, ondan sonra da komutanlıktan ve yiğitlikten söz edin: Bu olamaz. Adeta insana özgü yöntemler bize yakışmaz diyorsunuz. Düşmanın en kötüsü de dilini üzerimize bu biçimde uzatandır.

Yeter ki insan onurlu yaşamasını bilsin; zafere ulaşip ulaşmaması o kadar önemli değildir. Ne diye eski tarihi hortlatıyorsunuz? Neden değerlere bu kadar ihanet ediyorsunuz? Ne diye bu lanetli tarihi

bizim sorumluluğumuz altında da hortlatmak istiyorsunuz? Bizim kusurumuz varsa söyleyeceksiniz. Kusurumuz yoksa, ne diye ikide bir ihanet tarihini dayatıp duruyorsunuz? Size biraz özgürlük tanıdı diye, bu kadar mı ihanet edecektiniz? Saygı duvarlarını çatlatıyorsunuz. Savaş alanındaki bazı temel kurtuluş güçlerimizin hatalarını kim iyi izah edebilir? Bazıları dağlara sevdalıdır, kendilerini zaptedemiyorum. İlle de gitmek istiyorlar. İşte gidenleri gördük. Gerçekleri açalım; ne biz aldaticılığa yol açalım, ne de siz kendinizi aldatın. Vatanına ve silahına bu kadar düşman insan az bulunur. İhanet tarihi bu kadar çok konuşturulamaz.

### **PKK hareketi ihanet tarihini tasfiye etmenin adıdır**

Yahudiler 2500 yıl önce sözümona dünyanın dörtbir yanına savrulmuşlar. Ama bir işgalci olarak Filistin topraklarına girdiklerinde, yaptıkları ilk iş toprağa kapanmak oluyor. Ermeniler bile turist olarak Van'a, Muş'a veya Kürdistan'ın bir başka kentine geldiklerinde, ilk yaptıkları şey mendillerine bir avuç toprak doldurup bavullarına koymak oluyor. Peki, siz ne yapıyorsunuz? Şu kadcık yurt sevgisi, vatanın doğasını koklamak, dağına bakmak, suyuna bakmak, tarihine bakmak, hatta kurduna kuşuna bakmak var mıdır sizde? Gittiğiniz yerlerde yalvarın, numara yapın, bunlarla belki büyüsünüz! Gerçekten sizlere değerler sorununu anlatamıyorum. Beyniniz çok ciddi hastalıklara yakalanmış. Biraz namuslu olalım dedik. Bütün derdimiz buydu. Namus biraz da bizim için gereklidir dedik. Özlemimiz buydu. Bunu bile size kavratamadım. Şimdi en kötü oyunları bu değerler üzerinde oynuyorsunuz. Kapıları ardına kadar düşmana açanları bildiğiniz halde, hiçbiriniz oralı olmuyorsunuz. Bu söylenenlerin size değil, başkalarına olduğunu söylüyorsunuz. Ne kadar PKK'li geçinen varsa, benim eleştirilerimi üzerine almıyormuş. Bu sözlerim kimedir? Hiçbiriniz pay çıkarmayacaksınız! Peki, ben bunları kendime mi anlatıyorum? Özgürlük tarihini size bir türlü anlatamadık, daha doğrusu anlattık da kavratamadık, sizler kavramaya yanaşmadınız. Ben kendimi çok saygı duyulacak bir tip olarak görmüyordum. Ama çok eskiden bile hiç olmazsa çırpınıyor-

dum. İyi, güzel ve doğru şeyler yapmak için sağa sola koşturuyordum. Sizin uzaktan yakından hiçbir çabanız yoktur. Tabii kendine, kendi soyuna ve özgürlüğe düşman olan birinden ne beklenebilir? Öyle anlaşılıyor ki, düşmanlık neredeyse mesleğiniz olmuş. Bütününüyle değerlere kabasaba bir biçimde yaklaşıyorsunuz. Bir kölenin içinde bulunduğu haliyle özgürlüğe kalkışını bile kendinizde gerçekleştiremiyorsunuz. Bunun anlaşılır yönü vardır. Tarihte kendine en çok ihanet eden halk olarak değerlendiriliyoruz. Bunu parti içine uyarlırsak, partiye en çok ihanet edenler, partili geçinenler olarak ortaya çıkıyor. Başka bir deyişle, kendine en çok ihanet eden halk, parti somutunda partiye ve savaşıma en çok ihanet edenler olarak ortaya çıkıyor. Bu tarihi konuşturduğunuz çok açık bir gerçektir. Değerleri bu kadar acımasızca tahrip eden, birbirini bu kadar zora sokan hangi tarihi hortlatıyor? Evet, düşmanlık öyle dolaylı tarzda değil, bu kadar açık bir biçimde yapılmıştır. Düşman bile durmadan "Kardeşlerini bu kadar vuranlar hangi kurtuluştan bahsedebilirler?" diye sormakta, bunu diline dolayıp tekrarlamaktadır. Yeni katılan bazı dürüst ve saf gençlere bakıyoruz, bu durumları dehşetle karşılıyorlar. "Partimizde nasıl böyle şeyler oluyor?" diye soruyorlar. Tabii hiç kimse suçu üzerine almıyor. Acaba tek bir kişinin bile suçlu olmaması mümkün müdür? Ama önderlerin görevi de suçluya ve ihanet içinde olana fırsat tanımamaktır. Onların görevi insanca ve özgür ortamı kurmak ve geliştirmektir. Bu görevler sizleri düşündürüyor mu? Düşündürse bile, başarılı bir çabanız var mı? Sigaranıza ve yemeğinize gösterdiğiniz ilgiyi bunlara gösterebiliyor musunuz? Kürdün sorumluluğu işte bu kadardır.

Şunu da söyleyeyim, biz boşuna dünyanın bu kadar aşağılık düzeyinde seyrettirilmiyoruz. Düşman boşuna bu kadar üzerimize gelmiyor. Kendilerine saygılı olmayanları hiç kimsenin ciddiye almayacağı açıktır. Saygınlık ve onur nedir? Bu sözcükler üzerinde biraz düşüncemize gerekir. Kurnazlık, entrikacılık, saygısızlık ve birbirini küçük düşürme hesapları peşinde koştuğunuz tarihsel özelliklerdir. Bunun bilinmeyen ve anlaşılmayan bir yönü yoktur. Eğer kişi sözünü ettiği olumlu özelliklerle büyümüş olsaydı, bizim tarihimize şimdi dünyanın ilerisinde olurdu, biz şimdi dünyanın en ilerici halkı



olurduk. Bu geri özellikler ve yöntemlerle bir yere varılamaz. Ben müthiş bir çabayla doğru davranışlar ve olanaklar hazırlamaya çalışıyorum. Ama karşımdaki adam ille de düşmana özgü tavırlar istiyor. Yani düşman ne yapmışsa, kendisi de onu yapacak veya bizden bunu bekliyor. Doğru düşünmeye, doğru tartışmaya, doğru toplanmaya ve karara bağlamaya yanaşmıyor. Biz de onun konumuna düşelim istiyor. Entrikacılıkla, ikiyüzlüce, onursuzca ve sefilce rolleri benim de oynamamı bekliyor. Hiç olmazsa daha sağken benden bunu beklemeyin. Ama alçaklar laftan anlar mı diyeceksiniz.

Gerçekten hepiniz bir şeyler anlamaya çalışıyorsunuz. Bireysel olarak da hepsiyle konuştum. “Anlamaya çalışmaya başlamışlar.” Lafa bakın, hepsi de yeni yeni anlamaya başlıyormuş! On yıllık olanlar var, yeni yeni anlamaya başlıyorlarmış! PKK'nin hizmette kusur etmediğine dünya alem tanıktır. Düşman bile bizden çok şeyler öğreniyor. Ama yalnız öğrenmeyen ve en çok öğrenmesi gerekenler de sizlersiniz. Çözümlemeler şimdi sırtınızda bir yük haline gelmiş. Ben saygılı olmaya çalışırken, kendine sevdalanan bazıları ise bundan yanlış sonuçlar çıkarmaya çalışmış. Kendilerinden çekindiğimi veya kendilerine vazgeçilmez bir biçimde bağlı olduğumu sanmışlar. Ben kırılmasınlar ve düşmesinler diye alttan almaya çalışırken, onların çıkardıkları sonuç, “Ben bu kadar büyük adam olduğum için, işte önderlik bana toz bile konduktur” tarzında yaklaşım olmuş. Böyle mi anlaşılmalıydı? Hizmetten bu sonucu mu çıkaracaksınız? Hepsi böyle sonuç çıkardı. Ülkeye böyle gitmişler. Bilmem nasıl ünlü adamlar, büyük komutanlarmış. Tabii daha sonra bu anlayışla halka ve değerlere düşmanlığı sınırsız boyutlara tırmandırıyorlar. Üstelik yiğitlikten dem vuruyorlar. Ben delikanlıdır, kırılmasınlar diye kendilerine yüklenmedim. Hizmete bu kadar onursuz ve sefilce yaklaşanları mezarda da olsa bir gün yakalayacağız. Biz ne büyüklükler arzuladık; ne yiğitlikler ve güzellikler yaratmaya çalıştık. Onlar ise ne engeller çıkardılar. Siz dağılanlar ve kaybedilenler üzerine sigaranız kadar düşünüyor musunuz? Acaba kesilen başların anlamı nedir?

Ortada suçlar var, ortada kıyılan canlar var. Halkımızı adeta düşman gibi vatandan kaçtırmışsınız. Silaha en büyük kötülüğü kendi-

niz yapmışsınız. Fırsat verilmedi, savaş olanağı ve ortamı yaratılmadı denilemez. Hepinizin içinde bulunduğu mevzinin benimkinden çok daha elverişli olduğunu çok iyi biliyorsunuz. En kötü mevzi benimdi. Peki, kullanmayan kimdi? Bu soruya da doğru cevap vereceksiniz. Şimdi düzelme şansınız var mı, yok mu? Artık lafı bu biçimde uzatmak istemiyorum. Düzelme şansınız ne kadar olduğunu bilmek istiyorum. Durumların düzeltilmesi üzerine biraz konuştum. Bunları konuşmak ayıp değildir, ayıp olan gerçekleri açığa vurmamaktır. Herkes ne yapıp yapmayacağını bilsin. Reel sosyalizmde yaşananları gördük. Yetmiş yıllık gizli kapalı tutum ve davranışlar yıkılışa götürüyor. Açık ve dürüst olalım. Bu temelde çok az şey ayakta kalsa bile, hiç olmazsa sağlam olur.

Bu kadar özgürlüğe acıkmış ve susamış bir halk için bir damla su olamıyorsanız, hiç olmazsa zehir olmayın. Bu topraklar başlangıçta bana da hiçbir umut vermiyordu, hiçbir yaşam olanağı tanımiyordu. Ama bir onur sorunu yaptım. Çırılçıplak kayalarımızı, iyi meyva vermeyen ağaçlarımızı, kuşlarımızı böyle ucuzca terk edersem, bu ihanet olur demiştim. Özgürlük türkülerinin en iyi söyleneceği yerde, siz kara celladın işleriyle uğraşıyorsunuz. Ezip geçtiğiniz, ocağın söndürdüğünüz öyle birkaç insan, birkaç ilişki, birkaç silah değil; bizim için tek fırsat olan yaşama şansının bitirilmesidir. Siz bunun köküne kibrit suyu ekiyorsunuz. Tarihte **Lut**'un lanetli kavmi vardır. Acaba biz ona oldukça benzemiyor muyuz? Savaş şimdi bu lanetliliğe yönelmiştir. Biz, geçmişte lanetli de olsak, bundan sıyrılabileceğine inananlardanız. Ona karşı direnip tersini yapmaya kararlılık gösterenlerdensiniz. İşte onu da tanımiyorsunuz. Tanısaydınız, savaş böyle mi olurdu? Ben milyonları kendime bağlıyorum da, siz niçin düşmanlık yapacaksınız? Biz lanetliliği kısmen aşmaya çalıştık ve gerçekleştirdik. Soyuna ihanet eder duruma düşürülen halktı. Şimdi ise bazıları bunu partiye yapıyorlar. Halkın binlerce yıldır bu duruma getirilişini anladık. Peki, sizin partiye ihanet etmenizi nasıl değerlendireyim? Gücünüz şu anda belki tüm halkın içindeki ihaneti tasfiye etmeye yetmeyebilir. Ama partimiz içinde ihanet geliştirilmemeliydi; görev partiye ihaneti dayatmak olmamalıydı. Niye bunu yapıyorsunuz? Yaptıklarınızın fedakarlık anlayışıyla

da ilgisi yoktur. Partinin başına ölümünüzü bela etmeyin. Biraz göz yumsam, neredeyse ihanetin egemenliğini ilan edeceksiniz. Bütün belirtiler bunu gösteriyor. Ne kadar kir, pas ve mikrop varsa egemenlik kuracak.

Bizim bunca büyük sağlamaştırma ve büyük güç kazandırma çabalarımıza rağmen, beni kandırmaya çalışıyorsunuz. Eskiler yenileri, yeniler eskileri aratıyor. Gerçekten bir tek kişi bile herhangi bir değeri veya kendisini kurtarsaydı, bu onun hakkıdır derdim. Hala bütün beklentileri bendedir. İşte ortada açık olan namertlik budur. Eğer ben sizin karşınızda yıllarca böyle yaşasaydım, böylesi olumsuzluklar sergileseydim, değerlerin savaşımında bir gün bile bir adım geri kalsaydım, kendimi en büyük namert olarak ilan etmekten çekinmezdim. Gerçekten siz mertliği ve yiğitliği ne sanıyorsunuz? Ben yaptıklarımı daha deryada bir damla su gibi görüyorum. Halkın ve hepinizin huzuruna çıkarken, kendimi hiç de tatminkar bir durumda görmüyorum. Siz gözümüzü çıkarıyorsunuz, beyninizde ve yüreğinizde sunacak bir şeyiniz yoktur. Ama yürekleri ve beyinleri çıkarmaya çalışıyorsunuz. Bu nedir? Bu düşmanlıktır, ihanettir, ihanet savaşımıdır, özüne karşı savaştır. Bunu öyle bir kişilik özelliği, onun anlaşılmayan bir özelliği olarak göstermemeliyiz.

Eğer kendinizi düşmanın istilasından kurtaramamışsanız, ben size ne diyeyim? Siz düşmana karşı ne zaman doğru yürüdünüz? Partiye karşı oldu mu, nasıl bir yürüyüş içindediniz? Bunları karşılaştırın. Bu Kürdün eski sanatıdır, ihanet sanatıdır. İhanet inceliği, devrimci incelik değildir. İhanet hesapçılığı, devrim hesapçılığı değildir. Kemalizmin piçliği yiğitlik değildir; onun lafazanlığı, iyi bir devrim sözcüsü olmak değildir. Neden sevilip sayılmayacağınız şimdi çok daha açıktır. Utancın kaynağı şimdi tam ortaya çıkmıyor mu? Hiçbir şeye fazla ehil olmadığımız şimdi daha iyi anlaşılıyor mu?

PKK onurun ifadesi oldu. PKK, direnişin saygı duyulacak etkeni olarak değerlendirildi. Sizin bunda payınız bile yoktur. Ben bu durumu yakalamak için hala ölüp ölüp diriliyorum. Düşman bin yerden PKK'nin canı olduğunu söylüyordu. Buna yol açan davranışlar hiç de az olmamasına rağmen, PKK'nin hiç de öyle olmadığını kanıtlamak için bütün gücümü ortaya koydum. Sizler işte bunun göl-

gesinde yaşıyorsunuz. Yaptıklarınızın onurla fazla ilgisi olmadığı halde, PKK'nin onur ifadesini kendinize mal ediyorsunuz. Burada da bir saptırma vardır. Onur ifadesi olmak için çok az şey yaptınız. Tersine hepiniz adeta onurdan düşürmek için yarıştınız. PKK onurunu nasıl kanıtlamak gerektiğini biliyor musunuz? Sıra onun gölgesinde sigara tütürmeye gelince bayılıyorsunuz. Buna hakkınız yoktur. Bu halinizle PKK'li sıfatını kendinize yakıştırmanız yanlıştır. Bazıları ellerine aldıkları o onurlu silahın gölgesine sığınarak, halkımızın başına bela kesildiler. Yiğit ve komutan olduklarını söyleyerek, yiğitliği de beş paralık ettiler. Bunu da parti otoritesine sığınarak yaptılar.

Parti otoritesi nedir, nasıl temsil edilir? İki keçiyi güdemeyecek adamın eline yüzlerce vatan evladını verirseniz, o da parti otoritesi ve onurunun bütünüyle kendisi olduğunu söylese, yanarsınız. Bu hesabın ve tutumun yetmiş yıldır sosyalist ülkeleri nereye götürdüğü ortadadır. Onlar da büyük adamlardı. Sosyalizmi kuranlar öyle basit adamlar değildi. Ya bunlar? Bunlar ancak çingene celladın neslini sürdürebilirler. Adını ağzımıza almaya gerek yoktur. Kimse burnundan kıl bile aldırıyor. Bu sözlerin bir tanesi bile böylesi "büyük adamlar"a gider mi? Tabii gitmez. Çabalarımız bir günlüğüne dursa, gafil adamlar bu yiğitliklerini kaç saat sürdürebilirler? Acaba o silah ellerinde kaç saat durabilir? Gafil adam bunları bilmez, hesaplayamaz. O başka şeylerle uğraşır. Gafletin ve ihanetin içindeki adama bunları sormak anlamsızdır. Değerler nasıl yaşatılıyor? Günler nasıl idare ediliyor? Değerler nasıl tırnakla koparılıp kazanılıyor? Kaya parçasına tohum nasıl ekilir, bu nasıl filiz verir? Biz bütün bunları göstermeye çalıştık. PKK tarihi için çok şeyler yaptık. Ama bunlar bundan anlamak istemediler. Söz verdiler, biz de sözlerine inandık. Anlamamak, yapıda ve sizde korkunç bir olgu haline gelmiştir. Anlamı doğal sonucuna götürmemek, sezarın hakkını sezara vermemek, objektif düşünmemek, çizginin gereklerini ölçüp biçmemek oldukça gelişkindir. Çocuklara iki sözcük söyleyin, üçüncüsünde size en güzelini tekrarlarlar. Kaldı ki karşımızdaki olay öyle çocukluk, amatörlük hastalığı değildir. Anlattığım gibi olduğunu biliyor ve bunda yanılmıyorum.

Sizin yaşadığınız hikaye çok basit ve ucuzdur; bir tilki hikayesi kadar bile değildir. Sizin için politika ve parti, en karikatürün karikatürüdür; düşmanın eseri olan yaşamın hortlatılmasıdır. Yaptığımız küçük bir ayarlamadır, çok basit ve küçük bir köylü kurnazlığıdır. Bu öyle fazla düzenli de değildir, kendini çok basitçe kandırmadır. Politik yönden gelişemediklerini söylüyorlar. Derdiniz gelişmek değil, basit bir köylü ve esnaf politikacılığı yapmaktır. Bu yüzden politikayı öğrenemiyor, politikleşmiyorsunuz. Basit karı-koca politikasını esas alıyorsunuz. Neden politikleşmediğinizi çok iyi anlıyorum. Çünkü politika adı altında uğraştığınız başka şeyler vardır. Kendimiz için iki sözcük üretmek amacıyla ne kadar uğraştığımızı bilmiyorsunuz. Ben sağda solda bir bildiri gördüğümde ve hele bizimle ilgili bir şey gözüme çarptığında, onu Kuran ayetleri kadar kutsal görüp değerlendiriyordum. O bir şey anlamayan ve sonuç kestirmeyen halimizle dahi bunu yapıyorduk. Politikayı kavramak, basit bir ilişkiyi ele geçirmek için yoğun olarak çalışıyorduk. Bir ilişki kurmak için adeta bin dereden su getirircesine çaba harcıyorduk. Ya sizler ne yapıyorsunuz?

Adam bu kadar ilişkiyi parçalıyor, bu kadar değerle oynuyor, ardından da “Bu yaptığım politikadır” diyor. Değerlere sözde sahip çıkıp halkı kişiliğine bağlıyor, ondan sonra da yeri geldi mi kaçıyor, devrimci politikanın bu olduğunu söylüyor. Günde bu kadar yoldaşımız devrilirken, adamın yüreği cız bile etmiyor. Bu yürek devrimci yürek olabilir mi? Türk artistleri bile yüreklenip açlık grevlerini ziyaret eder ve dayanışma gösterirken, bu silahlı güçler ne yapıyorlar? Ben burada bir savaşı eğitmek ve bir silah temin etmek için her şeyimi verirken, onlar hazır silahlı kuvvetlerimizi bile çalıştırmıyorlar. Halk geçen yıl serfihildanlara başvurdu. Dağın başındaki-ler inip tek bir gün bile koruma yapmadılar. Evet, halk bu çıplak yüreğiyle ortaya çıkarken, silahlı kuvvetlerimiz ne yapıyordu? Bunlar düşmanın biçtiği vatani ve kesmeye hazırlandığı kelleleri düşünmezler. Elinde tek bir kaması olan bile çok iş yapmak zorundadır. Siz yiğitliği ne sanıyorsunuz? Silahlı düşmanlarımızdan binlercesini vurmayanlar asla komutan olarak kabul edilemez. Bir şey yapamıyorsanız, silahları bırakın. Mademki yaşamasını bilmiyorsunuz,

ölmesini bilecektiniz. Eğer düşman çözülüyorlar diyerek bir yandan idamları gündeme getiriyor, öbür yandan bir daha dönmemesine halkı topraklarından koparmaya çalışıyorsa, bunun nedeni bunların zayıflığı ve tavırsız kalışıdır. Yoksa biz vatandan bir daha sökülmemesine gerekli bütün önlemleri aldık. Zindan direnişçiliği, zindanı düşmana zindan edebiliyordu. Halkımız da direnmiyor; halkta kusura aranmaz. Görevini yapmayanlar başkalarıdır. Biz halkı da büyük bir incelik ve sabırla direniş noktasına getirdik. **Kozakçioğlu** “gelin” diyor; “pişmanlık yasası” bunlara iyi destek vaat ediyor. Ben bunlara çok mu muhtacım? Gideceklerse gitsinler, hatta gitmelerini teşvik ediyorum. Benim yiğitlik anlayışında sonuna kadar hizmet vardır. Ama kaçacaklar kaçmalıdır. Bu, onların gerçek yüzlerinin açığa çıkması olur. Zaten hareketimizin yiğitliği kanıtlanması da ancak böyle gerçekleşebilir. Onun için bunları kaçirtacağız, aramızdan temizleyeceğiz. Yiğitlerin hakkını yememek için hiç olmazsa bunu yapmamız gerekiyor.

Henüz bütün yönleriyle ciddi bir biçimde eğitime yaklaşmıyorsunuz. Eğer bu çabaları doğru kavrarsanız, kurtuluş iddialarınız lafazanlık olmaktan çıkar. Bu koşullarda bile bir sonuç alamıyorsak, bu işlerden vazgeçmemiz gerekir. Kendilerini bu temelde geliştirmeyenlerin kurtuluşla ilgili hiçbir iddiaları olamaz. Burada dahi kendilerini doğru dürüst eğitemeyenler savaşamazlar. Kendi eğitimini aylarca ciddiye almayanlar bir işe yarayamaz. Bu olanaklarla ordu kuramayanlar, halk savaşını geliştirmeyi bir yana bırakalım, halkın başına bela olmaktan kurtulamazlar. Siz devrim mi yapmak istiyorsunuz? O halde devrimin özünü beyninize içirmelisiniz. Kimse sizden yaratıcılık istemiyor. Hiç olmazsa kişiliğinizi doyun. Kendinizi biraz doğru sözlü ve doğru özlü yapın. Kendinizi çirkinlik konusundan çıkarın. Aslında hizmet de beklemiyoruz. Hiç olmazsa düşmanın oynamayacağı kadar bir onuru yakalamanız benim için yeterlidir. Artık bu biçimde savaşmanızı istemiyoruz. Siz bağlılığın, bir aileye gelmenin ne olduğunu biliyor musunuz? “Bu PKK ailesidir, istediğimizi yaparız” diyemezsiniz. Size özgürlük çocuğu, özgürlük evladı, özgürlük değeri olun diyoruz. Ancak siz Kürdün hikayesini konuşturmadan vazgeçmiyorsunuz.

İyi ki ben bazı şeyleri yakaladım; benim güzel tarafım biraz da budur. Siz vatana bunu yapmayı layık gördükçe ve özgürlük olayına böyle yanılıklı yaklaştıkça, elbette birbirimizle uğraşmak durumunda kalacağız. Yiğitliğin o kadar basit bir şey olmadığını kanıtlayacağız. Ağlamak yok, düşmek yok. Yiğitlik adına bir şeyler yapmak istediğinize göre, o zaman sonuca gidin. Bunun nasıl kanıtlanacağını birbirimizden isteyeceğiz. Başka türlü saptırmayalım. Başka hesaplar yaparak, gerçek hesabı vermekten kaçmayalım.

Ben yiğitliği tanımayanların delikanlılığını tanımam; ne genç kız, ne delikanlı, fazla tanımam. Herkes yiğitliğini kanıtlayacaktır. Başka çare yoktur. Sözdən ve yoldaşıktan anlamayanlara bir şeyler yapacağız. Anlayacağız, anlayışlı olacağız. Ancak sizden de fazla bir şey istemiyorum, anlayışlı olun diyorum. Yıllardır bazılarına bir laf anlatamamaktan kendimi sorumlu tutuyorum. Laf anlatamıyorsam, o zaman siz benden hesap sorun. Anlatamıyorsam, doğru anlayışı siz bana kavrattın. Ağzınız bana karşı neden kilitlidir? Ben bu kadar konuştuğuma ve anlayış sunduğuma göre, belki ben de anlayışsız olabilirim. Ama o zaman siz beni anlayışlı yapmaya çalışın. Ben sizi dinlemedim mi, konuşurken benden korktunuz mu? Hayır. O zaman ufacak bir anlayışınızı bana kabul ettirin, size minnet borcu duyacağım. Anlatamıyorsanız anlayın, anlamasını bilin. Sizin yerinize çocukları alsaydım, onlarla bile destanlar yaratırdım. Beni onbeş yaşın altındakilerle devre geliştirmeye zorlamayın. Sonunda ona başvuracağım. Yetmişliklerden devre hazırlayacağım. Artık yedi ve yetmiş yaşındakilerle bu işleri yürütmeye çalışacağım. Sizler için gençlik ve delikanlılık oynanacak ve baştan çıkartılacak hususlar olmamalıydı. Çocuklar ve yaşlılar sizden daha iyi dinleyebiliyorlar. Eskiden öyle değildi; onlar şimdi beni mükemmel dinliyorlar.

Ben yalnız sizdeki gericilikle uğraşmıyorum. Aynı zamanda sosyalizmin temel sorunlarını da tartışıyorum. Şu anda uğraştığım şey, o kadar çabanın canına okuyan ve bugün insanlığı cehenneme götüren 70 yıllık sosyalizmin durumudur. Onun da bilincindeyiz. Sizler onun küçük piyonları, küçük figüranlarısınız. Yarın belki iyi oyunbaz olursunuz. Devlet kursak bile, onu söndürür veya piyonlukta terfi edersiniz. Aktör olduğunuzu söyler ve bununla daha tehlikeli

olursunuz. Bağımsız bir devlet oldu mu, sizi durdurmak daha da imkansızlaşır. Birileri kurdu, nereye kadar getirdiler? İnsanlık bunların yüzünden şu anda sonuçsuz ve soluksuz bırakılmıştır. Bunlar esas aldığınız tutumlar oluyor.

Kapitalizmin kemalist lehçesi, sosyalizmin TKP lehçesi, Kürtçülüğün KDP lehçesi insanın başına neler getirmez ki! Her biri lanetli bir olgudur ve insanı on kez baştan çıkarıp bitirmeye yeter. Biraz öyle mayalandırılmıştır. Var mı sağlam insan malzemesi? Dilediğiniz şeyleri biliyorsunuz. Size çok özlü PKK tanımları yapıyorum. İnsanlara anlayışlı davranın. Bu temelde PKK'liliğe ve savaşçılığa var mısınız, diye soruyorum. Bu ikide bir bana dayattığınız biçimde değil, tam tersine anlattığımız çerçevede olmalıdır. Yanlış kavranmaması için tekrar uyarıyorum. Sorun her birinizin bilinçli tutumlarının sahibi olduğunuzu belirtmekten ziyade, çok çeşitli yerler ve kişiliklerde şu veya bu biçimde saflarımıza akan, saflarımızı zorlayan, gidişatımızın doğrultusunu sarsan ve saptıran girişimlere karşı gerçek bir partinin görev anlayışıyla yürüme sorunudur. En büyük suçunuz bu noktada görülmektedir. Bunu yanlış anlamaya ve bu temelde sonuç çıkarmaya gerek yoktur. Görevlerine hakkıyla sarılmamak, görevlerine başarı olanağı vermemek, sizin sorumluluğunuzun esasıdır. Yoksa ne yapıp yapmadığınız, ne kadar bilinçli olup olmadığınız sorun değildir. Sorun, söz verildiği ve karar kılındığı gibi, pratikte görevlerin başarısına güç getirip getirememedir. Görevlerinin gereklerini başarıyla yerine getirmeyenlerin suçlu olduklarını biliyorsunuz. Görevin başarılması suçtur, yenilgidir, son tahlilde tasfiye olmaktır. Çoğunuz bu durumu yaşıyorsunuz. Hiç kimse kendisine haksızlık yapıldığını iddia etmesin. Sorun senin için onur olan, ölüm kalım sorunu olan ve yaşamından daha fazla değer vermen gereken görevlere ne kadar başarı şansı verip vermediğindir; işleri bağlı olduğun partinin çıkarlarına, partinin ruhuna ve maddi değerlerine göre yürütüp yürütmediğindir. Bunda önemli olan da başarılı olup olmamandır. Başardığın oranda onuru kurtarmış olursun; olumlu sıfatlara daha çok hak kazanmış olursun. Bu temelde görevlere yaklaşma gücünü kendinizde göreceksiniz. Bunu gördüğünüzde görev talep edeceksiniz. Bu sıfatı yakaladığınızda da, her

türlü kişisel endişenin ötesinde başarmak için acımasız bir pratiğin sahibi olacaksınız. İçte ve dışta karşınıza çıkan her türlü engeli silip süpürmeyi esas almalısınız. Görevlere yaklaşım ve görev talebi işte tamimatına böyle ele alınmalıdır.

Sizi daha ne kadar ve nasıl sağlam bir anlayışa getirmem gerekiyorsa, söyleyin yapayım. Devrimde esas olarak belirleyici olan öze bu temelde yaklaşılır. Eğer yaptığınız öteki hamalvari işler bu öze hizmet etmezse, yük olmaktan öteye gidemez. Neye mal olursa olsun, eğer birçok tali çalışmanız bu öz temelinde gelişmezse, her türlü çarpıklığın ve olumsuzluğun kaynağı olur. Buna dayanarak kendinizi anlayamazsınız. Özden yoksun ve esası yakalamaktan uzak bir biçimde kaba bir şekilde çaba harcamak boştur. Devrim bir sanattır. Bu sanatın da özü vardır. Sağlam görev anlayışı ve buna başarı şansı verecek çaba ayarlaması dışında, hiçbir şey onu sağlam sonuca götüremez. Diğeri hamallıktır. Sırtınıza çok ağır bir yük vurmuşsunuz, Ağrı Dağı'na çıkıyorsunuz. Yürüyüşünüz tıpkı Ağrı Dağı'nı sırtlayarak Kürdistan'da dolaşmaya benziyor.

### **Devrimci emekle kazanılan her şey onay görmelidir**

Bütün bu çabalarımızın amacı, doğrultuya dayatılan çok yönlü dayatmaları ve buna zemin teşkil eden durumları aşmaktır. Unutmayalım ki, bu dayatmalara ve buna zemin teşkil eden kişilere ısrarla bu doğrultuyu dayatmasaydık, PKK öncülüğü düşmanın da kendi özel savaş planların da ömür biçtiği gibi 1987'de bitebilirdi. Yine 1985'in sonlarında, 1988'in sonlarında ve işte bu 1990'da bitebilirdik. Bu hususu biraz açacağız. Şayet bitirilmemişsek ve düşmanın planları boşa çıkarılmışsa, bu bizim somut çabalarımızdan kaynaklanıyor. Düşünün, geçen yıl en azından 400-500 kişilik tepeden tırnağa ideolojik ve maddi donanımlı müdahaleler olmasaydı, şimdi Botan'da savaştan eser kalır mıydı? Bütün eyaletlere aynı amansız müdahaleler yapılmıyorsa, orada bir silah patlatılabilir miydiniz? Avrupa'ya amansız bir yüklenme olmasaydı, orası şimdi PKK'yi bitiren bir alan durumuna gelmeyecek miydi? Hepsini böyle olacaktı. Ama bizim çabalarımızla geçen yıldan beri bütün bölgelere ardı ar-

kası gelmez bir biçimde yüklenmeler olmuştur. Bir Botan tek bir sağlıklı müdahalede bulunmamıştır. Biz 500'e yakın bir güç aktardığımız halde, buradaki güçle fazla bir şey verememiştir. Biz buradan bütün bölgelere müdahale ettik. Bir de dolaylı etkiler vardır. Halkı ayağa kaldırdık. Bütün alanları objektif olarak birbirine destek sunacak hale getirdik. En başta da parti politikasını canlı tuttuk. Siz bunları da görmüyorsunuz. Parti politikasını ve partinin durumunu kavramaya gelmiyorsunuz. Ama biz çabalarımızla 1990'ın çok kötü bir biçimde kaybedilmesini önledik.

“Biz de yaşadık” diyeceksiniz. Doğru, siz de yaşadınız, savaştınız. Ama nasıl? Çabalarınız neyi, ne kadar kurtarabildi? Kurtarmanın esasını anlayacaksınız. Bazıları hala yaptığımız müdahaleden rahatsızdır. Bu müdahalelerden kimlerin rahatsız olduklarını biliyor musunuz? Onlar kapıyı dört dörtlük yenilgiye açık tutanlardır. Bunlar bir dağın veya başka bir yerin tepesine dikilmiş, bekçiler gibi bekliyorlar. Partinin müdahale ve güç verme olanağının ne zaman biteceğinin beklentisi içinde bulunuyorlar. Bunlar belki kaçış planlaması içindedirler veya kendilerini sağa yatırma ve silahlı mücadeleyi bir yöntem olmaktan çıkarma peşindedirler. Zaten baştan beri bu hesapları vardır. 1985'te, silahlı mücadelede umut yok, deniliyordu. Aynı tutum günümüzde, silahlı mücadeleye fazla bel bağlanmamalıdır, biçiminde sürdürülüyor. Oysa silahlı savaşım bugün halkımızı var eden en temel mücadele biçimidir. İşte bunlar bunu tasfiye etmenin hesapları içindedirler. Bunun için eğitmiyorlar. Bunun için saflar düzensizleştiriliyor ve beşyüz kişiye tek bir eylem bile yaptırılmıyor. Bunların arkasında hep bu anlayış vardır. Halbuki bizim çabalarımız ellibin kişilik ordular dahi doğurabilirdi. Alan da kurtarılabilirdi. Bunun için rahatsızlar, bunun için “Akademi'den yeni geldiler, bunlardan hesap sormak gerekir” deniliyor. Hepsini eğitmedik mi, silahlandırmadık mı, hepsine yürek takmadık mı? Bunlar işte bu kadar gafilidir. Sen bir halkın kaderini yenilgiye açık tutacaksın ve üstelik yapıdan rahatsız olacaksın. Cıvıl cıvıl gençler savaş istiyorlar. Onları ölüme terk edeceksin. Halk ölümüne destek sunuyor, kendin ona angarya uygulatacaksın. Kamptan gelenler ne kadar tecrübesiz olursa olsunlar, en büyük fedakarlığı sergilemeye



geliyorlar. Sen onları düşüreceksin!

Bunların yaptığı gafilik bununla bitmiyor. Bunların hepsi ağır savaş suçlarıdır. Değerlerin kolay kazanılmadığını kendilerine göstereceğiz. Lime lime olan sizleri kolay kazanmıyoruz. Bilinçli tavır koyan kimdir? Buna destek sunan kimdir? Sorumluluk nedir? Sizlere nasıl güç getiriliyor? Nasıl yürütülüyorsunuz? Bir tek adım atışınız bile hangi sorumluluk altında geliyor? Bunları anlamayacak kadar gafil misiniz? Hala bu köylü kurnazlığını yaşayacaksınız; bunun adına da uyanıklık, kendini kurtarma ve kendini dayatma diyeceksiniz. Bunu kim yutabilir? Önderlik olayında kendimize gelelim. Gerçeklerle oynamayalım. Eğer adam olacaksak, gerçeklere büyük saygı duymamız, sezarın hakkını sezara vermemiz gerekir. Ben kişiliklerinizle savaştığınız ve değer yarattığınız oranda size saygı gösterebilirim. Sizin bana yaklaşımınız da bu temelde olmalıdır. Bu tutum bizi adam eder, bu tutum bizi bize kazandırır. Bunu aşındırmayalım, bununla oynamayalım. Bazıları bununla kendilerini aşındırırlar, karıştırırlar, kendilerini dayatmak isterler. Bir vermeden bin almak isterler. Bir kişi kazanmadan, bin kişinin başında sahte komutan olmaya çalışırlar. Bunlara meydan vermemek için her şeyi emeğin değerine göre ölçüp biçmeliyiz.

Devrimci emekle kazanılan her şey onay görmeli ve esas alınmalıdır. Bütün seçim ve oylama bu temelde olmalıdır. Buna güç getireceksiniz. Kendimize saygılı olmayı, örgüt olmayı, komuta kademesi teşkil etmeyi böyle başaracaktık. Seçim yapamıyorsunuz, emeğin sonuçlarını değerlendiremiyorsunuz. Bu konuda kendinize saygınlığı bile oluşturamıyorsunuz. O zaman birileri kalkar, başınızda her şeyi yapar. Nitekim yapanların var olduğunu biliyorsunuz. Hiçbir emek harcamayan, sadece partiden yiyen ve parti içinde sadece oyun peşinde olan biri kalkar, hepinizin üzerinde egemenlik kurmaya çalışır. Bu hususta yaşanan örnekler çoktur. Ben bununla az savaşmadım. Bütün bunlar sizin için kolay şeylerdir, anlamamız gereken şeylerdir. Ama siz bu halinizle sosyalist örgütün niteliğini anlayamamışsınız. Bu tutumunuzla sosyalist örgüt niteliğini savnamazsınız. Bir köle gibi çalışmaktan kurtulamazsınız. Savaş söz konusu olduğunda kolay biçilirsiniz. Soylu çaba gerçekten kendini va-

tanına feda eden çabadır. Onun sahibi kimdir, bu konuda özveri, destek ve olanak nedir? Onu tartışacağız, işlerimizi onlarla halledeceğiz. Çalıp çırpan, nutuk atan, lafazan ve örtbas eden tipin yakasından tutup teşhir ve tecrit edeceğiz. Adam olmak böyle olur. Buna şiddetle ihtiyacımız vardır. Herkes herkesin suçunu, emeğin gaspını görmez ve buna dur demezse, hepsi kaybolur.

İşler kötüye gidince partiye yükleniyorsunuz ve suçu partide buluyorsunuz. Partiyeye karşı tepki geliştiriyorsunuz. Ondan sonra da kendinizi bunalıma vuruyorsunuz. Bütün bunlar haksız yere zamanında yapılmayan görevlerin tepkisel ifadesi oluyor. Bu tutumlarınız tarihsel ihanete götürüyor. Bu tutumlar sizleri de sanıldığından daha fazla yerle bir ediyor. Yaptığınız bir köylü kurnazlığını aşmıyor. Bizim köylümüz, ara sınıfımız dünyada en tanınmaz, en iflah olmaz ve kendinden habersiz durumda değil midir? O halde sizin bunları konuşurmanız neyi kurtarır? Politik olarak eğitime ve partinin taktik hattına gelemeyişiniz, onun üslubuna ve yönetimine yüklenmeyişiniz, sizin böyle iflah olmaz bir geçmişi yaşadığınızı ve hortlattığınızı gösterir. Köylü saflığı aslında köylü kurnazlığından daha berbattır. Esnaf dürüstlüğü esnaf kurnazlığından, feodal yiğitlik feodal kurnazlıktan daha berbattır ve daha beter sonuçlar verir.

Herkesçe iyi bilinir ki, PKK öncülüğü olmasaydı, Kürt sorunundan bahsetmek şöyle dursun, bir Kürt sözcüğü dahi ortaya çıkmazdı. Dolayısıyla öncülükle bu kadar oynadınız mı, bütün gelişmelerle oynamış olursunuz. Öncülükle bu kadar oynuyorsunuz. Birçokları parti tarihini öğrenmeye dahi tenezzül etmiyorlar. Biz dehşet, kahramanlık ve acıyla bir tarih yazdık ve yürüttük. Onlar öğrenmeye bile çalışmıyorlar. Bu durumunuzla ne kadar partilileşebilirsiniz? Bu yaklaşım en başta sizin savaşıma şansınızı kaybettirmeye götürüyor mu? Bu kadar amansız koşullarda yaratılan değerlere bu biçimde yaklaşmakla bir şeyler temsil edebileceğinize inanıyor musunuz? Hep beni zorlamakla uğraşıyorsunuz. Kimileri raporlarına yazmayı da ihmal etmemişler; “önderliği uğraştırıyor ve zorluyoruz” diyorlar. Utanmazlığa bakın! Görevimiz birbirimizi zorlamak mıdır? Ben sizin özgürlük işlerinizi bu kadar kolaylaştırırken, siz neden bu kadar zorlaştırıyorsunuz? Partileşmek, sağlam görev bölü-

mü ve işbölümü yapmaktır. Partileşmek, gerçekten bir kişinin tek başına kaldıramayacağı yükü bir gruba mal etmektir. Yoksa partileşmek bir grubun yükünü bir kişinin sırtına yıkmak değildir. Bütün bunlardan yine anlamayanlar olacaktır. Çünkü onların derdi başkadır. Biz de hiç olmazsa bunları kavratmaya ve özünü bu işe verenlerin saygınlığını kurtarmaya çalışıyoruz. İşte bu noktada derinleşin. Burası esastır, özdür. Burayı kurtarın. Diğerleri ayrıntıdır, hamal işleridir. İşin temel köşe taşları iyi yerleştirilirse, bir yük taşıma kabiline anlamlı olabilir. Ama temel ve köşe taşları çürük olursa, istediğiniz kadar taş taşıyın, bina kurulamaz. Kurduğunuzda da altında kalıp ezilirsiniz.

Bazıları geçmişte hiçbir katkı sunmadıkları gibi tutucu, hırsızca ve tam bir kariyerist tutumla sonucu bekler durumda bulunmaktadır. Bunlar eğer kaçmıyorlarsa, bazı beklentileri olduğu içindir. İşlerin başka türlü nasıl ele alınacağını biliyoruz. Ben burada işleri günde kırk türlü ele alabilirim. Nitekim akla hayale gelmeyecek işlerin ele alınmasına yol açtık. Sıfırdan başlayarak, inançsızlıktan ve her türlü boyun eğmişlikten neler çıkardığımızı ve nasıl çıkardığımızı biliyorsunuz. Savaşanların nasıl yetiştirildiğini, onlara cesaret veren siyasetin nasıl biçimlendirildiğini, ellerine tutuşturulan silahların tamamen nasıl olduğunu biliyoruz. Biz kendi çabalarımızla onbini aşkın silah verdik. Bunlar silahlarımızı düşmana kaptırmaktan başka bir şey yapmadılar. Nasılını bana izah ediyorlar. “Bundan başkası olamaz, kölelikten başka bir şeye yanaşamaz” diyebilecek kadar alçalanlara aslında kötü hakaret edecektim, ama etmedim. Bu tutuculuk da değil, köleliğin rahipçe meşrulaştırılmasıdır.

Bunları çok gördük. Bunlar çok lafazandır, yaptıkları tipik papaz lafazanlığıdır. Ölü gibidirler, ağır ve hantal davranıyorlar. En ufak bir işe el atmazlar. Aramızda işte böyleleri vardır. Bunlar yaşamın katilleridir. Böyleleri işlerin daha gelişkin ele alınamayacağını sanıyorlar. Ama biz size işlerin nasıl ele alındığını gösterebiliriz. Bunu her yerde yapıyoruz. Değişik alanlardaki inanılmaz gelişmelerden bunu anlamak zor değildir. Bütün bunlarla bu tutumlarda nelerin olup olmadığını biraz anlatmaya çalışıyoruz. “Biz buyuz, bizden başka türlü adam çıkmaz” anlayışı bir düşman dayatmasıdır. Sizler bunu anlamı-

yorsunuz. Yaşamı bir kader olarak bellemişsiniz ve sürüklenip gidiyorsunuz. Devrimcilik bunu kabul etmemektir, bunu yırtmaktır. Bütün bunları tekrar tekrar partiye dayatacaklar, siz de bunu normal göreceksiniz: Bunu yapmayın, bunlar doğru değildir. Bütün bu anlatımlar hiç olmazsa ihtilalci düşünceye biraz işlerlik kazandırıyor. Bu sizin körkütük tutumlarınızın seçenek olmadığını ortaya koyabilmektir; sizi zengin ve üretken kılabilmektir, iflasçı ve yaratıcılıktan yoksun kişilikten biraz daha uzaklaştırmaktır. Bizim bütün alanlara nasıl girdiğimizi daha anlayamamışsınız. Sıfırdan neler ortaya çıkardığımızı bellidir. Bunu hiç mi anlamak istemiyorsunuz?

Tükeniş çizgisinin sahiplerini iyi tanıyalım. Onların tutum ve davranışlarını iyi tanıyalım. İflas etmişliğinizi bir kader olarak PKK'ye dayatmayın. Zaten tükenmişsiniz. Hiç olmazsa PKK sayesinde kazanmasını bilin. Ruhta, sevgide, saygıda, kısacası bütün insanı yeteneklerde kaybetmişseniz, hiç olmazsa minnet ve şükran duygularıyla dolu olarak, şu PKK denilen olaydan kazanın. Yüreğinizi ve beyninizi açın, zenginlikleri sığdırın. Çalıp çırpıklarını “Benimdir, kişiliğime aittir, ben kazandım” diyerek, bir hırsızın tutumuyla karıştırmayın, ona indirgemeyin. Size kazandırana her gün, her saat minnet ve şükran duyacaksınız. İnkarcılığı terk edelim. Bir de size neler kazandırdık diyorlar. Kim kime ne kazandırıyor? Bunun hesabı, sizin o en zor dediğiniz metanetin hesabından daha ağırdır. Parti hesabıdır, partiye verilmelidir. Bu öyle kolay da değildir. Şu ana kadar bunca çalışmama rağmen, ben bile size şunu kazandırdım demiyorum. Ama size kazandırmaya çalıştım. Tarihinizi ihanet tarihi olmaktan çıkarmak, sizleri hainane çalışmaktan uzaklaştırmaktan, birbirine karşı güçsüz, zavallı, saygısız ve hep düşmana hizmet edenler yığını olmaktan çıkarmak için, çabalarınıza destek olmaya ve doğru temelde işlemeye çalıştım. Her şeyi ben verdim, ben yarattım, demiyorum. Ama yol açmaya çalıştım. Peki, hiç de yol göstermeyen ve çabalara destek olmayanın her şeyi kazandırması nerede görülmüştür? Hizmet anlayışı nerededir? Bütün bunlar parti hesabıdır. Bütün bunlar hesap kitap işidir, en zor denklemlerin çözümüdür. Bunu bana mı yutturacaksınız, beni hiç mi tanımıyorsunuz? Hiç olmazsa varlığımı bu işlerin hesabını kitabını

yapan biri olarak anlamalıydınız. Bu basitlikleri, çocukların bile çözebileceği hesapları bana yutturmaya çalışacaklar! TC'nin, emperyalizmin, Ortadoğu gericiliğinin, sosyal-şoven solun hileleri vardı. Onlar beni yanıltmadı da sizler mi yanıltacaksınız?

Kendinizi körkütük yere atarak benden hesap sormaya çalışıyorsunuz, beni hesap soramaz durumda tutmak istiyorsunuz. Bunu en çok anam yapardı. Onunla da savaştığımı size söyledim. Yapmayın, kendinizi bu biçimde ortaya atarak benimle savaşamazsınız. Adam olmaktan başka bizimle yol almanın olanağı yoktur. Bu hesaplarınız için ancak ölümümü bekleyebilirsiniz. O zaman içinizden bazıları belki bu tutumlarına geçerlilik kazandırabilir. Ama ben sağken, bu yönlü hesaplar yapmak çok tehlikelidir. Benim çok yönlü olduğum söylenir. Bu bir gerçeği ifade eder. Kaç yönlü olduğumu anlayacaksınız. Neleri nerede ortaya çıkardığımızı, neleri nasıl bulmaya çalıştığımızı bileceksiniz. Dedim ya, bana yutturmaya çalışmak olmaz. Dikkat edin, bir çocukla bile nasıl arkadaş olduğumu bilirsiniz. Bu da bizim bir yönümüzdür. Yaşlı bir dedeyle nasıl candan olduğumuzu da bilirsiniz. Bunlar hep benim yönlerimdir. Bu konuda çok becerikliyim. Onun için delikanlı olduğunuzu, şöyle veya böyle olduğunuzu söyleyerek beni yanıltamazsınız. Biz delikanlılık süreçlerini en yoğun yaşayanlardanız. PKK öncülüğü, PKK'nin işleri yürür. Kandırmak ve temsil etmemek olmaz. Biz sizin iyi kavrayan, iyi anlayan, iyi sonuçlara ulaşan ve iyi seferber olan gelişkin bir yoldaşlar topluluğu haline gelmenizi istiyorduk. Bunun da anlaşılacak bir yönü yoktur. Güzel bir şeye, iyi bir fırsata, iyi bir hizmete ve disipline gelmemek, kendi öz örgütünün kurallarına uymamak, bu konuda ölçü tanımamak, anlayamadığını ve zihninin çalışmadığını söylemek, düşürülmüşlüğü ve baştan çıkarılmışlığın dile getirilmesidir. Bütün bunları yürekler acısı durumlarınızı gördüğüm için söylüyorum. Kendimizi bu kadar anlayışsızlığa mahkum etmeyi acıyla gördüğüm için söylüyorum. Yoksa parti tarihimizde bu tip söylemi fazla geliştirmedim.

Düşmanın durumunu anlatmak istedik; parti tarihini doğru anlatmak istedik; görevleri doğru belirlemek istedik. Ama bu anlayışsızlık duvarlarına çarptıktan sonra, anlatmaya mecal bırakılmıyor. An-

layış kıtlığı ve çarpıklığı olduğunda, öncelikle anlayışlı kılmak için yüklenmemiz gerektiği açıktır. O söylediğiniz ve bazılarının kanıtlamak istediği “Bu işler yürümez, bu işler gelişmez, bu kader kaçınılmazdır” sözleri, anlayışsızlıktan da öteye küçük hesaplardır. Parti bunlara karşı tutum alacaktır. Onların ellerinde ne silahlar varsa teslim alacağız. Biz bu silahı boşa çıkaracak önlemleri almış bulunuyoruz. Onlar halkı bizden uzaklaştırmaya çalıştılar. Biz ise halkı kendimize yürekten bağlayacak önlemleri aldık. Giden bir savaşçının yerini on savaşçıyla dolduracak önlemleri geliştirdik. Sizlere karşı böyle konuşurken, tam bir parti taktiğini konuşturuyorum. Bütün önlemleri aldım. Yine de düşünün ve hesabını kendiniz yapın. Bu yöntemlerle beni geriletemeyeceğinizi bileceksiniz. Yüzlercesini öldürseniz de, binlercesini çıkarırım. Halkı düşürmeye kalksanız da, onu ölümüne kendime bağlamasını bilirim. Bazı cephele çöktürseniz bile, yerinde on yeni cephe açarız. Şimdiye kadar beni yıldırabilirdiniz mi? Bu halinizle, görevlere sahip çıkmamakla şimdiye kadar bana bir geri adım atılabildiniz mi? Hayır. Bu yapılanların iş olmadığını bu tiplerin babası olan itirafçılar söylüyordu. Bu tiplerin babası **Şahin Dönmez**, “Apo taştan adam yapar” diyordu. Yani ısrarla parti içinde böyle yaşayanların babası Şahin bunları söylüyordu. Siz neler yapabilirsiniz? Her şey benimle olup biter demiyorum. Herhalde ben de yaşamımla sorumluyum. Kaldı ki mirasımız da az sonuç bırakmaz.

Siz doğru yoldaşlık yapacaktınız. Gönülden ve oldukça gelişmiş bir düşünceyle bize yoldaşlık yapmaya yönelecektiniz. Ben bu kadar açık eleştiriyorsam, hiç olmazsa sahipleri kendilerini biraz tanınsınlar diyedim. Herkes kendi üzerine düşeni biraz bilmelidir. Ben bunları sırtımda komutan yapamam, sırtımda halkın başına bela edemem. Ben bu halka karşı tek bir yersiz söz söylemedim, iyi anlaşılacak tek bir söz demedim. Bunu da parti ideolojisini geliştirmek için yaptım. Siz ise halkın başına bunları getireceksiniz! Bu olmaz. “Zaten bize olan olmuş, bize yapılan yapılmış, sen de yap-san farketmez” diyeceksiniz. Bu da bir tutumdur. Çoğu da bunu bekliyor. Düşmekte sınır tanımamak işte buna denir.

Bütün bu çabalarım partinin başına bela olan ve bela olmaya ze-

min sunan iflah olmazlıklara son vermek içindir; bir davanız varsa, ona biraz işlerlik şansı kazandırmak içindir; biraz dikilebilecek, sağlığa kavuşturulabilecek yanlarınız varsa, ona merhem olmak içindir. Düşüncesizliğin ve yüreksizliğin tümüyle egemen olduğu bir ortamda, bunu bütün yönleriyle yaşadığımız koşullardan alıp getirdiğimiz hareketimizi bu anlayışsızlıklarla kuşatamazsınız. Bunun savunulur ve kabul edilebilir bir yanını gösteremezsiniz. Buna ne yenilgi, ne de teslimiyet dayatılabilir. Yine, bundan fazlası olmaz, diyemezsiniz. Bütün bunların PKK’de ne anlama geldiğini biraz anlamanız için söylüyorum. Bir iki sözcük söyleyebilecek güçte olmadığınızın inanmıyorum. Ellerini kaldırmaları halinde bile birçok iş çevirebilecek olanların bu tutumlarına gerçekten bir anlam veremiyorum. Israrla bunun tersini yapmanın PKK’lilik olduğunun söylenmesine, bu kadar eşsiz olanaklar ortamında işlerin doğru dürüst ilerletilmemesine, bu kadar kurtuluş değeri ortaya çıkmışken, “savaş gereksizdir” veya “savaş fazla gelişemez ve sonuç alamaz” denmesine, bu türden tutum ve davranışlar içine girilmesine ve buna anlam kazandırmaya çalışanların durumuna bir ad koymak gerekiyor.

İnanıyorum ki, bütün bunların altında sefalet, ihanet, tarihin süpürütüsü ve bunların parti ortamına yansıtılması vardır; düşmanın ses verdiği ve çağrı yaptığı tutumlar vardır; kölelik ve hamallık vardır; kendine saygılıktan ve kendine adam dedirtmekten uzak tutumun etkileri vardır; kabalık, yüzeysellik ve ilkellik vardır. Buna inanıyorum. Ama en büyük inancım, bunların kader olmadığını. Birbirimizi anlıyoruz, umarım bu kez adam olacaksınız. Bazıları aylardır doğru dürüst bu eğitimin anlamına ulaşamamışlardır. Bunlar yeni yeni kavramaya başlıyorlarmış. Biraz sarsıntı geçirmişler, şimdi derinliğine ele almaya başlamışlar! İşte lafa bak da hizaya gel tarzında bir tutum! Bunu kendiniz söylüyorsunuz. Yoldaşlığın kitabında bu yaklaşımların yeri var mıdır? Ben mi size böyle yaklaşın dedim? Hayır. Bütün devrelerde tarihimiz boyunca doğrular için söylenenlere ve sunulanlara bir bakın, neler göreceksiniz? Eğer beyninizi birazcık sarsmazsanız, ufak bir çaba harcama gereğini bile gösteremeyeceksiniz. Yaklaşım şimdiden böyle olursa, bu ölçülerinizden yarın başınıza neler getireceğinizi iyi çıkarmanız gerekir.

Onlar da sizin gibiydiler, hatta gerçeklerimize sizden daha iyi yaklaşıyorlardı. Ama bu durumlara düşmekten kurtulamadılar.

Yürüyüşü başlatış biçimi sonucu belirler. Böyle başlayanların kötü sonuçlandırabileceklerini söylemek kahinlik değildir. Düzeltmeyi sadece bu çokça açığa çıkan durumlara ve davranışlara değil, daha çok da bu temelde kendinize uygulamanız gerekir. Ben bu kadar gelişme fırsatı yakaladıktan ve yalnız bir devreyle ülkenin kurtuluşunu garantiye alma fırsatını ele geçirdikten sonra, değerlerin böyle çarçur edilmesini affedemiyorum. Böyle yönelmeyi ve böyle sonuç çıkarmayı en azından ortaya çıkan tahribatlar kadar tehlikeli görüyorum. Yoldaşlıkta zorlamak, kavrayışsızlık ve ilgisizlik olmaz. Ölümüne kazanılan değerlerden kendine lazım olanı bile almamak izah edilemez ve bu tavır sürdürülemez. Önder diye belledikleriniz gözlerinizin önünde buna yol açmışlarsa, o zaman siz de önderliği çok kötü bellemişsiniz, öyle uyguluyor ve öyle yaşıyorsunuz. Bunlar sizi kurtarmaz. Gerçek önderlikle yüz yüze geldiğinizde, acımasız durumlara düşmekten kurtulamazsınız. Kötü önder olmamak için defalarca verdiğimiz sözün gereklerini yapacağız dedik. Bir halk kadar sonuç çıkaramıyorsanız, gerisini kendiniz düşünün. Binlerce yıldır oynanan tutumu bizde de yaşamak istemek çok uyduruk ve yaramaz hesaplardır. Pişman olacaksınız. Bence itirafçıların tarihini de okumalısınız. Onlar çok kötü oynamak istediler. Önderlikle oynanmaz, kimse onu kendine göre yontamaz. Amansız dokuduğum, bugün az çok hatırı sayılır ve dinlenilir duruma getirdiğim bu kurum karşısında böyle sallanıp duramazsınız. Önderliği kesinlikle doğru kavrayacağız. “Ben şöyle yetersizim, şu kadar eksiyim” demek önderlik çağrısı değildir, önderlik çağrısına cevap vermek değildir.

### **Önderlik gerçeğini doğru kavramak, uygulamak ve savunmak şarttır**

Bu halkın da bir önderliği olacaktır. Bunun gereklerini yerine getirmeye çalışırken, hiç olmazsa saygılı olacaksınız. Saygılı bile olmuyorsanız, elbette yüzgeri edileceksiniz. Siz adam olmayı, adam yerine konulmayı ne sanıyorsunuz? Bu PKK’de kolay mı kazanıl-

di? Bu sahte bağıllık andlarını terk edin, bunlar ikiyüzlücedir. Kim-seden öyle bağıllık ve kavrayış istemiyorum. Önderlik bağlamında hiçbir yönünüzle kendinize sahip çıkamaz mısınız? Ben kurda kuşa karşı bile sorumluluk duyuyorum. Siz biraz da bize karşı sorumluluk duyamaz mısınız? Önderlik son tahlilde kendinize saygınlığın temsilidir. Önderlik savaşımızın esas alanıydı. Sizler gelip oyunu tam da burada oynamaya çalıştınız. Ne kadar oynadıysanız, sonuçlarına da katlanacaksınız. Önderlik değerleri ve olanaklarıyla oynarsanız, o zaman sonuçlarına da katlanırsınız. Ben şu anda ceza yasalarını ilan etmiş değilim. Ancak her şeyi seferber edeceğim. Ahlakı, sanatı, ideolojiyi ve politikayı ayaklandıracağım; oyunlarınızı boşa çıkaracağım.

Önderlik gerçeğini savunmak zorundayız. Önderlik Kürdistan halkının da onur abidesi olacaksa, onu biraz temiz tutacağız. Sorun ben değilim, ben en büyük hizmetçiyim, en büyük savaşçıyım. Kürdistan halkının önderlik gerçeğini savunacağım. Onun önderlik gerçeği nedir? Onun kimliğine ve uzun vadeli insana yaraşır her türlü umudu ve bilincinin oluşumuna, korunmasına ve maddi güce dönüşmesine elbette hizmet sunacağız. Ben de halkımın bir hizmetçisiyim ve savaşıyorum. Hiçbir zaman “Önder benim, benden başkası olmaz, olamaz” demedim. Bu sizin yakıştırmanızdır. Ben kendimi hiçbir yerde başkan olarak önermedim, hatta genel sekreterliğe de önermedim. Bunları siz söylediniz. Mademki yüklerini hafifletiyor ve kendileri için uygun oluyor, öyle olsun dedim. Gerçek önderlik ölçülerine, önderliğin oluşumuna, güç kazanmasına ve kurumlaşmasına adanmış büyük hizmet vardır. Kendimi savunmuyorum; savunduğum şeyler önemlidir. Ben de sizin gibi görevleri başaramadığımı, kendini dayatanlar olduğunda konuşamadığımı söylüyor muyum? Dünya Kürdistan’ı inkar ederken ben inkar ettim mi? Hepiniz inkar ederken, ben ettim mi? Hepiniz en ufak bir direniş gösteremezken, bir silah patlatamaz ve “Hiçbir olanağımız yok” derken, ben de olmaz dedim mi? Hiç gelişme olamayacağını söyleyip bunu bir kader olarak yaşadığınızda, ben yaşadım mı? Yanlış anlamayalım, çabalarımızı yerli yerinde harcamasını bilelim. Ben hiçbir zaman görev yapamam demedim. Bu işe ilk adımımı attığımdan beri,

temel doğrultu içinde yürümeye çalıştığımda, önüme ne yılanlar, ne çiyenlar, ne zehir zemberek engeller çıktı. Ama güç getirerek hepsine karşı savaşılabilirliğini gösterdim. Hele hele bu kadar ciddi bir silahlı güç durumundayken görevlerin üzerine yürümek, sindirilecek bunca malzeme varken özümseyememek, tek sözcükle büyük ayıptır. Şimdi birileri size ideoloji yaratın, silah ve yeni görevler yaratın deseydi, ne yapacaktınız? Hazır olanı bile değerlendirmeyen, o zaman ne durumlara düşecektiniz? Halkın evlatları, halk önderleri yarı yarıya yaratarak yürürler.

Ben yine de bir ulusal kurtuluş görevlisinden beklenecek her şeyi yaptım ve yaparım. Görev alanlarına yürüdüğümde, kimse bana ne bir yetki ne de bir ilişki verdi. Görevleri kendim çıkardım. Görev anlayışı işte budur. Bunun anlaşılmayacak neresi var? Niye anlamazlıktan geliyorsunuz? Hazır olanaklarla görevlerinizi yürütün dediğimde, neden kolay ortamlarda kendinizi daha da görev dışı bırakıyorsunuz? PKK’de görev anlayışı az mı kavrandı? Bunun kavranması zor mudur? İşte size görev kavrayışımı sunuyorum. Göreve yaklaşım budur. PKK tarihini sağduyulu inceleyin; görevi görev belleme, görevi ortaya çıkarma, görevi olanaksızlıklardan başarıya götürme anlayışını görün.

Sorumluluk nasıl duyulur? Sorumluluk, sizin bu dünyada hiçbir biçimde altında yaşayamayacağınız bir esneklik ve yücelik içinde tutulmuştur. Sorumluluk, değerlerin üzerine titremektir. Yine sorumluluk bir dost gördüğünde, ona karşı saygınlığa dört elle sarılmaktır; bütün değerlerimize karşı haddini hesabını bilmektir; değerlerin esenliği için çalışmaktır. Bu konularda işin neresindesiniz? Hangi değerlere ne tür yaklaşım gösteriyorsunuz? Onları koruyabiliyor musunuz? Sorumsuzlukta gelişmeyi yaşamak neyi kurtarabilir? Biz amansız bir biçimde sorumluluklarımıza sahip çıktık. Bize verilen her değere ve her ilgiye layık olmak için büyük sorumluluk gösterdik. Dünya buna tanıktır. Sorumluluklarımızın gereğini layıkıyla yerine getirmek ve zedeletmemek için kılı kırk yardık. Bir de kendinize bakın: Değerlerimize ve görevlerinize hangi sorumlulukla bağlısınız? Görevler boşa çıkartıldığında vicdan azabı duymuyor musunuz? Sorumluluk anlayışı biraz olsun aklınıza gelmiyor mu?



Hayır. Peki, bu nedir? Bu köylü kurnazlığıdır. Bu, bana değmeyen yılan bin yaşasın politikasıdır. İşte bu politika sorumsuzluktur. Kendinizi yormaya dahi gerek görmüyorsunuz. Devrim gibi bir sanat bununla icra edilebilir mi? İcra etmeyi bir yana bırakın, bu anlayışla en basit bir iş bile ileri götürülebilir mi? Üstelik bu anlayışınızı bizim gibi amansız bir sorumluluğu bulunan ve gece gündüz uğraşan birine karşı, onun sorumluluklarına karşı dayatacaksınız! Bu kesinlikle olmaz. Hangi sorumlulukla karşı karşıya olduğunuzu unutamazsınız. Eğitim, bu konuda hiç olmazsa biraz duymak ve anlamaktır. Savaş, sorumluluklarla tiril tiril titremektir.

Tabii yetki sorunları da ayrı bir öneme sahiptir. Tanıdığımız o kadar büyük yetkilerin başına getirilmeyen kalmadı. Yetkinin anlamını biliyor musunuz? Yetki nelere yol açmalıdır, neye kadirdir, neyi yükümler? Şimdiye kadar kendisine tanınan yetkilerden birini yerine getiren tek bir görevli görmedim. Hani bazıları da yetkisizlikten şikayet etmiyor mu? Halbuki PKK'de en olmayacak şey budur. Herkes müthiş yetkilidir, ama yetkilerinden habersizdir; yetkileriyle oynamaktadır, yetkiyle oynamayı güzel bir sanat bellemiştir. Oysa bir yetki doğru olarak kullanılırsa, çok büyük gelişmelerin nedeni olabilir. Eğer yetkinin size verdiği kuvveti iyi hesaplıyorsanız, gerçekten büyük gelişmelere yol açabilirsiniz. Ama siz yetkiyi bana karşı tasarrufta kullanmada ve kendinizi değerlere dayatmada bir olanak haline getiriyorsunuz. Yetkinin başına binbir bela getiriyor, canına okuyorsunuz. Elinize geçen parti olanaklarının ve halkın canını çıkarıyorsunuz. Halbuki yetki bastırmaya değil, özgürleştirmeye ve yüceltmeye götürmeliydi. Dikkat edilirse, görev alanlarımızda ya yetkiyi görmezlikten gelme, ya onu kötüye kullanma, ya da hiç orali olmama vardır. Her şeyden yetkili kılınan biri, ne olduğu bile belli olmayan birinin yetkisi altına girmektedir. Böyle biri yetkisine ihanet etmiştir, ama farkında değildir. Yetki en büyük namustur; bunu çiğnemiştir, ama farkında değildir. Bu hususta da verdiği sözün gereklerini yerine getirmemiş durumdasınız.

Ne tecrübe, ne de eğitim fazla öğretici olabiliyor. Bu durumu adeta olağan görmeye alıştınız. Ben size savaş tecrübesini ve eğitim fırsatını sunarken, böyle ele alın, demedim. Siz yetmezliği bü-

tünüyle kendi kendinize tutum olarak bellettiniz. Hala birçok hususu anlamaya gelmiyorsunuz. PKK'de bu nedir, ne değildir; bu konularda kendi kendinize sorular sormuyorsunuz. Ne olduğu belirsiz tiplerin hepimizin başına bela olmasının nedeni, sizin bu konudaki büyük anlayışsızlığınız ve değerlere büyük anlamını verememenizdir. Eğitim çok ciddidir. Hele hele savaş çok ciddi bir uğraştır. Sözümona komutan olmuşlar, yetkiye kavuşmuşlar, ama PKK tarihinde emir düzenine nasıl ulaşıldığını fark edemiyorlar. Tek bir komutan bile PKK'de emirsel gelişmiyor. Ya da emir ve talimat düzeninin ne olduğunu kavramıyor, kavrayamıyor. Benim bütün talimatlarım boşa çıkartılıyor. Kendi dediklerini örgüt emri gibi göstererek, her şeyi sonuna kadar emirle yaparlar. İşte en büyük saptırmalardan biri de budur.

PKK gerçeğinde emir olgusuna ulaşmak dünkü gibi aklımdadır. Yıllarca konuşurdum, ama karşımda bir ilgi bile yaratamazdım. İşte biz bu noktadan alıp bu günlere geldik. Nitekim bugün halk yavaş yavaş otoriteye ve emir düzenine girmeye çalışıyor. Ben hala emretmiyorum. Peki, ne yapıyorum? Emir düzeninin temellerini, ciddiyetini oluşturuyorum. Otoritenin sağlam esaslarda işlenmesini mümkün kılacak her şeyi yapıyorum. Ya bizim komutanlarımız ne yapıyorlar? Bizim komutanlarımız bir çırpıda onlarcasını yere seriyorlar. Kendilerine göre emir varmış da, yapılması doğruymuş! PKK'nin otoritesi, emredilmesi halinde ölüme gidecek durumu yaratmıştır. Ama bunun nasıl yaratıldığını sormak gerekir. Biz yıllarca bir ilgi yaratmak için neler yaptık? Bunlar parti tarihini neden incelemiyorlar? Askerlik meslekleri varmış. Bunların askerliği emir-talimat sistemidir. Kürtlerde emre gelmek bir yana, kardeşin kardeşe laf bile anlatamadığı bilinmektedir. En son zapturapt altında alınan halk kesimi Kürtlerdir ve düşmanın amansız emir ve tasarrufu altındadır. Gerçeklerin böyle olduğunu hepimiz bilirsiniz. Biz burada önce birbirimizi dinlemeye, daha sonra güven verecek kadar fedakarlık duygusunu geliştirmeye ve ölümün üzerine yürünecek kadar cesaret yaratmaya yol açmak için elimizden geleni yaptık. Komutan bu dağlar kadar büyük olan çabamızdan anlamaz mı? Amansız önderliksel çabalar olmasaydı, ölüme gitme şurada kalsın, size bir ek-

mek bile vermezlerdi. Bunu neden anlamıyorsunuz?

PKK'yi emir düzenine getirmek için, benim size daha doğru dürüst bir emir verdiğim bile yoktur. Büyük anlatım, büyük ihtiyacı belirleme, yürüyüşün bütün gerekçelerini sıralama, olanaklarını sergileme... Yani bundan başka çaresi yoktur dedirtecek noktaya getirinceye kadar neler yaptığımı görüyorsunuz. Yine de emretmiyorum, anlayışı ortaya çıkarıyorum. İradeyi, cesareti, olanağı, silahı her şeyi ortaya çıkarıyorum. Ondan sonra doğal bir yürüyüş içine giriyoruz. Bütün düzenlemeler, bütün olanaklar, bütün sağlık bu yürüyüşte esas alınmıştır. Ama hala anlamsız bir kayba yol açabilecek bir emir yoktur. Peki, ya bu komutanlar ne yapıyorlar? Duyduğum ve raporlardan çıkardığım kadarıyla bunlar komutanlık yetkisini hiç eğitmeme, savaştırmama, kendi varlığı için nerdeyse onlarca sını harcatma, yetkili olduğunu ve emrettiğini söyleyerek kendilerine karşı gelenleri kurşuna dizme biçiminde kullanıyorlar. Haydi bakalım: Biz emir düzenini nasıl ortaya çıkardık, sizler bu emir düzeninin olanaklarını nasıl kullanıyorsunuz? Siz yine burayı da anlamadınız. PKK'de emir düzeninin ne kadar önemli olduğunu, onun ortaya çıkışını ve anlamını, dolayısıyla emir vermek için kılı kırk yarmasını ve emretmenin büyük sorumluluğunu anlamak zor mudur? Çok ucuz bir emirle onlarca savaşımız harcanacak, bunun karşısında yüreğiniz bile sızlamayacak; onlarca silahımız düşmana kaptırılacak, orali bile olmayacaksınız: Emir düzenini doğru kavramak bu mudur? Sizde yürek var mı? Sizde PKK'nin herhangi bir gerçeğini kavramak var mı? Zor olanakları, zor yürümeyi, küçük bir birliği yaratmak var mı? Peki, bu komutanlara ne yapalım?

Bunca kaybın altında sergilenen komutanlık yetkisi işte böyledir. Sizi emirle ölüme gidecek kadar hazırlıyoruz. Ama burada önemli olan bundan sonra bu yetkiyi nasıl kullanacağınızdır. Bu anlayış kıtlığınızla hala ikide bir karşımda militan diye sallanıp duruyorsunuz. Bir göreve, bir yetkiye doğru dürüst sahip çıkmayanlar, az çok sorumluluk duymayanlar gerillacılık yapabilirler mi, halkı örgütleyebilirler mi? Biz bazı gerçeklere yaklaşmanız için sizi defalarca uyardık. Eğer gözlerimizin önünde bu kadar çılgınca girişimler olmasaydı, insan harcamak bu kadar kolay olsaydı, o zaman üzerinde

durmazdık. Ne kadar güven ve inanç kaynağı olabiliyorsunuz? Ailenizde bile ne kadar birlik yaratabiliyorsunuz? Kardeş kardeşi ne kadar dinliyor? Emirle iş yürüttüğünüze göre, bunları da yapabiliyor musunuz? Dedim ya, anlayış kıtlığı çok belirgindir. Size göre toplanmak, silahlanmak, devletlerin sınırlarını aşmak kolaydır. Oysa bunların hepsinin amansız bir sorumluluk ve çabayla ilgisi vardır. Bütün bunlar sizin gerçeklere ne kadar yanılığılı yaklaştığınızı göstermektedir. Bütün görevlerin olmazsa olmaz kabilinden ağırlığı vardır. Ama bu husustaki duyarsızlığınız endişe verici boyutlardadır. Dehşet, bir hiç olma işte buna denir. Aslında ben buna inanmak istemiyordum. Ama yaşadığınız gerçeklerin bunlar olduğunu, görevlere böyle yaklaştığınızı gördüm. Hala da bu durumunuza inanmak istemiyorum. Dedim ya, canalcı bir sorumluluk, yetki, görev veya bir emir düzeni oldu mu, orada her şey yitiriliyor. Sonuçta kim kazanıyor? TC, onun kontraları ve hitap ettiği zemin kazanıyor ve bütün çabalarımız boşa gidiyor.

Şimdi yeniden düzeltme üzerine konuşulacak o kadar çok şey var ki, sergilediğiniz davranışlar o kadar isyan ettiriyor ki, takılıp kalmamak olanaksızdır. Gerçekten sokaktaki bir lümpenle uğraşsaydım, ondan müthiş bir adam çıkarırdım. Ama kendilerini öyle tıkayıcı öğeler haline getiren kişilerden adam çıkaramıyoruz. Gerçekten de siyasal lümpenlik çok tehlikelidir ve çok zor değiştiriliyor. Ancak en çok değiştirilmesi gereken de bu oluyor. Çünkü bunlardan bir tanesi bile bir halkın kaderini ona en büyük felaketi getirecek kadar etkileyebiliyor.

Bu hususlarda birçok şey söylendi. İnsan bunları açmadan bırakmıyor. Çünkü sergiledikleri pratik dehşet vericidir. Asker olmaya ve ordulaşmaya çalışıyoruz. Hükümet kurmamızı göze almamız gerektiğini söylüyoruz. Peki, bu nedir, nasıl olur? Elinize hazır bir hükümet ve ordu verseler, onu kaç gün sonra satar ya da düşürürsünüz? Kendiniz bizzat düşman ajanlarının bu kadar tahribat yapamayacağını söylüyorsunuz. En canalcı yerden onca görevin başına bu kadar tahribat getirirseniz ve bunun sorumlusu da siz olursanız, o zaman ordu ve hükümet kurmak nasıl akla gelebilir? Şimdi de gerillacı olmak istiyorsunuz. Düşünün, tiril tiril titreyin, diyorum. An-

layışınızın hala bu kadar kıt olmasına anlam veremiyorum. Bu işle-  
rin temelleriyle bu denli oynamayı, zorunlu nedenleri üzerinde bu  
kadar düşünce ve sorumluluk geliştirmemeyi, bunun üzerinde yaşa-  
mayı normal görmeyi nasıl kabul ediyorsunuz? Elli adam gidiyor,  
ciddi bir toplantı yapamıyor. Aslında dağ gibi olanaklar vardır. Bi-  
zim için bin yıllık düşürülmüşlük tarihinin yükseltilmesi fırsatı var-  
dır. Ama kayda değer bir sorumluluk duyulmuyor. Biz ki neleri ne-  
reden nereye getirdik, şimdi de bu durumlarla karşı karşıyayız.

Yüce görevlerin sizden istediği kişilik bellidir. Ben size gelin de-  
dim, ama böyle gelin demedim. Biraz beyninize ve yüreğinize sahip  
çıkın. Beni ne sanıyorsunuz? Ben sorumsuz ve maceracı bir adam  
değilim. Dünyada asla maceracı olmayacak biri varsa, o da benim.  
İhaneti en çok yaşayan bir halkın içinde beni ihanetle karşı karşıya  
getiriyorsunuz. Beni ihanetinizle savaştırıyorsunuz. Göreviniz bu  
değildi. Birlikte ihanetle savaşacaktık. Savaşın doğru esaslarını bir-  
likte tartışacak ve kararlarlaştracaktık. Görev bölümü yapıp birlikte  
yürütecektik. Sizin gelişinizin biricik anlamı buydu, bu olmalıydı.  
Benim sorumluluğumda olan birisinin ne dünyalarla uğraştığını, ne  
hayaller kurduğunu biliyorum. Sorumluluğunda hayal kurulmaya-  
cak ve oyun tezgahlanmayacak biri varsa, o da benim. Çünkü ben  
dünyayı kıt kanaat bilen biriyim. Neleri nasıl elde ettiğimi bana so-  
racaksınız. Belki o zaman bir şeyler öğrenirsiniz. Bazı hayaller ku-  
rup da öyle ucuz hesaplarla bizden hiçbir şey kopartamayacağını  
iyi bilmelisiniz. Bu asla mümkün değildir. PKK'nin temel özellikle-  
rinden biri de, herkes nasıl çalıp çırpıyor ve nasıl ucuz tüccarlık ya-  
pıyorsa, karşılığını da ona göre vermesidir.

Benim Kürdistan gerçeği, onun ulusal ve toplumsal varlığı üze-  
rinde yaptığım şey nedir? Benim harcadığım büyük çaba, herkesi  
canı ve malıyla hizmete koşturmak içindir. Fark işte buradadır ve  
bunun anlaşılacak hiçbir yönü yoktur. O halde çalıp çırpma-  
k olmaz. Hele hele kendisinden yana alan yontmak hiç olmaz. Başka  
zamanlarda belki olabilir, ama benim yaşadığım zaman içinde ve  
sorumluluğum altında bu olmaz. Bu konuda oldukça cimri ve kıs-  
kancım. Yani bu halkın değerlerini oluştururken, size bir şey ver-  
mem. Bu konuda müthiş tutucuyum. Sizden uzun bir süre sadece

amansız fedakarlık ve katılım isteyeceğiz. Çünkü bu işleri birinci  
elden yürütmenin bazı zorunlu nedenlerinden ötürü, benim koşulla-  
rım anlaşılırdır. Siz daha cesur, daha fedakar ve daha amansız ola-  
caksınız. Bizim düzeyimizi tutturmayı bırakalım, daha fazlasını ya-  
pacaksınız. Sözümona beni anlamıyorlarmış, böyle kullanacaklar-  
mış. Siz gidin onu TC'ye sorun. TC, "Kendisine bu kadar para har-  
cadık, yedirip içirdik, okuttuk; bize bunu mu yapacaktı?" diyor. Bu  
dillerinden düşmemektedir ve öyledir. Gerçekten de şu durumda  
TC'ye verdirilen zararları biliyorsunuz. Bizim sorumluluğumuz al-  
tında Türk devletine trilyonlarca zarar verdirildi. Belki de sonu ge-  
lir. Beni kullanmak akıl kârı mıdır? Beni kendi basit ve ucuz emel-  
lerine alet edebileceklerini hayal edenler, bu gerçekleri görerek ne  
kadar yanıldıklarını anlamalıdır.

Gelen yabancılar bile, sağladığımız bu kadar gelişme karşısında  
hayrete düşüyorlar. Buraya gelen bir İtalyan gazeteci, "Siz bu siya-  
seti nasıl geliştiriyorsunuz? Herkesi böyle bağımsızlık siyaseti için  
nasıl kullanabildiniz? Akıl kârı değil" diyordu. Bunu söylemekle be-  
ni çok taktikçi sayıyor ve yürüyüş tarzımızı ifade ediyordu. Şimdi  
gerçekler böyleyken, siz yetki ve komutanlık adına görevlerle oynar-  
sanız, bu olur mu? Teslimiyet ve ihanete kapıyı açık bırakmanız ka-  
bul edilebilir mi? Ne teslimiyet, ne de ucuzca kaybetmek kabulümüz  
olabilir. Bunları lanetliyoruz. Görüyorsunuz ki, PKK'nin işleri o ka-  
dar sahipsiz değildir. PKK gerçekliği öyle üzerinde herkesin istediği  
gibi düşünüp hayal kurarak sonuç alacağı bir gerçeklik midir? Hayır.  
Yazıklar olsun, bizi tanıyamamışsınız. Ben Kürdistan'ın birçok ege-  
meninden değer gaspettim. En despot devletten değer gaspettim.  
Çünkü hakkımdı, yapmam gerekiyordu. Üstelik bunları hangi dö-  
nemler de ve koşullarda yaptığım biliniyor. Şimdi bazıları kalkıp  
benden yetki ve otorite gaspetmeye çalışıyorlar. Bunu abartıyor de-  
ğilim. Çünkü okuduğumuz raporlarda da bu anlama gelen birçok şey  
var. Bir çırpıda yüzlerce kişinin canına okumak da bir gasptir. Muaz-  
zam eylem olanakları varken, bunu değerlendirememek de gaspet-  
mektir. Bütünüyle bir hizmet ögesi haline gelmesi gerekirken, yapıyı  
kendisine hizmet ettirmek de bir gasptir, yetki tecavüzüdür. Çok  
önemli gelişme fırsatlarını değerlendirememek bir gasptir, kendini

eğitmemek bir gaspetmedir. Bütün bunlar bizim önderlik tarzımızla oynamadır. Biz önderlikle çatışan bütün bu durumları kabul edemeyiz. Bu hususlar PKK tarzı, PKK'nin önderlik olgusuyla çatışır. En azından kendi savaşımı konusundaki başarı grafiğinde yürümekle çatışır. Bunun başka bir anlama gelmediğini bilmeniz gerekir.

Başka türlü bağlılık istemediğimi size açıkça söylüyorum. Ben sizin köhne ve yaramaz bağlılıklarınıza muhtaç değilim. Yiğitlerle nasıl bağlaşılabileceğini, onlarla nasıl yürüneceğini iyi bilirim. O köylü ve esnaf mesleğini gidin başka yerde icra edin, benim sahamda bunu yapamazsınız. “Anlamadım, kavramadım” mesleği bizim yanımızda icra edilemez. Ben burada tekrar tekrar şehitlerimizi anacağım. Onlara verdiğim sözü ve onların vasiyetini tekrar tekrar göz önüne getireceğim. Başka hiçbir biçimde şahadete gidilemez. PKK'yi bu tarzda kavramak şahadete götürür. Bizde bunun dışında hiçbir şey değerli değildir. Gelemediğiniz PKK gerçeği işte budur. PKK adına halkla çatışılmış, PKK adına savaşçılar düşmanın kısılcasına terk edilmiştir. Bu dehşet verici bir durum değil midir? En kötüsü de bu pisliklere göz yumulmuştur. Siz partili olacaksınız, görev talebinde bulunacaksınız, yanımda bulunmaya cesaret edeceksiniz, üstelik bu durumlarla rahat rahat yaşayacaksınız. Biraz olsun kendimize saygımızı yitirmemişsek, işleri bu kertede bırakmak, en büyük namertler olarak lanetlenmemiz demektir. Biz buna layık mıyız? Burada gelişmemek bile suç oluyor. Çok kısa soluklu bir eğitim süreci içinde işlere güç getirememenin de mahkum edildiğini unutamazsınız.

Öyle dağınık kafalılık ve hiçbir şeye ulaşmama tek sözcükle kabul edilemez. Size PKK'yi anlatmaya çalışıyorum. Ama yıllardır anlatamama ve kavratamamaya oldukça esef ediyorum. Ben yapacağımı biraz yaptım. Onun için ölsem de gam yemem. Mademki sizler de birtakım insani değerler peşinde koştuğunuz iddiasındasınız, o halde kendinizi kanıtlamalısınız. Siz de yaşamınıza bir onur sayfası eklemelisiniz. Bunun yolu da işlere işte böyle el atmaktır. Yaramazlık ve kavrayışsızlıkta yarışmak bir katkı değil, soysuzluktur. Bu, “ihane için bir sayfa da benden olsun” demektir. En kötüsü de PKK içinde gerekeni yapmamak, ama kendini onun onuruna ortak hissetmektir. Buradakilerin belki de dörtte üçü böyledir. Bu ol-

dukça yanlı bir yaklaşımdır. Doğru dürüst yol yürümesini bilmeyeceksiniz, ama PKK'nin yürüyüşünde varım diyeceksiniz. Hayır, düzeltme olayına gitmesini bileceğiz. PKK'yi gerçek özü ve yürüyüş tarzıyla yaşamasını bileceğiz. Bunun öyle az ya da çok bilmişlikle pek ilgisi yoktur. Bunun için biraz sağduyu, kavrayış ve kendine saygınlığın olması yeterlidir. İstedığımız komutanlık ancak bu anlayışla icra edilebilir. Bu çok bilmek, ince eleyip sık dokumak değildir. Gerektiğinde bu da olacaktır. Ama belirttiğim bu tutuma gelmek için biraz anlayış ve sadakatle değerlere bağlılık yeterlidir.

Yaşamınız gerilla yaşamıyla bağdaşmıyor. Gerilla her şeyden önce nefesine hükmedendir. Siz hiçbir şeyinize hükmedemiyorsunuz. Eğer gerçekten bir Kürdistan gerillasından söz edeceksek, gerilla demek, görevlerin üzerine bıçak gibi gitmek demektir. Kafası karışık tipler, yüreği manda yüreği olanlar gerilla olamazlar. Bu durumunuzla gerilla olmak bir yana bir kör bıçak bile olamazsınız. Bu kadar aydınlıkta yürüyemiyorsanız, savaşın amansız ortamında nasıl yürüyeceksiniz? Açık ki, bu işlere ciddi olarak yaklaşması gereken kişiler sizlersiniz. Çok çeşitli ölümcül kaderci anlayışlardan kendilerini kurtarması gerekenler sizlersiniz. Gelişmemekte bu kadar ısrar etmek olmaz. Güç getirememekte bu denli ısrar olmaz. Bu, partiye karşı savaştır. Sizden istenen şey, harcadığınız bu çabalar değildir. Bu belki de fazladır. Belirleyici olan sözünü ettiğimiz çabalardır. Kendinizi düzeltin, kendinize gelmesini bilin. Vatana doğru dürüst adım atmasını bilin. Beni de saf birisi yerine koymayın. Edeceğinizi kendinize edin, bana etmeyin. Ben hala kendimi yitirmedim ve dayatıklarınızı bir kader olarak kabul etmek istemiyorum. Ayrıca bir kez daha PKK gerçeğini savunma şansını verdiğiniz için teşekkür ediyorum.

Olumlu temelde tutumunu sürdürenlere ve bizden de karşılığını böyle almak isteyenlere alabildiğine zenginlik, güç ve doğru yürüyüşü dayatacağız. İsrarla oyunlarını sürdürmek isteyenlere ise PKK de-yip karşılık vereceğim ve yine kendime yükleneceğim. Mevzi kaybettirmek isteyenlere, mevzilerde olanakları çarçur edenlere ve kendilerini sert duvarlara çarptıranlara PKK'yi dayatacağız. Ruhumuzu yitirmek isteyenlere büyük ruhumuzu dayatacağız. Bu bütün çabala-

rın en değerlisidir. Bu çabaları amansızca sürdüreceğiz. Ona göre kendi tercihinizi doğru yapın. Yine zorlama yoktur, yine gönüllülük esastır. Eğer sonuçta “Evet, varız” diyorsanız, o zaman biz de büyük disiplin altında görevlere sahip çıkan, sorumluluklarının üzerine titreyen, yetkimizi kılı kırk yararcasına kullanabilen, resmen ve fiilen bu temelde kullanabilen kişilerle varız. Bu temelde varım diyenlerle birlikteyiz. Bunun ötesinde bizden herhangi bir saygınlık beklenmesin. Hiç kimse “Şöyle geri, problemlili ve bunalımlılıyım” demesin. Bizim önderlik sözlüğümüzde bu tür şeylere tek bir kelime yer yoktur. Böyleleri sıvışıp gitsinler. Biz kendi savaşımımızı böyle yürekten kabul edenlere ve büyük anlayış gösterenlere dayandırıyoruz. Bu çok anlaşılır bir şeydir. Birazcık sözünüzün anlamı varsa, sözünüzün eri olmasını bileceksiniz. Bu böyle olmalıdır.

Gerçekçi kavranması ve düzeltilmesi için, çeşitli durumlara bir kez daha açıklık getirmeye çalıştım. İşlerimizi yeniden sağlam temeller üzerinde ve zafer yolunda ilerletmekte kararlıyız. Bunca yanılıya, verilen bunca zararlara ve yetmezliğe rağmen, sizlere dayatılan tutum da budur. Yeniden bir çıkış, yaratış ve yükseliş böyle yapılmalıdır. Raporları okuyanlar bu konularda göremediğimiz hususlarda görüş belirtebilirler. Bir bütün olarak, eğitim programımız da dahil, yeterli görülmemeyen hususları konuşabilirler. Ben biraz önünü açmaya çalıştım. Bütün bunlar doğru bir yürüyüşün tutturulması içindir. Bu, halk ve örgüt olarak, düşmanın bize dayattığı imha sürecini boşa çıkarmak; kendimizi kolay lokma olmaktan çıkararak, başarı için gerekli olan savaş, vuruş ve yürüyüş tarzımızı belirlemektir. Bu konuda geçmişte sergilenen alçakça tutumlara bir son vermek, geleceği sağlama almak, bunun için kıyamet koparmak; büyük yaratıcılığın, büyük sorumluluk ve görevin adamı olmasını bilmek ve bunu başarmak temel çıkış gerçeğimiz, özümüz olmaktadır. Kararlılık doğru ele alınmalıdır. Yürüyüş bu esaslar ve incelikler dahilinde tamamen kapsamlı, herkese egemen, frenlenemeyen, düşürülemeyen ve satılmayan bir tarzda komuta edilmelidir. Bu temelde komutanın mutlaka yetkince uygulanması için her şey ortaya konulmalıdır.

**18 Ekim 1990**

## **MİLİTANLAŞMA SAĞLANMADAN DOĞRU BİR ÖNDERLİK YÜRÜTÜLEMEZ**

### **Şeyhmus Yiğit Eğitim Devresi'nin değerli öğrencileri!**

Partimizin bu merkez okulunda PKK'nin 13. kuruluş yıldönümünü ve 4. Kongre sürecini yaşamaya çalışırken, bir eğitim devresini daha tamamlamış bulunuyoruz. Dolayısıyla bu bir eğitim devresinden daha çok parti tarihimizin önemli dönemeç noktalarından birini oluşturan temel bir çalışma olmaktadır. Denilebilir ki eğitim tecrübemizin en kapsamlı ifadesi bu devrenin kapsamı olarak geliştirildi, bu kapsam verilmeye çalışıldı. Çok yoğun bir savaş dönemini yaşadığımız için, bu arada her gelişmenin derslerini ardarda vermeye çalıştık. Bu devrenin önemli bir kısmına katıldık. Çok yönlü parti tecrübelerini bizzat aktarmak için çaba harcadık. Savaş tecrübelerini gözden geçirdik. Yetersizlikleri eleştirdik. Hatalar ortaya çıkarıldı ve yerine doğrular konmaya çalışıldı. Yine düşmanın konumu bütün yönleriyle değerlendirildi. Özel savaşın vardığı boyutlar ve her geçen gün katettiği gelişmeler kapsamlı olarak gözden geçirildi. En önemlisi de geleceğe hangi temel taktik tutumla yöneleceğimiz açıklığa kavuşturulmaya çalışıldı.

Şimdi bu kısa değerlendirmede bir kez daha esasta kavranması gereken konunuza değinme gereğini duyuyorum. Geçmiş konumuz ne kadar yetersiz, katılım gerekçeleriniz ne kadar zayıf ve hatta oldukça yüklü yanılgılarla dolu olursa olsun, sıradan dürüst bir yaklaşım ve gerçeklerimize sadakatle bağlılık kesinlikle sizde önemli bir gelişme ortaya çıkarabilir. Tutumlarınızı başka bir gerek-



çeyle meşru kılmayın. Özellikle çok yetersiz, sınır tanımayan ve kendini yaşayan oldukça kör bir kişilik bu aşamadan sonra kabul göremez. Anlayışlı olmanın da belli bir sınırı vardır. Bu sınır oldukça zorlanmaktadır. Bunu sürdürmeye hakkınız yoktur. Bir kez daha iyice vurgulamalıyım ki, inanılmaz ölçüde kendini dayatma söz konusudur. Kendi basit kişiliğini konuşurma, üslubuna dikkat etme, oldukça keyfi tutumları yaygın olarak yaşama durumu mevcuttur. Bu hiçbir gerekçeyle haklı gösterilemez. Politikadan biraz nasibini alanlar ve gerçeklerimize biraz saygılı olanlar asla bunu sürdürme hakkına sahip değildir.

Buraya kurtuluş emelleriyle geldiğinize inanıyoruz. Sizler kesinlikle kurtuluşa susamış bir halkın dertlerine deva olmak ve ona bir şeyler vermek amacıyla buraya geldiniz. Değerlerimizle oynamayalım. Bu hususta tutarlı olmak gerekir. Bizim için nasıl bir dünyanın öngörüldüğü, bu dünyada yaşamak için bize fazla yer bırakılmadığı bilinmektedir. İlericisi gericisi, sağcısı solcusu, dindarı dinsizi bizim de bir yer tutmamız gerektiğine inanmamaktadır. Biz yerimizi ancak büyük haklılığımıza dayanarak ve yetenekli bir tarzda savaşarak açabileceğimizi biliyorduk. Şimdi bütün bunları bilmemek için hiçbir neden yoktur. Sağduyuyu yitirmek, gerçekleri bu yönlü kavramamak fazla anlamlı değildir. Başka türlü davranmak, kendi gerçeğini bir tarafa iten tutumlar içinde olmak asla doğru olamaz. Genç olmak bu konuda bir gerekçe oluşturamaz, tersine kişiyi daha da sorumlu davranmaya götürür.

Parti içinde şu ızdırabımız devam ediyor. Hem eski ve hem de yeni katılımlarda gerçeklerimizi dikkate almayan ve bu gerçeklere cevap vermeyen tutumlar oldukça etkilidir. Hiç gerekmediği halde en basit tutumları yaşıyorsunuz. Biz sorumluluğunuzu üstlendik. Gerçekten çok büyük zorluklarla boğuşarak sizlere bir şeyler vermeye çalıştık. Bunun hiç de kolay gerçekleşmediğini bilmelisiniz. Aile terbiyeniz ve gelmiş olduğunuz ortam sizi ne kadar yanılığlara itmiş olsa da, bunları burada terk etmelisiniz. Bizi doğru kavrayarak, hiç olmazsa birlikte yürümenin genel koşullarını kendinizde yaratmalısınız. Biz kendimizi, yolumuzu ve bunun zorluklarını iyi anlattık. Anlayışlı olacak ve buna biraz değer verecektiniz. Hiç ol-

mazsa verdiğiniz söz oranında tutarlı olmasını ve yürümesini bilecektiniz. Bugün tek başına böyle bir devre bile ulusun kaderinde çok önemli bir kurtuluş rolü oynayabilir. Fakat eskiyi alabildiğine hortlatan ve kesinlikle çoktan aşmamız gereken tutumlar, böyle iddialı olmamızı engellemektedir.

Bir kurtuluş kadrosunun nasıl bir seyir izlemesi gerektiğini bilmelisiniz. Şimdi bu durumlar karşısında hoşnut olmadığımı rahatlıkla belirtebilirim. Yalnız sizlerde değil, genelde parti çalışanlarında büyük bir saygısızlık ve sorumsuzluk yaşanmaktadır. Bunlar kendilerini dağıttıkça dağıtıyorlar. Buna haklarının olmadığını tekrar söylüyorum. Bu bir suistimeldir ve hiçbir gerekçeyle mazur görülemez. Hal ve hareketleriniz esef vericidir. Pek de kendi halkınıza layık olacak bir durumda değilsiniz. Ülke içindeki durum daha da berbattır. Kimsenin bu tür tutumları sürdürmeye ne hakkı, ne de yetkisi vardır. Bu tutumlar bizi düşman karşısında hak etmediğimiz çok anlamsız kayıplara götürüyor. Aramızda davranışlarını asgari ölçüde düzenleme gereğini bile duymayanlar vardır. Kürtlüğün özelliklerini ve onun üzerinde çokça oynanmış olduğunu anladık. Fakat bizim de bir yüceliğimiz vardır. Burada kendimizi düşmanın etkilerinden birazcık çekip kurtaracak, bizzat çözümleyip netleşmeye kavuşturacak ve yaşatacak irademiz vardı. Bunu görece ve buna saygılı olacaktınız. Gelip gözümüzün içine diken gibi batıyorsunuz. Çirkinliklerinizle kesinlikle sonuç alamazsınız. Daha şimdiden kenarından köşesinden geçmeyen tutumlarla temel önderlik dersi olan taktik tavır alışlarınızda fazla iddialı olamazsınız.

Partimizin resmen ilanının üzerinden geçen oniki yılı geride bıraktık, onüçüncü yıla giriyoruz. Büyük tecrübe birikimine sahip olan bu tarihten çok şey öğrenilebilirdi. Fakat bilinçli veya bilinçsiz, parti içinde gerçekten oluşum ruhumuza ve gelişim tarzımıza uymayan, kapitalizmin oldukça tahrik ettiği ara sınıflar dediğimiz o küçük-burjuva oluşumlar tam bir direnme içindedir. Çoğunuz bu direnmeyi yaşıyorsunuz. Çoğunuzun konumu partiye karşı direnme konumudur. Fakat bunun farkında bile değilsiniz. Bu aşamada partiye yapılabilecek en büyük kötülük budur. Biz bunu oldukça çözümlenmeye çalıştık. PKK'nin özüyle bu denli çelişen ve gelişimine

ters düşen bu tavırları esas almayacağımızı ve onlara prim veremeyeceğimizi çokça söyledik. Partiye katılımın böyle olamayacağını belirttik. Şunu açıkça belirtelim ki, bu biçimdeki direnme giderek düşmanca bir faaliyet anlamına gelecektir. Bazıları bu tutumlarını daha da incelterek ve tahripkar kılarak geliştirme sevdasına düştüler. Bunları uyardık ve ikna ile düzeltmeye çalıştık. Buna rağmen kendilerini dayatanlar az değildir.

Bu vesileyle diyoruz ki, bu tutumları terk edecek, kendinizi eğitmeyle düzeltebileceğiniz kadar düzelteceksiniz. Parti tecrübesiyle kendinizi geliştirebileceğiniz kadar geliştireceksiniz. Bu olmaksızın yürüme olmaz. PKK'de ifadesini bulan ve çok yönlü olarak kavratmaya çalıştığımız militanlaşma sağlanmadan, halk adına doğru bir önderlik yürütülemez. Burası başıbozukluk yeri değildir. PKK safları kendini sınırsız bir biçimde konuşurma yeri değildir. PKK safları edep, onur ve umut yeridir; çok yönlü kendini bulma ve kendini ölçülü kılma yeridir. PKK safları kurnazlık yeri değildir; ince hesaplarla toplumda her şeyi kaybedip de burada kendisi için kazanma yeri değildir.

Toplumda her türlü küfürü yemiş, hesap dışı bırakılmış ve iflas ettirilmişsiniz. Bunun öcünü partiden almaya kalkışmak ne kurnazlık, ne de iyi bir hesaplıktır. Toplumda dikiş tutturamayanlar, sağda solda güçleri hiçbir şeye yetmeyenler gelip partinin saf ve temiz yüreğinin üzerine oturarak, net ve aynı ölçüde de kolektif bir çabanın ürünü olan parti değerlerine göz koyarak, biraz hırsızvari bir tarzda ve kendini çeşitli biçimsizliklere büründürerek sonuç almak istiyorlar. Bunun doğru olmadığını söyledik. Bunlar proletarya dışındaki sınıfların yöntemleridir ve sonuçta kişiyi ihanete götürür. İsrarla köleliği yaşamayı terk edin dedik. Emek nedir, emeğin sonuçları nasıl korunur, nasıl geliştirilir, emek kolektivizmine nasıl ulaşılır? Bu konulardan habersiz yaşamak, buraya gelişin anlamını bilmemek demektir. Eğer bütün bunları tekrar tekrar göz önüne getirirseniz, buraya geliş gerçeğine, buradaki faaliyetlere ve eğitime doğru yaklaşmayı ve doğru sonuç çıkarmayı bilirsiniz. Maalesef bunun layıkıyla yerine getirildiğini dile getiremiyorum.

Burası yüce sorumluluk alanıdır diyorum. Sizin ne hale getirildi-

ğinizi ve üzerinizde nasıl oynandığını anladık. Bunun nedenlerini de ortaya koyduk. Fakat hiç olmazsa burada kendimizi anlayalım ve toparlanalım. Temel amacımız işte buydu ve size bu verildi. Zamanımız kısa, olanaklarımız kıt olabilir. Fakat layıkıyla sonuç alacağız. Birbirimizi başka türlü oyalamanın anlamı yoktur. Bizi başka türlü kavramanın olanağı yoktur. Yaşam acımasızdır ve koşullar başka türlüsüne izin vermemektedir.

Gerçekten kendimizi hızla düzeltip yetkinleştirmemiz ve hızla bir kurtuluşçunun vasıflarına ulaşmamız gerekiyor. Biz bütün bunları büyük bir fedakarlıkla yaptık. Fakat sizlerdeki algılama düzeyini ve bütünüyle parti bünyesinde kendini dayatma tutumunuzu gördükçe öfkeleniyoruz. Özellikle bazılarının adeta sessiz bir sabotör ve boykotçu gibi kendilerini dayatmaları bizi daha da öfkeliyor. Hiçbir şey kazandırmadan hasta olduğunuzu, bunalıma düştüğünüzü, kendinizi konuşturduğunuzu, ağır davrandığınızı, tembel ve uyuşuk olduğunuzu söyleyemezsiniz. Tek sözcükle bunlar düşküncü ve alçakça tutumlardır. Bu aşamadan sonra hiç kimsenin bu tutumları korumaya hakkı yoktur. Son nefesini verse bile, hiç kimsenin bunu böyle yürütmeye ve böyle göstermeye hakkı yoktur. Biraz dürüstlük ve sağduyu varsa böyle yapılamaz. Bunu ısrarla vurguluyorum. Çünkü ısrarla dayatılan bu oluyor. Bunun herhangi bir gerekçesi var mı? Kendilerini bu kadar düşüren adamlar aramızda ne geziyor? Bunların bir güç durumları varsa açıkça söylesinler, kazandırdıkları kadar konuşsunlar, hak aramasını bilsinler. Başka ne istiyorlarsa söylesinler. Dolayısıyla bunların gözünün yaşına bakılmaz. Bu tutumlarda ısrar edenlerde saygınlık yoktur. Bundan sonra bunları daha fazla lanetleyeceğiz. Kendi halkına doğru yaklaşmayan ve öncü örgütüne bütünüyle layık olmayanlar bizden bir şey beklemezler.

Bizler uçan kuştan bile bir şeyler öğrenmek zorundayız. Çocuklardan, yaşlılardan, tarihten, düşmandan, her şeyden ve herkesten öğrenmek zorundayız. Böyle öğrenmesini bilmeyenler hiçbir şey yapamazlar. Özellikle bu kadar öğretici bir ortamda verilen eğitimin değerini bilmeyenler ve kendilerini bu kadar sorumsuzca dayatanlar her şeyi kaybetmişlerdir. Maalesef aramızda böyleleri de çoktur. Bu

bizi oldukça düşündürüyor. Biz bu hususlar üzerinde çokça durduk. Bunun parti duyarlılığıyla ilgisi olmadığı gibi, oldukça hastalıklı bir durum olduğunu ortaya koyduk. Karşımıza hep böyle dikildiniz. Sizi dürüst olun, kendinize gelin, neyle nasıl karşı karşıya olduğunuzu bilin dedik. Sizi geliştirmek için elimizden gelen bütün çabayı ortaya koyduk. Sizi hayatta amansız bir çalışmanın sahibi kılmak istedik. Size zafer de dahil her türlü gelişmenin yolunu ve yöntemini gösterdik. Sorumluluğunuzu üstleniriz. Fakat siz de kendinizi yontmasını bilin. Düzeltme denilen gerçeği anlayın. Burada bunu çok tartıştık. Yine bu devre vesilesiyle buna eğitici bir yaklaşım gösterdik. Bu son yıllar ve özellikle bu 1990 yılı en temel çözümleme yılı oldu. Çözümlemeler sadece bu bir yılı ve bunun sorunlarını açığa çıkarmak için yapılmadı. Gerçekte yüzyılların yenilgili, düşürülmüş ve hiçbir derde deva olmayan tutum ve davranışları ortaya çıkarıldı. Ayrıca bütün bu olumsuzlukların zamanında giderilmemesi halinde, ulus ve halk olarak ve hatta kişi olarak davayı kaybedeceğimizi açıkça ortaya koymaya çalıştık. Doğru yol kadar, bunun yöntemini belirlemede de büyük çaba gösterdik.

1990 yılını parti yılı haline getirebilmek için sizin anladığımızdan çok daha büyük ve daha fazla çaba harcadık. Bu yıla amansız yaklaşıldı ve partiye çok şey kazandırılmak istendi. Yıllar öyle kolay kazanılmaz. Ancak her anına büyük bir duyarlılıkla yaklaşarak hakkını vererek yılları kazanmak mümkün hale gelebilir. İşte biz de öyle yaptık. Peki, siz ne kadar kavradınız, kendinizi ne kadar kattınız? Bu sizin hesabınız ve sorumluluğunuzdur. Biz gerekeni yapmaya çalıştık. Rolünüzü oynayabilmeniz için size kendimizden daha fazla gerekli olan her şeyi sunduk. Her türlü zorluğu göze alarak bütün birimlerimize ve etki alanlarımıza ulaşmaya çalıştık. Eğer bundan yararlanmamışlar ve layıkıyla değer vermemişlerse, bu onların ayıbı ve sorumsuzluğudur. Böylece size sandığınızdan daha fazla derinlik kazandırılmak istendi. Çok yoksulluğunu yaşadığınız bir önderlik tutumunun ve sağlam bir yürüyüşün sahibi olmanız için çok şeyler verildi. Üzücü olan şey sizin bunları takdir etmemeniz ve payınızı çıkaramamanızdır. Bir hastalık edebiyatı, bir kişilik dayatması ve tıkanıdığınız aldatmacasıyla bunlara yeterince layık olamayışı-

nız bizim için üzücüdür. Bunun nedeni ise kendinizsiniz.

Şimdi bu devreyi böyle sonuçlandırırken, çoğunuz şu veya bu düzeyde çalışmalarınıza devam edeceksiniz. Sıcak savaşımın içinde ya da daha değişik alanlarda bu görevler sürdürülecektir. İyi dersler çıkarmanız gerektiğini tekrar vurguluyorum. Özellikle son derece köklü olan alışkanlıklarınızı atın. Kimse sizi boşuna besleyip doyurmaz. Hele düşmanın sizi yaşatmayacağını biliyorsunuz.

Sizin bazınızda hala anlayamadığım, fakat çok anlatmak istediğim PKK'nin bazı gerçekleri vardır. Özellikle yaşam ve kazanma tarzı gibi özellikleri iliklerinize kadar işleyin dedik. Bunları boşuna söylemedik. Defalarca iflas edenin PKK olmadığını, bu yanlış tutumların sahipleri olduklarını belirttik. PKK önderliği de iflas etmemiştir. İflas edenler ona her türlü yanılı ve eksik katılımında bulunanlardır; bin defa yenilenler bunlardır. Onları her gün yaşatan biziz. Biz ölürüz de değerlerimizi yine yaşatırız. Ancak sorun bir halkın kendisini yaşatabilmesidir, onun öncülerinin rolünü oynayabilmesidir. Bu da sizin görevinizdir.

Sağa sola yalpalamakla, kendinizi körkütük sarhoş kılmak ve keyfi olarak konuşmakla sadece bir hiç olduğunuzu kanıtlarsınız. Sorumlu ve tutarlı bir halk önderi olmak bu tutumlarla asla bağdaşmaz. Bunlar lümpence, kabadayıcı, çirkince, sorumsuzca ve kurnazca tutumlardır. Bu tutumlar asla saygı görmez. Bunlara aldandarak kendinize sevdalanmayın. Gerçeklerden oldukça habersizsiniz ve iflas olma tutumuyla karşı karşıyasınız. Biz bunları aşacağız. Bunları aştığımız oranda adam olacaksınız. Baştan beri bu tutumları sergileyebilirsiniz. Bunlar belki ayıp değildir. Ayıp olan bunları bilip de zamanında gerekeni yapmamaktır. Kimse neden böyle oldunuz diye size suçlama getirmiyor. Fakat yıllardan sonra hala bu kadar çirkinlik ve ayıpla yaşamayı sürdürmeyi kabul etmeniz normal sayılacak bir durum değildir. İşte bunu terk edeceksiniz. Bu ayıplı tutumları sürdürmenin hiçbir gerekçesi olamaz. Bizi bir daha böyle konuşmaya hakkınız yoktur. Herhangi bir alanda ve herhangi bir görev içinde en üstten en alta kadar bu tutumları sürdürmek, parti değerlerini olumsuz bir tarzda ve haysiyetsizce düşmanın veya düşmanın bir temsilcisinin tutumundan daha kötü bir biçimde ayaklar

altına almak kabul edilemez. Biz bu durumlara çok öfkeleniyoruz. Bunlar hala önder diye karşımıza dikiliyorlar. Partinin büyük gücünü ve etkinliğini kontrol altına alarak, onun üzerinde kendini dayatmak ve yaşatmak önderlik değildir. Bu tek kelimeyle namuslu olmamaktır. Biz kimseyi böyle yaşatamayız.

Dikkat edilirse hedeflerimiz arasında devrimci bir hükümet kurmak dahil bir iktidar sorunumuz vardır. Devlet olacak kadar bir hedefi önümüze koyduğumuza göre, bunları iyi anlayalım ve birazcık kendimize gelelim. Nasıl devlet olacağımızın sorumluluğunu taşıyalım ve ona göre davranalım. Bu çok büyük bir sorumluluk ister. Kendine sevdalanmakla, bizde çokça görülen ağavari tutumlarla böylesi büyük hedeflere yürünemez. Bunun birçok örneğini de gördük. Gözükara tutumlarla kendilerini iktidar yolumuza dikenler vardır. Bu tutumlarla ne iktidara yürünebilir, ne de hükümet olunabilir. Mevcut durumunuzla hükümet olmak bir yana, bir aileyi veya aşireti bile yönetemezsiniz. Fakat biz gerçekten de iktidara yürümekte iddialıyız. Buna cesaret etmeli ve adım adım ilerlemeliyiz. Biz kazanmasını biliriz. Tamamına partide geliştirilen önderlik, otorite ve hükmetme anlayışıyla sıkı sıkıya bağlı olarak bu işin üzerine yürüyeceğiz. İktidar hayal ile kazanılmaz; amansız tecrübe ve çalışmayla kazanılır. Bunun öngörüsü ve teorisi vardır. Bunun için her gün yeniden öğrenmemiz ve kavramamız, günlük olarak uygulamamız gereken çizgi ve taktik gerçekliğimiz vardır. İktidar olma olayı insanlarla ilişkilerde, düşmana karşı tutumda ve iç düzenlemeyi yapmada sizden gerçek anlamda yaratıcı olmayı, olumsuzluklardan arınmayı ve inşada önemli bir rol oynamayı bekliyor. Bu gücü göstereceksiniz.

Şimdi size bakıyorum, bu gücü gösteremediğiniz gibi, daha ciddi bir gelişmeyi yaşamada bile tıkandığınızı görüyorum. İktidar yürüyüşü böyle olmaz. Çünkü iktidar yürüyüşü ciddi bir olaydır ve cesaret istemektedir. Biz buna yürürken, kimsenin inanamayacağı gelişmeleri yaşıyoruz. İktidar yürüyüşünü güçlü kılmak ve bunun kahramanca yürüyüşçüsü olmak kıvanç vericidir. Bu şansı yakaladık. Bu şans çok yönlü olarak değerlendirmesini bilelim diyoruz.

Tarih her zaman yürü ey insanlık demez. Tarih şimdi bize bu şan-

sı biraz tanımıştır. O halde yürüyelim. Çok ihtiyaç duyduğumuz gerçek önderler haline gelebilirsiniz. Kendi kendisini çözen ve yöneten bir halk gerçeğini yaratabilirsiniz. Bu konuda çok geriyiz, fakat yürüyüşümüzle bu geriliği aşabiliriz. Şimdi artık tutarlı olalım. Parti tarihimiz başta olmak üzere tarihi öğrenelim. Çıkarılması gereken sonuçları akıllıca ve mutlaka çıkaralım. Önemli olan da akıllıca çıkarılan sonuçlardır. İçinden geçtiğimiz bu dönemin tarihimizde ilk kez kendimiz için yaratılan ve kazanılan bir dönem olduğu açıktır. Büyük olumsuzluklar ve dayatmalara rağmen, bu konuda önemli gelişmeler katedilmiştir. Şimdi daha önemli bir aşamaya gitmek istiyoruz. Parti ve halk yürüyüşünü, halkın silahlı ve silahsız savaşımını artık bir rüya olmaktan çıkarıp bir gerçek haline getiriyoruz. Fakat bu yürüyüş ancak öncülerini sağlam olursa doğal olarak hak edilen hedefe ulaşabilir. Bunda da belirleyici rol bize düşmektedir. Bu aşamanın katılım kadrolarına vazgeçilmez görevler düşmektedir. Burada ise sizin takıntılarınız ve muazzam yetmezlikleriniz tehlikeli sonuçlarıyla kendini ele vermektedir. Böyle sıradan bir yürüyüşçü olunamaz. Bu şekilde hiçbir şey kurtarılamaz. Önder yürüyüşçü olmak gerekiyor. Sağlanmak istenen de budur.

Tarihimizin bu amansız iç ve dış koşulları bize ilk defa bir çıkış fırsatı veriyor. Halk bu işe tamamen katılıyor. O halde neden layık olamıyoruz? Neden yiğitçe bir tutumla kendimizi bu işe vermiyoruz? Bu noktada ısrarla duruyoruz ve gerekçe kabul etmiyoruz. Bu devre boyunca en çok üzerinde durulan konu budur. Kongre süreci ve kongre gerçeğinin bütün yönleriyle ele alınmasının hazırlığının yapıldığını söyledik. Gerçekten de bu savaşı aşmak, kendi kördüğümümüzü çözmek, öncüyü, gerillayı ve cepheyi hazırlamak ve bu aşamadan sağlam çıkmak bütünüyle bu temelde hareket etmekle sağlanabilir. Bütün bunlardan birinci derecede sorumlu ve görevliyiz. Bunun dışındaki herhangi bir yaklaşım hiçbir gerekçeyle kabul edilemez. Çoğunuz yakın bir zamanda görev alanlarına gideceksiniz. Eğer görevlere varım diyorsanız, işte bu temelde var olduğunuzu kanıtlayacaksınız. Biz bundan sonra da size gereken desteği sunacağız. Önderlik görevlerimizi doğru yürüteceğiz. Fakat sizler de üzerinize düşen görevleri doğru yapacaksınız. Sizlerle yürüyüşü-

müz tamıtamına böyle olmalıdır.

Kendinizi yanlış yolların temsilcileri haline getirmeyin. Önemli bir aşamada önemli fırsatlardan yararlanarak, sizleri böyle bir yolun yolcusu haline getirmek için azami çaba harcadık ve hepinizi büyük bir özveriyle hazırladık. Elbette buna layık olmak için her şeyinizi ortaya koyacaksınız. Bu devreyi bu biçimde sonuçlandıracağımıza inanıyoruz.

Başlangıçtaki yanlışlarınız köklü de olsa, sonuçta bizim yoğun çabalarımızla bu aşamaya geldiğinize ve bu tarzda yürüyüşü olanaklı kılan bir gelişmeyi yaşadığınıza inanmak istiyoruz. Bütün eleştirilerimize rağmen, görevlere ve yürüyüş temposunun sezgisine, duyarlılığına ve kavrayışına ulaştığınıza inanmak istiyoruz. Birbirimizi başka türlü anlamayalım. Verdiğiniz sözlerin anlamı tamıtamına böyle olmalıdır. Biz sizi böyle doğru anlayalım, siz de bizi doğru anlayın. Gerçekten sözümüz özümüzü doğru ifade etmelidir.

Eğer biz gerçekten böyleyse, birbirimizi ve partimizi böyle kavramış ve görevlerimizin üzerine böyle gitmeyi kararlaştırmışsak, bu işi doğru tamamlamış sayılırız. Dolayısıyla bu devreyi ve eğitim faaliyetlerini başarıyla tamamlamış ve mezuniyeti başarmış sayılırsınız.

Bundan sonra da eleştirilerin gereklerini bu temelde yerine getirmek, zengin bir içeriğe ulaşmak ve yeni planlama hedeflerini sürekli göz önünde bulundurmamak, tamamen yaşam ve vuruş tarzımızı esas almak kaydıyla gidişinizi onaylayabiliriz. Sizler sözünüzü bu temelde gerçekleştirmek koşuluyla vermelisiniz. Yoldaşlar kesinlikle birbirlerine inanmalıdırlar. Bizler de size inanmak zorundayız. Fakat sözünü ettiğimiz biçimiyle inanacağız. Bu temelde inanmak başarıyı zorunlu kılar.

Çalışacağız ve kazanacağız diyeceksiniz. Eğer söz verişinizin anlamı bu çerçevede ise, anlaşmış ve partileşmiş olacağız. Birbirimizi işte böyle anlıyor ve böyle söz veriyoruz.

Bu devrenin tarihsel ve güncel anlamını, yine bunun gerek geriliminin kuruluşunda, gerek cephesel kuruluşta ifade ettiği anlamı ve önemi kavrayarak ve hakkını vererek sonuçlandırıyoruz. Bu temelde sözümüze layık olduğumuzu kanıtlayacağız.

Kendimizi başarılı kılmak için verdiğimiz sözün gereklerini yeri-

ne getirdik. Bunun için gerçekten çok yönlü düşündük, çalıştık ve çaba harcadık. Hiç kuşkusuz bu çabalarımızı bundan sonra da sürdüreceğiz ve hep başarıya ulaşacağız. Dolayısıyla bu temelde bir kez daha hepinize üstün başarılar diliyoruz.

**30 Ekim 1990**



## ÜLKEMİZDE ULUSAL KURTULUŞÇU MİLİTANIN YAŞAMI VE ÇALIŞMA TARZI ÜZERİNE

Parti yaşamından ve disiplininden uzak kalanların burada ve kitleler arasında yapmaya çalıştıkları işlerin üzerinde duracağız. Sanıyorum sizin de kafanızda bu yönlü sorular vardır. Bunlar nedir, kimdir ve parti içinde ne yapıyorlar? Bu sorular önümüze çıkıyor; mutlaka bu soruların üzerinde durmamız ve cevaplandırmamız gerekiyor.

Aramızda bazıları var, yaşamımızı tanımıyorlar, ama aramızda da yaşıyorlar. Bunların yaşamları gafil, ölmüş, kirli ve kölecedir. Bu yaşamlarını aramızda da sürdürmek istiyorlar. Bunlar hasta tiplerdir ve hatta ölüdürler. Bunların yaşamına bakacak olursak, partimizde devrimcileşmelerini ve PKK'li olmalarını bir yana bırakalım, ancak sürekli doktor gözetimi altında olabilirler. Siz de biliyorsunuz, birçokları doktora gitti. Hastalıkları aslında psikolojiktir. Bu doktora gidenlerden çoğunun hastalığı da numaradır.

Bunların burada ilişkileri vardır. Bu ilişkileri hepimiz görüyorsunuz. Biz zamanımızı bunlarla harcamak istemiyoruz. Ancak şu da bir gerçektir, bunlar mücadelemizle oynadılar; diğer yandan ve en önemlisi de dürüst arkadaşlar kendilerini partiye ulaştırıyorlar, bu yüzden neyin ne olduğunu bilmiyorlar. Yanlış ile doğruyu birbirinden ayırt edemiyorlar. Bu biçimde partiden bir şey anlamak ve partiye ulaşmak olanaksızdır. Parti sorunu ciddi bir sorundur. Parti belirli bir yerle ilgilenmez. Sorun kuzey-güney sorunu da değildir, tüm Kürdistan'ın sorunudur. Sorun PKK'nin Kürdistan'da çıkışına

karşı durmadır, ona ulaşamama ve yetişememedir. Bu yüzden baştan beri hepinizin partiyi tanıması gerektiğini söyledik. Bizimle yürümek isteyenler bize ulaşmalıdır, ruhu ile bize katılmalıdır. Biz gereksizleri, ahmakları, hastaları, zavallıları, yüzeyselleri, anlamayanları, kendilerini yükseltmek ve konuşurmak isteyenleri kendimize arkadaş yapmayız. Bunu hiçbir zaman kabul edemeyiz.

Kendilerini PKK'li sanıyorlar, yüzde doksanbeş bir oranla da doğru bir biçimde parti gerçekliğine yaklaşmıyorlar. Şimdi hepinizin sorumluluğunu üstlendik ve sizleri buraya getirdik. Biz boş dolaşanlardan değiliz, canımızın istediği gibi hareket etmiyoruz. Biz ne yaptığımızı çok iyi biliyoruz. Sizler istediğiniz gibi yürüyüp bizimle oynayamazsınız. Bu olanaksızdır. Bunun üzerinde defalarca durduk.

Biz ne olduğumuzu, kim olduğumuzu ve nasıl çıkış yaptığımızı hepinize anlattık. Şimdiye kadar buraya nasıl ulaştığımızı da açıkça ve dürüstçe hepinize gösterdik. Aylardır buradasınız. Ne dinlemeye, ne de düşünmeye tenezzül ediyorsunuz. Bu biçimde hiçbir şey yapamayız.

Çocukça oyunlara kalkışmayın. Çocukça davrananlar vardı, onlara yerlerinize oturun dedik; eğer bize ulaşamıyor ve bizimle yürüyemiyorsanız, bizimle yürümeyin ve bizden uzak durun, dedik. Kürt halkının önderliğe ihtiyacı vardır. Bazıları şimdiye kadar bununla oynadılar. Ona önderlik yapmaya ve iki laf etmeye tenezzül etmediler. Kendilerini sözümona komünist yaptılar, düşmana bağımlı ne kadar reformist parti varsa onlara kaydılar, kendilerini düşmana bağladılar. Gerçekten kendilerini Kürt halkına ve Kürdistan sorununa bağlamaya tenezzül etmediler. Beyinlerini bunun için çalıştırmadılar.

Tüm zorluklara rağmen, biz bu sorun için yola çıktık. Yaşamımıza bakın: Hiçbiriniz ne tenezzül ederek, ne cesaret göstererek, ne de çıkarlarınızı doğru bir biçimde görerek sorunlara yaklaştınız. Biz güçlü bilincimiz ve çabalarımızla birçok kişiyi bu yola çektik. PKK önderliğini yükselttik, şimdi milyonlarca insan bize katılıyor. Bilinçli olsun veya olmasın, doğru dürüst bir yapıda olsun veya olmasın, burada dikkat etmek gerekir, bunlarla yürümesini bilmek gerekir. Önderlik işte budur. Geçmişte önderliği ne olduğunu, disipli-

nin ve sistemin ne olduğunu görmemiştiniz. Bunun için eğitim dedik, ölse de kalsak da kendimize bir yer yaratmalıyız dedik. Tüm hazırlıkları ve önlemleri de bunun için geliştirdik.

Sizler bir türlü kendinize egemen olamıyorsunuz. İşte bu yüzden sizden önderler çıkmıyor. Özel yaşamınızı sürdürüyorsunuz. Bununla da hiçbir şey başaramıyorsunuz. Ben önderliği yürütüyorum. Dedim ya, bir sözcük söylemeye bile cesaret etmiyorlar. Önderliği yürütmelerini bir yana bırakın, yıllardır bize yaklaşmaya tenezzül etmiyorlar. Kendimizi yıllarca yalnız başımıza yürüttük. Kimseyi zorla kendimize katmadık. Üstelik aleyhimizde çok propaganda yaptılar. “Çocuklarla oynuyorlar, insanları zorla kendilerine katıyorlar” türünden propagandalar geliştirdiler. Hayır, bütün bu söylenenler, iftiralar ve yalanlardan öteye gitmez. Biz kendi görüşlerimiz ve güçlü mücadelemizle bu merhaleye ulaştık. Bu partimizin ve mücadelemizin tarihidir. Ama siz bunun üzerinde durmasını ve bundan yararlanmasını bilmiyorsunuz. Partiye ulaşamamanızın nedeni zaaflarınız ve yetmezliğinizdir.

Burada bir konu daha vardır. Biz bir sınıf partisiyiz. PKK yalnız ulusal bir parti değildir, işçilerin partisidir. Sizin için partiyi yaratık. Ulusal ve sosyal yaşamı yeniden yaratıyoruz. Ahlakınızdan düşüncelerinize, görüşünüze ruhunuza kadar her konuda yenileniyorsunuz. Kürtlerin yaşamına ilişkin olarak geçmişte de anlattık. Bu karanlık bir yaşamdır, yarı ölüdür, kirlidir, yalan bir yaşamdır ve boştur. Biz bir gün için de olsa bu yaşamı yaşamaya tenezzül etmiyoruz. Bu işte bizim görüşümüzdür. Biz böyle bir yaşantıya karşı çıktık. Bunlara karşı çıkmak ve karşısında durmak önderliğimizin altında gerçekleşmiştir. Bizim birçok soruna ilişkin bağımsız ve modern görüşlerimiz vardır. Aileden tutun devlet sistemine ulaşmaya, ahlaktan tutun dine ve felsefeye kadar bağımsız görüşlere sahibiz. Biz bunları yaptık. Şimdi siz de bir görüşünüzün ve yaşantınızın olduğunu söylüyorsunuz. Eğer bir yaşantınız varsa benden uzak durun. Önderliği kabul ediyorsunuz, önderlik için her gün söz veriyor ve ant içiyorsunuz önderlik için. Ama önderlik yalnızca bu değildir. Ben işimin ne olduğunu, ne olacağını biliyorum. Bunların hepsini bir günde kazanmadım. Lakin günden güne her yönde PKK

çizgisi üzerinde egemenlik sağlıyorum.

Belirttiğim gibi insanı yeniden yapıyoruz. Bazıları yüzde doksan-beş bir oranla onunla oynuyorlar. Biz bütün bu sorunlarda ve eski yaşantınızda düşmanın eli vardır diyoruz. Bunu önünüze koyduğumuz kitaplarla kanıtladık. Bütün iddialarınız iftira ve yalandır, her yönüyle yaşantınız doğru değildir. Sağlam ve doğru olan bizim yaşantımızdır. Bu konuda uzatmak istemiyorum. Burada mücadelenin sorunlarını ortaya koyduk. Geçmişte çoğu çevremizde ve herbiri bir tarzda uçuyordu. İnsanlarımız dilsizdi, konuşamıyordu, cesaretsiz ve örgütsüzdü. Birkaç sözcük öğrendikleri, biraz güç aldıkları ve biraz da kendilerini tanıdıkları zaman, “Ben de bir şeyim” diyorlardı. Evet, siz de bir şeysiniz, bize gelenler de bir şeylerdi. Bunu inkar etmiyoruz. Ama bu “şeyleriniz” de ne var? Yaptığımız çözümlerle işte bu sorunları anlatmaya ve göstermeye çalışıyoruz.

Hepiniz buraya geliyorsunuz. Bakıyorum, hepimiz kendinizi büyük ve gururlu görüyorsunuz. Hatta kendinizi benden daha büyük görüyorsunuz, kendi yaşamınıza benimkinden daha fazla önem veriyorsunuz. Bu çok iyidir, ancak diğer yandan doğru değildir. Neden? Çünkü kişiliğinizde ve yaşantınızda düşmanın yarattığı bir kişilik ve yaşantı vardır. Bir de yaşantınız eski boş yaşantı sorunlarıyla doludur. Size verdiğimiz iyi, doğru, güzel ve cesur şeylerin hepsi sizin olsun; bunları sıkıca tutun ve kişiliklerinizde somutlaştırın. Ama kötü olan, iyi olmayan şeyler ve zarar veren sorunlar kişiliğinizde ve yaşantınızda kaldığı zaman, bunlar sonuçta sizi mutlaka düşmanın oyunlarına ve hizmetine itecektir. Bunun da içimizde kişileri ve grupları karşı karşıya getireceği kesindir. Benden tutun da partiye ve hatta Kürdistan halkına kadar herkes kendi aralarında birbiriyle çatışacaktır. Birlik sorunu da aşiret, bölge ve kentlerin birliği değildir. Birbirini tanımayanların birliğinin de olmaması gerekir. Birliğin ulusal olması, toplumun tüm yurtsever kesimlerinin ortak çıkarlarının birliği olması gerekir. Bu birlik derin ve geniş bir biçimde olmalıdır. Bu yüzden PKK'yi inceleyen bu sorunların çözümlerini elde edebilir. Ama bunlar ne yapıyorlar? Görüyorum ki, bunlar en tehlikelisini yapıyorlar. Her biri kendine özgü bir parti kurmak istiyor. Bunlara, alın, size yardım ettik ve bu kadarını ver-

dik; eğer bir parti olmak istiyorsanız, gidin bunu kendi gücünüzle başarmaya bakın diyorum. Benim yanıma gelmeyin. Partimizde kalmak isteyenler, her yönüyle ve her şeye rağmen bizimle kalırlar. Ancak partimizle kalmak istemeyenler gitsinler ve bizimle kesinlikle oynamasınlar.

Davamızı nasıl yılanın ağzındaki bir kuş gibi düşmanın ağzından çıkarttıysak, bu olanakları, bu partiyi ve bu halkı da onun ağzından çıkarttık. Bu sorunlar düşmanın ağzında ölüm-kalım sorunlarıydı. Bunları düşmanın ağzından nasıl çıkarttığımızı bilmeniz gerekir. Bunu iyice bilmezseniz, hiçbir zaman iflah olamazsınız. Yaşantınız sahte bir yaşantıdır. Eğer bir insan düşmanın ağzındaysa ve bu durumda ölüp ölmediğini bilmiyorsa, o hiçbir zaman insan olamaz. Kendi yetmezliklerini, halkınkini, arkadaşlarınınkini bilmezse, ondan adam çıkmaz. Bunlar hep kendi çıkarlarıyla uğraşıyorlar. Bu insan bizden değildir. Bu sorunlar hakkında çok şeyler söyledim. Ama bunlar dinlemiyorlar; bunlar sevdalılar, ben bunların sevdalarını kabul etmiyorum. Biz bunların kişiliklerini ve gerçeklerini kabul etmiyoruz. Siz geri zekalı değilseniz, bu sorunları anlamamız gerekir. Adamlar bizi ele geçirmek için parça parça oluyorlar. Bir türlü doğru dürüst oturamıyorlar. Yani siz bu kadar mı anlamıyorsunuz? Biz neyi istiyoruz, neyi istemiyoruz? Gücünüz ne kadardır, tamam mı yoksa eksik midir? Ona ulaşmanız gerekir. Diyelim ki ben deliyim, siz hepimiz akıllısınız. Peki, bu durumda benim yanımda ne arıyorsunuz? Bunu hepimize söylüyorum. Şimdi milyonlarca Kürdü ayağa kaldırdık. BBC bir saat boyunca Kürtçe türküler üzerinde durdu. Sorunları hepimizin önüne koyduk. Hala kendi keyiflerine göre hareket ediyorlar. Tereddüt yok. İlla yanımızda mı kalın, diyoruz? Hayır. Bizimle oynamak mı? Hayır.

Şimdi birkaç şehidimizin adını aklıma getirdim. **Kemal Pir** yoldaştan söz ettim. O Kürt müydü? Hayır. O ne Kürttü, ne de Kürdistanlıydı. Türk bir arkadaşımızdı. Başından son nefesine kadar yaşamını kendisine haram etti. Düşman benim hakkımda çok şeyler söylüyordu. Bu arkadaşımız hakkında da söylüyordu. Bir arkadaş anılarında, “Düşman açlık grevinin 45. gününde O'nun üzerine gidiyordu. ‘Siz Apo’nun kulu musunuz? Apo kendi keyfine bakıp ha-

yatını yaşıyor. Sana yazıktır, gel bu durumdan vazgeç' diyordu. Ancak O hayır diyor ve reddediyordu" diye anlatıyor. Birkaç sözcükle kendimizi başlangıçtan bugüne getirdik. Arkadaşlık işte budur. Kendi özel yaşamımızı mı düşünelim? Hayır. Dedim ya, işte bu yoldaşımız Türktü. Yüzde yüz bizim yolumuzda yürüyordu ve böyle şeyleri kabul etmiyordu. Bu O'nun gerçeği idi. PKK'nin nasıl ortaya çıktığını çok iyi biliyordu. Yüzde yüz fedakarlıkla bizimle olmayı şehitler kanıtlamışlardır. Onlar bunu gerçekleştirdiler. Ama sahtekarlar "Biz de şehitlerin yolunda yürüyoruz" diyorlardı. Eğer bunlar sahtekar değillerse, şehitlerin yolu bellidir, şehitlerin son emirleri bellidir. Bunların yaptıkları da bellidir.

Şimdi bunlar benimle şehitlerin arasına ayrılık koymak istiyorlar. Bu sınıf düşmanlarının oyunudur. Geçmişte başka şeyler söylüyorlar, "PKK'ye evet, önderliğine hayır", "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" diyorlardı. Bu bir tutumdur. Sözümona PKK ayrı şey, önderliği başka bir şeydir. Kaç yıldır bu işi yapıyorlar. Şimdi başka bir şeyin daha söylediğini tahmin ediyorum: "PKK önderliğinin bir kısmına evet, diğer kısmına hayır." Bu da Amerika'nın bir görüşüdür. Saddam için de eğer Saddam gitmezse, dünyanın barış içinde yaşayamayacağını söylüyorlar. Ama doğru ama yanlış, bu da bir görüştür. Bizim Saddam hakkındaki görüşümüz bellidir ve ortadadır. Amerika "Biz var oldukça Kürt sorunu yoktur" diyordu. Bugün de Kürtlerin önderliğinin bulunmadığını, ama Kürt sorununun var olduğunu belirtiyorlar. Bu da ABD'nin ve muhaliflerinin görüşüdür. Bunun için de, geçmişte "PKK'ye evet, önderliğine hayır" derken, bugün de "PKK önderliğinin bir kısım tutumlarına evet, diğer kısmına hayır" diyor. İşte bugün aranızda ABD'nin bu tutumunu temsil edenler vardır.

Kitleler arasında mücadeleyi sürdürmek için, parti bunlara bazı şeyler verdi. Ancak bunlar kendilerine verdiğimiz şeyleri kendileri için bir güç, bir değer haline getirmek istediler. Hem de halk yığınları arasında ve PKK adına! Bunlar insanların istediği fedakarlığı göstermiyor, doğru ve iyi olanı yapmıyorlar. Bizim istediğimiz şey, verdiklerimizin karşılığında disiplindir. Bunlar kimlerdir? Bunlar mutlaka düşmandır. İşçiler ve köylülerle birlik olamayanlar, mücadeleyi gerçekçi bir biçimde yürütemeyenler, kendi sınıfsal ve kişisel

çıkarları için çalışanlar, sinsice bu sorunlarını aramızda da yürütmek istiyorlar. "Önderliğin bazı tutumlarına evet, bazılarına hayır" ne demektir? Bunlar başka bir partidir. Bizim gücümüz, yardımımız ve her şeyimizle kendilerini güçlendirmek istiyorlar. Bu olmaz. Başka bir partiyi, bir burjuva partisini partimizin içinde oluşturmak mümkün değildir. Bunları çok iyi tanıyorum. Çok çabaladılar. Böyle bir parti yaratmak için, içimizde böyle bir gruplaşma yaratmak için çaba harcadılar.

Bunlar geçmişte ne Kürdistan'ın adını ve halkını hatırlıyorlardı, ne devrimci partileri vardı, ne Kürdistan sorunu üzerinde iki sözcük söyleyebilecek bir savunmaları vardı, ne tarihe ve toplumlara ilişkin doğru dürüst bir görüşleri vardı, ne de dünyayı ve ülkemizi tanıyorlardı. Kendilerinden haberleri yoktu. Düşmanın hamalları ve askerleriydi. Bu bizim gerçeğimizdir. Kim ülke diyordu, kim kurtuluş ve özgürlük diyordu, kim mücadele, direniş ve şehit diyordu? Böyleleri var mıydı? Hayır. Bunlar gün be gün nasıl oluşturuldu? Şimdi bütün bunları kendiliğinden öğrendiklerini iddia ediyorlar. Bütün bunları kendiliğinden gördüklerini söylüyor, şimdi de "Ben önderim, ben de bir merkezim" diyorlar. Bunun da ötesinde ben bunların önünde engel olmuşum. Çünkü bunlar önderliklerini ilan edecekler ve ben de önder olmayacağım. Bu eskiden Kuzey'de çok güçlüydü, şimdiyse Güney'de çıkmıştır. Bunlar Avrupa'da da vardır. Bu kirli yaşamlarını Avrupa'da da çok sürdürdüler. Bakıyorlar ki biz önlem almışız, para vardır, yaşam da vardır; yani PKK ile egemenlik kendileri için çok iyi bir durumdur. Ama karşılarında beni görüyorlar. İşte bunun için "PKK'ye evet, önderliğe hayır" dediler. Onlar şimdi Avrupa'dadırlar. Kirli ve sahte yaşamı halk adına sürdürmek istiyorlar. Ama halk bunları kabul etmedi. Kitleler bunları parçalayacaklarını söylediler. Halk kendini bunların pisliğinden savundu. Ülkede de birkaç defa bunu yaptılar. Ama baktılar ki halktan hiç kimse kendilerine selam bile vermiyor, karınlarını bile doyuramıyorlar.

Diğer yandan binlerce insan ölümüne kadar yanımızda duruyor. Silah ve para veriyor, emirlerimizi karşılıksız yerine getiriyor. Bazıları "Beni öldürsen de, bir gün için olsa da bu değerler ve olanaklar üzerinde oturacağım; bir gün için olsa da paşa olacağım" diyor.

Bunların kafalarını kesseniz de bu işten vazgeçiremezsiniz. Kendilerini çok beğeniyorlar. Kişilikleri için fedakarlık yapmıyorlar; kişilik özelliklerinden hiçbir şey kesemezsin, ama canlarından kesebilirsin. Bu düşmanın eliyle biçimlendirilmiştir. Adam gericilikten, aşiretçilikten, feodallikten ve ailecilikten başka bir şey anlamıyor. Bunlardan başka bir şey bilmiyor. Bu da normaldir. Böyle şeyler çıkıyor. Bunlar kendilerini gerçekten tanımıyorlar. Sizler neyi okumuş, neleri kapmışsınız? Din, felsefe, ideoloji, politika, kültür, sanat ve öteki konularda neler öğrenmişsiniz? Her şeyi öğrenmelisiniz ki, yenilenesiniz. Ama kendinizi gerilikten kurtaramıyorsunuz. Bu halinizle bağımsızlık ve özgürlük istiyorsunuz. Bu konular üzerinde çok durduk. Siz partinin yazılarını okumuyor veya okuyup anlamıyorsunuz.

Şehitler neyi temsil ediyorlar? Onlar doğru yaşamı temsil ediyorlar. Biz de bu yaşamı aynen yürütüyoruz. Bu doğru mudur? Evet, doğrudur. Eğer ulaşabilseydiniz, o zaman hangi yaşam ve ilişkinin doğru olduğunu bilirdiniz. Ölü yaşam bizim yaşamımız değildir. Biz, ya zafer, ya ölüm dedik. Bundan başka hiçbir şeyi kabul etmiyoruz, PKK’de bu konuları gömdük. Birçok insanımız yaşamla oynamak istedi. Sosyal olarak, hem de siyasetimiz içinde bunu yapmaya çalıştı. Çoğunu uyardık, “Siz yanlışsınız, bunu yapmayın” dedik. Yoldaşlık ilişkileri üzerine yazdık, çözümler yaptık ve geniş olarak üzerinde durduk. Önder olmak istediler. Önderlik üzerinde de konuştuk, elimizden geleni söyledik. Aile ilişkileri, kadın-erkek ilişkileri üzerinde durduk. İlişkiler kesiliyor, ilişkiler yeniden kuruluyor. Aile sorunu, kadın sorunu üzerinde konuştuk; bu sorunu derince ve genişçe açtık. Biraz bu soruna yaklaştık. Kadın nedir, erkek nedir, bu konuları çok açtık. Baktım bazıları ellerine silah alıyorlar, silahı seviyorlar, sorunları silahla çözmek istiyorlar. Silah ilişkisi nedir, tarihte savaş nedir, niçin savaş, nereye kadar savaşa evet, neden savaşa hayır, savaş niçin kabul edilmez, Kürdistan’da savaş nedir, saldırgan savaş ve halk savaşı nedir? PKK’nin savaşı nedir? Bu konuları genişliğine ve derinliğine işledik. Baktık bazıları kitleler arasında faaliyet yürütmek istiyorlar, kitlelerle ilişkiler geliştirmek istiyorlar. Kitlelerle ilgili olarak yazdık; halk kitlelerine, kitle içindeki faaliyetlere

ve ERNK’ye ilişkin olarak çok yazdık. Örnekler de verdim, silahla ilgili olarak örnekler verdim. Silahı elime almadım, ama binlerce insana silah verdim. Yani en azından silah için çalıştık. Bir sürü özellik de sıraladık. Silahın nasıl kullanılacağı konusunda bir yığın ders verdik. Silahı doğru kullanasınız diye bunu yaptık. Başka türlü silah taşımanın sorumluluğunu kabul etmem.

Halkın arasına gittiler, ikinci gün ağalığa soyundular. Halkla ilişkilerin nasıl olacağını göstermek için kendi yaşamımızı anlattık. İster çoban ister devlet başkanı olsun, insanla ilişki nasıl kurulur? Üslubumuz, değerlerimiz ve her yönümüzle bunun için çok iyi yazılar yazdık. Ama bakıyoruz halka gidiyorlar, her türlü tahribata yol açıyorlar. Bunun için yazılar yazıldı. PKK ve halk, PKK ve savaş, PKK ve aile, PKK ve felsefe, PKK ve ideoloji vb. konularda çok şeyler söylendi, hepsi yazıya döküldü. Ama adeta hiç kimsenin bundan haberi yoktur. Hayır, bu tarzla bir yere varamazsınız. İşte PKK’nin ideolojisi ve politikası, işte PKK’nin stratejisi ve taktiği, işte PKK’nin yaşamı... Kendi keyfinize göre hareket edemezsiniz. Biz kendimizi önder olarak kabul ediyoruz ya da siz bizi önder sayıyorsunuz. Halk da öyle söylüyor, “Bijî Serok APO” diyor. Ben önder olup olmadığımı bilmiyorum. Mademki halk böyle istiyor, önderliğin üzerinde duralım, dedik. Önderlik için teori ve pratik nedir, bunun üzerinde durdum. Önderlerin yaşamına baktım. Halk önderlerine, feodal önderlere, hepsine baktık. Kürt için doğru önderlik nasıl olur, üslubu ve çalışması nasıl olur? Hepsini yazdık ve size verdik.

Neden siz önder olmak istiyorsunuz? Zaten çoğu kendisini önder sayıyor. Aman dikkat edin, önderlik üzerinde doğru duralım, dedik. Çünkü milyonların kaderi buna bağlıdır. Bir hata yaparsanız, milyonların kaderiyle oynamış olursunuz. Bunun için önderliğe ulaşmanız gerekir; eğer ulaşamazsanız, halkımızın kaderiyle oynarsınız. İşte bunun için bu kadar yazı yazıldı. Yine baktık, adam iki keçiyi bile güdemiyor, bir de bakıyorsunuz PKK içinde hepimizden fazla kendisini önder yerine koyuyor. Bir de beni kendilerine karşı bir engel olarak görüyorlar. “Eğer filan kişi önüme dikilmeseydi, halkı hemen hemen egemenliğim altına almıştım” diyorlar. Bunlar ah-maktır. Biz olmazsak, bunlar kendilerini bir gün bile yaşatamazlar.



Yine de kendilerini önder sayıyorlar. Başını kesseniz bile içinden çıkartamazsınız. Hayır, yapamıyorsun, sen ancak başkalarına kulluk yaparsın. Yirmidört saat için yaşamını idare edemiyorsun, nasıl önderlik yapacaksın? Bir gün iradeni kontrol edemiyorsun. Önderlik halka birçok şey verir ve halktan alır. Bunlar kendilerini kandırıyorlar. Hemen oyuna geliyorlar. Dostların oyununa da geliyorlar. Dostların oyunu düşmanınkinden daha tehlikelidir. Halk da öyledir. Halk bilinçsizdir, halkın sana verdiği sınırsızdır, senden istediği de sınırsızdır. Alıp vermesini iyi ölçmezsen düşersin.

Tabii bu yeni önderlerimiz bunu akıllarına getirmiyorlar. Yalnız sınırsız istiyorlar. Zaten hep böyledir, biri bir yere gitti mi tamam diyor. Evet, tamam da, halk senden önderlik istiyor. Önderliği temsil etmeniz gerekir. Bunu yapabilir misiniz? Kürt sorununu çözer misiniz? Sen iki sözcüğü bir araya getirip söyleyemiyorsun, bir gün bile halka bir şey vermiyorsun, bir tecrübeyi veremiyorsun. Ama ağalığı kendine layık görüyorsun. Durumunuz, işiniz hep böyledir. Sadece halk arasında değil, arkadaşlar topluluğu arasında da böyledir.

Dünyanın gözünde Kürtler yoktur, şimdi biraz değer kazanmışlardır. Kendileriyle oyun oynamışlar. Böyle olmaz, kendinizi düzeltmeniz gerekir. Bunu geniş ve derin bir biçimde açmak istemiyorum. Çünkü bunların hepsini yazıya dökmüşüz. Temel eğitimimiz bunun üzerineydi. Sizleri akıllı sayıyoruz. Sizin öğreneceğinize inanıyoruz. Buradaki eğitime bu temelde katıldınız. Eski çürümüş kişiliğinizi atın. Sizlere güveniyoruz, dedik. Biz de insanız; insanlarımız kötü olandan uzak durur, yararlı olanı uygular; çalışması, savaşı ve eğitimiyle kendisini kanıtlar, dedik. Biz ölüm-kalım davasındayız. Kendimizi kurtarmamız gerekir. Denize düşen biri, karşısına çıkan yılan da olsa, ona sarılır, boğulmamak için direnir. Şimdi biz ulusal ve sosyal olarak ölüm-kalım davasındayız. Kurtuluş için ne gerekirse başvur, yılan da olsa tut. Tutmazsan namuslu değilsin, tutmazsan ölmüşsün.

Bugün de çoğu böyledir. Halkla ilişkiler için, savaş için, her şey için kim “Ben önderlik üslubuyla sonuna kadar hazırım” diyebilir? Hiçbiri yapamaz. Hem yapamıyor, hem de yıllarca “PKK adına halka gitmek istiyorum, silah taşımak istiyorum, kitleler arasında çalış-

mak istiyorum, bilmem nereye ölüm için gidiyorum” diyor. Bu da kabul edilmez. Eğer bize bağlıysan, eğer bizimle çalışmak istiyorsan, bizim üslubumuzun, ruhumuzun ve yaşamımızın üzerine yürürsün. “Ben ahmağım” diyorlar. Hatırlıyorum, köyümde biri vardı, “Kulaklarım şu kadar uzundur” diyordu. Hayır, kulakların o kadar uzun değildir, kendini insan yapacaksın, insan ahmaklıkla başarıya ulaşamaz, dedim. “Belki ben anlamıyorum” dedi. “Hayır, anlayacaksın; ahmaklığa özgürlük yoktur, hiç kimsenin bunu söylemeye hakkı yoktur” dedim. Şimdi de bizden bunu istiyorlar. Hayır, olmaz. Bunu asla kabul etmem. Bu da benim konumumdur. Yapamıyorlarsa yerinde otursunlar. Yaşamımız basit bir yaşamdır, benim adıma “Bu PKK’nin yaşamıdır” diyemezsiniz. Bu konuları biliyorsunuz. Tekrar tekrar bu konulara dönüyorum ki, kendinize bir çare bulasınız. Beyniniz vardır, kendinizi buna ulaştıracaksınız. Kendimi sizin oyunlarınıza alet edemem. Çocuklar kendileriyle oynuyorlar. Kürt insanının hepsi çocuktur. Ama ben bir konunun üzerinde durdum. Yaşamımı ucuza harcatmam. Tüm ilişkilerimiz böyledir. Yaşamıma ve ilişkilere dikkat ederseniz, neyin ne olduğunu anlarsınız.

Büyük konular vardır, zaten büyük de olmasaydı yürümezdi. Biri Kürt halkını ve Kürdistan’ı anlarsa, benim ilişkilerimi de anlar. Yaptığım işler büyüktür, çoğu zaferin konularıdır. Size göre bu zafer kendiliğinden oluyor. Eski yaşantınızı göz önüne getirin: Siz neydiniz? Ulusallık, özgürlük ve insanlık karşısında durumunuz neydi? Düşmana ve dosta karşı neydiniz? Gerçeğiniz neydi? Kendini tanımayan, bizim değerimizi kavrayamaz. Yüzde yüz bizim çalışmalarımız ve olanaklarımızla oluşmuşlar, şimdi bunu inkar ediyorlar. “Ben şöyleydim, böyleydim, önderdim” diyorlar. Gerçekten bunlar ahmaktır, ama kendilerini böyle kabul etmiyorlar. Şimdi burada büyük bir tehlike vardır; bilinçli veya bilinçsiz bir münafıklık vardır. Din adına böyle davrananlar münafıktır, zındıktır. Böylesi münafıkları ve zındıkları aramızda bırakırsak iflah olmayız. İşin yarısı bu münafıkların eliyle nereye ulaşır?

Dedim ya, kurtuluş, özgürlük, insanlık ve şeref kabul edilirse, bunun için çalışırsak fırsat vardır. Kendimize güveniyoruz. Yaptığım işlerin ne olup olmadığını çok iyi biliyorum. İşin içinde ölüm

yok, yaşam vardır. İster yapın, ister yapmayın. Sizlere bakıyorum, doğru dürüst birini göremiyorum. Hiçbir arkadaş yaptığım işlere yanaşmaya cesaret etmiyor. Yani siz etkimin altındasınız. Yüzde biri etki altındadır, yüzde doksandokuzu korkuyor ve ondan uzaktır. Eğer ulaşırsanız, nereye varmış olacağımızı iyi biliyorum. Önderlik nedir? Eğer önderliğe ulaşırsanız, nereye varabileceğimizi iyi biliyorum. Başka önderlik nedir? Önderlik düşmanın ulaşamayacağı bir yerdir. Önderlik düşen yerlere ulaşmaz, önderlik insanları düşüren konumda değildir ve buna ulaşmamalıdır. Ne olursa olsun, önderlik insanlığı düşüren konumlara ulaşmamalıdır. Önderlik an be an büyük işler beceremezse, kendini önder sayamaz. Peygamberlikten söz edeyim: Peygamberlik nedir? İşte vahiy geldi, peygamber göğe uçtu diyorlar. Bu önderliktir, yüceliktir. Ruhsal yönden ve görüş yönünden böyledir. Yani kendini yüceltiyor ve göklere ulaşıyor. Peygamber hakkında ayetler ve sureler çıktı. İslam'da bu böyledir, diğer dinlerde de böyledir.

Büyük sorular bu dönemde insanlık içindir. Büyük sorular, zafer sorularıdır. Bu sorular daha sonra pratiğe dönüşür. Bu pratik içinde savaşın nasıl olduğu, toplumun nasıl oluştuğu bilinmektedir. Gerçeklik budur, yücelik budur. Biz eski yaşamı reddediyoruz. İslam'da da cehalet dönemi reddedilmiştir. Bunun yerine yeni bir yaşam tarzı, yeni bir ilişki biçimi oluşturulmuştur. Aile, savaş, sosyal yaşam bu temelde yaratılmıştır. İdeolojik ve askeri kişilik bu temeller üzerinde şekillenmiştir. Bu dönemde de devrimler gerçekleşmiştir. Devrim yüceliktir, başarıdır, devrim eskinin yıkımı ve yeninin kuruluşudur. Devrim uçmaktır. Bizimkilere bakıyorum, uçmak yerine inişi tercih ediyorlar. Yüzde doksanı böyledir. Siz de birçok alanda başarı istiyorsunuz, birçok alanda da partiyi çekmek istiyorsunuz. Bu noktalara iyi dikkat edin. Bu sorunları daha fazla açmak istemiyorum. Sorun önderlik sorunudur. Akıllı olanlar bunu kavrarlar. Zor olduğunu ve yerinizden uçamayacağınızı söylüyorsanız, yerinizde oturun. Zafer istiyorsanız, ayaklarınızı biraz yerden koparın.

Zındıklık nedir? Devrim gerçekleşeceği ve başarılı olacağı zaman, onlar geçmişini istiyorlar, cehalet dönemini istiyorlar, mevcut ne varsa onun yürümesini istiyorlar. Aşiretçilik, kabilecilik ve aile-

cilik gibi geri ne varsa, onun üzerinde yürümek istiyorlar. Münafıklık böyledir. Münafıklık geçmişte de vardı, şimdi de vardır. Biz bunlara oportünist diyoruz, geçmişte bunlara zındık diyorlardı. İnsanlık için gerçeklik birdir. Dörtbin yıl önce de böyledi, bugün de böyledir. Ben peygamberler gibi çalışıyorum. Değiştiriyorum veya önderim demiyorum. Ama sorunların üzerinde yoğunlaşıyorum. Önder olup olmadığımı bilmiyorum, ancak yaptığım ve üzerinde durduğum şeyler önderlik içindir. Ne kadarını başarabildim, ne kadarını başaramadım, bunu bilmiyorum. Ama üzerinde duracağımız. Sizin verdiğiniz sözleri ben de vermeye devam ediyorum.

Bir halk için, insanlık için önderlik yapılıyorsa, gerekenleri yerine getirilmelidir. Bazıları “Ben de önderim, imzala; ben de ilişki geliştiriyorum, kabul et” diyorlar. Bunları kabul etmek demek, ölüm demektir. Kabul edilmeyince, ağlıyor ve daralıyorlar. Önderlik sorununda ayaklarınızı keserseniz, yüreğiniz daralıyor. Uçmaktan korkuyorsunuz, uçmaktan korkan gerilikten kurtulamaz. Uçmaktan korkan hayvanlıktan çıkamaz. Eski yaşamdan kurtulmak istemiyorlar. Eğer gücün yoksa, neden münafıklık yapıyorsun? Zafer elde edemiyorsun, o zaman ya bilinçli ya da bilinçsiz olarak uşaklık yapıyorsun. Her ikisi de kötüdür. Bilinçsiz olanı bilinçlisinden daha da kötüdür. Bu, objektif olarak ajanlıktır. Gerçekte Kürtlerde kötülüğün yüzde doksandokuzu bundan çıkmaktadır. Kendi kendimizi ajan yapmışız, yani bilinçsiz olarak düşmana uşaklık yapıyoruz. İçimizden belki de bir milyonu düşmanın işini ve ihtiyacını gideriyor. Bu nedir? Bu ajanlıktır. Ajanlık nedir? Ajan memurdur. Bu Latince bir sözcüktür ve memur anlamına gelmektedir. Memur da hizmet eden kişidir, hem de düşmana hizmet edendir. Bu nedir? Bu uşaklıktır, ajanlıktır, kulluktur. Bu yaşamı PKK'de de sürdürmek istiyorlar. Bilinçli ya da bilinçsiz bu böyledir. Bunlar kendilerini düzeltmeyen tiplerdir. Bunlar yüzde doksandokuz dolayındadır. Ben ne kendime, ne de bunlara gülerim. Bir kişi de olsa uçsun. Böyle oldu; dostluk ve arkadaşlık adına düşman tarafından karşımıza çıkarıldılar. Hepsisi de düştü.

Evet, eskisi gibi kılıçlarla, toplarla ve silahlarla savaş yapmadık. Ama sonuçta direndik ve zafere ulaştık. Irak'ın da bir milyonluk or-

dusu vardı; savaşa girdi ve üç gün sonra savaşmaktan usandı. Hem de elinde her türlü askeri araç ve gereç olduğu halde. Düşman bir milyonluk bir orduyla üzerimize saldırdı. O zaman öyle bir gücümüz de yoktu. Ama biz geri dönmedik. İşte bu da önderliği temsil ediyor. Şimdi bunun kendiliğinden olduğunu söyleyemezsiniz. Saat saat önderlik vasıtasıyla bunun çalışması yapıldı. Peki, önderlik olmazsa bu işi nasıl yürüteceksiniz? Akıllı olmanız gerekir. Önderlik bir kurumdur. Ben bir kişi değil, bir kurumum. Bu kurumun özellikleri vardır. Yürürse iş yapar ve PKK'de iş yapmıştır. Keyfinize göre değil, benim istediğim gibi olmuştur. Şimdiye kadar her şey bitmiştir, her şey tamamdır demiyorum. Hayır, yeni yeni bir başlangıç olmuştur. Biri devam ettirmek isterse, onunla her yere varabilir. Üslupla, yaşam ve düzenle ulaşırsa, ölüm yoktur. Bu kanıtlanmıştır.

Siz özgürsünüz, yapmak istediğinizi yapabilirsiniz. Önderlik ve benim için de yapmayın. Sonuçta PKK içinde böyleleri çok çıkıyor. Bunun nedeni açıktır. PKK büyük bir güçtür, herkes gelip ona katılabiliyor. Niyetleriyle gelip katılıyorlar. Bu da normaldir. Ama sonradan tam katılım sağlanamazsa büyük tahribatlar da doğabiliyor. Sizde bu tehlike vardır. Gelmek ve katılmak iyidir, niyetiniz iyidir. Hatta niyetiniz kötü bile olsa, bunun düzeleceğine ve iyileşeceğine inanıyorum. İşte bunun için herhangi bir engel ya da koşul yoktur. Yalnız Kürtler gibi insanlar nereden gelirse gelsin, bundan sonra başka bir adım vardır, bu bizim attığımız adımdır, önderlik için kadro olabilmeye adımdır. Burada her şey yüzdeyüz kavranır. Eğer kendinizi ulaştırır-sanız, ulaşırsınız. Ulaştıramazsanız ya düşmana ulaşırsınız, ya da düşersiniz. Önderlik yasası budur. Buraya gelişiniz bu temeldeydi.

Dünyada partilerin, hareketlerin ve halkların tarihinde böyle konular çıkmaktadır. Bu doğaldır. Önderlik ne kadar yükselirse, ona karşı münafıklık, zındıklık, gericilik ve oportünizm de o kadar yükselir. Evet, Sovyet Devrimi'nin 75 yıllık tarihi vardır. Hani bu devrim nereye ulaştı? Oportünizme ulaştı. Bu sorunlar sürecektir. Devrimimiz yenidir, bir de kötülükler içerisinden çıkış yapıyoruz. Aramızda oportünizm daha da güçlü olacaktır. Oportünizm sınıfsal ve sosyal zayıflıkta güçlenir; ideoloji, politika ve yaşam olmayınca

oportünizm daha da güçlenir. Bizdeki en kötü oportünizm buradan kaynaklanmaktadır. Bu sorundan haberimiz vardır. PKK'yi ayağa kaldırırken, ruhu ve beyni iyi tanıyoruz. Gücü ve kuvveti tanıyoruz. PKK tarihinde ne yaptılar ne yapmadılar, ne dediler ne demediler bunun üzerine? Dedim ya, Amerika ne diyorsa, onlar da onu söylüyorlar. Düşman ne diyorsa, onlar da onu diyorlar. Sözcüğü sözcüğüne aynıdır. Söylediklerine dikkat edin. Acaba düşman bu konuları kaç yıl önce söylemiş? Yaşamımız hakkında düşman ne diyordu, siz ne diyorsunuz? Siz beni kendinize göre tayin ederseniz, bu önderlik değildir. En iyi arkadaşlar için de böyledir. Kendi kişisel görüşüne göre, "Önderlik şöyledir veya böyledir" demek doğru değildir. Eğer önderliğin iyisini veya kötüsünü kendi görüşlerinizin altında ölçerseniz, "böyledir, tastik ettim" veya "şöyle değildir, tastik etmiyorum" dersiniz, hem sizin için, hem de önderlik için her şey bitmiştir. Ölçmek sizin hakkınız değildir. Önderliği ölçemezsiniz. Ölçülebilecek bir önderlik, önderlik değildir. Önderlik görüşlerinize göre tayin edilirse, bu önderlik değildir, memurluktur.

İnkâr etmiyorum, iyi memurlar da vardır. Memur demek, size memurluk bir yaşam kurmak demektir. Bunun üzerinde memurluk yapıyorsunuz. Bunda hakkınız vardır. Halkın hakkı da vardır. Ama önderlik memurluk değildir. Önderlik tayin eder. Bunun keyfinize göre olup olmamasının önemi yoktur. Önderliğimizin bugüne kadar oluşmuş yasaları vardır. Bugüne kadar Kürtlerin yasaları yoktu. Ben şimdi yasaların yerini temsil ediyorum. Her yerde boşluk vardır, bunu yapmaya mecburum. Filozoflar, peygamberler ve devlet başkanları gibi olmam gerekir. Bu yüzden ulus Serok diyor, bunun için "Böyle yap, şöyle et, şu biçimde geliştir, öğret, çoğalt, iyi yap" diyor. Tamam, biliyorsunuz; siyaset yoktur, yasa, disiplin, kültür ve iktisat yoktur, hiçbir şey yoktur. Artık gücümüze göre ne yaparsak yaparız. Evet, Kürtlerde usul böyledir. Geçmişte eğer bir yasa, bir disiplin vb. olsaydı, bizim ortaya çıkmamız olanaksızdı. Başımızı kaldırırken üzerimizde yasalar olsaydı, sizin yaşamınız için yasalar koyarken bundan önce yasalar olsaydı, bu yasalar kesin olarak beni durdurur, tutuklar veya idama mahkum ederdi. Neden? Çünkü yaptığım işler az değildir. Fakat Kürtlerin ne yasası, ne de yaşamı var-

dır. Var olan yaşamımız da hep aile yaşamıydı. Hiç kimse de bunun niteliğini bilmiyordu. Çünkü eski ve dar bir yaşamdı. Böyle bir yaşamı vurup geçiyorum. Bu boş bir yaşamdır, bir anlamı yoktur. Kof, çürümüş ve düşkün bir yaşamdır.

Bunun için yürüttüğümüz önderliği ölçemezsiniz diyoruz. Çünkü yasalarımız yoktur. Geçmişte yasalar koymadınız. Buna karşılık bir şeyler koyup bu boşluğu dolduralım diyorum. Şimdi nizamnameden söz ediyorum. Askeri ve siyasal bir nizamnamenin üzerinde durmamız gerekiyor. Akademi’de de ARGK, parti ve halk için bir nizamnameyi yürütmeye çalışıyoruz, bunu uyguluyoruz. Kendi bilincimizle bir şeyler yapmak istiyoruz. Bunu her gün sözcük sözcük güçlendiriyoruz. Dedelerimiz ve babalarımız bunu zamanında yap-salardı, bizim yapmamıza gerek kalmazdı. Eski önderlerimiz de bu-nu yapmadılar. Onlar yirmidört saat ayakta duramazlardı. İki des-tekle kendilerini tutmadığınızda hemen düşüyorlardı. Ben ne yapayım? Bu eski önderler hiçbir şey yapmamışlar. Kimse önümü kesmedi. Yol boştu. Sizler güçlü olun, aranızdan bir önder çıkarın ve önümüzü kesin. Burada bir koşulumuz vardır: Benden daha faz-lasını geliştireceksiniz. Ulaştığım yere benden daha fazla ulaşmalı-sınız. Eğer sorunlara benden daha fazla ulaşamazsanız, hiçbir şey yapamazsınız.

Ben gereken önlemleri alıyorum; her yönüyle genişçe, hem de en uzak yerlere kadar uzanıyorum. Önderlik ellerini uzaklara uzatabil-meli, adımlarını da genişletebilmelidir. Her işi doğru yapmalıdır. Eğer önderlik bir sözcüğü yerinde ve sağlamca söyleyemezse, o za-man düşer. Önderlik her dakika hazır ve nazır olmalıdır. Bir dakika için de olsa gaflete düşerse yok olabilir. Çünkü düşmanları çoktur. Eğer an be an beyni ve yüreği üzerinde egemen olamazsa, önder olamaz ve düşer. Egemenlik güçlü olmazsa, önderlik olmaz. Sizden ne çıkabilir, ne çıkmaz? Düşman bize kendi adamlarını gönderdi. Geliyorlar, hemen sonra düşüyorlar. Çünkü önderlik hazır ve nazır-dır. Çoğunuz birçok şey söylemek istediğinizi, ama çekindiğinizden dolayı söyleyemediğinizi belirtiyorsunuz. Adamlar fırsatını buldu-lar mı yapıyorlar. Şimdi Kürdistan’da herkes kendisinin yiğit ve kahraman olduğunu söylüyor. Bu ne PKK’lilik, ne de önderliktir.

Sadece kendisine güldürüyor. Mademki kendini bir şey sayıyorsun, o halde elini yükseğe kaldır; adımlarını genişçe ve güçlü at. Önünde engeller bulunduğunu iddia ediyorsan, bu ahmaklıktır. Böylesi ken-dini önder sayamaz. Bizim önderliğimizi kabul edeceksin.

Önderlik bir kuvvettir. Bizim nasıl güçlendiğimizi anlayamıyor-sunuz. Budala ve bilinçsizsiniz. Biz sosyal, siyasal her türlü güç ya-parken, ruhi ve askeri alanda bu gücü neden oluşturduk? Bu kendi-liğinden mi oluştu? Hayır, önderlikle oluştu. Bunu ne için yaptım? Bu bir kişinin yaşayıp yaşamaması için yapılmış değildir. Tarih içindir, bir halkın kaderi içindir. Kendim gitsem bile, yaptığım bu işler Kürt halkına kalacaktır. Ona silah, siyaset ve kuvvet kalacaktır. Her şey halka kalacaktır, bana değil. Burada ailecilik yoktur. Her şey halk içindir. Halk neden beni seviyor? Çünkü ben onun için bir şeyler yaratmışım, kendimizi bir güce ulaştırmışız. Bu sadece gün-ümüz için değil, aynı zamanda tarih içindir.

Kendinizi daha da güçlendirin. Şimdi bunlar da bir şeyler olmak istediklerini belirtiyorlar. Keşke önlerinde tek ben olsaydım, beni görüp kaçıyorlar. Biz daha büyük kurallar da koymamışız. Bunlara bakıyorum, hiçbir şeyi görmek istemiyorlar. Bir de usülü bilmiyor-lar. Biz sorunun üzerinde durduğumuzda, ortam kapkaranlıktı, orta-lıkta hiçbir şey yoktu. Karanlıkta yürümek, düşman karşısında yü-rümek büyük sabır istiyordu. Bizden usül istiyordu. Biz yürüttüğü-müz yaşamın üzerinde kendimizi geliştirmişiz, kendimizi inşa etmi-şiz. Bunlar tesadüfen gerçekleşmedi. Tesadüfler bir kez iki kez olur, bu kadar uzun zamanda ve bu kadar pratikten sonra olmaz. Bu ya-şam her saat, her gün kendisini geliştiriyor ve büyütüyor. Gün nasıl bir gündür, dünya nasıl bir dünyadır? Bunların bir yasa ve düzeni vardır. Ne yaparsan yap, kendine bir yasa, düzen ve disiplin oluşturma zorundasın. Küçük bir düzen de olsa, yine düzendir. Kürtler kendilerini parçalayıp yok edeceklerdi. Biz bunu kabul etmedik. Siz de öyleydiniz, bir an önce koparıp bitirmek istiyordunuz. Ya oluşturdığımız güç sizi düzeltir, ya da düşman sizi yakalar. Kuralları-mızla yürümek zorundasınız. Akıllı olun ve kendinizi disipline edin. Kendinizi kötülüklerden kurtarın. Sizleri korkutmak istemiyo-rum. Sizlere zorla iş yaptırmam. Ama disiplin vardır, her yönden di-

siplin vardır. Belki güçlü değildir, belki tam sistemleştirmemiştir, ama vardır ve Kürdistan için disiplin yapılmıştır. Düşman bu disiplini anlamak için kendini hazırlıyor. Peki, siz nesiniz, kimsiniz? Halk bu disiplinin etrafında dönüyor, kendini düzeltiyor. Siz de kendinizi düzelteceksiniz. Münafıklık olmaz, münafıklık yaparak disiplinle oynanmaz. Çocukların basitlikleriyle düzenimizle oynamazsınız.

Niçin bu işler oluyor? Bazılarınız sorunu anlamıyor. Belirttiğim ve yaptığım işlere ulaşmıyor. Dürüst olsun veya olmasın, herkes için söylüyorum; sadece kendilerini çocuklaştıranlar için değil, herkes için belirtiyorum. Öğrenmek istemiyorlar, yapamıyorlar. Bunun için bunları söylüyorum. Ben ideolojik, politik ve askeri bir gücüm; hem maddi ve hem de ruhsal olarak böyleyim. Eğer biri kendisini bu disipline karşı görüyorsa veya bir şey söylüyorsa, daha çok ölçecektir. Beni kendi sakat beyniyle ölçemez. Neden? Çünkü ben bir kuvvetim. Geçmişte de böyleydim. Arkadaşlık adına üzerime geliyorsunuz. Üslubunu bileceksiniz. Başka türlü olmaz. Size verdiğimiz her şeyi iyice tanıyacaksınız. Bir silahı, bir mermiyi, iki çift sözü iyice tanıyacaksınız. Siz ne yaptınız, sonunda ne oldunuz? Güven azaldı, kaçan kaçtı. Gelen de hangi halle geldi? Keşke aramızdan yüzde doksandokuzu çıkıp, “Biz bu işin adamı değiliz” deselerdi ve gitselerdi, kendilerine bravo derdim. Anlamışlar, bu kez bir şeyler anlamışlar derdim. İyi konuları anlayabilirsiniz. Bu da önemlidir. Dedim ya, bizim bir düzenimiz vardır. Basit sorunlar, basit yaklaşımlar kabul edilemez. “Bunlar Kürttür, kendilerini şimdiye kadar böyle sayıyorlardı, biz de böyle sayıyorduk; bizi bağışla” diyebilirsiniz. Ama sorun affetme sorunu değildir. Yapılan şeyleri yakalayın, yükselin. Beni kendinize, kendi görüşlerinize göre değerlendiriyorsunuz. Adam kendi yaşamında bir şeyler görmüş “Tamam, önder böyledir” diyor. Fili ayağıyla tanımlıyor, “Bak, ayağı geniştir” diyor. Önderliği de böyle görüyor. Beyni ve yaşamı işte budur. Hayır, bu böyle olmaz.

Bazıları kendilerini yiğit görüyorlar. Ben yiğitleri severim ve bunlarla iş yapmak isterim. Savaşçılarım, silahı seviyorlarmış. Biz silah sorununu açtık. Her gün yiğitlik olayı üzerinde duruyoruz. Yi-

ğitliğin yasaları benden sorulur. Böyle olmazsa, gerçekten düşman karşısında yirmidört saat bile kendinizi idare edemezsiniz. Evet, bu silahlı arkadaşlarımız bizi dinlemeye mecburdurlar. Siz söyleyin, yiğitliğin yasaları nedir? Dedim ya, Kürt silahı seviyor. Silahları sorumluluğumuz altında tutuyorlar. O zaman bizi dinleyeceksiniz. Sizde silah verdiğimizize göre koşullu vermişiz. Bu silahlar yüzdeyüz bize bağlıdır. Sorumluluk ve alıp verme olayı da böyledir. Silahları sizin elinize biz veriyoruz. Daha önceden sizin silahlarınız yoktu. Bunu biliyorsunuz. Evet, size silah verirken, koşullarımızı da koymuşuz. Halkla ilişkilerde önderlik istiyorum, kitleler arasında faaliyet istiyorum. Buna iyi gelin. PKK ile kitle ilişkisi nedir? Kürt halkının adı yoktur, bu halkın adını ortaya çıkartın; tarihi yoktur, tarihini çıkartın; gücü yoktur, örgütü, partisi, hiçbir şeyi yoktur; bunları çıkartın.

Geçmişte bu sorunlar için bir şeyler yaptık mı? Evet. Ortada hiçbir şey yoktu. Komşu komşuya düşmandı. Evde durum böyledi, her yerde böyledi. Kitleler arasında faaliyet nasıl yürütülür? Şimdi gidiyorlar, kendilerini bir gün içinde ağa yapıyorlar. Bir günde ağa olmamalısınız. PKK ve halk ilişkisi nedir? Bunun üzerinde bu kadar çalışma yaptık. Halkı seviyor musunuz? Halka önder mi olmak istiyorsunuz? Bu soruyu sizlere soruyorum. Bunu keyfinize göre yürütemezsiniz. Eskiden halk size merhaba demiyordu. Eskiden doğru dürüst adım atamıyordunuz. Şimdi bir günde beşyüz, onbin, yüzbin kişinin elinizin altında olduğunu söylüyorsunuz. Buna ucuzca yaklaşmayın. Bu olmaz. Ucuzca evinizde babanıza, kardeşlerinize, çocuklarınıza söz uygulatamazsınız. Kendi aranızda bile birbirinize söz geçiremiyorsunuz. Bir günde nasıl beşbin kişinin önderi oldunuz? Nasıl silahlı insanların önderi oldunuz? Bir gün içinde önderliği tuttuğunuza inandınız. Eğer böyle anlıyorsanız, o zaman ahmaksınız. Temel, usül, çalışma tarzı yine de benden soruluyor. Sen yüzdeyüz temeli tutacaksın. Tutmazsan önderlik yapamazsın, bizden izin isteyemezsin. Adam “Sorumluluk istiyorum, gideceğim şu yerde çalışacağım” diyor. Sonra da işlerle oynuyor. Bu yetmemiş gibi kendisini benimle kıyaslıyor. Bir günde ağa oluyorsun ve benimle savaşmaya kalkışıyorsun. Evet, ister kabul et ister etme, ben



senden daha güçlüyüm; benim disiplinim ve düzenim seninkinden güçlüdür. Devrimciliği yürütmüyorsan, beni karşıda bulacaksın.

Çoğunuzun uğraştığı bir sorun da kadın ve aile sorunudur. Biz kendimizi aile sorunundan kopardık. Önderlik burada ne yaptı? Aile düşmanın güçlendiği, onun her türlü pislüğünün taşındığı bir kurum haline gelmişti. Kendinizi bu kurumdan uzaklaştırın dedik. Bu kurum insana hiçbir şey vermez. Hatta bireyi boğmak ister. Biz burada aileyi inkar etmiyoruz. Ancak onun konumuna karşı çıkıyoruz. Yurtseverliği, özgürlüğü, insanlığı barındırmak istemiyor. Bir baba vardır; ilkesiz, disiplinsiz, kuralsız ve inisiyatifsizdir, kadınına ve çocuklarına her türlü kötülüğü yapmaktadır. Kadınsa adeta hayvan gibidir, kendisine tam bir hayvan gibi davranılır. Kürt ailesi işte böyledir. Onu böyle tanıdık. Kadını da gördük. Ne ağzı var, ne de konuşmasını ve yürümesini biliyor. Hiçbir şeyi göz önüne getiremiyorsunuz. Burada hiçbir şeyi inkar edemezsiniz. Önderlik sorunu böyle tanıdı, böyle anladı ve sorunun üzerine böyle gitti. Olmaz dedik, böyle kadınlığı ve böyle erkekliği reddettik. Tarihten olsun, içinde yaşanan andan olsun, çok örnek verdik. Aramızda düşmanın milleti nasıl kadınlaştırdığını, evde erkeğin nasıl düşmanı temsil ettiğini ve kadının nasıl ahmaklığı temsil eder duruma düşürüldüğünü ortaya koyduk. Bunların hepsini kanıtladık. Bu bir gerçektir ve bu gerçeği kitaplara dökerek sizlere sunduk. Konunun üzerinde genişçe durduk. Kadın olsun erkek olsun, delikanlı olsun genç kız olsun, burada yaşamı tanıyacaksınız, ölümü de tanıyacaksınız.

Namus olgusundan söz ettik, Kürtlerin namus sorunu üzerinde durduk. Bunun aslında en büyük namussuzluk olduğunu bizzat halkın kendisine söyledim. Ben Kürt insanını sever ve ona değer veririm. Değer verdiğim için de kendisine en güçlü cevabı verdim. Namus nedir, nasıl oluşmuştur? Bunu genişçe açıkladık. Bir şey daha söyledim: İnsanlarımız paraya çok değer verirler. Para sorunu ve kadın sorunu üzerinde çok dururlar. Kadın eşittir para, parayı ver ve satın al, bunun için düşmana ulaş, bunun için kendini sat, aile için kendini sat, kadın için kendini sat, birkaç kuruş para için kendini sat; hepsi aynıdır.

Yurtseverlik ve özgürlük sorunları nedir? Bunlar şimdi ne yapmak

istiyorlar? Eskisi gibi yürümek istiyorlar. Biz düşmana karşı verdiğimiz savaşı aileye karşı da veriyoruz. PKK'yi tanımak isteyen bunları da bilmek zorundadır. Hepsi ahmak ve budaladır. İşte “bu devedir, bu da ayağıdır, önderlik de budur” diyorlar. Bunların hepsini siz de görüyorsunuz. İşte ayağı şu kadar ufaktır, toplu iğne başı kadar diyelim, önderlik de bu kadardır diyorlar. Hayır, bu onların görüşüdür, önderliğin görüşü değildir. Ben bu sorun konusunda çok genişim. Avrupa’da kimse ulaşamaz, yapamazlar. Burada da biz önderiz, yaşam adına biz önderiz. Aklınız varsa bunu anlarsınız, gönlünüz varsa bunları yerine getireceksiniz. Yapamıyorsanız gelmeyin. Gördüğüm şeyler gibidir, önderlik böyledir, diyorsunuz. Gerçekten bu büyük bir yalanı taşıyor. Burada ne kadar tanıyorsunuz, ne kadar yapılabiliyorsunuz? Yüzdeyüz yapın demiyorum. Ama ucuz görmeyin ve ucuz yapmayın, küçük görmeyin ve küçük yapmayın.

Aile sorununda önderlik büyük işler yapar. Bu herhangi bir iş değildir, bir savaştır. İçinde direniş vardır, siyaset vardır, ruh vardır, maddiyat vardır, askerlik vardır, düşmanlık vardır, her şey vardır. Hiçbir şeyden haberiniz yoktur. Hepsini söylemek istemiyorum, ama kendinizi yere atmışsınız. Hepinizi teşhir etmek gerekir, bu konuda kendinizi gerçekten yere atmışsınız. Size yazıktır. Çoğunuz kendinizi çiçek sanıyorsunuz, kadın sayıyorsunuz. Bu konuda biri kendini gerçekten bağlamışsa ölmüştür. Bu konuda Kürt kadınının nasıl öldüğünü, Kürt erkeğinin nasıl öldüğünü ortaya koymadık mı? Eğer Kürt erkeğini bir ay evden koparırsanız daralır ve adeta deliye döner. Peşmergenin nasıl düştüğünü göstermedik mi? Peşmerge kadınından yirmidört saat uzak kalamıyordu. Güneyli arkadaşlar bunu iyi biliyorlar. “ne yapayım, kadınımdan ve çocuklarımdan uzak kalamıyorum” diyor ve yimidört saat içinde teslimiyete gidiyor. Bir şey daha var. Eğer karısını ve çocuğunu görmezse, “ah çocuğum, vah karım” diye bağıyor. Bu görüşün tehlikeli olduğunu belirttim. Yüzde yüz karısına, çocuklarına, evine ve malına bağlı olanlar ölsem bile, kendileriyle bir ilişkim olamaz.

Hayır, eğer bütün çocukları kendi çocukların gibi görmezsen, bütün malı kendi malın gibi görmezsen, burada Kürdistan’ı da görmezsin. Kürt köylüsüne bakalım. Birkaç parça arazisi vardır, birkaç

hayvanı vardır, bir karısı ve birkaç çocuğu vardır. Onun bütün yaşamı işte budur. Başka bir şeyi yoktur; Kürdistan'ı yoktur. Kürt köylüsünün ideolojisi işte budur. Bu doğru mudur? Bu bizi geniş görüşlere ulaştırabilir mi? Bu insanı nereye ulaştırır? Hiçbir yere ulaştıramaz.

Buna bağlı bir konu daha vardır. İşte bunun yaşamı bir gündür. Bazı düşüncesizler bu konuları anlamıyorlar. Ben bir şeyler yapıyorum, açıkça yapıyorum ve insanlara gösteriyorum. Eğer biri yapmıyor da kadından, çocuktan, mal ve mülkten kendini koparamıyorsa, PKK'de hiçbir şey yapamaz. Biri kadar kendi niyetiyle ve keyfine göre davranırsa yapamaz. Bir konu daha vardır. Kürtler için önemlidir. Diğer halklar için o kadar önemli değildir, diğer halkların tarihleri içinde önemli değildir, ama bizim için önemlidir. Düşmürlüğümüz ve tarihimiz diğer halklarınkine benzemez. Diğer halkların farklı bazı özellikleri vardır. Onların özgürlükleri vardır. Bizimki hiç kimseninkine benzememektedir. Bu konular insanda bazı şeyleri zorunlu kılıyor, PKK önderliğinde de zorunlu kılıyor.

Ben de eskiden sizin gibi yapıyordum. Hatırlıyorum, ben de küçük bir memur olmuştum. Bu memurlukla kendimi idare edebilirdim. Bununla kendimi büyütebilirdim. Bizim arkadaşlarımız vardı. Okumuş, memur olmuşlardı. Bunları biz yetiştirmiştik. Baktılar ki biz kendilerinden biraz kopuyoruz, köreldiler ve bize gelmekten korktular. Neden? Çünkü bir maaşları vardı, bir de evlenmişlerdi. Arkadaşlığımız koptu. Kendilerine acıdım. Bir gün bunları da görebilirim. Belki ihtiyarlamışlardır. Ancak ilişkilerini neden kestiklerini biliyorum. Çünkü ben davamızın büyük olduğunu söylüyordum. Çoğu gelmedi, yüzde biri ya geldi, ya gelmedi. Neden gelmediler? Dedim ya, bir maaşları vardı, bir yaşam tutturmuşlardı, bir de kadın veya erkek tutmuşlardı. Ölümü arıyorlar. Bu konuların bana etkide bulunmaması mümkün müdür? Görüşlerimi etkilememesi düşünülebilir mi? Ben neye hizmet ediyorum? Bunu görmemem ve bunun üzerinde hesap yapmamam mümkün müdür? Tabii mümkün değildir. Bunun için PKK içinde neyi çıkardım? Doğruyu nasıl yürüttük? Biliyorsunuz, devrimlerde insanlar keyiflerinden alıkonulmalıdır. Uzun süreli isyan olur, devrimler yapılır. Bunlar normal olmayan koşullardır. Tarihte de vardır. Evine bağlı olan evini, malına bağlı

olan malını bırakmalıdır denir. Peygamberler döneminde de bu böyle olmuştur. İslam'ın çıkışında cehalet döneminin o eski görüşlerinin hepsi rededildi. Bu görüşlerin hepsini parçalıyorlar ve yeniyi yapıyorlardı. Çünkü bu bir devrimdi. Devrim esnasında eski şeyler parçalanır, insanlar eski olanlardan uzaklaştırılır. Şimdi kendinizi eski olandan uzaklaştırmadığınızı söylerseniz, o zaman devrimi reddetmiş olursunuz.

Bunun için üzerinizde hangi yaşamı yürüttük? Bu, ihtiyaçlarınızı bilmiyoruz demek değildir. Aileye ihtiyacınız vardır. Kadının erkeğe, erkeğin kadına ihtiyacı vardır. Bu konuların ne olduğunu biliyoruz, yıllardır bunların üzerinde duruyoruz. Aç mısınız, susuz musunuz, üşüyor musunuz? Belki PKK'nin olanakları vardır, ama vermiyor. Bunun bir nedeni vardır. Burada da önderliği tanıyacaksınız. Belki ben önder değilim, ama bu önderliği ben yürütüyorum. Siz de hep bu önderliğe bağlı kalacağınıza ant içiyorsunuz. O zaman insan anlamalıdır. Birçok şeyden kesilmişsiniz ve burada daralyorsunuz. Rahatsızlığınızın, savaşmamanızın, soru sormamanızın, daralmanızın, hepsinin nedeni budur. Biz sizi birçok şeyden kopardığımız için, şimdi suratınızı ekşitiyorsunuz. İşte burada tam devrimci değilsiniz. Ben de sizin gibiyim. Ben de kendimi birçok şeyden kopardım. Yaşam hepinizden büyüktür. Bu işlere hepinizden önce cesaret ettim. Cesaret etmek başarının yarısıdır. Yine bu yolda yürüyorum. Siz devrimci yola yeni katılıyorsunuz. Bununla beraber yığıt olduğunuzu söylüyorsunuz. Kendinizi birçok şeyden koparmanız gerekir. Eski yaşam, eski ilişkiler ve eski üsluplardan kurtulmalısınız. Önderlik yolunda bütün bunlar yapılır. Devrim böyledir.

Dünya devrimlerine bakalım, dünya devrimlerinin üzerinde biraz durun. Bu devrimleri inceleyin. Kanatlanıp uçacaksınız. Yanlış anlamayın, bu işte ölçüp biçmek vardır ve uçmak böyledir. Ölçüyü hafif bir biçimde kaçırsanız düşersiniz. İşte sorun budur. Sizi bazı şeylerden kopardığımızda, şöyle korktuğunuzu, böyle ürktüğünüzü ve titrediğinizi belirtiyorsunuz. Sizin ne istediğinizi bilmiyorum. Bunalımı yaşıyorlar, bazıları tereddüte düşüyor. Bu nedir? Biz sizleri bazı şeylerden koparmak istiyoruz ve siz korkuyorsunuz. Biz önderliği birdenbire üzerinizde yürütseydik, size aniden haydi de-

seydik, burada her gün çok kötü bir biçimde düşecektiniz. Sizde akıl ve düşünce diye bir şey kalmazdı. Biz yine vicdanlı davranarak üzerinizde durduk. Bu noktada büyük bir hassasiyet gösterdik. İşte burada sizi bazı şeylerden koparıyoruz. Bizim yaptığımız bazı şeyler sizin içindir.

Her şeyden önce bütün çocuklara aynı şekilde bakacaksınız. Kürt çocuğunun derdi nedir, sorunları nelerdir? Her şeyden önce işte buna ulaşacaksınız. Bu çocuklara ne gerekiyor? Her şeyden önce bunu düşüneceksiniz. Buna bakarsanız bir milyon çocuğunuz vardır. Gerçekten Kürdistan’da en azından bir milyon çocuk mevcuttur. Her evde onbeş-yirmi çocuk vardır. Dünyada bizden daha çok çocuklu ailenin bulunduğu ülke yoktur. Bunların hepsini göreceksiniz. Kadın-erkek ilişkisi, nasıl kadınlık, nasıl erkeklik? Bunları anlayacaksınız. Erkeğin ve kadının sorunu nedir? Evin sorunu nedir? Bunları öğreneceksiniz. Siz şimdiye kadar kendinizi erkek veya kadın sanmışsınız. Bende bu konuda başta büyük korku doğdu. Bir hata var diyorum; kendilerini kadın ve erkek zannedenler büyük bir hata içindedirler. Daha başında, bu sorunun üzerinde durmak gerekir, diyordum. Siz isteğinize göre ne erkek, ne de kadınsınız. Biliyorsunuz, hiçbiri evinde memnun değildir. Gözü hep dışarıdadır. Hep pis yerlere giderler. Hem de kayıtsız şartsız giderler. Peki, bu hayvanlık değil de nedir? Kürt erkekleri bir fırsat buldular mı hemen pavyonlara koşarlar. Fırsat buldular mı hepsi namussuzluk yapar. Bu büyük bir ahmaklık değil midir? Kürt kadını fırsat bulursa kaçır; para ve rahatlık neredeyse yüzdeyüz oraya kaçır, yüzdeyüz paraya koşar. Tam düşkün olanlar zenginlik ve kuvvet neredeyse oraya giderler.

Bütün bunlarda özgürlük var mıdır? Hayır. Eşitlik var mıdır? Hayır. Yurtseverlik var mıdır? Hayır. Doğru yoldaşlık var mıdır? Hayır. Bunu kanıtladık. Peki, sorun buysa neyin üzerinde ilişki kuracaksınız? Şimdi bazıları kendi kendilerine gülp, “Biz PKK içinde bazı şeyler yaptık” diyorlardır. En büyük kötülük budur. Burada sorun gördüğünüz gibi değildir. Erkek de, kadın da doğru yolda değildir. Burada büyük bir karanlık vardır. Ben bu sorunun üzerinde durdum ve şimdiye kadar da duruyorum. Erkekten, kadından ve aileden habersiz olduğumuzu sanmayın. Çocukluğumdan beri aile üye-

rinde duruyorum. Yedi yaşında bir çocukken, aile sorunu beni incitti. Baktım ki bunun için özgürlüğüm kısıtlanıyor, aile sorunu benim özgürlüğümü kısmış, o zaman soruna yöneldim. Bu beni daha yedi yaşımdayken, bu sorunun üzerinde durmaya zorladı. Çocuktum, kızları tanımıyordum. Kızlarla oyun oynadım, hepimiz oyun oynadık. Ama sonraları nasıl satın alındıklarını ve köleleştiklerini gördüm. Bundan sonra sorunun üzerinde derinlemesine durdum.

O zaman kendinize gelin. Kürt erkeği bu kadın sorununa nasıl bağlanmış? Kadın nedir, kendini nasıl satıyor, kendini nasıl oyun yapıyor, nasıl kötülük yapıyor, nasıl düşürülüyor? Düşman bu sorunu nasıl kullanıyor? Bütün bunları bilmeniz gerekiyor. Bu sorun üzerinde direniş yapın, bu sorun üzerinde örgütlenme yapın. Şimdi PKK içinde sorun ne oldu? Kimi daralıyor, kimi kendi keyfine göre bir şeyler yapmak istiyor. Burada önderlik vardır. Evlenene durun diyor, ilişki kurmak isteyeneye de durun diyor, dikkat edin diyor. Haklı değil midir? Çocuklara bakamıyorsun, kadını nasıl idare edeceksin? Dakika dakika birbirinize gülüyor, alay ediyorsunuz. Namus bunun neresindedir? Kadın fırsat bulursa kaçır, erkek fırsat bulursa kaçır, çocuk fırsat bulduğunda seni döver. Namus nerede, hangi evdedir? Delikanlılar ve genç kızlar, ilişkiniz yirmidört saat doğru temelde devam ederse bravo derim. Bu ilke üzerinde yirmidört saat devam ederse, iyidir derim. Ama bu yoktur. Ya fitne fesatlık vardır, ya rezalet vardır, ya da eski ilişkiler vardır. Şimdiye kadar PKK içinde ilişki kuranlar hep kaçtılar, hepsi bizi düşürdü. Bir delikanlının, bir genç kızın ilişkileriyle birbirlerini yurtseverliğe çektiklerini görmedik. Tersine hepsi kaçtı. Hala da kaçacaklar vardır.

Şimdi gördük ki, burada bazı erkekler, bazı genç kızlar ilişki kurmak istiyorlar. Sonuçta bunlar ülkeye gitmek istemediklerini söylediler. İlişkilerin başını çeken, bu ilişkilerin şampiyonu olan kişinin kendini yere attığını gördük. Gözlerinizin önünde kendilerini yere attılar. “Şuram ağrıyor, buram ağrıyor” dediler. Ülkeye gitmek isteyenler de oyun için gidiyorlar. Oyun için örgütleri vardır. Bu nasıl ilişkidir? Bu insanı düşüren ilişkidir. Bu Akademi ortamında bile insanı yurtseverlikten koparan ilişki nasıl bir ilişkidir? Adam “Kitle içine gideceğim ve kitleyi görmek istiyorum” diyor. Burada yap-

mak istediğini kitle içinde de yapmak istiyor. Ne yapalım şimdi? Adam kendini yere atmış. Gençtirler, aslında savaşabilirler, yürüyebilirler. Hepsi gözlerinizin önündedir. Doğru sorular sorduk, doğru ilişkiler üzerine her şeyi söyledik. Her şeyin üzerinde durduk. Ama bunlar bu konuda tek bir sözcük bile söylemiyorlar. Bir gün bile durmuyorlar. Dakikası dakikasına birbirlerine gülüyorlar, dakika dakika birbirlerinin yanına koşuyorlar. Her dakika toplantı yapıyorlar. Sonuçta “Biz ülkeye gitmeye hazır değiliz” diyorlar.

Bu tip düşmanı yenebilir mi? Yenemez. Dürüst değilsin, önemli değil. Bir tek ilişki seni yere sermiş, bu düşman eliyle de olsa kötüdür, iyi niyetli de olsa kötüdür. Tersine bu seni yücelten, yurtsevliğe ve devrimciliğe ulaştıran bir ilişki olsaydı, biz bunun üzerine yürümezdik. Hayır, ben bunların üzerine gitmezdim, bilakis yardım ederdim. Şimdi bazıları daralıyorlar, burada da daralıyorlar. Neden böyle oluyor? Peki arkadaş, neden böyle oluyor? Burada bu kadar iş yürütülüyor. Tarihsel Kürt sorunu çözülüyor. Sen kendini ilişki için yere atıyorsun. Bunlar ne tür ilişkilerdir? Bu ilişkiler birbirinizle alay etmek içindir. “Önderliğe yaklaşma, önderlik insanı düşürür” deniyor. Siz birbirinizi düşürmüyor musunuz? Sanki siz birbirinizi düşürmüyorsunuz! Bütün rezilliği yapıyorsunuz. Yani düşmanın o pis dayatmalarını ve pis ilişkilerini yaşıyorsunuz. Bu düşmek değil midir? Birbirinizi ihanete düşürüyorsunuz, öyle değil mi? Kanıtları vardır. Bunu açıkça söylüyorsunuz. “Ben ülkeye gitmeye hazır değilim, ben iş yapmak istemiyorum” demek ne demektir? Bu düşmek değil de zaferdir, öyle mi? Önderlik size doğru olun ve dürüst davranın dediğinde, “Bizi düşürüyor” diyorsunuz. Evet, önderlik bazı şeyleri düşürüyor. Ama neyi düşürüyor? İşte böyle yaşamı düşürüyor. Tabii düşüreceğim. Zaten ben bu işler için geldim, bu işler için kendimi yarattım.

Kendinize gelin. Siz evinizde ve çevrenizde kimseye bir merhaba bile veremezsiniz. Ama burada ilişki ve örgüt kurmak istiyorsunuz. Fiili örgüt, ilişki kurmak istiyorsunuz. İyi niyetli olsun veya olmasın, bunu yapıyorsunuz. Birbirinizi tanıyın, birbirinizle arkadaş olun, birbirinizi sevin. Kendinizi bir güç yapın. Bilmiyorum, ya biz çocuğuz, onlar çok akıllıdır, ya da çok ahmaktırlar. İlkesiz işler ya-

pacaklar, bizim haberimiz de olmayacak. Önderlik üzerlerine gidecek, kaçacaklar, “Bizi düşürüyor” diyecekler. Peki, sen ne yapıyorsun? Önderlik şimdi binlerce kadını yurtseverlik adına ayağa kaldırıyor. Binlercesini ülkeye ulaştırıyor. Peki, sen ne yapıyorsun? “Ben kitle arasına gitmek istiyorum” diyor, oynamak istiyor. Hem de bize karşı bunu yapıyor.

Bunlar beni anlamadılar. Size yazı işlerini verdik, redaksiyon grubuydunuz. Ama yaptığınız fitne fesatlıktır, münafıklıktır. Siz böyle doğru bir işten kötü işler çıkarttınız. Bilinçli ya da bilinçsiz, bu düşman çalışmasıdır. Örgüt, önderlik, kadın sorunu üzerine düşüncelerimiz kitap haline getirilmiştir. Şimdi bunlar ne yaptılar? “Biz kadın ilişkilerinde yeni bir şey ortaya çıkaralım, bir örgüt yapalım, herkesi kendimize bağlayalım” dediler. Redaksiyonda işte bu işleri yapıyorlardı. Bunlar benimle nasıl alay ederler? Üstelik gözümün önünde bunu nasıl yaparlar? Hem de Akademi’yle nasıl oynarlar? Buradan bin şehit çıkmıştır. Üzerlerine gidersen, bunlar kendileriyle alay ederler, kendilerini hasta ederler. Bir şey yaparlar mı? Başlangıçta yenemeyeceklerini görünce vazgeçer, istifa ederler. Ama bayanlarla ilişkiler kuruyorlar, gece yarılara kadar süren çeşitli toplantılar yapıyorlar. Burada bize raporlar geliyor. Birbirlerinin karşısında dakikada yüz sözcük söylüyorlar, kendi ilişkilerinde çok canlıdırlar. Ülkeye gitmeye gelince yoklar; “Şuram ağrıyor, buram ağrıyor” diyorlar.

Yer yarılınsın da bunlar içine girsin dedim. Bayanlara karşı böyle yapıyorsunuz, bize karşı da hem de burada böyle diyorsunuz. Peki, nedir bu? Yönetimin gözü önünde de böyle yapıyorlar. Tabii bilmiyorlar, sanki ben de bu yönetim gibiyim. Evet, bizimki önderliktir. On toplantıdan daha fazla toplantı yaptım. Hem de gerçekleri gözlerine soktum. Kitaplar da gözlerinin önündedir. Burayı düşman komitesi gibi yapmışlar. Redaksiyon grubu düşman komitesi gibi olmuş. İşleri uzattılar, hem de çok fazla uzattılar. Son günde ülkeye gruplar hazırlanıyor derken ve planlamadan filan söz ederken, bunlar kendilerini resmen yere attılar. Adam hazır olmadığını söylüyor, “Ben şöyle istiyorum, böyle istiyorum” diyor. Bu nedir? Ben anladım; burada şeytanların komitesini oluşturmuşlar. Tabii biz sorunla-

rın temelini anlıyoruz. İlişkileri tanıyorum, bu konularda çok güçlüyüm. Suç benim de değildir. Gerçekten doğruları kendilerine gösterdik. Sadece burada değil, ülkede de kendilerini yere atmışlar. Filan kentte, filan yerde birbirlerine mektuplar gönderiyorlar, birbirlerine küçük pusulalar gönderiyorlar. “Sana yüzdeyüz güveniyoruz arkadaş inşallah orada partiyi ele geçirmişsin” diyorlar. Şimdi de “Daralıyoruz, bizi buradan çıkartın” diye yazıyorlar. Mektubu bazılarına verdim, okudunuz. “Önderliğin casusları çevremizde dolaşiyor, inşallah partiyi ele geçirmişsin; seni seviyorum, dağda birlikte şöyle yaparız” diyorlar. Dağa gidişleri de böyledir. Dağa gidiş düşmana karşı savaşmak için değildir.

Belki dürüst ve iyi niyetlisiniz. Fakat bu nasıl bir ruh hali ve nasıl bir yaşamdır? Kendilerine yüzdeyüz olanak sunduğumuz, bizim elimizle buraya gelmiş olanlar, bizim vasıtamızla insan tanıyanlar, bizim elimizden yemek yiyenler nasıl bir günde önder oldular? Şimdi bunlara ne diyeceksiniz? Bunlar deli midirler, çocuk mudurlar? Bunları biz buraya getirdik. Her biriniz neden buraya geldiniz? Bize acıdınız mı? Kendiniz tanıyacaksınız. Bizim elimizle buraya getirdiler. Kendilerini uçaklara bindirdik, arabalara bindirdik, hepsini burada topladık. Burada elimizle büyüttük. Kendilerini beğendiler, “Biz önderliğe layıkız” dediler. Adam bana ters gözle bakıyor, önünde engel olduğumu söylüyor. Gruplar oluşturuyor. Sonra ne yapıyor? Partiyi ele geçirmek istiyor. Tabii bu da olanaksızdır. Çünkü önderliğe hakimiyetim vardır. Her tarafta, bölgelerde, “Önderlikten korkuyorum, beni kurtarın” diyorlar. Nasıl kurtaracaklar? Ya düşmana, ya da ölüme teslim oluyorlar. Sen ne yapacaksın, ne yapabilirsin? Neden bu yola düştün? Ağlıyorlar, “Beni affet Başkanım” diye yalvarıyorlar. Hayır, kendinize dikkat edin. Neden çocukluk, neden af dileme? Sen yiğitlik için buraya geldin. Neden bu ucuz, bu basit ve hafif işleri yapıyorsun? Eskiden sen neydin? Evinde bir adım atamıyordun, kimse sana selam vermiyordu, hiç kimse bir ekmek de vermiyordu. Birdenbire ve hem de hiç çaba harcamadan PKK'ye egemen olmuş! Üstelik partiyi eline geçirmiş!

Avrupa'da provokatörler ne diyordu? Bunlar, “Filan bölgeyi elimize geçirdik, hala elimizdedir. Almanya'nın yarısını kaptık. Ön-

derlik Avrupa'da bir adım atamaz” diyorlardı. Bazı kişilere gidiyorlar, önder olmasını istiyorlardı. “Avrupa ülkelerinin hepsi bizimledir, Apo hiçbir şey yapamaz, bak işte hiçbir şey yok” diyorlardı. Tabii en büyük güç halkın kendisidir. Parti içinde hep böyle oynadılar. Avrupa'daki arkadaşlarımızın korkudan ödleri kopmuştu. Halk bunları kabul etmedi. Tabii biz kendimizi halka kabul ettirmişiz.

Şimdi buraya bazı raporlar geliyor. Bazıları beş altı yıldır faaliyet yürütmüşler. Bir parti kurmak istiyorlar. Parti kurmak iyi bir şeydir. Bunun için yardım da yaparız. Ama PKK adına bunu yapmayın. Feodallerin partisini kurun, burjuva partisini kurun, ne yaparsanız yapın. Bunlar yaramazlar; biliyorum, bunların hepsi devletin adamlarıdır. Ya memur, ya da uşaktırlar. Başka türlü olmaz. Bunlar ağaydılar, devletle birlikteydiler. Güney Kürdistan'da da varlardı, eskiden Kuzey Kürdistan'da da varlardı. Bizim hareketimiz çıkarken, bunların Kuzeyli sorumlusu, bizim çıkışımızın Demokles'in Kılıcı gibi olduğunu söylüyordu. Nedir Demokles'in Kılıcı? İşte biri burada oturur, kendisi önderdir, kılıç da tepesinde hemen hemen başına vuracak biçimde sallanır. İşte Demokles'in Kılıcı budur, bu kadar tehlikelidir. Bizim çıkışımızı böyle gördüler. Bunların sorumluları, “Siz aramıza sınıflar savaşını sokuyorsunuz, marksizmi sokuyorsunuz, Kürt halkına karşı en kötü savaşı siz veriyorsunuz” diyordu. Tabii biz kimin Demokles'in Kılıcı olduğunu, kimin halka en büyük kötülüğü yaptığını açıklamaktan kaçınmadık. Bir diğeri de “Siz kardeşliği bozuyorsunuz, birlik yaratamıyorsunuz, halkın arasında farklılıklar yaratıyorsunuz” diyordu. Bunlar kimdir? Kimin adına, hangi çıkarlar uğruna ortaya çıkmışlardır? Kürt halkı neyin üzerinde birleşir, neyi tehlikeli görür? Düşman kimdir? Bunlar ortadadır. Bunların aslında ne yapmak istediklerini ben de biliyorum. Bunları halk içinde de açığa çıkardık. Burada da bunların temeli otuz yıl önce atılmıştır. Bir Kürt partisini de kurmuşlardı. Şimdi kaç tane kol olsa da, hepsi aynıdır. Yarı feodaldır, yarı burjuvadır.

Tabii onların bazı çocukları dürüsttür. Bazıları aramıza geldiler, bizi anlamaya çalışıyorlar. Dürüst çıktılar, gerçekten yurtseverliğin üzerinde durdular ve kahramanlık da yaptılar. Yani 1975'te siyasetimiz olduğu zaman, 15 Ağustos silahlı atılımımız gerçekleşikten



sonra, gerçekten bazı gençler ölüme kadar kendilerini PKK politikasına verdiler. Gerçekten diyebilirim ki, bu arkadaşların partiyeye çok yardımları dokundu. Bazıları çok güçlüyken, bazıları da kendileriyle oynadılar. Sahte partiler ve gruplar oluşturmaya çalıştılar. Bazıları kayıtsız şartsız partiyeye katıldılar ve ülkeye yöneldiler. İsmail, Reşit, Ömer gibi arkadaşlar vardı. Bizden daha fazla ülkeye hazırlık yapıyorlardı. Diğer bir kesimi ise, burada kendileri için yeni bir partinin gerekli olduğunu söylediler. Olmaz, dedik. Bunların ne tür bir parti kurmak istediklerini biliyorduk. Bu konuda tecrübelerimiz vardı. “Burada parti kurulmaz, parti ülkede yapılır” dedik. Partinin savaşa kurulacağını söyledik. Burada parti yapılır mı, yapılmaz mı? Yapılırsa nasıl yapılır? Kırk yıl önce var olan partiler halk için ne yaptılar? Oyundan başka, ahlaksız bir yaşamdan başka neyi yürüttüler? Neden halkın arasına gittiler, halka ne verdiler? Büyük Güney’de savaşa ne yaptılar? Ne hizmet verdiler? Halk adına para topladılar, kendilerini zengin ettiler. Bugün de devletin adamı olmuşlar. İran parçasındaki-ler Avrupa ülkelerine, Güney parçasındaki-ler İran’a, başka yerlere kaçtılar. Yirmi yıldır Avrupa’dadırlar ve emperyalizmin hizmetine girmişlerdir. Bazıları da ABD’ye ulaştılar.

Bazıları burada kalıyorlar. Parti adına hareket ediyor ve kendilerini partili sanıyorlar. Biz yeni yeni halka yaklaşırken, “Kim elini Kürdistan’ın filan yerine uzatırsa, o eli keseriz” diye tehdit üzerine tehdit yağıdırıyorlar. Bir yandan böyle korkutmak, bir yandan parti kurmak istiyorlar. PKK’nin kimin için olduğunu siz biliyorsunuz. Aralarında dürüst kişiler bulunuyordu, serserileri de vardı. Yıllarca bunlarla uğraştık, kendilerini partileşmeye çektik. Partimiz işte böyle oluşturuldu. 1985’ten bu yana bizim yanımıza geliyorlar. Eğitim de verdik. PKK’yi tanıdılar, partinin böyle kurulacağını anladılar. Kitle ilişkileri mi istiyorsun, kitle ilişkileri böyle olur. Kırk yıllık partiler, en büyük oyunları yapmışlar, halk kendilerinden nefret ediyor. Bir gün bile kitlelerin içine gitmedim, ama şimdi bir milyon insan ölümüne bize bağlıdır. Gerçekten ilginç bir durumdur. Halk yardım ediyor, her yönlü yardımda bulunuyor. Hatta ne tarikatçılar, ne zenginler, ne de aşiret reisleri bu kadar yardım yapabilirler. Ben tek başıma bunu yaptım. Hatta çocukları bile onlardan yana değildir. İş-

te bu da partidir. Parti böyle yapılır. Yüzlerce devrimci nasıl yetiştirilir? Biz bunu da gösterdik.

Bütün bunlara rağmen, “Bir parti kuralım” diyorlar. Kimlerdir bunlar? Bunlar burjuvadır, ağadır, ağaların çocuklarıdır. Ağalıkla gerçekten yapamazlar. Bunlar bu kişiliğe sahip değildirlere, direnme ruhuna sahip değildirlere. Bunlardan bazıları ülkeye gittiler, kendilerini gördük. Burada ve kitle içinde de bunların ne olduklarını gördük. Devlete karşı bir gün bile dayanamıyorlar. Bunlar köledirler, kölelikten başka bir şey anlamıyorlar. Uşaktırlar. Bu işi yapanların ailelerine ve çevrelerine bakın, hepsi uşaktır, yaptıkları uşaklıktan başka bir şey değildir. Başka partilerin uşaklarıdır, oradan gelmişlerdir, ellerini PKK’nin içine atıyorlar. PKK güçlüyse, PKK kitleleri üzerinde bela olmak istiyorlar. Bunlar şimdiden “Ülkeye gitmeyin, aslında şehitler bildiğiniz gibi değildir, hepsi boşuna ölmüşler, hepsi oyunla ölmüşler; savaş filan da yoktur” diyorlar. “Gerekirse biz de şehitlerin yolundayız” diye devam ediyorlar. Bir diğeri ise, tam da düşmanın yaptığı ve söylediği gibi, “Önderliğe yaklaşmayın, insanı öldürür, gelin bize yaklaşın, birlik olalım ve kendimize başka bir önder bulalım; önder Güney’den olmazsa Kuzey’den olur” diyor. Böyle ahmak önderler çoktur. Münafıkları birleştirmeye çalışıyorlar. Parti olmuşlar, kuvvet olmuşlar ve başımıza çıkmışlar.

Bir diğeri konu daha var. İğneler ve uyuşturucu haplar kullanıyorlar. Bilirsiniz, uyuşturucu kullanan biri hayal görür, yalan konuşur ve komplo yapar. Doğrusu bugüne kadar bunu Kürtler arasında görmedik. Ama dost olmayanlar, oyun yapmak isteyenler yapıyorlardı. Evet, bunlar da her gün iğne kullanıyorlar. Bu Avrupa’da böyledir. İğneden bir gün yoksun bırakırsan veya bu yaşamdan koparırsan deli oluyorlar. Kendi aralarında bu yaşamı yürütüyorlar. Yalancı ve komplocudurlar. Şimdi de “Ülkeye gitmeyin, önderliğe ulaşmayın” diyorlar. Ne yaparlar? Her türlü namussuzlukla birleşirler, partiyi zaptetmeye çalışırlar. Umutları gerçekleşirse, o zaman birbirleriyle çok güzel oynarlar. Bunları geçmişten de tanıyoruz. 1982-83 döneminde buradayken, bazı ahmak kızlar ve erkekler vardı. O dönemde 2. Kongre oluyordu. “Merkezi tutun” diyorlardı. İlanı da Avrupa’da yapmışlardı. “Biz merkezi ele geçirirsek, kız arkadaşınla Avrupa’ya

gelirsin” diyorlardı. Böylesi tipler de vardı. Kızları Avrupa’ya nasıl götürecekler? Bunun için kendilerini merkez yapıyorlar, merkezi ele geçiriyorlar; merkez karar çıkartıyor. Merkeze bakın, karara bakın! Aynısı burada çıktı. Onun için bunları söylüyorum. Zaten hepsi birbirine benziyor.

3. Kongre’de de bu işi yapıyorlardı. Daha önce seçim oldu. “İmzayla seçim yapmak istiyoruz, hem de gizli olarak. Kimin kimi istediği belli olmasın kongremizde” diyorlardı. Bunlar kendilerini düşünüyorlar. “Biz imzayla oylarımızı vermek istiyoruz” diyorlardı. Bu çok ilginç bir konudur, dedim; kim kimi istiyorsa açık olmalıdır. Sonra baktım ki, bunlar hep bir elden oluyor. Provokasyonun başını çekenler de, bu iş olmadığından dolayı, kendilerini ortaya çıkaramadılar. Şimdiki de, “Başkanım seninle barışmak istiyoruz” diyorlar. Barışmak nedir? Biz bir partiyiz, biz parti çizgisinde yürüyoruz; parti hattını tutturuyor yürür, tutturmayan yürümez dedik. Aslında anlaşmak istiyorlardı. Üzerine gidince korktular. Sorularını sormasını bilemediler. Düşüncelerini açmaktan da korkuyorlardı. Kongre de vardı. Gizli saklı şeylere ve Avrupa gücüne dayanarak, “Hiç kimse Hakkari’ye gitmesin” dediler. Bunlar ülkede daralanlar, ülkeye gitmek için hazırlık yapmayanlar ve gözü Avrupa’da olanlardı. 1982-83 döneminde bunların şiarı “Kimse Hakkari’ye gitmesin”di.

Bunlar zindanda da çoktu. Zindandan tek bir devrimcinin çıkmasını istemiyorlardı. Görüşleri buydu. Kürdistan adına, PKK adına tek bir devrimci bile çıkmayacaktı. Bir şart koymuşlardı. “Kürtlüğü ve PKK’liliği inkar edeceksiniz, ondan sonra size yaşam hakkı veririz, yoksa veremeyiz” diyorlardı. Bu dönemde bunlar hain çıktılar. PKK’yi yumuşatıp Kürtlükten uzaklaştıracaklarını söylüyorlardı. Bu büyük bir oyundu. PKK tarihini iyi incellerseniz, bunu anlarsınız. 1986’da da böyleydi. Yıllardır benim üzerimde oynamak isteyenler vardır. Bir şeyler yapmak istiyorlardı, bir şeyler patlatacaklardı. Şimdi de bir şeyler patlatmak istiyorlar. Mektup yazmışlardı. “Elimizde koşullar var; biz güçlüyüz, kimse bizimle başedemez, ortak oynayalım; biz tam başa çıkarız; Semir başaramadı, filan kişi bu sefer başaracak” diyorlardı. Bu sözler onlarındır, ben söylemiyorum. Bunlar neyi patlatırlar? Etrafıma baktım, gördüm ki bu bir oyundur.

Birkaç erkek ve birkaç genç kız birbiriyle oynamak istiyor.

Gerçekten bu kişilikler yirmidört saat direnmeyi başaramazlar. Kurdukları ilişkiler de böyledir, yani ölmüşlerdir. Biz ellerinden tutup kaldırmak istiyoruz. Ama öldükleri için kalkamıyorlar. Bunlar 1986’da hesaplı yaklaşmışlar. “Şöyle mektup yollayacağız, önderliği şöyle teşhir edeceğiz” diye yaygara koparmışlar. Bütün bunları bizim gücümüzle yapıyorlardı. Sahte bağlılıkla böyle bir yönelim içine giriyorlardı. Ama sonra baktık ki bunlar haindir. Korkuyorlar, bunu göstermeye fırsat bulamıyorlardı. Fırsat bulsalar, bizi bir dakikada ortadan kaldırırlardı. Propagandayla, komplo ile her şeyi deneyip bizi ortadan kaldırırlardı. Tarihi okursanız, bunları daha iyi tanırırsınız. 1986’dan sonra daha da güçlendiler. Her yıl çıkacaklar. İşte 1987 provokasyonu, işte 1988 provokasyonu... Avrupa’da, ülke zemininde, Botan’da; sadece bir değil, birkaç tane provokasyon. Güçlerimiz nerede büyüyorsa orada çıkıyorlar. Avrupa’da işlerimiz büyümüştür. Avrupa’da ve ülkede faaliyetlerimiz büyümüştür. Bakalım burada nasıl yapacaklar? Feodalizm vardır, burjuvazi oluşmuştur. Kürt toplumu görenler bunu iyi bilirler. İyilik ne kadardır, kötülük ne kadardır? Bunu göz önüne getirenler siyaseti de ona göre yaparlar.

Biz 1984’te elimizi halka uzatırken, çalışmalarımızı biraz güçlendirdik. Bunlar da şimdi dakika dakika hesap yapıyorlar. İlişki kuruyorlar, parti kurmak istiyorlar. Zayıftırlar tabii, başlangıçta bir şey yapamıyorlar. Bizim çalışmalarımız da büyük ve geniş değildi. Yani kitle içinde birkaç dostumuz ya vardı, ya yoktu. Ama 1987, ‘88 ve ‘89’da kitleler ayağa kalktı. Her Newroz’da yarım milyondan fazla insan ayağa kalktı. Bunlar PKK sempatanlarıydı. Yüzlerce arkadaşla kendimizi ülkeye ulaştırdık. Burada hareket büyüdü, çalışma da büyüdü. Tabii bunlar da kendilerini büyütme istiyorlar, büyütebilirler de. Bir yandan öteki partilerle, diğer yandan devletle beraberler, birlikte hareket ediyorlar. Yaparlarsa açık veya gizli, propagandayla ya da komployla yaparlar. Ben bunların bilinçlice yaptıklarını söylemiyorum. Bunların yüzde doksanbeşi bilinçsiz olarak yapıyor. Çocukluk yapmak istiyorlar, bilinçleri bu kadardır. Aile ilişkileri, yaşam ilişkileri vardır. Yıllarca bunun içinde büyü-

müşlerdir. Onları bu yaşamdan koparmak ve PKK'ye katmak zordur. Devrim bir halk devrimidir. Buna yetişmek isteyenlerle de devlet oynuyor. Devlet iyi olsaydı, ayağa kalkan halka yardım ederdi, en azından onun varlığını kabul ederdi. Şimdi ne olacak? Halk ayağa kalktı, bizim elimizle bu gerçekleşti, halk bizim etkimizin altındaydı, bize yardım ediyordu. Bunun üzerinde bir şeyler yapmak istiyorlar, elimizden çıkanı yakalamak istiyorlar.

Bunların temeli burjuvazidir, feodalizmdir. Örgüte de gelemiyorlar. Yani tek tek kendi hususiyetleriyle besleniyorlar. Her yerde böyledir. Bunlar PKK tarihinde örgütlenmeyi başaramadılar. Neden kendilerini örgütleyemediler? Kendini örgütleyen biri güçlü çalışma yapar, yeni fikirler ortaya çıkarır. Bunlar ise, "Bizim fikrimiz var, ama ortaya koymaktan korkuyoruz" diyorlar. Mademki bir şeyler yapmak istiyorsun, fikrini açıkça savun. Burada da biri "Ben fikirlerimi açmaktan korkuyorum" diyordu. Peki, nasıl önderlik yapacaksın? Ben yardım edeceğim, ben ilişki vereceğim, kendisini merkez yapacağım, o da fitne fesatla uğraşacak, "Ben hakim oldum" diyecek. Siz çocuksunuz. Şöyle bir baktınız mı, hemen tanınmalısınız. Adamda örgüt yaratacak ruh yoktur, görüş yoktur. Her şeyi elimizle yapmışlar. Ellerimizle kendilerini tuttuk, kendi elimizle buraya getirdik. Bunlar nerede örgüt yapabilirler? Bizim yaptığımız ilişkiler vardır; devlet bizi tanıyor, halk bizi tanıyor. Bunlar için büyük çabalar harcanmıştır. Hani nerede, ne yapabilirler? Aslında oyun oynuyorlar. İğne kullanıyorlar, hayal görüyorlar. Uyuşturucu kullananların dünyayı nasıl gördüklerini biliyorsunuz.

Kimse kimseye yardım etmiyor, halk içinde kendilerini kabul etmiyorlar. Bizim karşımıza da dürüst olarak çıkmıyorlar. O zaman yapacakları şey komplo oluyor. Bunu da korktuklarından yapamıyorlar. "Biz korkuyoruz, Başkan bizi vuracak; haydi buradan kaçalım; filan kişi gel bize önderlik yap, filanes gel partiyi ele geçir" diyorlar. Bunun için partiyi ele geçirmek istiyorlar, bunun için ülkeye gitmek istiyorlar. Kendinizi nerede saklayacaksınız? Ülkeyi biz tutmuşuz, burayı da tutmuşuz. O zaman ahmaksınız. Bu oyundur. Daha başlangıçta bunun doğru olmadığını ve yapmamaları gerektiğini söyledik. Diğerlerine de bunu aynen belirttik. Kendilerini ön-

der sananlara, ağa sananlara, önderliğin ve ağalığın böyle olamayacağını açıkladık. İnsanlar sorunların kökenini böyle yakalar. PKK tarihinde, önderlik tarihinde ve her yönüyle bizim gerçeğimizde yapılanları görürseniz, doğru adımlar atarsınız. Yapamıyorsanız dürüstçe söyleyin. Daha başında da söyledim; hiçbir şey yapamıyorsanız, oturun bizim için dua edin, dedim. Gönlünüzü temiz tutun yeter, gönlünüzde fitne fesatlık olmasın yeter.

Dedim ya, partiyle ilişki kurmak isteyen biri kendini ölçsün ve uçuşsun. Eğer bizden daha fazla uçabiliyorsa, her şey tamamdır. Ama kaplumbağalara benziyorlar, aynen kaplumbağa gibi adım atıyorlar. Kaplumbağa yürüyemez ve uçamaz. Nerede yürüyecekler, nereye uçacaklar? Doğru yaşam nerededir, kaplumbağanın yaşamı nerededir, bize yetişecek kaplumbağalar nerededir? Kaplumbağalar gibi birbirlerini vuruyorlar, bir de propaganda yapıyorlar. Yaptıkları propagandacılık bile değildir. Böylelerini kim dinler? Yine en iyisi insan bunların üzerinde durmalıdır. Bunlar etki altındadırlar. Bunlar bu konuda uzmanlaşmışlar, yani kendilerini tam bu yönde hazırlamışlar diyemeyiz. Ama etki altında kalmışlar. Bir de yaşamları ağalık usulü olmuş, küçük-burjuva usulü olmuş, kendilerini değiştirememişler. PKK'den haberleri yoktur, ama kendilerini PKK'li sanıyorlar. İşte bunlar ötekiler için zemin oluyorlar. Yaşamı zayıf olanlar, zayıflığı fazla olanlar, PKK ile yürüyemeyenler kendilerini bunlara yetiştiriyorlar.

Bu gaflet üzerinde parti kurulur mu? İnsan kendine gülerse, haplar ve iğnelere hayal görürse, kendisini gerçekliğe nasıl ulaştırabilir? Hayır, bunlar bir milyon kişi bile olsalar, bir tek insanımız gibi yapamazlar. Bunlar ancak komplo yapabilirler. İnsanlar bilinçsizdir, ancak yalanlarıyla insanlarla oynayabilirler. Bunu da ancak bir dereceye kadar yapabilirler.

Her şey biraz bildiğiniz gibidir, üzerinde durmamız gerekir. Güneyleli arkadaşlar için biraz sınıfsal savaşımı, feodalizme karşı savaşı, uşaklığa karşı savaşı düzeltmek istiyoruz. Buradaki farkı görün. PKK nedir, diğer partiler nedir? Bu farkı görün, sonra partili olun. Biz mutlaka gelin PKK'li olun demiyoruz. Eğer yapamıyorsanız yerinize oturun, dost olun. PKK büyük bir aşkla yürür, büyük bir in-

sanlıkla yürür, büyük bir yürekle ve müthiş bir görüşle yürür. PKK böyle yürüyor. Yalanlar ve basitliklerle yürümek olanaksızdır. PKK'nin yaşamıyla bunların yaşamı birbirinin tersidir. Bu bizim gerçeğimizdir. Biz Güneyle arkadaşlara şimdilik ancak bunları söyleyebiliriz. Onbeş yıldır Kuzey'de bunlar oluyor. On yıldır bunlar kendilerini ortaya atıyorlar. Hala böyle yapıyorlar, “Bana önderlik yerini verin, ben ilişki istiyorum, ben sahte yaşam istiyorum” diyorlar. Ölseniz bile kendi kafanıza göre hareket edemezsiniz. Ya adam olursunuz, ya da sizin için yaşam hakkı olamaz. Eğer beni önder olarak görüyorsanız, ne kendinizle, ne de benimle alay edebilirsiniz. Gerçekliğimize ulaşırsınız. Eğer “Ben aşiret reisiyim, ev sahibiyim, ama zayıfım, bunu kabul edeceksiniz; pisliğimi kabul edecek ve bana bir yer vereceksiniz” dersanız, ölseniz bile size yer vermem. Ben bunun için ev yapmadım, bunun için PKK'yi ortaya çıkarmadım.

Evet, PKK içerisinde yapılan işler büyüktür. Bunlar düşmanın ulaşamadığı işlerdir. Evler yapılır, aileler kurulur, bu yücedir. Sevmek vardır, yücedir; kadın-erkek ilişkisi yücedir, yenidir ama yücedir. Kendini bunlara yetiştirirsen, sana yer vardır. “Hayır, ben eskisi gibi yapmak istiyorum, eskisi gibi çocuk olmak istiyorum” dersanız, ben de buna hayır derim. PKK'de buna olanak yoktur. PKK'nin yüceliği de zorluklardan gelmektedir. Bunlara katlanamıyorsan, tanı yardımcı olsun. Babanın evine git, başka yere git. İstersen diğer partilere git. Burası PKK'dir. Ben ne yapayım şimdi? Sizi böyle yücelttik ve böyle yürüttük. Siz şimdi “Vay başımıza neler geldi” diyorsunuz. Böyle düşüneneğinize, “düşman başımıza neler getirdi, aile başımıza neler getirdi” diye düşünün.

Kendinize gelin. Kim hangi haldedir? Aklınız başınızda değildir. Aklınızı başınıza getirdik. Yüreğinizi almadık, size yürek verdik. İlişkilerinizi sizden almadık, tersine size yüce ilişkiler verdik. Bunları almalısınız. Ben eskiden de bunu söylüyordum. Bu şeyler PKK'nin siyasetinde çok güçlü inşa ediliyor. Lakin siz kendinizi bunlara ulaştıramamışsınız. Eğitiminizin üzerinde ciddi durmamışsınız. Doğru hesaplar yapmamışsınız. Bunlar önderliğin değil, sizin eksikliklerinizdir. Siz önderliğin üzerinde ciddi olarak durmamışsınız. Ben önderliğin üzerinde çok ciddi duruyorum. Ben bütün arka-

daşlar için, erkekler ve kadınlar için kendimi her yönüyle hazırlıyorum. Hiç kimse bunda bir kusur görmüyor ve her şey yüceltmek içindir. Gerçekten yüce bir ruh ve geniş bir düşünce için, dar olmayan bir biçimde hazırlıyorum. Peki, siz insandan ne istiyorsunuz? Ne yapabilirsiniz ve ne istiyorsunuz? Şayet düşmek diyorsanız, bu ölümdür. PKK buna karşı çıkmıştır. Eğer PKK'ye ulaşmak istiyorsanız, bu böyledir.

“Ben gerilla savaşını yapamam, ben halka doğru temelde yaklaşmamam, ben ağalık temelinde yürütürüm” diyen bu tiplerin hepsi düşmüştür. İnsan bunları kabul etmemelidir. Eğer bizi önder sayıyor ve bize inanıyorsanız, önderliğe ulaşmalısınız. Gelin diyorum, ama hiçbir şeyi zorla yürütmek istemiyorum. Her şeyi konuşarak çözelim. İnsan olan bunu anlar. Sizler biraz akıllısınız. Gelin konuşmayla halledelim. Karar verin, derin ve geniş tahliller yapın. Bunu her şeyin üzerinde yapalım, kendimizi yetiştirelim. Güven tamdır. Sorunların üzerine yürüelim. Bu doğru değil midir? Bizim için bundan daha iyisi var mı? Hayır. Gençsiniz, ama gençlik başıboşluk demek değildir. Gençler herkesten daha disiplinli ve düzenli yürürler. Yaşlıların buna kuvveti yetmez, çocukların buna kuvveti yoktur. Ama sizin gibiler herkesten çok disiplin üstünde yürüyebilirler. Kuvvetiniz herkesten çoktur ve bunun için partinin yaşam tarzını herkesten çok siz uygulayabilirsiniz. Bunun için başıboşluğu kendinize yaşam diye kabul etmeyin. Buna cesaret etmeyin. Bu PKK'de mümkün değildir. Kürt toplumunda başıboş tipler çoktur. Ama biz bunun tersiyiz. Ben yapabildiğim sürece, bunlara karşı koymak zorundayım. Korksaydım, kendimi buna yetiştirmeseydim, bu konuma gelemezdim. Karşımızda altmıştan fazla devlet vardı. Millet karşımızdaydı. Ama biz yine bu önderliği yücelttik. Kürt ulusu yıllarca bizi kabul etmiyordu, ama biz sonunda kendimizi kabul ettirdik.

Bu kanıtlardan ve bunca ayaklanmadan sonra, kalkıp millete şöyle oldu böyle oldu diyebilir miyiz? Bunu yapabilir miyiz? Yine de bazı şeyler yapmak istiyorsanız, dürüst olun, yeter ki çocukluk yapmayın, darlığa düşmeyin. Bunların hepsi yalandır. Daralmanıza, yüzünüzü ekşitmenize gerek yoktur. Her şeyimiz için bir yığın çözümler yaptım. Bunların üzerinde durun. Hepinizin sorunları üzerinde

genişçe durdum. Bunların içerisinde biraz olsun kendinizi görebilirsiniz. Ben bunun üzerinde yine kararlıca duruyorum. Kararlıyım, güçlüyüm ve üstüne yürüyeceğim. Ben var oldukça hesabınızı iyi yapın. Bizimle yürüebiliyorsanız gelin, kötülük yapmak istiyorsanız yapın. Ama o zaman düşersiniz, çünkü buna gücünüz yoktur. Bunlar sizin için örnektir. Eğitiminizin üzerinde ciddi bir biçimde durun. Yani sorun, “bugün birkaç tanesi çıkmış, onların kafalarını uçuralım” değildir. İnsan yapabilirsek, insan yapacağız. Yüzde bir olumlulukları olsa bile, kendilerini doğru yola çekeceğiz. Bu bizim üslubumuzdur. Biz düşmandan geleni de dost yapıyoruz. Bizim bu gücümüz vardır. Ama oyun yaparlarsa, üzerlerine yürüyeceğiz. Bunlar olanaksızdır. Bizimle başedilemez. PKK’yi bu biçimde tanıyacaksınız. Eğer yetmezlikleriniz varsa, bu biçimde tamamlarsınız. Eğer güçlenmek istiyorsanız, bu biçimde güçlenirsiniz. Biz PKK’yi böyle yarattık ve böyle büyüttük. Böyle üzerine gidiyoruz. Bundan sonra da sonuna kadar bu temelde yürüyeceğiz.

**3 Mart 1991**

## EĞİTİMİ CİDDİ KAVRAMAK ESASTIR

Çözümlemelerimiz hep bir tekrardan ibaret oluyor. Her ne kadar yenilemeye çalışıyorsam da inanılmaz ağır gelişim durumunuz bizi tekrarlamaya zorluyor ve zorladıkça daha da zorlanıyoruz. Bu da bizi verimden düşürüyor. Yaşamın önünü de tıkadığınızı bu devrede biraz daha iyi seziyorum. Akışkan ve çekici bir yaşamın yolunu tıkiyorsunuz. Buna hiç hakkınızın olmaması gerekir.

Eğitim için ilk koşul ciddi kavramayı esas almaktır. Kendini doğru bir kavrayışa yatırmayanların insanlığından şüphe ederim. Siz bu halinizle bunu yansıtıyorsunuz. Baştan vurguladım, ciddi anlamaya yanaşmalısınız, dedim. Sizin için anlama nedir? Son günlerde çocuklar mı daha iyi anlar, yoksa siz mi daha iyi anlarsınız sorusu aklıma geliyor. Çocukların daha iyi anladığı kanısına varıyorum. Burada karşımıza gericilik çıkıyor. Reaksiyon vardır ve ne yazık ki bizi fazla tanıyamıyorsunuz. Sizin gerçeğinizde kendi zayıflıklarını başkalarının gücüyle kapatma durumu ortaya çıkıyor. Hem de yersiz, haksız ve layık olmadığı biçimiyle. Bu iyi bir yoldaşlık örneği değildir. Kendi kendime, kurtuluş isteyen insanlar için ne yapmak gerekir; yücelmeye, güçlenmeye ve yetkinleşmeye muhtaç olan insanlar için ne yapılmalıdır diye soruyorum. Bazılarınızın güç yetirse, ortamı ve gerçekleri nasıl tanınmaz hale getireceklerini biliyorum. Tabii yaratılan bu kapsamlı gelişmeme bizim için ağır bir durumu ifade ediyor. Ortaya şu çıkıyor: Devrime oldukça öznel yaklaşıyor, daha çok da kendi sıkıntılarınızı ve çıkarlarınızı kollama temelinde



yola çıkıyorsunuz.

Şimdi özgürlük istemek iyidir, özgürlük için çalışmak iyidir, ama özgürlük savaşımında kendi basit sıkıntılarını ve çıkarlarını ortama dayatmak ve bunların savaşımını vermek doğru değildir. Bütün bunları öyle sınıf eğilimleri biçiminde de izah edemeyiz. Bunlar içinde her türlü kirin ve pasın olduğu, hangi sınıfa ve ulusa, hangi ilericiliğe ve gericiliğe hizmet ettiği belli olmayan, netleşmemiş ve muğlak bir dizi durumu ifade ediyor. Bizim dayattığımız gelişme temposunun biçimlenişleriyle sizinki tam bir çelişki halindedir.

Şimdi sizlerle biraz uğraştıktan sonra bırakacağım. Fedakarlık yapılır, sorumluluk yüklenir, ama bu belli bir hadde kadar yapılır. Aksi halde ahmaklık olur. Önlemimizi yine alırız. Daha ileri işler yapma yeteneğimizi mutlaka göstermemiz gerekecektir. Anında doğru adımları atmasını becermemiz gerekir. Çoğunuzun bireysel hastalıklarına alet olmamalıyım. Yüce bir kurum olarak, önderlik bunlara alet olmamalıdır. Bir insan, çok ağır kurtuluş sorunları varken, kötü bir durumu yaşıyorken ve çok açık bir çaba sahibi olması gerekirken, hala kendisini çok ağırdan alıyor, çabası ve karmakarışık bir biçimde duruyorsa, onun doğrultusu devrim doğrultusu değildir, onun yürüyüşü militanın yürüyüşü değildir. Böyle olanlara da fazla saygı gösterilemez. Biz teorik çözümleme kadar, pratikte de bunun böyle olmayacağını göstermek zorundayız. Aksi halde iyilik yerine kötülük yapmış oluruz.

Sizin terbiye ve eğitim düzeyinizle kendiminkini karşılaştırdığımda, çok büyük farklılıklar görüyorum. Anlamak, hassas olmak, sonuç çıkarmak ve onu işlemek hususlarında aramızda dağlar kadar fark vardır. Bu durumun sizde nasıl oluştuğunu anlayamıyorum. Bu halinizle ne tip bir toplum kuracağımıza inanıyorsunuz? Ne tür bir toplum kuracağımızı bir yana bırakalım, kendiniz için nasıl güncel bir program, nasıl bir güncellik hazırlıyorsunuz? Bu konuda burnunuzun ötesini görebiliyor musunuz? Hatta burjuva anlamda acaba bireysel çıkarlarınızı fark edebiliyor musunuz? Kendinizi burjuva ölçülerine göre halledecek gücü kendinizde görebiliyor musunuz? O kadar sorumluluk altına girdikten sonra, tabii benim durumum nazik olur. Önderlikten kastedilen bellidir. İşte görüyorsunuz. Tür-

kiye'de bile babalık, aşiret ağalığı ve her türlü sahtekarlık yaşanıyor. Sizler bu ortamdan, bu kültürden geliyorsunuz. Bu durumda size normal insan demek için bin tanık ister. Biz halkımızın ihtiyaç duyduğu bir komuta, bir önderlik olayını vermek istiyoruz. Bu konuda çok hassas, yerinde ve özgün hareket ettik. Hiç anlaşılmayan da burası oldu. Habire kendi egolarını dayattılar. İçinde bir şey olsa ve bir sonuç yaratılsa, insan gam yemez. Kendini bu kadar çözümsüz bırakmak sakıncalıdır.

Görüyorsunuz ki daraldığınız esas nokta bunlardır. Yani bu anlama işine gelmeme, kendini sonuç alıcı çalışmaya katmama ve hala sorunlar yumağı halinde tutmadır. Bunun da kabul görmeyeceğini vurguluyorum. Bunun gerekçesinin olamayacağını, bunu reddettiğimizi, kendini böyle sergilemenin bizim lügatımızda yerinin olamayacağını vurguluyorum. Kimseyi ne zorla çağırdık, ne de zorla tutuyoruz. Siz parti ve insanlık aşkına buraya geldiniz. Dedim ya, eğer hizmette bir kusur varsa isteyin. Eğer herhangi bir çalışmanın esası en kaba altyapı unsurlarıyla bile olsa eksikse, söyleyin giderelim. “Hayır, biz başka türlü oynamak istiyoruz, başka telden çalmak istiyoruz; bu ihanet teli de olabilir, bir engelleyen ve geri çeken tutum da olabilir, bu düşmanı oynamak da olabilir” denilirse, ben de olmaz diyorum. Siz biz diyorsunuz, ben de biz diyorum.

Ben kendimi nasıl önder kıldım? Biliyorum ki, hepinizin tutkuları benimkinden daha fazlaydı. Siz “Biz” dediniz, ben de “Biz” dedim. Ama sonuçta toparlayıcı olan ve iş yapan bizim durumumuz oldu. Düşmanı az çok geriletken, olanakları bir araya getiren benim bugün faşizme karşı olan tutumumdur. Sizin önderlik savınız bir anlamda bizimkiyle birleşiyor. Samimi birleşenler, önderliğe doğru katılanlardır. Ama buna gelemeyenler, başka önderlik sevdasında olanlardır. Üslubunda, ilgi ve çabasındaki yetersizlik, üslubunu tutturamamak ve özü kaybetmek demek, başka önderlik tutkularında olmak ve başka bir şey konuşmak demektir. Bunun da bizimle çelişki olduğu ve ısrar edilirse bizimle savaşı anlamına geleceği açıktır. Bunu da anlayacaksınız, lüften anlayalım.

Gece gündüz söylüyorum, sizi zorlamamak için gerçekten çok sabırlı davranıyorum. Ama bu aptal olduğum anlamına gelmez, ger-

çekten aptal değilim, Eğer çok büyük bir zeka geriliği içindeysem ve bir şeyler yutturulacak kadar gafilsem, Allah rızası için söyleyin. Ancak öyle olmadığımı inanıyorum. Eğer öyleyse, o zaman biraz dikkat edeceksiniz. Anlamasını bileceksiniz. Anlamanın yapmakla bağlantısını kendinize yedireceksiniz. “Şimdiye kadar hep böyle geldi, PKK’de de böyle gidecektir” diyemezsiniz. Böyle gidemeyeceğini düşman da gördü. Düşman, “Güneydoğu işleri artık böyle gidemez” diyor. Biz düşmana anlatabildik de, siz nasıl anlayamıyorsunuz? Size anlatacağız. Ben işlerin doğru bir tarzda yürütüleceğini size anlatacağım. Buradaki eğitime gelmeme, sonuca gitmeme ve çizginin asgari gereklerini yürütmeme bir çatışma durumudur. Bu başka bir anlama gelmemelidir. Bu anadan doğma özellikleriniz değil, hatta çokça sözünü ettiğiniz toplumsal ve kemalist etkiler değil, bal gibi bir karşı direnme konumudur. Bu, önderlik ve komuta olmasına gelmeme ve başka hesaplar içinde değildir. Bunu böyle anlamalısınız. Başka hesaplar içinde olmak da tehlikelidir.

Ben akıllı olalım diye çağrı yapıyorum. Burada destanlar yaratılm demiyorum. Yani iradeniz dışında, onu aşan şeyler de dayatmıyorum. Anlayışlı, kavranabilir ve yapılabilir şeyler üzerinde durulmuş, diyorum. Sizin sorununuzun savaşmama veya mücadeleye gelmeme durumu olmadığını biliyorum. Aslında kaba anlamda fedakarlık gösteriyorsunuz; birçok konuda çaba sergileme anlamında da sorun yoktur. Sorun daha değişiktir. Sorun işin esasına ilişkindir, işin önderlik esaslarına ilişkindir. Tabii ben burada da bir önderliği savunmak zorundayım. Yani çabamın özünü ve yönünü buna hasretmek zorundayım. Çünkü bu giderse elde fazla bir şey kalmaz. Aslında inanıyorum ki, sizin birçok özlemimize ve umudunuza da fazla yer kalmayacaktır. Bu önemlidir, bunu anlayacaksınız. Bu ölüm-kalım sorunudur. Anlaşıldı diyeceksiniz, ama ben anlaşıldığına inanmıyorum. Çünkü anlaşılmalı olsaydı, bu kadar tehlikeli bir ortam içinde olunmazdı. Dünyada en tehlikeli konumu yaşayan biziz. Örneğin ben en tehlikeli konumda yaşayanım. Eğer arkadaşlarımız bunu çok iyi anlasalar ve yoldaşlığın gereklerini çok iyi kavrasalardı, buradan onbin kişi geçti, burada benim durumum hala bu kadar kritik olmazdı.

Dünyada bunun eşi ve benzeri var mıdır? Bu eksiklik benden mi kaynaklanmaktadır, yoksa Kürt gerçekliğinden mi ileri gelmektedir, bilemem. Mademki bu gerçektir, söylüyorum, bunlar önderlik gerçekleridir. Daha iyisini yapacak olan varsa çıksın. Dedim ya, sorun tabloyu olumlu çizmektir; sorun işleri engellemek değil, daha iyi yapabilmek gücünü ortaya sermektir. Böyle biri varsa, ben kendisine hizmet edeyim. Hazırladığımız bütün olanakları seferber edelim. Şimdi neden buna gelinmemektedir? Buna gelememek, aksini yapmak, raporlarda görüldüğü gibi “Anlayamadım, kendimi katamadım, bireysel kaldım” demek çok tehlikelidir. Benim karşımda bu tür sözler söylenemez. Bu kadar yaştan sonra, bu işle bu kadar uğraştıktan sonra, böyle şeyler söyleyemezsiniz. Yapı şöyledir böyledir demek de doğru değildir. Hiç kimse yapı içinde kendisini bu durumda tutamaz. Çocukları bile belli bir süre içinde bir kalıba dökmek mümkündür. Ama çoğunuz uzun yıllar, bazılarınız on-onbeş yıl bir PKK’lileşme sürecini yaşayacaksınız, buna karşılık hala asgari gerçeklere gelememekten söz edeceksiniz! O zaman işi böyle ele almanız gerekir. Eğer çok akıllı ve dirayetliyseniz, o zaman ben sizi anlayayım, o zaman kendi konumumu ben aşayım. Yok öyle değilse, o zaman siz layık olmaya ulaşacaksınız. Bir de biz kötü örnek teşkil edemeyiz. Şu anda tarihe bir miras bırakıyoruz. Önderlik babında, komuta babında, örnek kişilik babında tarihe bir eser bırakmak istiyoruz. Bunun timsali olmak gerekiyor. Bu hususlar çok önemlidir. Yaşamlar iz bırakmalıdır. Bununla oynanıyor. Buradaki kişilikler özde ve biçimde gerçekten tarihsel olmak zorundadır. Biz bu kadar insanı kışta kıyamette neden bu dağa vuruyoruz? Çok özlü değerler için olmasa, buna katlanmak mümkün müdür? Dediğim gibi, bu da olsa tarihsel bir ihtiyaca cevap vermek için olur.

Biz şimdi Kürdistan’ı ayağa kaldırıyoruz. Kürdistan halkının önderliği kendisini dayatıyor. Her gün inanılmaz boyutlanmalar çıkıyor. Bunların hepsi bizimle ilişkilidir. Günlük olarak sorumluluğu yürüttüğümüzü görüyorsunuz. Basın-yayımda da izliyorsunuz. Yani eskiden sözle söylenenler şimdi gerçek olmuştur. Bu kadar gerçekliği de görmemezlikten gelemezsiniz. Payınıza düşeni alacaksınız. Ben de kaçmıyorum. Ben de payıma düşeni alıyorum, verilen görevi

yapıyorum. Siz de yapacaksınız. İki de bir “ben kendimi konuşturuyorum, bireysel üsluba takıldım” demek, “ben apayrı bir önderliğim, önderliğe gelemem” demektir. Şimdi ben hata yapmak, bu tip şeylerin üzerine ezici bir tarzda gitmek istemiyorum. Bunun birçok nedeni vardır. Onu da anlattık. Demokratik ve sosyalist temel hep bunun için, yanlışla yol vermemek için diri tutulmak isteniyor. Yoksa ben de kendimi dayatsam, biriktirdiğim güç ve olanaklarla hanginiz karşımda durabilirsiniz? Gerçekten de bu kısa zaman süresinde neyin üzerine gidersek, dayatma anlamında ezebiliriz. Sorun dayatmak değil, yapmak, işleri biraz ilerletmek, insanların beynini ve yüreğini kazanmak, birçok insanı ayağa kaldırmak ve yüceltmektir. Yoksa baskı, daraltma, dayatma ve engel teşkil etme gericilerin yaptığı işlerdir. Sömürücü egemen güçlerin icraatı böyledir. Özgürlük savaşçılarının böyle icraatı olamaz. Sizin çokça sergilediğiniz tarzda bir icraat, özgürlük savaşçılarının icraatı olamaz.

Bunlar önemlidir. Ama özüne tamamen katılamayan, anlayamayan sizin gerçeğiniz oluyor. Ben öyle değilim. Anlamak ile yapmak arasındaki ilişki bende çok somuttur. Gerçekten çok esnek, çok usta, oldukça zarar vermeden ve mümkün olduğunca ince eleyip sık dokuma temelinde somuttur. Yani çoğunuzun yeteneklerini kaybettiğini söylesem, buna layık değilsiniz. Anlar, ama yapamaz. Bu tam bir hamal pratiğidir. Sonuçlarının kime gittiğini bilemez. Bu doğru bir tutum olabilir mi? Bu bir yabancılaşma değil midir? Bu yabancılaşmayı yaşayanlar devrimci olabilirler mi?

Bu açıdan raporlarınıza, günlük çabalarınıza dikkat edin. Bu önemlidir. Bir şeyler yapmak ve anlamak durumundayız. Anlamaya ve yapmaya gelememe kime hizmet eder? Eğer bu doğru bir husus ise, beni de ikna edin, ben de sizin gibi yapayım. Ben de bazı şeyleri anlamamazlıktan gelirim. Veya anlarım, ama tersini yaparım. Bu sadece ve sadece aleyhinizde olana, hakkımızı ve hukukumuzu çiğneyenlere, bizi geriletme ve doğrultumuzu bozmak isteyenlere karşıdır. Bu da büyük anlamadır, tersinden anlama denilen budur. Tersinden anlama, tersinden yapmadır ve gereklidir. Ama makul ve doğru bir tarzda yapmayı da anlarız. Makul ve doğru olan, anlaşılır anlaşılmaz itirazsız yapılırdır. Bir çocuk da olsa, ondan anlanır ve ge-

rekleri yerine getirilir. Anlama işi böyle önemlidir.

Avrupalılar Ortadoğu'nun demagojik lafazanlık özelliğine şaşarlar. Yani lafla eylem arasında bu kadar kopukluk olmasını çok yadırgar ve bundan nefret ederler. Hakları vardır. Ortadoğu toplumlarının demagojik özelliği bilinmektedir. Bizde bu özellik çok daha aşırıdır. Kaldı ki, bizde sözle birbirlerini kandırmayı marifet ve hüner sananlar hiç de az değildir. Atlattım, idare ettim: Şimdi sizin de konuşturduğunuz sanat biraz budur. Belki farketmeseler de, yönetimin raporunda geçen birçok cümle buna işaret ediyor. Yetmez kalmış, eksik kalmış. Bana ne! Önder adam olduklarını, boş adam olmadıklarını söyleyenler, sözcükler, süreçler ve yapılarla böyle oynayamazlar. Yapı da oynayamaz.

Bilmiyorum, daha nasıl anlatalım? Sizin şahsınızı hemen suçlamanın da yersiz olacağını farkındayım. Bunun çok köklü nedenleri vardır, yine de nedenler ne olursa olsun, kabul edilemez. Önderlik tarzı uygulamak içindir. Neden böyleyiz, neden köleyiz? Bizde anlamak ve yapmak bu kadar çelişkilidir. Gereğince de fazla değer vermeyiz. Bu iyi bir tarz mıdır? Yani dinleyelim, seyredelim demek iyi midir? Hayır. Önderlik bu hususları ezip geçmelidir. Yaşamınızı düzeltmenizin anında böyle başlaması gerektiğini de inkar etmemelisiniz. Ancak bunu kabul ederseniz, bir yürüyüşünüz olur.

Şimdi genel anlamda bunları belirtirken, aynı zamanda birçok somut duruma, tek tek her birinizin durumuna açıklık getirmek istedim. Beşyüz kişinin durumunu tek tek ele almak zordur ve bence gereksizdir. Önderlik eğitimi ve öğretimi nedir? Bu bir sözden bir ulusun, bir partinin sonuç çıkarmasıdır. Eğer bir önder tek tek kişilerle ilgilenme durumuna düşmüşse, işi yamandır ve fazla başarılı olamaz. Bu açıdan önderlik üslubunun yakalanması sizin göreviniz olmaktadır. Ben tek tek hepinizin gerçeğini açabilirim ve zaman zaman açıyorum. Diyaloglar örnek kabilinden olup sonuç çıkarırsanız diye açıldı. Siz ilgilenmediniz. Ben on-onbeş yıldır bazılarının peşindeyim; varsın anlamasınlar, anlatırız. Birçok çözümleme yaptık. Eminim ki çoğunuz ilgi bile duymamış, sonuç çıkarmamışsınız. Onlar sizin hakikatinizdir. Kendini bu kadar çözümsüzlüğe ve her türlü yenilgiye terk eden kişiler olarak, bugün bazılarınız “Niye ba-

na böyle yaptı?” diye sıkılıyorsanız, bunun nedeni sizsiniz. Nedeni kesinlikle ne yönetimde, ne de bende arayın. Nedeni sizsiniz. Bu kadar zor ve sıkıntılı duruma düşenlere, şikayeti olanlara söyleyeyim ki, temel neden kendinizsiniz. Yönetimi kendinize gerekçe yapmayın, burada yönetim benim. Yani eşeğini dövmeyen semerini döver türünden bir yönteminiz olmamalıdır. Biz burada her türlü şikayete cevap verebilecek durumdayız. Bunun için burada bulunduğunuzu anlayacaksınız. Onun için kendi durumlarınızı yan nedenlerle geçiştirmeyin. Rahatsızlıklarınızın temel nedeninin kendiniz olduğuna ikna olacak, bunu esas alacak ve çözümü kendinizde arayacaksınız. İşte partinin olanakları, kimse burada düşmanca engel de teşkil etmez. Burada size tek bir küfür söyleyen yoktur. Öyleyse bu şikayetlerin anlamı olamaz. Bundan daha demokratik, daha yoldaşça ve insana huzur veren bir ortam bulunamaz. Ben huzurun ve demokratik ortamın ne olduğunu çok iyi bilirim. Bu açıdan kendini sıkıntıda ve şikayette hissedenlerin derdi kendisiyledir; ortam, parti, yönetim ve önderlikle bir derdi olamaz.

Sanırım bu söylediklerim şimdi biraz daha iyi anlaşılıyordur. Burada bazı uygulamalar bile yapıldı. İşte Güneylilerin durumunu biraz ele aldık. Dinlediniz, bunlar eğitim için iyi örnekler değildir. Yani bunlar kendini vermemenin ve eğitime gelememenin örnekleri oldu. Bunlar kendilerini sorumlu hissetmelidir. Bize biraz saygılı olunmalıdır. Bizler boş değiliz. Bir ulusun kaderini yönlendirmeye çalışıyoruz. Burada engel teşkil etmek ve eğitim çabalarımızın karşısına dikilmek suçtur. Bunlar öyle sert uygulamalar filan da değildir. Saygılı olup kendinizi eğitim çabalarımıza katacak ve biraz akıllı olacaksınız. Koşu sorumlularının hepsinin raporları şikayetlerle doluyuş. Bu konuda kendileri suçludur. Mademki sen koşu temsilcisisin, partinin eğitim anlayışını özümsetmek ve şikayet edilecek ortam varsa bunu gidermekle mükellefsin. Yönetim şikayetlerini yüzde doksan bana getiriyor. Koşu temsilcileri her şeyi onlara getiriyorlar, yapı da hepsine getiriyor. Bu yanlış bir yöntemdir. Herkesin görevi koşu bünyesinde sürekli çözüm geliştirmektir. Aslında her birinin birbirine vereceği çok şey vardır. Derya kadar şeyler aktarabilirsiniz. Burada tutuculuk vardır. Birbirine doğru katılamama bize ters gel-

mektedir. Bu ancak düşmana hizmet eder. Hemen söyleyeyim, derya kadar bilinciniz vardır, vermiyor ve mezara götürüyorsunuz. Dağ gibi yetenekler vardı. Ben onlara da yeteneklerinizi mezara götürüyorsunuz dedim ve götürdüler. Ben şehit düşen yoldaşlarımıza veya halkına vereceği çok şeyi olanlara sürekli şunu söylüyordum: Dikkat edin, yaşamı yine zevkleştirin, yine istediğiniz gibi yaşayın, ama dikkat edin. Dikkat edin ki, sizin bu yaşamınız düşmanı da kahretsin; halkımıza bir şeyler versin. Öyle yapmadılar. En kötüsünden “yaşam bizimdir, istediğimiz gibi kullanırız” dediler.

Hayır, yaşamın bize emanet olduğunu ve halkın hizmetinde iyi kullanılması gerektiğini kabul edeceklerdi. Doğrusu buydu. Ben de yaşamı biraz keyfime kullansaydım, herhalde halka hizmetim bu kadar yüklü olmazdı. Biliyorsunuz, benimki ne hanedan, ne de aşiret işidir; hatta dar anlamda milliyetçilik de değildir. Çok yeni bir insani faaliyettir; yurtseverlik faaliyettir, demokratik ve sosyalist faaliyettir. Sizler bu faaliyete katıldınız. Bu temelde büyük tartışmalar, büyük birlikler ve büyük açılımlar gereklidir. Var olan küçük birikimimize neden bunu yansıtmıyorsunuz? “Birbirine karşıdır, birbirlerini düşürüyorlar, birbirlerine karşı diken gibidirler” demek olmaz. Bunların hepsi yanlıştır; hepsi anlamaya ve kolektivizme gelememe, toplumsallaşmaya ve örgütlemeye gelememdir. Bunlar anlaşılabilir tutumlar değildir. Ya düşmanın etkisiyledir, ya da insanlığın en geri basamağındaki özellikleri yansıtmaktadır. Kaldı ki ben onu da geçerli görmüyorum. İlk insanlar bir vahşi hayvana karşı birleşme gereğini duyduklarında, hemen bir araya gelerek, buradan bir klan ve kabile oluşumuna gitmişlerdir. Siz klan ve kabile bağının nasıl kuvvetli olduğunu biliyor musunuz? Klanın bir üyesini götürmek için, tüm klanı götürmek gerekir. Hala aşiret namusu diyorsunuz. Aşiretin bir üyesini götürmek için, bütün aşireti götürmek gerekir.

Bizde intikamcılığın hala güçlü bir özellik olduğunu bilirsiniz. Bu ilk ilkel birleşmenin bir sonucudur. Yani insanlar bir araya gelmeye karar verdiklerinde, birbirlerine o kadar sağlam bağlanmışlardır ki, bizde bu klan, kabile ve aşiret bağlarının etkileri o kadar güçlüdür. Peki, siz bu gevşek bağlarınıza gülmez misiniz? Hala birkaç kişinin bile bir arada tutulamamasına gülmez misiniz? Buna esef et-

mez misiniz? Hani çağdaştık, hani sosyalisttik? Hazır olanı bile bir arada tutamazsanız, sosyalizm sözcüğüne yer kalır mı? Birlik anlayışımızı bir klanın anlayışıyla mukayese edin: Hangisi daha güçlüdür? Burada kesinlikle kendi yetmezliğinizi göreceksiniz. Buna gelmezseniz olmaz. Ulusumuzun bütün düşmanlarının başlıca ameliyesi böyle olup halkı bölüp parçalama yöntemidir. Eğer bunu normal görüyorsanız, kesinlikle buna başka bir kılıf giydirmemelisiniz.

Örgütlenmeye ve birliğe gelememenin klandan daha geri bir konumu ifade ettiği açıktır. Bunun demokrasi ve sosyalizmle bir ilgisi yoktur ve sürdürüp götürdüğünüzde bir düşman dayatmasıdır. Bunun savunulması ve tartışılması da olmaz. İnsan soyunun zorluklar karşısında yaptığı ilk iş müthiş bir biçimde birleşmektir. Şimdi bunu bana tekrarlattırmanın ne anlamı vardır? İşte birleşmiyor, örgütlü iş yapamıyorlar. Bu durum karşısında şaşır kalıyorum. Neden bu kadar ilgileniyorum, diyorum. Evet, bir kabile oluşturun. Biz hala yeterince bir gerilla grubunu kurup çalıştırabildik mi? Bir şehir komitesini hala çalıştıramadık. Haydi gelin de işin içinden çıkın! Ortadaki kaçı ve bir araya gelememe durumunu görüyorsunuz. Bu Kürtlerin bir özelliğidir. Kürtlerin dünya çapındaki bir özelliği de şudur: **Bir araya gelemeyen bir halk.** Sözümona peygamber, “Allahım sen bir araya getirme, getirirsen bela olurlar” demiş. Zaten düşman da iki Kürdün bir araya gelmemesi için tanrıya dua ediyor. Bunun için örgütlenme yasağı koymuştur. Biz birbirimize yapacağımızı sonuna kadar yapmışız. Bizdeki “aman kimse güçlenmesin” tarzındaki örgütlenmeye gelemeyen ve birbirini güçlendirmeyen anlayış budur. Hepsisi de tarihsel ve güncel olarak düşmanın etkileridir.

Bu yüzden bütün bu yetmezlikleriniz benim açımdan geçersizdir. Eğitime, örgütlenmeye ve kolektivizme gelememenin hepsi geçersizdir. Bunların üzerine kırmızı çizgi çekiyoruz. Bizim birlik ve örgütlülük çabamız esas olandır. Bu da pratikte her gün sonuç alan çabalarımızdır. Ne yapacaksınız? Siz de katılmak istediğinizi söylüyorsanız, iyi katılın ve önder olun diyorum. Yok, “bozacağım” diyorsanız, PKK’nin buna karşı savaşımın adı olduğunu bilmek zorundasınız. Örgütlenmeye ve kolektivizme gelememe, birbirinin gücünü azamiye çıkarmama, son tahlilde düşmana çalışmadır. Bu ko-

nuda PKK de kendini biraz örgütleyen bir hareket olduğu için savaştık. Yani burada art niyetlilikten söz etmiyorum. Bunu anlayacaksınız. PKK devrimciliğinin bir özelliği vardır: Örgütlenme ve kolektivizmi gerçekleştirme özelliği. Bizim gerçeklerimizle karşılaştırsak, bunun savaşın en temel koşulu olduğu görülecektir. Yerine getirilmesi gereken en temel gelişme için bazı taleplerimiz olabilir. İnanıyorum ki, bir şeyler yapıyoruz. Gereklilerini zamanında ve olanaklarımız dahilinde yerine getiriyoruz. Durumlar çok sıkışıkça, çok kötü durumdaysanız söyleyin. Gerçekten çekinmeden söyleyin ki bileyim. Burada yoldaşça yaklaşım esastır. Biz sertlikle yapsaydık, bambaşka olurdu. Biz bu yönetimi işletmiyoruz. İkna, ikna, ikna! Siz bizi ikna edin, biz sizi ikna edelim. İkna en büyük sopadan çok daha değerli bir iletişim ve birleşme aracıdır.

Aslında başka durumları anlatmak, birçok gelişmeye anlam vermek isterdik. Fırsat bulursak bunları yaparız, ama her şeyden önce bu durumun halledilmesi gerekir. Konuşalım, ama karşımızdakiler sonuç çıkarsın. Önemli sorunları açalım, ama bu gerçekten adına kadro, komutan ve hatta savaşçı dediğimiz güçlerin anlayışlarına bir karşılık olsun. Bu olmayınca daralıyor, anlatma gücünü kendimde göremiyorum. Anlatacağım çok önemli gelişmeler vardır. Ama karşı taraf anlayamazsa, insan haklı olarak daralır ve anlatma gereğini duymaz.

Önümüzdeki bu birkaç gün aynı zamanda geliştirdiğimiz yoğun mücadele sürecinin dönemeci de oluyor. Siyasal çalışmalarımızda bir dönemle karşılaşmamız durumuna cevap vermeye çalışacağız. Anlamli ve önemli bir aşamanın içine giriyoruz. Bunu güçlü, hazırlıklı ve sağlıklı karşılamamız gerekir. Gerçekten de kendimizi Türkiye’nin gündeminde kendilerinin de kabul ettiği temel bir sorun haline getirmek, peş peşe çözümlenmeleri dayatmak, daha da pekişen siyasal ve eylemsel bir güce ulaşmak çok önemli işlerdir ve aynı zamanda belirleyicidir. Siyasal, örgütsel, yaşamsal sorunlar vardır. Hepsine az çok açıklık getirmek istedik. Devrimcilerin görevi yaşamı daha olumlu ve yaşanılır kılmaktır. Yoksa bizim görevimiz yaşamımızı tıkamak değildir.

Gerçekten PKK’de kanıtlanan bir başka husus da yaşam üstün-



lüğünün yakalanmasıdır. Görevimiz sizi zorda bırakmak, acılar ve sıkıntılar içinde bırakmak değildir. Dünya Kürt halkın bizim yaşamımızla coştuguna tanıktır. O zaman yaşamı daha da geliştirelim, diyorum.

Derdiklerim anlaşıldı mı? Yönetim başta olmak üzere, herkes bundan sonuç çıkarıyor mu?

**N.:** Sonuç çıkarmamak mümkün değildir Başkanım.

**P.Ö.:** Senin için böyle olduğunu söylüyorsun. Kendi kendini motive edememe ve harekete geçirememeye durumu nasıl değerlendirilebilir?

**N.:** Kendini pasif bırakmak.

**P.Ö.:** Kendini atıl bırakma. Bunu nasıl gidereceksin? Bu önemliydi. Örneğin sizlerle günlerdir uğraşıyorum. Halbuki siz bazı olumlu özelliklerinizi böyle atıl bırakırsanız, mezara gider. Mutlaka bazı sonuçlara ulaşmanız gerekiyordu. Bu konuda ille biz dayattık diye değil, bir devrimci kendisini motive etmede dinamo gibidir. Öyle harekete geçememe değil, uçak motoru uçağı nasıl harekete geçirirse, bir devrimci de kendini öyle bir motor gücüne kavuşturmalıdır. Tabii sizinki atıl devrimciliktir, potansiyel devrimciliktir. Uzun yıllardır tecrübesizlik veya tutuculuktan ötürü de, bu sizde bir tarz haline gelmiş olabilir. Ama bunu sürdürmek doğru değildir.

Yönetimin acemi tarzı ortadadır. Yani tipik bir iyi niyetli kişiler topluluğudur. Yoksa koparıcı ve egemen olan bir yaklaşımı sergilemiyor. Evet, her biri iyi niyetlice ve safça kendi telinde çalışıyor; ama kudret, egemenlik ve yürütme gücü haline gelememiştir. Zaman zaman bireysel ve keyfî, zaman zaman hızlanan ve çoğunlukla da vasat bir düzeyde seyreden bir konumu yaşıyor. Bu durum sizde bir alışkanlık haline gelmemelidir. Böylesi yaklaşımlar çok yetersizdir ve imhaya götürür. Her gün size bölgelerin durumunu anlatıyorum. Bu tip önderlik ve yönetim anlayışı nicelerinin yaşamına mal oluyor. Eğer yetişme ve egemen olma anlamında akıllı ve dürüstseniz, bundan kesin sonuçlar çıkarmanız gerekir. Ama yüzlerce şikayete yol açmanın görevden alma sonucunu doğuracağını unutmayın. Biz burada hepinize tahammül ediyoruz. Ama bu kadar eleştiriye yol açabilmek bile, en azından ciddi bir yetersizliği ifade

eder. Bu da sizin komuta kademesinde değil, ancak sıradan bir asker olarak komuta altında yürütülecek bir kişi konumunda kaldığınızı gösterir. Ama sizin biraz da komuta görevleriniz olmalıydı ve bu tüm yapı için geçerlidir.

Sanırım eleştirilerden bazı sonuçlar çıkarıyorsunuz.

**N.:** Çıkıyoruz, Başkanım.

**P.Ö.:** Gerçekten çıkarabilecek misiniz? Yaptığımız eleştirilerden en çok sonuç çıkarması gereken sizlersiniz ve koğuş sorumlularıdır. Oldukça sonuç çıkarılması gerekir. Gerektiğinde ben tek tek ilgilenirim, ama bence buna gerek yoktur. Hepiniz için yapılan çözümlerler vardır. Bunlardan sonuç çıkarmalısınız. Şimdiye kadar buraya ulaşamamak bence fazla anlamlı bir tutum değildir. Yine kendinizi konuşturmayın. Yani devre başında, hatta şimdiye kadar tarzınızın çok yetmez olduğunu, bu konumunuzun beni sıktığını ve daralttığını biliyorsunuz. Uzun süre bu duruma boyun eğemeyeceğim açıktır. Bunu yapamayacağıma göre, gerekleri yerine getirilmezse, bu bir patlamaya ve üzerinize daha sert gelmemize yol açar. Çünkü biz pes edecek değiliz. Sizin devrenizi yürüteceğiz. Pes etmek yoktur.

Demek istediklerim anlaşıldı mı? Devreyi sonuca götürmede emredilene ve dönemin emrettiklerine göre hazırlamak gerekir.

**N.:** Bunun bilincindeyiz, Başkanım.

**P.Ö.:** Bireysel kalmayın ve kendi kendinizi aldatmayın.

**N.:** Bazı arkadaşların durumu çok zayıftır.

**P.Ö.:** Eğer beşyüz kişi birbirine örnek olmuyorsa, birbiriyle olumlu temelde rekabet içinde olmuyorsa, bu çok tehlikelidir. Bu kadar tehlike içinde yaşamın anlamı nedir? Birçoğunuz kendinizi uygulamalık bir duruma, tecrit edilme durumuna düşürüyorsunuz. Böyle yapmak doğru değildir. Yapıya çok zarar vermek doğal olarak tecritle sonuçlanır. Etrafına zarar verme nasıl önlenir? Bütün bünyeyi hastalıklı hale getirmemesi için, bu durumdaki birini alır bir yana koyarız. Bize bu seçenekten başka bir şey bırakmamanın sorumlusu kişinin kendisidir. Kaçmak, kendini eğitime vermemek, dedikodu yapmak, yaşamın esaslarına gelmemek, bozguncu olmak ve bunu sürekli bir pislik gibi etrafına yaymak elbette kişiyi tecrite alınmaya götürür. Bu durumları yaşatmayın. Ne olursa olsun, ken-

dinizi tecrit edilecek duruma düşürmeyin. Kendi öznel niyetlerinizi bastırın. Yaşamı buranın kurallarına göre idare edin.

Dediğim gibi bundan sonra bazı konulara daha değinmek istiyorum. Yalnız bu nizam, bu kendini katma işi tam olmalı ki, biz de kendimizi tam verelim. Biz buradaki çalışmalarını büyük bir şevkle yürüttüğümüze, hatta başarılı kılacağımıza inanıyoruz. Buna siz de inanıyorsunuz. Bu tempo kendini düşürmemelidir. Birçok çalışmaya yön verecek durumdayız. Söz verilmiştir, hazırlık da bunun gereklerini yerine getirmek içindir. Biz olmasak da bunu başarmalıydınız. İnaniyorum ki, aranızda bununla çelişen fazla kişi yoktur. Eğer durumları bizim ölçülerimizi kaldırmaya elvermiyorsa, tabii onları halletmeliyiz. Sorunları erteleyemeyiz. Çünkü zaman bizim için çok önemlidir. Bu devrenin büyük bir kısmı buradan alacağını alacak, yeniden bir ilgilenme şansı bulamayacaktır. Bu açıdan verilimler sonuna kadar alınmalıdır.

Bu temelde şimdiye kadarki faaliyetlere yönelik olarak yaptığımız eleştirilerle birlikte bazı önerilerde bulunduk. Devreyi gelecek ayın ortalarına doğru sonuçlandıracağımızı sanıyorum. Önemli bir kısmının pratiğe yöneleceğini tahmin ediyorum. Ama gerçekten katkı sağlayan, PKK çizgisine hakimiyetin nasıl olması gerektiğini bilen, bu konuda işin kıvamına gelen ve esaslarına egemen olan bir çıkışla burada yapılması gerekenler tamamlanmalıdır. Sizin buradaki eğitimden aldıklarınız bunu imkan dahiline sokmalıdır. Bu açıdan önemlidir. Ben de her şeyi bir yana bırakarak, “En iyisi bu devreye katılmamdır” dedim. Dikkat ederseniz başka birçok iş olduğu ve hatta güvenlik açısından başka alanlarda kalmam gerektiği halde, işin öneminin büyük olduğunu gördük ve devreyle ilgilenmek, devreye bazı katkılar sunmak ve güçlü kılmak için bunu esas aldık. Böyle önemli olduğuna göre, siz de çıkışınızı çalışmalara oldukça hükmedecek düzeyde sağlamalısınız. Bunun olanağı vardır. Bu konuda ciddi bir engelin olmadığı kanısındayım ve bunda da kendimizi aldatmıyoruz. Dönemin önemli görevlerinin aciliyeti çok açıktır. Aslında hepimiz de bu temelde dürüstçe bir çaba içindediniz. Atıl kalma, kendini katamama felaketin kendisidir. Bu, daha sonraki dönemlerin birçok değerlerinin kaybının nedeni olacaktır. Buna hakkı-

nız yoktur, diyorum. Evet, sanırım arkadaşlar toplantıda biraz tartışmak isteyebilirler. Ben tartışmaya fazla fırsat bulamadım. Ben de bazı kişilik çözümlmeleri yapmak isterdim. Fırsat bulursam yaparım. Eğer bu gerekli görülürse yaparız. Ben katkımı yine sürdürürüm. Dedim ya, ben tehlikeleri de göze alarak, burada hizmet için bekliyorum, başka bir şey için değil. Bu bıktırıcı ve öfkelenirici değil, anlamlı hizmet beklentilerinize ve isteklerinize bağlıdır.

Sonuçlandırılabilir mi? Başka bir eleştiri var mı? Evet, buyrun. Bir şey mi söylemek istiyorsunuz?

**X.:** Akademi yaşamı üzerine yönetimi eleştirmek istiyorum.

**P.Ö.:** Başka? Elinizi kaldırın, herhalde rapor üzerinde gerekiyor, değil mi? Evet, bir toplantıyı gerektirecek. Katılmam yararlı olabilir mi? Sizi baş başa bırakırsak, herhalde dağıtmazsınız. Veya dinleyici olarak mı katılıyım? Nasıl uygunsuzsa öyle yapalım. Benimki monolog gibi oluyor. Gerçekten yönetim sizleri çok mu daraltmış? Pratiğine ben de biraz tanık oldum. Bazı geriliklerini fark ettim ve üzerine gittim. Ama sizin de bazı geriliklerinizi görüyorum. Sadece yönetime bağlanamaz.

Evet, başka?

**X.:** ...

**P.Ö.:** Veya sonuca doğru mu gelip katılıyım? Bazı cevaplar verilebilir. Toplantı halindeyken soru sorulur. Nasıl istiyorsunuz? Biri konuşabilir.

**X.:** Başkanım, sonuca doğru katılmanız yararlı olur.

**P.Ö.:** Sonuca doğru diyorsunuz. Bu konuda başka görüş belirtmek isteyen var mı? Nasıl hareket edeyim?

**X.:** Başkanım, bir dinleyici olarak katılabilirsiniz.

**P.Ö.:** Yani bir şeyler söylemeyecek miyiz? Sonuca doğru bir şeyler söylemek gerekebilir. Olur mu?

Son derece sonuç çıkarıcı bir yaklaşımınız olmalıdır. Bu biraz da çabalarımıza bağlıdır. Şimdiye kadar kapsamlı toplantılar yapamıyorduk. Artık yapmalıyız. Pratik, askeri-teknik dersler artık sonuçlanıyor. Ağırlığı daha fazla siyasal derslere veririz. Bize göre, ihtiyaçlarımıza göre bir eğitim yapalım. Ama yapılan çok şey vardır. Buna ulaşamadığınızı, çok geriden ve yüzeysel ele aldığınızı görü-

yorum. Bu kötüdür.

Bu devrenin özelliği, 12 Eylül faşizminin siyasal ve askeri olarak karşımızda büyük oranda gerilemesi dönemine rastlamasıdır. 12 Eylül faşizmi siyasal olarak da artık büyük bir gerilemeyi ve tasfiyeyi yaşayacaktır. Bu bizim için bir zafer olacaktır. Yaşadığımız günler böyledir. Bu devre böylesi günlerde gerçekleşiyor. Devre somut bir gelişmeyle iç içedir. 12 Eylül faşizmiyle büyük bir savaşımla, onun siyasal iflası temelinde geride bırakıyoruz.

Bu bizim için büyük bir çabaydı. Ben onu da anlatacağım. Seçimin sonuçlandığı gün bir değerlendirme yapacağım ve bunun ne anlama geldiğini size biraz daha iyi göstermeye çalışacağım. Ama hemen belirteyim ki, faşizmin ayak sesleri daha 1978'de duyuluyordu. Tam onüç yıldır, yalnız başımıza bu askeri-faşist cuntaya karşı nasıl bugüne geldik? Bize hangi ruhsal ortam egemendi? Hangi siyasal zorluklar ve hangi direnme hamleleriyle karşı koymaya çalıştık? Bu çok büyük bir olaydır. Şimdi Türkiye bile bunun sonuçlarıyla sarsılıyor. Demek istediğim şey, devrenin bunu esas alıyor olmasıdır. Böyle siyasal bir altüst oluşa, hem de lehimize bir siyasal altüst oluşa ve önemli bir sonuca giderken, devre sonuçlanıyor. Siz buna kendi sonuçlanmanızı katacaksınız. Bunun da ne kadar heyecan verici ve sonuç alıcı olduğu çok açıktır. Artık atak olmamaktan, finiş kalkmamaktan söz edilebilir mi? Yani final havasıyla çalışmaların üzerine yürüyoruz. Benim tempom da, tam bir final demiyeceğim, önemli bir dönemeci yakalamadır. Bu dönemeci büyük bir heyecan ve çabayla aşmak istiyoruz. Bu hepimize büyük sorumluluklar yüklediği gibi, bunun gerçekten coşkusu ve amansız bir takipçiliği de vardır. Bu takipçilik mutlaka gösterilmek durumundadır. Eğer mücadeleden, mücadelenin onuru ve şerefinden, büyük mücadele kişiliğinden anlayan bir yanınız varsa, bu günleri büyük bir heyecan ve aynı zamanda büyük bir azim ve kararlılıkla tutacaksınız.

Benim tempomu ve takipçiliğimi görüyorsunuz. Bu geneli olduğu gibi, en ileri düzeyde sorumlu olanları da bağlar. Faşizmin neye pençe attığını, neyi düşürdüğünü ve nasıl vurduğunu düşünelim. Bu size basit mi geliyor? Bugün umut günleri az çok PKK ile yaratıl-

mıştır. Kendisine güvenmesini bir yana bırakalım, bizim dayattığımız gerçek nedeniyle düzenin kendisini artık bir nolu gündemle karşı karşıya hissetmesi ve çözümünü bizim dayattığımız kesindir. Evet, işler bitmemiştir. Ama bu bizim açımızdan siyasal anlamı ve de savaşım değeri yüksek olan bir durumu ifade etmektedir. Bu böyledir. Bunun anlaşılması veya anlaşılıp da gereklerinin yapılması düşünülemez. Eğer sorumlu devrimcilikte ısrarlıysanız ve bunun için çabanız varsa, bu işin acısını biraz yüreklerinizde duymuşsanız bana inanın, yapılacak işler çoktur. Gerçekten de bunları size dayatmak için söylemiyorum. Benim bütün yapabileceğim, bunun genel bir temsil düzeyini ve bir çıkış doğrultusunu size sergileyebilmektir. Onun için "Atıl kaldık, kendimizi tam katamadık, anlamını ve önemini geç kavradık" demek kötüdür ve sizin açınızdan bir geriliği ifade etmektedir.

Tehlike büyüktür. Yani her an her şey olabilir. Böylesi günlerde kendisini sırtüstü yere atan, hazırlanmış olan bu kadar olanağa dayanarak bir şeyler yapamayan, ilerlemeye yol açmayan ve önderlik şansını kullanmayan kişi tam da namerdin ve lanetlinin biridir. Siz zor yılları düşünmüyor musunuz? Umudun yerle bir edilmek istendiği, hiçbir şeyin elde tutulmadığı ve ayakta kalamadığı yılları, şeref ve onurun ne olduğunu ve nasıl ayakta tutulduğunu bilemiyor musunuz? Eğer bilmiyorsanız, kendinizi bu ortamdan ve bu ilişki tarzından çıkarın. Dedim ya, bir ahdınız, bir andınız vardır; intikam yemininiz, bunun da ötesinde umutlarınız ve özlemleriniz vardır. Bunları halkımıza ve bütün insanlığa maletmeniz gerekir. Bunlar öyle basit durumlar olmadığı gibi, "Kendimi katamadım, tam veremedim, ulaşamadım" demek de ayıp şeylerdir. Bunun için bunları sorun olarak bile duymak istemiyorum. Benim lügatımda ve çalışma yoldaşımda bunlar yoktur, savaş tarzımızda buna yer yoktur.

Bugün bu toplantımızı kısaca böyle cevaplandırmak, çok tali, oldukça yüzeysel ve siyasal düzeyi hayli geri olan eleştiriler yerine, öze böyle bir giriş yapmak mümkündür. Akıllı olup özü yakalamak gerekiyor. Çoğunuzun üslubu kendinizi ele veriyor. Biraz ciddi olalım, gerçekten bir şeylere yetişelim ve çare olalım. Ben şimdiye kadar kaderimi neden bizim merkeze bağlamadım? Merkez olduğu

zaman, ben başıma yeni bir yük çektiğimi bilirim. Bu açıdan on tane merkezin işini kendim yaparım. Kendimi merkeze havale edersem, merkezin ne yapacağını bilirim. Hatta bütün işleri size yüklersem, yine ne olacağını bilirim. Onun için esas itibarıyla kendi rolümü konuştururum. Böyle yapmasaydık, şimdi elde bir şey kalırmıydı? PKK'nin gerçeğinden alınacak dersler vardır. Yani bizden öğreneceğiniz tek bir şey olacaksa işte bu tarzdadır. Bilimadamı **İsmail Beşikçi** Hoca da düşünüp taşınmış, tek çarenin bizim gibi olması ve yapılması gerektiğini, başka çarenin ve çıkış yolunun bulunmadığını söylüyor. Aslında bunda şu hakikat vardır, sanırım tek tir ve biraz da bu çalışmalara yaptığımız katılımı görüyor.

Gençsiniz, sanırım fazla zorlanmadan gelişebilirsiniz. Ama bizim doğru yol ve yöntemlerimize ulaşmalısınız. Bu devreye bu kadar ağırlık vermemizin nedeni, sizin bu zor durumlarınızı bildiğimiz içindir. Her türlü tehlikeyi göze alarak devreye katılmamız, bu zayıflıklarınızın aşılmasına yardımcı olmak içindir. Eğer ciddiyse- nize, bu yardımlar küçümsenemez. Ama bazılarınıza bakıyorum, haliniz perişandır, kendinizden geçmişsiniz. Devrimci adam böyle olmaz. Biz ilk adımlarımızı attığımızda bile dopdolu, istekli ve takip- çiydik. Siz ise adeta zorbela kapağı bir yere atıp kendini kurtarmak isteyen biri gibi davranıyorsunuz. Kurtuluşçular böyle olmaz, böyle davranamaz. PKK'den öğreneceğiniz binlerce husus vardır. Bunlara sarılacaksınız. Materyal oldukça bol olduğu ve devrimcileşmek için önünüze olanaklar serildiği halde, aslında kabızlık çeken birine benziyorsunuz. Çok şey vardır, açsınız, ama midenize alamıyorsunuz; hem açsınız, hem de yemiyorsunuz. Durumunuz buna benziyor. Yoksa devrim için çok şey vardır.

Biz işlerimizi kesinlikle yetersiz bırakmıyor, gündemimizi yetersiz yüklemiyoruz. Gündemimiz düşman genelkurmayınınkini bile geride bırakacak kadar mükemmel olduğu gibi, üstelik işlere bir egemenlik tarzımız da vardır. Düşmanın siyasal yaklaşımlarının çok ilerisinde bir tarzda siyasal gündemi dolu kılma durumumuz vardır. Biz ortamı siyasetsiz, halkın savaşımını gündemsiz bırakmadık. Buna ulaşamıyorsanız, ben size ne yapayım? Ben kendi payıma düşeni yapmışım ve savaş da yürüyor. Darısı sizin başınıza. Ben ne yapay-

yım? Bence size bir yoldaştan, bir önderlikten bitebilecek ne varsa sunulmuştur. Anlamazsanız, şaşkınsınız derim. Düşmanın yüzyılların tecrübesine dayanan ordu felsefesinden ve savaş tarzından daha ileri çabalar ortaya koymuş durumdayız. Onun siyasal düzeyini geride bırakan bir siyasal düzey yaratmışız. Bunu neden göremeyeceksiniz? Habire kendinizi konuşturursanız, hiçbir şeye gücünüz yetmez. Önderlik olayını ve gündemi tanımazsanız, Allahın zavallısı olursunuz. Biz bu gündemi düşmana dayatmışız, onu konuşturuyoruz. Siz burada kendi yaramazlıklarınızı konuşturuyorsunuz. Elbette benden kurtulamaz ve gülünç durumlara düşersiniz. Çocuk olmayalım. Ben sizi hırpalamak de istemiyorum. Eğer bunu bir tarz ve üslup biliyorsanız yanıyorsunuz, çocuksunuz da ondan. Niha- yet sizi ciddiyete davet ettim. Aklınızı biraz başınıza toplayın. Önünüzdeki gündeme yetişin. Yoksa sizi karşımıza alır, elimizle hamur yoğurur gibi yoğururuz. Delikanlılık hevesinizi fazla bozmak istemiyorum. Gündemimiz güçlüdür, yoğundur ve yürüyor. Buna katılın. “Ben kendimi dayatırım” tarzında sergilediğiniz şey tek sözcükle esef verici. Acemilikler ciddiye alınamaz. Bir iş yapıyorsunuz da diyemem. Ama moralinizi fazla bozmamak için size yüklenmiyorum. Aslında bunu delikanlılık hevesinizi kırmayayım diye yapıyorum. Yoksa dokunsam düşecek ve ağlayacaksınız. Yaman adamlar olsaydınız, hatalarınızı gözlerinizin içine sokardım. Duyarsız ve biraz da geri olduğunuz için fazla üzerinize gelmiyoruz. Ama ben halihazırda gündeme müthiş egemenim ve yürütürüm de. Öyle ne dostça, ne de düşmanca karşı durma ve direnme bildiğiniz gibi kolay değildir. Onun için bu çarpıklıkları düzeltin. Sonradan zorlanırsınız, ölürsünüz; nasıl ilgilendiğimizi bile bilemezsiniz. Bizde işler ciddidir, önderlere özgü yürür. Bu savaş gerçek bir savaştır ve büyük değerler yaratacaktır. Bundan kesin sonuç çıkarın. Özde ve biçimlenişte, yürüyüşte, egemen olmada ve yürütmede, işlere bu çerçevede egemen olmada pay sahip olun. Birçok ilişkiniz, anlayışınız ve tutumunuz artık kabul görmüyor. Çünkü sonuç almıyor ve geliştirmiyor. Bunun için sonuç alıcı olmayan tutumları terk edin. Bu konuda kendinizi yeniliklere açın, komuta hususunda derin bir anlayışa açık tutun, güzel bir biçime kavuşturun. Diliniz sürekli dağıtı-

yor, biçimlenişi çok batıcıdır. Komutanlığı ve gerillacılığı bir yana bırakın, böylelerine çobanlık bile yaptırmazlar. Ben taktik gereği sizi biraz idare ederim, ama sizleri böyle halkın başında tutmamız olanaksızdır. Belki ömrümüz yetmeyebilir. Ama biz durdukça, halkı bu davranışlarınıza terk etmeyeceğiz.

Sizin gibilerini ulusal ilişkilere vereceğimi sanmayın. Hayır, ben bu konuda çok hassas ve kıskancım. Yani bu çirkinliklerinizle sizleri halkın işlerine bela etmem mümkün değildir. Belki sizlere komutanlık ve yöneticilik denemesi yaptırıyoruz. Yanılmayalım, bu sadece bir denemedir. Bu halinizle size iki keçi bile götüremezler. İnsan yönetimi çok ciddi bir olaydır. Siz şunu yönetebilirsiniz diye son sözümüzü söylemiş değiliz. Ağır kayıplara yol açsa da, deneme işine devam ediyorum. Bence artık anlamalısınız. Bu devre için en çok kullandığım söz, **anlamalısınız** sözüdür. Ağlamak yiğit insanlara yakışmaz. Neden ağlayacaksınız? Ağlanacak bir durum yok ki! Bu kocakarı edebiyatını bırakın. Sizi daha zevkle dinleyecek, coşkuyla size katılım gösterecek bir tavır sergileyin. İnsan sizinle konuştuğunda ve sizinle iş yaptığında, biraz sizinle birlikte yaşamının gücüne ve anlamına varsın. Bıktırıcı olmayın. Bir şey olduğunuzu hal ve hareketlerinizle kanıtlamalısınız.

Sizin sorunlarınızla epeyce uğraşıyorum. Aslında bizim başka ve çok önemli sorunlarımız vardır. Kendinizi daha başka şeylere hazırlamanız gerekir. Bu açıdan birbirimizi fazla uğraştırmamamız gerekmektedir. Bence yine biraz böyle götürelim. Daha değişik yöntemlerle zorlamalara gitmeyelim. Siz belki kopukluğa yol açmış, keyfiliği konuşmuşsunuz. Bunları yapmayın. Yönetemiyorsanız, en azından böyle sarsıntılara neden olmayın. Asgari bir verimlilik biçiminde de olsa olanaklarımızı kullanın. Buna gücünüz hayli hayli yeter. Beyin birliği oluşmalıdır. Herkes kendi kendine demeyin, bunun anlamı yoktur. Bu konuda beni istismar etmeyin. Öyle yapmasanız da, size bir şeyler vermeye çalışıyorum. Ciddi amaçlarınızın olduğuna inanıyorum. Kendinizi devrime doğru vermek istediğinize de inanıyorum. Ama bu, bu kadar çocukluk ve toylukla olmaz. Size kötü örnek olduğumu sanmıyorum. Size karşı son derece çığır açıcı yaklaşımlar içindeyim.

Şimdi böyle sonuçlandıralım.

Başka soru sormak isteyenler var mı? Artık bu bir açılmıdır; kendinize güveninizi tazeleme, her düzeyde çalışmalara yeni bir ruhla katılmadır. Sorun şahısların yenilenmesi, gidip gelmesi değildir; anlayış düzeyinde ve ruhta sorunlara yaklaşım gücü içine girmenizdir. Bu daha önemli, daha belirleyicidir. Kavrayış düzeyinde kendine çekidüzen vermektr. Biz burada bunu kararlaştırıyoruz. Buna karşı çıkan var mı? Anlayamayanlar, ulaşamadığını söyleyenler var mı? Burada geri olan düzey değil, bizzat kendinizsiniz. Burada büyüklük vardır. Burası iş yapmış, gereken büyüklüğe ulaşmıştır. Siz de ulaşacaksınız. Yani ben burada bulunmadım diye, günlük olarak size görünmüyorum diye kendinizi böyle ihmal mi edeceksiniz? Bu kadar gaflet olur mu? Biz sizi, halkı ve çalışmaları unutmadık. Öyle değil mi? Biz biraz gözükmedik diye kendinizi böyle yere mi atacaksınız? Bu yiğitliğe ve yoldaşığa sığar mı? İsterseniz sığdırın, o zaman size layık olan neyse onu bulursunuz.

Şimdi birbirimizi anladık mı? Bu eleştiride bulunan arkadaşların anladığını sanmıyorum. Yönetim de bir şeyler anlar. Eğer anlamazsa, varsın anlamasın. Yönetim odasında o kadar şehidin resimleri vardır, ciddi bir rol oynamadan resimlerini asarız, o kadar. Halbuki tarihi çalkalandırmak gerekir. Bu da söylenenlere dikkat etmek demektir. Ben asla devrimin soluk bir fotoğrafı olmam ve fotoğrafımın olmasını da hiç sevmem. Devrim gerçekleşmesi gereken bir yaşamdır ve gereklerini ertelemeyi düşkünlük sayarım.

Bir yönden durumlarınız ciddidir. Bunu da yadırgamıyorum. Kürt halkı çölleşmiş bir halktır. Çöl insanlarından ne bitebilir? Sizden ne bitebilir? Yalnız zavallıları ve çaresizleri oynuyorsunuz. Bizim yöntemlerimiz acaba bu kadar mı zorlaştırıyor? Veya egemen kılmak istediğimiz yaşamda aşırılıklar mı vardır? Kendime bu soruları soruyorum. Bizim payımız ne olabilir? Sizi anladık. Geliştirmek istediğimiz fedakarlık değildir. Önderlik düzeyimiz büyük oranda sizin kapasitenizi aşıyor. Bir sevdadır kapılıp gelmişsiniz. Olağanüstü bir kişilik olmazsa bu işler yürütülemez. Küçük memur yetiştiren okullara gelir gibi bir psikolojiyle geliyorsunuz. Tabii PKK de dev bir okuldur. Niçin bu okulun büyüklüğünü görmemez-



likten geliyorsunuz? Siz bir devrimci olmaktan ziyade, devrimin küçük memurları olmaya geliyorsunuz. Hem sizin, hem de yönetimin yaklaşımının esas özü budur. Ama PKK okulu büyük bir okuldur. Sizin gibilerini gerçekte bu okula almamak gerekiyor. Ama bir defa geldiniz.

Bir dönem hep böyle geçti. Hata mı ettik? Mutlaka faydası da olacaktır. Küçük adamlarsınız. Alışılmış bir tabirle devrimin küçük memurlarıdır. Bu gerçeklerimizle de birleştirilirse, sizlerden fazla umutlu olmak zordur. Biz PKK'yi büyüttükçe büyütüyor, yücelttikçe yüceltiyoruz. Ama sizler çok küçüksünüz. Şimdi bizlere doğru şeyler söylemek isteyen, güzel düşünceleri olan var mı? Çığır açıcı yaratıcı düşüncesi olan var mı? Aranızda hiç iyi düşünen, ufuk açan düşünceleri olan yok mudur? Bir dönemler düşman bile size çağrı yapıyor, “kullanılıyorsunuz” diyordu. Küçük-burjuva önderlik de “Çocukları bunun elinden kurtarın” diye yakarıyordu. Komutanlık, ve önderlik çok ciddi bir olaydır. Kürtlerden birkaç kişi yetiştirmek büyük bir iştir. Tabii öyle dev bir işe böyle bir yönetimi oturtursak, ancak bu kadar olur. Yine de ayakta kalmalarına bravo demek gerekir. İyi ki yine ayakta duruyorlar. Öyle komutan diyorsunuz da, bu bir denemedir, öyle komutan filan değil, alışıyolar, alıştırmaya çalışıyoruz. Tabii yine de sizden çıkmalıdır. Başkalarından isteyecek değiliz, kendi içimizden çıkarmalıyız.

Komutanlar bir yere oturdular mı, put gibi otururlar. Size gelince, öyle oturuyorsunuz ki, kendinizi bastıra bastıra nerdeyse soba gibi infilak edeceksiniz. Ben de eskiden öyleydim, ama kendimi yonttum. Yani böyle yerimde oturamazdım. Ama şimdi çok sakimim. Yani gerektiğinde put gibi sağlam durmasını bileceksiniz. Bundan sonra sözümüz çok anlaşılır olacaktır. Siz sözcüklerin canına okuyorsunuz. Davranışlarınız hiç çekici değildir. Bütün bunların komutanlıkla hiç ilgisi yoktur.

Kendi açınızdan durumların fazla iç açıcı olmadığını görüyorsunuz. Devrimi yürüteceğiz de, sizleri yürütmek beni biraz düşündürüyor. Burada çok şey iç içe geçiyor. Yani hataları tek kişiye indirgemek iyi değildir. Belki benden da kaynaklanabilir. Zaten süreci sürekli biz hazırladığımız için bütün engelleme çabalarımıza rağmen,

bu yetmezliklerin oluşumunda bizim de yerimiz vardır. Beni biraz düşündüren, sizin bu düzeyinize daha değişik bir önderlik dayatıp dayatmama hususudur. Sizi böyle biraz daha idare edip bırakmalı mı, yoksa çok amansız bir biçimde yüklenerek yağdırmak mı gerekir? Sayıyı azaltarak mı, yoksa hacimli mi yapmak gerekir? Düşündüğümüz budur. Yoksa sizin gibilerle uğraşmaktan çekinmiyoruz.

Halkın kaderi sizin elinize bırakılırsa, vay halkın haline! Bu kadar da değil. Ben ısrarla bu işlerin nasıl olduğuna ilişkin sürekli açıklamalar yapıyorum. Akıllı olan arkadaşlar çok şey öğrenebilirler. Dikkatinizi çekmek için önemli hususları sürekli vurguluyorum. Belki zekasında kıvılcım çakan çıkabilir. Bir defa böyle bir ortamı yaratmamız da boşa gitmiyor. Öyle değil mi? Böyle coşkudan yoksun ve kilitlenmiş bir ortam yaratıyorsunuz. Derinlikten ve güçlü çıkışlar sergilemekten uzak, basit köylü veya memurvari bir yaklaşımınız vardır. Ben aslında buna karşıyım. Yani ben aslında bir şeyler yaratmak istiyorum. Bunu anlamıyor musunuz? Aslında biz epey ilham veririz. Bizde öğreti ve davranış oldukça etkileyicidir. Akıllı arkadaşların buna dikkat etmesi gerektiğini söylüyorum.

Bugün vardığımız aşama, eskiden geleceğin bir rüyasıydı. Ama biz şimdi bunu kendi yaşamımızda gerçekleştirmişiz. Bizde erteleme, kendimizi geleceğe havale etmek yoktur. Ben “Mezarımda güller açsın” edebiyatını bir safsata olarak değerlendiriyorum. Kendimi bu mezar edebiyatına fazla inandıramam. Devrim güncel olarak başarılması gereken bir olaydır.

Bütün bunlar bizde bir gerçeği dile getiriyor. Ben size bir tecrübeyi aktarıyorum. Yetmezlik yoktur, biz düşman karşısında yeterliyiz. Hiç kimse, “Bu savaşta düşman karşısında ciddi bir yetersizlik vardır” diyemez. “Önderlik olayında bir yürütme hatası vardır” bile diyemez. Anlamıyorsanız kendi anlayışsızlığınıza acıyın. Ben ne yapayım? Hala savaşın yasaları ve esaslarından habersizseniz, bu kadar açıklamaya rağmen, doğru dürüst bir değerlendirme yeteneğinde değilseniz, ben size ne yapayım? Bu kadar kişiyi hatırıma buraya kadar getirdik. Bu kadar tartışma platformunu hatırıma açık tutuyoruz. Önünüzde bu kadar değerlendirme vardır. Gereken sonuçları çıkaramıyorsanız, ben ne yapayım? Büyüyemiyor ve akıl-

lı olamıyorsanız, olan size olur. PKK ateş alanıdır, kolay vurulursunuz. Yani kaçsanız veya teslim olsanız da, kolay ezilirsiniz. Ben gerçekleri söylüyorum. Ben öyle değilim. Ben bu kadar sorumluluğu ne diye iliklerime kadar duyuyorum? Kolay düşmemek için, bu işlerde bir zaafa yakalanmamak için, mutlak egemen olmak için! Hem de kendimi sizin gibi dayatma biçiminde değil, bunu en yüce anlayış, ruhsal duyarlılık, iliklerine kadar işlerle düşüp kalkma biçiminde yapıyorum. Eğer başka seçeneğim olsaydı, kişiliğim herhalde sizinki gibi olurdu.

Ben de sizin gibi çok duyarsız, çok atıl, çok sistemsiz ve çok dağınık bir yaşama biçimini kendime yedirebilirim. Yani yapamadığınızı, fırsat bulamadığınızı biliyoruz. Ama siz anlamaya gelmiyorsunuz. Doğrusu budur. Bizim şekillenmemiz ayrıdır. Bence nasıl yaşadığınızı bilmiyorsunuz. Ya çok ezilmiş, ya da tasfiye edilmişsiniz. Bu kadar acımasız yıllar içinde şekillenen bir kişilik bu durumlara düşmez; bu kadar yetmezliği ve gündeme egemen olmamayı kabul etmez. Bir saptırılma veya tasfiye durumu vardır. Yoksa aslında mantık bunu kabul etmez. Aksi halde bu çalışmalara egemen olmak mümkün değildi. Bu çalışmanın en ince detaylarına kadar ve anlamını benden daha fazla bilerek, bütün özelliklerine göre bir yaklaşım gücü olabilmek gerekirdi. Özellikle yıllarını böyle geçirenlerin ellerinden bir şey kurtulamaz. Doğru söylemiyor muyum?

Zindandan çıkan arkadaşlar geldiler. Bu devreyi önemli oranda onların sorumluluğu altında yürütmek istedik. Ama öyle anlaşılıyor ki fazla ses getirememiş. Ülkeden gelenler oldu. Onlara da bir şeyler teslim edelim. Onlar da felçtir. Ama yine de işlerin yürüyeceğini görüyorsunuz. Siz uyuduğunuzda, işleri böyle kopuk ve birbirinize uzak yaklaşımlar içinde savsakladığınızda derhal karşınıza çıkarım. Şunu hiçbir zaman unutmayacaksınız: Ben yaşadıkça buna kesinlikle izin vermeyeceğim. Yalnız sizler değil, gidip bakın, düşmanın en üst mercilerinden tutun da bir yığın ağa ve bey hesap verme gereğini duyuyor. Biz öyle boşuna bir önderlik yürütmüyoruz. Her yerde işlere egemenlik vardır. Tabii onlar biraz zekidir. Siz yaşamı koy-vermişsiniz. Onlar hesabını iyi yapıyorlar. On yıl sonra başlarına nelerin geleceğini iyi bildikleri için hesap vermeye çalışıyorlar.

Devletler bile öyledir. Bu açıdan sizinle yoldaş olduğumuz için, işlere karşı sorumluluk duygunuz daha fazla olmak zorundadır.

Yanlış anlamayalım. “PKK aile ocağımızdır, ben de değişik şımarık bir çocuğum” demek mümkün değildir. Beni tanıyın, ona göre hareket edin. Düşman bir yığın şey söylemiyor mu? Siz de söyleyin. Benim oluşturmak istediğim nedir, nasıl yürütülüyor, ne isteniyor, ne götürebilir? Kendinizi öyle bağımsız kılmayın. Kılırsanız, bu hepimiz için bir yanılıdır, derim. Diğer sonuçlara kesin olarak ulaşmalısınız. Başınızı istediğiniz kadar kuma sokun, istediğiniz kadar kendinizi subjektivizme batırın, zararını kendiniz görürsünüz. Tek doğru olanı bizimle yürümesini bilmektir. Bizimle yürümesini bileceksiniz. Yaşamımızı da biliyorsunuz, ortada birtakım sonuçları vardır, birtakım güç durumları vardır. Onu gördükçe yapacaksınız. Hemen karşıma zırzop gibi çıkmayın, ezilirsiniz. Böyle birçok zavallı çıktı. Ben kendini çok daha büyük ağa yerine koyanı da gördüm. Partinin içi ve dış savaşım gücünü arttırmak istediğimizi söylüyorum. Bu kadar tahammül ve sabır, daha büyük intikama ve daha büyük hesaba yol açmak içindir. PKK'nin gidişatı böyledir. Bunu anlayın ve hata yapmayın. Ağır suçlarınızı ufak bir eleştiriyle geçiştiriyorum, afalliyorsunuz. Yarın kelleniz uçabilir. Osmanlı sultanlarına bakın. Sultanın biraz canı sıkılınca, bir paşanın veya vezirin biraz canını sıkıldığını görünce, hemen kellesini uçururdu. Hem de mübalağasız söylüyorum. En azından biraz halkımızın özelliklerine uyun. Herhalde bu konuda benden daha ılımlısı ve demokrati yoktur. Başkası olsa sizi böyle yaşatmaz. Bütün bunları kendinizi yanlış anlayışlara kurban etmesiniz diye söylüyorum. Beni de değil, biraz gerçeğimizi anlayın. Gelişen bir olayın, hareketin hatırına kendinizi biraz biçimlendireceksiniz. Bunda keyfiyet dayatma olmaz.

Yapmayın, “köylüyüz, geriyiz” demeyin. Hayır, şimdiye kadar bilmem nasıl yetiştiğinizi söylemeyin. İşler gelişmiştir. Özellikle bundan sonra PKK'nin işleri ilerliyor. PKK bildiğiniz gibi yıkık, dökük ve dağılan bir durumda değildir, tersine toparlanıyor, güç üstüne güç toparlıyor. Bu hesabı 1980 sonrasında yapsaydınız belki bir anlamı olurdu. Ama 1990'dan sonra bunu yapmak tek sözcükle gaflettir.

Derin düşünün, kendinizi toparlayın. İşlerin üzerine giderken yine fırsat vardır. Gidişatınız biraz da bize yaraşır bir biçimde olmalıdır.

Evet, sonuçlandırmak istiyorum. Başka bir şeyler söylemek isteyen var mı? Anlayalım, diyorum. Gerçeklerimiz temelinde PKK'nin ilk başladığı coşkuyla ve onun bugünkü büyüklüğüne yaraşır her şeyi kucaklayacak bir çalışmamız olmalıdır. Biz ölü denilen noktadan dirilmeyi yaratan bir hareketiz. Size gelişememe, yetişememe ve ulaşamama türünden sıfatları asla yakıştıramıyoruz. Bunu tekrar tekrar vurguluyorum. Ben sizin kendinize yakıştırdığımız bu sıfatları reddediyorum. Israr ederseniz, daha da pahalıya ödettiririz. PKK bir büyüklüktür. Biz ömrümüzü boşuna adamadık, değil mi? Bu kadar şehidi boşuna vermedik. Bunu esas almayan ve bununla beslenmeyen bizim nezdimizde alçaktır. Bu alçakların da yerlerinin neresi olduğunu biliyorsunuz. Bu büyüklükleri esas alacak ve kendinizde yaşatacaksınız. Buna itiraz edilemez, sadece gerekleri yerine getirilir.

**15 Ekim 1991**

## **ÖRGÜTÇÜLÜK EN BÜYÜK SAVAŞÇILIKTIR**

Bu devrenin eğitim çalışmalarına katılmış bulunuyorum. Ülkedeki mücadeleyle ortaya çıkan sorunlar ve ağırlıklı olarak burada geliştirmeye çalıştığımız çözümler önemini koruyor. Mücadele ve partileşme sorunları ağırlığını eksik de olsa devam ettiriyor. Şahsınızda ve hareketin bünyesinde yaşananlar gerçekten soluk aldırıyor. Tüm gücümüzle sonuca gitmek istiyoruz. Fakat elimizdeki malzemenin sürekli dökülmesi inşa faaliyetlerimizi çok ağırlaştırıyor; sıkça tekrar yıkıp tekrar bozma ve yapma gibi bir sonuçla karşı karşıya getiriyor.

### **Devrim yaratma ve düzenleme sanatıdır**

Şu hususlar çok açıktır: Yanılgılı yaklaşımların çok tutucu bir tarzda kendini dayattığı, yaratıcılığın çok kısır olduğu görülüyor; inanılmaz taktik dışılık, taktik kişiliğe gelememe esef edilecek noktalarda kendini sürdürüyor. Hiç kuşkusuz bunun kişilik nedenleri var; kişiliğin yoğrulduğu sosyal, kültürel ve siyasal gerçeklik, ondan da öteye tanınmaz gerçeği var. Ama yine de böyle olmaması gerekirdi. Özellikle kavramada ısrarlı ve dürüst olmamak veya alabildiğine gafleti, sorumsuzluğu, iddiasızlığı, yüzeyselliği, davanın emrettiklerinin ve mücadelenin çıkarlarının çok gerisinde bir durumu normal görmek, hatta bu konudaki dağınıklık ve sistemsizlik

doğal olarak mevcut gelişmeleri karşılamak şurada kalsın, gelişmelerin ortaya çıkardığı sorunları daha da arttıracaktır. Şimdi bu var. Ne yazık ki, elemanlarımızın nedeni yakalayıp sonuca gitme konusundaki kısırlığı da bir o denli gerçektir. Karşımızdaki kişilik sonuca gidemiyor. Sanıldığından daha fazla yıkık, dökük ve zayıftır; bunu da demagojiyle kapatmaya çalışıyor. Yani sözü ayrı, gerçek ayrı, kapasitesi ayrı, biçimi ayrı olduğundan, bu kişiliğin devrim gibi bir olay karşısında tutunması ve sonuca gitmesi mümkün değildir. Bunu halletmeye çalışıyoruz. Devrenin temel gündemi budur.

Biraz kendinize güvenin. Sonuca gitmesini bilmek gerekecektir. Sözüne bağlılığınız varsa, bir çözüme ve sonuca ulaşmanız gerekiyor. Karar verildiğinde ve bir söz söylendiğinde gereği kararlılıkla yapılır. Sözüyle bu kadar oynayan kişiliğin devrimci mücadele gibi çok ciddi bir olayda umut vaat etmesi mümkün değildir.

Devrimci zavallılık, herhangi bir karşı-devrim türünden daha az tehlikeli değildir. Bu, kendini esasta kararlılaştıramama, son tahlilde kendini düşmanın saldırısından, egemenliğinden ve hatta yaşam tarzından kurtaramamadır; yani bir tür teslim olmadır. Bu yaygın bir biçimde var. Tabii bu aşılmadıkça, bizde işlerin ilerleyemeyeceğini de görüyorsunuz. Bu durumda kapılar yenilgiye hep açık tutulacak. İçinizde kapıları yenilgiye kapatan kaç kişi var? Bir elin parmak sayısı kadar olduğunu sanmıyorum. Bununla kendinizi kavramaya vermediğinizi derinden farkediyoruz. Burada sorumsuzluk ve çocukluk var. Yapma gerçeğine ulaşmayı bir yana bırakalım, kavramaya bile yanaşmamaya ne ad vereceğiz? Bunun sınıfsallık ve siyasallıkla ilişkisi nedir? “Biz böyleyiz” edebiyatını normal göremeyiz. Toplumumuzu bilirsiniz. Köy fesatçılığı, mahalle ve kahve kültürü, hatta kocakarı dedikoduculuğu tarzında bir yaşam genel olarak toplumsal yapımıza çok egemendir. Bu gelenek sizde “Kavrasak da olur, kavramasak da” biçimindedir. İnanç düzeyinde “Allah’a inanıyoruz” deniliyor, fakat bu inancın ne kadar savaşa dönüştüğü belli değildir. Allah’a inanmak eskiden bir savaş gerekçesiydi. Daha sonra soysuzlaştı. Şimdi bol bol lafi var, fakat Müslüman olmama yaşanılıyor. Devrimin bazı kavramları da adeta böyle belleniyor. Onu savaşa dönüştürme yoktur. Bol bol halk savaşı lafını ettik, bu konuda kitaplar yazıldı; birçok ar-

kadaşımız bu teoriye oldukça inanıyordu, fakat pratikleri bu savaşı engelleme pratiğiydi. Hem bu kadar yazacaksın, hem de pratiğin bunu engelleyecek: İşte burada kendini aldatma ve ikiyüzlülük vardır. “Olmadı, ne yapalım” biçimindeki bahaneler çoktur.

Parti, örgütlenme ve diğer konularda da gereklerini yerine getirmede fazla başarılı değilsiniz. Bir parti nasıl temsil edilir, nasıl örgütlenir? Bu konuda pratiğinizin ne söylediğine, bununla ne kadar çalıştığına bakalım. Ortaya koymaktan da öteye, artık bunu aşalım diyoruz. İddiacılık ve tartışmacılık dönemi geçti. Sonuca gitme dönemi olmalı. Şimdi yaşadıklarımız bunu hem zorunlu, hem de mümkün kılıyor. Sonuca gidilecek bir aşamadayız. Bu konuda fazla taktikçi olmak ve ısrar etmek iyi değildir. Önyargılı ve baştan dogmatik kurulmuş kişilik, iflasa yatmış kişiliktir. Bu şimdi artık anlamlı değildir, bunu bırakmak gerekir. Sonuca giden kişilik imkan dahiline girmiştir. İşleri becerme olanağı vardır.

Kavrama gücünüzü biraz geliştirirseniz ve gerçekten kendinizi biraz adarsanız, sonuca gidebilirsiniz. Eğer temel uğraşınız olursa, bunun gerektirdiği birçok özelliği yakalamak olanaksız değildir. Mevcut durumda kararlaştırma önemlidir. Biz hiçbir zaman bir adımı basitçe atmadık. Bu çalışmaları sırf durumu kurtaralım diye yapmıyoruz. Baştan beri pratiğimize damgasını vuran, mutlaka bir dönemi kurtarabilecek bir çalışmaya yol açmaktır. Bu bizim tarzımızdı. Bizi bu kadar tekrarlamakla karşı karşıya bırakmak, sizin açınızdan büyük kayıp anlamına gelir. Biz genelde hareketi yine yürütürüz. Neye mal olursa olsun, hareket genelde yürüyor. Haklı veya haksız, yerinde veya yerinde olmayan tutumlarla kaybetmek, hem de bir şey vermeden talihsiz bir biçimde kaybetmek çok kötüdür. Önemli rollerle sahnede yer almak gerekirken, mücadelede yer tutmak gerekirken, bir atımlık barut gibi yanıp sönmemelisiniz. Kişiliğinizin çok iddialı ve sonuç alıcı olması, aslında karar verdiğiniz bir yaşam tarzı olup, kendinize layık gördüğünüz veya içine girdiğiniz koşulların mutlak bir gereğidir.

Kayıplarımızın nedenlerine baktığımızda biraz daha iyi anlarsınız. Kendimizi eğitime doğru dürüst veremeden tutalım, tekdüze yaratıcılıktan ve savaş gerçeğinden uzak, düşmanı kavramaktan

uzak, yol, yöntem ve taktikten uzak keyfi bir durum görürsünüz. Adam dar bir yaşam tarzına alışmış; yeter ki kendini fazla yormasın, ya da yorarsa hamal tarzında yorsun. En kabasından siyasal ve devrimci askeri niteliği olmayan bir tarzda savaşsın ve yaşasın. O bunu kolay sanıyor. Bu son günlerde çarpıcı gerçekler yaşandı. Bir kuryemizin kaza yapması bu anlayışla bağlantılıdır. Yani dürüst, sonuna kadar bağlı, çalışkan, günde beş defa bu dağı tırmanacak kadar fedakar. Sözümona çok iyi iş yapıyorlar. Bir insan bu yollarda bir arabayı nasıl kullanır? Sözümona hızlı iş yapayım adı altında olanaklarımızı ve kendini yerle bir edecek tekdüze bir yaşam alışkanlığı ve iddiacılık, tehlikenin nasıl geldiğini hiç görememe durumu yaşanıyor.

Sözümona karakollar basılıyor. Düşmanın seni karakolun içinde beklemeyeceği, karakolun etrafında pusu atacağı çok açık. “Karakola yaklaşırken farkedildi” diyor, adamlar vuruluyor. Düşmanın böyle davranacağı çok açıktır. Bakıyor, şöyle bir eylem türü var, buna göre taktik geliştiriyor. Elbette kendini pusu içinde bulacaksın. Bizdeki “düşman o odanın içindedir” düşüncesidir. Etrafında çok tedbir aldığını bilmez ve düşünmez. Kürt kişiliği böyledir. Yani böyle alışmıştır. Koruculara öyle gitmediler mi? “Korucu evinde görüşelim” dediler. O bir korucudur, tuzak kuruyor, bu fark edilmiyor. Şimdi bu ne kişiliğidir? Koca PKK’nin taktik kişiliği bu olabilir mi? İşte son kayıpların hemen hemen bütün nedenleri böyledir. Alışılmış tarzda, “Gidip görüşelim, gecedir, gidip karakolu vuralım” anlayışının ürünüdür. Yani karşısındakini koyun sanıyor. Durumunuz bu biçimdedir.

Halbuki savaş kişiliği taktik kişiliğidir. Sizde yirmidört saat boyunca ayrılıkları gözeten, farkedenden ve ona göre davranış ortaya çıkaran bir kişilik yoktur. Hepsisi Allahın zavallılarına benziyor. Yani bir yerde bir tarzı geliştirmek, başka yerde tersini yapmak akla bile getirilmiyor. Yaşamı böyle kurtaramazsınız ki. Geleneksel kişilik sonuç alamaz. Mevcut çözümlerinin özümsemesi gerekirken, buna bile gereksinim duymazsanız, yaşamın binbir sorununu nasıl çözeceksiniz? Kavramaya bile yanaşamazsanız, hangi başarıdan söz edebilirsiniz? Çok ucuz kaybedersiniz ve nitekim böyle kaybediliyor. Bizim savaş düzeyimizi zafere doğru seyrettirmek deha gerek-

tirmez. Sıradan gerçeklerimiz konusunda sorumlu, dürüst ve biraz sağı solu yoklayan bir tarzda yaklaşırsa, bu iş yürür. Aslında objektif olarak ajan rolü esas etkisini gösteriyor. Objektif ajanlık şimdi bütün savaş ve örgüt gerçeğimizde kendini böyle diken gibi batırıyor. Kendi aranızda yaşadıklarınıza bakın. Mevcut aykırılıklar, çapraşıklıklar, birbirini güçlendirme değil, boşa çıkarmalar epeyce var. Bunların düzeyinin ne olduğunu da hala anlayamadım. Bu, düşmanın etkisinin sonuç almasıdır. Bütün pratiklerinize bakın. Neden dürüst olmadınız? Neden uyumlu bir güçlendirmeyi başaramadınız? Bunun sorumlusu kimdir? Kuru iddiacılık ve birbirini çekememe bizim toplumumuzun egemen özelliğidir. Bunun düşmanla bağlantısı açıktır.

Biz devrimi yine de yürütürüz. Pratikleriniz aslında belki partiyi bin defa yıkmayı doğuracaktır. Fakat bunun sorumluluğumuz altında mümkün olmadığını gördünüz. Çoğunuz kendi pratiğinizi irdelerseniz, bunun yıkım pratiği olduğunu görürsünüz. Hem de iyi niyetlisiniz. Fakat çok yapıcı olmamanız sizin için bir yenilgidir. Bunu önlemeye çalışıyoruz. Yetmeyen soluk, yetmeyen deha, yetmeyen sabır gücü kimindir? Fırsatı değerlendirememeniz kimin özelliğidir? Şimdi dua edin ki, bu yılların çok berbat yenilgi yılları haline getirilmesine meydan vermeyen yine biz olduk. Bunu anlayın, gerçekleri yerli yerine oturtun, kendinize egemen olun, bu da yeter. Olumlu bir adımın sahibi olamıyorsanız, yıkma adımlarının da sahibi olmayın. Bu noktada durun. Sizinle oynanmış, her türlü temel insani gerçeklerden uzak düşürülmüşsünüz, bunu anladık, fakat sizin de bir insanlık davanız ve verdiğiniz bazı sözler vardır. Artık bazı sözlerin sahibi olacaksınız. Yaşam konusunda bütün doğrultularda sizin de olumlu yönden birkaç adımınızın olması gerekiyordu.

Devrim becerme, yaratma ve düzenleme sanatıdır. Bazı şeyleri aşarken, bazı şeyleri değiştirmek ve ulaşmak gereklidir. Bu olmazsa, “kendimi kattım, çalıştım, inandım, ölümüne katıldım” demekle sorun hallolmaz. Bunların hepsi kendi başına olumsuzluğa zemin de hazırlayabilir, olumsuzluğa da götürebilir. Ben yapıyı her zaman bir gösterge olarak değerlendiriyorum. Bizim en değme kadromuzun bu tarzda kendini yıllarca bir alışkanlığa kaptırdığı çok açıktır.



Çok çirkin bir davranışa yıkıcı tarzda sevdalanır. Onu kişiliğinin ayrılmaz bir parçası sayar. Canını alabilirsiniz, alışkanlığınan kopamazsınız. Bununla devrim yürümez. Şu an dahi ileri düzeyde yaşadığınız alışkanlıklarınız vardır. Kuru iddiacılık, kendine yönelme, kendini eğitime gereğini duymama vardır. Burada biraz bastırılıyorsunuz, fakat fırsat bulduğunuz zaman kendinizi konuşturuyorsunuz. Şoförümüz de öyleydi. Tek başına kaldığında, “Kaldır uçur arabayı” diyerek kendini konuşturdu. Çok çarpıcı bir örnek olduğu için söylüyorum. İşte eylem olduğunda da, Don Kişot’un yel değirmenine saldırdığı gibi karakollara saldırıyorlar. Böyle olmaz. Aslında tek kaldığı için yapıyor. Burada sorumluluk düzeyi çok önemlidir. Sorumluluk olsa işler farklı gelişir. Tek kaldığımızda kendinizi alabildiğine ileri düzeyde konuşturuyorsunuz. Ben de tekim diyebilirim. Dünya alem, dost düşman bilir ki, işleri olumlu çabalarla yürütüyoruz. Bireysel inisiyatif sahibi olmayın demiyoruz. Fakat bu inisiyatif olumlu değerlerin oluşumunda kullanılmalıdır. Bir dakika tek başına kaldığında, fırla ve saldır diye anlıyor. Sonuçta müthiş bir maddi zarar veya yıkım getiriliyor.

Aslında yıllar böyle geçti. Bundan sonra ne olacağız? Sandığımdan daha fazla geriymişsiniz. Geri, çözümsüz, hastalıklı ve sonuca gidemeyen kişilik sandığımdan daha fazla kök salmış. Bu yaşa geldim, bu kadar çözümlene yaptım, fakat bir gün bile kendimi dışarıya olumsuz yansıtmadım. Hayır, davranışlarımın bir tek kişiye bile öldürücü etki yaptığını sanmıyorum. Fakat siz kendinizi ortamlara, ilişkilere ve gerçeklere öyle bir dayatıyorsunuz ki, insanın ödü kopuyor. Bu nasıl kişiliktir? Bu kişilik nasıl beslenmiş? Zehir zemberek kişilikler... Yıllardır eğitim ve tecrübe olduğu halde, bazılarının sonuç vermemiş. Bunun zamanla, olanakların azlığıyla ilişkisinin bulunduğunu sanmıyorum. Bu bir kendini yetiştirme ve kendini çizgi adamı yapma sorunudur. Bunun süresi de yoktur, bir günde halledilmesi gereken bir sorundur. Son tahlilde davranışlarınızın anlamı budur. Siz bununla çıkış yapamazsınız. Özgür yaşam konusunda başarısızlığa düşer ve yenilgiye uğrarsınız. Devrim söz konusu olduğunda, yeriniz ya zindan, ya da ölüm olur.

Devrim bir hesaplaşma, savaşma ve ateş alanıdır. Bu üslupla yak-

laşırırsanız, sizi bekleyen sonuç bu olacaktır. Gerçekte PKK'nin yaşadığı ani kayıplar, beklenmedik kayıplar nedir? Bunlar ateşte yanmadır. Düzeltmeye ve gerçekleri kavratmaya çalışıyoruz. Ama hala çok önyargılı ve dogmatik kalınıyor. Düzeyiniz farklıdır, iyi sonuç almak fazla gelişmiyor. Bu tarzla yaşayamayız. Yaşamı ilerletemeyiz. Hiç olmazsa eğitiminizi bireysel düzeyde tamamlayın. Çoktan inandırıcı bir biçimde “bu işi şöyle kavrayabilirim” diyecek noktaya gelmiş olmanız gerekirdi. Fakat hala bu noktanın çok gerisinde olduğunuzu sanıyorum. Ciddi bir sorumluluk üstlenebilecek konumda değilsiniz. Kendini kontrol etmek şarttır, fakat kendinizi kontrol ettiğinizi sanmıyorum. Sizde savaş gibi çok ciddi bir olgunun yöneticisi olmak, bir inşa kuvveti olmak ne kadar güçlüdür? Yapmayalım. Bu konuda gerçekten savaşla yüz yüzeyiz. Örgütsel, siyasal ve askeri her yönüyle yaşadığımız gerçek kızılca kıyamet bir savaştır.

Yola çıkıyorlar, biz de güveniyoruz, hepsini umutla uğurladığımızı gördünüz. Bir savaşçının ihtiyaç duyabileceği her şeyi verdik. Fakat buna rağmen adam gidip düşüyor. Gittiğinde yaptığı ilk iş herhalde bir güzel uykuya yatmak oluyor. Birisi bizim denetimimizden kurtuldu mu, yaptığı ilk iş sinirlerini yumuşatmak oluyor. Ölümünde bile olsa, önderliğe ve savaş gerçeğine gelememek doğru değildir. Gençsiniz, hiç olmazsa kendinizi disiplin altında tutmayı becerin. Kürdistan'ı kurtarmayı bırakın da, bir çorbayı nasıl kurtaracaksınız? Bir vatan parçasını kurtarmayı bir yana bırakalım, başkalarının emeklerine çöreklenmeden, birkaç ilişkiyi, birkaç örgütü ve hatta kendinizi kurtarmayı nasıl becereceksiniz? Bir sosyalist, bir ulusal kurtuluşçu olmak ne anlama gelir? Sorun yaratmak, mevcut bazı değerler üzerinde oyun oynamak, birbirini itekleyip boşa çıkarmak ve bunalım yaratmak düşman faaliyeti olup bunun devrimci faaliyetle ilgisinin olmadığı açıktır. Bunun subjektif olması önemli değildir; tersine objektif olması daha tehlikelidir.

Şu soru hala önemini koruyor: Biz kurtuluş istiyor muyuz? Biz kurtulmuş ve özgürleşmiş bir halkın yılmaz savaşçıları mıyız? Bunda tutarlı mıyız? Bunun gereklerini kabul edip kişiliğimizde esas almış mıyız? Bu sorular hepimiz için önemini koruyor. Bu halinizle düşmanla değil, olsa olsa kendinizle hesaplaşmaya gireceksiniz. Şu

veya bu biçimde kendi kendinizle veya partiyle hesaplaşacaksınız. Halbuki esas çelişki düşmanlaydı. Düşmanla hesaplaşacaktık. Siz onu da yapamıyorsunuz. Biz birincil düzeyden tali düzeylere kadar bunun sıralamasından şaşmadık. Fakat sorun bizim önderlik hattımız değildir. Sorun PKK çizgisi değil, sizin ona katılma gücünüz ve düzeyinizin durumudur.

Çok geç fark ediyorlar; büyük darbeler yendikten sonra ve ölüm burunlarına değdiğinde fark ediyorlar. O zaman da fazla bir şey kurtarılmıyor. Böyle kişilik, böyle dayatma seyri artık aslında bir kaçıştır veya bir açığa çıkmadır. Bu kişilik artık kısıtılmıştır. Genelde topluluk düzeyinde de kısıtılıyor. Sizin göreviniz herhalde parti içinde bunu temsil etmek olmamalıydı. Henüz devrimi mi yoksa düşmanı mı yaşayacağını kararlaştıramamış kişiliği yaşamak bizim görevimiz değildir. Fakat yaşayanlar oldu. Bu tutuculuğun ve gafletin nedeni nedir? Partinin başarı hattına gelememe, bunun yaratıcılığını gösterememe nedir? Bunlar bu kişiliğin yaşandığının ifadesidir. Bunun kader olduğunu söyleyemezsiniz. Esaslı bir kişilik olduğunu, değiştirilemeyeceğini ve öyle kalacağını söyleyemezsiniz. Biz bu kişiliğin aşılması gereken ve yaşamaya hakkı olmayan bir kişilik olduğunu, her düzeyde ciddi bir değer yaratamayacağını kanıtladık. PKK'nin bütün olumlu tarihi bunu kanıtlıyor.

Örgüt, parti ve savaş sorunları bu tür kişiliklere takıldığından ötürü, zaferi şurada bırakalım, eğer ısrarla önünde durmazsak yenilgiye götürebilir. Mevcut kişiliklerin kadrolardaki yansıma düzeyleri tehlikeyi gündemde tutuyor. Biz burada bunu aşmaya çalışıyoruz. Görev almayın, demiyeceğiz. Her türlü görev alabilirsiniz. Bu konuda inandırıcı olmalıyız. Kendimizi aldatmamalıyız. Ben de bir görev içinde kalayım, sizler de kalın, fakat bu bir aldatma temelinde olmamalıdır. Başarılı bir pratikle kendi kendini mutlaka kanıtlatabilmelidir.

### **PKK hareketi insanlaşma hareketidir**

Gidiyorum, ardıma bakıyorum, durum yine aynı. Ülkeye hemen hemen olanca gücümüzle yükleniyoruz. Sonuçlarına bakıyorum, sı-

nırlı bir gelişme var. Bu, devrimci kararın, bunun emredici pratik yaşamının fazla başarıyla yapılanmamış olduğunu; eski hafif, kendi kendini inceltmeyen, yontmayan ve kendini gelişmeye hasretmeyen durumun devam ettiğini gösterir. Devrim olduğu için, sonuç dediğim gibi yamandır, yakılmadır, hem de kısa sürelerde tasfiye değildir.

Bazı raporlarınızı okudum. Ülkeden ve buradan iyi cümleler sıralıyorsunuz. Fakat bunlar aslında bir devrimcinin yazmaması gereken cümlelerdir. Alışmışız, bir ölüm tarzı vardır. Kürdistan'da buna yaşamadan ölüm tarzı denir. Bu şereften yoksun, iddiasız ve intikamsız ölüm tarzıdır. Bunu yaşamak ahım şahım bir olay değildir. Bildiğimi doğrultuya ve yürüyüş tarzına nasıl getireceğiz? Biz bunu hala bir kader gibi görmüyoruz. Bunu zamana da bırakamayız. Şu andaki başarı tamı tamına günlük pratiğimize düzen verme ve buna egemen olma ile ilgilidir. Biz kadercilerle kendimizi başarı havasına kaptıramayız. Zaten böyle bir başarı da yoktur. Kendimizi ne oluruna, ne ölümüne terk edebilir, ne de sonuçta zafer kesindir deyip aldatabiliriz. Zafer günlük pratik yapıcı çalışmayla ilgili bir olaydır. Bu büyük bir duyarlılık ve sorumlulukla, soluk soluğa ve günü güne kazanmakla mümkündür. Yani sizinki bu tarza gelemeyiz, böyle yaşayamaz ve başaramaz. Kadere eskiden neyse, şimdi de öyledir. Biz bunları her bakımdan ele alıyoruz.

Kişilikleriniz bir hayli aşınmış, artık buna gelmelidir. Haydi bir öndere ihtiyacınız olduğunu kabul edelim. Bari ona layıkıyla karşılık verin. Bunun olanağı vardır. Şimdi ortam açısından buna da ulaşılmıştır. Haydi eskiden sizi çok yorduk ve zorladık veya ortam bazı gelişmeler için hiç elverişli değildi diyelim. Fakat şimdi elverişli olmadığını iddia edemezsiniz. Şimdi vardır. Her yerde bir gelişmeye damgamızı vurabiliriz. Kürdistan tarihinin bilinen özelliklerini artık hortlatmayalım. Bu halkın çok kötü bir kadercilikle yaşadığı onursuzluğa bir daha meydan vermeyelim. Bizim derdimiz onurlu ve şerefli bir yaşamdır. Veya başka türlüüne rıza gösterilmeyecek bir yaşam olanağı yakalanmışken, çoklarının buna kastetmesine uygun bakamayız. Asıl şerefsizlik buna kastetmektir. Sorun az yemek çok yemek veya kötü yaşamak rahat yaşamak değildir. Sorun şerefli ve onurlu bir noktada kayıp vermemektir. Bu PKK'nin büyüklüğüdür,

PKK'nin Kürdistan'da en büyük olmasının temel özelliğidir.

Şimdi birçok kişilik bununla çelişiyor. Neyle karşı karşıya olduğunuz ve neyle uğraştığınızı bileceksiniz. Sağduyu, hazırlık ve doğruluk konularında bir parti görevlisinden beklenenin ne olup olmadığını artık kendi kendinize iyice kavrayacak ve kararlaştıracaksınız.

**X.:** ...

**P.Ö.:** Gayet tabii. Biz kişilik sorununu ele alırken, Dersim'de kemalizmin tam başarıya ulaştığını söylüyoruz. Kemalizmin kendisi orada bir katliam temelinde gelişiyor. Dersim'de şöyle bir durum yaşanıyor: TC'nin geliştirdiği yaşamı, yine TC'ye taş çıkartırcasına kendileri yaşıyorlar. Diğer yandan terör ve katliam vardır. Aslında böyle bir durumun romanı yazılmalıydı. Bu nasıl bir tiptir ki, daha atalarının kanı kurumadan kalkıp İstanbul'a gidiyor ve orada o kirli ve düşürülmüş yaşamı kendisine reva görebiliyor? Bu korkunç bir durumdur. Pratikte bizi zorlayan böylesi durumlardır.

**S.:** ...

**P.Ö.:** Biz bunun tedbirini almamış olsaydık, o tehlike olurdu. Bunu birbirini vurmaktan da yapabilirler. Bundan sonra PKK'de değer yemek yoktur. Fakat bunun hangi çabayla bağlantılı olduğunu göremezseniz, gaffete düşersiniz. O söyledikleriniz olanak dahilinde girebilir.

**M.S.:** ...

**P.Ö.:** Tabii. Kürt insanı birbirini boğazlamada, birbirini yemede ileri bir düzeydedir. TC'nin de bunu körüklemesi söz konusu. PKK bu konuda bütün bu oyunları boşa çıkaran bir harekettir. PKK bir yasa işletiyor. Bu nedenle Kürdistan'da yaratılan kişiliklerin edebiyatı da yapılmalıdır.

Kürt insanı çok hoşgörüsüz, çok sevgisizdir. Örneğin aile içinde oluşan bağlılığın çok iyi tahlil edilmesi gerekir. Aniden komşusuyla çatışmaya girebilir; bir tarla parçası veya bir hayvan için katil olabilir. Çocuklarını ve akrabalarını çok severler, fakat aynı zamanda bir çatışma da vardır. Yani sevgi ile intikam duyguları bir arada, iç içe bulunuyor. Çok aşırı bağlılık, birbirini vurmaya kadar gidebiliyor. "Birisini benden vurdu mu, ben de vururum" anlayışı egemendir. Bir de göze göz, diş diş ilkesi var. Günümüzde kendi başına bile ele

alındığında, "sen bana ne yaptıysa, ben de sana onu yaparım" mantığı egemendir.

Ben eleştirileri arkadaşların gelişmesi için yapıyorum. Bazıları da bu eleştirilere dayanarak, birbirlerinin canını yakmaya çalışıyorlar. Yapısal özellik... Bizim sıradan geliştirici eleştirel yaklaşımımızı bile intikam alma aracı haline getiriyorlar. PKK'nin içindeki eleştirel yaklaşımı intikama çevirmek çok tehlikelidir. Hesap sorma birbirini yerle bir etme temelinde geliştirilirse, sıradan insanların durumuna düşülür. Bunları aşmaya ve gidermeye çalışıyoruz.

Biz PKK'de yaşamı iletirmeye çalışırken, büyük insanlık hareketini de her türlü meydan okumaya karşı geliştiriyoruz. Ailelerin yaşam tarzını incelemeye değer gördüm ve inceledim. Bugün sömürgeci egemenlik altında süren aile yaşamı bana büyük bir sapma olarak geliyor. Evet evlatlara bağlılık ve evlat büyütme şekli bana ihanet gibi geliyor. Daha düne kadar faşist orduya davul zurna eşliğinde insan gönderiyorlardı. Gençlerimizi akın akın gönderdiler. Biz zorunlu askerlik yasası çıkardık, zorbela birini çıkaramadık. Bunu kırmak için çok çalıştık. Sevdim diyerek bağlanıyorsunuz. Oysa bu aile ortamında düşmanın kahredici yaşamını görmek mümkündür. Korkunç ve kahredici bir yaşam.

Bizim ilişkilerde çözümlenme ve özgürleştirme ihtiyacını duymamızın nedeni açıktır. Bu yaşama olmazsa olmaz. Dış düşmanı bırakın, yalnız içimizdeki düşman bile bizi boğmaya yeter. Her şeyini feda etmeye hazır olan sizler, birbirinizi boğmaya yeltenirseniz, sonu ne olur? Eleştiri adı altında çirkinlik, kötülük ve gammazlıkla intikam almayı basit bir olay mı sanıyorsunuz?

PKK hareketi uluslaşmak ve özgürleşmekten öteye insanlaşma hareketidir. Bu nedenle mücadelemiz yalnızca Kürt halkının kurtuluşu için değildir, dünya insanlığının da kurtuluşunu ifade eder. Kürt halkının yüceliği son tahlilde dünya insanlığının da yüceliğini ifade eder. Dünyanın bir yerinde bir halk bu kadar düşmüşse, herhalde insanlığın yükselişinden söz edilemez. Kürdistan'ın bu denli gözardı edilmesi, dünya ahmaklığının da ölçüsü olmaktadır ve bu çelişkiden insanlığa ulaşacağız.

Sizleri üzmem istemiyorum, fakat işlerin sandığınız gibi basit ol-

madığını belirtmeliyim. Bu konuda inancınızı ve cesaretinizi kırmayın. Çabanızı esirgemeyin ve yaşamın üzerine gidin. Ucuz ve yüzeysel devrim kesinlikle mümkün değildir. Bu hiçbir devrimde mümkün olmadığı gibi, bizde daha da çelişkilidir. Gençsiniz, yorgun da değilsiniz. O zaman hızla hedefe varmak sizin için fazla zor olmasa gerekir. Sorunları tekdüze ele almamaya gayret edin ve başaramayız biçiminde bir inançsızlığa düşmeyin. PKK'deki önderlik bu tür düşüncelerin zıttıdır. Çok iyi görebilir, çok iyi çözebiliriz. Dahası mücadelemiz görkemlidir. Bu çelişki tarzı olmasaydı, kendimi yaşatmam olanaksızdı. Yani bu çözümlene ve sonuca gitme tarzımız olmasaydı, benim yaşamam söz konusu olmazdı. Neyi nasıl yaşayacağım? Şu anda amansızca birbirine geçmiş çelişki-ilişki mantığının ürünüyüm. Benim yaşamım budur ve bu iyi bir yaşam tarzıdır.

Sizde gördüğüm şudur: Yaşamı bu kapsamda ele almak yerine, yüzeysel ve çok kolay benimsiyorsunuz. Eleştirilerimizin asıl nedeni işte buydu. Bazı arkadaşlar da yaşamdan umut kesmiş, tıkanmış ve sırtüstü yere uzanmışlardır. İkisi de tehlikelidir. Tıkanmış, ölmüş bitmiş, kaderci bir yaşam, yaşama en büyük saygısızlığı işliyor. Yaşamı olduğu gibi yerine getirmek ve kolay yaşamı arzulamak, kesinlikle hayal kırıklıklarına yol açar. Bu sonuçta ya mücadelenin kırılmasına, ya da çok kof bir liberalizm batağına gömülüp bitirilmeye yol açabilir. Ben hala en iyisini yaptığımızı ve hallettiğimizi söylemiyorum. Fakat mücadele meydanındayız. Mücadele ortamı iyi tutuluyor, herkes boyunun ölçüsünü alabilir. İsteyen beynini ve yüreğini konuşturabilir. Silahla halletmek isteyen silahla halledebilir. Burası er meydanıdır. Sizler de en azından yiğitlikten dem vurduğunuz için, bunu er meydanında halledeceksiniz. Kurallarına ve özüne göre yapacaksınız. Bizim yaşayıp yaşayamayacağımızı, yaşama hakkımızın olup olmadığını bu belirler. Bu kavga yaşamımızı belirleyecektir. Bu kavgada yer almadan, bu kavgada belli bir savaşım düzeyini tutturmadan yaşayamazsınız. Yaşarım dersiniz, fakat bu sahtesi olur. Kavgasız elde edebileceğinizin kıymeti yoktur. Bunun için sizi sürekli sabırlı ve inatçı bir kavganın içinde tutmaya çalışmak, bu kavgayı uzun vadeli kılmak, halkların özgürlüğü ile eş dü-

zeyde tutmak bence doğrudur. Biz buna büyük özen gösterdik. Belki zordur. Fakat bizim gerçeklerimiz söz konusu olduğunda kesinlikle gereklidir. Eğer hümanist bir yanınız varsa, bu kavgada yer almanız çok önemlidir. Hala oldukça güçlü ve diri tutmak, kurallarıyla yürütmek istediğimiz budur. Kendinizi buna vermelisiniz. Bunda kararlı olmalısınız. Bireysel önyargılarınızı, düzenin veya düşmanın tahrik etmiş olduğu kişilikleri ve tarihin düşürdüğü ve tıkatığı kaderciliği kendinize layık görmeyin ve bunlara boyun eğmeyin.

PKK'deki özgürlük, sonuçta bir şeyler yakalanabilecek bir özgürlüktür. Diğerlerinde bir şey yoktur. Benim sözüm bu konuda kararlı olduklarını söyleyenlerdir. Ben kendini kişisel başarılarına kaptıran, iddiasını yitiren ve kendini her türlü olumsuzluğa terk eden kişilikleri istemiyorum. Onların burada kalmalarını istemiyorum. Burası onlara yük olur. Böyle yaklaşım göstermek isteyen varsa, kendisine karşı, son nefesimize kadar kavga verebiliriz. Bizi bugüne kadar yaşatan budur. İnanıyorum ki, sizin yaklaşımlarınızda da bu vardır ve sizi yaşatacak olan da budur.

### **Almasını bilmeyenler vermesini de bilmezler**

**S.:** Eğer o konuda bir yetersizlik varsa nedeni budur. Gerçekten sarsıntılı bir dönem geçirdim. Benim için ağırdı, zordu. Zorluğu dediğim gibi istemediğim bir alanda çatışmaya girmemdi. Bunun etkileri oldu.

**P.Ö.:** Bence onu bazı değerlendirmelere dönüştürürsünüz. Bazı gazete yazılarına da dönüştürebilirsiniz. Onun içyüzünü anlatma, onu açığa vurma bence birkaç yazıyla daha iyi halledilebilir. Fakat yaşananların ne kadar önemli olduğunu şimdi daha iyi görüyorsunuz. Yani sorun basit değilmiş, başta sanıldığı gibi basit değilmiş.

**S.:** Başından beri önemsedim, fakat farklı noktalarda ele aldım.

**P.Ö.:** Anlıyorum. PKK'nin uğraştığı işin çok önemli olduğunu söylemek istiyorum. Başta biraz da anlam veremediğiniz yanın aslında anlamlı olduğu, bizim yaklaşımlarımızın aslında oldukça politik yaklaşımlar olduğuydu.

**S.:** Ben hep, neden böyle oluyor, mantığıyla hareket ediyorum.

**O.:** Öznel bir durumu ifade eder. Niye böyle olduğunu şimdi daha iyi anlıyorsunuz. Daha politik yaklaşıyorsunuz, diyorum.

**S.:** Yaklaşmaya çalışıyorum, onu aşmaya çalışıyorum.

**P.Ö.:** Başlangıçta, neden böyle oluyor sorusunun sorulmasının bile politik değil, duygusal içerikli olduğu açık, son derece iyi niyetli. “Yoldaşlar niye böyle yapıyor, bu PKK niye böyle olmuş?” diyordun. Ben de sana dev gibi amansız bir PKK pratiği sergiledim. Hala yüreğimizin ve bilincimizin yetişmediği durumlar var. Onları da görmelisiniz. Parti basit bir olay mıdır? Partide sınıf savaşımı, düşman etkileriyle savaşım basit bir olay mıdır? Basittir diyorsanız, savaştan bir şey anlamamışsınız. Parti savaşına güç getiremezseniz, parti dediğiniz olay havada kalır. PKK daha da büyük savaş ister. Biz sorunları bütün yönleriyle ortaya koymakla çok doğru bir iş yaptık. Siz de enerjinizi toparlayın. Dağıtmamak kaydıyla sorunların üzerine gidin. Çok şeyin de üzerine gitmek gerekir. Benim tümüyle yapmak istediğim şey bir işleyişe, PKK’nin oluşumuna veya “Neden böyle oldu? Böyle olmalıydı” dediğinize ulaşmak, bu konuda işleyiş esaslarına dikkat etmek, bir de bunun olanağına yol açmak için ortamı açık tutmaktır. Siz durumun böyle ilerlediğini, bundan başka çarenin olmadığını iyi biliyorsunuz. PKK öznel niyetlerle ilerlemiş olsaydı, halkımızın duaları çoktur, onunla hallederdi. “Bu arkadaş neden böyle yapıyor? Niye böyle oluyor?” sorusuna benim kadar anlam verebilseydi, arkadaşımız şimdi dört dörtlük devrimci olurdu. Gerçeklerin yeri ayrıdır. Yani gelişme var, biliyorsunuz. PKK konusunda iddialılık, çekinmemeye ve korkmama esastır.

**S.:** İddia zaten vardı.

**P.Ö.:** Her zamankinden daha fazla kararlı mısınız? Sanırım savaşabilirsiniz. Yakından tanıyan arkadaşlar olarak, savaşabilir diyormusunuz?

**M.S.:** Başkanım, zaten içerde çok savaşmıştır, önemli olan doğru temelde savaşmaktır.

**P.Ö.:** Biz savaşımında ilkeler ve esasları oldukça dikkate alan bir savaşçılığın geliştirilmesinden yanayız. PKK’nin içinde yürüdüğü süreç kesinlikle çok tarihseldir ve çok mücadele ister. Biz bazı düşünceler ve yargılara ket vurmamalım, diyoruz. Fakat hayatla bağ-

lantısını da koparmayacaksınız. Z., geldiğinizde sizin durumunuz çok havadaydı, çok havalıydınız. Siz havada savaşırken, kafa üstü yere düşersiniz. Ayağınız sağlam zeminlere ve esaslara basmalı; gerçekten örgütü kavrayarak savaşmanın ne kadar gerekli olduğu açıktır. Örgütçülük en büyük savaşçılıktır. **Lenin**, proleter devrimciliğin en önemli özelliğinin örgüt savaşçılığı olduğunu söyler. Doğru, en büyük silahımız örgütçülük silahıdır. Kuşkusuz bu temelde daha büyük gelişmeye de yol açılabilir. Savaşçılık ve çaba bu temelde çok büyük gelişmeye de yol açabilir. PKK’nin de buna ihtiyacı var. Tabii yaşadığımız süreçler bazı yazılara konu olabilir. Fırsat olsaydı da hemen yapsaydınız, diğer arkadaşlara, zindanlara, zindandakilerin eğitimine yardımcı olabilirdi. Çünkü bence burada önemli bir birikime ulaşılmıştır. Biz her ne kadar konferans değerlendirmelerinde de ulaştıysak, bu yetmez. Sizler de şu düzeyde ulaşılan bazı sonuçları, bunların gereğini ve nasılımı iyi bilirsiniz. Peş peşe mektuplar biçiminde olabilirdi, devre sonunda da olabilir, fakat bazıları şimdiden peş peşe yazılabilir. Çok sayıda yoldaş var, onlara bazı sonuçları aktarmak tabii yararlı olur.

**M.S.:** ...

**P.Ö.:** Tabii sizin birikimleriniz var; Türkiye devrimciliğini de güçlendirmek için bu kadar büyük bir yetkinliğiniz var. Onları çok boyutlu hayata geçireceksiniz.

**M.S.:** Başkanım, örneğin tasfiye cezaevinde yaşanmış, Türkiye solunu da mı yazacağız?

**P.Ö.:** Tabii yazacaksınız. Hemen broşüre de döneceksiniz. Onlar şimdi gırtlığına kadar düzenin etkisi altındadır, düzene batmışlardır. Çok şey elden gidiyor. Bizim bütün bu pratik çabalarımız onları da devrime katmak içindir. PKK bu konuda Türkiye devrimine de biraz önderlik edecektir. Sağlam adam yok ki! Öz var, potansiyel var, fakat mahvediliyor. Geçmiş pratiğimizin sonuçlarını aktarmada çok şey söylemeniz, çok iş yapmanız gerekiyor. O tecrübeyi düzenle basit bir birleştirme gerekçesi yaparsanız, bu bir ihanettir. Türkiye’de yapılan da budur. Adam on yıllık tutsaklığı, düzenin ne güzel yaşamı var diyerek atlatmak istiyor. Bu kişinin kendisine yapabileceği en büyük kötülüktür. Sen bu düzeni lanetlemek ve yerle bir etmek



için bu kadar büyük zorluğu yaşadın, yoksa şimdi ne güzeldir deyip bırakmak için değil. Fakat o tehlike de var. PKK'nin direnişi bunu biraz etkisizleştiriyor, ama tam değil.

Diğer cepheye ilişkin de böyledir. Yenilmemenin yolları var. Yenilmemenin hangi çabayla olması gerektiği bence açığa çıkıyor. İddialı olanlar buna yüklenmelidir. Bence zindandaki arkadaşların iddia noksanlığı değil, iddiasız olmaları gariptir. Ben altı ay yattım, hala hızı kesilmeyen bir örgütlü devrimciliğe yöneldim. Siz on yıl yattığınız halde, örgütlenme ve mücadelede bir iddiasızlık sergiler-seniz, bu garibime gider. Bir volkan gibi patlamak en doğrusudur. Ben zindanda güzel yaşadığınızı, zindanın sizi tatmin ettiğini ve umduğunuz yaşamın zindanda var olduğunu sanmıyorum. Zindan öyle kabul edilecek bir yaşam değildir. Tersine bunu kabul etmek alçaklıktır. Zindanın ayarladığı bir yaşam alçaklıktır. En büyük öfkeyi siz göstereceksiniz. Bunu temellerine kadar yerle bir etmek, en çok sizde gelişmek durumundadır. Hatta pratiğini de göstermelisiniz. Benim bütünüyle beklentim, zindandan çıkanların bu temelde partiyi sürükleyeceğidir. Yoksa geriye çekmesi değil.

Başka? Bu konuda izlenimlerini aktarmak isteyenler var mı? Sen Zamani, durumun nasıl? O raporunu okudum. Sizin raporunuzu da okudum. Hep alma durumundayım diyorsun ve verme durumuna geçemedin.

**S.:** ...

**P.Ö.:** En azından bir patlamayla insan çok şey verebilir. Yani yöntem olarak yanlış; sürekli alıp vermeme yöntem olarak sakıncalı.

**S.:** ...

**P.Ö.:** Doğru. Almasını bilmeyenler, vermesini de bilemezler. Fakat alma ile verme atbaşı gitmeli. Yöntem olarak doğrusu budur. Bir şeyler vermek istediğiniz doğrudur. Onların birçok tersliğe yol açtığı da doğrudur. Fakat bu sürekli şüphe yaratarak, “ne kadar almalyım” gibi karşıt bir yanlışlığa fırsat vermemelidir. Yöntem olarak hatalı oluşun, şekillenme olarak hatalı olur. Alınması gerekenler vardır, verilmesi gerekenler vardır.

**S.:** Başkanım, yaşanan bir süreç ve bu sürecin yarattığı bir güvensizlik var. Ben bunu hissediyorum. Bunu dengeli bir biçimde aş-

mak gerekir. Herhangi bir yeni olumsuzluğa, yeni yoruma ve anlayışa yol açmadan, bunu dengeli tutmak da öyle kolay olmuyor. Yani yerle bir edeceğim dediğim zaman da farklı bir anlayışa yol açtım veya onun etkileri farklı bir yerde ortaya çıktı. Benim sorunum bunun üzerinedir.

**P.Ö.:** İhtiyatlı olmak iyidir. İhtiyatlı ve dengeli hareket önemlidir. Bunun böyle olması gerektiği açıktır. Fakat çalışma hızınız doğru temelde olmalı; çalışma hızı ve katılım zayıf olmamalı. Geçmiş ne kadar vahim, yanlış ne kadar vahim olursa olsun, bunun verdiği ürküntü tersinden aşırı bir etkiye yol açmamalı. Geçmiş iyi gözden geçirmek, bu sefer doğru katılımı gerçekleştirmek çok önemlidir. Bu asla gözardı edilmemeli. Fakat yine de faal ve eleştirel olunmalı. Bu konuda kararlılık ve çaba gösterilmeli. Tabii bunun cesareti ve çabası da belli bir düzeyde olmalı. Raporunuzu okuduğumda, o pratikli çalışma bence erken. Sonunda bazı değerlendirmeler yerine gelecek, fakat şu anda sanırım daha çok özümsemek ve PKK'de olup biteni kavramak gerekir. Zaten siz, “Parti gözüyle mi, yoksa genel bir gözlemci gözüyle mi yazmalıyım?” diye soruyorsunuz. Partiyi iyi kavramadan, genel bir gözlemci olmak da çok zor. Bu açıdan yazmak için PKK'nin kendi içindeki önderlik altüst oluşunu kavramak şarttır. Bu açıdan da fırsat kavramaya uygundur. Hala PKK'de yazan bazı arkadaşlara ihtiyaç duyulacak. İçinizde bu yaşananları uygun bir edebi dile dökülebilen adam var mı? Ortada çok ciddi edebi sorunlar var. Daha doğrusu edebiyatla anlatılması gereken çalışmaya ihtiyaç var. Buna gücünüz yeter mi? Sanırım geçmişte yazdıklarınızın yüzeysel ve biraz da bireysel kaldığını, PKK'nin boyutlarını yakalamadan da güçlü bir faaliyette bulunmaya veya bir konuyu ele almaya güç getiremeyeceğinizi şimdi görüyorsunuz. Yine iddianız kesilmemeli, fakat olaylar ve ilişkiler çok çapraşık. Benim durumumu ve PKK'de önderliğin gelişimini kavramak için, daha çok gözleme ve incelemeye ihtiyaç vardır. Başkalarını bir yana bırakın, bizim PKK'yi ve PKK'nin içini anlamaya ihtiyacımız vardır. Ne kadar anladığınızı anlamamız için öğrenmeniz gerekir. Yani gözlem yeteneğinizin olması iyidir, fakat bu bilgiyle beslenmelidir. Kaç kişi çözümleniz? Başarıyı ya da başarısızlığı doğuran tipi,

dönem dönem ele alı. Şimdiye kadar bunu ne kadar yaptınız? Bütün bunlara ihtiyaç var.

Örneğin PKK'nın bu çözümlerini romanlaştırabilecek arkadaş var mı? Bu konuda bazı sonuçlara ulaşan var mı?

**M.S.:** Ben uğraşırsam yapabilirim. Kişilik Problemi kitabını ve buradaki çözümleri okudukça, onları Diyarbakır Cezaevi'nde de okuyup oradaki kişileri öyle değerlendirseydim, daha iyi sonuçlara ulaşabilirdim diyorum.

**P.Ö.:** İyi sonuçlara ulaşırdın.

**M.S.:** Dışarıda kişi daha fazla açığa çıkıyor. Fakat cezaevi dar olduğu için, kişi daha çarpık olarak ortaya çıkıyor. Biz kişilik sorununu farketmediğimiz için çok yüzeysel yaklaştık. Biz bu çözümleri orada okusaydık, oradaki kişiliklerin çoğunu açığa çıkarırdık.

### **Biz sözünün eri olabilen anlamında bir partililik istiyoruz**

Çok şey gözden kaçmış, anlıyorum. Hemen hemen kendini ele vermeyen kişilik yoktu. Fakat çözümlene yeteneği sınırlı olduğu için, bu kişilikleri tahlil edemediniz. Tahlil edebilmiş olsaydınız, zaten bu durumlar ortaya çıkmazdı. Bunu görüyorum. Biz de bu çözümleri 1985'e doğru mu açıklamıştık? Yaratılan çapraşık durumlar açıklamayı gerekli kıldı. Örneğin 3. Kongre sürecine girdiğimizde buna ihtiyaç duyduk. O dönemin çözümlerini okuyun. Çok ihtiyatlıydık ve fazla somuta inmemiştik. Fakat dayatmalar kesin olarak derin yaklaşmayı emrediyor, kişilikler başını uzatıyor, kişiler kendilerini böyle dayatıyor. Çözemezsen büyük hatalar yapabilirler. Kongre çözümleri akabindeki çözümler aslında çok ciddi sorunların varlığına işaret ediyor. Bu çözümler olmazsa aslında çok ciddi sorunların varlığına işaret ediyor. Bu çözümler olmazsa, aslında parti elden gidecek. Dönem dönem yapmışız, örneğin 1988 sonunda. 1989 da çok ciddi bir süreçtir. Dikkat edilirse, kongrede bir çözümler yapılmış. Örneğin Mart-Nisan Konuşmaları var; 1987 için umutludur ve çizgide yürünebileceği inancındadır. Fazla hata yapılmaz, durumlar nettir. Fakat daha

sonra ortaya çıkan pratikler daha derin ele alınmayı gerektiriyor. Örneğin merkez olsun kadro düzeyinde olsun, görev alanlarında gelişmelerle oynandığını, gelişmelerin çarpıtıldığını ve bunun yine bir çözümlenmeye ihtiyaç gösterdiğini 1988 sonlarında ve 1989'da iyice ortaya çıkardık. 1989 çözümleri daha çapraşıktır. Kişilere, onların ilişkilerine ve yaşamlarına çok daha köklü yönelmeyi gerekli kılıyor. Çok çapraşık kişiliklerin, provokatör kişiliklerin çözümü daha derin yapılmıştır. Bozguncu tipler ve hastalıklı kişiliklerin çözümlenmesi büyük bir çabayla sonuçlandırılmaya çalışılmıştır. Olmasa, gerçekten 1990'ı yakalayamayacağız. Ne denirse densin, yine bu sefer de süreç çözümlendi ve bazı işler de yapıldı.

Dikkat edin, bir de düşman cephesinden saldırı var, tıkatma var. Düşmanın her saldırısı bir tıkatmadır. Hatta mücadeleden el çekirmek için yasalar çıkardılar, çok tedbir aldılar ve bizim kişilikler tılandı. Onlar karşısında umudu canlı tutmaktan tutun da işlerin nasıl ilerleyebileceğine ilişkin öngöründe bulunma ve pratik olmaya kadar ardi arkası kesilmeyen çabalar olmasa 1990'ı '90 yapmak mümkün değildi. Bu yapılmayınca, PKK'yi yaşatmak da mümkün değildi. Siz şimdi bunları daha yeni yeni görüyorsunuz. Temel parti eğitiminin temel görevi bunu hakkıyla görmek, görmenin de ötesinde günümüzde çözüm olmaktır. Başka türlü mümkün değildir. 1991'i nasıl '91 yaptığımızı gözlemlerinizle görüyorsunuz. İpleri bıraksak, geriye ne kalır? Özlemleriniz ve iddialarınızdan geriye bir şey kalır mı? Büyük örgüt ve çözüm gücü olunmazsa, sizi kim tutacak? Kendinizi Türkiye ve Avrupa metropollerine atmanız kötüdür, diyorum. İlişki yok, örgüt yok, var olanı da peş peşe kaybedebilirler. Geriye ideal özlemlerden bir şey kalır mı? Siz bunları görüyorsunuz, gerçeklik budur. Gerçekliği esas almadan hiçbir şey yapılamaz. Yani yaşayamazsınız bile. Çünkü siz bir pratiği yaşamışsınız. Eğer bu pratiğe ihanet ederseniz, o sizden hesap sorar. Düşmana teslim olsanız, bu pratik yaşam affetmez. Kendinizi burjuva yaşamına, Avrupa'ya terk etseniz, bu daha da kötü duruma düşürür. Yalnızlığa ve küskünlüğe sevketseniz, sonuç yoktur. Bütün bunlarla savaşıldı, savaşmak için çözümlendi. Sonuç: Şimdi buradayız.

Acaba bazı arkadaşlar bu süreci edebi dile dökebilirler mi? Şimdi

tarihsel ve siyasal yaklaşımın hepsi zaten iç içedir. Hatta romanlaştırmak gerekiyor. Çözümlemeler bizde nerdeyse yarı yarıya roman durumuna düştü. Öyle değil mi? Yani diğer siyasilerin böyle çözümlenmeleri yok. Fakat bizde niye oldu? Demek ki gerçekten bizde böyle yarı yarıya biraz da romansı ele alınmalı.

**M.S.:** ...

**P.Ö.:** Beşikçi tarzı var, örneğin Beşikçi bir şeyler yazıyor.

**M.S.:** Onun ki daha değişik, daha değişik türden bir inceleme yapabiliyor.

**P.Ö.:** Yani o da bir tarzıdır. Beşikçi tarzı da hayli iyi bir tarz, diyelim. O sadece sosyolog olduğunu söylüyor, fakat değme siyasetten daha siyasi, daha tarihi, daha gerçekçi yaklaşıyor. Örneğin sizden de güçlü bir edebi yaklaşımın sahibi olanlar çıkabilir mi?

**Z.:** ...

**P.Ö.:** Sonra karikatürü çıkmasın?

**Z.:** Ben şu anlayışta değilim. Bence o yöntem yanlış. Yani önce öğrenmek, sonra yapmak yanlış değil.

**P.Ö.:** Tarihsel, felsefi, siyasal... Bir defa tarihilik nedir, felsefilik nedir? Bizim yürüttüğümüz ilişkilerin felsefi boyutlarını tanıyabiliyor musun?

**Z.:** Biraz.

**P.Ö.:** Siyasal, hatta edebi boyutunun farkında mısınız?

**Z.:** Başkanım, benim öğrenmem şudur: Önce öğrenmek, sonra yapmak değil, öğrenip yapmayı bir arada yürütmek, iç içe bir tarzda yürütmek; bu böyle olur. Öğrenip yapayım dedim mi, sonra bir şey yapamam.

**P.Ö.:** Ben zaman zaman yaptıklarımla savaşıyorum. Daha sonuçlandırmamışım. Dikkat etmek gerekecek. Her gün günlük oluşumlar var, günlük süreçleri etkiliyor. Onları yakalamak, bence iyi bir parti bilincini almakla mümkündür. İyi bir parti bilincini almayanlar iyi bir şeyler yapabilirler, fakat en güçlüsünü yazamazlar. Biz izleniyoruz, lehte de aleyhte de çok yazılıyor. Gittikçe daha da artan bir biçimde yazılmalıdır. Sizler, özellikle zindanlardan çıkanlar, kendilerini biraz daha yazabilirler. Yazıya dökülebilir ve yararlı da olur. Bugün Kürt yaşamı romana, edebiyata, sinemaya, sanata ve resime

dökülmeye çalışılıyor. Fakat bunlar gerçekten bizim istediğimiz gibi olmaktan uzaktır. Bizim karikatürümüz bile olamazlar. PKK'deki ilişki, PKK'deki olgunluk, PKK'deki yaşam nedir sorusuna tam ulaşılmış olduğunu sanmıyorum. Bizim PKK'de öngördüğümüz yaşamdan ziyade, PKK'de her gün mahvolan ve mahkum edilen bir yaşam var. Belki de PKK her gün sizin yaşamınızla çarpışıyor. Yerine neyin konulacağını tam kestirememişsiniz ve bunu da yadırgamayacaksınız. Örneğin S. arkadaş ilerde güzel bir şey yazabilir. Hemen onu söyleyeyim; yaşama değer vermeyi, sevgiye değer vermeyi olumlu gördüler. Ben bunu ilke olarak uygun gördüm ve hatta çoğuna göre bu iyidir. Fakat adına sevgi ve yaşam dediği öyle bir olay ki, düşmanı ne kadar içerdiği kendisinin bile inanamayacağı boyutlarda ortaya çıktı. İlerde daha da çok kavrayacak. Yani "Uğruna savaştığımla yaşadığım bu çelişki nereden doğdu?" diyecek. Zaten onu çok kapsamlı ele alması gerekir.

Şunun için söylüyorum: Birçoğunuzun güzel devrimci yaşam diye sarıldığımız şeylerin koca bir yılan olması işten bile değildir. Yaşam dediğiniz bir yılan beslemesi olabilir. Diğer ülkelerde de böyle yılanlar var. **Stalin** reel sosyalizmi geliştirdi, diyelim. Peki, onun canına okuyan bu gelişmeler neye benzer? Koca sosyalist sistemler her gün çok tuhaf oluyor. Sosyalizme küfrediliyor. Bu rüya değil, bir gerçek. Yani size hayal kırıcı gelmemeli. Onun için bizim çözümlenmelerimiz gerekiyor. Daha sonra karşımıza çıkacak olanların bizi ezmeleri için bu gereklidir. Sovyetler'de inanılmaz ve utanç verici bir biçimde eziliyor. Biz bunu önlemeye çalışıyoruz. Yine çelişkiler ve çatışmalar olmalı, fakat utanç verici bir biçimde karşımıza dikilmemeli. Benim çabalarımın sonucu çatışma olmalı, bundan kaçmıyorum ki. Tersine gece gündüz açığa çıkartıyoruz. Fakat bu sonradan büyük bir yanılgıya, çabalarımızın canına okuyan bir olumsuzluğa yol açmamalı. Ne benimseme, ne de karşı koyma çok tehlikeli olmamalı. Zaten dikkat ederseniz, bu yöntemi çok dikkatle götürüyoruz. Ne karasevda, ne de kara ihanet bir kader olmalı. İşte Sovyet deneyimi: Şöyle güzel sosyalizm, böyle güzel sosyalizm diyorlardı. Başka bir şey demiyorlardı. Bir dönemin edebiyatı öyleydi. Şimdi sosyalizm edebiyatından tek bir sözcük yoktur. En çok

nefret edilen sözcük sosyalizm olmuş. Ne sosyalizm bu kadar kötü bir şeydir, ne de onların o karasevda tarzında taptıkları şey sosyalizmdir. Düzeltiyoruz. Yaşadıklarınız aslında bir yanlıdır. Bizim tecrübemiz bence anlamlıdır, bu işe bir derinlik kazandırıyor. Mücadelede azmini yitirmeme, dogmalara teslim olmama, sahte, basmakalıp ve dogmatik yaşama esir düşmeme, devrimi sürekli ilerletme koşuluyla herhalde ciddi yanlılara düşmeyiz. Bu PKK'yi geliştiriyor. Canlı ilişki-çelişki içinde sürekli ilerleyen, kendini ne dogmatizme, ne kuyrukçuluğa, ne de teslimiyete veren PKK tarzında bir yürütüşe önem veriyoruz. Biz kimsenin canına okumak istemedik. Fakat herkes kendi dogmasında, kendi canavarlığında ve aşağılık güdülerinde, kendi katilliklerinde partiyi bitirmek istedi. Biz buna fırsat vermedik. Belki de çok fırsat verdik.

PKK'de hak ve hukuk, PKK'de özgürlük, PKK'de demokrasi, PKK'de eşitlik nedir? Kimler hırsız, kimler değerleri ele geçirmek istiyor? Bu konuda PKK'nin büyük ilkesi, PKK'nin büyük edebi ve ahlaki doğruları ne olmalıdır? Ortam onlara açık tutuluyor. Kimse kimseyi bastırmasın, kimseyi otoritesi ve yetkisiyle egemenlik altına almasın. Kimse kimseyi hak etmediği biçimde dışlamasın. İşte önderlik olayı burada büyük önem kazanıyor. Şimdi şöyle bir şey gelişmiş: “Bana dayan, kendini bir gün paşa ilan edebilirsin; bana dayan, günde yüz cinayet işleyebilirsin.” Bizden veya karşıdan olur, benim gücüme dayanarak haksız yere günde yüz kişiyi katletmek ne demektir? Benden alacağı otoriteyle yüz kişiyi öldürmek, yüz kişiyi küfretmek veya bastırmak ne demektir? Örneğin sizin dediğiniz, biraz resmi ve biçimde rahatsız olursunuz. Bu hiçbir şeydir. Bizden alınan yetkiyle canavar kesilenler vardır. Astığı astık kestiği kestik olanlar vardır. Tam o sonuçlar benimleydi. Tarihle ilgili olarak, Muhammed vefat ettiğinde çatışmalar çıktı. Daha sonra günümüze kadar belki de milyonlarca insan amansız bir biçimde birbirlerini katletti. Aslında kendi tarihinde sosyal ve estetik teferruatır. Fransız ve Rus devrimi hala tartışılıyor. Buharin öldürülmeli miydi, Troçki öldürülmeli miydi? Daha çokları var, Zinovyev var. Fransız Devrimi'nde yalnız Marat eceliyle ölmüş. Diğerlerinin hemen hemen hepsi birbirini öldürmüş.

Şimdi bütün bunlardan çıkarılması gereken ders nedir? Birbirinin böyle sonunu getirmek, herhalde kapıyı mezhep çatışmalarına açık tuttuklarının kanıtı olur. Nitekim Sovyetler'deki eğilim de öyledir. Bilimsellik iyidir. Onların şu anda yaşadıkları da bununla bağlantılıdır.

**X.:** Devrimler çocuklarını yer diye bir söz vardır.

**P.Ö.:** O kader değildir. Bunu kader olarak kabul edemeyiz. Tüm devrimlerin bir yüzü odur. Az yemiş, çok yemiş fakat yenilmesi gerekenler vardır, yenilmemesi gerekenler vardır. Yenilmeyi hak edenler vardır, hak etmeyenler vardır. Değil mi? Bütün bu yenilenleri yenilmeyi hak etmişler miydi? Hayır. Yaşatılsaydılar, dünya daha değişik olurdu. İşte biz onu gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Bazılarına göre yer. Bu kaba bir mantıktır. Herkes herkesi yemeli mantığı da gerçekten tarihin kör sınıf mantığının tekrür etmesidir. Özgürlük ve sosyalizm odur ki, bunu önlesin. Yenilmesi gerekenler de yenilmemesi gerekenleri, yaşaması gerekenler de yaşanmaması gerekenleri tam tespit etsin. Diğer egemen sınıfın üslubuna girer, sömürücü sınıf derecesine girer. Köle sahiplerinin Roma üslubunun üslubu... Tabii İslamiyet de yemiştir, burjuvazi de. Fakat biz sosyalizmi temsil ediyoruz. Bizimkinde o kadar olmamalıdır. Bunlar önemli sorunlardır. Şimdi bir sorunu ele alırken, kendinde bile büyük bir gelişmeyi gerçekleştirebilmelisin.

Marifet kendini yemek olamaz. Bir akıllı çıksın, bu kadar değeri hiç olmazsa sağlıklı bir kanalda götürsün. Elinize bu kadar olanak verilmiş. İçinizde hiç mi sağduyulu, olgun ve vicdan sahibi yok? Önderlikten sonra bu çıksın. Ayıptır, ben böyle olacağını sanmıyorum, biz temelleri sağlam atıyoruz. Fakat içinde hiç olmazsa bazıları, “bu işi şöyle götürmek gerekir” iddiasında bulunmalı. İçte ileri düzeyde adamlar böyle ortaya çıkar. Şimdi senin görüşün, “Allah etmesin, size bir şey olursa, birkaç günde birbirimizi yiyip bitiririz” endişesidir. Bu birçok arkadaşın kaygısı olup çok ayıp bir değerlendirmedir. Hepinize yazık. Şimdiden birbirinizi böyle yemeye göz dikiyorsanız, bu sizin küçüklüğünüzü kanıtlar. Ne olacak? Küçüklüğü, cüceliği veya kaderciliği bu kadar yaşamak ne kadar devrimci bir tarzıdır? Önder adama ne kadar yaraşır? Tabii ben de bunu gör-

düğüm için size soruyorum. Hani siz önder olmada, adam olmada biraz iddialıydınız? Fakat bu da bir anlamda sizin gözleminiz. Bizde diğer ülkeler gibi de olmaz. Fransız Devrimi oldu, Rus Devrimi oldu, etkileri büyüktür. İslam devrimi oldu, etkisi büyüktür. Biz çöplükte birbirimizi bitireceğiz anlayışı çok ayıp bir yaklaşımdır. Geride bırakılacak bir eser olmalıydı; hiç olmazsa biri onu andığında “bir şeyler kurtardı” diyebilmeliydi. Siz bir şey kurtarmadan birbirinizi yerle bir edeceksiniz. Zaten genelde Kürtlerin yaptığı budur. Bir taraf hiç olmazsa bazı değerleri kurtarabilseydi! Ama gözleminizde bu da yoktur. Bir tarafın güçlü bir şeyler kurtarabileceğine ilişkin fazla umutlu olmadığınız anlaşılıyor. Yani haklının da, haksızın da gideceği yer biraz açık diyorsunuz.

**Z.:** Başkanım, her şey yarım kalıyor.

**P.Ö.:** Evet, her şey yarım, her şey gelişmek istiyor, her şey filizlenme halinde. Onu bu düzeyde tutturmak bile ağır bir sorun. Bakın, bazılarının kırk yaşına gelmişsiniz. Doğru dürüst bir özel yaşamınız söz konusu olmuyor. Neden? Çünkü sizi özel yaşama daldırırsak, ikinci günde ne olacağınızı biliyorum. Yani ilerde bu konu üzerinde çok şeyler söylenecek. Söyleyeyim, bir özel yaşamı sürdürme yeteneğinde olan kaç arkadaş var? Kendime bile daha tam güvenemiyorum. Ayıp da değil. Düzenlediler de diyelim, ama halt ettiler. Yani sizi düzenle yaşamaya daldırsak, bu saygınlığımız bile kalabilir mi? Bence şimdi üç ay öncesine göre daha saygınlıklı durumdasınız. Eski resimlerinize şimdiki resimlerinizi karşı karşıya getirin, şimdiki resimlerinizi beğeneceksiniz. Eski onur durumuyla şimdikini karşılaştırırsanız, şimdikininki daha iddialı konumda seyrettiğini göreceksiniz. Bu da kendiliğinden olmuyor, sizi zorbela size rağmen tutuyorum. Yaşamayın veya yaşama hükmetmeyin demiyorum. Bu konuda zaten istenen şey, ideale en yakın olanı gerçekleştirmektir. Bu da herhalde bize özgü olmuş. İslam peygamberinin bile yaşamını her düzeyde gözden geçiren bazı pratikleri olmuştur. Fransız Devrimi’nde ve en iyi bildiğimiz Rus Devrimi’nde bile, onların o devrim süreci ilişkileri, yaşam tutkuları, felsefe ve sanatları vardır. Şimdi “Biz kopuyoruz, unutmak istiyoruz” diyorlar. Hani o yaşamın o kadar büyük kahramanları vardı? Hani öyle çok büyük

bağlılıkları, sadakatleri ve sevgileri vardı? Niye kaçıyorlar şimdi?

Kapitalizmin batağına kaçmak istiyorlar. Basını izliyorum. Çok kötü ticaretçilik, sokak düşkünlüğü, İstanbul ve Karadeniz pazarlarında aranıyor. O romanlar herhalde o kadar gerçekçi değilmiş, o yaşamın bir eksikliği var. Bu konuda hiç olmazsa bu tür bir sonuca götürebilecek bir gidişata fazla yol açmamakla kendimi daha müsterih ve rahat hissedebilirim. Böyle olacağına, olmasın daha iyidir.

**M.S.:** Başkanım, zaten devrimden sonra pek roman yazılmamış.

**P.Ö.:** Fakat devrim sırasında yazılanlarda da bugünün sonuçlarını yakalamak mümkündür. Sorunlar çok yüzeysel ele alındı. Yani bir yerde çok kara bir düzen, bir yerde cennet. Bu cehennem ortamı hemen gider mi? Emperyalizm ve kapitalizm şöyle kötü, komünizm gelecek demekle olur mu? Ne komünizmin öyle cennet olduğu, ne de kapitalizmin öyle cehennem olduğu anlaşılmalıdır. Yani dinlerdeki cennet ve cehennem nedir? Aslında benzer bir şeydir. Çok kötü bir emperyalizm tahlili vardı. “Hiçbir şey yok, her şey yapmak için” ilkesi, Sovyetler’i belli bir yere getirdi. Sonra baktılar ki, kapitalizm pek o kadar zayıf değilmiş, yaşayabilirmiş, bazı gelişmeleri daha doğurabilirmiş. Bu sefer de ona özlem ve “komünizm cehenneminden kaçış” başladı.

İslamlıkta veya bütün dinlerdeki cennet-cehennem kavramı bir basite kaçmadır. Gerçeğini sorarsanız, ne öyle bir cehennem, ne de cennet vardır. Yani S. arkadaşın yaşadığı da biraz buna benzer bir durumdur. Üstelik yaşamakta cesurdur, biraz geri bir durumdur. Erken iddialarda bulunmuştur. Şimdi ihtiyatlı olacaksınız. PKK’de çok az kişi ihtiyatlı davranıyor. Sadece siz değil, bazı arkadaşlar bazılarına şiirler yazıyorlar. Fakat aslında kestirmeden atıyorlar. İkinci gün tersi yaşanıyor. Yani meleklikle canilik iç içe yaşanıyor. Biz bunu çözmeye çalışıyoruz. Canavarla melek, bu dramatik şeyler aslında neden ortaya çıkıyor? Bu, çözümlemenin gelişmişinden mi oluyor? Koca Rus kültüründe bunlar ortaya çıkıyor, bizde nasıl ortaya çıkmaz? Bizde çok daha felaket olması mümkündür.

**S.:** ...

**P.Ö.:** Güzel yaşam istiyorsan, güzel yaşamın olanaklarını esas al ve yaşa. Diğerleri nedir? Güçten düşür, sonra da “ben bunu güçlen-



me ve otorite adına yapıyorum” de. Otoriteyle oyna, otoriteyi özen boşalt, “ben kendimi güçlendirmek istiyorum” de. Yaşamla oyna, yaşamın canına oku, “ben yaşamak istiyorum” de. Olanaklarla oyna, “ben olanak istiyorum” de. Bu kadar yalancı olmamalıyız. Objektif yaşam çoğunlukla budur. Hem de çocukça. Bunlar doğru tavırlar değildir.

Sömürgecilik zaten bizim bireyimizi bu noktada düşürmüş, şaşırtmış, apolitik ve ölçsüz kılmıştır. Dolayısıyla rahattır, çünkü dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş bir yönetim gücü haline gelmiştir. Sizin objektif olarak yaşamak istediğiniz budur; üzerinde sömürgeciliğin yürüdüğü kişilik budur. Yapmayalım, buna hakkınız var mı? Bunlar özgürlük olabilir mi? Hala kararlıyız ve varız diyenlerin bu temelde bir doğruya gelmelerini, buna gelirken de onu başarıya açık tutan bir tutuma sahip olmalarını, bu konuda yanılmayan ve gerçekten sözünün eri olabilme anlamında bir partililik istiyoruz. Bunun kararlaştırılmasını istiyoruz. Aksi halde bunun bizimle savaş olduğunu söylüyoruz. Yine zorlama yoktur. Varız tavrını ısrarla sergileyenler sizlersiniz. O halde var olmayı bu temelde başaralım. Bunu istemek hakkımızdır. Siz bu kadar çocuk değilsiniz. Başaramamak gibi bir durum kaderiniz olamaz. Devreyi veya kendinizi PKK’ye mal etmenizin temel koşulu budur.

Raporlarınıza baktım. Başta yönetim olmak üzere, yüzde doksanı amaca ulaşmamıştır. Diğer raporlar da herhalde ağırlıklı olarak böyledir. Yüzde doksana kendini kabul ettiren kişilik, yenilmiş kişiliktir. Başka yerde daha tehlikeli olur. Bizim yakın görev alanımızda böyle olduğuna göre, başka yerde ya bu son şehitlerimizin durumuna benzeyeceksiniz, ya da her gün “kaçtı, yakalandı, yakalattı” diye anılacaksınız. Kolay kaybetmeyen devrimci böyle olur mu? Devrimcilik neydi? Devrimcilik sürekli ayarlama, gözden geçirme, kendini planlama ve mutlaka “bu iş böyle başarılı” demedir. İyi niyetiniz var da, boş bir tarzda bırakmayın. Ben de gittim, bir aylık faaliyetimde bir şeyler yaptım, buraya geldim. Her şeyden önce yaşadım, sağlığımı korudum. Bu önemlidir; halk için, bizim için önemlidir. Ardında en az olanakları olan benim, yine de bir şeyler yaptım. Ben de yaşamla oynayabilirdim. “Fırsat eldedir, her türlü

yaşam olanağı eldedir, haydi ne olursa olsun, yapacağımı yaptım” diyebilirdim. Fakat yapmadım. Gerçekten sıkça söylediğimiz gibi her ayımızı veya her günümüzü geçmiş yılları daha da içine sığdıran, daha da yoğunlaşmış, daha da gergin, daha da sorumlu ve daha da soluk soluğa değerlendirmemiz gerekir. Bir de bu gaflete ve kolay kaybetmeye yer bırakmayan bir tarzdır. Bu tarzda parti hattından taviz yoktur, gerilemeye fırsat vermek yoktur, içte ve dışta işlerle oynamaya geçit yoktur. Yani en azından sürdürülmüştür.

Şimdi sizin raporlarınıza bakalım: Kendini eğitime verememiş. Koşu yönetimlerinin de, kendini bireysel eğitenlerin de durumu budur. Allah etmesin, size daha ağır görevleri verseydik, ne olurdu? Bir halkın genel kurtuluş sorunuyla sorumlu olsaydınız, çok çok “Altından çıkamadık, öldük, koşullar bizi ezdi” diyebilirdiniz. Bir önderden beklenecek sonuç bu değil ki! Dikkat ederseniz geride olan, kendini emredici tarzda çizgiye vermeyen ve bunun başarı şansını yakalamayan tutum sizin tutumunuzdur. Bunun da ciddi bir militan tutum olmadığı açıktır. Benim söylediklerimi yaparak, bunun gereklerine göre bir militan düzey tutturmak olanaksız mıdır? Hayır, olanaksız olduğunu sanmıyorum. Bu bir kendini kararlaştırma sorunudur, bu kendini devrim hattında yürütme sorunudur. Keyfi değildir, istediğiniz gibi değildir. Her zaman söylüyorum. İstedığınız gibi olsaydı, bize ihtiyaç olmazdı. Yani önderlik gerçeğine ihtiyaç kalmazdı. Şimdi Kürdistan’da bir önderliğe ihtiyaç varsa, bu artık PKK’de kabul görmüşse ve bundan birinci düzeyde ben sorumluyum, bunun bir anlamı vardır. Onsuz olmaz veya hem tarihsel süreç içerisinde, hem de güncellik itibarıyla rolü şudur, şöyle kavranılır, şöyle ulaşılır, şöyle temsil edilir. Siz bu soruna cevap olmayı bırakın, bu soruyu kendinize sormaya bile üşeniyorsunuz. Sorunun gereği bile sizin için anlamlı değildir. Fakat olmazsa olmaz. Bunu fark edemiyorsunuz.

Önderlik tarzı belirler. Bütün gelişmelere damgasını vurur. Tabii gerçek önderlikten söz ediyorum. Bir yığın sahte önderlik de var. Şu telden bu telden oynayanı da var. Fakat işte bizim önderliğimiz de var. Biz sadece iddia etmiyor, günlük pratiğimizde kanıtıyoruz ki, gelişmelere damgasını vuran bu yürüyüştür. Bunun size yüklete-

ceği birçok görev vardır. İstemeseniz ve çok öfkelenmeniz de, bunun sizi soktuğu zorunluluklar vardır. Akıllı olan bunu görmek durumundadır. Fakat siz çok tersini yapıyorsunuz, uğraşmıyorsunuz. Emredici olmak şurada kalsın, çok keyfi davranıyorsunuz. Peki, geriye önderliğe bağlılık diye bir şey kaldı mı? Bir şahıs olmaktan öteye, uzun süre dayanılarak yaşanması gereken bir kurum olarak bunu kabul etmek, bununla bağlantısını kurmak gereğinden bahsedebilir misiniz? Bahsedemezsiniz. Bu kadar keyfilik yapan, bu kadar ulaşmayan ve bu kadar temsil gücü olamayan başka bir gerçeği ve durumu ifade ediyor, başka bir sınıfa konuşturuyor, bir düşman etkisini konuşturuyor, büyük ağırlıkla kendisini konuşturuyor, başka bir sınıfın önderidir veya başka bir etkinin peşindedir. Zaten pratikte sergilediğiniz bu ısrarla önderlik hattına gelememe ve önderlik tarzına ulaşamama şunu kanıtlar: Biz başka bir önderliğiz veya onun takipçiyiz. Ayıp olmasın, fakat lafı kendiniz yapıyorsunuz. İsmi söylemiyorsunuz. Kaldı ki ben bunu PKK tarihinde çok iyi gördüm ve yaşadım.

Şunu söyledim: Keşke önder olabilseydiniz, başka bir sınıfın önderi olabilseydiniz, biraz hayırlı işler yapsaydınız, yönünüzü düşünmana döndürseydiniz de bize on tane vursaydınız, düşmana bir tane vursaydınız yine yeterliydi. Bu yeteneği bile gösteremezseniz, o zaman bu çok şaşkın bir önderliktir, bu tarz çok aptalca bir tarzdır; çocukça ve amatörcü, daha da kötüsü delice, serserice ve lümpence bir tarz olur. Buna da hiç kimse fazla müsaade edemez. Yaşatmak istediğiniz bu oluyor. Emredici PKK önderlik tarzında amaca gelememe ve ama ulaşamamak nedir? Başka amaç vardır, çok bulanık da olabilir. Başka şeyleri yaşıyorsunuz; çok soyut, duygusal ve apolitik de olabilir. Fakat o laçkalıkta yine bir şey var, dediğim gibi farklı bir önderlik, farklı bir yaşam tarzı ve farklı bir kişilik var. Uzun süre kendini dönüştürmeyen biri, bizim temsil ettiğimiz önderlik hatında uzun zaman yürüyemez. Bunun anadan doğma özelliklerle, şu sınıfın etkisiyle ilişkisi olabile de, “anlamadım, kendimi değiştiremedim, kendi tarzımı uyguladım” demenin sonuçları çok güç veya çok olumlu olabilir, fakat genelde kabul gören resmi ve meşru önderlikle uyuşmadığı için, bu bir çelişkiyi ifade eder. Hala ağırlıklı

olarak yaşanan da budur. Önderliğe gelemeyen ben değilim. Önderlik özelemleri ve istemlerine kendini adapte etmeyen biz değiliz.

## **PKK'nin direnişçiliği her koşul altında yenilgiye meydan okumaktır**

Tarihin bu aşamasının çok olanaksız görünen önderlik ihtiyaçlarına biz cevap olduk. Hiç kimse bize bir şey vermedi. Aksine engel teşkil ettiği bir gerçek. Buna rağmen biz gerekene cevap verdik. Siz çok hazır olanaklarla ulaşılabilir olana cevap olamıyorsanız, ciddi yanılgılardan bahsetmeniz gerekir. İflah olmaz hatalar ve yanılgılardan bahsetmeniz gerekir. Bunu da aşalım, diyorum. İsrar ederseniz, karşıt konulardan söz etmelisiniz. Her zaman söylediğimiz gibi karşıtlık ifade ediyorsanız, bunu açık yapalım; bağlılık ifade ediyorsanız, bunu açık ve gerektiği gibi yapmalısınız. Bu bir zamanlama sorunu değil, bir tercih, bir kararlaştırma, bir kendini verme ve gerçekleri esas alma sorunudur. Diğer tarzı sürdürürseniz, bu yine keyfilik olur. Başka önderlik, başka yaşam ve çizgi sevdasında olanların her gün kaybettiği açıktır. Bunlar kendileriyle birlikte kaybettiriyorlar. Ulusal kurtuluş sürecinde olsun, PKK'nin iç örgütsel gelişiminde olsun, ben durdukça keyfilik yapmanızın fazla sonuç almayacağını ve başaramayacağınızı açıkça söylüyorum. Başka bir önderlik halinde sonuç almak istiyorsanız, bunun hazırlığını ve örgütlenmesini yapacaksınız. Hatta bütün tedbirlerini alarak bunu yapacaksınız ki, bir değeri olsun. Fakat yıllarca PKK'yi yakmak ne PKK önderlik gerçeğiyle bütünleştirir, ne de kendini bir hizip haline getirir. Bizdeki bireyin tavrı biraz da burada kendini hizip haline getirmeye çalışıyor, fakat bir hizipçiden daha tehlikeli oluyor.

Bütün bunlar sizin katılım durumunuzu ifade etmek, PKK'lileşme işine kendinizi doğru vermenizi sağlamak içindir. Anlamalısınız, en çok anlamaya ihtiyacınız var. Bunu gerçekten başarmalıyız. Bu sözün olası sonucu şudur: “Bu söz benim için şu oranda geçerli olmalıdır ve ben bunu geçerli kılacağım.” Bu gücü göstermelisiniz.

Genelde ülke pratiklerine yönelik kısa bir eleştirim böyleyken, son kayıpların nedenlerine de böyle bir anlam vermiş oluyoruz. Hiç

kuşkusuz daha iyi tartışır ve değerlendiririz. Özellikle devre kendini planlar ve ülkeye yansıtılacak duruma gelirken, bu son kayıpların nedenlerini de bu temelde ele alabilir. Taktikte yaratıcı olamama, tekdüzelik, kendini hala yürütülen savaşın gereklerine uyarlayamama ve PKK'nin çözüm gücüne ulaşamama, taktikteki kayıplar ve kazançların durumunu belirliyor. Eğitim devresi burada en az savaş tecrübesi kadar bunda da bir çözümleme ve sonuca gitme rolünü oynayabilirdi. Hem ülkede, hem de burada eğitimle anlaşılacaklara kendini tam verememenin sonuçlarını da bir kayıp olarak görüyoruz. Bence kendinizi PKK hattında görev almaya yetecek duruma getirmeniz için bir-iki devre yetiyor. Bunun tamamen yeterli olduğu kanısındayım. Sorunun zaman olmadığını söyledim. Devreyi götürelim, devreyi başarıyla sonuçlandıralım; fakat bu devre bu büyük tecrübe temelinde gerçekten en başarılı devre olmak istiyorsa, bunun için anlamı böyle olan bir sonuca gitmesini bilmelidir. Bunun için katılım göstermeyebilirsiniz, bazıları kendilerini dışlayabilir, ama bu da açık seçik olmalıdır.

Bizim öngördüğümüz iddia ve ispatın kesinlikle ulaşılması gereken bir sonuç olduğunu söylüyoruz. Düşmanın mevcut bütün dayatmalarını boşa çıkarmak, bunların karşısında yenilmeme konumunu temsil etmek vazgeçilmez ve mutlaka ulaşılması gereken bir sonuçtur. Başka çaremiz yoktur. Bu tartışılmaz bile. Böyle saldırı altındayken, durumu kurtarmadıktan sonra her şeyin elden gitmesi an meselesiyken neyi tartışacağız? Kurtarılması gerekeni kurtarmadıktan sonra ne tartışılacak, ne yaşanacak, diğer şeylerin ne kıymeti olacaktır? Onların farkına bile varamayan sizler, hangi devrenin hangi başarısından söz edebilirsiniz? Aylardır hala doğru dürüst bir sonuca gidememişseniz, hangi başarılı militanlıktan bahsedilebilir? Militanın hangi görevlerinde başarılı olabilirsiniz? Görev alabileceğinizi söylerseniz, bu gerçekçi olmaz. Yine gafletle çıkmanın, yine yanılma ve pratikte daha fazla tahripkar sonuçlara gitmenin rıza göstermememiz gereken bir sonuç olduğu açıktır. Onayımızdan geçmez, bizi de bu kayıplara karşı sorumlu kılar. Artık bu konuda biz de yanılmamalıyız, biz de bir iş yaparken kendi kendimizden emin olmalıyız ki, bu iş yürür diyebilelim. Her olanak dahilinde

olan gücünü gösterememe ve hayal kırıklığı biçiminde sonuçlara götürme, kabul edeceğimiz bir sonuç değildir. Hiç kuşkusuz devreyi böyle sonuçlandırmak kabul edilemez. Bu kadar büyük hazırlıktan sonra sonuca gittiğinizde, "artık PKK çizgisinde yürüyebilirim" denildiğinde bir şeyler yapılabilir. Çok bireysel sorunlarınız olabilir. Eğer devrimci görevler her şeyin önünde geliyorsa, bence engelleyici olamaz. Maddi ve manevi hiçbir yetmezlik veya rahatsızlık, devrimin görevleri önünde engel teşkil edemez. Bu konularda da sonuca gitmeliyiz.

Evet, başında da belirttiğimiz gibi bunun için geldik. Sizlerle tekrar tartışmamız oldu, olmalıdır. Biraz daha verelim, bu devreye de PKK gerçeğini vermeye çalışalım. Her ne kadar içinizde bazı eskiler, ülkeden ve zindandan gelenler varsa da, yine de umudumuzu korumalı; çıkmayan candan umut kesilmez deyip sizden de umut kesmemeliyiz. Yine her zamanki gibi umut edelim ki, sizlerden de önemli başarılar vaat eden önderler ve militanlar çıkabilir.

Böyle kısa bir değerlendirme yaptık. Bu bir aylık süreç yine çok yoğun geçti. Önümüzdeki bir ay içinde hem bu devre sonuçları, hem de ülkede bir mücadele yılı sonuçlanmaya doğru gider. Yine özellikle mevcut faşist hükümetin durumu sonuca gidebilir. Bu da başlı başına bir dönemin açılması, yeni koşullar ve olanaklarla birlikte yeni bir dönemin açılmasıdır. Sizin devreniz işte bunu karşılayacak bir devredir. Her bakımdan çok önemli tarihsel gelişmeleri geride bırakan, ama önemli görevlerle de karşı karşıya olabilecek, büyük bir tecrübeyi arkasına alarak geleceğe daha başarıyla yürüyebilecek bir militan konumu yakalama şansına sahipsiniz. Bu konuda ciddi bir engel olmamalıdır. Hiç olmazsa bundan sonrasını güçlü karşılayacak yeteneği gösterebilmeliyiz.

Bu devre olsun, gelişmeler olsun tartıştık. Gönderdiklerimiz oldu, gelenler oldu. Daha öncekilerle, özellikle zindan çıkışlı olanlarınızla oldukça tartıştık. Yine ülkeden gelenlerle tartıştık. Sizi baş başa bıraktığımızda biraz düşünebiliriz. Görevlere gittikçe daha yetkin yaklaşma olanak dahilinde olmalıdır. Bu yine önemlidir. Biz iddiamızı kaybetmiş değiliz. Gerillada iddia, serhildanda iddia, parti öncülüğünü oturtmada iddia eskisinden daha gerçekçi ve daha güç-

l bir biçimde söz konusudur. Sizler de işte bu gerçeklerle karşı karıyasınız. Umarız hem özde, hem de biçimde bir gelişme vardır. Özellikle yönetimin ilk on günlük süre sonunda bana gönderdiği raporu oldukça serserice buldum. “Falliyetlerde yüzde doksandokuz amaca ulaılmamıtır” deniliyor. Bu savaş içinde olsaydı, büyük bir felakete yol açabilirdi. Abartmıyorum, ama yakıcı bir görevle karşı karşıya olunduğunda “ulaamadım” diyenlere, siz serserisiniz derim. Bazen  ay geçiyor, yine de bazı arkadaşlar ulaamadık diyorlar. Savaş içinde bir emir ve talimatın gereğine  ayda ulamamak demek ölüm demektir.

Böyle çok ŗeyler kaybedilebilir. Amaca ulaılmadığını raporlarınızda kendiniz yazıyorsunuz. Bir defa alışkanlık olarak kötü. Bir devrimci militanın kendine yakıtırdığı bir tarz olarak çok kötü. Benim elime hangi görev verilirse verilsin, karınca kararınca da olabilir, küçük bir i de olabilir, öyle “amaca ulaamadım” szcğne hiçbir zaman ve hiçbir yerde yer vermem. Ama hepinizin raporlarına bakıldığında, bunun tam tersi söz konusudur. Kendinizi bile doğru dürüst bir konuma getiremezseniz, kiilikten ne anlamı olursunuz? Kendini güçlü katamayanlar, hayatın hangi alanında iddialı olabilirler? Bunu kendinize nasıl yakıtırıyorsunuz? Bir defa yöntem ve üslup olarak yanlış. Bu kadar yeteneksiz misiniz? İlere ve çalışmaya hakim olmamayı bir alışkanlık ve üslup olarak benimsiyorsanız, bence çok ciddi bir kişilik açınımı, kaybı ve bozulmasının iindedesiniz. Bunu fark ettiğinizde yapmanız gereken ŗey, yeteneklerinizi ayaklandırarak amansız bir biçimde sorunların üzerine yürümektir. Madem ortada bir amaç var, o amaca ulaşmanın büyük çabasına g getirmek gerekir. Ben burayı fazla önemsemiyorum, fakat ülke söz konusu olduğunda dehşet kesilmek gerekir. Bir halkın kaderinin tayin edilmesi söz konusu olduğunda, ayaklandırılmayacak yetenek, göze kestirilip de alınamayacak bir sonuç olabilir mi?

Ben bir bütün olarak yaamınızı çok tehlikeli buluyorum. Bu tip yakıtırmaları çok ciddi bir kişilik açınımı ve bozulması olarak görüyorum. Eğer böyleyseniz çoktan kaybetmisiniz de bizim haberimiz yokmuş. Bu kişilik sürekli sınıfta kalır, bu kişilik sürekli kaybeder. Bu kişiliğe fazla yaşam hakkı yoktur. Hiç olmazsa bundan sonra bu-

nu açmanızı umut ederim. Ben, nderlik tarzı olarak, örneğin bir günü değerlendirme söz konusu olduğunda, o günün canına okudum derim. Yani en azından o gün lmedim derim. O gün lmemek de bir baarıdır. O gün beni ezip geçmedi derim. Dikkat edin, sizin değerlendirmelerinizde günden haber yoktur, günün sizi ezip geçtiğinden haber yoktur. Gün nasıl geçmiş, ay nasıl geçmiş, haberiniz yoktur. Halbuki bu bende böyle değildir. Örneğin bütün zorluklara ve engellemelere rağmen, geçen ayı da genelde Kürdistan halkı için bir kazanım ayı, PKK’nin önderliğini egemen kılma ve PKK’yi bütün mevzilerde geriletmemeye ayı olarak kazandık. Önderlik olmazsa, bunlar kendiliğinden olur veya bizim varlığımız olmadan kendiliğinden yürür sanmayın. Hayır, hepsi somut kazanılmıştır. Burası da somut çaba ve sorumlulukla gtrlmtır ve yine de bir kazanımdır. Bir ayı böyle somutlatırdık. Tarih tanıktır ki, bütün olumsuzluklara, bütün kabul edilemez nedenlere, birçok dayatmaya, ite ve dışta birçok karşı faaliyete rağmen, gerçekten bu ay yine de kazanılmıştır. Ben bir militanda kazanmaya böyle örnek verebilirim.

Birçok rapora baktığımda, bunların tahrik edici yönü ağır basan kışkırtıcı raporlar olduğunu gördüm. Bunları makul görmek mümkün değildir. “ok zavallıyız, ne yapalım? Bu kadar zayıflıklarımıza rağmen yazdık” dersenez, bu da söylem değildir. Biz bunu kabul edebilen bir hareket değiliz. Bunu kendimize yakıtıramayız. PKK’nin direniiliği her koşul altında yenilgiye meydan okumadır. Onun büyük direnmesinin anlamı budur. Siz bu direniş PKK’sinde-siniz, onun sahasında seyrediyorsunuz. Bu değerlendirmelerle ŗu sonuca ulaşabilirsiniz: PKK’de kişilik, PKK’de başarıyla yürüyen militan kimdir, nasıl olmalıdır? Bu soruya daha iyi cevap verebilirsiniz. Bu soru karşısında kendinizi bir yere oturtabilirsiniz. Yani PKK’nin yürüyüş tarzının neresindedesiniz? PKK tarzındaki bir çalışma, yaşam ve vuruş tarzının neresindedesiniz? PKK z ve biçimiyle bir bütündür. Bu bütünlük içinde neyi ifade ediyorsunuz? Bu soruya vereceğiniz cevap artık netlemelidir. Aımladığım bu militanlık zor mu anlaşılıyor? Kiiliğinizde neden kabul görmüyor? Kiiliğiniz hala neden kapalıdır? Bundan sonra ulaşmak için hangi tedbirleri alalım, birbirimize ne yapalım? Tartımalarda, eleştiri ve zeletiri-

ride ne yapmalıyız veya hastalıklarınız ne kadar derine işlemiştir? Tedavisi için ne yapılmalıdır? Değişime ve dönüşüme inanıyor muyuz? Başarabilecek miyiz? Yine sizi zorlamayalım, mümkün gördüğünüz gibi olsun. Devreye yine bu temelde yaklaşıyoruz. Bu önemlidir. Başarmalıyız, derim. İflah olmazlık varsa anlayalım. Çok ciddi bir gerilik durumu söz konusu ise üzerine eğilelim, fakat bunu bir kader olarak görmeyelim. Gafiller varsa onları da görelim. Fakat en kötüsü de başarısızlığı kader gibi gören kişiliktir. Buna da bir son verelim. Biz zaferden başka hiçbir şeyin durumu kurtarmayacağı, kurtarmayı bırakın, teslim olsak bile karşılığının bir hiç olduğu bir durumla karşı karşıyayız. Yani bütün yaşam unsurları bizde şunu zorluyor: Mutlaka başarısan, sana bir çıkış vardır. Bu baştan beri böyleydi. Şimdi bunu anlayacaksınız. Bunu anlayamamanız sizi böyle edilgen ve her tarafa açık bir yaşamla karşı karşıya bırakıyor. Eğer siz mutlaka zorunluluğu görmüş olsaydınız ve bunu büyük bir sorumlulukla karşılasaydınız, militanlık düzeyinizin başarılı olmaması olanaksızdı. Atılan her görevde kesinlikle başarı söz konusu olurdu. Son tahlilde kendini PKK'nin emrettiği tarzda örgütleyememe, kendini düzenleyememe, kendini dönüştürememe ve bir bütün olarak militanlaştıramama, sizi başarısız kılıyor. Başarısızlığın nedenlerini başka yerde aramayın. Başarı arıyorsanız, bunun çözümlenmesi ve sonuca gitmesi de bu temelde olur.

Evet, anlamamız gerektiğini büyük önemle vurguladım. Hiç olmazsa anlamaya yanaşacaksınız. Anlamaya yanaşmak demek, kendini konuşturmak, keyfilikliğini daha da incelterek değişik bir tarzda sürdürmek ve bu yazdığımız raporları yazmak değildir. Onbeş yıllık arkadaşlar vardır, hiç olmazsa onlar artık bu anlama işini tam başarmalı, önümüzdeki dönemde alacakları bazı görevlere başarı şansı verdirecek ve kolay imhayı dışlayabilecek bir işlerlik kazandırmalıdır. Belki yeni gelenler bizi tam anlamayabilirler. Yılların tartışmasının çözümlenmelerine dayanarak, bunları özlü geçiyoruz. Onlar kavrayabilmek için çözümlenmelerin üzerinde daha iyi duracaklardır ki, bununla ne kastedildiğini anlayabilsinler. Fakat çok eski arkadaşlar vardır. Önemli bir kesiminin kavraması zor değildir. Görevlere bu tarzda bir yaklaşım sağlamaları zor olmayacaktır.

Evet, biraz sizi dinleyelim. Bir şeyler yapmaya çalışırken, sizi dinlemek de gerekir. Durumlarınızı dinleyelim ki, daha iyi karşılıklar verelim. Ben bu çerçeveyi şunun için çizdim. Bundan sonra daha tutarlı bir parti resmiyeti ve sorumluluğu altında bir durumu yaşayalım. Keyfi devrimcilik ve keyfi partililik yerine, artık sorumlu devrimciliğe, kolektif devrimciliğe, resmi devrimciliğe gelelim. Artık bunun ölçülerine egemen olalım. Bu olmazsa kolektif hareket, bir parti ve ordu hareketi düzenlenemez. PKK'nin sorunları ortadadır, PKK'nin kayıplarının nedenleri ortadadır. PKK'nin kazanma yönleri ortadadır. Siz bu konuda ne yapabilirsiniz, iddianız nedir, gücünüz nedir? Hiç kuşkusuz iddia ve güç isteriz, hem de önder düzeyde bunu isteriz. Buna kesinlikle ihtiyaç vardır. Bu yıllarca benim sürükleyeceğim bir görev de değildir. Artık bu noktadan sonra kaybetmemeliyiz. Fakat bu da gerçek önderlerle mümkündür. Başarabilen önderlerle, her şeyiyle emre amade ve gelişmeye amansız yol açabilen adamlarla mümkündür.

Devrenize ilişkin olarak kısaca şunu söyledim: Gerçek durumlarınızın ne olduğu konusunda şimdi bazılarına söz verilebilir. Yeni gelenler de vardır. Sanırım onlar da bir-iki söz söyleyebilirler. Biz biraz daha gerçekçi ve sonuç alıcı katkı sunabiliriz. Ciddi problemler var mı? Devre bünyesinde gelişmemekte ısrar eden var mı? Veya devreyi bu çerçevede kavramadaki zayıflıklar hala ne düzeydedir?

**N.:** Başkanım, eski yaşam tarzının gelişmelere ayak uyduramaması, dönüşümde zayıflık ve tutuculuk biçiminde kendisini gösteren olumsuzluklar var. Bunun dışında esas itibarıyla tedbirler alınmıştır. Parti Önderliği'nin çözümlenmeleri sağlam bir yürüyüş için yeterli ve gerekli tedbirlerdir. Yürünebilir.

**P.Ö.:** Başka? Durumları daha iyi anlayalım. Yani bu çerçevenin gerekleri giderek egemen oluyor mu?

**N.:** Esas egemen olan budur, Başkanım. Ağırlıklı olarak gerilikler vardır, yapının yenilikleri vardır. Bir bütün olarak eski arkadaşlarda dönüşümde zayıflıklar, yenilerde eğitimi kavramada zayıflıklar vardır. Fakat giderek yoğunlaşıyor. Devrenin önemli bir noktasıdır. O konuda da esas egemen olan yan gelişen yandır. Bu, devrenin bütünü için söylenebilir.



**P.Ö.:** Peki, o raporlarda “amaca ulaşamadı” diye çok şey yazmışsınız.

**N.:** Başkanım, o ilk on günlük faaliyetlerimizin bir bütün olarak yeni olması söz konusuydu. Bu durum, gerek yapıdan gerekse yönetimden arkadaşların bir bütün olarak olayın ağırlığını hissedip, kendini yaşama istenen düzeyde katmasını bilememesinden kaynaklanan bir durumdur. Fakat kısa sürede aşıldı.

**P.Ö.:** Ülkedeki sorunların bilinciyle mi hareket ediliyor?

**N.:** Esas olan budur, Başkanım. O yönde devre arasında tartışmalarımız da gelişti. Takım bünyelerinde de o yönde tartışmalar gelişti.

**P.Ö.:** Çok açık ki, ülkedeki kadro ve savaşçı yapısı hala kendinden çok emin ve başarıyı garantilemiş bir stilde görünmüyor. Devre bunu sıkı bir biçimde göz önünde bulundurarak kendisine şekil vermek durumundadır.

**N.:** Asıl sorunumuz oydu. Tartışmalar ve toplantılarda devrenin hangi tarzda bir çalışmanın sahibi olması gerektiği üzerinde duruldu. Esas olarak parti edebiyatında ve önderlikte devrimin bütün sorunlarına yeterli çözümler getirildiğini, burada direnenin sadece kişilikler olduğunu, esasen kişiliklerin çözümlenmesi gerektiğini, bu temelde ancak verilen bu esaslar içinde yürünebileceğini, karar ve uygulama gücü olma ve sonuç alıcı hale gelme döneminin açıldığını belirttik.

**P.Ö.:** Devre buna cevap olacak. Biz yine kader gibi karşılamayacağız. Taktiğe asgari hakimiyetin sağlanamamasını bir hata veya suç düzeyinde telakki edeceğiz. Israrla taktiğe gelememeyi ve çok kolay kaybetmeyi ciddi bir sorumsuzluk olarak değerlendireceğiz. Devrenin bu konudaki sorumluluk bilinci ne düzeyde? Yani “Bu bir kaderdir, hem de ucuzca kaybedilebilir” demek, artık bir suç durumunu ifade edecektir.

**N.:** Giderek daha fazla hissediliyor.

**P.Ö.:** Artık ölmek de durumu kurtarmaz. Tabii “giderek” değil, çok hızlı bu sonuca ulaşmak gerekiyor. Nedensiz ve çok ucuz kayıp nedir? Neden layık görülecek, neden kabul edilecek? Hangi gerekçeyle? Taktiğe doğru dürüst bir işlerlik verememenin, kendini ve örgütü ucuz kayba yatırmanın, silahını kaptırmanın gerekçesi ola-

maz. Bu vardır, bunu önlemek zorundayız. Disiplinle, gerektiğinde cezalandırmayla ucuz kayba giden yolları tıkamalıyız. Bizim çalışmalarımızın kişiden beklediği şudur: Kişi kolay kaybetmez, zaferi kesinleştirir; ille bir şeyin karşısında olacaksa, onu da gerektiği yerde ve zamanda verir. PKK bunun dışında bir savaşçılığa meydan vermiyor. Devrenin bu noktayı bütünüyle anlaması gerekir. Yapımızın bunu artık anlaması gerekiyor. Şimdiye kadar kişiliğinizin buna ulaşamamasının nedenleri ne olursa olsun, bundan böyle emredici bir tarzda ulaşacaksınız. Militana ve militanın görev anlayışına artık bu temelde ulaşmalıyız.

Biz bunu ne kadar açtıysak, ülkeye gidenler de o kadar tersini yaptı. Hayır, bu bir kader değildir. Belki de buna ulaşamadıkları için, sorumluluk duyan o birçok arkadaş kendilerini de bizi de çok kolay tasfiye ettiler. Bu yıl hem de çok ileri düzeyde arkadaşlar vardı. En çok uyardıklarımız onlardı. Nedenleri ne olursa olsun, bir devrimci kendi emniyetini de garantiye almalıdır; bir komutayı devralan adam, öncelikle içte ve dışta her türlü tehlikeyi bertaraf eden bir çalışmanın ve yürüyüşün sahibi olmalıdır. Mahir arkadaş onlar gittiler, nedenleri ne olursa olsun, bir ay geçmeden ve henüz pratiğe yönelmeden kaybedildi. Bölgeye yeni geliyor, aslında tecrübelidir. Artık nedenleri ne olursa olsun, sanırım düşmanın son taktik yönelimleri vardır. Aslında bizimkiler de bir saldırı tarzına alışmışlardır. Eskiden çok savunmacı, şimdi çok saldırgan mı diyelim? Düşman ikisini de kötü ödettiriyor. Biz bunun günlük olarak değerlendirilmesi gerektiğini söyledik. Emniyeti, taktiği, saldırıyı ve savunmayı her alana yirmidört saatte nasıl oturtabiliriz? Taktik önderlik buydu, dedik.

Bu çalışma hususları söz konusu olduğunda, taktiğin gereklerini oturtamama ve birçok kayba yol açma kabul edilemez. Tabii bazıları çok daha sorumsuz davranıyor. Aylar geçtiği halde kendini vermiyor. Bu konuda raporlar vardır. Ölümün kendisini bulabileceğini bilmiyor ve ölüm kendisini buluyor. Ne yapmalıyım, nasıl önlemliyim sorusunu kendisine sormuyor. Dağda her yanı kuşatılmıştır, önünde bazı fırsatlar vardır, bunları değerlendirebilse belki yaşayabilir, ama görmüyor. Bir hayal peşinde gidiyor, bir gafletin içinde

yatıyor ve ölüm kendisini bulduğunda vereceği ciddi bir cevabı yoktur. Bu bizi sarsıyor. Bu PKK tarzında katılım değildir. Tamamen raporlara döküyorlar. Zaten bundan sonra bu tip raporları müthiş bir öfkeyle karşılayacağım. Neye mal olursa olsun ciddiye almayacağım. “Şöyle yapamamış, kendini böyle yere atmış, şu veya bu olmuş” diyenlere artık tekmeyi savuracağız. Bu kişilik kaç para eder? Kendisiyle ve yaşamla bu kadar oynayan kişilik makul olmaz. Hazır olanakları bile değerlendiremeyenlere gereken saygıyı asla göstermeyeceğiz. Bu hastaları, cüceleri ve koca bebekleri ne yapalım? Biz naziktirler, büyümeye ihtiyaçları vardır, fazla yüklenmeyelim derken, siz kof bir yaşamın üzerine oturuyorsunuz. Geçmişte yapıldı da ne oldu? Bu temelde gitmesi gereken gider, yapması gereken yapar. Aylarca boş dolaşmanın ve olanakları değerlendirememenin sonu ya örgütün tasfiyesi ya da imhadır. Örgütümüzün geldiği düzey, artık bunları kabul etmeme düzeyidir. Bunun derin bilinciyle hareket etmelisiniz. Tarzınız sizi sonuca ulaştırabilmelidir. Ben bunun önünde ciddi bir engel görmüyorum. Her yerde ve her zaman görevlere ulaşabilecek gücünüz olmalıdır.

Başka? Diğerleri ne söyleyebilir? Şimdiki yönetimin bir şeyler verme durumu var mı? Size faydası oluyor mu? Eğitimi nasıl veriyorlar?

**S.:** Başkanım, arkadaşın belirttiği gibi başlangıçta hem eğitim komisyonlarının, hem genel yapının, hem de bireylerin bir bütün olarak çalışmalara katılımında bir zayıflık vardı. Fakat daha sonra, başta yönetim olmak üzere yapının kendini ağırlıklı olarak çalışmalara vermesiyle birlikte, kavrama ve katılım giderek artıyor. Bu anlamda eğitim giderek verimli hale geliyor.

**P.Ö.:** Kendinizde bir gelişme görüyor musunuz?

**S.:** Özellikle pratik içinde kendi açımdan önemli sonuçlar çıkarabildim. İlk etapta daha çok işi yapılacak toplantılara bırakmayı ve toplantılardan önemli sonuçlar çıkarıp pratiğe yönelmeyi tasarlarken, ilk anda bu olmadı. Bir gevşeklik yaşandı. Bunun yapıya nasıl yansıdığını, kişilikte nasıl olumsuz bir etki yarattığını derinden kavradım diyebilirim. Çok daha hızlı sonuca gitmenin ve planlı çalışmanın önemini derinden kavradım. Bu olmadığı takdirde fazla sonuç

alınamayacağını yine süreç içinde pratiğimizde öğrenmiş oldum.

**P.Ö.:** Kolektif olabiliyor musunuz?

**S.:** İlk dönemlerde yeteri kadar kolektif olamamanın bir ürünü olarak çalışmalara hükmetmede zayıf kaldım. İster karar almada, ister bir bütün olarak faaliyetlere yönelmede bu zayıflık olduğu için, bu diğer çalışmaların da zayıf olmasını doğuruyordu. Fakat daha sonraki pratiğimde, günlük olarak yapılan planlamada, giderek haftalık planlamada ve karar almada kolektif yan tümüyle öne çıktı. Çalışmaları bu temelde yürütmeye çalıştık. Bu noktada kolektif olmanın hem verimliliğini ve hem de tekniğini derinden kavradım.

**P.Ö.:** Önderlik gerçeğiyle uyuşma, bütünleşme ve gelişme var mı?

**S.:** Başkanım, daha çok derslerde çözümlenmeleri ve mücadelemizin geçmiş pratiğini kavradıkça, bunun ne oranda gerisinde kaldığımızı ve bu gerilik aşılmadığı takdirde pratik alanda önderlik gerçeği ile ne kadar çelişki arzettiğimizi adım adım öğreniyoruz. Her geçen gün bu konuda gelişme sağlandığını görüyorum.

**P.Ö.:** Şimdiye kadarki yaşantınız önderlik gerçeğinden kopuk bir yaşantıydı. Bunu hesaba katmayan bir devrimcilikti, değil mi? Bunun da ciddi bir sonuca yol açmayacağı kesindir.

**S.:** Öyledir, Başkanım.

**P.Ö.:** Yani yoğunlaşma ve ulaşma var mı diyorsunuz?

**S.:** Vardır, Başkanım.

**P.Ö.:** Diğer arkadaşlar, sizler ne söyleyebilirsiniz?

**İ.:** Başkanım, arkadaşların belirttiği gibi, ilk başta bende de bir tıkanma vardı. Yani olaylara çok yabancı kalıyordum. Ama giderek belli oranda ulaştığımı ve kavradığımı söyleyebilirim.

**P.Ö.:** PKK’de işleyişin, bütünleşmenin, yaşamın ve üslubun farkına vardınız, değil mi?

**İ.:** Evet, Başkanım.

**P.Ö.:** Hayret, çok toy görünüyorsunuz da. Zaten öğrencisiniz. PKK’de nasıl yaşamak gerektiği, halkaların nasıl yakalanması gerektiği çok önemlidir. Militanın nasıl hızlı geliştiğini kendi pratiğinizde görmeniz gerekir.

**İ.:** Başkanım, mücadelenin gelişmesine paralel olarak kendimdeki gelişmenin ne kadar yetersiz ve yüzeysel olduğunu kavradım.

**P.Ö.:** Sizin gibi birçok öğrencinin raporunu okuyorum. Bazıları Türkiye’de, bazıları ülkededir. Onlara çok yazık olacak. İyi niyetle gelip katılmışlar. Ama sorunların ciddiyetini yakalamada, sorunları kavramada ve çözüm gücü olmada çok saf kalıyorlar. Artık onları suçlayamayız. Ama savaş gerçekliğimiz bize şiddetle başarmayı emrediyor. Yani öğrenci alışkanlıkları ve yüzeyselliklerine fazla şans bırakmıyor. Çünkü ateş sahasıdır. Böyle olunca, süratle başarmayı esas alan bir yönteminiz olmalıdır. Yoksa “daha ulaşayım, ulaştım” derken gidersen. Böyle çok sayıda kayıp var. Bunu önlemenin yolu amansız bir biçimde PKK’nin yaşam, savaşım, gelişim, üslup ve benzeri özelliklerine ulaşmak ve bu konuda kendine fazla liberal olma şansını tanımamaktır. Bu ilerde de olur, ama ilerde derken kaybedebilirsiniz de. Yeni gelenler, özellikle son dönemde katılanlar, bir an önce PKK’nin yakıcı gerçeğini görüp ulaşmalıdır. Saflikları ve tecrübesizlikleri çok şey götürebilir. Biz PKK’yi olanca açıklığıyla açıyoruz. Buna ulaşın. Aksi halde dediğim gibi çok farklı bir yaşam içinde hak edilmedik kayıplara yol açılabilir. Böyle çok şey kaybedildi. PKK’yi tam anlayamamanın, PKK’deki iç işleyişi ve işlerin nasıl yürütülmesi gerektiğini, hatta düşmanın neyi ifade ettiğini tam bilememenin verdiği iyi niyete ve sağlam olmayan bir güven anlayışına dayandıkları için tedbir almadılar. Yeteneklerini konuşturmadılar, ertelediler ve kaybettiler. Bu tehlike sizin yaklaşımlarınızda da var.

Senin konumun nasıl?

**M.:** Başkanım, onu objektif olarak yaşamaktan ziyade, daha çok düzenin vermiş olduğu yaşam anlayışının özünü önemsemekten kaynaklanan olaylar ve olgular karşısında bir PKK’li gibi tavır takınamama ve bir PKK’linin reflekslerini gösterememe durumu var.

**P.Ö.:** Anlaşıyor. O düzene açılma PKK’nin disiplininden, siyasal, askeri ve örgütsel tarzından ve çalışmasından kaçma, düzenin yol verdiği ve esas aldığı kişiliğe özenmedir. Çok fark etmeden, ince bir tarzda da olsa, -ki öyle olacak, zaten fazla açık olamaz- objektif olarak olur. Tabii yine bilinçli olmaz. Sizin yaşadığımız en büyük çelişki bir davranış, bir his ve bir yaşam tarzı olarak kendini buna açık tutmaktır. Şimdi bu çelişki parti lehine çözümleniyor mu?

Burası çok önemlidir. Dediğimi anladın mı?

**N.:** Esas olan parti lehine çözülen yandır. Öbürü ise kavrandıkça açılıyor. O eski yaşam tarzına fazla soluk alma olanağı verilmiyor.

**P.Ö.:** Bu nefes vermeme biçiminde değil, biraz da gönüllülük temelinde olur. Yani bir tercih olarak parti hala esas alınıyor mu? Aksi halde reformizme ve tasfiyeciliğe gider.

**N.:** Esas alınan partidir, ama gerçeklerimiz karşısında bu yeterli değil. Önemli olan pratik yaşamdır.

**P.Ö.:** Pratik yaşamda da reformizmi davet eden şeyler var, diyorsun.

**N.:** Süreci geçiştirme görülyor.

**P.Ö.:** Geçiştirme, kapıyı reformizme açık bırakmadır. İlerde de er geç tasfiye olurlar. Zindan pratiğini yaşayan arkadaşlar ne diyorlar? Sanırım bu ay iyi bir netleşmenin doğması gerekirdi. Özellikle konferanstan sonra bazı gerçeklerin çok çarpıcı bir biçimde kendini kanıtlaması gerekirdi. Kanımca başlangıçta geldiklerinde önyargı ve gaflet durumu güçlüydü. Öyle değil mi? Bence bu çoğunluktaydı. Yani birkaç kişiye özgü bir durum değildi.

**N.:** Büyük oranda yerle bir oldu, Başkanım. Hepimizde de vardı.

**P.Ö.:** Bazılarında aşırı seyrediyordu. Gafil ve önyargılıydınız gibi geliyordu. İşi bizi dinlememeye kadar vardırıttınız. Değil mi?

**N.:** Evet, Başkanım.

**P.Ö.:** Ama bu ciddi bir zayıflığa işaret eder. Yani yine zorlama yoktur. Görüş tarzınız partiden yanaysa, kabul görebilir. Yoksa reformizmin ince bir tarzda sürdürülmesinin anlamsız olduğunu söyledim. PKK’nin yalnız kendi içinde değil, bütün Türkiye çapında da kapıları reformizme kapattığını görebilmeliyiz. Fakat gerçekten reformizme oldukça açık bir yönelimle partiye geldiğinizi kabul etmeniz gerekir. Bu objektif olarak en ciddi tehlikelerden birisiydi. Hala olası kendini böyle partileşmeye kapalı tutan var mı? PKK’nin gerçeğini kavramama, hatta bunu görmezlikten gelme durumları var mı? Daha önce tartıştığımız arkadaşlar ne diyorlar? Parti iyi kavrandı mı? İçerdeki PKK’lileşme durumu ile buradaki PKK’lileşme arasındaki fark iyi kavranmalıdır. Geçen gün, iddialı olmama ve bir grup arkadaşta iddiasını yitirme var, denilmişti. İddia eksikliği ayırır, iddiasızlık ayırır. Kendini böyle PKK devrimine, PKK’nin

devrimci anlayışına ve pratiğine kapalı tutan var mı? Bu konuda ne diyorsunuz? Bu Zindan Konferansı'ndan sonraki gelişmeler hakkında, bazı arkadaşlar, kendileri için olsun yapı için olsun, gelişmeyi nasıl değerlendirebilirler? Evet.

**K.:** Başkanım, özellikle son bir aylık süreç içinde eğitim devrimimize ilişkin gelişme sorunları kendini göstermektedir. Siyasal çalışma ve gelişmeye bağlı olarak ortaya çıkan sorunlarımız oldu. Birincisi zindandan çıkan grup açısından, işin biraz teorik yönüne ağırlık verme kendini gösterdi. İkincisi, yapıdaki yeni arkadaşların katılım durumlarıydı. Bu arkadaşların kendilerini yeterince katamamalarında yeni katılmış olmaları esas neden oldu. Ayrıca yönetimdeki arkadaşların da kendi birikimlerini kolektif bir biçimde eğitime katabmadıkları, ya da doğru bir katılım ve uygulama biçimine önderlik edemedikleri görüldü. Zaman zaman doğru olmayan tarzda müdahaleleri, eğitim devrimizin siyasal gelişme sorunlarını arttırdı. Bu anlamda ben kişi olarak, gerek yapı içinde gerekse komisyonlardaki katılımım dahilinde belli bir çaba harcadığımı düşünüyorum. Ancak bir bütün olarak yapının gelişim sağlaması söz konusu olduğu için, bu konuda tempoda bir eksikliğin olduğunu, diğer yandan zindandan gelen arkadaşların buradaki parti gerçekliğini kavrama konusunda genel bir gelişim ve dönüşüm sağladığını sanıyorum. Yani ideolojik devrimciliğin bu alandaki gerçeklik karşısında artık terk edildiğini gözlemek mümkündür.

**P.Ö.:** Yani ideolojik dönem devrimciliği aşıyor mu diyorsun?

**K.:** Evet.

**P.Ö.:** Komple devrimciliğe, PKK'nin varmış olduğu devrimciliğe ulaşma çabası var mı?

**K.:** Bir de kavrama çabası var, Başkanım. Ancak yönetimdeki arkadaşlardan bahsetmek istiyorum. Özellikle resmîyet adı altında biraz aşırıya kaçtıklarını gözlemledim. Bu konuda eğitimden sorumlu olan arkadaşın eğitime katılımı söz konusu. Diğer arkadaşların eğitime kolektif katılımları olmadı. Aktarmaları yeterli değil.

**P.Ö.:** Yüzeysel ve fazla resmi mi diyorsun?

**K.:** Evet.

**P.Ö.:** Evet. Fiziksel yönden nasıl? Sağlık durumunuz fazla en-

gelleyici mi?

**K.:** Spora katılamıyorum, Başkanım.

**P.Ö.:** Sorun değil. Yani siyasal gelişmelere katılım açısından, çok ağır fiziksel sorunları ve rahatsızlıkları olan var mı? Fiziksel rahatsızlıkları sonraya bırakalım, demiştin. Yani daha uygun bir zamana bırakalım. Devreyi kaçırmak anlamsız olur. İçinizde çok ağır hasta olduğunu sanmıyorum. Yatakta yatan oldu mu? Yok herhalde. Şimdi zindandan çıkanların dönüşümü güçlü müdür? Sabri, sen ne diyorsun?

**Sabri:** Başkanım, benim hemen kabul etmediğimi biliyorsunuz. Ancak ikna olarak kabul ettim.

**P.Ö.:** Neyi?

**Sabri:** O tartışmaları ve zindan sürecini tam ikna olarak kabul ettiğim için, o açıdan ben daha sağlıklı bakabiliyorum.

**P.Ö.:** Farkı görebilme ve dönüşümü yaşama anlamında söylüyorsunuz. Yani PKK'deki işlerin şu andaki düzeyi ile zindandaki yaklaşım düzeyi arasında da çok önemli bir fark, bir aşama var.

**M.S.:** Ben süreç içerisinde zindan mantığının nasıl yanlış olduğunu anladım. Özellikle bu bir aylık süre içinde, dışarda neler yapılmış, neler olmuş, bugünkü düzeye nasıl gelinmiş, onu kavramaya çalıştım.

**P.Ö.:** Gelirken, PKK'nin boyutlarının son derece farkında değildiniz. Aslında gelişim sorunlarını, gelişimin hangi savaşımla bağlantılı olduğunu fazla bilemiyordunuz. PKK'nin tarihi konusunda bile yanlışlarınız varmış. En azından genel, bilimsel ve somut tarihinin bilinmediği ortaya çıkıyor. Aslında o gafletin bir sonucu olarak, kendini açık bir biçimde dışa vuran provokasyonun veya tasfiyenin mantığının sonuçlarını kendiliğinden yaşayanların, özellikle düzenle geçinme konusunda zindan yapısının, örgütsel olarak partinin çizgisi altında ve üzerinde sıkıca durulmazsa, PKK'ye güç vermeyi bırakın, belki de bilmeyerek PKK'nin başına en zor ve altından çıkılması güç problemler çıkaracağı, zindan yapısının buna en kapsamlı bir zemin sunacağı, yıllarca partiyi tehlikeli bir tartışma ve pratik görevlerden alıkoyma gibi bir duruma sürükleyebileceği, hatta bunu iyi niyetlice yapabileceği ve bu tehlikenin somut olduğu

anlaşıldı. Oluşan kişilikler, anlayışlar ve hatta davranışlar partiyi uzun süre uğraştıracaktı. Bir de düşmanın buna sinsi bir biçimde arka çıkması, ona zemin sunması ve mücadelenin zorlukları da eklenince, yaşadığımız gerçeklik gerçekten büyük bir dikkatle üzerinde durulmayı gerektiriyor. Bu konuda yapılan konferans çözümlenmeleri, gerekeni zamanında yapma ve zindan mücadele sürecine gereken karşılığı vermede önemli bir işlev görüyor.

Herhalde şimdi PKK'yi öznel bir yaklaşımla değil, daha sorumlu ve farklı bir biçimde anlıyorsunuz. İşte PKK gerçekliği! Onu objektif tarzda anlamadan kaçamayız, değil mi? Keyfi bir noktaya getirmek değil de, gerçeğin kendisini anlamaktan kaçınamayız. Esas alınması gereken bu noktadaki devrimciliktir. Devrim bu insanlarla yapılacak, bu halkla yapılacaktır. Yani o soyut devrimcilik veya sizin ideolojik dediğiniz o ideolojik yanı ağır basan devrimcilik, gerçekten mevcut dönemi kavramaktan, bu döneme gereken işlerliği kazandırmak veya pratik tutumu ifade etmekten çok uzaktı. Adına ne denilirse denilsin, bu devrimcilik kendini şu veya bu biçimde bir problem olarak dayatacak, esas problemlerin gelişmesinde bir yer bulacak veya buna yol açacak ya da partinin sorunlarını anlamayacak, sonuçta inkarcılık geliyecekti. Çünkü ideolojik tutum bol bol tartışır, bol bol iddia eder; pratikten habersiz olduğu için de yapımıza, diğer pratiğe ve kendisine zarar verir.

Herhalde bunu aşıyoruz. Sorun ikna olmak da değil, gerçekleri görebilmektir. Yani PKK'nin işleri böyle yürüyor, savaşı böyle yürüyor. Başka türlü PKK'lilik çok deneniyor, ama halihazırda tümü bir tasfiyecilikten öteye gidemiyor. Savaşan PKK'liliğin bu olduğu açıktır. Sizin bu konuda rahatsızlıklarınız kalmadı herhalde.

**M.S.:** Kalmadı, Başkanım.

**P.Ö.:** Hele başlangıçtaki gibi farklı görüş denmemelidir. Her zaman görüş zenginliği olmalı, ama esasta PKK'yi bir pratik olgu olarak görmek gerektiği çok açıktır. PKK'yi pratikte yaşatmak, PKK'nin sorunlarını pratikte görmek çok önemlidir. Bu konuda itiraz olamaz. Ölüm kalım sorunudur. Çünkü bu olmazsa ne görüş zenginliğine ulaşılabilir, ne de uzun vadeli bir plana varılabilir. Kendini kurtarmadıktan, gücü kaybettikten ve her şey elden gittik-

ten sonra, hangi PKK'lilikten bahsedebilirsiniz? Sizin göremediğiniz biraz da burasıdır. Pratik PKK olmazsa, ideolojik veya ideal PKK veya PKK ne anlam ifade eder? Ben de eskiden hep ideal PKK ile yaşıyordum. Ama pratik PKK gerekir. Pratikte savaşan bir PKK'ye ihtiyaç var. Bunu biraz esas almalıyız ki, idealdeki PKK'ye ulaşalım. Sizin idealleriniz olabilir. Ben buna karşı değilim. Fakat bu pratik bir araçla mümkün olabilir. Sizde bu yoktur. Neden PKK benim istediğim noktaya gelmemiş demek veya PKK'nin bu konuda bir pratik olma ihtiyacını duymamak... Bu araç olmazsa, bu PKK pratiği olmazsa, ideal PKK'yi Allah mı gerçekleştirir? Bu anlamda siz tam bir idealizmi yaşıyordunuz. İdeallere işlerlik kazandırma bir güç sorunudur. Bugün bizi biraz ciddiye alıyorlarsa, biraz güçlü olduğumuz içindir. Yoksa mahvederler. Mevcut güç düzeyini yitirdik mi, hiçbir şey kalmaz.

Başka? Herhalde zindan pratiği giderek partiye daha olumlu katılıyor. Yani olumlu yanı ağır basıyor. Çatışmalı konumu daha devam eden var mı? Şimdi S. arkadaşın durumu nasıl? Herhalde çatışmaları olanların başında geliyordu. Şimdi çatışma değil, uyuşma mı var?

**N.:** Şimdiye kadar uyumlu.

**P.Ö.:** Şüphe mi var? Şüphe değil de, netleşme var mı?

**N.:** Daha net olunabilirdi.

**P.Ö.:** Nedir bu? Yani yapıya ulaşma, yapıyla kaynaşma, demin sözünü ettiğim pratik PKK olgusunu görme, bu konuda herhalde bir gelişme var.

**S.:** Var herhalde.

**P.Ö.:** Birbirini yakından tanıyanlar olarak ne diyorsunuz? Sanırım gelişme oldukça ileri boyutlardadır.

**M.S.:** Sürece göre şimdi var.

**P.Ö.:** Yani yanılabilir mi? Çok ciddi yanılığdan bahsedebilir miyiz? Kim tanıyor? S. arkadaşın bir aylık gelişmesini kim iyi gözlemledi? Evet.

**N.:** Başkanım, aslında önemli bir gelişme var. Fakat bu yeterli bir netlikte değil. Yani daha iyi bir netlik olabilirdi. Zaman zaman geçmişteki o reformist yanı açığa çıkartıyor. Derslerde veya tartışmalarda kendini gösteriyor.



**P.Ö.:** Siz ne diyorsunuz?

**K.:** Başkanım, durum eskisine oranla daha gelişkin.

**P.Ö.:** Yani bu gelişme istekli oluyor değil mi? Gereğine şiddetle inanma temelinde oluyor sanırım. Neydi aslında içinde bulunulan durumla şimdiki durum? Bunun üzerinde daha tartışırız. Devre sonuçlandırıldığında, sanırım biraz daha kesin sonuca ulaşabilir. Bu noktada aslında biçimi yaşıyordu. PKK'lileşme tarzını özde değil biçimde yaşıyordu. Tehlikeli bir şey vardı sanıyorum. Bizim bu konudaki değerlendirmelerimizin isabetli olduğu anlaşılıyor. O bütün cezaevi için öngörülen bir uç noktada seyretmeydi. Özel savaşın kuşatması altındaki bir yaşamın direniş pratiğini büyük bir çözümlemeye tabi tutamaması, aslında bir yandan karşı baskı ortamında yaşamın algılanış tarzında zindanın kendine özgü sonuçları vardır. Kendini değişik bir zafer anlayışına kaptırmış. Daha doğrusu, zindanın "Direndik, kazandık" yanılığını bence yeniden gözden geçirmek gerekiyor. Bunun bir sapmasını yaşıyordu.

"Direndik, kazandık" formülü hayli eleştiriye açık bir formül. Zindandaki direnme ve bu temelde kazanmanın kesin gözden geçirilmesi gerekiyor. Aslında biraz da bu formülün kurbanısınız. Şundan ötürü kurbanısınız: Nasıl direndiğini ve nasıl kazanıldığını çok köklü bir çözümlemeye tabi tutamamanız, bunu duygularla idare etmeniz, içine düştüğünüz yanılığın çok önemli bir nedeni oluyor. Zindan yaşamının bir sonucu oluyor. Aslında neden şundan: Direnme doğru da, kazanma doğru değil. Tamamen düşman kuşatması altında tam bir kazanmadan nasıl söz edilebilir? Dört yanı kuşatılmış tutsak bir direnmeyle mutlak bir kazanma mümkün değildir. Ama dediğim gibi kendini buna inandırma yanılığın yol açabiliyor. Bu sapmaya kadar gidebiliyor. Burada da bizim karşımıza şu çıkmıştı: Bazı arkadaşlar kendilerini oldukça kaptırmışlardı, birkaç eylemi zafer olarak değerlendiriyorlardı. O zafer dedikleri şeyin arkasını biz getirmesek, kendi başına büyük bir yenilginin nedeni olabilir. Birkaç eylemi, böyle birkaç küçük başarıyı yıllarca gıda haline getirenler vardır. Biz şunu söyledik: Sizin eylemlerinizin, birkaç pratiğinizin sonucu işlenmezse, bir felakete götürebilir. Bir karakolda on jandarma komandosunun vurulması, TC'nin bize karşı savaşını şid-

detlendirir. Savaşın bir aylık karşılanması bile mucizeli bir çaba ister. Şimdi bizim militanımız bunlardan habersizdir, bu çabayı göstermenin gereğine bile inanmıyor. İşte vurduk, başardık diyor. Bu kadar dar, bu kadar sonuçsuz ve bu kadar sonucu kestirilemeyen bir eylem, kazanma şurda kalsın, büyük bir felakete götürebilir.

Nitekim Kürt isyanlarının hemen hepsindeki felaket bu anlayışla bağlantılıdır. Biz bunu çok işledik. Hatta eğer bizim önderliksel çabalarımızı anlamak istiyorsanız, hemen hemen hepinizin zindan direniş pratiği de dahil, karakol baskınları, bu kadar askerin vurulmasının her biri bir felaketin nedeni olabilir. Direnmişsin, düşman imhayı dayatır. Bu imhayı boşa çıkarmak için muazzam bir örgütsel çaba gerekir; hem de bu çok özgür ve görülmeyen bir parti çabasına, bir önderlik çabasına ihtiyaç gösterir. İşte bunu göz önüne getiremem, kendini bir alanda bir eylemle sınırlama, geneli görememe ve bu temelde direnmeyi zafer olarak değerlendirme, sanıyorum sizdeki bu çok kötü yanılığın getirmiş. Hala ülkedeki birçok militanımız da sınırlı bir gelişmeyi mutlak bir zafer yerine koyabiliyor. Ama burada günlük olarak gerekli tedbirleri almamış olsak, her şeyin çok kısa bir sürede elimizden alınacağı açıktır. Sizin göremediğiniz işte budur. Görüp de tedbir almazsanız, zindanda tedbir almak mümkün değil. Siz zindanda gerillayı geliştiremezsiniz. Eğer bir de kendinizi zafere inandırmışsanız, bu er geç bir yanlış idealize etmeye götürür. "Kazandık, tam PKK'liliyiz, hem de kazanan PKK'liliyiz." Bunun böyle bir sapmaya götürmesi kaçınılmazdır. Bu PKK'de yaygındır. Ben şimdiye kadar kendimi bu temelde hiçbir başarıya inandırmadım. Hatta onlara ciddi bir başarı bile demem.

Kendimi zafer sarhoşluğuna kaptırmak şurada kalsın, ortaya çıkan ağır sorunlar altında adeta tüylerim diken diken oldu. Siz "Direndik ve kazandık" dediğiniz noktada, benim endişelerim ve sorunlarım kıyamet kadar artıyor. Aramızdaki fark da gerçekten budur. Sanırım şimdi siz de bunu görüyorsunuz.

Düşmanın bu kadar saldırıları var. Bu saldırıları kim karşılayacak? Yeni eylemlerin gelişimine nasıl yol açılacak? Serhildan örgütlenmesi, öncülük örgütlenmesi, işte HEP'in önünün açık tutulması ve bela olmaktan çıkarılıp bir gelişme aracına dönüştürülmesi ve da-

ha bir yığın başka çalışma var. Legal ve illegal örgütlenme ile bütün bunların önünü açık tutmak için amansız bir çalışma gerekiyor. Kim bu çalışmayı yapacak? Hangi önder yapacak? Hangi militanlar yapacak? Bu çalışma olmazsa olur mu? Sen kendini ona daldırırsan, bir gün yakarı tutarlar. Eylemliliğimizin sonucu getirilemez. Zaten taş çatlasa birkaç eylemin ardından boğuluyor, sonunu getiremiyor. Pe-ki, bu savaşı nasıl daha ileri boyutlara tırmandıracağız? Bunun sahi-bi ve sorumlusu olmayacak mı? Kim yapacak? Sizin idealizminiz buradadır. Kim yaparsa yapsın, işte o ideal PKK'lidir. İdeal PKK, pratik sorunlarını daha iyi çözen PKK ile mümkündür.

Bu konuda gerçeğe cesaretle yaklaşmalısınız, günlük olarak yürütülmesi gereken PKK'ye cesaretiniz olmalı ve bundan kaçmamalı-sınız. PKK'nin günlük gelişmesine günlük olarak güç getirmek, onun savaşçısı olmak, kadrosuna, silahına ve bütün pratik sorunları-na güç getirmek ve ideal PKK'ye böyle gitmek durumundasınız. Ben eskiden bu konuda vicdanınızın olmadığını söylüyordum. Her-halde biraz vicdan kazandınız. Pratikte boğulanlar da PKK'yi geliştiremez. PKK'nin doğrultusunu sürekli açık tutmak kadar olumsuz pratikte onu boğmak da tehlikelidir. Dar pratikçilik birçoğunu boğuyor. PKK perspektif, plan ve öngörü demektir. Biz bunları biraz böyle yürüttük. Bu çabaları görüyorsunuz, diyorum. Tabii bu temel-de PKK'lilişmeyi kabul ediyoruz. Bence zor da olsa PKK'ye yetiş-melisiniz.

**4 Ekim 1991**